

BURMESE CLASSIC

ဖောင်မြိုင်ကြွယ်

မြန်မာပြန်သည်

မြေမြေချင်းခြေမြိုင်

THE OSHAWA PROJECT

FREDERICK NOLAN

ခုတီယာအကြိမ်

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်	...	၅၀၁၆၉၈၁၀၀၈
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်	...	၅၀၀၃၉၉၀၃၀၉
ပုံနှိပ်ခြင်း	...	ဓုတိယအကြိမ်။
ထုတ်ဝေခြင်း	...	(၂၀၀၉)ခုနှစ်၊ မေလ။
အုပ်ရေ	...	(၅၀၀)
မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း	...	မိုးမင်းသက်
မျက်နှာဖုံးပန်းချီ	...	ဝင်းသိန်း
ထုတ်ဝေသူ	...	ဒေါ်သင်းသင်းမွန် (သင်းစာပေ) အမှတ်(၁၀)၊ ရတနာမြိုင်လမ်း၊ ကမာရွတ်မြို့နယ်။
အတွင်းဖလင်	...	ဦးထွန်းဆိုင်
ပုံနှိပ်တိုက်	...	ဒေါ်နီနီခိုင်(၀၇၁၃၅) သီရိမေရောင်စုံပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ် (၁၉)၊ မြေညီထပ် (၁)၊ လမ်း (၉၀)၊ ကန်တော်ကလေး၊ ရန်ကုန်မြို့။
တန်ဖိုး	...	၁၈၀၀ ကျပ်

၈၉၅. ၈၃

မြင့်ကြွယ် ၊ မောင်
 မြွေမြွေချင်း ခြေမြင်/မောင်မြင့်ကြွယ် ။ - ရန်ကုန်။
 သင်းစာပေ၊ (ဒု-ကြိမ်)၊ ၂၀၀၉။
 စာ-၂၁၀၊ ၁၂. ၉၅၄ x ၂၀. ၅၇၄ စင်တီ။
 (၁) မြွေမြွေချင်း ခြေမြင်

မောင်မြင့်ကြွယ်

မြေမြေချင်း ခြေမြင်

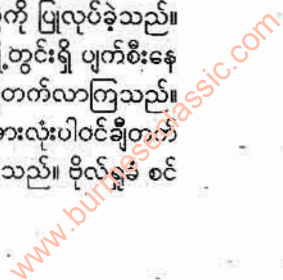
THE OSHAWA PROJECT
FREDRICK NOLAN

(၁)

ဘာလင်
(၁၉၄၅) မေလ (၁၄)ရက်

မိန့်ခွန်းများကို စတင်ပြောကြားချိန်သို့ ရောက်ရှိသောအခါ ဗိုလ်
မှူးချုပ် ရော်ဘင်ဆန် ကမ်ပီယံ ဂျူနီယာအရက်မူးနေလေပြီ။ သူ စကား
ပြောရာတွင် လျှာမလိပ်ပါ။ ဟိုယိမ်း သည်ယိုင်လည်း မဖြစ်ပါ။ အရက်
မူးသည့် ဟန်ပန်မျိုးလည်း လုံးဝမရှိပါ။ သို့ရာတွင် စာနယ်ဇင်းဆရာများ
၏ စားပွဲ၌ရှိနေသူ သတင်းထောက်အားလုံးနှင့် သူ့အကြောင်း ကောင်း
ကောင်းသိသူများက သူ့အရက်မူးနေသော အရိပ်လက္ခဏာများကို မြင်
နိုင်ကြပါ၏။ ကျွဲပခုံးနှင့်သဏ္ဍာန်တူသော ပခုံးကြွက်သားကြီးများ ကြွတက်
လာမှု၊ အပြာရောင် မျက်လုံးများပေါ်သို့ မျက်ခွံများအိတွဲကျဆင်းလာမှု၊
အများသူငါကြားနိုင်လောက်အောင် တတွတ်တွတ် ရေရွတ်ပြောဆိုနေမှု
တို့သည် ကလေးဆရာဝန်တစ်ယောက်က ကလေးတစ်ယောက် ဝက်သက်
ပေါက်တော့မည့် အရိပ်လက္ခဏာအား ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ တွေ့မြင်
နေရသလို သူ့အကြောင်းသိသူများအတွက် ထင်ရှားသော အရိပ်
လက္ခဏာများပင် ဖြစ်ကြပါပေသည်။ ၎င်းအပြင် ဗိုလ်မှူးချုပ် ကမ်ပီယံ
အရက်မူးသည့်အခါ ဝရန်းသုန်းကားဖြစ်လာနိုင်သည့် အလားအလာများ
လည်း ရှိနေပေသည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့က မည်သူ့ကိုမှ မကြည့်ကြတော့
ဘဲ ဗိုလ်မှူးချုပ် ကမ်ပီယံကိုသာ အကဲခတ်နေကြသည်။

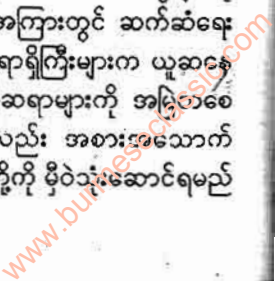
ထိုနေ့က မဟာမိတ်တို့၏ စုပေါင်း ဗိုလ်ရှုခံပွဲကို ပြုလုပ်ခဲ့သည်။
မဟာမိတ်တို့ဘက်မှ တပ်ရင်းအားလုံးက ဘာလင်မြို့တွင်းရှိ ပျက်စီးနေ
သော လမ်းများပေါ်တွင် တပ်စိတ်တစ်စိတ်စီ ပါဝင်ချီတက်လာကြသည်။
မဟာမိတ်တပ်ပေါင်းစု၏ စစ်သေနာပတိကလည်း အားလုံးပါဝင်ချီတက်
ခွင့်ရရှိအောင် အတတ်နိုင်ဆုံး လိုက်လျောခွင့်ပြုထားသည်။ ဗိုလ်ရှုခံ စင်

မြင့်ပေါ်တွင် ထိုင်ရန် ရောက်ရှိလာကြသော တပ်မတော် အရာရှိကြီးများ ကလည်း အလွန်များပြားလှပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများသည် ထိုနေ့ညနေ ပိုင်းတွင် အမေရိကန် စစ်ဌာနချုပ်၌ ကျင်းပပြုလုပ်သော ထမင်းစားပွဲ၌ မိန့်ခွန်းများပြောကြသည်။

ယနေ့ကျင်းပသော ချီတက်ဂုဏ်ပြုပွဲသို့ ရုရှဗိုလ်ချုပ်ကြီးအချို့ တက်ရောက်လာကြပြီး သူတို့က ကမ်ပီယံကို မှတ်မိသွားကြကြောင်း သိသာထင်ရှားသည်။ သူမှန်းသိဖို့ကလည်း လွယ်ကူလွန်းလှပါ၏။ ကျပ်နေအောင် ချုပ်ထားသော တိုက်ပွဲဝင်ဂျာကင်အင်္ကျီပေါ်၌ ဆုတံဆိပ်ဖဲပြားတန်းလေးတန်း တပ်ဆင်ထားသည်။ ဘယ်ဘက်အင်္ကျီလက်ပေါ်တွင် ပင်လယ်ရပ်ခြား၌ ပါဝင်တိုက်ခိုက်ခဲ့သော အထိမ်းအမှတ် ဖဲပြားငါးခုနှင့် ထိုဖဲပြားတန်းများပေါ်တွင် ပထမကမ္ဘာစစ်အတွင်းက ရရှိခဲ့သော အထိမ်းအမှတ်အရစ်လေးရစ်၊ နဝမမြောက် တပ်တော်၏ တောက်ပသော ပခုံးတံဆိပ် ပြောင်လက်နေသော ဘွတ်ဖိနပ်ရှည်များထဲသို့ ထိုးထည့်ထားသော မြင်းစီးအောင်းဘီ၊ ပြီးတော့ ညာဘက်တွင် ငွေရည်စိမ်ထားသော ဒသမ (၄၅) ဘီ ခြောက်လုံးပြုနှင့် ဘယ်ဘက်တွင် စမစ်အင်ဝက်ဆင် ဒသမ (၃၇၅) မက်ဂနမ် ခြောက်လုံးပြုသေနတ်တို့ကို ချိတ်ဆွဲထားသော မြင်းစီးခါးပတ်၊ ပြောင်လက်နေသော ဟဲလ်မက်ပေါ်မှ ကြယ်သုံးပွင့် စသည်တို့က အဆင့်မြင့် အရာရှိကြီးများ အလွန်ပေါများလှသော ဤအခမ်းအနားတွင် ကမ်ပီယံကို ထင်းထင်းကြီး ပေါ်လွင်နေစေသည်။ ပြီးတော့ ရုရှတို့ကလည်း ကမ်ပီယံနှင့် မိတ်ဆွေဖြစ်ချင်ကြသည်။ သို့ရာတွင် ကမ်ပီယံက သူတို့အား မျက်နှာထား တင်းတင်းနှင့် ဆက်ဆံခဲ့သည်။ သို့တိုင်အောင် ထမင်းစားပွဲကျင်းပနေသော အခန်းကျယ်ကြီးထဲတွင် ရုရှစစ်ဗိုလ်များသည် သူ့ကိုတွေ့တိုင်း တပြုံးပြုံးနှင့် ဖန်ခွက်မြောက်ပြုပြီး နှုတ်ဆက်လေလေ ကမ်ပီယံက အရက်ကို ပိုသောက်ပြီး ပါးစပ်က တတွတ်တွတ် ရွတ်လေလေ ဖြစ်နေလေတော့သည်။

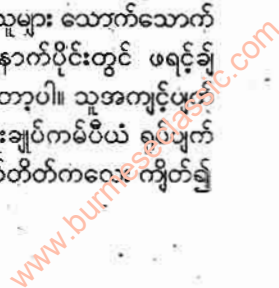
မည်သည့်နေရာကိုပဲ ကြည့်ကြည့် တပ်မတော်အရာရှိကြီးများကိုသာ တွေ့ရပါလိမ့်မည်။ စားပွဲများကို အင်္ဂလိပ်အက္ခရာ အီးပုံသဏ္ဍာန်ချထားပြီး နာမည်ကြီးပုဂ္ဂိုလ်များကို အက္ခရာ အီး၏ ကျောရိုးဖြစ်သော ထိပ်စားပွဲရှည်ကြီးတွင် နေရာချထားသည်။ ဤကဲ့သို့သော ထမင်းစားပွဲများကို ကျင်းပပေးခြင်းဖြင့် အောင်ပွဲခံ မဟာမိတ်တို့အကြားတွင် ဆက်ဆံရေး ပိုမိုကောင်းမွန်လာစေလိမ့်မည်ဟု ထိပ်ပိုင်းအရာရှိကြီးများက ယူဆနေကြသည်။ ထိုအခမ်းအနားများသို့ သတင်းစာဆရာများကို အမြဲတစေ ဖိတ်ကြားလေ့ရှိပြီး သတင်းစာဆရာများကလည်း အစားအသောက် ကောင်းကောင်းနှင့် ယမကာကောင်းကောင်းတို့ကို မှီဝဲသုံးဆောင်ရမည်

ဖြစ်သဖြင့် တက်ရောက်လေ့ရှိကြသည်။ ရူးစဉ်၊ ချာချီနှင့် စတာလင်တို့ သည်လွန်ခဲ့သော ဖေဖော်ဝါရီလက ဥရောပတိုက်အတွက် အပိုင်းအခြား သစ်များကို ရေးဆွဲခဲ့ကြပြီး ယခုလောလောဆယ်တွင် ဘာလင်ကို လေး ခြမ်းစိတ်ရန် စီစဉ်နေကြသည်။ ထိုကိစ္စက အရာရှိကြီးများကို ခေါင်းကိုက် စေခဲ့သည်။

ကမ်ပီယံသည် ယောလ်တာ သဘောတူညီချက်ကို လက်မခံ ကြောင်း သတင်းစာဆရာများက သိထားကြသည်။ သူက အမေရိကန်တို့ သည် အနှေးနှင့်အမြန်ဆိုသလို ရုရှတို့နှင့် ရင်ဆိုင်ရတော့မည်ဖြစ်သဖြင့် အမေရိကန်စစ်တပ်သည် ဘာလင်မှ မော်စကိုအရောက် တောက် လျှောက်ဆက်လက်ချီတက်သွားသင့်သည်ဟုပင် တစ်ကြိမ် နှစ်ကြိမ်ခန့် ပြောခဲ့ဖူးသည်။ ထို့ကြောင့် ကမ်ပီယံတစ်ယောက် အရက်နင်းကန်သောက် နေသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ကမ်ပီယံ၏ ကိုယ်ရေးလက်ထောက် ဒုဗိုလ်မှူး ကြီး ဂျိမ်းစ်ဟန်ဆယ်ဖရင့်ချ်၏ အပေါ်နှုတ်ခမ်းအပေါ်ဘက်တွင် ချွေးစို့ လာသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ကမ်ပီယံ၏ ညာဘက်တွင်ရှိသော ဗြိတိသျှ စစ်ဗိုလ်၏ မသက်မသာမျက်နှာထားကိုလည်းကောင်း အကဲခတ်ရင်း စောင့်ကြည့်နေကြသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည် အပျက်မြင်သမားများ မဟုတ်ကြပါ။ သို့ရာတွင် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးစီးသွားပြီဖြစ်သဖြင့် ယခုအချိန်တွင် သတင်းကောင်းရရှိရေးမှာ အဓိကဖြစ်နေသည်။ ကမ်ပီယံ ပြုလုပ်သမျှသည် သတင်းကောင်းဖြစ်နိုင်စရာရှိသည်။

ဂျိမ်းစ်(ဂျင်မ်)ဖရင့်ချ်သည် သူ့ရှေ့တွင်ရှိသော ဝိုင်အရက်ခွက်ကို မသောက်ဘဲ ကမ်ပီယံအား စာနယ်ဇင်းဆရာများက အကဲခတ်နေကြ သည်ကို စောင့်ကြည့်ရင်း သူ့ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ဆောင့်ကြောင့်ကြီးထိုင် နေသည်။ သူသည် အဆောက်အအုံအပြင်ဘက်သို့ တစ်ကြိမ်ရောက်ခဲ့ ပြီးလေပြီ။ သူက ကမ်ပီယံ၏ယာဉ်မောင်း ဆာဂျင်ကြီး ဘောဘ်ဟောင်း ဝပ်အား သူက အချက်ပြလိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် မော်တော်ကားကို ခပ်မြန်မြန်မောင်းထွက်ဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်နေစေရန် မှာကြားခဲ့ပြီး ဖြစ် သည်။ ဟောင်းဝပ်သည် တံခါးပေါက်ဝနား၌ ရှိနေပြီး ဖရင့်ချ်က သူ့ဆီ သို့ လှမ်းလှမ်းကြည့်နေသည်။ ဟောင်းဝပ်က ခပ်ဖြည်းဖြည်းခေါင်းညိတ်ပြ လိုက်၏။ ဘုရားသခင် ကျေးဇူးကြောင့် သည်ဘက်မှာ အဆင်ပြေနေပေ သေးသည်။ သူ့သူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေများနှင့် သူ့ရန်သူများ သောက်သောက် လဲသေခဲ့ကြသည်ကို မြင်ခဲ့ရသော ငါးနှစ်တာနောက်ပိုင်းတွင် ဖရင့်ချ် သည် ဘုရားသခင်ထံ၌ သိပ်ဆုတောင်းလေ့မရှိတော့ပါ။ သူ့အကျင့်ပျက် သွားခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် သည်ကနေ့ည၌ ဗိုလ်မှူးချုပ်ကမ်ပီယံ ရုပ်ပျက် ဆင်းပျက်မသောင်းကျန်းပါစေနှင့်ဟု တိုးတိုးတိတ်တိတ်ကလေး ကျိတ်ချ

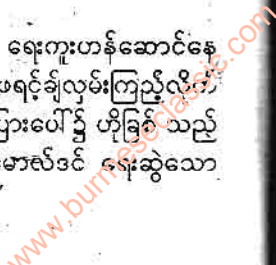

ဆုတောင်းနေမိသည်။ ကမ်ပီယံသည် မသင့်လျော်သောအချိန်တွင် မပြောသင့်သောစကားများကို မသင့်လျော်သော ပုဂ္ဂိုလ်များအား ပြောကြားခဲ့သောကြောင့် မဟာမိတ်တပ်ပေါင်းစု၏ စစ်သေနာပတိက ကမ်ပီယံအား အရေးခွဲခွာပစ်သကဲ့သို့ ခပ်ကြမ်းကြမ်း အရေးယူခဲ့ပုံများကို ဖရင့်ချ်မြင်ခဲ့ဖူးပါသည်။ သူ နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်မံမြင်လိုတော့ပါ။ ယခုလောလောဆယ်တွင် ကမ်ပီယံသည် အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါနှင့် အဆင်မပြေဖြစ်နေရာ နောက်တစ်ကြိမ် စကားပြော ထပ်မားသွားပါက ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် အရေးယူခံရပေလိမ့်မည်။ စစ်ကြီး ပြီးဆုံးသွားချိန်တွင် အစစအရာရာသည် 'နိုင်ငံရေး' နယ်ပယ်ထဲသို့ ရောက်ရှိသွားကြသည်။ နိုင်ငံရေးနယ်ပယ်ထဲသို့ ရောက်ရှိနေသော ကမ်ပီယံသည် ယခုအနေအထားနှင့် အံ့မဝင် ခွင်မကျဖြစ်နေလေသည်။

အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါ၏ ရုံးအဖွဲ့မှ ဗိုလ်ချုပ်က မက်တတ်ရပ်လိုက်ပြီး အားလုံးငြိမ်သွားအောင် သူ့ဖန်ခွက်ကို ဓားတစ်ချောင်းနှင့် ခေါက်လိုက်သည်။ ဆူညံနေသော အသံများသည် လေသံနှင့် ခပ်တိုးတိုးစကားပြောကြတော့သည့်အဆင့်သို့ ရောက်အောင် ငြိမ်ကျသွားချိန်တွင် ထိပ်ဆုံးစားပွဲ၏အလယ်၌ ထိုင်နေသော ဗြိတိသျှဗိုလ်ချုပ်ကြီးအား မိန့်ခွန်းပြောကြားပေးပါရန် သူက မေတ္တာရပ်ခံလိုက်လေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆာအန်သိုနီရှပ် မတ်တတ်ရပ်လိုက်စဉ် အားလုံးက ဝိုင်း၍ သြဘာပေးလိုက်ကြသည်။ ဗြိတိသျှစစ်ဗိုလ်များကမူ အသံများအက်ကွဲလာသည်အထိ အော်ဟစ်၍ အားပေးလိုက်ကြ၏။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရှပ်က 'ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းက မဟာမိတ်တို့၏ အားသွန်ခွန်စိုက်ကြိုးပမ်းမှုများနှင့် ရဲရင့်စွာတိုက်ခိုက်ခဲ့ကြပုံ' များကို အနိမ့်အမြင့်မရှိသော နှာခေါင်းသံဖြင့် မိန့်ခွန်းပြောကြားလေတော့ရာ ကမ်ပီယံကို အကဲခတ်နေသော ဖရင့်ချ်၏နားထဲတွင် တဝီဝီနှင့် နားငြီးစရာဖြစ်လာရလေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆာအန်သိုနီရှပ်သည် ပြောရင်းနှင့် ပို၍ စိတ်ပါလက်ပါဖြစ်လာသည်။ ကမ်ပီယံက သူ့ဘယ်ဘက်၌ရှိသော ဗြိတိသျှစစ်ဗိုလ်တစ်ယောက်အား တစ်ခုခုလှမ်းပြောလိုက်ရာ ထိုပုဂ္ဂိုလ် ခေါင်းထောင်လာတော့သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏မျက်နှာပေါ်တွင် သဘောမကျသော အရိပ်အယောင်များကို ထင်ထင်ရှားရှားမြင်တွေ့နေရသည်။ ဒုက္ခပါပဲဟု ဖရင့်ချ်က စိတ်မသက်မသာနှင့် တွေးလိုက်၏။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရှပ်၏ မိန့်ခွန်းကို လိုက်၍ ရေးကူးဟန်ဆောင်နေသော သတင်းစာဆရာများဆီသို့ ဒုဗိုလ်မှူးကြီး ဖရင့်ချ်လှမ်းကြည့်လိုက်၏။ ဆီလ်မော့လ်ဒင်သည် သူ့စာရေးစက္ကူကတ်ပြားပေါ်၌ ဟိုခြစ် သည်ခြစ်လုပ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ဆီလ်မော့လ်ဒင် ရေးဆွဲသော

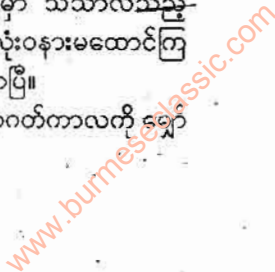

တပ် မတော်သားများ၏ ကာတွန်းရုပ်ပုံများနှင့်ပတ်သက်၍ ကမ်ပီယံက မကျေနပ်သဖြင့် အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါထံ တိုင်ကြားခဲ့ဖူးသည်။ ဆီလ်မောလ် ဒင်ကလည်း လက်တုံပြန်သည့်အနေနှင့် ဆိုးဆိုးရွားရွား ကာတွန်းပုံတစ်ပုံ ရေးဆွဲ၍ ကမ်ပီယံကို အပုပ်ချခဲ့ဖူးသည်။ 'ဆီလ်ရေ၊ မင်း ခေါင်းမော့ မကြည့်လိုက်ပါနဲ့ကွာ'ဟု ဖရင့်ချ်က ကျိတ်၍ ဆုတောင်းလိုက်ပြန်၏။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရှပ်က 'ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုစိတ်ဓာတ်နှင့် ပစ်ဖိတ် ဒေသမှ တိုက်ပွဲများအကြောင်း' ဆက်မိန့်ခွန်းခြွေနေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး များ၏ မိန့်ခွန်းများကို နားရည်ဝနေသော ဖရင့်ချ်က ထိုမိန့်ခွန်းသည် တော်တော်နှင့် ပြီးဆုံးလိမ့်မည်မဟုတ်ကြောင်း သိလိုက်သည်။ မြန်မြန် အဆုံးသတ်ပါစော့ဗျာဟု ဖရင့်ချ်က တွေးလိုက်သည်။ ကမ်ပီယံသည် ဘရန်ဒီခစ်များကို သူ့ဖန်ခွက်ထဲသို့ လောင်းထည့်ပြီး ခေရသောက်သလို သောက်နေလေသည်။ ဖရင့်ချ်က ခေါင်းခါလိုက်မိ၏။ သည်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အံ့ဩစရာကောင်းသော စစ်သားစစ်စစ်တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သူသည် လူစွမ်းကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း အငြင်းပွားစရာမလိုသူပင် ဖြစ် သည်။ သို့တိုင်အောင် သူသည် ထိပ်ပိုင်းမှ ပုဂ္ဂိုလ်များအကြားတွင် ထူးထူး ခြားခြားလူကြိုက်နည်းသူဖြစ်နေရသည်။ သူသည် မြောက်အာဖရိကနှင့် စစ်စလီကျွန်းတို့တွင် ရွပ်ရွပ်ချုံ့ချုံ့ပြီးဆောင်၍ တိုက်ခိုက်ပေးခဲ့သည့်တိုင် အောင်၊ သူသည် တတိယဂျာမန်နိုင်ငံတော်အတွင်းပိုင်းသို့ နက်နက်ရှိုင်း ရှိုင်းရောက်ရှိအောင် အံ့ဩဖွယ်ရာ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်နိုင်ခဲ့သဖြင့် တစ်ကမ္ဘာလုံး၏ ချီးကျူးမှုကို ခံယူခဲ့ရသည့်တိုင်အောင်၊ အမေရိကန်တပ် တော်တစ်ခုလုံးတွင် စစ်သေနင်္ဂီဗျာဟာကို သူ့လောက် တစ်ဖက်ကမ်းခပ် တတ်မြောက်သူမရှိသည့်တိုင်အောင်၊ ဆုံးဖြတ်ချက်များကို နောက်ဆုံး ဆုံးဖြတ်ပေးနိုင်သူများ၏အမြင်၌ သူသည် စိတ်ပျက်စရာကောင်းသူ၊ ဒုက္ခ ပေးသူတစ်ယောက်အဖြစ် ယူဆခံနေရသည်။ သူသည် စစ်ဖြစ်နေသည့် တာလတွင် လက်မလွတ်နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ဖြစ်သော်လည်း ထိုစစ်ကြီးပြီးဆုံးသွားချိန်တွင် အလွန်ဆိုးရွားသော ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကြီး တစ်ခု ဖြစ်နေရလေပြီ။

ဖရင့်ချ်သည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရှပ်၏ ပို၍ ပြတ်ပြတ်သားသားရှိလာ သော လေသံကိုကြားလိုက်ရသဖြင့် မိန့်ခွန်းပြီးဆုံးတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရသည်။ သူ့မိန့်ခွန်းကို ငြီးငွေ့နေကြသည်မှာ သိသာလှသည့် အပြင် စာနယ်ဇင်းဆရာအချို့သည် သူ့မိန့်ခွန်းကို လုံးဝနားမထောင်ကြ တော့ဘဲ အချင်းချင်းပြောင်စကားပြောဆိုနေကြလေပြီ။

"သည်တော့ ကျုပ်တို့က သာယာသော အနာဂတ်ကာလကို ရောက် နန်းရင်း..."

ဗြိတိသျှဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ထိုးတိုးတီးတိုး သဖန်းပိုးလုပ်နေသော အသံများကို လွှမ်းသွားအောင် အံ့အံ့မြင့်မြင့် ပြောလိုက်၏။

“နာဇီတွေကို တိုက်ပွဲမှာ ရဲရင့်ပုံရင်ဆိုင်ပြီး နာဇီတပ်တွေ ပျက် ပြုန်းသွားအောင်၊ ပြီးတော့ နယ်စပ်ကို ပြန်ရောက်တဲ့အထိ ပြန်ဆုတ်သွား ရအောင် ဇွဲနပဲနဲ့ မလျှော့ဘဲတိုက်ခိုက်ခဲ့ကြတဲ့ ဆိုဗီယက်တပ်မတော်ကို ကျွန်ုပ်တို့ ဆုတောင်းပြီး အရက်တစ်ခွက် သောက်ပါ့မယ်”

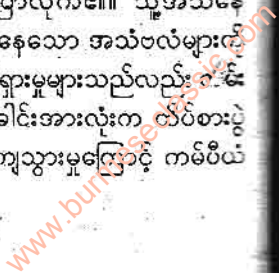
သူက ဖန်ခွက်ကို မြှောက်လိုက်ရာ အခန်းထဲရှိ ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံး မတ်တတ်ရပ်လိုက်ကြပြီး အနီးအနားမှ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ဖန်ခွက်ချင်းထိ၍ ခပ်တိုးတိုးဆုတောင်းလိုက်ကြသည်။ ဘာသာပြန်သူများက ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရှုပ် ပြောလိုက်သည်စကားကို အဓိပ္ပာယ်ပြန်၍ ပြောပြလိုက်ကြသည်။ ဤတွင် တစ်မျက်နှာလုံး ပြုံးနေသော ရုရှအရာရှိများသည် ထိုင်ရာမှ ခုန်ထလိုက်ကြပြီးနောက် သူတို့၏ ဖန်ခွက်များကို ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရှုပ်၏။ ဖန် ခွက်နှင့်ထိလိုက်ကြ၏။ ပြီးတော့ လူအပြည့်ရှိနေသော သူတို့ရှေ့ဘက်မှ စားပွဲများဆီသို့ ပြုံးပြရင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်ကြသည်။ ထိပ်ဆုံးစားပွဲဆီ သို့ မျက်နှာမူနေကြသောပြုံးနေသည့်မျက်နှာများနှင့် မြှောက်ထားကြသော လက်များအကြားမှ ကမ်ပီယံကို လှမ်းမြင်လိုက်ရသော ဖရင့်ချ် ဟီးချ်၍ အော်လိုက်မိ၏။ ကမ်ပီယံသည် သူ့အားဆွဲထူမည့်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အန်တုရန် စောင့်နေသည့်အလား သူ့ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ဆက်ထိုင်နေသည်။ ဖရင့်ချ်သည် ကုလားထိုင်ပေါ်မှ ထလိုက်ပြီးနောက် ဆာဗျင်ကြီးဟောင်း ဝပ်အား မော်တော်ကားကို တံခါးပေါက်ဝသို့ မောင်းယူခဲ့ရန်နှင့် စက်ကို အဆင်သင့်နှိုးထားရန် အချက်ပြလိုက်သည်။ ဖရင့်ချ်သည် သတိကြီးစွာ ထားပြီး စားပွဲကိုကွေ့ပတ်၍ တပ်တော်များနောက်ဘက်သို့ တိုးကပ်သွား သည်။ သို့ရာတွင် ဖရင့်ချ်တစ်ယောက် ကမ်ပီယံအနားသို့ မရောက်မီ ကမ်ပီယံ ဘယ်ဘက်ရှိ ဗြိတိသျှစစ်ဗိုလ်က ခေါင်းငုံ့ပြီး သူ့အား စကား ပြောလိုက်သည်ကို ဖရင့်ချ် မြင်လိုက်ရသည်။

ဗြိတိသျှစစ်ဗိုလ်က ပြောလိုက်၏။

“ခင်ဗျားက ရုရှတွေရဲ့ ကျန်းမာရေးအတွက် ဆုမတောင်းတော့ ဘူးလား ခင်ဗျာ..”

“ဘယ်တော့မှ ဆုမတောင်းဘူးကွ..”

ကမ်ပီယံက ခပ်ငေါက်ငေါက်ပြန်ပြောလိုက်၏။ သူ့အသံနေ အသံထားက အခန်းထဲ၌ ကြွက်စီကြွက်စီဖြစ်နေသော အသံဗလံများကို လွှမ်းမိုးသွားပြီး ငြိမ်သက်သွားစေခဲ့သည်။ လှုပ်ရှားမှုများသည်လည်း ခုန်ထ ခုလတ်တွင် ရပ်တန့်သွားကြလေသည်။ ဦးခေါင်းအားလုံးက ထိပ်စားပွဲ ဆီသို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ကြ၏။ မြန်းခနဲ ငြိမ်ကျသွားမှုကြောင့် ကမ်ပီယံ

နောက်ထပ်ပြောလိုက်သော စကားလုံးများကို အားလုံးပြတ်ပြတ်သားသား ကြားလိုက်ကြရသည်။

“ကျုပ်က သူတို့ကျန်းမာရေးအတွက် ဆုတောင်းပေးမယ့်အစား တိုယ့်လည်ပင်းကို ကိုယ်ဖြတ်ပစ်လိုက်မယ်လို့ အဲဒီရုရှတွေကို ပြောလိုက်စမ်း၊ ကျုပ်အသက် သိပ်မကြီးသေးခင် သူတို့နဲ့ စစ်တိုက်ရလိမ့်ဦးမယ် ထင်တယ်လို့လည်း ပြောလိုက်စမ်း၊ ပြီးတော့ ကျုပ်က ကျုပ်နဲ့ဖက်ပြိုင်ပြီး စစ်တိုက်ရမယ့်လူတွေအတွက် ဘယ်တော့မှ အရက်မသောက်ဘူးလို့ ပြောလိုက်”

ထိတ်စရာ လန့်စရာကောင်းလောက်အောင် ငြိမ်ကျသွားတော့သည်။ ဖရင့်ချိုက သူ့လှုပ်ရှားမှုကို လူမသိစေဘဲနှင့် ကမ်ပီယံအနားသို့ တိုးကပ်သွားရန် ကြိုးစားလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် တင်းမာနေသော ထိုအခြေအနေကို ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်ပါက ရုတ်ရုတ်သဲသဲဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု သူ့စိတ်ထဲက တစ်ထစ်ချစ်စိုးရိမ်နေမိသည်။ ကမ်ပီယံ လှမ်းစကားပြောလိုက်သောစကားပြန်သည် မျက်နှာဖြူဖွေးသွားပြီး ကယ်ဆယ်မည့်သူကို ဘယ်ညာလှည့်၍ ရှာဖွေလိုက်၏။ ကယ်မည့်သူ ဝေးလေပြီ။

“ခိုးမှဲ့၊ သူ့ကို ပြောပြလိုက်စမ်း”

ကမ်ပီယံက အော်ငေါက်ပစ်လိုက်၏။

“ဒါ အမိန့်ပေးနေတာကွ. . .”

“ဗိုလ်ချုပ်ကြီး”

ဗြိတိသျှစစ်ဗိုလ်က ကမ်ပီယံ၏ လက်ကိုကိုင်ရင်း ပြောလိုက်၏။

ကမ်ပီယံက သူ့ကို ယင်ကောင်တစ်ကောင်ပမာ ခါချပစ်လိုက်၏။

ပြီးနောက် မတ်ထတ်ရပ်လိုက်ရာ အခြားပုဂ္ဂိုလ်များထက် မြင့်သွားလေတော့သည်။ စည်ပိုင်းသဏ္ဍာန် ရင်ဘတ်တစ်ခုလုံး ဖုံးအုပ်သွားအောင် ဆတ်ဆိပ်များချိတ်ဆွဲထားသော ရာထူးအမြင့်ဆုံး ရုရှဗိုလ်ချုပ်တစ်ယောက်၏ နားရွက်နားသို့ကပ်၍ စကားပြန်က တိုးတိုးကလေး ပြောပြနေစဉ် ကမ်ပီယံက ရုရှတို့ကို ဒေါသနှင့် စိုက်ကြည့်နေသည်။ ရုရှဗိုလ်ချုပ်၏ ခုတ်လုံးများသည် ပြူးကျယ်လာကြသလို နှလုံးခုန်သံနှစ်ချက်ခန့်ကြာအောင် သူတို့နှစ်ယောက်သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်က စိုက်ကြည့်နေကြပြီးနောက် ရုရှဗိုလ်ချုပ်က စားပွဲကို လက်နှင့်ခပ်နာနာပုတ်ရင်း တေးပြန်ကို ရုရှဘာသာနှင့် တစ်စုံတစ်ရာကို ပြောလိုက်သည်။ စကားပြန်က ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ပြီးနောက် သတိအနေအထားနှင့် 'မတ်တတ် ဖြစ်ရပ်ရင်း ကမ်ပီယံကို ပြောလိုက်၏။

“ဗိုလ်ချုပ်ကလည်း ခင်ဗျားအပေါ်မှာ အဲဒီသဘောထားအတိုင်း ထင်တူထပ်မျှထားရှိပါတယ်တဲ့၊ သည်တော့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အရက်တစ်ခွက်

လောက် မသောက်တော့ဘူးလားတဲ့”

သူက ပြတ်ပြတ်သားသားပြောချလိုက်ရာ စကားလုံးတိုင်းကို အားလုံးကြားလိုက်ကြရသည်။ သတင်းစာဆရာတစ်ယောက်က လျှပ်တစ်ပြက် မီးခွက်အား ကမန်းကတန်းလှမ်းကိုင်လိုက်သည်ကို လည်းကောင်း၊ အခြားသတင်းစာဆရာများကလည်း ခပ်မြန်မြန်ထိုင်အောင် လှုပ်ရှားနေကြသည်ကိုလည်းကောင်း ဖရင့်ချ်မြင်လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် မည်သူမျှ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားမလုပ်နိုင်ခင် ကမ်ပီယံက ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်ချလိုက်သလို နောက်တစ်စက္ကန့်အကြာတွင် ရှုရှုဗိုလ်ချုပ်ကလည်း ရယ်ချလိုက်လေတော့သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်၏ ရယ်မောမှုက တင်းမာမှုကို ပျောက်ကွယ်သွားစေခဲ့သဖြင့် လူတိုင်းစတင်၍ ရယ်မောကြလေပြီ။ ‘မြတ်စွာဘုရား... ကျုပ်ကတော့ တတိယကမ္ဘာစစ် စဖြစ်ပြီလို့ ထင်လိုက်မိတာဗျ’ဟု ပြောလိုက်သော သတင်းစာဆရာတစ်ယောက်၏အသံတို့ ဖရင့်ချ်ကြားလိုက်ရသည်။ ‘ကျုပ်ကလည်း အဲဒီလို ထင်လိုက်မိတာပါဗျာ’ ဖရင့်ချ်က တွေးလိုက်ပြီး ကမ်ပီယံ၏နောက်ဘက်သို့ တိုးကပ်သွားလေတော့သည်။

ဖရင့်ချ်က သံမှန်နှင့် ပြောလိုက်၏။

“ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုပါခင်ဗျာ၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရဲ့ မော်တော်ကား အပြင်ဘက်မှာ ရောက်နေပါပြီ”

ကမ်ပီယံက သူ့ကို စူးစူးဝါးဝါးမျက်နှာထားနှင့် မော့ကြည့်လိုက်၏။ သို့ရာတွင် ဖရင့်ချ်က နောက်မဆုတ်ပါ။

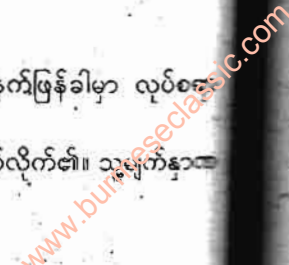
‘ည ဆယ့်တစ်နာရီခွဲ ရှိနေပါပြီ ခင်ဗျာ...’

ကမ်ပီယံသည် တစ်ကြိမ် ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီးနောက် ငြုန်းခနဲ နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြန်၏။ ဖရင့်ချ် ဘာလုပ်နေသည်၊ သူ ဘာကြောင့်လုပ်နေသည်ကို ကမ်ပီယံသိပါသည်။ ကမ်ပီယံက ထိုကိစ္စကို ပြဿနာလုပ်ရန် သင့် မသင့်စဉ်းစားလိုက်ပြီးနောက် နောက်ဆုံးတွင် အမြင်မှန်ရသွားတော့သည်။ ဖရင့်ချ်၏ ကျောပြင်ပေါ်မှ ချွေးပေါက်များစီးကျသွားသည်ကို သူခံစားလိုက်ရသည်။ ကမ်ပီယံက နောက်တစ်ကြိမ် ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီးနောက် ကုလားထိုင်တို့ နောက်ဘက်သို့ ပြန်ထွန်းလိုက်၏။ ကမ်ပီယံသည် အနည်းငယ်ယိုင်သွားပြီး ခေါင်းကို မော့လိုက်သည်။ သူက လည်ချောင်းရှင်းလိုက်၏။

ကမ်ပီယံက ပြောလိုက်သည်။

“ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရဲ့ ခွင့်ပြုချက်နဲ့ ကျုပ် နက်ဖြန်ခါမှာ လုပ်စဉ် အလုပ်တွေ အများကြီးရှိနေပါတယ်”

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရှုပ်က ဆတ်ခနဲ ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။ သူ့မျက်နှာက

မကျေနပ်ကြောင်း အထင်းသားဖော်ပြနေသည်။ သူက ကမ်ပီယံ ပြန် သွားသည်ကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာမြင်လိုစိတ်ရှိမည်မှာ သေချာသော်လည်း ရုရှစစ်ဗိုလ်များကမူ ကမ်ပီယံကို ဆက်လက်ရှိနေစေလိုသောကြောင့် ထိုင် ရာမှ ထလိုက်ကြပြီး ဖန်ခွက်များကို ရှေ့သို့မြှောက်၍ ကမ်ပီယံ ပတ်ပတ် လည်တွင် ဝန်းရံလိုက်ကြသည်။ သူတို့က ဝန်းရံလာလေလေ ကမ်ပီယံ၏ စေ့ထားသော နှုတ်ခမ်းသည် ပို၍တဖြောင့်တည်း ဖြစ်လာလေလေပင် တည်း။ ကမ်ပီယံ လူကြားထဲက တိုးထွက်လိုက်သည်။ ဖရင့်ချံက လမ်း ရှင်းအောင် လုပ်ပေးသည်။ ကမ်ပီယံသည် သူနှင့် သိကျွမ်းသူတစ်ဦး နှစ်ဦးနှင့် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်လိုက်သည်။ ဖရင့်ချံက ကမ်ပီယံကို အပေါက် ဝသို့ ရောက်အောင်ကူညီနေသည်။ ကမ်ပီယံသည် ပါးစပ်က စတင်ရေ ခွတ်စပြုသည်။ အစပထမတွင် ခပ်တိုးတိုး၊ နောက်တော့ ပိုကျယ်လာ သည်။ သူသည် သူ့လက်ကို လှာကိုင်သော ရုရှစစ်ဗိုလ်တစ်ယောက်၏ လက်ကို ခါချပစ်လိုက်သည်။

“မင်းလက်နဲ့ ငါ့ကို လာမကိုင်နဲ့”

သတင်းစာဆရာများသည် စားပွဲများကို ကွေ့ပတ်၍ ကမ်ပီယံ အလျင် အပေါက်ဝသို့ ရောက်အောင် တိုးထွက်နေကြသည်။ အော်သံ တွေကလည်း ညံ့နေသည်။ လျှပ်တစ်ပြက် မီးခွက်များကလည်း တဖျပ် ဘုပ် လင်းနေကြသည်။ ကမ်ပီယံက ဦးခေါင်းငိုက်စိုက်နှင့် ရှေ့သို့ တိုးလာ ပြီး ဖရင့်ချံက ကမ်ပီယံရှေ့မှ လူအုပ်ကြီးကို နောက်ဘက်သို့ တွန်းပစ်နေ ခဲ့ ကမ်ပီယံရှေ့ဘက်၌ စက်ဝိုင်းခြမ်းသဏ္ဍာန်ရှိနေသော သတင်းစာ ဆရာများသည် နောက်ဘက်သို့ ပြန်ဆုတ်နေကြသည်။ ကမ်ပီယံက အော် လိုက်၏။

“ငါ့ရှေ့က ကာဆီးကာဆီးလုပ်မနေကြနဲ့၊ နောက်ဖေးကျုံးသမား တွေ ဘေးဖယ်ကြစမ်း”

တစ်ယောက်ယောက်က အော်လိုက်သည်။

“လုပ်စမ်းပါ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရာ. . .၊ ရေးစရာ သားစရာ တစ်ခုခုတော့ ပြောခဲ့စမ်းပါ. . .”

ကမ်ပီယံလမ်းလျှောက်နေရင်း ဗြုန်းခနဲ တန့်သွားသည်။ သူ ဆတ်နှစ်ဖက်က တင်ပါးပေါ်သို့ ရောက်သွားကြသည်။ သေနတ်အိတ်ထဲ သေနတ်နှစ်လက်နှင့် သိပ်မဝေးကွာလှတော့ချေ။ သတင်းစာဆရာ များသည် အထိတ်တလန့်နှင့် နောက်ဘက်သို့ ပြန်ဆုတ်ရင်း အလဲလဲ အပြိုင်ပြိုင်ဖြစ်ကုန်ကြသည်။ ကမ်ပီယံသည် စကားပြန်တစ်ယောက်ကို ဆက်တမ်းများနှင့် ပစ်ခတ်ခဲ့ဖူးသည့်ဆိုသော ကောလာဟလများ ရှိနေပေ သည်။

“ရေးစရာ သားစရာ ဟုတ်လား..”

သူက ဒေါသတကြီး ပြောလိုက်၏။

“မင်းက ရေးစရာ သားစရာ လိုချင်သလား၊ ဘုရား.. ဘုရား၊

မင်းရေးစရာရအောင် ငါပြောခဲ့မယ်”

ဖရင့်ချ်က သတိပေးဟန်နှင့် ပြောလိုက်သည်။

“ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၊ သည်ဘက်က သွားကြမယ်.. ဗိုလ်ချုပ်ကြီး”

ကမ်ပီယံက ပြောလိုက်၏။

“ခဏလောက် နေစမ်းကွာ၊ ဟောဒါကို လိုက်ရေးတော့”

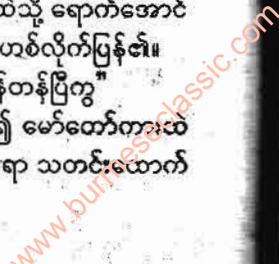
သူက ရှေ့တည့်တည့်တွင်ရှိသော သတင်းစာဆရာတစ်ယောက် တို့ လက်ညှိုးငေါက်ငေါက်ဆိုးရင်း ပြောလိုက်၏။

“ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဂျော့ချ်ကမ်ပီယံက ကမ္ဘာတစ်ခြမ်းရဲ့ အနာဂတ် အရေးကို ဆိုက်ဘေးရီးယားက အာလူးစိုက်တဲ့ယာသမားတွေ လက်ထဲ မှာ ဝတ္တက်အစ်ရမယ့်ကိစ္စကို မယုံကြည်ဘူးဆိုတာ ကြားချင်တဲ့လူ ဘယ် သူမဆို သိအောင် ထည့်ရေးလိုက်ကြစမ်းကွာ၊ ကျုပ်တို့က အဲဒီငတ်တွေ တို့ ခုအချိန်မှာ မတိုက်ခိုက်ဘူးဆိုရင်..”

ဖရင့်ချ်က ယခုတစ်ကြိမ်တွင် ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးလုပ်မနေတော့ ချေ၊ ဖရင့်ချ်က ကမ်ပီယံကို နောက်ဘက်က ဝင်တိုက်လိုက်ပြီး ရှေ့ဘက် တံခါးဝသို့ ရောက်အောင် တွန်းပို့လိုက်သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဟောင်းဝပ် သည် စစ်ပုလိပ်သုံးယောက်နှင့်အတူ ဝင်ရောက်လာပြီး ဘမ်ပီယံကို အလယ်က ထား၍ စစ်ပုလိပ်သုံးယောက်က ရှေ့ဘက်မှ မြားဦးသဏ္ဍာန် အကာအကွယ်ပေးထားကြသည်။ ဖရင့်ချ်က နောက်ဘက်က လိုက်ပါလာ ၏။ ကမ်ပီယံကမူ သူ့အား တံခါးဝဆီသို့ တွန်းပို့နေသည်ကို ခံနေရချိန် မှာပင် သမင်လည်ပြန်လှည့်၍ အော်ဟစ်နေဆဲပင်ဖြစ်သည်။ ဓာတ်ပုံ ဆရာများက အံ့ဩစရာကောင်းသော ထိုမြင်ကွင်းကို ဓာတ်ပုံရိုက်ယူရန် ကုလားထိုင်ပေါ်သို့ အလှအယက်တက်၍ ကြိုးပမ်းနေကြစဉ် လျှပ်တစ် ပြက် မီးခွက်များကလည်း တဖြတ်ဖြတ်လင်းနေကြသည်။ ဖရင့်ချ်တို့ လူစုသည် ခြေထောက်များကို ဖြတ်ကျော်နင်းမိရင်းကပင် လူသွားလမ်း ပလက်ဖောင်းကို ကျော်၍ တံခါးအဆင်သင့်ဖွင့်ထားသော မော်တော် ကားဆီသို့ ရောက်အောင် ကမ်ပီယံကို ခေါ်သွားနိုင်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့ လူစုက ကမ်ပီယံအား မော်တော်ကားနောက်ဘက်ထဲသို့ ရောက်အောင် အတင်းတွန်းထိုးပြီး ပို့နေကြစဉ် ကမ်ပီယံက အော်ဟစ်လိုက်ပြန်၏။

“တစ်ယောက်ယောက်က ဖွင့်ပြောဖို့ အချိန်တန်ပြီကွ”

ဖရင့်ချ်သည် ကမ်ပီယံ နောက်ဘက်မှ ကပ်၍ မော်တော်ကားထဲ သို့ လဲကျသွားပြီး ကားတံခါးကို ဆောင့်ဆွဲပိတ်လိုက်ရာ သတင်းထောက်

တစ်ယောက်၏လက်သည် ညပ်လုနီးပါးဖြစ်သွားခဲ့ရသည်။ ဖရင့်ချ်က ယာဉ်မောင်းအား လှမ်းပြောလိုက်၏။

“သည်က ခပ်မြန်မြန်မောင်းထွက်သွားစမ်းကွာ. . ”

ဟောင်းဝပ်က ကလပ်ချ်ကို ဆတ်ခနဲလွှတ်လိုက်သောကြောင့် ကမ်ပီယံနှင့် ဖရင့်ချ်တို့သည် နောက်ဘက်သို့ ယိုင်လဲကျသွားကြစဉ် မော်တော်ကားကြီးသည် ထိုနေရာမှ ဝုန်းခနဲထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။ ဓာတ်ပုံရိုက်ရန် ကြိုးပမ်းနေကြသော သတင်းထောက်များသည် လမ်းအတိုင်း တစ်ဟုန်ထိုးမောင်းနှင်လာသော မော်တော်ကားနှင့် လွတ်အောင် အပြေးအလွှားရှောင်ကြရသည်။

ဖရင့်ချ်က မော်တော်ကားနောက်ဘက်ရှိလေကာမှန်ထဲမှ တစ်ဆင့် လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ သတင်းစာဆရာများအား ပလက်ဖောင်းပေါ်မှ မောင်းချနေသည့် စစ်ပုလိပ်များကို မြင်လိုက်ရသောကြောင့် မော်တော်ကားနောက်ဘက် ထိုင်ခုံပေါ်သို့ ကျောမို၍ ထိုင်ချလိုက်ပြီး စိတ်သက်သာရာရရှိသွားသည်။ သူ့မျက်နှာပေါ်တွင် ချွေးပေါက်များ သီးနေသည်။ ကမ်ပီယံသည် ခပ်မတ်မတ်ထိုင်နေပြီး သူ့မျက်နှာပေါ်တွင် ဒေါသဖြစ်နေသော်လည်း ကျေနပ်နေသော မျက်နှာထားကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။ သူဘာလုပ်ခဲ့သည်ကို သူ သိနေသည့်အပြင် သူလုပ်ခဲ့သည်ကိစ္စအတွက် ကျေနပ်ဝမ်းသာနေပုံရသည်။

ဖရင့်ချ်က ပြောလိုက်၏။

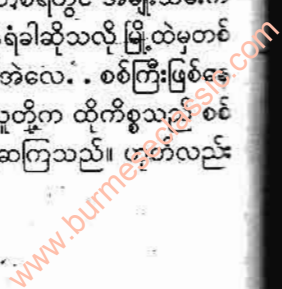
“ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရယ်. . ”

(၂)

အိုရွားဝါး
(၁၉၄၅) မေလ (၂၃) ရက်

ကနေဒါနိုင်ငံ၊ အွန်တေးရီးယိုးရှေ့အိုင်ကမ်းစပ်၌ ထူထပ်သိပ်
သည်းစွာပေါက်နေသော ထင်းရှူးပင်များနှင့် ဘတ်ချ်သစ်ပင်ကြီးများ
အကြားမှ ကြီးမားသော အိမ်ဖြူဖြူကြီးတစ်လုံးသည် မြို့ကြီးပြကြီးမှ သူဌေး
သူကြွယ်များ နှစ်ခြိုက်သော တောအိမ်ပုံစံမျိုးပင်တည်း။ ထိုအိမ်မှာ ခပ်
နိမ့်နိမ့်ကမ်းနဖူးပေါ်တွင် တည်ရှိနေသည်။ အိမ်ကြီးတွင် နေထိုင်သူများ
သည် လေတဟူးဟူးတိုက်ခတ်နေသော ရေပြင်ကျယ်ကြီးနှင့် တိုရန်တို
နှင့် ရော်ချက်စတာအကြားတွင် ပြေးဆွဲနေသော ဖယ်ရီသင်္ဘောများကို
ကောင်းကောင်းကြီးမြင်နေကြရသည်။

ထိုအိမ်ကြီးတွင် လျှပ်စစ်ဓာတ်အား လွတ်ထားသော ဝင်းထရံ
မြင့်မြင့်ကြီးကို အဘယ့်ကြောင့် ဆောက်လုပ်ထားသည်ကိုလည်းကောင်း၊
ပင်မဝင်ပေါက်၌ တာဝန်ယူစောင့်ကြပ်နေသော အရောင်ခပ်မိုင်းမိုင်း
ဝတ်စုံနှင့် လူထွားကြီးကိုသော်လည်းကောင်း ဒေသခံပုဂ္ဂိုလ်များက သို့
လော သို့လော အချိန်ယူ၍ တွေးတောချင်စိတ် ဖြစ်ပေါ်မလာအောင်
ထိုအိမ်ကြီးသည် မြို့နှင့်အတန်ငယ်ဝေးကွာသော နေရာတွင် ရှိနေသည်။
ထိုအိမ်ကြီးကို ပိုင်ဆိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဗြိတိသျှ သံတမန်ဝန်ထမ်းတစ်
ယောက်ဖြစ်ပြီး တစ်ချိန်လုံး ထိုအိမ်ကြီးထဲသို့ ကြမ်းတမ်း၍ သန်စွမ်းပုံရ
သောလူငယ်အမျိုးသားကလေးများနှင့် တစ်ခါတစ်ရံတွင် အမျိုးသမီးက
လေးများ ဝင်ထွက်သွားလာနေကြသည်ဟု ရံဖန်ရံခါဆိုသလို မြို့ထဲမှတစ်
ယောက်ယောက်က အတင်းပြောမည်ဆိုပါက 'အဲလေ... စစ်ကြီးဖြစ်နေ
တာပဲ' ဟု တချို့က ပြန်ပြောကြပေလိမ့်မည်။ သူတို့က ထိုကိစ္စသည် စစ်
နှင့် တစ်နည်းတစ်ဖုံ ပတ်သက်လိမ့်မည်ဟု ယူဆကြသည်။ ဟုတ်လည်း

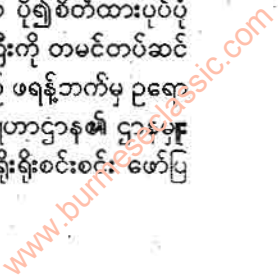
ဟုတ်ပါသည်။ မြို့ခံပုဂ္ဂိုလ်များသည် ဆာဝီလုံ၏ ဝယ်ယူအားပေးမှု အတွက် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်နေကြသည်။ သူသည် တစ်ခါတစ်ရံ တွင် အံ့ဩစရာကောင်းလောက်အောင် များပြားလှသော အစားအသောက်များ၊ ယမကာများနှင့် အိမ်အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများကို အကြွေးမထားဘဲ လက်ငင်းပေး၍ ဝယ်တတ်သူလည်းဖြစ်သည်။

မြို့ခံပုဂ္ဂိုလ်အချို့က ထိုအိမ်ကြီး၏အနေအထားကို အမျိုးမျိုးမှန်း ဆကြသည်။ သို့ရာတွင် ဆာဝီလုံစတင်ဖင်ဆန်၏ နေအိမ်ကြီးသည် အမေရိကန်စစ်ထောက်လှမ်းရေး ဝန်ထမ်းများနှင့် ဗြိတိသျှစစ်ထောက် လှမ်းရေး ဝန်ထမ်းများအား လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးနေသော ကျောင်းတစ် ကျောင်းဖြစ်ကြောင်း မည်သူကမျှ နီးနီးစပ်စပ် မတွေးမိကြပါ။ ထိုအဖွဲ့ အစည်းနှစ်ခုမှ ဝန်ထမ်းတိုင်းသည် လွန်ခဲ့သောငါးနှစ်အတွင်းက 'အိုရှား ဝါး'တွင် အပြည့်အဝမဟုတ်သည့်တိုင်အောင် တစ်စိတ်တစ်ဒေသ လာ ရောက်သင်ကြားခဲ့ဖူးသူများသာ ဖြစ်ကြပေသည်။

မြောက်ဘက်ဆောင်ရှိ စာကြည့်ခန်းထဲ၌ ယခုထိုင်နေသူ နှစ် ယောက်စလုံးသည် ဤကျောင်း၌ လေ့ကျင့်သင်ကြားခဲ့ဖူးသူများဖြစ်ကြပြီး တစ်ယောက်အကြောင်း တစ်ယောက် ကောင်းကောင်းသိကြသူများပင် ဖြစ်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်ရှေ့ရှိ စားပွဲပေါ်တွင် မျဉ်းပါသော အဝါရောင် စာရေးစက္ကူကတ်များ၊ စားပွဲတင်မီးအိမ်တစ်ခု၊ ဒင်ပဲလ်ဟိတ်ခံ ဝိစကီ တစ်ပုလင်း၊ စီးကရက်တိုများနှင့် ပြည့်လျှံနေပြီဖြစ်သော ပြာခွက်တို့ရှိနေ ကြသည်။ နှစ်ယောက်စလုံး ရက်သတ္တပတ်အားလပ်ရက်တွင် ဝတ်ဆင် လေ့ရှိသော 'ပေါ့ပေါ့ပါးပါး'အဝတ်အစားများကိုသာ ဝတ်ဆင်ထားကြ သည်။

“တော်တော်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ အဆိုပြုချက်ပဲ ဒွန်”

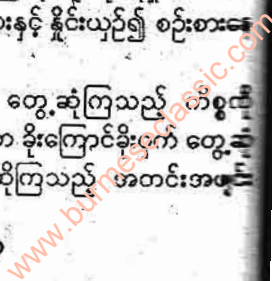
ပြတင်းပေါက်နှင့်အနီးဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်က ပြောလိုက်၏။ သူသည် အသက်သုံးဆယ်ခန့်ရှိလေပြီ။ ပြောင်းဖူးမွေးရောင် သူ့ဆံပင်သည် နဖူး ပေါ်မှစ၍ ခြောင်စပြုနေလေပြီ။ သူ့မျက်နှာပေါက်က ခပ်သွယ်သွယ်၊ မြေခွေးနှင့်ဆင်ဆင်တူ၍ သူ့နှုတ်ခမ်းက ပါးလျားသော်လည်း အပြာရောင် သူ့မျက်လုံးများက ဖျတ်ဖျတ်လတ်လတ်နှင့် တောက်ပနေကြသည်။ သူ နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်၌ ထိုင်နေသူသည်လည်း ခပ်ပိန်ပိန်ပင်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ပို၍ကြမ်းတမ်းသန်စွမ်းပုံရသည်သာမက ပို၍စိတ်ထားပုပ်ပုံ ရသည်။ သူသည် ထူထဲသော ကော်ကိုင်းမျက်မှန်ကြီးကို တမင်တပ်ဆင် ထားသည်။ သူ့နှာမည်က ဒေါ်နယ်ရော်ဂျာ။ သူသည် ဖရန်ဘက်မှ ဥရောပ တိုက်ရှိ အမေရိကန်စစ်ဌာနချုပ် (SHAEP) စစ်ဗျူဟာဌာန၏ ဌာနမှူး ဦးတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ သူ့အလုပ်တာဝန်ကို ရိုးရိုးစင်းစင်း ဖော်ပြ

ရမည်ဆိုပါက ကမ္ဘာပေါ်ရှိ အကြီးမားဆုံးစစ်တပ်မှ ပေါက်ဖွားလာသော စစ်စက်ယန္တရားကြီး၏ နိစ္စဓူဝ လည်ပတ်လှုပ်ရှားမှုများကို မဟာမိတ်တပ် ပေါင်းစု၏ စစ်သေနာပတိဗိုလ်ချုပ်ကြီးအိုက်ဆင်ဟောင်ဝါအတွက် အရှင်လင်းဆုံးနှင့် အချောမောဆုံးဖြစ်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးရေးပင်ဖြစ်သည်။ သူသည် အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါ၏ အခြားဌာနကြီးများတစ်ဦးဖြစ်သူ ဝေါတ်ဂီလ်ချီရီနှင့် တွဲဖက်၍ စစ်ယန္တရားကြီးကို နိုင်နိုင်နင်းနင်းထိန်းသိမ်းထားနိုင်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်အနက် ဝေါတ်ဂီလ်ချီရီကို လေးစားကြပြီး ရော်ဂျာကို ရွံ့ကြောက် ကြောက်လန့်ကြသည်။ ရော်ဂျာသည် လူမုန်းခံရမှုနှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်ထိခိုက်ပုံမရပါ။ သူ့ပြောလေ့ပြောထရှိသော စကားတစ်ခွန်းမှာ 'ထိပ်ဆုံးသို့ရောက်နေသူတိုင်းတွင် သူ့ကိုကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ပေးမည့် ခွေးမသားများ ရှိဖို့လိုအပ်ပါသည်။ ကျုပ်ကတော့ အိုက်ရဲ့ ခွေးမသားပဲ ဟူ၍ပင်တည်း။

အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါပြီးလျှင် ဖရန့်ဖတ်တွင်တွေ့နိုင်ရန် အလွန်ခဲယဉ်းသည့် ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ရော်ဂျာပင်ဖြစ်သည်။ ပြီးတော့ ရော်ဂျာနှင့် တွေ့ဆုံပြီးမှ အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါနှင့် တွေ့ရလေ့ရှိသည်။ ရော်ဂျာနှင့် ပတ်သက်၍ ဝါရှင်တန်၌ မည်သို့မည်ပုံ ပြောဆိုကြကြောင်း ရက်ဖာတီသိပါသည်။ ရော်ဂျာသည် အပြင်ပန်းတွင် ယုတ်မာပုံပေါ်လွင်သလို အတွင်းနှိုက်၍ ကြည့်ပါကလည်း စိတ်ထားပုပ်သူဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ ရော်ဂျာနှင့် ဂီလ်ချီရီတို့သည် ဥရောပတိုက်ရှိ အမေရိကန်စစ်ဌာနချုပ်၏ လုပ်ထုံးလုပ်နည်း မူဝါဒများကို ချမှတ်နေကြပြီး သူတို့၏ သြဇာအာဏာသည် ဥရောပတိုက်ရှိ စစ်အစိုးရများ၏ ထိပ်ပိုင်းသို့ ပျံ့နှံ့ရောက်ရှိနေပေသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးသည် သမားရိုးကျ စစ်သားများမဟုတ်ကြပါ။ သို့ရာတွင် အမေရိကန် ကြည်းတပ်မှ ဗိုလ်မှူးကြီးအဆင့်၌သာ ရှိနေသော သူတို့နှစ်ယောက်၏ သြဇာအာဏာမှာ မူလရာထူးနှင့် နှိုင်းယှဉ်ပါက အဆမတန်ကြီးမားပါပေသည်။ ရက်ဖာတီအနေနှင့် အန်တု၍ မရနိုင်ကြောင်းလည်း သိပါသည်။ အချို့သော နယ်ပယ်များတွင် ရော်ဂျာသည် သူ့စိတ်တိုင်းကျ လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိနေပေသည်။ ဤတွင် ဝါရှင်တန်ရှိ အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါအက်စ်အက်စ်ရုံးချုပ်မှ ဥရောပဌာန၏ လက်ထောက်ဌာနမှူးဖြစ်သော ရက်ဖာတီက သူသည် ရော်ဂျာနှင့်အဆင့်တူ ဗိုလ်မှူးကြီးရာထူးကို ရရှိထားသော်လည်း ဘောင်ကျဉ်းလှသော သူ့လုပ်ပိုင်ခွင့်များနှင့် နှိုင်းယှဉ်၍ စဉ်းစားခြင်းဖြစ်သည်။

အိုရှားဝါးတွင် သူတို့နှစ်ယောက် တွေ့ဆုံကြသည် ဟိစ္စဇီမည်သူကမှ စပ်စုစရာမရှိသော်လည်း သူတို့က ခိုးကြောင်ခိုးဖက် တွေ့ဆုံကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ဝါရှင်တန်၌ ပြောကြဆိုကြသည့် အတင်းအဓဇ

များမှာ စေ့စေ့စပ်စပ်ရှိလှသည့်အပြင် ယေဘုယျအားဖြင့်လည်း တိကျ နှစ်ကန်တတ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဝါရှင်တန်နှင့် ဝေးကွာပြီး သီးသီးသန့် သန့်နိုင်လှသော ဤနေရာကို ရွေးချယ်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ အတင်းအဖျင်း ပြောခံရမည့်ကိစ္စကို သူတို့မလိုလားပါ။

“တော်တော်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ အဆိုပြုချက်ပဲ”

ရက်ဖာတီက ထပ်ပြောလိုက်ပြန်၏။

“အဲဒါကို ကျုပ်သိပါတယ်ဗျာ. . .”

- ရော်ဂျာက စိတ်တိုတိုနှင့် ပြောလိုက်သည်။

“ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်လူရယ်. . . ဦးနှောက်သုံးပြီး စဉ်းစားကြည့်စမ်းပါ။

အိတ်ဆင်ဟောင်ဝါက သူ့မှာ နိုင်ငံရေးမှော်မှန်းချက်ရှိကြောင်း အသိ ပေးပြီးပြီ။ သူ အမေရိကကို ပြန်လာတဲ့အခါကျရင် သူက တကယ့်သူရဲ ကောင်းကြီးဘဝနဲ့ ပြန်လာမှာ။ သူငါးဆယ့်နှစ်ခုနှစ်မှာ အလွယ်တကူ အနိုင်ရပြီး အတိုက်အခံမရှိဘဲနဲ့ အိမ်ဖြူတော်ကို ရောက်သွားလိမ့်မယ်။ သူတ အမေရိကန်နိုင်ငံရဲ့ နောက်လာမယ့် သမ္မတဖြစ်မှာဗျာ။ သူ သမ္မတ ဖြစ်တဲ့အခါကျရင် ကျုပ်လည်း သမ္မတရုံးမှာ ရှိချင်တယ်။ ပြီးတော့ ခင်ဗျား ပါ။ ကျုပ်ကိုကူညီတဲ့ လူတွေ ကျုပ်အဖွဲ့ထဲမှာ ရှိနေစေချင်တယ်”

“ဟုတ်ပါပြီ”

ရော်ဂျာ၏စကားကြောင့် ဝမ်းမသာဘဲ မနေနိုင်သော ရက်ဖာတီ က ပြောလိုက်၏။

“ဒါပေမဲ့ သည်ကိစ္စက. . .”

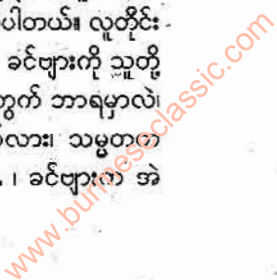
“ချီးမှပဲ ကိုယ့်လူရယ်. . .”

ရော်ဂျာက ခပ်ဆတ်ဆတ် ပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ်တို့ မားကားစ်ပရိဂျက်ကို စွန့်စွန့်စားစားလုပ်ကြတဲ့အခါ တွန့်တတော့ ခင်ဗျားက ခုလို တွန့်ဆုတ်ဆုတ် လုပ်မနေခဲ့ဘူး။ ခင်ဗျား တည်း ခင်ဗျားဝေစုအဖြစ် တစ်နှစ်ကို ဒေါ်လာတစ်သိန်းမှန်မှန်ရနေတာ မဟုတ်လား။ ခင်ဗျားက ထပ်မလိုချင်တော့ဘူးလား. . .”

ရက်ဖာတီက အဖြေမပေးနိုင်သေးခင် ရော်ဂျာက ခပ်တိုက်တိုက် တွန့်တွန်းကလေး ဆက်ပြောသွားသည်။

“နားထောင်စမ်းပါဦးဗျာ။ ဆောင်းဦး ရာသီကျရင် ထရူးမင်းက နှစ်အက်စ်ကို ဖျက်သိမ်းပစ်မယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားသိပါတယ်။ လူတိုင်း ပြောနေကြတဲ့အတွက် ခင်ဗျားလည်း သိကို သိရမှာပါ။ ခင်ဗျားကို သူတို့ က ထမ်းပေါ်ကန်ထုတ်လိုက်တဲ့အခါကျရင် ခင်ဗျားအတွက် ဘာရမှာလဲ။ အင်တော် ပင်စင်လခလား။ ဝန်ထမ်းကောင်းတံဆိပ်လား။ သမ္မတက ထောင်တဲ့ ထောက်ခံစာလား။ ချီးမှပဲ ရက်ဖာတီရယ်. . . ခင်ဗျားက အဲ

သည်လောက်ပဲ လိုချင်တယ်ဆိုရင်တော့. . .”

“မဟုတ်ဘူး ဒွန်”

ရက်ဖာတီ၏အသံမှာ ခပ်တုံ့ဆိုင်းဆိုင်းဖြစ်နေသည်။

“ကျုပ် ဘာလိုချင်တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားသိပါတယ်၊ အခုလည်း အဖွဲ့က နှစ်စဉ်မှန်မှန် ပေးနေတယ်ဆိုတော့ ကျုပ် အေးအေးချမ်းချမ်းနေ လို့ရပါတယ်။ ဘာပြဿနာမှ မရှိဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားသိပါတယ်”

ရော်ဂျာက ပြောလိုက်၏။

“သိပ်ဟုတ်တာပေါ့ဗျာ၊ ခင်ဗျားက လူကြီးတွေနဲ့ ဆက်ဆံချင်တာ မှ မဟုတ်တာ”

ရက်ဖာတီက ကန့်ကွက်သည်။

“ကျုပ်က လူကြီးတွေနဲ့ ဆက်ဆံချင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အခုကိစ္စက အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါဖြစ်စေချင်တဲ့ ဆန္ဒပဲဆိုတာ သေချာရဲ့လား”

“သူက ကျုပ်ရှိနေတဲ့ ဌာနချုပ်ကို လိုက်လာပြီး ဒွန်ရေ. . . ငါ့ အတွက် တစ်ခုလောက် အကျိုးဆောင်ပေးပါကွာ၊ မင်းက ငါ့အတွက် ခွေးမသားကမ်ပီယံကို အပြတ်ရှင်းပေးပါကွာ၊ ဟုတ်ပြီနော်လို့ လာပြော သလားဆိုတာကို ပြောချင်တာလား၊ မဟုတ်ပါဘူး၊ သူကတော့ အဲဒီလို မပြောပါဘူး”

“ဒါဖြင့်ရင် ခင်ဗျားက ဘာဖြစ်လို့ သိပ်သေချာနေရတာလဲ”

“ကမ်ပီယံနာမည်ကို ကြားလိုက်ရတဲ့အခါတိုင်း သူပြောတဲ့စကား တွေ၊ သူလုပ်ပုံကိုင်ပုံတွေကြောင့်ပေါ့၊ ဘုရား. . . ဘုရား၊ အင်မတန်ပါးစပ် ဖွာတဲ့ ‘ဟိုသဘောက်မသားနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အိုက် ဘယ်လောက်အထိ စိတ်ရှုပ်နေရတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားယုံမှာမဟုတ်ဘူး။ အိုက်က သူ့ကို သူ ထက် သမ္မာရင့်တဲ့လူတွေအပေါ်မှာ ကျော်ပြီး တပ်ပေါင်းစု စစ်သေနာ ပတီခန့်လိုက်တာနဲ့ပတ်သက်ပြီး အမြဲတမ်း မဝံ့မရဲဖြစ်နေရတာတယ်။ ဒါ ကြောင့် သူက ရာထူးအရှိန်အဝါကို မသုံးချင်တဲ့အတွက် လျော့လျော့ပေး နေတာ၊ ချီးမှပဲ လွန်ခဲ့တဲ့ ခြောက်လအတွင်းက သူ ကမ်ပီယံကို ဆယ် ကြိမ်ထက်မနည်း ကန်ထုတ်ပစ်ဖို့အခွင့်အရေးတွေ၊ အကြောင်းပြချက်တွေ ရခဲ့တယ်။ ကဲ. . . ကြည့်စမ်းပါဦးဗျာ. . .”

ရော်ဂျာက လက်မြှောက်ပြီး တစ်ချက်ချင်းရေတွက်ပြသည်။

“တစ်၊ စစ်သုံးပန်းတွေကို ပစ်သတ်မှုနဲ့ စစ်ဗိုလ်နှစ်ယောက်ကို အရေးယူနေတဲ့ကိစ္စမှာ ကမ်ပီယံက သူတို့နှစ်ယောက်ကို ခွင့်ပြုလိုက်သလို လိုနဲ့ အိုက် နာမည်ကျအောင် လုပ်ခဲ့တယ်။ အိုက်က သူ့ကို ကယ်ဆယ် ခဲ့တယ်။ သူ အင်္ဂလန်မှာ ဟိုမိန့်ခွန်းကို ပြောပြီးတဲ့အချိန်မှာ အိုက်က သူ့ကို နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်ကယ်ဆယ်ခဲ့တယ်”

“ရှောခ်ရှိုင်းယားကို ပြောတာလား”

“မှန်တယ်၊ လိမ်မြို့မှာ သူက စစ်ပြီးစ ကမ္ဘာကြီးကို ခြိတ်သွန်နဲ့ အမေရိကန်တွေကပဲ ပူးပေါင်းအုပ်ချုပ်ရမယ်ဆိုတာ အင်မတန်ထင်ရှားတဲ့ အကြောင်းတရားပဲလို့သာ ဟောခဲ့တာပါ။ သူက ရုရှတွေအကြောင်း တစ်ခွန်းမှထည့်ပြောမသွားဘူး။ ဘာဆိုဘာမှ မပြောတာ၊ ဘုရား. . ဘုရား။ နေလိုက်ကြတဲ့ ခေါင်းစီးကြီးတွေ”

“ကျုပ်မှတ်မိပြီ”

“မိုက်ရေ. . မင်းကို ကျုပ်ပြောမယ်၊ အဲဒီသတင်းစထွက်ပေါ်တာတွေနဲ့မှာ အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါရှေ့မှာ ကမ်ပီယံရှိနေမယ်ဆိုရင် သူတို့ထံတိုင်း အရေးယူခိုင်းမှာ သေချာတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘာဖြစ်သလဲ၊ သူက နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်ကယ်ခဲ့ပြန်တယ်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ. . ”

“ကျုပ်မသိဘူး။ အဲဒါအမှန်အတိုင်းပဲ၊ ကျုပ်တို့စစ်တိုက်နေကြတုန်းကတော့ ကျုပ်ခန့်မှန်းလို့ရတယ်။ လိုအပ်ချက်အရပဲ ကမ်ပီယံရှိနေဖို့ လိုအပ်နေတယ်။ ဒါကြောင့် အိုက်က သူ့အပေါက်ဆိုးတာကို သည်းတည်းခံခဲ့တယ်။ အခုတော့ကော ကျုပ်တို့တွေတာ မှန်တယ်ဆိုရင် အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါက သူ့ထက်ဝါကြီးတဲ့လူတွေကို ရက်ရက်စက်စက်မလုပ်ရက်စက်စက်ဖြစ်လိမ့်မယ်။ အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါဟာ ခပ်မြန်မြန်နဲ့ သိပ်မြင့်တဲ့နေရာမှာ ရောက်လာပေမယ့် အသားကျပ်မရသေးဘူး။ သူက အခုထက်ပိုပြီး သွေးအေးအေးနဲ့ ရက်စက်ရဲရဲလိမ့်မယ်လို့ တဖွဖွပြောလေ့ရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် သတိလုပ်ရမယ့်အခါကျတော့ ကျောက်ကျောက်ကို ပြတ်အောင် မလှီးနိုင်တော့ဘူး။ အဲဒီနေရာမှာ ကျုပ် ဝင်ပါရတော့တာပေါ့”

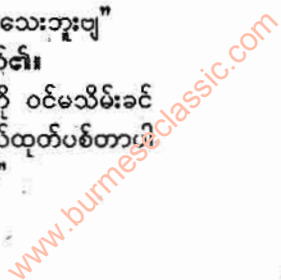
ရက်ဖာတီ ခေါင်းညိတ်သည်။ ရော်ဂျာသည် အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါထံထက်မရွံ့လူသတ်သမားအဖြစ် လူသိများသည်။ သူ့ အလည်အပတ်ထက်ရှိလာမည့်သတင်းကို ကြားလိုက်ရသော စစ်မြေပြင်မှ စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများသည် စိတ်ဓာတ်ချောက်ချောက်များများ ဖြစ်သွားတတ်ကြသည်။

“ဒွန်ရယ်. . ဒါတောင် ကမ်ပီယံကို အပြတ်ရှင်းဖို့ အကြောင်းပြောနိုင်လောက်သေးပါဘူးဗျာ”

“ကျုပ်ပြောနေတဲ့အကြောင်းပြချက်တွေ မကုန်သေးဘူးဗျ”

ရော်ဂျာက အေးစက်စက်လေသံဖြင့် ပြောလိုက်၏။

“ပြင်သစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး လက်ထရက်က ပဲရစ်ကို ဝင်မသိမ်းခင် အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါက သူ့ကို အောင်ပွဲမခံရအောင် ဖယ်ထုတ်ပစ်တာပဲ။ ကမ်ပီယံက စွပ်စွဲခဲ့တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားသိသလား”

“မသိဘူး”

“သူက ပြောရုံတင်မကဘူး၊ အဲဒီစကားကို ဗြိတိသျှစစ်တပ်က အရာရှိကြီးတွေရှေ့မှာ ပြောခဲ့တာ၊ တော်တော်ရွှေတဲ့ကိစ္စပဲ၊ လွန်ခဲ့တဲ့အပတ်ကလည်း ကမ်ပီယံက အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါရဲ့ လက်ထောက်ကို တယ်လီဖုန်းဆက်ခဲ့သေးတယ်”

“ဂျိုးမက်နာနီကို ပြောတာလား”

“ဂျင်နရယ်ဂျိုးကိုယ်တိုင်ကို ပြောတာပါ။ သူက တယ်လီဖုန်းနဲ့ ပြောတာဗျ၊ ကမ်ပီယံက ခုလောလောဆယ်မှာ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ လေ့ကျင့်မှုတွေ ရရှိထားတဲ့ ဂျာမန်တွေကို အမေရိကန်စစ်တပ်က လက်ခံထားသင့်ပြီတဲ့၊ ပြီးတော့ စစ်ဖြစ်လိုက်လို့ အထိနာသွားတဲ့ ရုရှတွေ နာလန်မထူနိုင်ခင် ကျုပ်တို့က ဝင်တိုက်သင့်တယ်တဲ့၊ ဘာပဲပြောပြော မကြာမီ ကျုပ်တို့က ရုရှတွေနဲ့ တိုက်ကြရမှာဆိုတော့ ကျုပ်တို့အင်အား တောင့်တင်းနေတဲ့အချိန်မှာ တိုက်သင့်တယ်တဲ့”

“ဘုရား.. ဘုရား”

ရက်ဖာတီက စိတ်ပါလက်ပါပြောလိုက်သည်။

“သူ ရူးသွားလို့ပဲ ဖြစ်ရမယ်”

“အင်း.. အဲဒါကိုတော့ ကျုပ်မသိဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူက မြေခွေးလို့ ပါးနပ်တယ်၊ သူ အမေရိကန်ကို ပြန်ဖို့ အချိန်စေနေပြီ၊ သူ ဒီကို ရှေ့လကျရင် ပြန်ရောက်လာလိမ့်မယ်၊ သူက ဂျက်ဆီဂျိမ်းစ်လို ခါးပတ်မှာ ငှေ့သနတ်နှစ်လက်ဆွဲထားတာမျိုး ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ဧည့်ခံကြိုဆိုတာမျိုး တွေကို ခင်ဗျားတွေ့ရပါလိမ့်မယ်၊ သူက အမေရိကန်တွေရဲ့ တိုက်ပွဲဝင်သူရဲကောင်းပုံစံ၊ အင်မတန်သတ္တိသွေးရှိတဲ့ ကမ်ပီယံဆိုတာမျိုးဖြစ်အောင် သတင်းကားတွေအတွက် ဟန်ရေးပြနေတာဗျ”

ရော်ဂျာက စီးကရက်တစ်လိပ်ကို မီးညှိရင်း ရပ်တန့်လိုက်သည်။

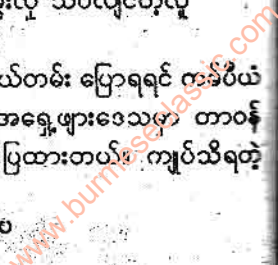
“သူ ဒုက္ခတွေ့နေပြီဆိုတာ သူသိတယ် မိုက်ရေ.. ၊ သူက သူ့ကို သူရဲကောင်းကြီးတစ်ယောက်အဖြစ် ကြိုဆိုကြပြီးတဲ့နောက်ပိုင်းမှာ အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါက သူ့ကို အရေးယူရဲရင် ယူစမ်းပါစေဆိုတာမျိုး လုပ်နေတာဗျ”

“အိုက်က အရေးယူမှာလား”

“မယူနိုင်ပါဘူး၊ ကမ်ပီယံက မြေခွေးလို့ သိပ်လျင်တဲ့လူ”

“သူ့ကို ပထုတ်လိုက်ပေါ့”

“အဲဒီနည်းနဲ့ ကြိုးစားပြီးပါပြီ၊ တကယ်တမ်း ပြောရရင် ကမ်ပီယံကိုယ်တိုင်က သွားချင်တာ၊ သူက သူ့ကို အရှေ့ဖျားဒေသမှာ တာဝန်ပြောင်းလဲပြီး ပေးပါလို့ စစ်ဝန်ကြီးကိုတင်ပြထားတယ်၊ ကျုပ်သိရတဲ့

သတင်းအရကတော့ သူ့ဆန္ဒအတိုင်း ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး”

“သည်တော့. . .”

“ကျုပ်တို့ဆီပဲ ပြန်ရောက်လာတာပေါ့၊ ကျုပ်တို့ရဲ့ ပြဿနာဖြစ်
သွားပြီ၊ ဒါကြောင့် သည်ကိစ္စအကြောင်း ကောင်းကောင်းသိတဲ့ကျုပ်တို့
ထူးစွာ ကျုပ်တို့ ဝင်ပါမှဖြစ်တော့မယ်လို့ တစ်ထစ်ချယုံကြည်လာကြ
တယ်။ တကယ်လို့ ကမ်ပီယံကို အမေရိကနဲ့ ရုရှစစ်ဖြစ်လိမ့်မယ်ဆိုတဲ့
အကြောင်း ဆက်ပြောခွင့်ပြုထားမယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့ ဂျာမနီမှာ အကြီး
မားဆုံး ဝိရောဓိတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ကြရလိမ့်မယ်။ တကယ်လို့ အိုက်ဆင်
ဟောင်ဝါကို လက်လွန်နေတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုကို သွားတင်ပြခဲ့လို့ရင် သူက
ငြင်းပြင်းထန်ထန်လုပ်စရာအကြောင်းမရှိဘူး။ ပြီးတော့ ဒီပြင်လူတွေက
ထည်း သည်ကိစ္စကို နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း လိုက်တူးဆွနေကြမှာမဟုတ်ဘူး
ဆိုတာ ကျုပ်အာမခံနိုင်ပါတယ်။ အဲဒီကိစ္စဟာ အလိုလိုဖြေရှင်းပြီးသား
ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။ နောက်ပိုင်း အခြေတကျ ဖြစ်သွားတဲ့အခါကျရင် အဲ
လေ. . ကျုပ်က အနာဂတ်ကာလကို ပြောတာ၊ ကျုပ်တို့ကို ခေါ်သုံးမှာပဲ၊
ဟောဒီလိုဖြစ်လာမှာပါ”

ရော်ဂျာက လက်ညှိုးနှင့်လက်ခလယ်တို့ကို ဗွီပုံသဏ္ဍာန်ထောင်
ပြလိုက်၏။ ရက်ဖာတီခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် စားပွဲမှထပြီး
ခေါင်းဖိုရှေ့တွင် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက်တော့သည်။ ရော်ဂျာ
က ဘာမှမပြောပါ။ ရက်ဖာတီသည် အခန်းထောင့်တွင် ရှိသော ဘား
ဆောင်တာသို့ သွား၍ သူ့အတွက် အရက်တစ်ခွက်ထည့်လိုက်၏။

“ကောင်းပြီလေ. . .”

ရက်ဖာတီက ပြောလိုက်သည်။ ရက်ဖာတီ စားပွဲဆီသို့ ပြန်
လျှောက်လာပြီး ထိုင်ချလိုက်ချိန်တွင် ရော်ဂျာသည် စိတ်အားထက်သန်
စွာနှင့် ခန္ဓာကိုယ်ကို ရှေ့သို့ကိုင်ထားသည်။ ရက်ဖာတီ၏ဖန်ခွက်က
ပေါက်သုတ်ထားသော စားပွဲပေါ်တွင် ရေကွက်ဝိုင်းဝိုင်းကလေးတစ်ခုကို
ဖြစ်သွားစေသဖြင့် သူက လက်ကိုင်ပဝါနှင့် သုတ်ပစ်လိုက်သည်။

“ကျုပ်က သဘောတူပြီဆိုပါစို့”

ရက်ဖာတီသည် ဖန်ခွက်နှုတ်ခမ်းကိုလက်နှင့်လျှောက်စမ်းနေပြီး
ဖန်ခွက်ကို မျက်မှောင်ကုပ်၍ ငေးကြည့်နေရင်း ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“အဲဒီကိစ္စအတွက် လူရှာဖို့ အတော်ခက်လိမ့်မယ်”

ရော်ဂျာက ပြောလိုက်၏။

“အဲဒါကို သဘောတူပါတယ်၊ အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျားဆီကို ကျုပ်
လာခဲ့တာပေါ့ မိုက်ရာ. . .”

“ငွေကိစ္စက ဘယ်လိုလဲ”

ရော်ဂျာက ခေါင်းညိတ်သည်။ သူ့နှုတ်ခမ်းပေါ်၌ အပြုံးယုံယုံ ကလေး ပေါ်လာသည်။

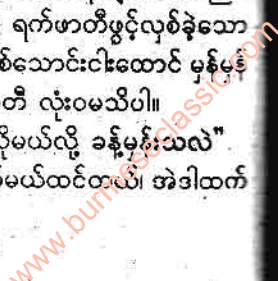
“မားကားစ်ပရိုဂျက်ကို ကျုပ်တို့မေလမှာ စပြီးအကောင်အထည် ဖော်စဉ်တုန်းက ကျုပ်တို့မှာ ဘာမှမရှိဘူး။ လုပ်နိုင်ကိုင်နိုင်တဲ့ အဖွဲ့အ စည်းတစ်ခုဘဝမှာပဲ ရှိနေသေးတယ်။ လူတွေလည်း အများကြီး ပတ် သက်ခဲ့ကြတယ်။ ဝိုင်းဝန်းကူညီကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံး ခင်ဗျားလို ပင်စင် ရကြတာချည်းပဲ။ ရန်ပုံငွေလေး၊ တကယ်လို့ ကျုပ်တို့အတွက် လိုအပ်လာ မယ်ဆိုရင် အဲဒီနေရာက ပိုက်ဆံအများကြီး ရနိုင်ပါတယ်။ တကယ့်ကို အများကြီးပါဗျာ..”

“ကောင်းပြီလေ..”

ထိုကိစ္စမှာ အလွန်အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသော ဆောင်ရွက်ချက်ပင် ဖြစ်သည်။ ပြီးတော့ ရက်ဖာတီသည် အစွယ်အပွားလောက်သာ ပါဝင် လိုက်ရသူဖြစ်သည်။ သူက ရော်ဂျာအား လုံခြုံရေးနှင့်ပတ်သက်သော အစီအစဉ်အချို့ကိုသာ ပြောပြခဲ့ရသည်။ ထိုစဉ်က ဘာကိစ္စအတွက်မှန်း အတိအကျမသိခဲ့ပါ။ နောက်ထပ် နှစ်လကြာသည့်အခါကျမှ သူ သဘော ပေါက်နားလည်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ထိုအချိန်၌ သူ ရုန်းထွက်၍ မရတော့ ပါ။ လည်ပင်းသို့ရောက်အောင် နစ်မြုပ်နေပြီဖြစ်ပါ၏။ အမှတ် (၃၈၅) ခြေလျင်တပ်ရင်းသည် မားကားစ်ရို အသုံးမပြုတော့ဘဲ စွန့်ပစ်ထားသော ဆားတွင်းကြီးတစ်တွင်းကို တွေ့ရှိခဲ့ကြသည်။ ဆားတွင်းများထဲတွင် ဂျာမန် နိုင်ငံတော်ဘဏ်တိုက်မှ ကျောထောက်နောက်ခံအဖြစ် ထားရှိသော ရွှေ တုံးများကို အခြားအနုပညာပစ္စည်းများနှင့်အတူ တွေ့ကြရသည်။ ထို ပစ္စည်းများထဲတွင် လူသွားများမှဖြုတ်ယူထားသည့် ရွှေသွားများအပြည့် အနှက်ပါဝင်သော သေတ္တာတစ်လုံးလည်း ပါဝင်သည်။ ထိုရွှေသွားများမှာ စစ်သုံ့ပန်းစခန်းများမှ ပစ္စည်းများဟု ယူဆရသည်။ ရွှေချည်းသက်သက်က ပင် ဒေါ်လာသန်းနှစ်ရာငါးဆယ်ကျော်တန်ဖိုးရှိပေသည်။ ထိုပစ္စည်းများ သည် ဖရန်ဖတ်သို့အပို့ လမ်းခရီး၌ လုံးဝပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ကြသည်။ ထိုကိစ္စကို နှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ် လိုက်လံစုံစမ်းခဲ့သော်လည်း သဲလွန်စတစ်ခု တလေကိုမျှ မရခဲ့ကြချေ။ ထိုအမှုကို ဆက်လက်စုံစမ်းနေဆဲပင်။ ထို ကိစ္စမှာ ယခု ရော်ဂျာပြောဆိုနေသော မားကားစ်ပရောဂျက်ပင်တည်း။ ဆန်ဖရန်စစ်စကိုရှိ ဝဲလ်စ်ဖာဂို ဘဏ်တိုက်၌ ရက်ဖာတီဖွင့်လှစ်ခဲ့သော ဘဏ်စာရင်းထဲသို့ သုံးလတစ်ကြိမ် ဒေါ်လာနှစ်သောင်းငါးထောင် မှန်မှန် ဝင်နေသည်ကလွဲ၍ ရန်ပုံငွေကိစ္စကို ရက်ဖာတီ လုံးဝမသိပါ။

“ခင်ဗျားအတွက် ငွေဘယ်လောက်လိုမယ်လို့ ခန့်မှန်းသလဲ”

“ဒေါ်လာတစ်သိန်းလောက် ကုန်လိမ့်မယ်ထင်တယ်၊ အဲဒါထက်

တော့မပိုပါဘူး”

“ခင်ဗျား ရရစေ့မယ်”

ရက်ဖာတီက ပြောလိုက်၏။

“ကောင်းပြီလေ၊ စည်းကမ်းတွေကရော. . ”

“နည်းနည်းတော့ရှိတယ်”

ရော်ဂျာက ပြောလိုက်သည်။

“အဲဒီကိစ္စကို သဲလွန်စမကျန်ရစ်စေဘဲနဲ့ ဆောင်ရွက်ပေးရမယ်။ ဆိုလိုတာကတော့ မတော်တဆဖြစ်ပုံမျိုးဖြစ်ရမယ်။ သေနတ်မသုံးရဘူး။ ဓားမသုံးရဘူး။ မော်တော်ကားသော့မှာ ဒိုင်းနမိုက်နဲ့ဆက်ထားတာမျိုး လုံးဝမလုပ်ရဘူး။ ခုကိစ္စမှာ ဖြစ်စေချင်တဲ့ ပုံစံကတော့ ဝမ်းနည်းစရာ ကောင်းအောင် မတော်တဆဖြစ်ပွားမှုမျိုးပဲ”

“သည်တော့ ကျုပ်တို့အတွက် နည်းလမ်းသစ်တစ်မျိုး လိုအပ် လာတာပေါ့”

ရက်ဖာတီသည် ပါးလျားစပြုနေပြီဖြစ်သော သဲညိုရောင်ဆံပင် များထဲသို့ လက်ချောင်းများကို ထိုးသွင်းလိုက်သည်။

“ကျုပ်တို့ အလျင်က လုပ်ခဲ့တာတွေနဲ့ လုံးဝမတူတဲ့နည်းမျိုးပဲ”

“ပြောစမ်းပါဦးဗျား. . ”

ရော်ဂျာက ခပ်ငေါ့ငေါ့ပြောလိုက်၏။ ရက်ဖာတီသည် ရော်ဂျာ ၏ ခပ်ငေါ့ငေါ့လေသံကို ဂရုမစိုက်ဘဲ ဆက်ပြောသွားသည်။

“ကျုပ်တို့က လူများများ သုံးလို့မဖြစ်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ပေါက်ကြားနိုင်စရာရှိလို့ပဲ။ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့အစည်းတွေက သိနေ တဲ့ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုလည်း ခုနကပြောသလို ပေါက်ကြားမှာ စိုးရိမ်ရတဲ့အတွက် သုံးလို့မဖြစ်ပြန်ဘူး။ အဲဒီလိုဆိုတော့ လုပ်ရကိုင်ရမယ့် နယ်က သိပ်ကျဉ်းသွားပြန်တယ်။”

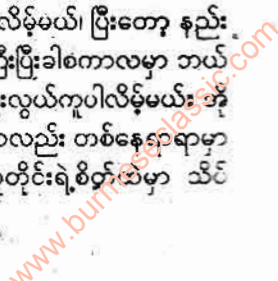
သူက လျှော့လျှော့ပျေ့ပျေ့ ပြောလိုက်သောသူ့စကားအတွက် ပြုံး လိုက်မိသည်။

“ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားမှာ စိတ်ကူး စိတ်သန်းတွေရှိတယ် မဟုတ်လား”

“တချို့တော့ ရှိတယ်”

ရက်ဖာတီက ဖြေလိုက်၏။

“ခရီးသွားဖို့ အချိန်နည်းနည်းတော့ လိုလိမ့်မယ်။ ပြီးတော့ နည်း နည်းဂရုစိုက်ဖို့လည်း လိုလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ စစ်ကြီးပြီးခါစကာလမှာ ဘယ် သူကမှ သိပ်မစစ်ဆေးကြဘူးဆိုတော့ နည်းနည်းလွယ်ကူပါလိမ့်မယ်။ အဲ အက်စ်အက်စ်ကို ဖျက်သိမ်းတော့မယ်။ ဒိုနိုဗန်ကလည်း တစ်နေရာရာမှာ သံအမတ်ကြီးဖြစ်လိမ့်မယ်ဆိုတော့ လူတိုင်းလူတိုင်းရဲ့စိတ်သမှာ သိပ်

ကြာတော့မှာ မဟုတ်ပါဘူးဆိုတာကို ခံစားနေကြရတယ်။ ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်လုပ်နိုင်လိမ့်မယ်လို့ ထင်တာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်တို့ ပြင်ပက အကူအညီကို ယူရလိမ့်မယ်။ အဲဒါအတွက် အခြားနည်းလမ်းမရှိတော့ဘူး။”

“ခင်ဗျားတွေးပုံတွေးနည်းကို ကျုပ်သဘောပေါက်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒါက အန္တရာယ်မများဘူးလား”

“လုပ်နည်းကိုင်နည်း မှန်ရင် မများပါဘူး”

“ဥပမာ . . .”

ရက်ဖာတီက ခပ်တိုးတိုးကလေး ပြောလိုက်၏။

“လူစီယာနိုလို့ခေါ်တဲ့ လူတစ်ယောက်တော့ ရှိတယ်”

“လူစီယာနို ဟုတ်လား . . . ခင်ဗျားဆိုလိုတာက . . .”

ရော်ဂျာ၏အမေးကို ရက်ဖာတီက ဖြေလိုက်သည်။

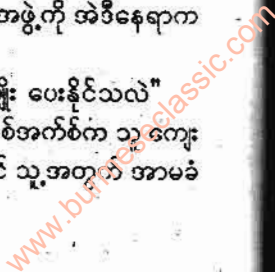
“ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီလူစီယာနိုပဲ။ (၁၉၄၃)ခုနှစ်တုန်းက တတိယမြောက် တပ်မတော်အတွက် သူက စစ္စလီကျွန်းမှာ အဆင်ပြေအောင် စီစဉ်ပေးခဲ့တယ်လို့ ပြောဆိုကြတယ်။ အသေးစိတ်ကိုတော့ ကျုပ်မသိဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူက ရေတပ်မတော်ကို ဆန်ပေးဆေးယူ သဘောမျိုးနဲ့ ကူညီခဲ့တယ်ဆိုတာကိုတော့ ကျုပ်သိပါတယ်။ နယူးဂျော့ခ်ဆိပ်ကမ်းမှာ အမေရိကန်ရေတပ်မတော်အတွက် ပြဿနာတွေ တွေ့နေရတယ်။ ဂျာမန်ယူဘုတ်တွေဆီကို သင်္ဘောထွက်မယ့် ရက်စွဲတွေ၊ တင်ဆောင်သွားမယ့် ပစ္စည်းတွေရဲ့သတင်းတွေ အမြဲလိုလိုရောက်နေတယ်။ ဂျာမန်တွေက အမေရိကန်သင်္ဘောတွေကို မြူးလဲက ငါးတွေလို အေးအေးဆေးဆေး ဖမ်းနေနိုင်ခဲ့ကြတယ်။ ဒီတော့ ရေတပ်မတော်က ဒန်နိုမိုးရားအကျဉ်းထောင်မှာရှိနေတဲ့ လူစီယာနိုဆီ လိုက်သွားကြတယ်။ သူက ရေတပ်မတော်ကို အစွမ်းကုန်ကူညီလိုက်တယ်။ နယူးဂျော့ခ် သင်္ဘောဆိပ်တစ်ခုလုံး ပါးစပ်ပိတ်သွားကြတယ်။ ဘာသတင်းမှ မပေါက်ကြားတော့ဘူး။”

“ဘယ်လို အပေးအယူလုပ်တာလဲ”

“တကယ်ကတော့ အင်မတန်လွယ်ကူတဲ့ကိစ္စပါ။ သူ့ကို ဒန်နိုမိုးရားအကျဉ်းထောင်က ထုတ်ပြီး အယ်လ်ဘောနီမှာရှိတဲ့ ဂရိတ်မီးခိုးစံဆိုတဲ့ အကျဉ်းထောင်ကို ရွှေ့ပေးလိုက်တယ်။ သူ့ရွှေ့နေနဲ့ အချိန်မရွေးဆက်သွယ်နိုင်ခွင့်ပေးထားတယ်။ သူတွေ့ချင်သမျှ ဧည့်သည်တွေနဲ့ သူ့ကို တွေ့ခွင့်ပေးတယ်။ အဲဒါမျိုးတွေပေါ့လေ၊ သူက သူ့အဖွဲ့ကို အဲဒီနေရာက နေပြီး ကြီးကိုင်နေတယ်ထင်တာပဲ”

“ကျုပ်တို့က သူ့ကို ဘယ်လိုအခွင့်အရေးမျိုး ပေးနိုင်သလဲ”

“ကျေးဇူးတုံ့ပြန်မယ်ဆိုတာမျိုးပေါ့။ အိုအက်စ်အက်စ်က သူ့ကျေးဇူးပြုတာကို လိုချင်တယ်။ သူကသာ ကူညီမယ်ဆိုရင် သူ့အတွက် အာမခံ

နဲ့ နေခွင့်ရဖို့ အချိန်ရောက်လာတဲ့အခါကျရင် သူက ကျုပ်တို့အတွက် အဖိုးတန်အကူအညီတွေပေးခဲ့ဖူးတယ်။ အဲဒါကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားစေ သင့်ပါတယ်လို့ ကျုပ်တို့က ထောက်ခံမယ်လေ”

ရော်ဂျာက ပြောလိုက်သည်။

“အဲဒါကို ကျုပ်သဘောမကျဘူး၊ ခင်ဗျားက သူ့ကို ကျုပ် အို အက်စ်အက်စ်ကပါလို့ ပြောမယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားဆီကို မီးခိုးကြွက်လျှောက် ပြန်ရောက်လာနိုင်တာပေါ့၊ ပြီးတော့ ကျုပ်တို့ဆီကိုပါ ရောက်လာနိုင်တာ ပေါ့”

ရက်ဖာတီက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“ဘယ်လိုမှ ရောက်မလာနိုင်ပါဘူးဗျာ၊ ကျုပ်က ဝန်ထမ်းကတ်ပြား အတူတစ်ခုကိုသုံးမှာပါ။ ပြဿနာမရှိပါဘူး။ ကျုပ်ဩဇာအာဏာနဲ့ ဝန် ထမ်းကတ်ပြားအတူတစ်ခုကို ဆယ်မိနစ်အတွင်းရအောင် လုပ်နိုင်ပါ တယ်။ လူစီယာနီအတွက် အာမခံနဲ့နေဖို့ အချိန်ရောက်လာတဲ့အခါကျ တော့ အိုအက်စ်အက်စ်ဆိုတာ ရှိတော့မှာမဟုတ်ပါဘူး”

ရော်ဂျာက ပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ်တို့က သူ့ကို စိတ်ခုအောင် မလုပ်ချင်ဘူး၊ သူက ကျုပ်တို့ သိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့အဆက်အသွယ်ရှိနေတယ်ဆိုတာကို သတိရစမ်းပါ”

“စိတ်မခုစေရပါဘူးဗျာ..”

ရက်ဖာတီကလည်း ဇွတ်ပြောနေသည်။

“ချီးမှပဲ.. ၊ ကျုပ်တို့က အိုအက်စ်အက်စ်ကို ဖျက်သိမ်းပစ်မယ် ဆိုတာကိုတောင် သိကြသေးတာမှမဟုတ်တာ”

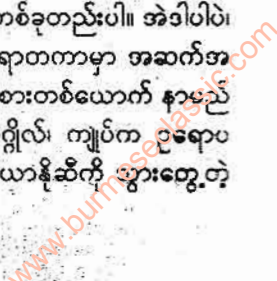
ရော်ဂျာပြုံးလိုက်သည်။ ယခုကိစ္စမှာ သူသဘောကျသော ကိစ္စ မျိုး ပြစ်သည့်အပြင် ရက်ဖာတီ၏ တွေးပုံခေါ်ပုံကိုလည်း သူ သဘောကျ နေသည်။ ပြီးတော့လည်း လူစီယာနီက သူ့ကို တစ်ပတ်ရိုက်သည်ဟု မတွေးမိစေမည့် ကိစ္စတစ်ခုကလည်း ရှိနေပေသေးသည်။ သို့ရာတွင် ထို ကိစ္စကို ရက်ဖာတီအား ပြောပြလိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။

“ကောင်းပြီ.. လူစီယာနီက လက်ခံမှာတဲ့လား”

“သူက ဘာဖြစ်လို့ လက်ခံမှာမဟုတ်ဘူးဆိုတာကို ပြောစမ်းပါဦး”

“မပြောတတ်ဘူး၊ ဆက်ပြောစမ်းပါဦး..”

“ကျုပ် သူ့ဆီက သိချင်တာက နာမည်တစ်ခုတည်းပါ။ အဲဒါပါပဲ၊ သူက အီတလီမှာအဆက်အသွယ်ရှိတယ်၊ နေရာတကာမှာ အဆက်အ သွယ်ရှိတယ်။ သူက ကျုပ်ကို ဥရောပက ကြေးစားတစ်ယောက် နာမည် ပြောပြလိမ့်မယ်၊ တကယ့်ထိပ်တန်းကြေးစားပုဂ္ဂိုလ်၊ ကျုပ်က ဥရောပ တိုက်ကိုသွားပြီး သူ့ကို ငှားမယ်၊ ကျုပ်က လူစီယာနီဆီကို သွားတွေ့တဲ့

နာမည်အရနဲ့ပဲ သူ့ဆီကိုသွားမယ်၊ ခုအထိ သဘောကျတယ်မဟုတ်လား”

“ရာခိုင်နှုန်း တစ်ထောင် သဘောကျတယ်”

“မေးစရာရှိသေးလား”

“ကျုပ် အရက်သောက်ရင် ကောင်းလိမ့်မယ်ထင်တယ်”

ရော်ဂျာသည် ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် စားပွဲမှ ခပ်ဖြည်းဖြည်းထလိုက်ပြီး လက်နှစ်ဖက်ကို ခေါင်းပေါ်သို့ ဆန့်တန်းလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားအတွက် နောက်တစ်ခွက်ယူဦးမလား . . .”

“ယူမယ်၊ စကော့ချိနဲ့ ရေ . . .”

ရော်ဂျာသည် အရက်ကို အချိန်ယူ၍ ထည့်နေသည်။ သူက စားပွဲဆီသို့ပြန်လာပြီး ဖန်ခွက်များကိုချလိုက်၏။

“အဲဒီအလုပ်ကို လုပ်မယ့်ကြေးစားကရော ဘယ်လိုလဲ၊ သူက မာဖီးယားနဲ့ အဆက်အသွယ်ရှိတယ်ဆိုရင် သူက ကျုပ်တို့ဘယ်သူတွေလဲ ဆိုတာ ဆက်စပ်ပြီး တွေးမိတော့မှာပေါ့၊ အဲဒါက တစ်ဆင့် ကျုပ်တို့ဆီ ပြန်ရောက်လာနိုင်သလား”

“မဖြစ်နိုင်ပါဘူး၊ သူက ကြေးစားဆိုရင် မေးခွန်းထုတ်မှာမဟုတ်ပါဘူး၊ ကျုပ်တို့ကို တစ်ယောက်ယောက်က သူ့ဆီကို လွှတ်လိုက်ထယ်၊ အဲဒါပါပဲ။ သူ ပိုက်ဆံရမယ်၊ သူ့အလုပ်ကို သူလုပ်မယ်၊ ပြီးရင် သူကိုယ် ယောင်ဖျောက်သွားရုံပဲ၊ ပြန်လာစရာအကြောင်း မရှိပါဘူး၊ သူတို့က ငွေညစ်ဖို့ ကြိုးစားတဲ့လူတွေကို ရက်ရက်စက်စက် ဒဏ်ခတ်လေ့ရှိတယ်”

“လူစီယာနီက တစ်ဆင့် ခင်ဗျား အဆက်အသွယ်သွားလုပ်ရမယ့် ပုဂ္ဂိုလ်ကရော . . .”

“သူ့ကိုလည်း ကျုပ်က နာမည်အတူကိုပဲ ပေးခဲ့မှာပါ၊ သူက ကျုပ်ကို ဘယ်သူဘယ်ဝါမှန်း သိမှာမဟုတ်ပါဘူး”

“ကောင်းတယ် . . .”

ရော်ဂျာက ပြောလိုက်၏။

“ဒါဆိုရင် ကျုပ်တို့ အလုပ်လုပ်လို့ရပြီ”

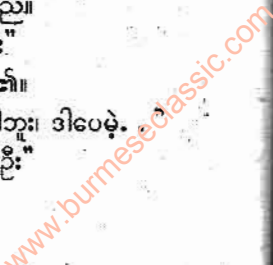
ရော်ဂျာက ဖန်ခွက်တို့ကိုင်မြှောက်လိုက်ပြီး ရက်ဖာတီ၏ မျက်နှာကို အကဲခတ်လိုက်သည်။ ယခုအချိန်သည် အရေးအကြီးဆုံးအချိန်ပင်ဖြစ်သည်။ သူက ရက်ဖာတီ၏ မျက်နှာထားကို သတိထားလိုက်မိသောကြောင့် စိတ်ထဲက ‘ချီးမှပဲ’ဟု တိုင်းထွာလိုက်မိသည်။

“မိုက် . . . စိတ်မသက်မသာဖြစ်သွားသလား”

သူက ညင်ညင်သာသာကလေး မေးလိုက်၏။

“စိတ်မသက်မသာဖြစ်တာတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ . . .”

“ဒါဆိုရင် ကျုပ်ပြောတာကို နားထောင်ပါဦး”

“ရော်ဂျာက ဆွဲဆောင်မှုပါသော လေသံ၊ ဩဇာတိက္ကမ မရှိသော လေသံတို့နှင့်ပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ်က ခင်ဗျားကို ဖွင့်ပြောတဲ့အကြောင်းရင်းကတော့ ခင်ဗျား ဒီကိစ္စကို လုပ်နိုင်လိမ့်မယ်၊ ခင်ဗျားက ပီပီရီရီဒေသသေသပ်သပ်လုပ်ပေး နိုင်လိမ့်မယ်ဆိုတာကို သိလို့ပဲ။ ခင်ဗျားဟာ ကျုပ်တို့အဖွဲ့သားတွေထဲမှာ အတော်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ပဲ။ ဝေစုခွဲတဲ့အချိန်ရောက်ရင် ခင်ဗျားကို ဘယ်သူကမှ မေ့ကြမမှာ မဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်ပြောချင်တဲ့အချက်ကတော့ ခင်ဗျားလို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကသာ ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်တဲ့နည်းလမ်းမျိုးကို မသုံးစွဲဘဲ ကျုပ်တို့ ကြိုးစားကြည့်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ ကံကောင်းလို့ ကျုပ်တို့ တရားခံ မဖြစ်ခဲ့ကြတာပါ”

ရက်ဖာတီသည် ထိုနေရာတွင် ဆက်ထိုင်နေသည်။ ငေးငေးငိုင်ငိုင်နှင့် ပြန်ကြည့်နေသည်။ နားထောင်နေသည်။ ရော်ဂျာက သူ့ကိုယ်သူ ပြောလိုက်၏။ ကောင်းတယ်၊ ဆက်သာ နားထောင်စမ်းပါ ကိုယ့်လူရာ။

ရော်ဂျာက ဆက်ပြောလိုက်၏။

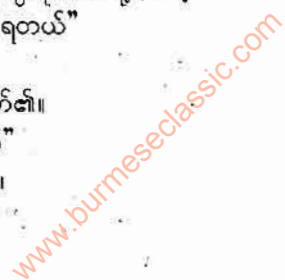
“ခွဲကိစ္စကို ဒီမှာ ဘယ်သူမှ မသိကြသေးဘူး။ ဒါက ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတာကိုတော့ ခင်ဗျားလည်း သိပါလိမ့်မယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်က ခင်ဗျားကို တချို့တစ်ဝက်ပြောပြလိုက်မယ်၊ လွန်ခဲ့တဲ့လက ကမ်ပီယံဟာ ဘိုင်လီဖဲလ်မှာရှိတဲ့ တပ်ရင်း (၂၅)ဌာနချုပ်ကို ပိုက်ပါကပ်စ် လေယာဉ်ပျံကလေးနဲ့သွားခဲ့တယ်။ အဲဒီလိုအသွား လမ်းခရီးမှာ အဲဒီလေယာဉ်ပျံကို စပစ်ဖိုင်းယားလေယာဉ်ပျံတစ်စီးက ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်ခဲ့တယ်။ အဲဒီပိုက်ပါကပ်စ် လေယာဉ်ပျံကလေးဟာ ဘယ်လိုနည်းနဲ့ပျက်မကျဘဲ လေထဲမှာ နေနိုင်ခဲ့တယ်ဆိုတာကို ဘုရားသခင်မှ သိတော်မူမှာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ပျက်မကျခဲ့ဘူး။ ကမ်ပီယံဟာ သေနတ်မှန်ခံရပြီး စကာပေါက်ဖြစ်သွားသင့်တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ ဘိုင်လီဖဲလ်မှာ လေယာဉ်ပျံပေါ်က ဆင်းလာတဲ့ အခါကျတော့ ခြစ်ရာကလေးတစ်ခုတောင် သူ့ကိုယ်ပေါ်မှာ မရှိခဲ့ဘူး။ ရုတ်ရုတ်သဲသဲတော့ ဖြစ်သွားကြတာပေါ့လေ။ အဲဒီစပစ်ဖိုင်းယားလေယာဉ်ပျံကို ဝိုင်ဆိုစကီဆိုတဲ့ ပိုလန်သား ပိုင်းလော့တစ်ယောက်က မောင်းနှင်တယ်။ သူ့အပြောကတော့ သူ့လမ်းမှားပြီးရောက်လာတယ်၊ သူ့စိတ်ထဲမှာ ကမ်ပီယံရဲ့လေယာဉ်ပျံဟာ ဂျာမန်စစ်သားတွေကို သယ်ပို့ပေးတဲ့ လေယာဉ်ပျံ ထင်မိပါတယ်ဆိုတာ သူတို့သိလာကြရတယ်”

“ဒါပေမဲ့ အဲဒါက...”

ရက်ဖာတီက ဗလုံးဗထွေးနှင့် ဝင်ပြောလိုက်၏။

“ယုံနိုင်စရာမရှိဘူးဆိုတာ ကျုပ်သိပါတယ်”

ရော်ဂျာက ခပ်တည်တည်ပြောလိုက်သည်။

“ဒါပေမဲ့ အဲဒီလိုဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီကိစ္စကို တစ်ယောက်ယောက် တဲ လိုက်ပြီး ဖုံးခဲ့ဖို့ခဲ့တယ်။ ပိုင်းလော့လည်း စုန်းစုန်းမြုပ်အောင် ပျောက် ကွယ်သွားတော့တယ်။ ဘာပဲပြောပြော အဲဒီဇာတ်လမ်းကလေးရဲ့ ဆိုလို ရင်းကတော့ ဟောဒါပဲ။ ကျုပ်တို့က အဘိုးကြီး(အိုင်ဆင်ဟောင်ဝါ)ကို အဲဒီကိစ္စပြောပြတဲ့အခါကျတော့ အဲဒီပိုလန်နိုင်ငံသားဟာ ဂျာမန်လူမျိုး မဖြစ်တာနာတယ်။ အဲဒီလေယာဉ်ပျံက ကမ်ပီယံကို အောင်အောင်မြင်မြင် ပစ်မချနိုင်ခဲ့တာ နာတယ်လို့ ပြောပါတယ်။ သူက ကမ်ပီယံကို သိပ်ဖြစ် စေချင်တဲ့ ဆန္ဒတစ်ခုကတော့ ကမ်ပီယံဟာ အာဇာနည်တို့ရဲ့ သေပုံ သေနည်းနဲ့ သေသွားစေဖို့ပဲတဲ့”

“သူက အဲဒီလိုပဲ ပြောသလား”

“အဲဒီလို ပြောတာပဲလို့ ယုံကြည်စိတ်ချရတဲ့ လူတွေက ကျုပ်ကို သတင်းပေးကြတာပဲ”

ရော်ဂျာသည် သူ့ဖန်ခွက်ကို ကုန်အောင်သောက်လိုက်ပြီးနောက် ဖန်ခွက်ကို စားပွဲပေါ်သို့ ပြန်ချလိုက်သည်။ ဖန်ခွက်ကို ဆုပ်ကိုင်ထားရင်း က ရက်ဖာတီကို ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။ ဒါပဲပေါ့။ တစ်နေရာရာမှ နာရီ တလေးတစ်လုံး တချောက်ချောက်မြည်နေသံကို သူ ကြားနေရသည်။

“ကောင်းပြီလေ၊ ကျုပ်လုပ်ပါတော့မယ်”

ရက်ဖာတီက ပြောလိုက်၏။ ရော်ဂျာက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“ကောင်းတယ်၊ နောက်ဆုံးအချက်တစ်ချက် ကျန်သေးတယ် မိုက်၊ သူ့ကို ခရစ်စမတ် မရောက်ခင် ရှင်းပေးရမယ်”

“ဖြစ်နိုင်ပါတယ်”

ရော်ဂျာ မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပြီး လက်ကို ဆန့်တန်းပေးလိုက်၏။ သူတို့နှစ်ယောက်သည် ဣန္ဒြေသိက္ခာရှိရှိနှင့် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်လိုက်ကြ ပြီး သဘောတူညီချက်တစ်ရပ်ကို အတည်ပြုလိုက်ကြသည်။

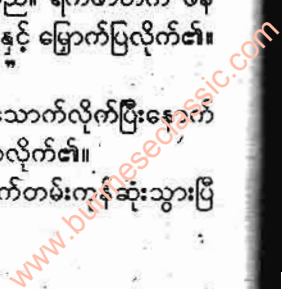
“လမ်းခရီးအတွက် တစ်ခွက်လောက်ချကြစို့”

ရော်ဂျာက ပြောလိုက်ရာ ရက်ဖာတီက ခေါင်းညိတ်သည်။ ကျစ် ကျစ်လျစ်လျစ်နှင့် ပိန်ပိန်ပါးပါး ရော်ဂျာ ဘားကောင်တာဆီသို့ လျှောက် သွားသည်ကို သူ့စောင့်ကြည့်နေသည်။ သူ ရော်ဂျာကို သဘောမတွေ့ နိုင်သည်မှာ ရယ်စရာပင် ကောင်းနေပေသေးသည်။ ရက်ဖာတီက ဖန် ခွက်ကို လှမ်းယူလိုက်ပြီး အလေးပြုသည့်သဘောနှင့် မြှောက်ပြလိုက်၏။

“နောက်တစ်နည်းနဲ့ ကြည့်မယ်ဆိုရင်...”

ရော်ဂျာက သူ့ဖန်ခွက်ကို ကုန်အောင် သောက်လိုက်ပြီးနောက် အပေါ်ဝတ်ကုတ်အင်္ကျီရှိရာဆီသို့ သွားရင်း ပြောလိုက်၏။

“အဲဒီအဘိုးကြီးရဲ့ အသုံးဝင်မှုဟာ သက်တမ်းကုန်ဆုံးသွားပြီ

ဆိုတာပဲ”

ရက်ဖာတီသည် ပျို့တက်လာသောတံတွေးကို မျိုချနိုင်စေရန် အတွက် သူ့ဝိစကီကို ခပ်မြန်မြန်သောက်ပစ်လိုက်ရ၏။ သူ့အနေနှင့် ရော်ဂျာကို မုန်းတီးစရာအကြောင်းမရှိပါ။ သို့ရာတွင် သူသည် ရော်ဂျာကို ရုတ်တရက်မုန်းတီးသွားခဲ့မိလေသည်။

(၃)

ဂဇိတ်မီးခိုးစိ
(၁၉၄၅) မေလ (၃၀)ရက်

“ချာလီ၊ ဒါ ဝါရှင်တန်က မေဂျာဂျိမ်းစ်လောရင့်စ်ပဲ”

သူနှင့်လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ရန် ထောင်ပိုင်ကြီး၏အခန်းထဲရှိ ဆိုဖာပေါ်မှ မတ်တတ်ရပ်လိုက်သူကို ရက်ဖာတီက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။ လူစီယာနို သို့မဟုတ် သူ့နာမည်ကို အမှန်အတိုင်းပြောရမည်ဆိုပါက လူကားနီးယားသည် လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်ကစ၍ ထောင်ထဲ၌ နေခဲ့ရသူဖြစ်သည့်တိုင်အောင် သူသည် ကျန်းကျန်းမာမာရှိနေသူတစ်ဦးပင်ဖြစ်သည်။ ဆူအသားအရေသည် ပြောင်လက်ချောမွေ့နေပြီး ထောင်သားတို့၏ မွဲခြောက်ခြောက်အသားအရေမျိုး သူ့တွင် မရှိပါ။ အောက်ဘက်သို့ အိတ်ကုန်နေသော မျက်ခွံများအောက်ဘက်မှ သူ့မျက်လုံးများမှာ ကြည်လင်တောက်ပနေကြသည်။ သူသည် လည်ပင်းကော်လာကို ကြယ်သီးတပ်မထားသော အဝါနုရောင်ရှုပ်အင်္ကျီပေါ်တွင် အညှီရောင်ကက်ရှိုမီးယားဆွယ်တာကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး အဖြူရောင်ခပ်ဖျော့ဖျော့တရုတ်ဘောင်းဘီရှည်ကို ဝတ်ဆင်ထားသည်။ သူ့ခါးပတ်နှင့် ဖိနပ်များသည် လိုက်ဖက်ညီသော အနက်ရောင် မိကျောင်းသားရေများဖြစ်ကြပေသည်။

“မေဂျာ”

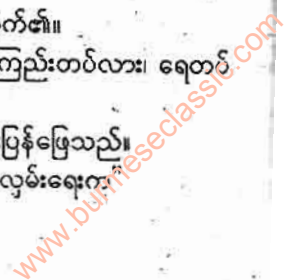
လူစီယာနိုက ခပ်ယဲ့ယဲ့ပြုံးရင်း ပြောလိုက်၏။

“ခင်ဗျားက ဘယ်အဖွဲ့အစည်းကလဲ၊ ကြည်းတပ်လား၊ ရေတပ်

လား”

ရက်ဖာတီက ခပ်တိုတိုတောင်းတောင်းပြန်ဖြေသည်။

“တစ်ခုမှမဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ်က ထောက်လှမ်းရေးက”

လူစီယာနီ၏မျက်လုံးများက သူ့ရှေ့နေဘက်သို့ ဖြတ်ခနဲလှမ်းကြည့်လိုက်၏။ ရှေ့နေကြီး၏တည်ငြိမ်သော မျက်နှာပေါ်တွင် မည်သည့်အရိပ်အယောင်ကိုမျှ မမြင်မတွေ့ရပါ။ မိုးဇက်ပိုလာကော့စ်သည် နှလုံးရောခံရှိ ထိပ်တန်းမှခင်းရှေ့နေကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သူသည် လွန်ခဲ့သော ဆယ်နှစ်တာကာလအတွင်း လူဆိုးအများအပြားကို လွတ်ပေးအောင် သို့တည်းမဟုတ် တရားသေလွတ်သွားအောင် အောင်အောင်မြင်မြင် ဆောင်ရွက်နိုင်စွမ်းရှိသလို နှုတ်လုံသည်ဟု သတင်းကြီးသောကြောင့် သူ့ကို လူဆိုးများက လေးစားကြသည်။ လူစီယာနီသည် သဲသဲမဲမဲနိုင်လှသော တွမ်ဒီဝေး၏ ကောင်းမှုကြောင့် ဒန်နီမိုးရားအကျဉ်းထောင်တွင် ထောင်ဒဏ်အနှစ်သုံးဆယ်မှ နှစ်ငါးဆယ်အထိ ကျခံနေရသည့်တိုင် အောင် ရှေ့နေကြီးမိုးဇက်ပိုလာကော့စ်ကို လေးစားကြည်ညိုဆဲပင်ဖြစ်ပြီး ဆက်လက်ငှားရမ်းထားဆဲပင်ဖြစ်သည်။ ရှေ့နေကြီး၏ အကင်းပါးသော စီးပွားရေးဆုံးဖြတ်ချက်များကို အားကိုးအားထားပြုနေဆဲပင်တည်း။

“ချာလီ၊ မေဂျာလော့ရင့်စ်ကို စိတ်ချရပါတယ်”

ပိုလာကော့စ်က တည်ငြိမ်သော လေသံနှင့် လှမ်းပြောလိုက်၏။

“ကျုပ် သူ့စာရွက်စာတမ်းတွေကို ကြည့်ပြီးပါပြီ၊ သူပြောသလို သူက ထောက်လှမ်းရေးကပါ”

“ခင်ဗျား အိုအက်စ်အက်စ်အကြောင်း ကြားဖူးပါသလား မစ္စတာ လူစီယာနီ”

ရက်ဖာတီက ပြောလိုက်၏။ လူစီယာနီက ပြုံးပြီး ခေါင်းညိတ်သည်။ သူတို့ ထိုင်လိုက်ကြ၏။ ပိုလာကော့စ်က ထောင်ပိုင်ကြီး၏ ကုလားထိုင်တွင် ဝင်ထိုင်သည်။ လူစီယာနီက သူ့ဆုံဖာပေါ်တွင် ပြန်ထိုင်သည်။ ရက်ဖာတီက စားပွဲရှေ့တွင်ရှိသော ကုလားထိုင်၌ ဝင်ထိုင်လိုက်၏။ ပိုလာကော့စ်က ထောင်ပိုင်ကြီးအား သူတို့လွတ်လွတ်လပ်လပ်စကားပြောနိုင်ခွင့်ကို တောင်းခံထားခဲ့သည်။ ရက်ဖာတီသည် ကြိုတင်၍ မျှော်လင့်ထားပြီးဖြစ်သော်လည်း ထောင်ပိုင်ကြီးက လွယ်လွယ်ကူကူလိုက်လျော့လိုက်သဖြင့် အံ့အားသင့်သွားမိသည်။

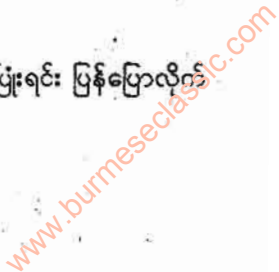
ရက်ဖာတီက ပြောလိုက်၏။

“ခုကီစွက အကြံဉာဏ်ကလေး လိုချင်တာပါ မစ္စတာလူစီယာ

“ရပါတယ်ဗျာ . . .”

မစ္စတာလူစီယာနီက မြွေတစ်ကောင်လို ပြုံးရင်း ပြန်ပြောလိုက်

“ဘယ်လို အကြံဉာဏ်မျိုးလဲ”

ရက်ဖာတီက သူ့လုပ်ကြံထားသော ဇာတ်လမ်းကို ပြောပြလိုက်
၏။ သူ့စကားပြောပြီးသွားသောအခါ အတန်ငယ်ကြာအောင် ငြိမ်သက်
သွားသည်။ ထို့နောက် လူစီယာနီသည် သူ့ပေါင်ကို လက်နှင့်ပုတ်လိုက်
ပြီးနောက် ဦးခေါင်းကို နောက်ဘက်သို့ ခါယမ်းရင်း ပါးစပ်ထဲမှ ရွှေသွား
များပေါ်အောင် အသံထွက်၍ ရယ်လိုက်သည်။

“ဘုရား... ဘုရား”

သူက တဟားဟားရယ်လိုက်၏။

“ဒီကိစ္စကိုတော့ ကျုပ်မယုံကြည်ဘူးဗျာ၊ အမေရိကန်အစိုးရက
လူဆိုးဂိုဏ်းထောင်တော့မှာလား”

ပိုလာကော့ဗ်က ခပ်တိုးတိုးကလေးပြောလိုက်သည်။

“ချာလီ၊ သူ့စကားကို ဆုံးအောင်နားထောင်စမ်းပါ”

“ဝမ်းနည်းပါတယ်၊ ဝမ်းနည်းပါတယ် ရှေ့နေကြီးရယ်၊ ဝမ်းနည်းပါ
တယ် ဗိုလ်မှူး”

ပြုံးနေဆဲပင်ရှိသေးသော လူစီယာနီက ပြောလိုက်၏။

“ဆက်ပြောပါ၊ ပြောသာ ပြောပါ”

ရက်ဖာတီက ပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ် ထိပ်တန်းကြေးစားတစ်ယောက် လိုချင်တယ် မစ္စတာ
လူစီယာနီ၊ အကောင်းဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ရမယ်”

“မင်းက ဘယ်လိုဟာမျိုးကို စဉ်းစားထားသလဲ ချာတီတ်၊ သေနတ်
လား၊ ဓားလား၊ ဒိုင်းနမိုက်လား၊ ဘာလား”

“အဲဒါတော့မတော်တဆ ပုံစံမျိုးဖြစ်အောင် ဖန်တီးယူရလိမ့်မယ်
ကျုပ်ကတော့ အဲဒါလောက်ပဲ ပြောနိုင်လိမ့်မယ် ထင်တယ်”

“ချီးမှပဲ ရပါတယ် ချာတီတ်ရယ်၊ လူတွေအများကြီးရှိပါတယ်”
ရက်ဖာတီက ကြားဖြတ်ပြောလိုက်၏။

“မဟုတ်သေးဘူး၊ အမေရိကန်က မလိုချင်ဘူး၊ ဥရောပက တစ်
ယောက်ယောက်ကို လိုချင်တယ်”

လူစီယာနီသည် စိတ်မသက်သာဖြစ်နေပုံရသော မျက်လုံးများ
နှင့် သူ့ရှေ့နေအား လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

“ဟေ့... ခုကိစ္စက ဘာလဲ၊ ခုကိစ္စက ဘာလဲ မိုးဇက်”

“ကိစ္စမရှိပါဘူး ချာလီ”

ရှေ့နေကြီးက ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

လူစီယာနီသည် အောက်နှုတ်ခမ်းကို အပြင်သို့ တွန်းထုတ်
လိုက်ပြီး တွေးတွေးဆဆနှင့် ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

“အင်း... အင်း၊ ဖြစ်ပါတယ်လေ၊ ကျုပ်ရဲ့ နိုင်ငံဟောင်း”

အဆက်အသွယ်တစ်ခုနှစ်ခုတော့ ရှိပါသေးတယ်၊ အဲဒါမျိုးကို ခင်ဗျားက ဆိုလိုတာလား”

“ဟုတ်ပါတယ်”

ရက်ဖာတီက သူ့စိတ်ဝင်စားမှုကို မပေါ်စေဘဲ ကိုယ်ကို ရှေ့သို့ တိုင်း၍ ပြောလိုက်၏။

လူစီယာနိုက ပြောလိုက်၏။

“အီတလီမှာ မင်းပြောဆိုဆက်သွယ်ရမယ့် လူတစ်ယောက် နာမည်ကို ကျုပ်ပြောနိုင်ပါတယ်”

“ကောင်းတာပေါ့၊ နာမည်က ဘယ်သူလဲ၊ ကျုပ်က သူ့ကို ဘယ် နာရာမှာလဲ”

“ဟေ့ . . . အဲဒီမှာ ခဏရပ်ထားစမ်းပါဦး ဂျင်မီ”

လူစီယာနိုက လက်တစ်ဖက်ကို မြှောက်ပြလိုက်ပြီးနောက် ကျော ခြေ ထိုင်ရင်း ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“ပထမဦးဆုံး ဒီကိစ္စမှာ ကျုပ်အတွက် ဘယ်လိုအကျိုးရှိမှာလဲ၊ ခင်ဗျားက ဘယ်လို အပေးအယူလုပ်မှာလဲ”

ရက်ဖာတီက ပြောလိုက်သည်။

“နိုဝင်ဘာကျရင် ခင်ဗျားအာမခံနဲ့ နေဖို့ထိုင်ဖို့အတွက် ရုံးတင် ခံရတော့မယ်၊ ကျုပ် မေးမြန်းပြီးပါပြီ၊ ကျုပ်တို့က ကောင်းကောင်းထောက် ခံမယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားအတွက် အတော်တာသွားလိမ့်မယ်”

ဤတစ်ကြိမ်တွင်လည်း လူစီယာနိုက သူ့ရှေ့နေကို ကြည့်လိုက် သည်။ ထောင်ပိုင်ကြီး၏ ကုလားထိုင်တွင် ဝင်ထိုင်နေသူက အနည်းငယ် မောင်းညိတ်ပြလိုက်သည်ဟု ရက်ဖာတီထင်လိုက်သည်။ လူစီယာနိုမျက်နှာ နှင်လန်းသွားသည်။

လူစီယာနိုက ပြောလိုက်၏။

“ကောင်းပါပြီလေ၊ ကျုပ်အတွက် လုံလောက်သွားပါပြီ ဂျင်မီ၊ အစိုးရက ကျေးဇူးတင်စရာကိစ္စကလေးတချို့ကို ကျုပ်လုပ်ပေးပြီးနေပြီ ဆိုတာ ခင်ဗျားသိတယ်မဟုတ်လား၊ အဲဒီရေတပ်မတော်က ချာတိတ်တွေ က ကျုပ်ကို ဒန်နီမိုးရားက ဒီကို ရွှေ့ပေးခဲ့ကြတာ၊ ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို ဒီနေရာက လွတ်ပေးအောင် လုပ်ပေးနိုင်မယ်လို့ ပြောမယ်ဆိုရင်”

“ဖြစ်နိုင်စရာမရှိပါဘူး မစ္စတာလူစီယာနို”

ရက်ဖာတီက ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“အာမခံပေးမယ့် ဘုတ်အဖွဲ့က လွတ်ပေးဖို့ ထောက်ခံခဲ့ရင် ခင်ဗျားကို ကျုပ်က အဲဒီလိုကိစ္စမျိုးမှာ ကူညီနိုင်ပါတယ်၊ ခုလောကလော ဆယ်မှာတော့ ခင်ဗျား ဒီမှာပဲ နေရလိမ့်မယ်”

လူစီယာနိုက ပြောလိုက်၏။

“ဘုရား.. ဘုရား၊ ကျုပ်က တပ်မတော်ကြီးတစ်ခုလုံးကို စစ်စလီ ကျွန်းပေါ် ဖြတ်သန်းချီတက်နိုင်အောင် လက်တွေ့ကူညီခဲ့တယ်။ အဲဒါ အတွက် ဘာများရခဲ့သလဲ၊ ခင်ဗျားကို ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ် ဆိုတာလောက်ပဲ။ ကျုပ်က နယူးဂျော့ခ်ဆိပ်ကမ်းမှာ ရေတပ်မတော် အတွက် အနှောင့်အယှက် နောက်ထပ်မတွေ့အောင် စီစဉ်ပေးခဲ့တယ်။ နောက်ထပ်ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ်ဆိုတာလောက်ပဲ။ ခင်ဗျားတို့က ကျုပ်ကို ပရဟိတလုပ်ငန်းသက်သက်ကိုသာ လုပ်ကိုင်စားနေတဲ့ လူတစ် ယောက်လို့ ထင်ကြလို့လား။”

“ချာလီ”

ရှေ့နေကြီးက စတင်၍ စကားပြောလိုက်၏။ သို့ရာတွင် လူစီ ယာနိုက သူ့ကို ဝင်မပြောရန် လက်ပြလိုက်သည်။ လူစီယာနိုက ထပ် ပြောလိုက်၏။

“မဟုတ်သေးဘူး မိုးဇက်၊ ဒီကိစ္စကို ကျုပ်ဘာသာကျုပ် ဖြေရှင်း မယ်၊ ဟုတ်ပြီနော်”

“ပိုလာကော့စ် ပခုံးတွန့်လိုက်၏။ သူသည် မည်သည့်အခါတွင် ငြင်းခုံရမည်၊ မည်သည့်အခါတွင် ပါးစပ်ပိတ်ထားရမည်ဆိုသည်ကို သိ သောကြောင့် ဤပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ဤမျှလောက် ကြာမြင့်အောင် အလုပ် လုပ်ဖြစ်နေခြင်းဖြစ်သည်။ သူနှုတ်ဆိတ်နေလိုက်၏။

“ဂျင်မီ၊ ခင်ဗျားနဲ့ကျုပ် အပေးအယူလုပ်ကြမယ်”

လူစီယာနိုက ပြောလိုက်သည်။

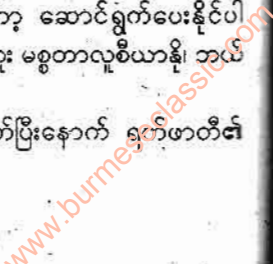
“ခင်ဗျားတို့က ဒီကို ခုနစ်နှစ်သက်တမ်းရှိတဲ့ စကော့ဝီစကီ သုံး သေတ္တာ၊ ချက်စတာဖီးလ် စီးကရက် နှစ်သေတ္တာ သုံးသေတ္တာပို့ပေးရမယ်၊ ပြီးတော့ ကျုပ်က ကြေးစားအပျက်မလေးတစ်ယောက်လည်း လိုချင်တယ်”

ရက်ဖာတီက လူစီယာနိုကို စိုက်ကြည့်နေသည်။ လူစီယာနိုသည် ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ကျောမှီ၍ ထိုင်လိုက်ပြီးနောက် မိခင်က အပြစ်ပေး လိမ့်မည်မဟုတ်မှန်း သိနေသော်လည်း မုန့်ခိုးစားစဉ် အမိခံလိုက်ရသော ကလေးငယ်တစ်ယောက်ကဲ့သို့ အရှက်မရှိဘဲ ပြုံးနေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ရက်ဖာတီက ပြောလိုက်၏။

“ကျုပ်က စီးကရက်နဲ့ အရက်ကိုတော့ ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ပါ တယ်၊ ဒါပေမဲ့ အမျိုးသမီးကိစ္စကတော့ မဖြစ်ဘူး၊ မစ္စတာလူစီယာနို၊ ဘယ် နည်းနဲ့မှ မဖြစ်ဘူး”

လူစီယာနိုသည် မတ်တတ်ထရပ်လိုက်ပြီးနောက် ရက်ဖာတီ၏ လက်ကို ဆုပ်ကိုင်၍ လှုပ်ခါလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ် သဘောတူညီချက်ရကြပြီ ဂျင်မီ၊ ကျုပ်က ဒီ အထဲကို အပျက်မလေးခေါ်သွင်းဖို့ ဘယ်တုန်းကမှ စိတ်မကူးပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ခေါ်သွင်းလာနိုင်မယ်ဆိုရင် ထောင်သားတွေကြားမှာ ပြောစမှတ် တွင်စရာကြီး တစ်ခုတော့ ဖြစ်ကျန်ခဲ့မှာ အမှန်ပဲ၊ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား၊ ခင်ဗျား လုပ်မပေးနိုင်ဘူးဆိုတာကရော သေချာရဲ့လား”

သူက ပြုံးစစနဲ့ ရက်ဖာတီအား ကြည့်လိုက်၏။ ရက်ဖာတီက ခေါင်းညိတ်သည်။

“မဖြစ်ပါဘူးဗျာ . . ”

လူစီယာနိုက ပြောလိုက်၏။

“ကောင်းပြီလေ၊ ခင်ဗျားပြောစကားကိုပဲ ကျုပ်လက်ခံလိုက်ပါ့ မယ်”

သူက ရှေ့နေကြီးဘက်သို့ လှည့်လိုက်၏။

“မိုးဇက်ရေး . . ၊ တွေ့တယ်မဟုတ်လား၊ ကျုပ်ကိုသာ လွှဲလိုက် စမ်းပါလို့ ပြောခဲ့တယ်မဟုတ်လား”

“ခင်ဗျားပြောခဲ့ပါတယ် ချာလီ”

ရှေ့နေကြီးက လေးလေးပင်ပင်ကြီး ပြောလိုက်၏။ ရက်ဖာတီ က ပြောလိုက်သည်။

“နာမည်ကို ပြောပါ မစ္စတာလူစီယာနို”

လူစီယာနိုက ဇွတ်အတင်းပြောလိုက်၏။

“လပ်ကီး၊ လပ်ကီးလို့ ခေါ်ပါဗျာ၊ လူတိုင်းက အဲဒီလိုပဲ ခေါ် ကြပါတယ်”

ရက်ဖာတီက ပြောလိုက်သည်။

“လပ်ကီးရေး . . အဲဒီနာမည်ကို ပြောပါဦး . . ”

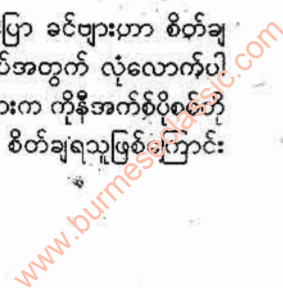
“ရပါတယ်ဗျာ . . သူ့နာမည်က . . ”

သူ ရပ်တန့်သွားပြီး ရက်ဖာတီကို မျက်စိစွေ၍ ကြည့်လိုက်သည်။

“ခင်ဗျားက အက်ဖ်ဘီအိုင်ကို သူ့အကြောင်း သတင်းမပေးဘူး လို့ ကျုပ် ဘယ်လိုလုပ် သိနိုင်မလဲ”

“ကျုပ်က သူ့အကူအညီကို လိုချင်နေတဲ့ဥစ္စာ၊ ကျုပ်က ဘာဖြစ် လို့ သတင်းပေးရမှာလဲ လပ်ကီးရာ”

“အင်း . . အဲဒါမှန်းသားပဲ၊ ဘာပဲပြောပြော ခင်ဗျားဟာ စိတ်ချ ရတယ်လို့ မိုးဇက်က ပြောတယ်၊ ဒါဆိုရင် ကျုပ်အတွက် လုံလောက်ပါ တယ်၊ ခင်ဗျား နေပယ်ကို သွားရလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားက ကိုနီအက်စ်ပိုစစ်ကို ဆိုတဲ့လူနဲ့တွေ့ရမယ်။ မိုးဇက်က ခင်ဗျားဟာ စိတ်ချရသူဖြစ်ကြောင်း

ရေးထားတဲ့ စာကလေးတစ်စောင်နဲ့ လိပ်စာတစ်ခုကို ပေးလိုက်လိမ့်မယ်။ သူက ခင်ဗျားကို ကူညီပါလိမ့်မယ်”

ရက်ဖာတီက ပြောလိုက်၏။

“တိုနီအက်စ်ပိုစစ်တို့၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မစ္စတာလူ... လုပ်ကိး”

“ကျေးဇူးတင်စကား မပြောပါနဲ့ဗျာ၊ မပြောပါနဲ့”

လူစီယာနိုက ပြောလိုက်၏။ လူစီယာနိုသည် အရက်နှင့် စီးက ရက်ကိစ္စတွင် အနိုင်ရရှိသွားသောကြောင့် သွေးနားထင်ရောက်နေပုံရ သည်ဟု ရက်ဖာတီက တွေးလိုက်သည်။

“အိုကေ၊ ဒါပဲမဟုတ်လား”

လူစီယာနိုက ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် မတ်တတ်ရပ်သည်။ သူသည် ကစားပွဲတွင် အနိုင်ရနေသူတစ်ဦးပမာ ခပ်ရွှင်ရွှင်ဖြစ်နေသည်။ ရက်ဖာ တီက ယခုတစ်ကြိမ်တွင် တိုက်စစ်ဆင်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

“လုပ်ကိး၊ ကျုပ် အက်စ်ပိုစစ်တို့နဲ့ ရှေ့အပတ်ထဲမှာ တွေ့နိုင် အောင် စီစဉ်ပေးပါ”

“ရှေ့အပတ် ဟုတ်လား...”

လူစီယာနို ခပ်ကြောင်ကြောင် ပြောလိုက်၏။ သူက ပိုလာ ကော့ဗ်ကို တစ်လှည့်၊ ရက်ဖာတီကို တစ်လှည့် ကြည့်နေသည်။

“ဘယ်လိုလဲ ဂျင်မီရာ၊ ကျုပ်အခန်းထဲမှာ တယ်လီဖုန်းတစ်လုံး ရှိတယ်၊ ပြီးတော့ ကျုပ်က အီတလီကို အဝေးပြောတယ်လီဖုန်းနဲ့ ဆက် သွယ်ပြီး ဒီကိစ္စကို ဆယ်မိနစ်အတွင်း စီစဉ်ပေးနိုင်တယ်လို့ ထင်လို့လား”

“အမှန်အတိုင်းပြောရရင် ကျုပ်က အဲဒီအတိုင်း ထင်နေလို့ပဲ လုပ်ကိးရေ...”

ရက်ဖာတီက ခပ်တည်တည်မျက်နှာထားနှင့် ပြောလိုက်၏။ လူစီ ယာနိုက သူ့ကို အတန်ကြာအောင် ဒေါသနှင့် ကြည့်နေပြီးနောက် သူ မျက်နှာထားသည် ပြောင်းလဲသွားလေတော့သည်။ သူက ပိုလာကော့ဗ် ၏ကျောကုန်းကို လက်နှင့် ပုတ်ရင်း တံဟားဟားရယ်လိုက်၏။

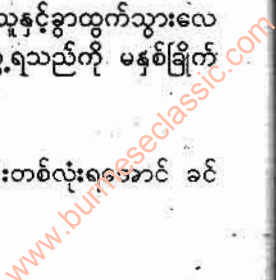
“မိုးဇက်၊ ကျုပ် သူ့ကို သဘောကျတယ်ဗျာ၊ သူက သတ္တိရှိတယ်”

“ဟုတ်တယ် ချာလီ”

ရှေ့နေကြီးက ပြန်ဖြေလိုက်ပြီးနောက် သူနှင့်ခွာထွက်သွားလေ တော့သည်။ ပိုလာကော့ဗ်သည် လူချင်းထိတွေ့ရသည်ကို မနှစ်ခြိုက် ကြောင်း ရက်ဖာတီသဘောပေါက်လိုက်သည်။

လူစီယာနိုက ပြောလိုက်၏။

“ကောင်းပြီ၊ ကျုပ်အတွက် တယ်လီဖုန်းတစ်လုံးရအောင် ခင်

ဗျားစီစဉ်ပေး၊ ကျုပ်က နယူးဇော့ခ်ကို ဆက်သွယ်မယ်၊ ဟုတ်ပြီနော်၊ ခိုးနားမထောင်ရဘူး၊ အသံသွင်းမထားရဘူး၊ ဘာမှမလုပ်ရဘူး ဟုတ်ရဲ့လား”
ရက်ဖာတီက ခေါင်းညိတ်၏။

“ဖြစ်ပါတယ်”

“ကောင်းတယ်၊ ဒါဆိုရင် ဒီကိစ္စပြီးပြီ ဂျင်မီ၊ ခင်ဗျားက ကျုပ်တာဝန်ပုံလို့ ယူဆလိုက်တော့၊ နောက်နှစ်ရက်ကြာရင် အဲဒါက သောကြာနေ့ပဲ၊ ဟောဒီရှေ့နေကြီးက ခင်ဗျားကို တယ်လီဖုန်းဆက်လိမ့်မယ်၊ ဟုတ်ပြီနော်”

“ဟုတ်ပါပြီဗျာ . . .”

“ပြီးတော့ သောကြာနေ့ကျရင် အမေရိကန်များအတွက် ကယ်ဆယ်ထောက်ပံ့ရေး သမဝါယမအသင်း (CARE) ရဲ့ အထုပ်တစ်ထုပ် ခင်ဗျားဆီက ကျုပ်မျှော်နေမယ်။ ဒါမှမဟုတ်ရင်တော့ ခင်ဗျား နေပိုလီကိုရောက်ရင် ငါးစားအကျွေးခံရလိမ့်မယ်၊ ခင်ဗျား ကျုပ်ပြောတာကို သဘောပေါက်ပါတယ်နော်”

ရက်ဖာတီက ပြောလိုက်၏။

“တယ်လီဖုန်းဆက်မှာသာ ဆက်စမ်းပါ၊ ခြိမ်းခြောက်တာတွေကိုတော့ ဒသမမြောက် အဲဗင်းနယူးက လူဆိုးလူမိုက်တွေအတွက်သာ ထားလိုက်စမ်းပါ”

လူစီယာနိုက တအံ့တဩ ခေါင်းခါလိုက်သည်။

“တွေ့တယ်မဟုတ်လား မိုးဇက်၊ သူ သတ္တိရှိပါတယ်လို့ ခင်ဗျားကို ကျုပ်ပြောခဲ့သားပဲ၊ ကဲ . . . နားထောင်ဦး ဂျင်မီ၊ ခင်ဗျားမှာ အလုပ်လုပ်စရာ ကိစ္စပေါ်တိုင်း ကျုပ်နဲ့သာ လာတွေ့၊ ဟုတ်ပြီနော်၊ ကျုပ်က သတ္တိရှိတဲ့လူတွေဆိုရင် လက်တွဲလို့ရပါတယ်”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

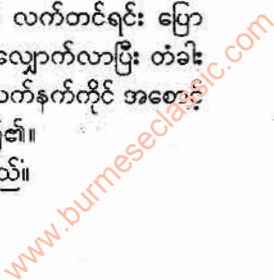
ရက်ဖာတီ အခံရခက်စရာသူ့စကားကြောင့် ဒေါသထွက်အောင် ပြုံးလိုက်သည်။

“ကျုပ်လုပ်သမျှ အလွဲလွဲအချော်ချော် ဖြစ်ကုန်ပြီဆိုရင် ခင်ဗျား စကားကို ကျုပ်မှတ်ထားပါမယ်”

“ဟုတ်ပြီ ချာတီတ်ရေ . . . ဟုတ်ပြီ”

လူစီယာနိုက ရက်ဖာတီ၏ ပခုံးပေါ်တွင် လက်တင်ရင်း ပြောလိုက်၏။ သူက ရက်ဖာတီနှင့်အတူ တံခါးဆီသို့ လျှောက်လာပြီး တံခါးခွက်ကို လက်သီးဆုပ်နှင့် ထုလိုက်သည်။ ဤတွင် လက်နက်ကိုင် အစောင့်တစ်ယောက်နှင့် ထောင်ပိုင်ကြီးတို့ ရောက်လာကြ၏။

လူစီယာနိုက သူ့ရှေ့နေကို ပြောလိုက်သည်။

“နေခဲ့ဦး မိုးဇက်၊ ခင်ဗျားကို ကျုပ်ပြောစရာတွေ ရှိသေးတယ်”

“မစ္စတာလူစီယာနို၊ ကျေးဇူးပြုပြီး ခင်ဗျားအခန်းမှာပဲ ပြောကြပါဗျာ၊ ကျုပ် ဒီကနေ့ အလုပ် လုပ်စရာကလေးတွေရှိနေသေးတယ်”

“ရပါတယ် ချစ်ချစ်ရယ်”

လူစီယာနိုက ပြုံးလိုက်ပြီး ထောင်ပိုင်ကြီး၏ ဖောင်းအိနေသော မျက်နှာကို သရော်တော်တော် ချစ်ခင်ဟန်နှင့် ပုတ်လိုက်ရာ ထောင်ပိုင်ကြီး၏ မျက်နှာသည် နီရဲသွားရလေတော့သည်။

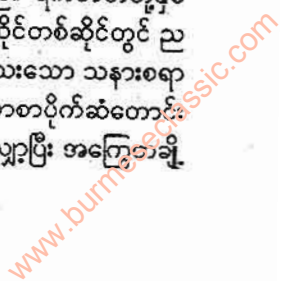
စားပွဲအောက်ဘက်၌ ရှိနေသော ထောင်ပိုင်ကြီး၏ လက်က လက်သီးဆုပ်လိုက်သည်ကို ရက်ဖာတီမြင်လိုက်ရသလို လူစီယာနိုကလည်း မြင်လိုက်သည်။ လူစီယာနိုက ဟားတိုက်ရယ်လိုက်၏။ လက်နက်ကိုင်ထားသောအစောင့်က အချုပ်ခန်းများရှိသည့်ဘက်သို့ သွားသော စင်္ကြံလမ်းဘက်မှ တံခါးကို ဖွင့်လိုက်သည့်အချိန်ထိ လူစီယာနို ရယ်နေဆဲပင်တည်း။ အရပ်ရှည်သော လူစီယာနိုသည် သူ့နန်းတော်ထဲတွင် လမ်းလျှောက်သွားသော ဘုရင်တစ်ပါးပမာ ကိုယ်ကို ခပ်မတ်မတ်ထား၍ သူ့ရှေ့နေရှေ့မှ လမ်းလျှောက်သွားသည်။ ထို့နောက် ပိတ်သွားသော တံခါးက လူစီယာနိုကို မြင်ကွင်းထဲမှ ပျောက်ကွယ်သွားစေတော့သည်။ ဆယ်မိနစ်အတွင်းမှာပင် ရက်ဖာတီသည် နယူးရော့ခ်သို့ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားလေ၏။

(၄)

နေပယ်
(၁၉၄၅) ဇွန်လ (၅)ရက်

သူ ခွင့်ရရှိရေးကိစ္စတွင် အခက်အခဲမရှိလှပါ။ သူသည် တစ်လ ကျော်ကျော် ခွင့်ခံစားရန် ထိုက်တန်နေသူဖြစ်ပြီး အဆိုပါ ခွင့်ရက်များကို ဥရောပတိုက်၌ ရှိနေသော မပြီးပြတ်သေးသည့်အမှု တစ်မှု နှစ်မှုကို လိုက်လံစုံစမ်း၍ အကျိုးရှိစွာ အသုံးပြုပါမည်ဟု သူက တင်ပြလိုက်သောအခါ ဥရောပတိုက်ရှိ အမေရိကန်တပ်များ၏ စစ်ဦးစီးရုံးချုပ်က ခရီးသွားလာခွင့်လက်မှတ်များကို ချီးကျူးယူရလောက်အောင် လျင်လျင်မြန်မြန် ပြုလုပ်ပေးခဲ့ကြသည်။ သူသည် မိမိသင်္ဘောဆီသို့ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသော ရေတပ်မှ စစ်ဗိုလ်တစ်ယောက်၏ ဂျစ်ကားနှင့် လေဆိပ်မှ မြို့ထဲသို့ လိုက်ပါစီးနင်းခွင့်ရရှိခဲ့သည်။ ထိုနေ့ညပိုင်းတွင် နယူးမက်ဆီကိုမှ လာသော အသက်ခပ်ငယ်ငယ် ရေတပ်စစ်ဗိုလ်ဟားဝုဒ် ဟင်တန်က သူ့အား မြို့ထဲတွင် လိုက်လံပြသသည်။

နေရာတိုင်းတွင် အဆောက်အအုံအသစ်များကို ဆောက်လုပ်နေကြသည်။ စစ်ပြီးစ ကမ္ဘာသစ်အတွက် နေထိုင်စရာ အဆောက်အအုံများကို ညပိုင်းမှာပင် မီးထွန်း၍ အပြေးအလွှားဆောက်လုပ်နေကြသည်။ လမ်းပေါ်တွင် အရက်မူးနေသော အမေရိကန်စစ်သားများကို တွေ့နေရပြီး တစ်ခါတစ်ခါ အော်၍ တောင်းခံနေသာ အီတာလျံကလေးများသည် သူတို့နောက်က ထပ်ကြပ်မကွာ လိုက်ပါနေကြသည်။ ရက်ဖာတီတို့နှစ်ယောက်သည် ဂေါ်လီရီးယား အနီးရှိ စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်တွင် ညစာစားကြသည်။ အသက်ခုနစ်နှစ်ရှစ်နှစ်ခန့်သာ ရှိသေးသော သနားစရာ ဝိန်ကပ်ကပ်ကလေးငယ်များက လက်ဖြန့်ခံရင်း တစာစာပိုက်ဆံတောင်းနေကြသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ရက်ဖာတီက လက်လျှော့ပြီး အကြွေတင်ချိ

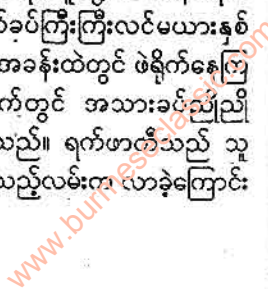

ကို ပေးလိုက်သည့်အခါ ထိုကလေးငယ်များသည် မျက်စပစ်လိုက်ကြပြီး နောက်စားပွဲဆီသို့ ကူး၍ ဆက်လက်တောင်းကြပြန်၏။

ရက်ဖာတီသည် ဟင်တန်နှင့်အတူ ပီယာဇာမြူနီစီဝီယိုတွင် နောက်ဆုံးအဖြစ် အရက်တူတူ သောက်ခဲ့ပြီးနောက် ဟင်တန်ကို နှုတ်ဆက်၍ သူတည်းခိုရာ ဟိုတယ်ဆီသို့ အနည်းငယ်မူးယစ်ရိဝေသော ခံစားမှုဖြင့် လမ်းလျှောက်၍ ပြန်လာခဲ့သည်။ သူသည် ဟင်တန်နှင့်အတူတူ ရှိ၍ အချိန်မဖြုန်းသင့်ပါ။ သို့ရာတွင် ဟင်တန်က သူ့ကို မှတ်မိလိမ့်မည်လည်း မဟုတ်ပါ။ ကိစ္စမရှိပါဘူးလေ။

အစစအရာရာကို ကြိုတင်၍ စီစဉ်ထားပြီးဖြစ်ရာ မည်သည့် ပြဿနာမှမပေါ်ခဲ့သလို မည်သည့်မေးခွန်းကိုမှ အမေးအမြန်းမခံခဲ့ရပါ။ သူသည် ပိုက်ဆံထည့်ထားသောသားရေအိတ်ပြားပြားကလေးကို ခေါင်းအုံးအောက်တွင် ထား၍ အိပ်ရင်း နောက်ဆုံးတွင် အိပ်ပျော်သွားလေတော့သည်။ လွန်ခဲ့သော ရက်သတ္တပတ်များက သူခံစားခဲ့ရသော စိတ်တင်းကျပ်မှုများသည် အနံ့အနည်းငယ်ဆိုးသော လေပြည်လေညင်းကလေးကြောင့် ပြေပျောက်သွားခဲ့ရလေ၏။ သူသည် အိပ်ရာမှ လန်းလန်းဆန်းဆန်းနှင့် နိုးလာပြီး အောက်ထပ်သို့ ဆင်းသွားသည်။ ဧည့်ကြိုစားပွဲတွင် သူ့အတွက် သတင်းစကားတစ်ခု စောင့်ကြိုနေသည်။ တိုတိုနှင့် ထိရောက်သည်။ 'ခင်ဗျားကို ဆယ်တစ်နာရီမှာ လာခေါ်မည်' . . . တဲ့။ သူက လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်လိုက်၏။ သူ့အပြင်ထွက်ပြီး ကော်ဖီသောက်ရန်နှင့် အနည်းငယ် လမ်းလျှောက်ရန် အချိန်ရပေသေးသည်။ သူသည် နံနက်စာ စားလိုစိတ် မရှိသေးသည့်အပြင် သူ့ဝမ်းဗိုက်ထဲမှ တင်းကျပ်ကျပ်ဝေဒနာသည် ပြန်လည်၍ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

နောက်ထပ်တစ်နာရီကြာသောအခါ အမှတ်အသားများ ပျက်ပြားမှူးမှိန်နေပြီဖြစ်သော စစ်တပ်သုံးဂျစ်ကားတစ်စီး၏ နောက်ဘက်တွင် သူ လိုက်ပါသွားရသည်။ ထိုဂျစ်ကားသည် လမ်းကြားကလေးများပေါ်တွင် ခုန်ပေါက်ရင်း တောင်ပေါ်သို့ မောင်းတက်နေသည်။ ယာဉ်မောင်းသည် ဟွန်းကို တစ်ချိန်လုံး ဖိထားသည်။ လမ်းပေါ်၌ လျှောက်သွားနေကြသူများသည် ဟွန်းသံကို ဂရုမစိုက်ကြချေ။ ရည်ရွယ်ချက်မရှိသူများသည် တံခါးပေါက်ဝရှိ လှေကားထစ်များပေါ်တွင် ထိုင်ရင်း ပူနွေးသောနေရောင်ခြည်ထဲတွင် ငိုက်မျှဉ်းနေကြသည်။ အသက်ခပ်ကြီးကြီးလင်မယားနှစ်ယောက်သည် လမ်းနှင့်ကပ်လျက်ရှိနေသော အခန်းထဲတွင် ဖဲရိုက်နေကြသည်။ အခြားအိမ်တစ်အိမ်၏ အတွင်းဘက်တွင် အသားခပ်ညိုညို မိန်းကလေးတစ်ယောက်သည် ဆံပင်ဖြိုးနေသည်။ ရက်ဖာတီသည် သူမည်သည့်နေရာသို့ရောက်ရှိနေကြောင်း မည်သည့်လမ်းက လာခဲ့ကြောင်း

သူမသိပါ။ ယာဉ်မောင်းသည် ရက်ဖာတီဘက်သို့ လှည့်၍ အရုပ်ဆိုးလှသော သွားများပေါ်အောင် ပြုံးရင်း မေးလိုက်သည်။

“ဒီနေရာမှာ အနံ့မဆိုးဘူးလား”

“လမ်းကိုသာ ကြည့်ပြီးမောင်းစမ်းပါကွာ”

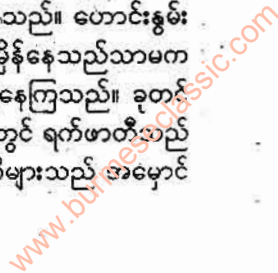
နံဘေးဘက်ရှိ လမ်းကြားကလေးထဲမှ ပြေးထွက်လာသော ကလေးနှစ်ယောက်နှင့် သိသိကလေး လွတ်သွားပြီးချိန်တွင် ရက်ဖာတီက အော်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ ရက်ဖာတီက သူ့ကို ရယ်စရာဟာသတစ်ပုဒ် ကို ပြောလိုက်သည့်အလား ယာဉ်မောင်းသူက ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ရယ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် မော်တော်ကားကို ဂီယာပြောင်းလိုက်ပြီး အကွေ့တစ်ခုတွင် ဗြုန်းခနဲ ကွေ့ချလိုက်သည်။ ထို့နောက် ခပ်တိုတို အတက်ခရီးကို ဂီယာပြောင်း၍ တက်လိုက်ပြီး အေးမြ၍ အရိပ်ထိုးနေသော ခြံဝင်းတစ်ခုထဲသို့ ဝင်ရောက်သွားချိန်တွင် နောက်တစ်ကြိမ် ဂီယာပြောင်းလိုက်ပြန်သည်။ ရက်ဖာတီ မမြင်နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်က သူတို့နောက်ဘက်မှ ခြံဝင်းတံခါးကို ပြန်ပိတ်လိုက်၏။ ယာဉ်မောင်းက အင်ဂျင်စက်ကို သော့ပိတ်လိုက်သည်။

ယာဉ်မောင်းက ခြံဝင်းဟိုဘက်ရှိ လှေကားတစ်ခုကို လက်ညှိုးထိုးလိုက်၏။ ခြံဝင်းအလယ်ခေါင်တွင် အသုံးမပြုတော့ပြီဖြစ်သော ရေဖန်းတစ်ခုရှိနေပြီး ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ဂျိုက်ထောက်ထားသော ထရပ်ကားဟောင်းတစ်စီးရှိနေသည်။ လူသုံးယောက်သည် သူတို့ခြေရင်း၌ ဖြုတ်ချထားသော ကားအင်ဂျင်စက်ကို စိတ်မပါတပါနှင့် ကြည့်နေကြသည်။ ရက်ဖာတီသည် ခနော်ခနဲဖြစ်နေသော သစ်သားလှေကားအတိုင်း တက်သွားရာ လေသာဆောင်ပေါ်သို့ အရောက်တွင် သူနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်၌ တံခါးတစ်ရွက် ရှိနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရတော့သည်။ သူ အဘယ့်ကြောင့် ဇီတ်လှုပ်ရှားနေသနည်းဟု ပြန်လည်တွေးတောရင်း တံခါးကို ခေါက်လိုက်၏။

“စင်ခဲ့ပါ”

အသံတစ်သံက ပြောလိုက်သည်။

ရက်ဖာတီသည် တံခါးကို တွန်းဖွင့်လိုက်ပြီးနောက် မှောင်နေသော အတွင်းဘက်သို့ ဝင်လိုက်၏။ ထိုအခန်းမှာ အခန်းကျဉ်းကလေး တစ်ခန်းဖြစ်ပြီး ကျိုးပဲ့နေသော ပရိဘောဂများရှိနေသည်။ ဟောင်းနွမ်းနေသောကုလားထိုင်များနှင့် ကြေးရောင်များ မှေးမှိန်နေသည်သာမက အလယ်တွင် ချိုင့်ဝင်နေသော ခုတင်တစ်လုံးတို့ ရှိနေကြသည်။ ခုတင်ပေါ်တွင် လူတစ်ယောက်ထိုင်နေသည်။ အစပထမတွင် ရက်ဖာတီသည် ဦးပုဂ္ဂိုလ်ကို ကွဲပြားစွာမြင်ရသော်လည်း သူ့မျက်စိများသည် အမှောင်

ထဲတွင် ကျင့်သားရလာသည်နှင့်အမျှ ထိုင်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤပတ်ဝန်းကျင်နှင့်လုံးဝမသက်ဆိုင်သူဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက်လာသည်။ သူသည် ပိုးအင်္ကျီဖြစ်ပုံရသော အပြာနုရောင် ရှုပ်အင်္ကျီနှင့် ခပ်ပါးပါးဂါဘာဒင်းသက္ကလတ်ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားသည်။ မေးစေ့ရှည်သောသူမျက်နှာပေါ်တွင် မည်သည့်အမူအရာကိုမျှ မတွေ့ရပါ။ သူသည် အေးဆေးတည်ငြိမ်ပုံရသည်။ ရက်ဖာတီက သူ့မျက်လုံးများကို မမြင်ရပါ။ ထိုမျက်လုံးများသည် အရောင်သန်းနေသော မျက်မှန်နောက်ဘက်တွင် ရှိနေသဖြင့် ရက်ဖာတီ မမြင်ရပါ။

သူက မေးလိုက်၏။

“ဆီညော် အက်စ်ပိုစစ်တိုလား”

“အဲဒါ ကျုပ်ပဲ”

ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ပြောလိုက်၏။ ဘရွတ်ကလင် သို့တည်းမဟုတ် ဘရွန်ဒ်မှဖြစ်မည်ဟု ရက်ဖာတီ တွေးလိုက်သည်။

“ကျုပ်က မစ္စတာလောရင့်စ်”

“ခင်ဗျားကို ဘယ်သူက လွှတ်လိုက်တယ်ဆိုတာ ကျုပ်သိပါ တယ် မစ္စတာလောရင့်စ်၊ ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို ခင်ဗျား ဘယ်သူဘယ်ဝါဖြစ်ကြောင်း ပြသစရာကလေးများ ပါလာပါသလား”

ရက်ဖာတီက သူ့အား လူစီယာနီ၏ စာပါသော စာအိတ်နှင့် သူဝန်ထမ်းကတ်ပြားတို့ကို ပေးလိုက်သည်။ ထိုလူက စာနှင့် ကတ်ပြားနှစ်ခုစလုံးကို စေ့စေ့စပ်စပ်လေ့လာလိုက်ပြီးနောက် ရက်ဖာတီအား ဓာတ်ပုံနှင့် ယှဉ်ကြည့်လိုက်သည်။

“ဒီဓာတ်ပုံကို ခင်ဗျားရှိက်တုန်းက ခုထက် အသက်ငယ်သေးတယ်နော်၊ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား”

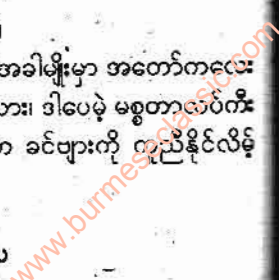
“ပြီးတော့ ကျုပ်ကလည်း တော်တော်သောကများခဲ့ရပါတယ်”

ရက်ဖာတီက ဖြေလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်က လေးလေးပင်ပင်ကြီးပင် ပြောလိုက်၏။

“ကောင်းပါပြီ မစ္စတာလောရင့်စ်၊ ခင်ဗျားပြောတာ ချက်ကျလက်ကျရှိပါပေတယ်၊ ခင်ဗျားက အလုပ်အကြောင်း စကားပြောချင်တယ် ထင်ပါရဲ့”

ရက်ဖာတီက ဘာမျှ ပြန်မပြောချေ။

“ခင်ဗျားပြောတဲ့ကိစ္စဟာ ခုလိုအချိန်အခါမျိုးမှာ အတော်ကလေးခဲယဉ်းတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားသိတယ်မဟုတ်လား၊ ဒါပေမဲ့ မစ္စတာလုပ်ကီးရဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ဆိုတော့ ကျုပ်တို့က ခင်ဗျားကို ကူညီနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်”

သူသည် နောက်ဘက်သို့ လက်လှမ်းပြီးနောက် ခပ်ပါးပါးသား
ရေအိတ်ကလေးတစ်အိတ်ကို ယူလိုက်ပြီး ပေါင်ပေါ်သို့ တင်လိုက်သည်။
သူက အိတ်ကိုဖွင့်လိုက်ပြီး စစ်တပ်သုံးစာတွဲတစ်ခုကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။
အက်စပိုစစ်တိုသည် ရက်ဖာတီ၏မျက်နှာထားကို သတိပြုမိပြီး ပြုံး
လိုက်၏။

“အဲဒီနေရာကပဲ ပစ္စည်းသန့်သန့်ကလေးတွေကို ရတတ်တာဗျာ
ဟောဒီအထဲမှာ ညွှန်ကြားချက်တွေပါတယ်။ ခင်ဗျားကို ကျွန်ုပ် အသိတစ်
ယောက်နဲ့ တွေ့ပေးဖို့ စီစဉ်ထားတယ်။ သူ့နာမည်က ရှယ်လီ”

“သူ့ကို စိတ်ချရရဲ့လား”

“ကျုပ်တို့က သူ့ကို အာမခံပါတယ်”

အက်စပိုစစ်တိုက ပြောလိုက်၏။ သူ့လေသံတွင် မခံချိမခံသာ
ဖြစ်သွားသော လေသံကလေး ပါလာကြောင်း ရက်ဖာတီသတိထားလိုက်
မိသည်။

သူက ထပ်မပြောမိအောင် သတိထားလိုက်ပြီးနောက် အက်စ
ပိုစစ်တို၏ လက်ထဲမှ စာတွဲကို လှမ်းယူလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်
က လက်ကို ပြန်ရုတ်လိုက်၏။ ထိုသူက ပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ်တို့ရဲ့ အစိုးအခရိုသေးတယ်”

“ဘယ်သူကမှ ကြိုပြောမထားကြပါလားဗျာ...”

ရက်ဖာတီက ဒေါသနှင့် စတုရန်းပြောလိုက်၏။ သို့ရာတွင်
အက်စပိုစစ်တိုက လက်ထောင်ပြလိုက်သည်။

“ဒေါ်လာနှစ်ထောင်ပဲ မစွတာလောရင့်စ်”

သူက သွားပေါ်အောင် ပြုံးပြလိုက်၏။

“သေနတ်နဲ့ချိန်ပြီး ငွေတောင်းလိုက်တာပဲ”

ရက်ဖာတီက ပြောလိုက်သည်။

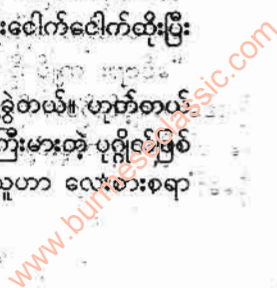
“ခုကိစ္စကို ရှင်းအောင် လုပ်လိုက်ရင် ကောင်းမယ်၊ ကျုပ်က သူ့ကို
ကြည့်မယ်ဆိုရင်...”

အက်စပိုစစ်တိုက ပြောလိုက်၏။

“သူ့ကို မေးလေ... ဒီမှာ အခြေအနေ ဘယ်လိုရှိတယ်ဆိုတာ
သူ သိသင့်ပါတယ်၊ ဒီမှာ မစွတာလောရင့်စ်”

သူက ရပ်နေသော ရက်ဖာတီကို လက်ညှိုးငေါက်ငေါက်ထိုးပြီး
ပြောလိုက်၏။

“ဟောဒီမှာ ကျုပ်က အစစအရာရာစိမ့်ခန့်ခွဲတယ်။ ဟာတံတယ်
တုတ်လား၊ မစွတာလမ်ကီးဟာ အင်မတန်ဩဇာကြီးမားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်
တဲ့အတွက် ကျုပ်က သူ့ကို သဘောကျပါတယ်။ သူဟာ လေးစားစရာ

ကောင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်က ဘယ်သူ့ကိုမှ အောက်မကျိုးဘူး။ ဒါဝါရှင်တန်မဟုတ်သလို နယူးရော့ခ်လည်း မဟုတ်ဘူး။ ဒါ အီတလီနိုင်ငံ နေပယ်မြို့၊ ဗုံးဒဏ်ကို ငွံခဲပြီး လူတိုင်း လူတိုင်း အသက်မသေအောင် တက်သုတ်ရိုက်ပြီး ကြီးပမ်းနေရတဲ့မြို့။”

သူ့လေသံထဲမှ ဒေါသသံများ လွင့်စဉ်ပပျောက်သွားပြီး သူက လေသံခပ်အေးအေးနှင့် ဆက်ပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ်လည်း သူတို့နဲ့မတူရင်တောင် တက်သုတ်ရိုက်နေရတဲ့လူ တစ်ယောက်ပါပဲဗျာ။ ကျုပ်က မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ကို ကျေးဇူးပြုလိုက် မယ်ဆိုရင် ကောင်းတယ်။ သူက တစ်နေ့ကျရင် ကျုပ်ကို ပြန်ကျေးဇူးပြု မှာပဲ။ ခင်ဗျားကတော့ ကျုပ်မိတ်ဆွေ မဟုတ်ဘူး။ ပြီးတော့ ခင်ဗျားက ပြန်ပြီး မတုံ့ပြန်နိုင်တဲ့ကျေးဇူးပြုမှုကို လိုချင်နေတာ။ ဒီတော့ ကျုပ်က ငွေပဲ တောင်းရတော့မှာပဲ ရှင်းတယ်မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ။ ကျုပ် တောင်းပန်ပါတယ်”

ရက်ဖာတီက ပြောလိုက်၏။

အက်စ်ပိုစစ်တိုက ငါးမန်းတစ်ကောင်လို ပြုံးလိုက်သည်။

“ဒါမှပေါ့ ကိုယ့်လူရာ. . .”

ရက်ဖာတီက ပြောလိုက်၏။

“ကျုပ်ဆီမှာ အဲဒီလောက်များတဲ့ ပိုက်ဆံပါမလာဘူး။”

“အဲဒါအတွက် သောကမဖြစ်ပါနဲ့လေ။ ကျုပ်က ခင်ဗျားကို ယုံ ကြည်ပါတယ်”

အက်စ်ပိုစစ်တိုက ပြောလိုက်၏။

“ယာဉ်မောင်းက ခင်ဗျားကို ဟိုတယ်ပြန်ပို့တဲ့အခါကျတော့ ခင် ဗျားက သူ့ကို ပေးလိုက်ပေါ့။ စိတ်မပူပါဘူး။ ခင်ဗျား ကတိဖျက်ဖို့ ကြိုးစား မှာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ ကျုပ်သိပါတယ်”

သူက စာတွဲကို ရက်ဖာတီလက်ထဲသို့ ထည့်လိုက်သည်။

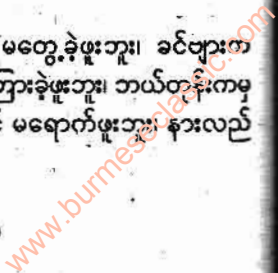
“ခင်ဗျားလိုအပ်သမျှ အဲဒီအထဲမှာ အကုန်ပါတယ်။ ကျေနပ် ရဲ့လား။”

“ကျေနပ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ နောက်တစ်ခုရှိသေးတယ်”

အက်စ်ပိုစစ်တိုက မျက်ခုံးပင့်လိုက်၏။

ရက်ဖာတီက ပြောလိုက်သည်။

“ခင်ဗျား ကျုပ်ကို ဘယ်တုန်းကမှ မတွေ့ခဲ့ဖူးဘူး။ ခင်ဗျားက ခြိမ်းစလောရင့်စံဆိုတာကို ဘယ်တုန်းကမှ မကြားခဲ့ဖူးဘူး။ ဘယ်တုန်းကမှ နေပယ်ကိုမရောက်ဖူးဘူး။ အီတလီကိုတောင် မရောက်ဖူးဘူး။ နားလည် ခဲ့နော်”

“ရပါတယ်ဗျာ... ရပါတယ်”

အက်စ်ပိုစစ်တိုက ပြောလိုက်၏။ သူ့မျက်လုံးများသည် အရောင်
ဆန်းနေသော မျက်မှန်နောက်ဘက်တွင် ဖုံးကွယ်နေကြသည်။ ရက်ဖာတီ
သည် သူ့မျက်လုံးမှ အမူအရာကို လုံးဝမမြင်ရပါ။ သူ့စိတ်ထဲက ပခုံးတွန့်
ဆိုက်မိ၏။ ထိုစွန့်စားမှုမှာ သူလက်ခံရမည့် စွန့်စားမှုတစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။
သူ့လည်ပင်းကို သည်ထိအောင် စင်းပေးပြီးပြီဆိုမှတော့ နောက် တစ်လက်
လောက် နောက်ထပ်လည်ပင်းဆန့်ပေးရုံနှင့် မည်သို့မျှ ထပ်ထူးခြားလာ
ထိခံမည်မဟုတ်ပါ။

...အလယ်အလတ်တန်းစား စီးပွားရေး လုပ်ငန်းရှင်များ၊ ရောင်းဝယ်ရေးကိစ္စနှင့် ခရီးသွားလာသူများ တည်းခို လေ့ရှိသော နံနက်စာကိုသာကျွေးမွေးသည့် ဟိုတယ်အသေးစားကလေး ဖြစ်သည်။ ဤဟိုတယ်သည် လမ်းနှင့်အတန်ငယ်ဝေးသည်။ ဟိုတယ်ဝင် ပေါက်သို့ရောက်အောင် ကြီးမားကျယ်ဝန်းသော လှေကားထစ်ပေါင်း မြောက်မြားစွာကို ကျော်နင်းဖြတ်သန်းရမည်။ ဟိုတယ်အခန်းများမှာ သန့်ရှင်းသည်။ ရှင်းလင်းသည်။ အဆင်ပြေသည်။

(၅)

ဇူးရစ်ချ်၊ ဆွစ်ဇာလန် (၁၉၄၅) ဇွန်လ (၁၂) ရက်

ဟိုတယ်ဘရစ်စကိုသည် အလယ်အလတ်တန်းစား စီးပွားရေး လုပ်ငန်းရှင်များ၊ ရောင်းဝယ်ရေးကိစ္စနှင့် ခရီးသွားလာသူများ တည်းခို လေ့ရှိသော နံနက်စာကိုသာကျွေးမွေးသည့် ဟိုတယ်အသေးစားကလေး ဖြစ်သည်။ ဤဟိုတယ်သည် လမ်းနှင့်အတန်ငယ်ဝေးသည်။ ဟိုတယ်ဝင် ပေါက်သို့ရောက်အောင် ကြီးမားကျယ်ဝန်းသော လှေကားထစ်ပေါင်း မြောက်မြားစွာကို ကျော်နင်းဖြတ်သန်းရမည်။ ဟိုတယ်အခန်းများမှာ သန့်ရှင်းသည်။ ရှင်းလင်းသည်။ အဆင်ပြေသည်။

လူနှစ်ယောက်သည် စတုတ္ထထပ်ရှိ အခန်းနံပါတ် (၄၇)တွင် နေ ထိုင်ကြသည်။ အပြင်ဘက်တွင် မှောင်မနေသော်လည်း ပြတင်းပေါက် မှအခန်းဆီးများကို ဆွဲကာထားသည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် သူတို့သည် တောင် ပေါ်သို့ တက်သွားသော ဓာတ်ရထားတစ်စီး၏ တဝေါပေါမြည်သံကို ကြားရတတ်သည်။

ရက်ဖာတီက ပြောလိုက်၏။

“ကျုပ် ဘာကိစ္စနဲ့ ဒီကိုရောက်နေတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား သိပါ တယ်”

“သိပါတယ်၊ နေပယ်က သတင်းပို့ထားပါတယ်”

“မစွတာရှယ်လီ၊ အလုပ်ကိစ္စအကြောင်း တန်းပြောကြရအောင်”

“ဖြစ်ပါတယ်ဗျာ...”

ရှယ်လီဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်သာ ဖြစ်ပုံရသည်။ အရပ်ရှည်သည်။ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်သေးသွယ်သည်။ အသက်(၃၅)နှစ်လောက်ရှိပြီဟု ရက်ဖာတီက ခန့်မှန်းလိုက်၏။ သူ့အဝတ်

အစားက သားနားသည်။ သို့ရာတွင် ပထမတန်းစားတော့မဟုတ်။ သူ့ဆံပင်က သဲညှိုရောင်၊ သူ့မျက်လုံးက အစိမ်းရောင်၊ အသားက အနည်းငယ်နေလောင်ထားသည်။ မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ်ကို စစ်ကြယ်အောင် ရိတ်ထားသည်။ သူသည် ပြင်သစ်စီးကရက်များကို အမေရိကန်စစ်သားများ သုံးစွဲသော ဇစ်ပိုမီးခြစ် အဟောင်းအနွမ်းကလေးနှင့် ညှိသည်။ သူ့လက်ချောင်းများသည် ရှည်လျားသေးသွယ်ပြီး သူ့ကိုယ်အလေးချိန်သည် ပေါင်တစ်ရာငါးဆယ်ဝန်းကျင်တွင်ရှိမည်ဟု ရက်ဖာတီက ခန့်မှန်းလိုက်သည်။

“ကောင်းတယ်”

ရက်ဖာတီက ပြောလိုက်ပြီး စားပွဲနံဘေး ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ချထားသော သားရေအိတ်ကို ကောက်ယူလိုက်ပြီးနောက် အိတ်ကို ဖွင့်လိုက်ပြီး ဓာတ်ပုံဆစ်ပုံကို စားပွဲပေါ် တင်ပေးလိုက်သည်။ ရှယ်လီက ဓာတ်ပုံကိုကြည့်လိုက်၏။

“အမေရိကန် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတစ်ယောက်ပဲ”

“သူ့စကားမှာ မေးခွန်းမဟုတ်သလို သူ့အသံတွင် အံ့ဩသည့်လေသံလည်း မပါဝင်ချေ။”

ရက်ဖာတီက ပြောလိုက်၏။

“ဗိုလ်မှူးချုပ် ဂျော့ချ်ကမ်ပီယံ၊ ဝန်ထမ်းစော့စော့အာယ်မှာ ဘာဘေးရီးယားရဲ့ စစ်ဇာတ်ချုပ်ရေးမှူး”

“ဒီလိုကိုး”

ရှယ်လီ မုတ်ချက်ချပြီး ဆက်စောင့်ဆိုင်းသည်။ ရက်ဖာတီသည် သူ့ပြောရန် ကြံရှယ်ထားသည့်စကားများကို ဖွင့်ပြောရန် အခက်အခဲတွေ့နေရကြောင်း တအံ့တကြံတွေ့လိုက်ရသည်။ ရှယ်လီကလည်း သူ့ကို လုံးဝမကူညီပါ။ ရှယ်လီက စီးကာရက်တစ်လိပ်ကို ထပ်ညှိရင်း စောင့်နေသည်။ ရက်ဖာတီ နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်၏။ ထိုစီးကရက်များသည် အလွန်အနွှဲဆိုးသည်။ ထိုစီးကရက်များကို အဘယ်ကြောင့် သူ့သောက်နေကြောင်း ရက်ဖာတီ စဉ်းစားရှုမရပါ။

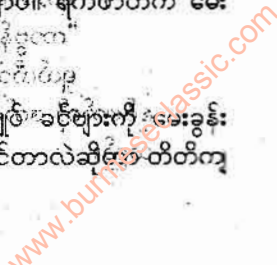
နောက်ဆုံးထွင် ရက်ဖာတီက ပြောလိုက်၏။

“အခုကိစ္စကို ခရစ်မတ်မတိုင်ခင် လက်မိဆိတ်ပေးဖို့ လိုအပ်ပါတယ်”

ရှယ်လီက ခေါင်းညိတ်၏။ အာမျှမပြောပါ။ ရက်ဖာတီက မေးလိုက်သည်။

“ခင်ဗျား လုပ်နိုင်ပါ့မလား”

“ခင်ဗျားမေးခွန်းကို ကျုပ်မဖြေခင် ကျုပ် ခင်ဗျားကို မေးခွန်းတစ်ခုမေးပါရစေ၊ ခင်ဗျားက ဘယ်လိုဖြစ်စေချင်တာလဲဆိုတာ တိတိကျ

ကျပြောစမ်းပါ”

ရက်ဖာတီက ခပ်ဖြည်းဖြည်း ပြောလိုက်သည်။

“အခုကိစ္စမှာ ခင်ဗျား ပါဝင်ပတ်သက်ကြောင်း သဲလွန်စမပေါ်အောင် စီစဉ်ဖို့အထူးလိုအပ်ပါတယ်။ မတော်တဆဖြစ်ပုံမျိုးပဲ ဖြစ်ရမယ်။ ဘယ်လိုမတော်တဆမျိုးလဲ ဆိုတာကိုတော့ ခင်ဗျားကိုပဲလွှဲခဲ့မယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်လိုအခြေအနေမျိုးမှာပဲဖြစ်ဖြစ် တခြားကိစ္စကြောင့်လို့ မထင်စေရဘူး။ အဲဒါရှင်းရဲ့လား မစ္စတာရှယ်လီ”

ရှယ်လီက ပြောသည်။

“သိပ်ကိုရှင်းပါတယ်ဗျာ၊ တခြား ဘာရှိသေးသလဲ”

ရက်ဖာတီက ဖြေလိုက်၏။

“ရှိသေးတယ်ဗျာ၊ အဲဒါကို သေချာအောင်လုပ်တဲ့နည်းရှိမယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားက သူ့ကို သူ့အုပ်ချုပ်တဲ့နယ်မြေ အပြင်အပမှာပဲ ဆောင်ရွက်ရမယ်”

“ဒီလိုကိုး . . . သူက တော်တော်ခရီးသွားသလား”

“သိပ်မသွားဘူး၊ ဒါပေမဲ့ လုံလောက်ပါတယ်”

ရက်ဖာတီသည် သူ့သားရေအိတ်ကို ဖွင့်လိုက်ပြီးနောက် စာတွဲတစ်ခုကို ထုတ်ယူလိုက်ပြီး စားပွဲပေါ်မှ တွန်းပို့ပေးလိုက်သည်။

“ဒါဆိုရင် ခင်ဗျားရဲ့လိုအပ်ချက်အတွက် လုံလောက်ပါလိမ့်မယ်”

ရှယ်လီသည် စာတွဲကိုဖွင့်လိုက်ပြီးနောက် ပထမစာမျက်နှာကိုဖတ်လိုက်သည်။ သူက လှန်လိုက်ပြီးနောက်၊ နောက်ထပ်စာရွက်များကို တစ်ရွက်ပြီးတစ်ရွက် ကမန်းကတန်းလှန်ကြည့်လိုက်သည်။ ရှယ်လီက ပြောလိုက်၏။

“ခိုးကျွေးစရာပဲ”

“ကိုယ်ရေးသမိုင်းဆိုင်ရာ အချက်အလက်တွေ၊ နောက်ခံသမိုင်းဆိုင်ရာအချက်အလက်တွေ၊ သူ့အမူအကျင့်တွေ၊ ဝန်ထမ်းတွေရဲ့နာမည်တွေ၊ ကျုပ်တွေ့မိသမျှ အကုန်လုံးပါပါတယ်”

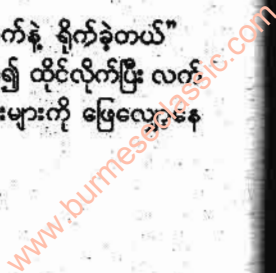
ရှယ်လီက ပြောလိုက်၏။

“သိပ်ကို စေ့စပ်ပါပေတယ်ဗျာ၊ နောက်ထပ် တစ်ကော်ပီမရှိတော့ဘူး ထင်ပါရဲ့”

ရက်ဖာတီက ခေါင်းခါသည်။

“တာဗွန်မခံဘဲ ကျုပ်တို့ယ်တိုင်လက်နှိပ်စက်နဲ့ ရိုက်ခဲ့တယ်”

ရှယ်လီသည် ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ကျောမို၍ ထိုင်လိုက်ပြီး လက်နှစ်ဖက်ကို ဇက်ပေါ်တွင် တင်ရင်း ပခုံးကြွက်သားများကို ဖြေလျော့နေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် သူက ပြောလိုက်၏။

“ခုကိစ္စက တော်တော်ထူးခြားတဲ့ကိစ္စပဲ။ ဒါပေမဲ့ လုပ်လို့ရလိမ့်မယ်လို့တော့ ကျုပ်ထင်ပါတယ်။ အင်း.. လုပ်လို့ရလိမ့်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်”

“ခင်ဗျားက ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ”

ရှယ်လီက လက်ကာပြပြီး ပြုံးလိုက်၏။

“ဒီအဆင့်မှာတော့ ကျုပ် ဘာစိတ်ကူးမှ မရှိသေးဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်မှာ စိတ်ကူးစိတ်သန်းရှိတယ်ဆိုရင်တောင် ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ် လုံးဝ မဆွေးနွေးသင့်ဘူး။ ခင်ဗျား လူတစ်ယောက်ယောက်ကို သတ်ချင်တယ်။ ကျုပ်ရဲ့ ကျွမ်းကျင်မှုကို ယုံကြည်စိတ်ချတဲ့အတွက် ကျုပ်ဆီကို ခင်ဗျား ရောက်လာတယ်။ ဒီတော့ ခင်ဗျားကို ပြောလိုက်တဲ့ ထောက်ခံချက်ကို ခင်ဗျားက လက်ခံတယ်။ လက်မခံဘူးဆိုတာပဲရှိမယ်။ တကယ်လို့ လက်မခံဘူးဆိုရင် ခင်ဗျား ဒီကထပြီး ပြန်ထွက်သွားဖို့ပဲ ရှိတယ်”

ရက်ဖာတီက ပြောလိုက်၏။

“ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ၊ ဒါပေမဲ့ အခုကိစ္စကို သတ်မှတ်ထားတဲ့ရက်ချိန်းမတိုင်ခင် ပြီးစီးစေရမယ်ဆိုတဲ့ အာမခံချက်ကိုတော့ ကျုပ်လိုချင်တယ်။ အဲဒါကို ခင်ဗျားနာလည်လိမ့်မယ်ထင်ပါတယ်”

“ကျုပ်က ခင်ဗျားကို အဲဒါအတွက် အာမခံချက်ပေးပါတယ်ဗျာ”

ရှယ်လီက ဟန်ဆောင်မှုမပါဘဲ လေးလေးနက်နက်ပြောဆိုလိုက်သောကြောင့် ရက်ဖာတီက ချက်ချင်းပင် တောင်းပန်လိုစိတ်ဖြစ်ပေါ်လာမိသည်။ သို့ရာတွင် သူသည် ကြေးစားလူသတ်သမားတစ်ယောက်နှင့် ဆက်ဆံနေရကြောင်း တွေးမိပြန်သောကြောင့် ထိုစိတ်ကူးသည် ချက်ချင်း ပျောက်ကွယ်သွားရလေတော့သည်။

ရက်ဖာတီက ခပ်မာမာမေးလိုက်၏။

“အဖိုးအခ ဘယ်လောက်လဲ”

ရှယ်လီက ပြောလိုက်သည်။

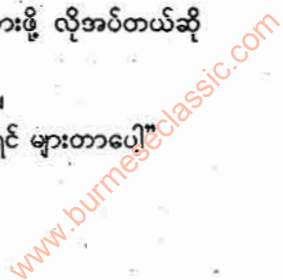
“ဒေါ်လာ ငါးသောင်းကြိုတင်ပြီးပေးရမယ်။ လုပ်ငန်းပြီးစီးတဲ့အခါကျရင် နောက်ထပ် ဒေါ်လာနှစ်သောင်းငါးထောင်ထပ်ပေးရမယ်” သူက ယဲ့ယဲ့ကလေးပြုံးလိုက်သည်။

“ကျုပ်ဘက်ကလည်း ယုံကြည်စိတ်ချမှုထားဖို့ လိုအပ်တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတွေ့ပြီ မဟုတ်လား”

ရက်ဖာတီက ခပ်ဖြည်းဖြည်းပြောလိုက်၏။

“ဒေါ်လာ ခုနှစ်သောင်းငါးထောင်၊ ဒါဆိုရင် များတာပေါ့”

ရှယ်လီက ပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ်ရဲ့ဆောင်ရွက်ပေးခဏာ ဈေးမသေးဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားကို ကြိုပြောကြလိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်ထင်ပါတယ်။ မစ္စတာလောရင့်စ်၊ ကျုပ်က ခင်ဗျား ဘယ်သူလဲ၊ ဒီဗိုလ်ချုပ်ကြီးကို ဘာဖြစ်လို့ သတ်ချင်တာလဲဆိုတာ ခင်ဗျားကို ကျုပ်က မမေးကြောင်း ခင်ဗျားသတိထားမိပါလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားမှာ ဘယ်လိုရည်ရွယ်ချက်ပဲရှိရှိ၊ ငွေကြေးကြောင့်ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ နိုင်ငံရေးကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သူသေတဲ့အတွက် ခင်ဗျားမှာ တစ်နည်းတစ်ဖုံ အမြတ်ထွက်လိမ့်မယ်လို့ ကျုပ် ယူဆတယ်။ ခင်ဗျားရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ သတ်ချင်ရတဲ့အကြောင်းအရင်းတွေကို ကျုပ်က နှုတ်ပိတ်နေတဲ့အတွက်လည်း ငွေကြေးကုန်ကျမှုရှိလာပါလိမ့်မယ်”

“ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို မြီးမြီးခြောက်နေတာလား”

ရက်ဖာတီက မေးလိုက်၏။

“မဟုတ်ဘူးလေ၊ မဟုတ်ရပါဘူး မစ္စတာလောရင့်စ်ရယ်၊ ကျုပ်တို့နှစ်ယောက် လုပ်ငန်းတစ်ခုကို စပ်တူလုပ်ကိုင်နေကြတဲ့အကြောင်း သတိရအောင် သတိပေးတာပါဗျာ၊ ကျုပ်ဘက်က တာဝန်ပြီးစီးသွားတဲ့ အခါကျရင် ကျုပ်ဆီက ဒါမှမဟုတ် ကျုပ်အကြောင်း ခင်ဗျားတစ်ခွန်းမှ မကြားစေရတော့ပါဘူး။ အဲဒီကိစ္စကို ခင်ဗျားကို ကျုပ်နဲ့ ဆက်သွယ်ပေးတဲ့ လူတွေက အာမခံပါလိမ့်မယ်။ အဲဒါကြောင့်ပဲ ကျုပ်တောင်းတဲ့ဈေးကို ခင်ဗျားပေးရမှာပါ။ တကယ်လို့ ခင်ဗျားခိုင်းတဲ့အလုပ်ကို ကျုပ်က လုပ်ရင်း ကျုပ်ကိုဖမ်းမိသွားမယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားက ကျုပ်နဲ့ မပတ်သက်ဘူးလို့ ပြောကို ပြောမှာပါ။ အဲဒီလိုပြောတဲ့အခါကျရင် ကျုပ်က ခင်ဗျားကို ကတိဖျက်မှုနဲ့ တရားစွဲလို့ မရနိုင်ပါဘူးဗျာ။”

သူက နှစ်လို့ဖွယ်ရာ အပြုံးနှင့် ပြောလိုက်၏။ ရက်ဖာတီက ပြောလိုက်သည်။

“ဖွဲ့တဲ့ . . . လွဲပါစေ၊ ဖယ်ပါစေ”

“မစ္စတာလောရင့်စ်၊ ကျုပ်သာ ကချော်ကချွတ်လုပ်တတ်တဲ့လူဆိုရင် ကျုပ် ဒီလုပ်ငန်းမှာ ဆယ်မိနစ်တောင် ခံမှာ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ဥပမာပြရအောင် ခင်ဗျားက ကျုပ်အကြောင်း စုံစမ်းလိမ့်မယ်ဆိုတာ ကျုပ် သိပါတယ်။ ခင်ဗျား ဘာတွေကို သိလာရမလဲဆိုတာကိုလည်း ကျုပ် သိပါတယ်”

ရက်ဖာတီက စ.စကားပြောသည်။ သို့ရာတွင် ရယ်လီက လက်ပြပြီး မပြောရန် ဟန့်တားလိုက်၏။

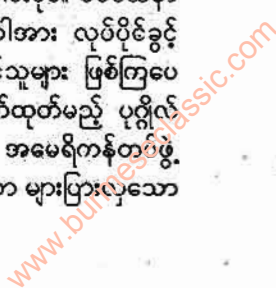
“ကိစ္စမရှိပါဘူး မစ္စတာလောရင့်စ်ရယ်၊ ဒီကိစ္စ ပြီးသွားတဲ့အခါ ခင်ဗျား အခု သဲသဲမဲမဲ လိုက်လံစုံစမ်းနေတဲ့ ကျုပ်အသွင်ပြောနေတဲ့အခါကို ကျုပ်က စွန့်ပစ်လိုက်တော့မှာပါ။ အဲဒါကို ကျုပ် ခင်ဗျားကို

(၆)

ဖရန်ဖတ်
(၁၉၄၅) ဇွန်လ (၁၅) ရက်

“ဒါဆိုရင် အလုပ်စပြုပေါ့ ဟုတ်လား”

ဝေါ့တီဂီလ်ချီရီသည် စားပွဲနောက်ဘက်ရှိ ဆုံလည်ကုလားထိုင်
ပေါ်တွင် မှီနေပြီး အကျင့်ပါနေပြီဖြစ်သည့်အတိုင်း တံတွေးစိုနေသော
ဆေးပြင်းလိပ်သည် သူ့နှုတ်ခမ်းထောင့်တွင် တွဲခိုလျက်သားရှိနေသည်။
သူသည် ဆံပင်ပြောင်စပြုနေသူဖြစ်ပြီး ၁၀၀၀၊ အသားအိတ်တွဲ၊ ပခုံး
အွယ်ကျယ်နှင့် နှာခေါင်းရိုးကျိုးနေသူဖြစ်သည်။ ဥရောပတိုက်ရှိ အမေ
ရိကန်တပ်များ၏ စစ်ဦးစီးချုပ်ရုံး၊ ဆက်သွယ်ရေးဌာနမှ ဌာနကြီးမှူး
တစ်ယောက်အဖြစ် ဆောင်ရွက်နေသော ဝေါ့တီဂီလ်ချီရီ၏ ဩဇာတိက္က
မှာ ယခုအချိန်တွင် သူ့စားပွဲစွန်း၌ တင်ပါးလွှဲဝင်ထိုင်နေသော ဗိုလ်မှူး
ကြီး ဒေါ်နယ်ရော်ဂျာလောက် မကြီးမားသော်လည်း ရော်ဂျာနီးပါး တန်ခိုး
ထွားသူဖြစ်သည်။ ရော်ဂျာသည် ပိန်ပိန်ပါးပါးနှင့် လူမိုက်ရုပ်ပေါက်သူဖြစ်
ပြီး ပြောသင့် ပြောထိုက်သောစကားထက် ပိုမပြောသူဖြစ်သည်။ ဂီလ်
ချီရီကမူ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ဖော် မသူတော်လုပ်ချင်သူ၊ ပျော်တတ် ရှင်တတ်
သူ၊ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ရိုင်းစိုင်းသူဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် လူထွားကြီးအချို့
၏ ပုံစံအတိုင်း အံ့ဩယူရလောက်အောင် လျင်မြန်ဖျတ်လတ်သူလည်း
ဖြစ်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်သည် မဟာမိတ်တပ်ပေါင်းစု၏ စစ်သေနာ
ပတိဖြစ်သူ ဗိုလ်မှူးကြီး ရှိုက်ဒီ အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါအား လုပ်ပိုင်ခွင့်
ဘောင်ကျဉ်းကျဉ်းကလေးထဲတွင် ထိန်းချုပ်ထားနိုင်သူများ ဖြစ်ကြပေ
သည်။ သူတို့က အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါကိုမှီ၍ အမြတ်ထုတ်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်
မွန်သမျှကို ကြိုတင်စိစစ်ကြသည်။ ဥရောပတိုက်ရှိ အမေရိကန်တပ်ဖွဲ့
များ၏ စစ်သေနာပတိရုံးသို့ နေ့စဉ် ရောက်ရှိလာသော များပြားလှသော

“ရှေ့... ဟောဒါ အဲဒီဗီရိုရဲ့သော့ပဲ၊ ခင်ဗျားက အဲဒီဗီရိုကို
စောင့်ကြည့်မနေစေရဘူး။ ဒါမှမဟုတ် ကျုပ်ကို နောက်ယောင်ခံပြီး
အလိုက်မခိုင်းရဘူး။ ခင်ဗျားက ခိုင်းတယ်ဆိုရင် ကျုပ် ချက်ချင်းသိမှာပဲ။
အဲဒီလိုကြိုးစားတယ်ဆိုရင် အဲဒီကြိုးစားမှုက ကျုပ်တို့ရဲ့ ဆက်ဆံရေးကို
ဆိုးဆိုးရွားရွားထိခိုက်စေလိမ့်မယ်။ ကျုပ်ပြောတာကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း
နားလည်လိမ့်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်”

“နားလည်ပါတယ်”

ရက်ဖာတီက ပြောလိုက်၏။

“စိတ်မပူပါနဲ့ဗျာ၊ ခင်ဗျားပြောသလို ကျုပ်လုပ်ပါ့မယ်”

“ကောင်းတယ်”

“ရှယ်လီက ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ထလိုက်၏။

“ခင်ဗျားက အဲဒီဗီရိုထဲကို ငွေထည့်ထားလိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်
နက် ကျုပ်က အလုပ်စလုပ်မယ်။ နောက်တစ်ချက်ပဲ ကျန်တော့တယ်
လို့အပ်လာရင် ကျုပ်က ခင်ဗျားကို ဘယ်လိုဆက်သွယ်ရမလဲ”

“ကမ်းပိယံနဲ့ပတ်သက်ပြီး ခင်ဗျားကို ပေးထားတဲ့စာတွေထဲမှာ
တယ်လီဖုန်းနံပါတ်တစ်ခုကို တွေ့လိမ့်မယ်”

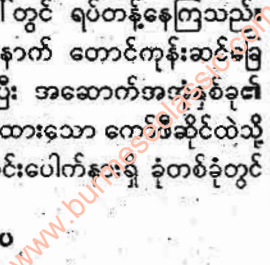
ရက်ဖာတီက ပြောလိုက်၏။

“အဲဒါ ဖရန်ဖတ်က တယ်လီဖုန်းနံပါတ်ပါ။ ခင်ဗျား ခင်ဗျားကိုယ်
ခင်ဗျား ရှယ်လီလို့ ပြောရမယ်။ ခင်ဗျားခေါ်တဲ့အချိန်မှာ ဖြေမယ့်လူက
တီ လို့ဖြေလိမ့်မယ်။ သူက အဲဒီလိုမဖြေရင် ခင်ဗျားက တယ်လီဖုန်းကို
ချက်ချင်းပြန်ချပစ်ရမယ်”

ရှယ်လီက ပြောလိုက်၏။

“ကျေနပ်ပါတယ်။ ကျုပ်က အဲဒါကို အသုံးပြုဖို့ လိုလိမ့်မယ်
မထင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ရှိထားတာ ကောင်းတာပေါ့”

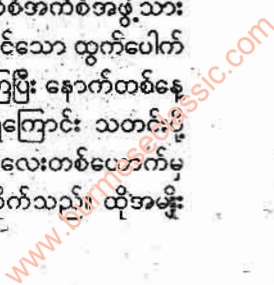
ရက်ဖာတီသည် မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပြီးနောက် သူ့လက်ဆွဲအိတ်
ကို ကောက်ကိုင်လိုက်၏။ ရှယ်လီက သူ့အတွက် တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်ရာ
ရက်ဖာတီသည် စကြိုလမ်းထဲသို့ လျှောက်သွားပြီး လှေကားအတိုင်း ဆင်း
သွားသည်။ ထို့နောက် သူသည် လူရှုပ်နေသောလမ်းထဲသို့ ရောက်ရှိသွား
လေ၏။ လူများသည် ဆိုင်များထဲက ထွက်လာနေကြပြီး ဓာတ်ရထား
ရပ်တန့်သည့်နေရာရှိ ကျွန်းကလေးများပေါ်တွင် ရပ်တန့်နေကြသည်။
သူသည် လမ်းကို ဖြတ်လျှောက်လိုက်ပြီးနောက် တောင်ကုန်းဆင်းခြေ
လျှောက်လေးအတိုင်း လျှောက်ဆင်းသွားပြီး အဆောက်အအုံတစ်ခု၏
ကိုးဆယ်ဒီဂရီထောင့်ချိုးတွင် ချောင်ခို၍ဖွင့်ထားသော ကော်ဖီဆိုင်ထဲသို့
ချိုးဝင်သွားလေတော့သည်။ သူသည် ပြတင်းပေါက်နားရှိ ခုံတစ်ခုတွင်

ဝင်ထိုင်ပြီး ကော်ဖီမှာလိုက်၏။ ကပ်လျက်သားရှိနေသား ရှိနေသော စားပွဲ
 ဆွတ် ဆွတ်လူမျိုးတို့နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်ဆောင်းလေ့ရှိသော နှုတ်ခမ်းသား
 တွယ်ကျယ်နှင့် ဦးထုပ်တစ်လုံးကို ဆောင်းထားပြီး ကော်လာတွင် သားမွေး
 ဝါသော အပေါ်ဝတ်ကုတ်အင်္ကျီတစ်ထည်ကို ဝတ်ဆင်ထားသည့် ခပ်ထွား
 ဆွားပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက် ထိုင်နေသည်။ သူသည် နယူးဇီလန်အခြေစိုက်
 သတင်းစာကို ဖတ်နေသည်။ ရက်ဖာတီသည် သူ့ကိုမကြည့်ဘဲ နှုတ်ခမ်းကို
 လှုပ်စေဘဲနှင့် ခပ်တိုးတိုးပြောလိုက်၏။

“အခန်းနံပါတ် (၄၇)၊ နာမည် ပီတာရှယ်လီ၊ (၅)ပေ (၉)လက်မ၊
 ဒီမုမဟုတ် (၁၀)လက်မ၊ ပေါင် တစ်ရာငါးဆယ် ဒီမုမဟုတ် တစ်ရာ
 ခြောက်ဆယ်၊ သဲညိုရောင်ဆံပင်၊ မျက်လုံးစိမ်းစိမ်း၊ နက်ပြာရောင်ဝတ်စုံ
 နှစ်အင်္ကျီ အဖြူရောင်၊ ဖိနပ် အနက်ရောင်၊ ဂီတိန်း(ပြင်သစ်စီးကရက်)
 သောက်တယ်”

သတင်းစာဖတ်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရက်ဖာတီစကားပြောလိုက်
 သည့်ကိစ္စကြောင့် မျက်တောင်တစ်ချက် ခတ်မိသည်အထိပင် ဣန္ဒြေ
 ထုတ်ခဲ့ပါ။ သို့ရာတွင် သိပ်မကြာမီ သူက ဘီလ်တောင်းလိုက်ပြီးနောက်
 စားပွဲထိုးအမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို ခေါ်၍ ငွေရှင်းပြီး အပြင်ဘက်လမ်း
 ဆီသို့ ထွက်ခွာသွားသည်။ သူသည် ဘရစ်စကို ဟိုတယ်ရှေ့ရှိ နာရီ
 ဆိုင်ရှေ့ရပ်ထားသော မော်တော်ကားဆီသို့ ရောက်အောင် တောင်ကုန်း
 တလေးအတိုင်း လျှောက်တက်သွားသည်။ သူက မော်တော်ကားကို ကျော်
 ခြတ်သွားစဉ် သူ့ခြေထောက်ကို ခေါက်ထားသော သတင်းစာနှင့် ရိုက်
 ထိတ်သည်။ ထို့နောက် သူသည် ဘယ်နှင့်ညာသို့ တစ်လှည့်စီသတိထား
 ချီ ကြည့်ရင်း လမ်းကို မော်တော်ကားနောက်ဘက်မှ ဖြတ်သန်း၍
 လျှောက်လေတော့သည်။ သူ့နောက်ဘက်တွင်လည်း လူနှစ်ယောက်သည်
 ဘာဝင်ဝက်ဝန်းကားထဲမှ ထွက်ပြီး မော်တော်ကားကို သော့ခတ်၍ လမ်းကို
 ခြတ်လျှောက်လာကြသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်သည် ရှေ့က သွားသူ၏
 နောက်ဘက် ပေခြောက်ဆယ်ခန့်အကွာမှ မှန်မှန်လိုက်လာကြသည်။
 ဘရစ်စကိုဟိုတယ်မှ ရက်ဖာတီထွက်ခွာလာပြီးနောက် ဆယ်မိနစ်အတွင်း
 နာပင် ဘရစ်စကိုဟိုတယ်ကို ရှေ့ဘက်နှင့် နောက်ဘက်မှ စောင့်ကြပ်၍
 ကြည့်ရှုပြီးသား ဖြစ်နေလေပြီ။ ဘန်းမြို့မှ အိုအက်စ်အက်စ်အဖွဲ့သား
 သုံးယောက် မမြင်လိုက်ရဘဲနှင့် ရှယ်လီထွက်ခွာသွားနိုင်သော ထွက်ပေါက်
 ရှိပါ။ သူတို့သည် တစ်ညလုံးလုံး စောင့်ကြည့်နေခဲ့ကြပြီး နောက်တစ်နေ့
 နံနက်တွင် ရှယ်လီ၏အရိပ်အယောင်ကိုပင် မမြင်ရကြောင်း သတင်းပို့
 ကြတော့သည်။ ရက်ဖာတီက သူတို့အား စားပွဲထိုးမလေးတစ်ယောက်မှ
 တစ်ဆင့် ကျစ်ကျစ်လျစ်လျစ် စုံစမ်းရန် ညွှန်ကြားလိုက်သည်။ ထိုအမျိုး

ထဲသို့ ထိုးချေပစ်လိုက်၏။

“ကောင်းပြီလေ၊ ဆက်သာလုပ်ပေတော့”

ဂီလ်ချီရီက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ရော်ဂျာ သူ့နောက်ဘက်မှ တံခါးကို ပြန်ပိတ်သွားသည်။ ဂီလ်ချီရီသည် သူ့ရှေ့တွင်ရှိနေသော ဆေးပြင်းလိပ်ဗူးဆီသို့ အလိုအလျောက် လက်လှမ်းလိုက်မိ၏။ သူက ရွေးချယ်လိုက်သော ဆေးပြင်းလိပ်တစ်လိပ်ကို ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် ပြန်ချလိုက်သည်။ သည်သောက်ဆေးပြင်းလိပ်တွေကို သူ သိပ်သောက်နေမိပြီဟု တွေးလိုက်မိသည်။ သူက ခေတ္တခဏသာ တွေ့ဖူးခဲ့သော မိုက်ရက်ဖာတီအကြောင်း တွေးလိုက်မိပြီး သူ့တွင် အိမ်ထောင်ရှိသလားဟု တွေးလိုက်မိသည်။ မရှိပါဘူးဟု တွေးမိပြန်၏။ သူတို့နှစ်ယောက်အကြားတွင် အိမ်ရှားဝါးပရောဂျက်အဖြစ် သိထားကြသော ထိုကိစ္စကို စတင်အကောင်အထည်ဖော်စဉ် ရော်ဂျာက သူ့ကိုပြသခဲ့သော ရက်ဖာတီကိုယ်ရေးစာတွဲကို သူ ပြန်သတိရလာသည်။ ရက်ဖာတီသည် အိမ်ထောင်မရှိသူ လူလွတ်ဖြစ်သည်။ ရော်ဂျာသည် ကျားစာကျွေးရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်အား ရှာဖွေရာ၌ မှန်ကန်သောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ရလေအောင် တကူးတက ဒုက္ခခံ၍ ရှာဖွေခဲ့သည်။

တံခါးရွက်ပေါ်တွင် တံခါးခေါက်သံတစ်ချက်ထွက်ပေါ်လာပြီး တံခါးရွက်ပွင့်လာချိန်တွင် ဆက်သွယ်ရေးဌာနမှ ဆာဂျင်တစ်ယောက်၏ ဦးခေါင်းပေါ်ထွက်လာသည်။

“ရုံးအဖွဲ့အရာရှိအားလုံး ညနေသုံးနာရီ အစည်းအဝေးခန်းထဲမှာ အစည်းအဝေးရှိပါတယ်ခင်ဗျား”

“ကောင်းပြီ ဆာဂျင်”

ဂီလ်ချီရီက ပြောလိုက်ပြီးနောက် ဗြုန်းခနဲထရပ်လိုက်ပြီး စာရွက်များကို အထပ်လိုက်ဖြစ်သွားအောင် သူ့လက်ဝါးကြီးနှင့် ဆွဲယူပြီး စုစည်းလိုက်သည်။ သူ တံခါးပေါက်ဝသို့ ရောက်ရှိသွားချိန်တွင် သူ့ပါးစပ်ထဲ၌ မီးရဲရဲတောက်နေသော ဆေးပြင်းလိပ်တစ်လိပ် ရောက်ရှိနေလေပြီ။

သေ သေချာချာ အာမခံလိုက်ပါရစေ၊ ကျုပ်ကို ပုလိပ်တွေရဲ့ သာမန်စုံစမ်း ထောက်လှမ်းတဲ့နည်းတွေနဲ့ လိုက်လံစုံစမ်းလို့ မရမှဖြစ်မယ်၊ အဲဒီလိုစုံစမ်း လို့မရတဲ့ကိစ္စအပေါ်မှာ ကျုပ်ကတော့ တည်မြဲမှုဟာ တည်မှီနေတယ်လို့ ပဲ ပြောရလိမ့်မယ်၊ အဲဒါက ကျုပ်ဘဝရဲ့ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းပဲ၊ အခုလို ပြော ပြနေတာဟာ မာနကြောင့်မဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်ကို လိုက်မနှောင့်ယှက်စေချင် လို့ပဲ။ လူတွေဟာ တခြားလူတွေအကြောင်း မေးမြန်းတဲ့မေးခွန်းတွေကို မှတ်မိနေတတ်ကြတယ်။ ဒီတော့ ကျုပ် ဘယ်သူ ဘယ်ဝါပဲလို့ ခင်ဗျား ထင်နေတဲ့အတိုင်း လက်ခံထားလိုက်ပြီး ဆက်မစုံစမ်းပါနဲ့တော့လားဗျာ၊ ကျုပ်ပြောတာ ရှင်းရဲ့လား။”

“အင်မတန် ရှင်းပါတယ်ဗျာ”

ရက်ဖာတီက ပြောလိုက်၏။ သူ့လေသံတွင် စိတ်အနှောင့်အ ယှက်ဖြစ်သံလေး ပါသွားသည်။

ရှယ်လီက ပြောလိုက်၏။

“ကောင်းတယ်၊ ကဲ ခုကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျုပ်အကြောင်းကို ခင်ဗျားအပြင် သိထားတဲ့လူ ဘယ်နှယောက်ရှိသေးသလဲ”

“ကျုပ်နဲ့ နောက်တစ်ယောက်၊ ဒါမှမဟုတ် နှစ်ယောက်ဖြစ်ချင် ဖြစ်မယ်၊ တခြား ဘယ်သူမှ မသိပါဘူး”

“ခင်ဗျားက နှစ်ယောက်ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်လို့ ပြောတယ်၊ ခင်ဗျား မသေချာဘူးလား”

“ကျုပ်ပြီးရင် နောက်ထပ်နှစ်ယောက်လို့ ပြောချင်တယ်”

“ပြီးတော့ နောက်ထပ် ဘယ်သူမှ မသိကြတော့ဘူးလား၊ ခင် ဗျားတပည့်တပန်းတွေထဲကရော၊ သံရုံးဝန်ထမ်းတွေထဲကရော၊ နိုင်ငံခြား ဈေးဌာနက လူတွေကရော မသိကြတော့ဘူးလား”

ရက်ဖာတီက ခေါင်းခါသည်။

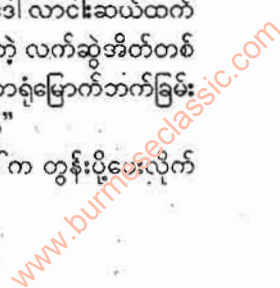
“ဘယ်သူမှ မသိပါဘူး”

ရှယ်လီက ပြောလိုက်၏။

“ကောင်းတယ်၊ ဒါဆိုရင် ကျုပ်တို့ အလုပ်ဆက်လုပ်လို့ရပြီ၊ ခင်ဗျားလုပ်ရမှာက ဒီလို၊ လာမယ့် နှစ်ဆယ့်လေးနာရီအတွင်း ဘယ်အချိန် ရယ်လို့ တိတိကျကျဖြစ်စရာမလိုပါဘူး။ ခင်ဗျားက ဒေါ်လာငါးဆယ်ထက် တန်ဖိုးမကြီးတဲ့၊ သုံးပြီးသားငွေစက္ကူ ငါးသောင်းပါတဲ့ လက်ဆွဲအိတ်တစ် အိတ်ကို ဒီဇူးရစ်ချ်မြို့ထဲက ဟော့ဘန်းဟော့ဖ် ဘူတာရုံမြောက်ဘက်ခြမ်း မှာရှိတဲ့ အမှတ်(၁၄)ဘီထဲမှာ ထည့်ထားပေးရမယ်”

ရှယ်လီက စာအိတ်တစ်အိတ်ကို စားပွဲပေါ်က တွန်းပို့ပေးလိုက်

၏။

အစီရင်ခံစာများ၊ သတင်းများ စသည်တို့ကို သေသေသပ်သပ်နှင့် ပြည့်စုံလုံလောက်သော အစီရင်ခံစာများဖြစ်လာအောင် ပြင်ဆင်တည်းဖြတ်ပြီး အဘိုးကြီးဟု ၎င်းတို့က ခေါ်ဝေါ်သမုတ်သော အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါထံ တင်ပြလေ့ရှိသည်။ သူတို့နှင့် ဆက်ဆံရသူတိုင်းက သူတို့သည် မဟာမိတ်တပ်ပေါင်းစု၏ စစ်သေနာပတိကိုယ်စား ညွှန်ကြားနေသည်ဟု ယူဆကြသည်။ ယနေ့အထိ မည်သူကမျှ ထိုယူဆချက်ကို စိန်ခေါ်ကြောင်း ပြောရဲဆိုရဲသူ မရှိသေးချေ။

“အလုပ်လည်း စပြီ၊ လည်လည်း လည်ပတ်နေပြီဗျ”

ရော်ဂျာက ပြောလိုက်၏။ သူ့အသံတွင် လိမ်မာပါးနပ်မှုကြောင့် ကျေနပ်သော လေသံသဲ့သဲ့ကလေး ပါဝင်နေသည်။

“ရက်ဖာတီကရော ဘယ်လိုလဲ”

“သူကတော့ အစက အဆုံးအထိ ယုံကြည်သွားတာပဲ”

ရော်ဂျာက ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“သူက ရှယ်လို့ကို ပိုက်ဆံပေးလိုက်ပြီ၊ ပြီးတော့ ပိုကောင်းတာက ဇူးရစ်ချ်မှာ သူက ရှယ်လို့ကို စာအုပ်ကြီးအတိုင်း သူ့လက်ထဲက လွတ်သွားအောင် တမင်လုပ်ပေးလိုက်တယ်”

“အခုတော့ကော ဘယ်လိုလဲ”

“အခုတော့ကော ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို ခင်ဗျားသိပါတယ်ဗျာ၊ ကျုပ်တို့ အဲဒါကို ဆွေးနွေးပြီးခဲ့ပြီပဲ”

“ပြုပြင်ပြောင်းလဲလို့ရမယ့် တခြားနည်းလမ်းမရှိတော့ဘူးလား”
ရော်ဂျာက ခေါင်းခါလိုက်၏။

“မဖြစ်ဘူး၊ သူဟာ ကျုပ်တို့ဆီကို ပြန်ရောက်လာစေမယ့် တစ်ခုတည်းသော အဆက်အသွယ်ကလေးပဲ၊ အဲဒီအဆက်အသွယ်ကလေး မရှိတော့ဘူးဆိုရင် အဲဒီကိစ္စဟာ ကျုပ်တို့ရဲ့ရုံးခန်းကို ပြန်ဆက်စပ်ပြန်နိုင်မယ့် သက်သေအထောက်အထားမရှိနိုင်တော့ဘူး”

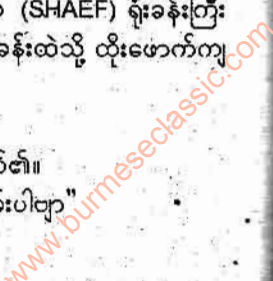
“ကျုပ် စိတ်အေးသွားအောင် ရှင်းပြစမ်းပါဗျာ”

ဂီလ်ချီရီသည် အသံထွက်အောင် သူ့ကိုယ်လုံးကြီးကို ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် နေရာရွှေ့၍ ထိုင်လိုက်သည်။ ဖရန့်ဖတ်မြို့ရှိ အိုင်ဂျီဖာဗင် အဆောက်အအုံ၏ ဆယ့်လေးထပ်တွင်ရှိသော (SHAEF) ရုံးခန်းကြီးထဲတွင် ပူအိုက်နေသည်။ နေရောင်ခြည်က အခန်းထဲသို့ ထိုးဖောက်ကျဆင်းနေသည်။

“ဒုက္ခပါပဲ ဝေါ့တ်ရာ”

ရော်ဂျာက စိတ်ခပ်တိုတိုနှင့် ပြောလိုက်၏။

“ကျုပ် စိတ်အေးသွားအောင် ရှင်းပြစမ်းပါဗျာ”

“ကောင်းပါပြီတဲ့ဗျာ၊ ကောင်းပါပြီတဲ့”

ရော်ဂျာက သဘောတူလိုက်ရတော့သည်။

“အိုရှားဝါးမှာ တွေ့တဲ့ကိစ္စ ရက်ဖာတီကပဲ စီစဉ်တယ်။ အဲဒီ အချိန်မှာ သူက ခွင့်ယူထားတယ်။ ကျုပ် အဲဒီကိုရောက်သွားကြောင်း ဘာအထောက်အထားမှ မရှိဘူး။ တကယ်တမ်းပြောရရင် ကျုပ်က ခွင့်ယူ ပြီး နေပယ်မြို့ကို သွားတာ၊ ပြီးတော့လည်း ကျုပ် ဘယ်မှာရှိတယ်ဆို တာကို သက်သေပြနိုင်တယ်”

“ခုအထိတော့ အိုကေပဲ”

ဂိလ်ချီရီက ပြောလိုက်၏။

“ကဲ . . ဆက်ပြောစမ်းပါဦး”

“ရက်ဖာတီက လူစီယာနိုကို နာမည်ခွဲတစ်ခုနဲ့ သွားတွေ့ခဲ့တယ်။ ကျုပ်တို့နဲ့မဆက်သွယ်ဘူး။ အီတလီနဲ့ ဇူးရစ်ကို သူ့ကိစ္စနဲ့ သူ သွားတယ်။ အဲဒီမှာလည်း ကျုပ်တို့နဲ့ မဆက်သွယ်ဘူး။ ရှယ်လီငှားတဲ့ကိစ္စကို သူတစ် ယောက်တည်း လုပ်တယ်။ ကျုပ်တို့နဲ့ ဘာမှမသက်ဆိုင်ဘူး။ ကျုပ်တို့နဲ့ ဆက်သွယ်တဲ့ ကိစ္စကတော့ လုပ်ငန်းစဉ်လို့ တယ်လီဖုန်းနဲ့ပြောတဲ့ကိစ္စပဲ။ ခုအချိန်ထိတော့ သူနဲ့ ကျုပ်တို့ အဆက်အသွယ်ရှိတယ်ဆိုတာ လိုက်စံ စမ်းလို့ မရနိုင်သေးဘူး။ ကျုပ်တို့နဲ့ မပတ်သက်ဘူး”

ဂိလ်ချီရီက ပြောလိုက်သည်။

“ရက်ဖာတီကိုယ်တိုင်က လွဲရင်ပေါ့လေ”

“မှန်တယ်”

ရော်ဂျာက သဘောတူလိုက်သည်။

“အဲဒါကြောင့် ကျုပ်တို့ သဘောတူထားတဲ့အတိုင်း အစအဆုံး ဆက်လုပ်ဖို့ လိုအပ်လာတာပေါ့”

“ကောင်းပြီလေ”

ဂိလ်ချီရီက ပြောလိုက်၏။ ထို့နောက် . .

“ခုကိစ္စမှာ ခင်ဗျား မှန်ပါစေလို့ ကျုပ်ဆုတောင်းပါတယ် ဒွန်ရာ”

ရော်ဂျာက ပြုံးလိုက်၏။ သူ ပြုံးသည့်ကိစ္စမှာ သူ့အကျင့်စရိုက် မဟုတ်ပါ။

“ခင်ဗျား စိတ်ချလက်ချ ရှိသင့်ပါတယ် ဒျာတိတ်ရာ”

ရော်ဂျာက ပြောလိုက်ပြီး စားပွဲပေါ်မှ ဆင်း၍ တံခါးပေါက်ဆီ သို့ သွားသည်။ တံခါးကို မဖွင့်ခင် သူက ပြန်လှည့်ကြည့်ပြီး ပြောလိုက်၏။

“ကျုပ်အကုန်လုံးစီစဉ်လိုက်ပါမယ် . . ဟုတ်ပြီနော်”

ဂိလ်ချီရီသည် သက်ပြင်းချလိုက်ပြီးနောက် ပျော့စိန်သော ဆေး ပြင်းလိပ်ကို စားပွဲပေးမှ ဆေးပြင်းလိပ်တို့များ ပြည့်လျှံနေသော ပြာခွက်

သမီးကလေးက 'ဟားရှယ်လီ' သည် သူ့ထံသို့ အမေရိကန်အမျိုးသားတစ်
ယောက် လာရောက်လည်ပတ်ပြီးနောက်ပိုင်းတွင် ဟိုတယ်မှ ချက်ချင်း
ထွက်ခွာသွားသည်ဟု ပြန်သတင်းပို့ခဲ့လေသည်။

(၇)

ဇူးရစ်ချီ
(၁၉၄၅) ဇွန်လ (၁၈) ရက်

ဓာတ်ရထားတစ်စီးသည် လမ်းထောင့်ကိုချိုးကွေ့၍ ပါရာဒက်
လပ်လမ်းထဲသို့ ဝင်ရောက်လာပြီး ရပ်တန့်လိုက်ရာ တရားရှုမည်သံ
နှင့်အတူ တံခါးများ ပြုန်းခနဲ ပွင့်လာကြသည်။ ဓာတ်ရထားပေါ်မှ လူ
များသည် မှတ်တိုင်ရှိ ကွန်ကရစ်အမိုးအောက်သို့ ကမန်းကတန်းဆင်းသက်
ထိတ်ကြ၏။ ထိုနေ့မှာ မိုးတဖွဲဖွဲရွာနေသောနေ့ဖြစ်၍ လူများသည် အေး
ကြသော မိုးရေထဲတွင် ဦးခေါင်းကို ငုံ့၍ သွားလာနေကြသည်။ မိုးရေစိုနေ
သော အလံများသည် အလံတိုင်များတွင် တွဲလဲကျနေကြသည်။

အနက်ရောင် အတက်ချီကွေ့တစ်လုံးကို ကိုင်ထားသော အရပ်
ရှည်ရှည်လူရွယ်တစ်ယောက်၊ ဓာတ်ရထားသံလမ်းများကို ခပ်မြန်မြန်
သော်ဖြတ်၍ ပါရာဒက်ပလပ်လမ်း အမှတ် (၁၄)ရှိ ရှုဂိုက်ဇာခရဲဒစ်ဗီ
နီဘဏ်ထဲသို့ ဝင်သွားသည်ကို မည်သူကမှ သတိမထားလိုက်မိကြပါ။
ထိုသူတို့လည်း ဘဏ်၏အခန်းကျယ်ကြီးထဲရှိ စုံစမ်းရန် စားပွဲတွင် ရပ်
တန့်လိုက်ပြီး အမျိုးသမီးကလေးအား သူ့လိပ်စာကတ်ပြားကလေးကိုပေး
ထိတ်သည်။ ထိုအမျိုးသမီးကလေးက သူ့အား အခြားစာရေးတစ်ယောက်
ထံသို့ လမ်းညွှန်လိုက်ရာ အဆိုပါစာရေးက ရှည်လျားသော ကောင်တာ
များနှင့်ဘေးရှိ တံခါးတစ်ခွက်ကို ဖွင့်လိုက်ပြီး သူ့ကို ဓာတ်လှေကားများ
ထံသို့ ဦးဆောင်၍ ခေါ်သွားသည်။ တတိယထပ်သို့ ရောက်ကြသော
အခါ ရင်းရင်းနီးနီးပြုံးနေသော ထိုစာရေးက သူ့အား မည်သည့်ဘက်သို့
သွားသွားရမည်ကို လမ်းညွှန်လိုက်သည်။ ထိုစာရေးသည် သဲညိုရောင်

ဆံပင်နှင့် လူရွယ်ကို ကျယ်ဝန်းသောကြွလမ်းကြီးအတိုင်း ဦးဆောင်ခေါ်
ယူသွားပြီး စကြွလမ်း နှစ်ဖက်စလုံးတွင်ရှိသော အခန်းများအနက် အခန်း
တစ်ခန်းထဲသို့ ခေါ်သွားသည်။ ထိုစာရေးက ပြုံး၍ ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး
နောက် တံခါးကို ပြန်ပိတ်ပေးခဲ့သည်။

ထိုအခန်းမှာ ခပ်ကျဉ်းကျဉ်းရုံးခန်းကလေး တစ်ခန်းဖြစ်ပြီး အခန်း
ထဲတွင် စားပွဲတစ်လုံးနှင့် အသုံးဝင်သော ခေတ်မီကုလားထိုင်အချို့၊ ပက်
လက်ကုလားထိုင်တစ်လုံး၊ အရှေ့တိုင်းမှကော်လောနှစ်ချပ်တို့ ရှိကြသည့်
အပြင်၊ ဒတ်ချ်ပန်းချီဆရာပတ်မွန်ဒရိန်း၏ ကြူးပစ်ဇင်ပန်းချီကားတစ်ချပ်
ကို နံရံပေါ်တွင် ချိတ်ဆွဲထားသည်။ တံခါးနံဘေးရှိ စားပွဲငယ်ကလေး
ပေါ်တွင် နယူးဇာဘောဇာနန်း၊ ဖိုင်နန်ရှယ်တိုင်းမိစ်၊ ဝေါစထရီဂျာနယ်
နှင့် တိုင်းမိစ်မဂ္ဂဇင်းတို့ရှိနေကြသည်။

မိနစ်အနည်းငယ်ကြာသောအခါ တံခါးပွင့်လာပြီး အသက်သုံး
ဆယ်ခန့်အရွယ် အသားခပ်ညိုညိုလူငယ်တစ်ယောက် ဝင်လာသည်။ သူ
သည် အဖြူရောင် ရှပ်အင်္ကျီ၊ ပြောင်လည်စည်း၊ အရောင်ရင့်ရင့်ဝတ်စုံ
နှင့် ပြောင်နေအောင် တိုက်ထားသော ဖိနပ်တို့ကို စီးထားသည်။ သူ့ဆံပင်
မှာ ပြောင့်တန်းနေပြီး အလွန်တိုအောင် ညှပ်ထားသည်။

သူက ပြောလိုက်၏။

“အမိန့်ရှိပါခင်ဗျာ”

ဧည့်သည်က ပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ်နာမည် ရှယ်လီ၊ ပီတာရှယ်လီပါ။ ကျုပ်က အမေရိကန်
လူမျိုး”

အဆိုပါ လူရွယ်က ပြောလိုက်၏။

“အမေရိကန်လူမျိုးကိုး၊ သူတို့က ကျွန်တော့်ကို အင်္ဂလိပ်လူမျိုး
လို့ ပြောတဲ့အတွက် အံ့အားသင့်ခဲ့မိတယ်၊ ကျွန်တော်က ဝမ်လီ၊ ဆွစ်
နာမည်ပါပဲ”

သူက ရှယ်လီကို နေသာထိုင်သာရှိသွားအောင် ကြိုးစားသည့်
ဟန်နှင့် ပြုံးပြလိုက်သည်။ သူက စပြောလိုက်၏။

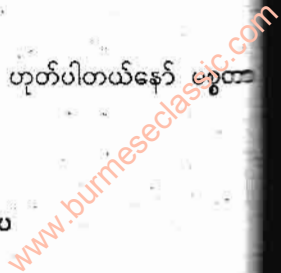
“ခင်ဗျားက နံပါတ်နဲ့ထားတဲ့ ဘဏ်အပ်ငွေအကြောင်း မေးမြန်း
စုံစမ်းချင်တယ်ထင်ပါရဲ့”

ရှယ်လီက ဖြေသည်။

“မှန်ပါတယ်ဗျာ”

“ခင်ဗျားက အမေရိကန်နိုင်ငံသား ဟုတ်ပါတယ်နော် ဗွဲ့တာ
ရှယ်လီ”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ဒါဆိုရင် ကောင်းတယ်၊ ကျွန်တော်က ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် တို့ရဲ့လုပ်နည်းကိုင်နည်းကို ရှင်းပြမယ်”

သူသည် စားပွဲနောက်ဘက်ရှိ ကုလားထိုင်တွင် ဝင်ထိုင်ပြီး ညာဘက်အံ့ဆွဲထဲမှ စာရွက်အချို့ကိုထုတ်ယူ၍ သူ့ရှေ့တွင် သေသေသပ်သပ် စီတင်ထားလိုက်သည်။ ထို့နောက် သူသည် ဖောင်တိန်တစ်ချောင်းကို ထုတ်ယူလိုက်ပြီးနောက် အဖုံးကို လှည့်ချွတ်လိုက်ပြီး ထိုဖောင်တိန်ကို သူ့ညာဘက်နံဘေးတွင် ချထားလိုက်သည်။ သူက လက်ပိုက်လိုက်ပြီး ထိုဖောင်တိန်ကို ရှေ့ဘက်ရှိ စားပွဲပေါ်သို့ ကိုင်း၍ ရှယ်လီအား ကြည့်လိုက်၏။

သူက စပြောလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားက အမေရိကန်ဒေါ်လာ နှစ်သောင်းငါးထောင်ထက် နည်း အပ်နှံမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ဘဏ်က ခင်ဗျားအတွက် နံပါတ် ၆ စာရင်းအပ်ငွေတစ်ခု ဖွင့်လှစ်ပေးပါမယ်။ ကျွန်တော်တို့ဘဏ်ရဲ့ စည်းစိမ်းအရ အဲဒီငွေရဲ့ လေးပုံတစ်ပုံထက်မနည်းသောပမာဏကို ငွေစုထက်မှတ်တွေဝယ်ပြီး ရင်းနှီးမြှုပ်နှံရပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီငွေပမာဏကို ခင်ဗျားက ဘဏ်စာရင်းမပိတ်မချင်း ပြန်လည်ထုတ်ယူခွင့်မပြုပါဘူး။ အဲဒါ ထလည်း ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံရဲ့ ဥပဒေပါပဲ”

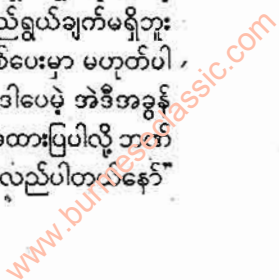
သူက ထိုကိစ္စသည် အတ္တနောမတိနှင့် သူထွင်လိုက်သော စိတ်ထူးစိတ်သန်းမဟုတ်ကြောင်း ခပ်ပြုံးပြုံးကလေး ရှင်းပြလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားက အဲဒီလိုငွေစာရင်းမျိုး ဖွင့်လှစ်ချင်တယ်ဆိုရင် ခင်ဗျား ခွဲနိုင်ငံကူးလက်မှတ်ကို ပြသရပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီပိုက်ဆံကို ဘယ်က ရတယ်ဆိုတာကိုလည်း ကျွန်တော်တို့က သိချင်ပါတယ်။ ခုလောလောဆယ်မှာတော့ ခုလိုမေးတဲ့ကိစ္စဟာ အင်မတန်အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ လူကြီးမင်း နားလည်ပါလိမ့်မယ်။ ဆွစ်ဇာလန်ထဲကို ဝင်လာတဲ့ငွေတွေ၊ ထွက်ခွာတဲ့ငွေတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ထိန်းချုပ်ထားတဲ့ စည်းကမ်းချက်တွေ အများကြီး ရှိပါတယ်”

“ရှယ်လီက နှစ်ခါးညိတ်လိုက်၏။

“ကျုပ်နားလည်ပါတယ်”

“ခင်ဗျားရဲ့ ငွေစာရင်းထဲမှာ ရှိတဲ့ငွေတွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး ခင်ဗျားက မိမိနိုင်ငံမှာ အခွန်ထမ်းဆောင်ဖို့ ရည်ရွယ်ချက် ရှိ မရှိ ဆိုတာကို ကြေငြာခိုင်းပါလိမ့်မယ် မစ္စတာရှယ်လီ၊ ခင်ဗျားက ရည်ရွယ်ချက်မရှိဘူး ဆိုဆိုရင် ဘဏ်က ခင်ဗျားအတွက် ငွေစာရင်းဖွင့်လှစ်ပေးမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ရှိပါတယ်လို့ ပြောရင် ဘဏ်က ဖွင့်ပေးလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီအခွန်တွေကို ခင်ဗျား ထမ်းဆောင်ပါတယ်ဆိုတဲ့ အထောက်အထားပြပါလို့ ဘဏ်က တောင်းခံမှာမဟုတ်ပါဘူး။ ဒါကိုလည်း ခင်ဗျား နားလည်ပါတယ်နော်”

“သိပ် နားလည်ပါတယ်”
ရှယ်လီက ပြန်ဖြေလိုက်၏။

“အဲဒီနောက်ပိုင်းကျတော့ ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံရဲ့ ဥပဒေအရ ခင်ဗျား ဘယ်သူ ဘယ်ဝါဖြစ်တယ်ဆိုတာရယ်။ ပြီးတော့ ခင်ဗျားရဲ့ ငွေစာရင်း ထဲမှာ ငွေဘယ်လောက်ရှိတယ်ဆိုတာတွေကို ဘဏ်က ရေငုံနှုတ်ပိတ် လုပ်ထားပေးလိမ့်မယ်။ အကယ်၍ မေတ္တာရပ်ခံချက် ရှိခဲ့မယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားဆီကို လိပ်မူထားတဲ့ စာတွေအားလုံးကို ဘဏ်က သိမ်းထားပေး မယ်။ ပြီးတော့ ခင်ဗျားက ပို့ပေးပါလို့ မတောင်းခံသရွေ့ ခင်ဗျားဆီကို ဆက်ပို့ပေးမှာမဟုတ်ဘူး”

“ဘဏ်စာရင်း ဖွင့်လှစ်အပ်နှံတဲ့ ငွေကြေးအမျိုးအစားနဲ့ ပတ် သက်ပြီး ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်မှုများ ရှိပါသလား”

“တစ်ခုမှ မရှိပါဘူး။ တချို့ ကိစ္စရပ်တွေမှာတော့ အဲဒါကို နောက် ပိုင်းကျရင် ခင်ဗျားကို ရှင်းပြနိုင်ပါလိမ့်မယ်။ အပ်နှံထားတဲ့ငွေပေါ်မှာ ဘဏ်က အတိုးအနည်းငယ် ပေးပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားက ခင်ဗျား ငွေစာရင်းမှာ ဆွစ်ဇာလန်ကိုပဲ အပ်နှံထားချင်ပါတယ်ဆိုရင်တော့ အဲဒီ ဘဏ်စာရင်းထဲက နှစ်ရာခိုင်နှုန်းကို ပြန်နှုတ်ယူပါလိမ့်မယ်။ အဲဒါကလည်း ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံရဲ့ ဥပဒေအရပါပဲ”

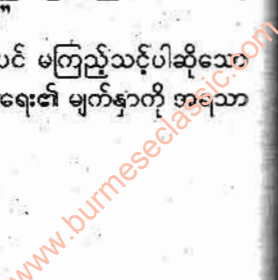
“ငွေစာရင်းကို ဖွင့်လှစ်ပြီးခဲ့ရင် အဲဒီငွေစာရင်းကို ဘယ်သူတွေ က ကိုင်တွယ်ကြသလဲ”

“မစ္စတာရှယ်လီ၊ ခင်ဗျား ကျွန်တော်တို့ဘဏ်မှာ ငွေအပ်နှံထား တယ်ဆိုတာကို သိတဲ့လူ နှစ်ယောက်၊ ဒါမှမဟုတ် သုံးယောက်ပဲရှိပါလိမ့် မယ်။ ဘဏ်တိုက်ကြီးထဲက ဘဏ်တိုက်ကလေးလို့ ဆိုကြပါစို့။ သာမန် အားဖြင့် လူတစ်ယောက်တည်းကသာ ခင်ဗျားငွေစာရင်းနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အသွင်းအထုတ်မှန်သမျှကို ဆောင်ရွက်လေ့ရှိပါတယ်။ ခင်ဗျားမှာ ဆန္ဒ ရှိတယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားငွေစာရင်းကို သီးခြားဖော်ပြပေးနိုင်မယ့် လျှို့ဝှက် အညွှန်းနာမည်ကို ဘဏ်က စီစဉ်ပေးနိုင်ပါတယ်။ ပြီးတော့လည်း ခင်ဗျား က ပိုပြီး လုံခြုံစေချင်တဲ့အတွက် လျှို့ဝှက်အညွှန်းကို ပြောင်းလဲစေချင် တယ်ဆိုရင် အချိန်မရွေးပြောင်းလဲပေးပါမယ်”

“ငွေစာရင်းအပ်နှံသူဟာ မည်သူ မည်ဝါဖြစ်ကြောင်း ဘယ်လို အခါမျိုးကျရင် ထုတ်ဖော်ပြောလေ့ရှိပါသလဲ”

ရှယ်လီက ထိုအတွေးမျိုးကို တွေး၍ပင် မကြည့်သင့်ပါဆိုသော မျက်နှာထားနှင့် စိတ်ညစ်သွားသော ဘဏ်စာရေး၏ မျက်နှာကို အရသာ ခံ၍ ကြည့်ရင်း မေးလိုက်၏။

ဝမ်လီက ဖြေလိုက်သည်။

“အိုး.. အဲဒါမျိုးကတော့ ဖြစ်နိုင်ဖို့ အင်မတန် ခဲယဉ်းပါတယ် ခင်ဗျာ”

ရှယ်လီကလည်း ဇွတ်ထပ်မေးသည်။

“အခုအတင်ပြောတဲ့သဘောမျိုးနဲ့ တကယ်လို့ဖြစ်လာခဲ့ရင် ပေါ့ဗျာ”

“အဲဒီငွေဟာ ခိုးလာတဲ့ငွေဖြစ်ခဲ့ရင်၊ ဒါမှမဟုတ် တရားမဝင်သော နည်းလမ်းတွေနဲ့ ရလာသောငွေဖြစ်ခဲ့ရင်၊ ဒါမှမဟုတ် အဲဒီငွေဟာ အလွဲ သုံးစားပြုလုပ်လာတဲ့ငွေဖြစ်ကြောင်း တရားဝင်ပြသနိုင်ခဲ့ရင် ငွေအပ်နှံတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်း၊ ဘဏ်က ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ထုတ်ဖော်ပေးရမှာပဲရှိပါတယ်”

“လို့အပ်လာလို့ရှိရင် နောက်ထပ်အပ်နှံချင်တဲ့ငွေကို တခြားပုဂ္ဂိုလ် တစ်ယောက်ယောက်က ထည့်ပေးလို့ရပါသလား”

“ကိုယ်တိုင်မဟုတ်ရင် မရပါဘူး မစ္စတာရှယ်လီ၊ ဘဏ်ချင်းလွှဲ တာတွေနဲ့တော့ မသက်ဆိုင်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်ပိုင်အပ်နှံငွေတွေနဲ့ ပတ် သက်ရင်တော့ အထူးခြားဆုံးကိစ္စရပ်တွေကလွဲရင် အပ်နှံတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကိုယ် တိုင် လာရောက်အပ်နှံတာကို ဘဏ်က ပိုမိုလိုလားပါတယ်။ တကယ်လို့ တခြားပုဂ္ဂိုလ်ကို အပ်ခိုင်းမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်တို့က စပယ်ရှယ် လျှို့ဝှက်အညွှန်းတွေ၊ လာရောက်အပ်နှံမယ့်သူကို သီးခြားဖော်ထုတ်ပေး နိုင်မယ့် စပယ်ရှယ်ညွှန်ကြားချက်တွေ စီစဉ်ပေးရပါလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားက အဲဒီလိုဖြစ်လာစရာရှိတယ်လို့ မျှော်လင့်ထားပါသလား”

“မထားပါဘူး၊ ကျုပ်က သိချင်တာသက်သက်ပါ၊ အင်း.. နောက် တစ်ချက်ကျန်သေးတယ်၊ ငွေစားရင်းဖွင့်ပြီးတဲ့အခါကျရင် အဲဒီငွေစာရင်း ထဲက ငွေတွေကို ဘယ်လောက်ကြာကြာအတွင်းမှာ ငွေလွှဲစာတမ်းနဲ့ ပို့လို့ ရပါသလဲ”

“ဘာဖြစ်လို့ပါလဲ ခင်ဗျာ၊ ခုချက်ချင်းပို့နိုင်ပါတယ်ခင်ဗျာ”

ဝမ်လီက ထိုမေးခွန်းကြောင့် စိတ်ထိခိုက်သွားပုံရသည်။

ရှယ်လီက ပြောလိုက်၏။

“ကောင်းတယ်၊ ဒါဆိုရင် အလုပ်စလုပ်လို့ရပြီပဲ”

“ခင်ဗျာ”

ရှယ်လီသည် သူ့နံဘေးမှအတက်ခါးကုတ်ကို ဆွဲယူလိုက်ပြီး ဘဏ် စာရေးရှေ့ရှိ စားပွဲခေါ်တွင်တင်လိုက်သည်။ သူက ထိုသေတ္တာကို ဘဏ် စာရေးဘက်သို့လှည့်ပြီး ဖွင့်လိုက်၏။ ထိုသေတ္တာထဲတွင် ငွေစက္ကူများ အပြည့်ရှိနေသည်။

ရှယ်လီက ပြောလိုက်၏။

“ဒေါ်လာ ငါးသောင်း”

ဝမ်လီသည် ချီးကျူးစရာကောင်းလောက်အောင် မျက်တောင်
တစ်ချက်ပင် မခတ်ချေ။

ဝမ်လီက ပြောလိုက်သည်။

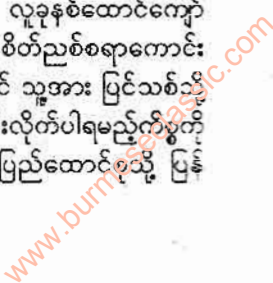
“ကျွန်တော် ရေကြည့်မယ်”

(၈)

မြူးနစ်
(၁၉၄၅) ဇွန်လ (၂၂) ရက်

ရက်ဖာတီသည် ဂျစ်ကားကို ပျက်စီးနေသော လမ်းများပေါ်တွင် မောင်းနှင်ရင်း ရော်ဂျာကို လုပ်ခိုင်းလိုက်သမျှ အစစအရာရာအဆင်ပြေ သည်ဟု တွေးနေမိသည်။ သူ အမေရိကန်မှ ထွက်လာခဲ့ချိန်မှစ၍ မကြာ ခဏဆိုသလိုပင် အစစအရာရာကို စီစဉ်ပေးထားမှုအတွက် တအံ့တဩ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ သာမန်အားဖြင့် ရရှိရန်မလွယ်ကူသောခရီးသွားစာရွက်စာ တမ်းများသည် သူ့ကို ချိန်းထားသောအချိန်တွင် အဆင်သင့်ဖြစ်နေကြ သည်။ ဘာအတွက် သုံးစွဲမည်၊ ဘာကိစ္စနှင့်သုံးစွဲမည် စသည်တို့ကို မမေး မြန်းဘဲ သူစီးနင်းသွားလာရန် ယာဉ်များကို အဆင်သင့်ရရှိခဲ့သည်။

ဘွင်းဘွင်းပြောရမည်ဆိုပါက ယခုကိစ္စကြီး ပြီးစီးသွားမှုကြောင့် သူ ဝမ်းသာမိသည်။ လွန်ခဲ့သော ရက်သတ္တပတ်အနည်းငယ်အတွင်းက သူ လိုက်လံစုံစမ်းခဲ့ရမှုများ၊ နာရီပေါင်းများစွာ ခရီးသွားခဲ့ရမှုများ၊ သူ့ကို တစ်ဦးတစ်ယောက်က စောင့်ကြည့်နေသည်ဆိုသော ခံစားမှုမျိုးနှင့် စစ် တပ်လေယာဉ်ကွင်းများတွင် စောင့်ဆိုင်းခဲ့ရမှုများကြောင့် ဖြစ်ပေါ်နေခဲ့ သည့်စိတ်တင်းကျပ်မှုများ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့လေပြီ။ ယခု သူသည် အန္တရာယ်ရှိသော လမ်းများထဲသို့ မောင်းမဝင်ရန် လမ်းညွှန်ပြသမည့် စစ်ပုလိပ်များကို စောင့်ကြည့်ရင်း ပျက်စီးနေသော မြူးနစ်မြို့ထဲတွင် မောင်းနှင်နေသည်။ မြူးနစ်ကို ငုံးကြဲသည့်အတွက် လူ့နစ်ထောင်ကျော် သေဆုံးခဲ့ရသည်ဟု ကြားခဲ့ရသည်။ ထိုမြို့သည် စိတ်ညစ်စရာကောင်း သော အနိဋ္ဌာရုံမြို့တစ်မြို့ဖြစ်ရာ ယနေ့ညပိုင်းတွင် သူ့အား ပြင်သစ်သို့ သယ်ဆောင်သွားမည့် လေယာဉ်ပျံပေါ်တွင် စီးနင်းလိုက်ပါရမည့်ကိစ္စကို ဝမ်းသာနေမိသည်။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသို့ ပြန်

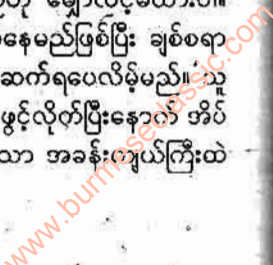

ရောက်လိမ့်မည်ဆိုသောအသိက ငတ်ပြတ်ပျက်စီးနေသော ဤမြို့ထဲတွင် နေထိုင်၍ ရစေသည့် စိတ်သက်သာစရာအချက်တစ်ချက်ပင် ဖြစ်သည်။

သူက သူ ခေတ္တအသုံးပြုနေသောအိမ်ခန်းရှိသည့် ဂယ်လီရီ စထရက်ဆီးလမ်းထဲသို့ ဂျစ်ကားကို ချိုးဝင်လိုက်၏။ ထိုအိမ်ခန်းပိုင်ရှင် ကိုရွှေကျာမန်သည် ယခုအချိန်တွင် အဆင်သင့်စွာ မြူးနစ်မြို့မှ အခြား တစ်နေရာသို့ ခရီးထွက်နေသည်။ ထိုအိမ်ခန်းထဲတွင် ရက်ဖာတီ တွေ့ရှိ ရသော အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများအရ 'ဒက်ရှ်' အမည်ရှိသော ထိုပုဂ္ဂိုလ် သည် ပုံနှိပ်လုပ်ငန်း သို့မဟုတ် သတင်းစာလုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်သူဖြစ် လိမ့်မည်ဟု ယူဆလိုက်သည်။ ဥရောပတိုက်ရှိ အမေရိကန်တပ်များ၏ စစ်ဦးစီးဌာနချုပ်က ထိုပုဂ္ဂိုလ်အပေါ်တွင် မည်ကဲ့သို့သော ကျေးဇူးများ ရှိခဲ့ပါသနည်း။ ထိုအချက်ကို ရက်ဖာတီ တွေးမရသလို သိလည်း မသိချင် ခဲ့ပါ။

ရှယ်လီက မည်သို့မည်ပုံဆောင်ရွက်လိမ့်မည်နည်း။ သူက ကမ် ပီယံကို မည်သည့်နည်းနှင့် သတ်ဖြတ်မည်နည်းဟု ရက်ဖာတီတွေးလိုက်မိ သည်။ ရှယ်လီ၏ပစ်မှတ်ဖြစ်ခံရမည့်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရက်ဖာတီ သည် နည်းနည်းမျှ ခံစားမှုမရှိပါ။ သူသည် ကမ်ပီယံနှင့်မတွေ့ဖူးသလို ကမ်ပီယံကိုလည်း သူမသိပါ။ ကမ်ပီယံကို မကြားဖူးဘူးဟုဆိုပါက ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဆွံ့အ၊ နားမကြားနေသူသာ ဖြစ်ရပေလိမ့်မည်။ သူသည် တစ်ခါတစ်ရံတွင် ကမ်ပီယံကို သတင်းရုပ်ရှင်ကားများထဲ၌ မြင်ခဲ့ရဖူး သည်။ ထိုသို့ မြင်နေချိန်၌ ပိတ်ကားပေါ်တွင် သူမြင်နေရသော အသံ ခပ်စူးစူးနှင့် အဝတ်အစားကို လိုအပ်သည်ထက် ပိုမို၍ဝတ်ဆင်ထားသော ထိုအဘိုးကြီးသည် စစ်တိုက်ရာတွင် ထူးချွန်ပြောင်မြောက်စွာ အောင် မြင်မှုရရှိခဲ့သည်ဆိုသော သူကြားဖူးသည့် ချီးကျူးစကားများနှင့် ဟပ်စပ်၍ မရဘဲ ရှိနေခဲ့သည်။ သူသည် ယခု သူသိရှိထားသောကိစ္စများကို ထို သတင်းရုပ်ရှင်ကားအား ကြည့်ရှုချိန်တွင် သိရှိခဲ့ရမည်ဆိုပါက သူ့စိတ် ထဲတွင် မည်သို့မည်ပုံ ရှိလေမည်နည်းဟု တွေးနေမိသည်။

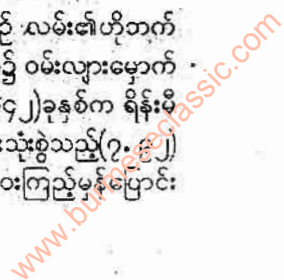
ရက်ဖာတီသည် ဂျစ်ကားကို အိမ်ရှေ့တွင် ရပ်လိုက်ပြီးနောက် အရေးပေါ်ဘရိတ်ကို ဆွဲထားလိုက်သည်။ ထို့နောက် မော်တော်ကားပေါ်မှ ခိုးယူသွားနိုင်မည့် ပစ္စည်းများ ကားပေါ်တွင် ကျန် မကျန်ကို စစ်ဆေးလိုက် သည်။ အိမ်ခန်းထဲတွင် ကြာကြာနေရလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်မထားပါ။ ညံ့ခုနစ်နာရီတွင် သူသည် လေဆိပ်သို့ ရောက်နေမည်ဖြစ်ပြီး ချစ်စရာ ကောင်းသော ထိုလေယာဉ်ပျံနှင့် ပဲရစ်သို့ ခရီးဆက်ရပေလိမ့်မည်။ သူ သည် မြေညီထပ်တွင်ရှိသော အိမ်ခန်းတံခါးကို ဖွင့်လိုက်ပြီးနောက် အိပ် ခန်းနှင့် ဧည့်ခန်းအဖြစ် တွဲဖက်အသုံးပြုထားသော အခန်းကျယ်ကြီးထဲ

သို့ ဝင်လိုက်သည်။ ထိုအခန်းနောက်ဘက်တွင် မီးဖိုခန်းနှင့် အိမ်သာခန်း
 တလေးများ ရှိကြပေသည်။ သိပ်တော့ မကျယ်ဝန်းလှ။ သို့ရာတွင် ယခု
 အချိန်၌ မြူးနစ်တွင် ငိမ်အရှိဆုံးနေရာဖြစ်ပေသည်။ သူသည် အရာရှိ
 တလပ်၌ နေထိုင်ရမည်ဆိုပါက ပို၍ပင် ဝမ်းသာမိမည်ဖြစ်သော်လည်း
 ထိုနေရာ၌ နေ၍မဖြစ်ပါ။ အစောပိုင်းက ရော်ဂျာပြောခဲ့သော စကားများ
 တွင် သူသည် အခြားပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ရောရောနှောနှောနေထိုင်မှုကို ရှောင်
 ကြဉ်ရလိမ့်မည်ဟု ပါခဲ့သည်။ သူသည် နေပယ်တွင် ရေတပ်မှစစ်ဗိုလ်
 တလေးနှင့် အရက်အတူတူသောက်ခဲ့မိသည့်အတွက် အပြစ်ရှိသလို ခေတ္တ
 မှုခံစားလိုက်ရသည်။ ဟင်တန်သည် သူ့နာမည်ကို သတိရလိမ့်မည်
 မဟုတ်ပါ။ သတိရသည့်တိုင်အောင် ထိုနာမည်သည် သူ့နာမည်ရင်း
 မဟုတ်ပါ။

ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းတွင် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သော နှစ်
 ကာလများအတွင်း ရက်ဖာတီသည် အကျင့်ပါနေသူတစ်ဦးပင် ဖြစ်သည်။
 သူသည် သူပြုလုပ်နေကျအလုပ်ဖြစ်သည်ဟု မသိဘဲနှင့် အချို့ကိစ္စများ
 ကို အမြဲတစေ ပြုလုပ်နေသူဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် သူ့အကြောင်း သိသူ
 အခြားပုဂ္ဂိုလ်များကမူ ထိုကိစ္စများသည် သူ ပြုလုပ်နေကျ အလုပ်များဖြစ်
 ကြောင်း သိကြသည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် အခြားအချိန်များတွင် ဆောင်
 ရွက်နေကျ ပုံစံအတိုင်း သူ အိမ်ခန်းထဲသို့ ဝင်လာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်
 တောင်းပေါက်ဆီသို့ သွားပြီး ခန်းဆီးများကို ဆွဲဖွင့်လိုက်သည်။ သူ ခပ်
 အာစောပိုင်းက အပြင်သို့ထွက်ခွာသွားခဲ့စဉ်က အခန်းထဲသို့ နေရောင်
 နှည့်ဝင်မနေဘဲ ထိုအခန်းသည် ပုံမှန်အတိုင်း 'အေး' နေစေရန်အတွက်
 ခန်းဆီးများကို ဆွဲ၍ပိတ်ထားခဲ့သည်။ ထိုပြတင်းပေါက်များသည် တောင်
 ဘက်သို့ လှည့်နေကြပြီး ယခုအချိန်တွင် တိုက်ပျက်ကြီးတစ်ခုဖြစ်နေ
 သော်လည်း တစ်ချိန်သောအခါက ဈေးဆိုင်များရှိခဲ့ဖူးသော အဆောက်
 အအုံတစ်ခုဆီသို့ မျက်နှာမူနေကြသည်။ ဟောင်းလောင်းဖြစ်နေသော
 ဈေးဆိုင်များ၏အပေါ်ဘက်တွင် တစ်ချိန်က အိမ်ခန်းများရှိခဲ့ကြပြီး ယခု
 အချိန်တွင် အမိုးမရှိတော့သလို ဟောင်းလောင်းဖြစ်နေသော ပြတင်း
 ပေါက်များကလည်း မျက်စိမရှိတော့သောမျက်လုံးအပေါက်ကြီးများပမာ
 ထင်ဘက်သို့လှည့်နေကြသည်။

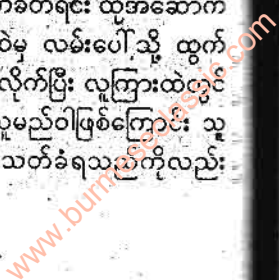
ရက်ဖာတီက ခန်းဆီးများကို ဆွဲဖယ်လိုက်စဉ် လမ်း၏ဟိုဘက်
 မိုင်မုန့်ဆိုင်အပေါ်ဘက်ရှိ အပျက်အစီးများ ကြားထဲ၌ ဝမ်းလျားမှောက်
 နေသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်က ရက်ဖာတီအား (၁၉၄၂)ခုနှစ်က ရိန်းမို
 ကာတွင် စတင်ထုတ်လုပ်ခဲ့သော လေထီးစစ်သားများသုံးစွဲသည့်(၇. ၉၂)
 ဝီဒီတော ဖော်ရှိမိဂါဂီဝါ (၄၂)ရိုင်ဖယ်ပေါ်ရှိ အဝေးကြည့်မှန်ပြောင်း

ထိုကဲ့သို့ မိမိရန် ချိန်လိုက်မိလေတော့သည်။ ထိုနှိုင်းဖယ်သေမှတ်သည် ထိမှန်အောင် ပစ်ခတ်နိုင်ရန် ခက်ခဲသောသေနတ်ဖြစ်သောကြောင့် လက်ဖြောင့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ စိတ်ကြိုက်သေနတ်မဟုတ်ပါ။ သို့ရာတွင် ထိုသေနတ်နောက်ဘက်၌ ရှိနေသူသည် ပစ်မှတ်နှင့် ပေခြောက်ဆယ်ခန့်သာ ကွာဝေးပြီး အဝေးကြည့်မှန်ပြောင်းက ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ ကြူးနစ်အင်္ကျီပေါ်မှ ဒုတိယကြယ်သီးကို လှမ်း၍ ထိကိုင်နိုင်လောက်သည်ဟု ထင်နေရစေသည်။ သူပထမပစ်လိုက်သော သေနတ်ကျည်ဆန်သည် ပြတင်းပေါက်မှန်ကို ထိမှန်ပြီး ထိုမှန်ကို အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ ကွဲသွားစေလျက် အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားစေလေတော့သည်။ တစ်စက္ကန့်မပြည့်မီ အချိန်ပိုင်းကလေးတွင် နောက်ထပ် ထွက်ပေါ်လာသော ဒုတိယကျည်ဆန်သည် အရှည်လက်မ (၂၀)ရှိသော သေနတ်ပြောင်းဝမှ တစ်စက္ကန့်လျှင် မိုင်ဝက်နှုန်းဖြင့် ထွက်လာပြီး ရက်ဖာတီ၏ နှလုံးထဲသို့ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်သွားလေတော့ရာ သူ့ကို နောက်ဘက်သို့ နောက်ပြန်လွင့်စဉ်သွားစေပြီး ပြတင်းပေါက်ကို မျက်နှာမူနေသော ဆိုဖာလိပ်ပိုင်းထဲသို့ ဝင်သွားလေတော့သည်။ ရက်ဖာတီ၏ကျောကုန်းဘက်မှ ကျည်ဆန်ထွက်သွားသောနေရာတွင် ညစာထမင်းစားသော ပန်းကန်လောက် ကျယ်ဝန်းသော အပေါက်ကြီးဖြစ်သွားပြီး သွေးများသည် အဖြူရောင်ပျောက်နေပြီဖြစ်သော မျက်နှာကျက်နှင့် နံရံကပ်စက္ကူများပေါ်တွင် စွန်းထင်းသွားစေလေတော့သည်။ ရော်ဂျာကသူ့ကို အဘယ့်ကြောင့် မြူးနစ်က တစ်ဆင့်ပြန်လာရန် အတင်းအဓမ္မတိုက်တွန်းခဲ့ကြောင်း သိလျက်ကပင် ရက်ဖာတီတစ်ယောက် သေဆုံးသွားရလေတော့သည်။

လမ်း၏ ဟိုဘက်ရှိ ဗုံးထိမှန်ခံထားရသော တိုက်ပျက်ကြီးထဲမှ ပုဂ္ဂိုလ်သည် သုံးချောက်ထောက်စင်ကို သေနတ်အောက်ဘက်တွင် ခေါက်၍ ကပ်လိုက်ပြီးနောက် သေသေသပ်သပ်မရှိသော အသံတိတ် ကိရိယာနှင့် ရိုင်ဖယ်မှ ပလတ်စတစ်ဒင်တို့ကို ဖြုတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် သူသည် ထိုပစ္စည်းများကို ပန်းရောင်းသူများ သုံးစွဲလေ့ရှိသော စက္ကူသေတ္တာရှည်ကြီးထဲတွင် ထည့်လိုက်သည်။ သူက စက္ကူသေတ္တာကို အိတ်တွဲနေသော သိုင်းကြိုးနှစ်ချောင်းနှင့် ချည်နှောင်လိုက်ပြီးနောက် အနည်းငယ်သာ ကျန်နေသေးသော လှေကားထစ်များပေါ်မှ ဂရုတစိုက် ဆင်းလာခဲ့သည်။

သူသည် ဘယ်ညာ နှစ်ဖက်စလုံးကို အကဲခတ်ရင်း ထိုအဆောက်အအုံ၏ တစ်ဖက်စွန်းရှိ အခြားအိမ်ပျက်များထဲမှ လမ်းပေါ်သို့ ထွက်လိုက်၏။ ထို့နောက် သူသည် လူအုပ်ထဲသို့ ဝင်လိုက်ပြီး လူကြားထဲတွင် ရောနှောလိုက်သည်။ သူသတ်ခဲ့သူသည် မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်း သူမသိပါ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အဘယ့်ကြောင့် အသတ်ခံရသည်ကိုလည်း

(၉)

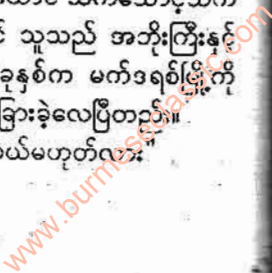
မက်ဒရစ်
(၁၉၄၅) ဇူလိုင်လ (၁၆)ရက်

နယူးမက်ဆီကိုပြည်နယ်ရှိ လော့စ်အလားမို့စ်တွင် သိပ္ပံပညာရှင်များက နေပေါင်း တစ်ထောင်၏ အလင်းရောင်ထက် ပိုမိုတောက်ပသော အဏုမြူငုံးကို ပထမဦးဆုံးအကြိမ် စမ်းသပ်ဖောက်ခွဲသောနေ့တွင် လူနှစ်ယောက်သည် ဂျော်ကီစားသောက်ဆိုင်၏ စားပွဲခုံတစ်ခုတွင် ထိုင်နေကြသည်။ ထိုစားသောက်ဆိုင်သည် အတော်ကလေး သီးသီးသန့်သန့် နိုင်သည်သာမက ဈေးလည်း အတော်အသင့်ကြီးသော ဆိုင်ဖြစ်သည်။ ထိုနှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်က အိုသည်။ (၇၅)ကြိမ်မြောက် နွေရာသီနှင့် နီးကပ်နေသူဖြစ်သည်။ သူ့အဖော်ကမူ သူထက်အတော်ကလေးငယ်သည်။ သုံးဆယ့်ငါးနှစ်ထက် ပိုလိမ့်မည်မထင်။ အဘိုးကြီး၏ နာမည်က ကျိုဆေးမိုက်ဂွယ်ဆီဒီလိုဖြစ်သည်။ သူငယ်စဉ်က တွေ့ကြုံခဲ့ရသည့် အဖြစ်အပျက်များကို ပြန်ပြောပြနေသည်။

“ကျုပ် ခင်ဗျားကို မနာလို ဝန်တိုဖြစ်မိတယ်ဗျာ”

လူရွယ်က ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ သူ့အသံတွင် လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ပြောလိုက်သော လေသံများ ပါဝင်နေသည်။ သူက စားပွဲထိုးတစ်ယောက်ကို လက်ပြု၍ ခေါ်လိုက်ပြီး ကော်ဖီနှင့် ဘရန်ဒီမှာရင်း အနီးအနားရှိ စားပွဲများမှ ပုဂ္ဂိုလ်များကို ဖြတ်ခနဲ အကဲခတ်လိုက်သည်။ ထိုစားသောက်ဆိုင်သည် တကယ့်စစ်ပွဲနှင့် မကြုံခဲ့သယောင် သက်သောင့်သက်သာနေနိုင်သော ဆိုင်ပင်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် သူသည် အဘိုးကြီးနှင့် ပထမဦးဆုံးအကြိမ် တွေ့ခဲ့ရသော (၁၉၃၉)ခုနှစ်က မက်ဒရစ်မြို့ကို ပြန်သတိရလိုက်၏။ ထိုအချိန်နှင့် များစွာကွာခြားခဲ့လေပြီတည်း။

“အစားအသောက်ကတော့ ကောင်းတယ်မဟုတ်လား”

ဆီဒီလိုက မေးလိုက်၏။

“သိပ်ကောင်းပါတယ်”

ဆီဒီလိုသည် ဘရန်ဒီကို ကောက်ကိုင်လိုက်ပြီး သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့ တလေးနမ်းကြည့်လိုက်၏။ လူရွယ်က ပြောလိုက်သည်။

“စပိန်နိုင်ငံလုပ်လို့ ကျွန်တော်ထင်စာယ်၊ ပြင်သစ် ဘရန်ဒီ အကောင်းစားကို ရဖို့ သိပ်မလွယ်ဘူး”

“ဟိုနာဇီ လူဆိုးတွေ ခိုးသွားကြတာပေါ့”

လူရွယ်က ခေါင်းညိတ်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်သည် လိုက်ဖက် မညီသောအတွဲဖြစ်သည်။ အဘိုးကြီးက အပြာရင့်ရောင်အပါးစားဝတ်စုံ တိုဝတ်ဆင်ထားပြီး သံလွင်သီးရောင်သူ့အသားအရေများသည် အသက် အရွယ်ကြောင့် အရေးအကြောင်းများ ဖြစ်ပေါ်နေကြသည်။ ဆံပင်နက် နက်၊ အပြာရောင်မျက်လုံးများနှင့် ကြံ့ခိုင်သောကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် ဝိုင်ရှင် လူရွယ်ကမူ တည်ငြိမ်သူဖြစ်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်ကို စောင့် ကြည့်နေသူများက သူတို့သည် ဆွေမျိုးနီးစပ်တော်သူများဖြစ်ပြီး လူငယ်က အဘိုးဖြစ်သူ သို့တည်းမဟုတ် မွေးစားဖခင်ကို လာရောက်တွေ့ဆုံနေ ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ထင်ကြဖွယ်ရာရှိသည်။

သူတို့နှစ်ယောက် တွေ့ဆုံကြသည့်ကိစ္စမှာ သေနတ်တစ်လက် ပြု လုပ်ရေး ဆွေးနွေးရန်ပင်ဖြစ်သည်။ ဒွန်ဂျီဆေးဆီဒီလိုသည် စပိန်တွင် အတော်ဆုံးလက်ရာပိုင်ရှင်ဖြစ်သည်။ ဆီဒီလိုသည် ရှေးဟောင်းလက်နက် များကို တစ်သက်လုံးရောင်းဝယ်လာသူဖြစ်သည်။ ဆီဒီလိုသည် ကမ္ဘာ ကျော်သေနတ်ပြုလုပ်သူများဖြစ်ကြသော လန်ဒန်မှ မန်တွန်ညီအစ်ကို များ၊ ဆွစ်ဇာလန်မှ ဒါးစ်အိပ်ခါ၊ ဝေါ့ခ်ဒွန်၊ မော်တီမား၊ ဒပ်ဗလင်မှ ရစ်ခံ ဘီ၊ ဖော်ဆိုက်၊ အမေရိကမှ ဟင်နရီဒီရင်ဂျာနှင့် ဟော့ကင်းစ်တို့အ ကြောင်းကို နာရီပေါင်းများစွာကြာအောင် ပြောပြတတ်သူဖြစ်သည်။

အဘိုးကြီးသည် ကုန်သွားသော ဘရန်ဒီဖန်ခွက်ကို အောက်ချ လိုက်ပြီးနောက် လူရွယ်က မျက်ခုံးပင့်၍ နောက်တစ်ခွက်ယူဦးမလားဟု မေးလိုက်သော အမေးကို ဦးခေါင်းခါ၍ ငြင်းလိုက်သည်။

“တော်ပြီ ကိုယ့်မိတ်ဆွေ ချာတိတ်ကလေးရယ်... အခု မင်းရဲ့ ပြဿနာအကြောင်း ပြောကြရအောင်”

“သင့်မြတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ”

ဆီဒီလိုက ပြောလိုက်၏။

“မင်းပြောတဲ့ ပြဿနာကတော့ တော်တော်စိတ်ဝင်စားစရာပဲ၊ ဆီဒီလိုလက်နက်မျိုးကို အလျင်က မလုပ်ခဲ့ကြဖူးဘူးလို့ ကျုပ်ထင်တယ်”

“အဲဒါကို လုပ်လို့ရမှာလား”

“ကျုပ်မိတ်ဆွေ အင်ဒရီရယ်၊ အချိန်ပေးမယ်၊ စိတ်ရှည်မယ်ဆိုရင် ဘာမဆို အကုန်လုပ်လို့ရပါတယ်ကွာ”

အင်ဒရီက ပြောလိုက်၏။

“အဲဒီလက်နက်ဟာ ပေါ့ပါးရမယ်၊ ဖြစ်နိုင်ရင် ငယ်ရမယ်၊ လွယ် လွယ်ကူကူနဲ့ သယ်သွားလို့ရရမယ်”

“ကျွတ်.. ကျွတ်၊ အဲဒီအသေးစိတ်တွေကို အလွယ်တကူကျော် လွှားနိုင်ပါတယ်။ ခုကိစ္စက မင်းပြောတဲ့ခဲယမ်းမီးကျောက်ကိစ္စပါ၊ အဲဒါ ယာ အလျင်တုန်းက ကျုပ်မကြုံဖူးသေးတဲ့ ကိစ္စပဲ”

အဘိုးကြီးက သူ့နှုတ်ခမ်းကို စေ့လိုက်ပြီးနောက် သူ့နှံဘေးမှ လူ ရွယ်၏မျက်နှာကို စေ့စေ့စပ်စပ်အကဲခတ်လိုက်သည်။

“ကျုပ် မိတ်ဆွေ ချာတိတ်ကလေး၊ မင်းကို ကျုပ် အလျင်က မေးခဲ့ဖူးသလို သိမ်မွေ့တဲ့မေးခွန်းတစ်ခွန်း မေးရလိမ့်မယ်၊ မင်းက ပစ်မှတ် ကို ဘယ်လောက်လောက်အကွာအဝေးက ပစ်ခတ်တယ်၊ မင်းပစ်မယ့် ပစ်မှတ်က ဘာလဲဆိုတာ ကျုပ်သိဖို့လိုမယ်”

“လူတစ်ယောက်၊ ပေငါးဆယ်အကွာခန့်က”

ဆီဒီလိုက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။ သူ့မျက်နှာသည် ယခင်က ထက် အနည်းငယ်ပို၍စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားပုံရသည်။

“သမားရိုးကျ ကျည်ဆန်ကို ဘာဖြစ်လို့မသုံးတာလဲ”

“အဲဒါကို ကျွန်တော် ရှင်းမပြနိုင်ဘူး”

အဘိုးကြီးက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။ သူသည် လူရွယ်က ရှင်းလင်း ပြလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ထားခြင်းမရှိပါ။

“ဘယ်နှချက် ပစ်မှာလဲ”

“နှစ်ချက်ထက် မပိုဘူး၊ နှစ်ချက်ထက် ပိုပစ်နိုင်ဖို့ အချိန်လည်း မရှိဘူး၊ နှစ်ချက်နဲ့ မလုံလောက်ရင် အချက်နှစ်ဆယ်နဲ့လည်း ဖြစ်နိုင်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး”

“ရပ် ရက်လား၊ ထိုင်ရက်လား”

“ထိုင်ရက်ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်ထင်တယ်”

“ဒီလိုကိုး၊ ပြီးတော့ ခဲယမ်းမီးကျောက်၊ ဟုတ်ပါပြီ၊ ကျုပ်က ဒီ ကိစ္စကို တော်တော်ကလေး စေ့စေ့စပ်စပ်စဉ်းစားရလိမ့်မယ်၊ အဲဒါက တော် တော်ကလေး ကွဲပြားခြားနားတယ်၊ ခုလိုအချိန်ဟာ ပစ္စည်းတူတွေကို ရ ဖို့မလွယ်ဘူး”

“အဲဒါကို ကျွန်တော်သဘောပေါက်ပါတယ်၊ တကယ်လို့ကျွန် တော်က ခင်ဗျားကို ကူညီဖို့လိုတယ်ဆိုရင် ပြောသာပြောပါဗျာ၊ အဲဒါကို လုပ်လို့ ရ မရ မကြာခင် ကျွန်တော်သိချင်တယ်”

“လုပ်လို့ရနိုင်တယ်ဆိုတာ မင်းသိပြီးသားပါကွာ၊ မင်း ကျုပ်ဆီ ကို မလာခင်ကတည်းက အဲဒီလို လုပ်နိုင်တယ်လို့ မင်းကိုယ်မင်း ပြော ပြီးသားပါ။ သူကလည်း လုပ်နိုင်ပါတယ်ကွာ”

အဘိုးကြီးက ပြောလိုက်ပြီးနောက် အနည်းငယ်ပြုံးလိုက်ပြီး လူ ရွယ်၏လက်ကို သူ့လက်နှင့် ပုတ်လိုက်၏။

“မင်း သဘောတူမယ်ဆိုရင် သည်ကုနေ့ကစပြီး တစ်ပတ်ကြာ တဲ့အချိန်မှာ မင်းနဲ့ ကျုပ်ပြန်တွေ့ကြမယ်”

“ဂုဏ်ယူပါတယ် ခင်ဗျာ”

အင်ဒရီဆိုသောပုဂ္ဂိုလ်က ပြောလိုက်သည်။

“ဟုတ်ပြီ ဟုတ်ပြီ”

အဘိုးကြီးက ပြန်ဖြေလိုက်၏။ သူ့အတွေးများသည် လူရွယ်က ယေလိုက်သောပြဿနာကို အဖြေရှာရင်း အဝေးသို့ ပျံ့လွင့်နေကြသည်။ အိုမင်းရင့်ရော်နေသော သူ့မျက်လုံးများသည် မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် တပြောင် ခြောင်တလက်လက်ဖြစ်နေကြသည်။

“လာကွာ... မင်းဖန်ခွက်ကို ကုန်အောင် သောက်လိုက်၊ တို့သွား ကြရအောင်”

အင်ဒရီသည် သူ့ဖန်ခွက်ကို ကောက်ကိုင်လိုက်ပြီး ဒွန်ဂျီဆေး ခိုက်ဝွယ်အား မြှောက်ပြလိုက်၏။

“ကျန်းမာရေး၊ ငွေနဲ့ အချစ်အတွက်”

အဘိုးကြီးကလည်း ဖြေလိုက်သည်။

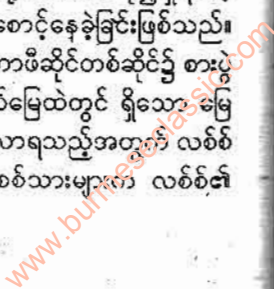
“အဲဒါတွေကို ခံစားနိုင်ဖို့ အချိန်လည်း လိုတယ်”

(၁၀)

ဘာလင်
(၁၉၄၅) ဇူလိုင်လ (၂၁)ရက်

လစ်စ်လိုတီကလစ်သည် သူ၏မြေတိုက်ခန်းထဲရှိ အိပ်ရာပေါ်တွင် လဲလျောင်းနေသည်။ သူ့နံဘေးတွင် ဝါနာသည် ချစ်တင်းနီးနှောပြီး နောက် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်အိပ်ပျော်နေသည်။ လစ်စ်လိုတီသည် အိပ်ရာနံဘေးရှိ ထင်းရှူးသေတ္တာလေးပေါ်မှ ချက်စတာဖီးလ်စီးကရက်ဗူးကို လှမ်းယူလိုက်၏။ အနည်းဆုံး သူက စီးကရက်တော့ ယူလာရှာသားပဲ။ လစ်စ်က၊ စီးကရက်ကို မီးညှိ၍ အငမ်းမရ ရှိုက်ဖွာလိုက်ရင်း ထိုညက ဝါနာပြောသောစကားကို နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်စဉ်းစားလိုက်သည်။

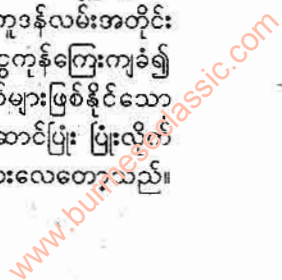
လစ်စ်၏ အိမ်ဂေဟာမှာ အပျက်အစီးအုတ်ခဲပုံများ၏ အောက်ဘက်တွင်ရှိသော မြေတိုက်ခန်းကလေးပင် ဖြစ်သည်။ သူသည် သူနှင့် လုပ်ငန်းတူလုပ်ကိုင်စားသောက်နေသော အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နှင့် စပ်တူနေထိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဝါနာက မာတီအား တစ်ညလုံး အပြင်သို့ ထွက်နေစေရန်အတွက် ဒေါ်လာငါးဆယ်ပေးလိုက်သည်။ ဒေါ်လာငါးဆယ်ကြီးများတောင် ပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ လစ်စ်၏ မျက်လုံးများသည် အစပထမတွင် ပြူးကျယ်၍ လာခဲ့ကြပြီးနောက် ဝါနာက မာတီလက်ထဲသို့ ငွေစက္ကူများကို ထည့်ပေးနေစဉ် သူ့မျက်လုံးများသည် တောက်တောက်ပြောင်ပြောင်ဖြစ်လာကြသည်။ ဝါနာထံတွင် ထို့ထက်မက ပို၍ရှိရလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် လစ်စ်က သည်းညည်းခံ၍ စောင့်နေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ လစ်စ်သည် နေ့ခင်းပိုင်းတွင် အမေရိကန် ဇုံရှိ ကာဖီဆိုင်တစ်ဆိုင်၌ စားပွဲထိုးအဖြစ်ဆောင်ရွက်ပြီး ညပိုင်းတွင် ရှုရှုနံနယ်မြေထဲတွင် ရှိသော မြေတိုက်ခန်းဆီသို့ ပြန်လာလေ့ရှိသည်။ ထိုကဲ့သို့ လာရသည့်အတွက် လစ်စ်စိတ်အနှောင့်အယှက်မဖြစ်မိပါ။ ရုရှအစောင့်စစ်သားများက လစ်စ်၏

မှတ်နာကို သိကြပါသည်။ သူတို့က ရွှေရောင်ဆံပင်နှင့် မိန်းကလေးများ ထို သဘောကျတတ်ကြပြီး သူတို့နှင့် ပြဿနာဖြစ်လေ့မရှိပါ။ လစ်စ်တွင် တလေးစိတ်သာ ရှိသေးသည်။ သူသည် သူ့မျက်နှာနှင့် သူ့ခန္ဓာကိုယ်တို့ ထို အသုံးချ၍ သူလိုချင်သည့်ပစ္စည်းများကို ရယူနိုင်မည်ဆိုပါက ရယူ ထိခံမည်သာဖြစ်သည်။

သူ့ကို ကြေးစားအပျက်မဟု ခေါ်သူများအား သူက ပါးရိုက်၍ ဗွတ်လိမ့်မည်ဖြစ်သော်လည်း လစ်စ်သည် အမေရိကန်စစ်သားများက ပေးကမ်းနိုင်သော သကြားလုံး၊ အရက်၊ စီးကရက်၊ အဝတ်အစားများ အထူးသဖြင့် ပိုးသားခြေအိတ်များ စသည်တို့ကို သူ့ခန္ဓာကိုယ်နှင့် အလဲ အလှယ်ပြုလုပ်ရန် တွန့်တိုနှောင့်နှေးခြင်းမရှိပါ။ လစ်စ်သည် ကရုဏာရှင် များက ပေးကမ်းစွန့်ကြဲမည့်အချိန်ကို စောင့်ဆိုင်းရင်း သူ့ကိုယ်သူ အစာ ငတ်ခံ၍ မသေနိုင်ပါ။ ကမ္ဘာစစ်ကြီးသည် နောက်ဆုံးနှစ်က လွဲရင် လစ်စ် အတွက် သိပ်မဆိုးရွားခဲ့ပါ။ ယခင်ကဆိုလျှင် ဘာလင်သည် အလွန်နေ ခြံ့ ထိုင်၍ ကောင်းသော မြို့ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် ဂျာမန်များ စစ်ရှုံးစပြု ထာသောအခါ အစစအရာရာသည် ရှားပါးလာကြသည်။ စားစရာလည်း နည်းပါးလာသည်။ အက်စ်အက်စ်စစ်ဗိုလ်များကပင် လစ်စ်အတွက် ရာ ခွင်လက်မှတ်များကို ထောက်ပံ့နိုင်ခြင်းမရှိတော့ချေ။ ရုရှတို့က ဘာလင် ထို သိမ်းပိုက်လိုက်သည့်အခါ လစ်စ်သည် တစ်လနီးပါးပုန်းအောင်းနေ ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်က နေရာတကာတွင် အမျိုးသမီးကလေးများ မုဒိမ်း တွင်ခံရသည်ဆိုသောသတင်းများကို ကြားနေခဲ့ရသည်။ ထို့နောက် အား ငွေငွေပေးစီးသွားသည်။ ဘာလင်မြို့ကြီးကို ကိတ်မုန်ပမာ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာလိုက် ကြသည်။ လစ်စ်သည် ရုရှားစစ်ဗိုလ်တစ်ယောက်နှင့် ငြိစွန်းခဲ့သေးသည်။ ထိုစစ်ဗိုလ်က သူ့အနေနှင့် အတတ်နိုင်ဆုံးရှာဖွေပေးခြင်းဖြစ်ပါသည်ဟု ဆောင်းပန်ပြီး လစ်စ်အား ထိုနေရာကို ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ မကြာမီ သူသည် ပရာဟာမြို့သို့ သို့မဟုတ် အခြားတစ်နေရာရာတွင် တာဝန်ထမ်း ဆောင်ရန် ဘာလင်မှ ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။ ထို့နောက်ပိုင်းတွင် ဝါနာလင်နှင့် သူ့တွေ့ဆုံခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။

လစ်စ်သည် အလုပ်ခွင်မှ ကူဒန်လမ်းအတိုင်း လမ်းလျှောက်၍ ဩန်လာစဉ် ဝါနာလင်၏က ကာဖီဆိုင်ထဲရှိ သူထိုင်နေသောစားပွဲမှ မျက်စိ နှစ်လှိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ လစ်စ်သည် အမြဲလိုလိုပင် ကူဒန်လမ်းအတိုင်း ဩန်လာလေ့ရှိသည်။ ကူဒန်လမ်းရှိ ကာဖီဆိုင်တွင် ငွေကုန်ကြေးကျခံ၍ ငွေစွဲနိုင်သူများသည် အလားအလာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်နိုင်သော ကြောင့်ပင်တည်း။ သူ့ကိုယ်သူ ချုပ်တည်းပြီး ဟန်ဆောင်ပြီး ပြုံးလိုက် သော်လည်း သူသည် ဝါနာ၏စားပွဲဆီသို့ တန်းသွားလေတော့သည်။

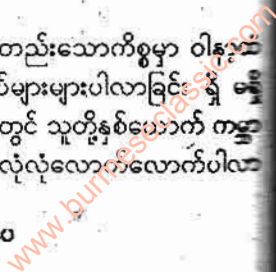
သူနှင့်အတူတူ လမ်းလျှောက်လာသော အမျိုးသမီးကလေးကမူ အိမ်ဆီသို့ တစ်ယောက်တည်း ဆက်လမ်းလျှောက်သွားသည်။ လစ်စံက ဆွဲဆောင်မှုရှိသော အပြုံးမျိုးနှင့် ပြုံးပြလိုက်၏။ ထိုအပြုံးမှာ သနားစရာကောင်းလှသော အပြုံးဖြစ်သဖြင့် ဝါနာက သနားသွားခဲ့သည်။ သူက ပြောလိုက်၏။

“ထိုင်ပါဗျာ၊ ထိုင်ပါ၊ တစ်ခုခုသောက်ပါဗျာ”

သူ့ဂျာမန်စကားက ဝဲသည်။ ဘာဘေးရီးယန်းပြည်နယ်သားဖြစ်ရမည်ဟု လစ်စံက ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

ထိုအချိန်က လစ်စံသည် သူပြောသောဇာတ်ကြောင်းကို အာရုံစိုက်၍ နားမထောင်ခဲ့ချေ။ ဘာပဲပြောပြော လစ်စံသည် သူတို့ပြောသမှုကို မေ့ပစ်လိုက်သည်သာဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ မေ့ပစ်လိုက်ခြင်းမှာ ပုရိသယောက်ျားများက လစ်စံ၏ ကိုယ်ခန္ဓာကို အသုံးချမှုအတွက် လစ်စံက လက်စားချေလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် သူ ပြောသည့်စကားမှာ စစ်သင်္ချိုင်းများနှင့်သက်ဆိုင်နေသည်။ သူ ဘာဘေးရီးယားကို မှန်မှန်လာကြောင်း သူက ပြောပြသည်။ သူက လစ်စံကို ဂျာမန်လူမျိုးများ သွားလာခွင့်ရှိသည့်နေရာများသို့ ခေါ်ဆောင်သွားသည်။ သူ့တွင်ပါလာသော စာရွက်စာတမ်းများကို ပြသလိုက်သည့်အခါ အဆိုပါ စားသောက်ဆိုင်များက သူတို့ကို ဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် သူက ပို၍ အတည်တကျရှိသော အစီအစဉ်ကို ဆွေးနွေးပြောဆိုလာသည်။ ထို့နောက် သူသည် လစ်စံ၏ မြေအောက်အိမ်ခန်းကလေးဆီသို့ တစ်လလျှင် နှစ်ကြိမ်၊ တစ်ကြိမ်တွင် တစ်ရက်ခန့် မှန်မှန်လာလေ့ရှိသည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူက လစ်စံအား မေတ္တာရှိကြောင်း၊ လစ်စံနှင့်လက်ထပ်လိုကြောင်း ပြောဆိုလာရာ လစ်စံက မရယ်ရက်ခဲ့ပါ။ ယခု လစ်စံသည် ထိုစဉ်က သူမရယ်မိခဲ့သည့်အတွက် ဝမ်းသာမိသည်။ ဘာလင်တွင် အခြေအနေအတော်ဆိုးသည်။ စစ်သားများနှင့် အရောတဝင်ပေါင်းသင်းဆက်ဆံခြင်းမပြုရဟု စည်းကမ်းတင်းကျပ်စွာသတ်မှတ်ထားသည်။ သို့ရာတွင် အချို့သောစစ်သားများက ထိုစည်းကမ်းများကို ဂရုမစိုက်ကြပါ။ သို့ရာတွင် စစ်ပုလိပ်များကမူ စစ်ဥပဒေကို ဆန့်ကျင်သူများအား ရက်ရက်စက်စက်ဆက်ဆံလေ့ရှိကြသည်။ သူတို့က ဖမ်းမိသွားသည့်အခါ ထောင်ထဲသို့ ဖြုန်းခနဲ ရောက်သွားတတ်ကြသည်။

လစ်စံ စိတ်ဝင်စားနေသည့် တစ်ခုတည်းသောကိစ္စမှာ ဝါနာထံတွင် သူ အရိပ်အမြွက်ပြောခဲ့သလို ငွေခပ်များများပါလာခြင်း နှင့် ခန့်ပင်တည်း။ သူက ကမ္ဘာ၏အခြားတစ်နေရာတွင် သူတို့နှစ်ယောက် ကမ္ဘာသစ်ကလေး ထူထောင်နိုင်အောင် ငွေကြေးလုံလုံလောက်လောက်ပါလာ

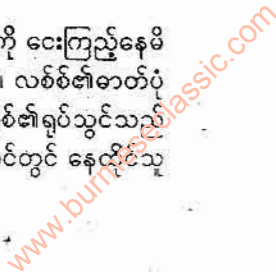

သည်ဟု ပြောခဲ့သည်။ သူက မာရိန်းဘွန်းတွင် သူ လာဘ်ထိုး၍ရမည့် ဆာလင်တစ်ယောက်ရှိနေကြောင်း၊ သူတို့သည် အဆိုပါစစ်ဆေးရေးဂိတ် မှ လွတ်မြောက်သွားဖို့ လိုအပ်ကြောင်း၊ ထိုသို့လွတ်မြောက်သွားနိုင်ရေး အတွက် လစ်စ်က စစ်ဆေးသော အစောင့်စစ်သားများနှင့် ပရောပရည် လုပ်လိုက်မည်ဆိုပါက သိပ်ခက်ခဲစရာရှိမည်မဟုတ်ကြောင်း ပြောပြခဲ့ သည်။

လစ်စ်သည် သူ ဖခင်ကလည်း မကြာခဏ တွေးကြည့်ခဲ့ဖူးသလို ဝါနာတစ်ယောက် အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းမှုအတွက် မည်ကဲ့သို့သော အလုပ်အကိုင်များကို လုပ်ကိုင်ပါသနည်းဟု တွေးနေမိသည်။ စစ်သင်္ချိုင်း များနှင့်ပတ်သက်၍ သူပြောသည့်ကိစ္စမှာ ပေါက်တတ်ကရများသာ ဖြစ် သည်။ သူအိပ်ရာထဲတွင် အော်ဟစ်ယောင်ရမ်းချိန်များ၌ သေနတ်ဆို သောစကားလုံးနှင့် သွေးဆိုသော စကားလုံးတို့ကို ရေရွတ်လေ့ရှိကြောင်း ထစ်စ် သတိရလာမိသည်။ သူသည် ရုပ်ရှင်ထဲကလို လူဆိုးလူမိုက်တစ် ယောက်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သူတွေးမိသည်။ တကယ်ကလည်း ကြေးစားလူ သတ်သမားဝါနာလင့်၏ ဘဝမှန်ကို ထိုအဆင့်အထိသာ လစ်စ်က နီး နီးကပ်ကပ်ခန့်မှန်းနိုင်ခဲ့ပေသည်။ အေးလေ၊ သူ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့ထံ တွင် ငွေရှိနေပြီဟု လစ်စ်က တွေးလိုက်သည်။ ငွေအမြောက်အမြားသာ ရှိမည်ဆိုပါက ဘာလင်တွင် ခန့်ခန့်ထည်ထည်နေနိုင်ပေလိမ့်မည်။

လစ်စ်သည် ခုတင်ပေါ်မှ ဆင်းလိုက်ပြီးနောက် သူ့အဝတ်အစား များကို ပစ်တင်ထားသော ကုလားထိုင်ဆီသို့ လျှောက်လှမ်းလိုက်သည်။ သူ့ဘောင်းဘီထဲတွင် အကြွေအနည်းငယ်၊ သော့အချို့၊ ကြေမွနေသော ဒေါ်လာစက္ကူတစ်ရွက်တို့က လွဲ၍ ဘာမျှမရှိပါ။ လစ်စ်က ဝါနာ၏ သား ရေတူကင်ချိတ်ထားသော တံခါးရွက်ဆီသို့ သွားလိုက်ပြန်၏။ ညာဘက် အိတ်ထဲတွင် ရော်ဘာကွင်းကလေးများနှင့် ချည်နှောင်ထားသော စာရွက် တစ်ထပ်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ဘက်စလီမြို့တွင် (၁၉၀၉)ခုနှစ်၊ မတ်လ (၁)ရက်နေ့က မွေးဖွားသော ဝါနာလင့်၏အမည်နှင့် ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံမှ နိုင်ငံကူးလက်မှတ်တစ်ခုကိုတွေ့ရသည်။ ပြီးတော့ ဂျာမန်မှတ်ပုံတင်ကတ် ပြားနှစ်ခု၊ တစ်ခုမှာ လစ်စ်၏ နာမည်နှင့်ဖြစ်ပြီး တစ်ခုမှာ ဟိန်းရစ်ချ် အော်လ်တွန်းနာမည်နှင့်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ထိုမှတ်ပုံတင်ကတ်ပြား၌ ဝါနာလင့်၏ဓာတ်ပုံကို ကပ်ထားသည်။

လစ်စ်သည် အသုံးများလှသော ထိုကတ်ပြားကို ငေးကြည့်နေမိ ၏။ သူသည် ကတ်ပြားများကို ဘယ်က ရလာပါလိမ့်။ လစ်စ်၏ဓာတ်ပုံ ကို သူ ဘယ်ကရလာပါလိမ့်။ ဘုရား... ဘုရား၊ လစ်စ်၏ရုပ်သွင်သည် ဤထဲတွင် အတော်ကလေး အရုပ်ဆိုးနေသည်။ ဘာလင်တွင် နေထိုင်သူ

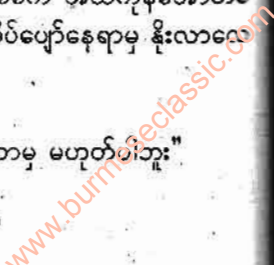
ဖြစ်ပါက မှတ်ပုံတင်ကတ်ပြားအတုများကို ဝယ်ယူရရှိနိုင်ကြောင်း သိရမည်သာဖြစ်သည်။ ထို့အတူ ထိုမှတ်ပုံတင်ကတ်ပြားအတုများသည် အလွန်ဈေးကြီးကြောင်း သူ သိလိုက်သည်။ ဝါနာသည် လစ်စ်၏ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံကို ယူသွားကြောင်း လစ်စ်မှတ်မိလိုက်၏။ သူ ထိုဓာတ်ပုံကတစ်ဆင့်ကူးယူထားခြင်းဖြစ်ရပေလိမ့်မည်။ ဝါနာသည် ထိုဓာတ်ပုံအတွက် ငွေကြေးအမြောက်အမြား ကုန်ကျရပေလိမ့်မည်။ ဂျာကင်အင်္ကျီ၏အတွင်း အိတ်ထဲတွင် လစ်စ်သည် ငွေစက္ကူများအပြည့်အနှက် ထည့်ထားသော ပိုက်ဆံအိတ်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။ ဆွစ်ဖရန့်နှင့် ဒေါ်လာ ငွေစက္ကူများပင် ရာပေါင်းများစွာရှိသော ဒေါ်လာငွေစက္ကူများပင်တည်း။ လစ်စ် အသက်ရှုမှားသွားသည်။ ထိုငွေပမာဏသည် လစ်စ်၏ ဘဝတွင် သူ အများဆုံး မြင်ဖူးသော ပမာဏပင်တည်း။

အိပ်ပျော်နေသော ဝါနာသည် လူးလွန်ရင်း ညည်းတွားလိုက်သောကြောင့် လစ်စ် ကြက်သေသေသွားပြီး ကာကွယ်သည့်အနေဖြင့် သူ့လက်ကို အထက်သို့ မြှောက်လိုက်မိသည်။ ထိုသို့မြှောက်လိုက်စဉ် လစ်စ်၏ လက်သည် ဂျာကင်ထဲမှ မာကျောသော ပစ္စည်းတစ်ခုနှင့် ခိုက်မိသွားရာ မျက်မှောင်ကုပ်လိုက်ပြီး ဂျာကင်အိတ်ထဲသို့ နှိုက်ကြည့်လိုက်၏။ သူ့လက်က သေနတ်တစ်လက်ကို စမ်းလိုက်မိသည်။ လစ်စ်က ထိုသေနတ်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်၏။ ထိုသေနတ်မှာ အရုပ်ခပ်ဆိုးဆိုး ပြောင်းတိုသေနတ်တစ်လက်ဖြစ်သည်။ ရုရှနယ်မြေထဲတွင် သေနတ်ကိုင်တွယ်မှုသည် သေဒဏ်ထိုက်သင့်သော ပြစ်ဒဏ်ဖြစ်သည်ဆိုသော အချက်ကလွဲ၍ လစ်စ်သည် သေနတ်အကြောင်း မသိပါ။ လစ်စ်သည် နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်လိုက်ပြီးနောက် အပြေးအလွှား စဉ်းစားလိုက်၏။ လစ်စ်သည် နက်နက်နဲနဲ မစဉ်းစားရဘဲနှင့် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်လေတော့သည်။

လစ်စ်သည် သူတတ်နိုင်သမျှ တိတ်ဆိတ်စွာ အဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင်စပြုသည်။ လစ်စ်သည် နံဘေးတွင်ချထားသော ပိုက်ဆံအိတ်ကို ကောက်ယူလိုက်ပြီးနောက် အင်္ကျီအိတ်ထဲသို့ ထည့်လိုက်သည်။ လစ်စ်သည် အိပ်ရာဆီသို့ ခြေဖျားထောက်သွားပြီး အသက်အောင့်၍ ခေါင်းငုံ့ရင်း သူ့ဖိနပ်ကို စမ်းတဝါးဝါးနှင့် ရှာဖွေတော့သည်။ ဝါနာ၏ မျက်လုံးများ ပွင့်လာချိန်တွင် လစ်စ်၏မျက်နှာသည် ဝါနာ၏မျက်နှာနှင့် လက်မအနည်းငယ်မျှသာ ဝေးကွာတော့သည်။ လစ်စ်က အသံကုန်အော်ဟစ်လိုက်သောကြောင့် ဝါနာသည် ချက်ချင်း အိပ်ပျော်နေရာမှ နိုးလာလေတော့သည်။

“လစ်စ် ဘာလဲဟင်”

“ဘာမှမဟုတ်ပါဘူး ချစ်ချစ်ရယ်၊ ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး”

လစ်စ်က သူ့အသံကို ဖောင်းဖျသည့်လေသံဖြစ်အောင် ပြောလိုက်၏။ သို့ရာတွင် သူ့အသံသည် အသက်ရှူမဝဘဲ ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်အသံမျိုးဖြစ်နေသည်။

“ကျွန်မက... ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်အတွက် စားစရာတစ်ခုခုသွားဝယ်မလို့၊ စားစရာတစ်ခုခုပေါ့ ဒါလင်ရယ်...”

ဝါနာလင့်ဇ်က သူ့မျက်နှာကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် ကြောက်လန့်နေသော မျက်နှာပေါ်မှ အဓိပ္ပာယ်ကို ချက်ချင်းသိရှိသွားလေတော့သည်။ ဝါနာလင့်ဇ် ဒေါသကြောင့် မျက်မှောင်ကုပ်ပြီး အိပ်ရာပေါ်မှ ထလာချိန်တွင် လစ်စ်သည် အသံကုန်ဟစ်၍ အော်လေတော့သည်။ သူက လစ်စ်၏ဆံပင်ကို လက်တစ်ဖက်နှင့် ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး နောက် လည်ချောင်းထဲမှ အသံထွက်လာအောင် နောက်ဘက်သို့ ပြန်ဆောင့်ဆွဲလိုက်သည်။ ထို့နောက် ဝါနာလင့်ဇ်က သူ့အား စက်ဆုပ်ရွံရှာသော အရှိန်နှင့် တွန်းပစ်လိုက်၏။ လစ်စ်သည် နောက်ဘက်သို့ တစ်ပတ်လည်၍ လွင့်သွားပြီးနောက် သူ့တံကောက်ကွေးသည် ခုတင်စောင်းနှင့် ဝင်တိုက်မိလေတော့သည်။ လစ်စ်သည် ခုတင်ပေါ်သို့ နောက်ပြန်လဲကျသွားပြီး ခြေထောက်နှစ်ချောင်းသည် လေထဲတွင် မြောက်နေသည်။ ဝါနာလင့်ဇ်သည် သူ့အင်္ကျီအိတ်များကို လက်နှင့် ပုတ်၍ နေလေပြီ။

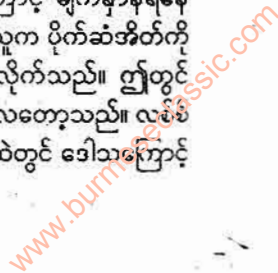
“ဘယ်မှာလဲ”

ဝါနာလင့်ဇ်က မေးလိုက်၏။ သူ့အသံသည် အနိမ်အမြင့်မရှိဘဲ အေးစက်စက်ဖြစ်နေသည်။ လစ်စ်သည် သူ့မျက်လုံးများကို ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် ထိတ်လန့်သွားလေ၏။ လစ်စ်သည် အဝတ်အစားများကို ပြုပြင်ရင်း ပြန်ထိုင်လိုက်သည်။ သူက လက်နှစ်ဖက်ကို ဝါနာလင့်ဇ်ဆီသို့ ဆန့်တန်းရင်း...

“ချစ်ချစ်ရယ်... ကျွန်မက... ကျွန်မက...”

“အပျက်မ၊ ပိုက်ဆံတွေ ဘယ်မှာလဲ”

လစ်စ်သည် ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်နေသော အင်္ကျီအိတ်ထဲသို့ လက်နှိုက်ရင်း ပိုက်ဆံအိတ်ကို ထုတ်ယူလိုက်၏။ ပိုက်ဆံအိတ်သည် အင်္ကျီအိတ်နှုတ်ခမ်းသားနှင့် ငြိနေလေရာ လစ်စ်သည် တညည်းညည်း တညုညုနှင့် ပိုက်ဆံအိတ်ကို အပြင်သို့ ရောက်အောင် ဆွဲထုတ်နေရလေသည်။ ရုတ်တရက်ဖြစ်ပေါ်လာသောဒေါသကြောင့် မျက်နှာနီရဲနေသော ဝါနာလင့်ဇ်အခန်းကို ဖြတ်လျှောက်လာ၏။ သူက ပိုက်ဆံအိတ်ကို တိုင်လိုက်ပြီး စိတ်မရှည်တော့သောကြောင့် ဆွဲယူလိုက်သည်။ ဤတွင် အင်္ကျီအိတ်သည် ငြိခနဲ အသံမြည်ပြီး စုတ်ပြဲသွားရလေတော့သည်။ လစ်စ်သည် စုတ်ပြဲသွားသောနေရာကိုကြည့်ရင်း မျက်လုံးထဲတွင် ဒေါသကြောင့်

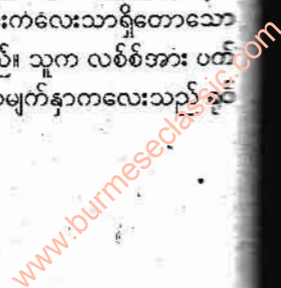

မျက်ရည်များ ဝိုင်းလာလေ၏။ လစ်စ်၏ တစ်ထည်တည်းသာရှိသော သန့်သန့်ပြန်ပြန်အင်္ကျီကလေး စုတ်ပြုသွားရလေပြီ။ လစ်စ်သည် ကလေးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ထိန်းမရသောဒေါသဖြင့် ခုတင်ပေါ်မှ ခုန်ထပြီး ကြောင်တစ်ကောင်ကဲ့သို့ ဝါနာလင့်စ်အား ခုန်အုပ်လိုက်၏။ လစ်စ်၏ ရှည်လျားသော လက်သည်းများက ဝါနာလင့်စ်၏မျက်နှာပေါ်တွင် နီရဲသော အစင်းကြောင်းကြီးများကို ထောင်လိုက်ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။ နီရဲသော သွေးများသည် ဝါနာလင့်စ်၏ ဘယ်ဘက်ပါးပြင်ပေါ်မှ အောက်ဘက်သို့စီးကျလာကြ၏။ လစ်စ်သည် သူ့လုပ်ခဲ့မိသည့်ကိစ္စကြောင့် အထိတ်တလန့်ဖြစ်သွားပြီး ပါးစပ်ဟောင်းလောင်းနှင့် နောက်ဘက်သို့ ပြန်ဆုတ်မိလေသည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ဒေါသပူနံ့ထသွားသော ဝါနာလင့်စ်က လစ်စ်အား သူ့ထံမှ ကွာထွက်သွားအောင် လက်ပြန်ရိုက်လွှတ်လိုက်သည်။ ဝါနာလင့်စ်သည် ကြွက်သားအပြိုင်းပြိုင်း ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ခပ်ထွားထွားကျိုင်းကျိုင်းနှင့် ကျန်းမာသန်စွမ်းသူတစ်ယောက်ဖြစ်ရာ လစ်စ်သည် ဝါနာလင့်စ်၏ဆုပ်ထားသော လက်သီးဒဏ်ကို နုနယ်သော် မေးရိုးအောက်ဘက်တွင် ပြင်းပြင်းထန်ထန်ခံလိုက်ရလေတော့သည်။ လစ်စ်လိုတီ၏ လည်ပင်းရိုးကျိုးသွားသည်ကို ဝါနာလင့်စ်သိရှိခဲ့စား ကြားလိုက်ရသည်။ လစ်စ်သည် ခုတင်ဘက်သို့ ပြန်လဲကျသွားပြီး နောက် ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ဒူးထောက်လျက် လဲကျသွားသည်။ လစ်စ်၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် ယိမ်းယိုင်နေပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ကားယားကြီး ဖြစ်နေသည်။ မတ်တတ်ရပ်နေသော ဝါနာလင့်စ်သည် ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် လူးလွန်နေသော လစ်စ်ကိုကြည့်ရင်း ကြက်သေသေနေသည်။ သူသည် လစ်စ်ကို ကူညီရန်အတွက် လှုပ်ရှားနိုင်စွမ်းမရှိပါ။ ကူညီချင်စိတ်လည်း မရှိပါ။ ကူညီချင်စိတ်ရှိချိန်တွင် ကူညီ၍ မရတော့ပါချေ။ လစ်စ်၏ လှုပ်ရှားမှုများသည် ရေထဲတွင် ခြေကုန်လက်ပန်းကျနေသူကဲ့သို့ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ငြိမ်ကျသွားတော့သည်။ ဝါနာလင့်စ်သည် သွားကို စေ့စေ့ပါအောင် ကြိတ်ရင်း လစ်စ်သေဆုံးသွားသည်ကို ငေးကြည့်နေသည်။

ဝါနာလင့်စ်သည် လစ်စ်နံဘေးတွင် လျင်မြန်စွာဒူးထောက်၍ ထိုင်ချလိုက်ပြီး နားရွက်အောက်ဘက်ရှိ သွေးကြောကို စမ်းကြည့်လိုက်၏။ ထိုသွေးကြောကို သူ့ရှာ၍ တွေ့ချိန်တွင် မျှင်းမျှင်းကလေးသာရှိတော့သော သွေးခုန်နေမှုသည် ရပ်တန့်သွားလေတော့သည်။ သူက လစ်စ်အား ပတ်လက်လှန်လိုက်၏။ အရုပ်ကလေးလို လှပသောမျက်နှာကလေးသည် ခုန်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်နေလေသည်။

“စဉ်းစားစမ်း”

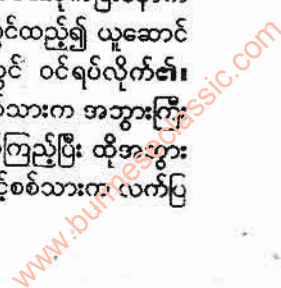

ဝါနာလင့်ဇ်က သူ့စိတ်ကို အံ့မိန့်ပေးလိုက်၏။

“စဉ်းစားစမ်း”

အနည်းငယ် တည်ငြိမ်မှုရလာချိန်တွင် သူက ထိုအခန်းကိုလှည့်ပတ်၍ အကဲခတ်လိုက်၏။ သူက အဝတ်အစားများကို စနစ်တကျပြန်ဝတ်ရင်း သူ့ဦးနှောက်က ပြင်းပြင်းထန်ထန် အလုပ်လုပ်နေသည်။ သူက အင်္ကျီအိတ်များကို စစ်ဆေးလိုက်၏။ သေနတ်ရှိနေဆဲပင်။ ထို့နောက် သူသည် သူ့လက်ဗွေရာ ကျန်ရစ်ခဲ့နိုင်သော ပြောင်ချောနေသည့် နေရာမှန်သမျှကို တစ်ခန်းလုံးတွင် လိုက်လံရှာဖွေ၍ သုတ်ပစ်တော့သည်။ သူက လစ်စ်အတွက် ဝယ်လာသော စီးကရက်နှင့် ချောကလက်များကို စက္ကူအိတ်တစ်အိတ်တွင် ထည့်လိုက်ပြီးနောက် သူပြန်သည့်အခါ အသင့်ယူဆောင်သွားနိုင်ရန် တံခါးနံဘေးတွင် ချထားလိုက်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဝါနာလင့်ဇ်သည် လစ်စ်၏အလောင်းကို ခုတင်အောက်သို့ ရောက်အောင် အတင်းလိုမ့်၍ သွင်းရလေတော့သည်။ ထိုကဲ့သို့ သွင်းထားခဲ့မှ ဖြစ်လိမ့်မည်။ တံခါးဝမှ လှမ်းကြည့်မည်ဆိုပါက တွန့်ကြေနေသော အိပ်ရာကလွဲ၍ ဘာကိုမျှ မမြင်စေရပါ။ မာတီပြန်မလာခင် နှစ်နာရီ သုံးနာရီလောက်တော့ အချိန်ရပါလိမ့်မည်။

ဝါနာလင့်ဇ်သည် စက္ကူအိတ်ကို ကောက်ယူလိုက်ပြီးနောက် အပြင်သို့ထွက်လိုက်ပြီး ကျိုးပဲ့နေသော အုတ်လှေကားမှတစ်ဆင့် လမ်းဆီသို့ တက်လိုက်သည်။ ထို့နောက် တိုင်ရိုလာစထရတ်ဆီးလမ်းအတိုင်း ခပ်သုတ်သုတ်ကလေး လျှောက်သွားသည်။ သူက ဘယ်ဘက်သို့ ချိုးကွေ့ထိတ်ပြီး အိမ်ခြေရာခြေမရှိသူများ၏ မီးပုံကလေးများကို ကွင်းရှောင်ရင်း ထလိန်ဂါတင်လမ်းအတိုင်း ခပ်သုတ်သုတ်ကလေးလျှောက်လာရာ ပို၍ သူ့ဥပသော ဘွန်ဟိုမာစထရတ်ဆီးလမ်းသို့အရောက်တွင် အချိန်ကို လျှော့ချလိုက်သည်။ သူ့ရှေ့တွင် ခပ်မိန့်မိန့်လင်းနေသော အစိမ်းရောင်မီးကို အမှောင်ထဲတွင်မြင်နေရသည်။ ထိုမီးရောင်၏နောက်ဘက်တွင် စစ်ဆေးနေတင်းရှိသည်။ နောက်ထပ်မိနစ်အနည်းငယ်ကြာလျှင် သူပြန်ရတော့မည်။ သူတို့က မည်သူ့ကိုမျှ သိပ်ဒုက္ခမပေးလှပါ။ အနက်နှင့်အပြူးရောင်မီး တစ်ကန့်စီချယ်ထားသောကင်းဂိတ်တွင် လူအနည်းငယ်တန်းစီ၍ စောင့်နေကြသည်။ သူသည် ထိုလူတန်းထဲတွင် ဝင်စီလိုက်ပြီးနောက် အဝတ်အစားများကို ကြိုးနှင့်ယက်ထားသောအိတ်တွင်ထည့်၍ ယူဆောင်လာသည့်အဘွားကြီးတစ်ယောက် နောက်ဘက်တွင် ဝင်ရပ်လိုက်၏။ နှစ်ထောင့်ကို ပခုံးတွင် လွယ်ထားသောရုရှစစ်သားက အဘွားကြီး၏လက်ပြု၍ သွားခိုင်းလိုက်ရာ ဝါနာလင့်ဇ်က မော်ကြည့်ပြီး ထိုအဘွားကြီးနောက်က ဆက်လိုက်သွားတော့သည်။ အစောင့်စစ်သားက လက်ပြု

ပြီး တားလိုက်၏။

“မရဘူး”

ရှုမစ်ဇာသေနတ်ကို ပခုံးမှဖြုတ်လိုက်ပြီး သေနတ်နှင့် လင့်ဇ်ကို ချိန်ထားသည်။ လင့်ဇ် ဦးနှောက်ခြောက်သွားသောကြောင့် မျက်မှောင် ကုပ်လိုက်၏။

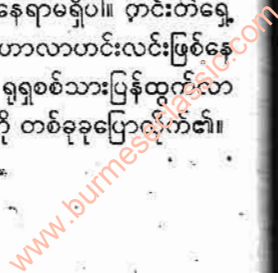
“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ဒီမှာစောင့်”

ရုရှစစ်သားက ကျောဘက်မှ အခြားစစ်သားတစ်ယောက်ကို လှည့်၍ စကားပြောလိုက်ရာ ထိုစစ်သားက ခေါင်းညိတ်ပြီး ကင်းတဲကလေး ထဲသို့ ဝင်သွားလေတော့သည်။ ကယ်မည့်သူဝေးနေသော လင့်ဇ်က စောင့်ကြည့်နေသည်။ ချွေးစေးများသည် အဝတ်အစားအောက်ဘက်ရှိ ရင်ဘတ်ပေါ်မှ အောက်ဘက်သို့ စီးကျသွားကြ၏။ ရုရှတွေအကြောင်း မည်သူမျှမသိကြပါ။ အဖြူနှင့် အနက်ရောင်ကို တစ်ကန့်စီသုတ်ထားသော သစ်သားတန်းသည် ကွန်ကရစ်တုံးများအကြားရှိ ကျဉ်းမြောင်းသောနေရာတွင် ကန့်လန့်ဖြတ်၍ တားဆီးထားသည်။ ထိုနေရာမှ ကိုက်လေးရာခန့် ဝေးကွာသောနေရာတွင်ရှိသည့် အမေရိကန်ရဲသို့ ထွက်ပြေးသည့် ကိစ္စများကိုတားဆီးသည့်အနေနှင့် ကွန်ကရစ်တုံးကြီးများကို ဘယ်ဘက်နှင့် ညာဘက်တို့တွင် မညီမညာချထားသည်။

ဝါနာလင့်ဇ်သည် ‘သင် ယခု အမေရိကန်ရဲထဲသို့ ဝင်ရောက်နေပြီ’ဟု ဘာသာလေးမျိုးနှင့် ရေးသားထားသော ဆိုင်းဘုတ်ကြီးကိုပင် မြင်နေရလေပြီ။ သူ အမေရိကန်ရဲထဲသို့ ရောင်ချင်လှပါပြီ။ သို့ရာတွင် ထိုအကွာအဝေးသည် သူ့အတွက် မိုင်လေးရာဖြစ်ကောင်းဖြစ်နေမေလိမ့်မည်။ ကြားနေရုံကို အတင်းဖြတ်ပြေး၍ မရအောင် စီစဉ်ထားသည်။ လင့်ဇ်က ပခုံးတွန့်လိုက်၏။ လူသားများသည် ရှုမစ်ဇာသေနတ်နှင့် အတောင့်လိုက်ဆွဲ၍ ပစ်ခတ်မှုကို လွတ်အောင် ပြေးနိုင်ကြမည်မဟုတ်ပါ။ သူလှုပ်ရှားရင်း သူ့လက်သည် အကျီအောက်ဘက်မှ ဖုတ်တုပုစွည်းကို ထိလိုက်မိ၏။ ‘သေနတ်၊ ဘုရား. . . ဘုရား၊ သူတို့က ငါ့ကို ရှာခဲ့ကြရင်’ဟု သူက တွေးလိုက်၏။ သူက သေနတ်အား လူသူလေးပါးမမြင်အောင် မည်သည့်နေရာသို့ လွင့်ပစ်ရမည်ကို စဉ်းစားရင်း ဘယ်နှင့် ညာသို့ ပြုတူးပြုတ် လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ လွင့်ပစ်စရာနေရာမရှိပါ။ ငှင်းတဲရှေ့ဘက်မှ နေရာသည် လေယာဉ်ပြေးလမ်းကဲ့သို့ ဟာလာဟင်းလင်းဖြစ်နေသည်။ ပြီးတော့ သူက ထိုကဲ့သို့စိတ်ကူးနေစဉ် ရုရှစစ်သားပြန်ထွက်လာပြီး လင့်ဇ်အား စောင့်ကြည့်နေသောစစ်သားကို တစ်ခုခုပြောလိုက်၏။

“အထဲကိုဝင်ခဲ့. . .”

သူက အစောင့်စစ်သားနှင့်အတူ အထဲသို့ လိုက်သွားသည်။ တံခါးနောက်ဘက်တွင် နောက်ထပ်စစ်သားတစ်ယောက် မတ်တတ်ရပ်နေပြီး သူ့ရင်ဘတ်ပေါ်တွင် ရိုင်ဖယ်သေနတ်ဟောင်းတစ်လက်ကို ကန့်လန့်ဖြတ်၍ ကိုင်ထားသည်။ စားပွဲတစ်လုံးနှင့်ထိုင်နေသာ ဗိုလ်ကြီးအဆင့် မှီသူ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်၏နောက်ဘက်၌ စတာလင်၏ ဓာတ်ပုံကြီးတစ်ပုံ မှီသည်က လွဲ၍ ထိုအခန်းမှာ ရှင်းလင်းနေသောအခန်းတစ်ခန်းဖြစ်သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အသက်တော်တော်ငယ်သည်။ သူ့ဆံပင်ကို အခြားပုဂ္ဂိုလ်များကဲ့သို့ ခပ်တိုတိုညှပ်ထားသည်။

“စာရွက်စာတမ်းတွေပြ”

သူက ခပ်ငေါက်ငေါက်ပြောလိုက်ပြီး စိတ်မရှည်ဟန်နှင့် လက်ဟန် ခြေဟန်ပြလိုက်၏။ ဝါနာလင့်စ်နောက်ဘက်တွင် ရှိသော စစ်သားက သူတို့ရှေ့ဘက်သို့ ခပ်ကြမ်းကြမ်းတွန်းလွှတ်လိုက်သည်။ လင့်စ်က စားပွဲပေါ်သို့ မှောက်ရက် မလဲအောင် ထိန်းလိုက်ရသည်။

“စာရွက်စာတမ်းတွေပြစမ်း”

ဝါနာလင့်စ်သည် အိတ်ထဲသို့ လက်နှိုက်၍ ရှာလိုက်ပြီးနောက် ဟိန်းရစ်ချ်အောင်လွန်း နာမည်ပါသော ဂျာမန်မှတ်ပုံတင်ကတ်ပြားကို ပြလိုက်သည်။

“ဒီနယ်မြေထဲကို ဘာကိစ္စနဲ့ ရောက်နေတာလဲ”

ဝါနာလင့်စ်က ခင်ဗျားသိပါတယ်ဗျာ ဆိုသော မျက်နှာထားနှင့် ပြန်ဖြေလိုက်၏။

“အမျိုးသမီး မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ဆီ လာလည်တာပါ”

ရုရှစစ်ဗိုလ်က ပြန်မပြောပါ။ သူက မှတ်ပုံတင်ကတ်ပြားကို အတန်ကြာအောင် ကြည့်နေပြီးနောက် လင့်စ်အား မော်ကြည့်လိုက်၏။

“မျက်နှာက ဘာဖြစ်တာလဲ”

လင့်စ်က မျက်မှောင်ကုပ်လိုက်သည်။

“ကျုပ်မျက်နှာ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ် ခင်ဗျားမျက်နှာနဲ့ ရှုပ်အင်္ကျီပေါ်မှာ သွေးတွေ ပေနေတယ်၊ ဘာဖြစ်တာလဲ”

လင့်စ်သည် မျက်နှာကို လက်နှင့်ကိုင်လိုက်မိ၏။ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်ရှိနေသော လက်သည်းရာများကို စမ်းလိုက်မိသည်။ သူက တစ်ချိန်လုံး အူကြောင်ကြောင်အပြုံးမျိုးကို ပြုံးနိုင်အောင် ကြိုးစားနေသည်။

“မတော်တဆဖြစ်တာပါဗျာ”

“မတော်တဆဖြစ်တာ ဟုတ်လား”

လင့်လဲက ကမန်းကတန်း ဝန်ခံလိုက်၏။

“ကျွန်တော်တို့က အဲလေ. . . ခင်ဗျားလည်း အရွယ်ရွောက်နေတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ပဲဗျာ၊ သူက တစ်ခါတစ်လေကျရင် အဲဒီလို လုပ် တတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျီစယ်တာပါ”

“သူ့လိပ်စာက. . .”

“သူ့လိပ်စာ ဟုတ်လား”

“ကျေးဇူးပြုပြီး လိပ်စာကို ပြောပါဗျာ”

ရုရှစစ်ဗိုလ်က ငေါ့တော့တော့လေသံနှင့် ပြောလိုက်၏။

“မလုပ်ပါနဲ့ ခင်ဗျာ၊ သူက အင်မတန် နေထိုင်မကောင်းဖြစ်နေ တဲ့အမေအိုကြီးနဲ့ နေရတာပါ။ သူ. . .”

“ခင်ဗျားက ကျုပ်အချိန်တွေကို ဖြုန်းတီးနေတာပဲ”

ရုရှစစ်ဗိုလ်၏ အေးစက်စက်လေသံကြောင့် လင့်လဲ တွန့်သွား သည်။

“လိုဒင်ဘတ် စထရတ်ဆီး၊ (၂၃) လိုဒင်ဘတ်စထရတ်ဆီး”

“နာမည်”

“ရှနိုက်ဒါး၊ ရိုနိုတ်ရှနိုက်ဒါး”

“ဒီတော့. . .”

ရုရှစစ်ဗိုလ်သည် စားပွဲနောက်မှ မတ်တတ်ထလိုက်ရာ အရပ်ပု သူဖြစ်ကြောင်း တွေ့လိုက်ရသည်။

“ဟိုအထဲမှာ စောင့်”

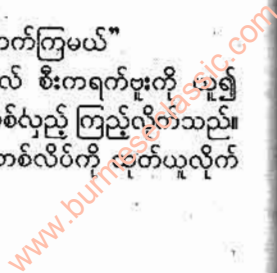
ရုရှစစ်ဗိုလ်က ရုံးခန်း၏ တစ်ဖက်တွင်ရှိသော တံခါးပေါက်ဆီသို့ လက်နှင့်ပြလိုက်၏။ လင့်လဲကို အခန်းထဲသို့ ခေါ်သွင်းလာသော စစ်သား က တံခါးကို ဖွင့်လိုက်ပြီး လင့်လဲကို အထဲသို့ တွန်းပို့လိုက်သည်။ ထိုအခန်း ထဲတွင် နံရံ၌ ကပ်ထားသော ခုံတန်းလျားရှည် နှစ်လုံးကလွဲ၍ ဘာမျှမရှိ ပါ။

“ကျွန်တော် ဆေးလိပ်သောက်နိုင်ပါသလား”

သူက တံခါးဝတွင် မတ်တတ်ရပ်ပြီး သူ့အား စောင့်ကြည့်နေသော စစ်ဗိုလ်ကို မေးလိုက်၏။

“ရပါတယ်ဗျာ၊ ကျုပ်တို့အားလုံး သောက်ကြမယ်”

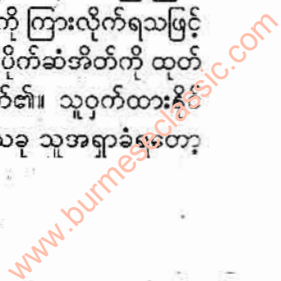
သူက ဝါနာလင့်လဲထဲမှ ချက်စတာဖီးလ် စီးကရက်ဗူးကို ထူ၍ စီးကရက်ဗူးကို တစ်လှည့် လင့်လဲ မျက်နှာကို တစ်လှည့် ကြည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် အေးစက်စက်အပြုံးနှင့် စီးကရက်တစ်လိပ်ကို ထုတ်ယူလိုက်

ပြီး လင်ငယ်ထံသို့ ပစ်ပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် စီးကရက်ဗူးကို အစောင့်
 စစ်သားထံသို့ ပစ်ပေးလိုက်ရာ ထိုသူက ငွေသွားများပေါ်အောင် ပြုံးပြပြီး
 တွင်လည်စွာဖမ်းယူလိုက်သည်။ ထို့နောက် တံခါးသည် ဝုန်းခနဲပြန်ပိတ်
 သွားပြီး လင့်ခ်သည် ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နှင့် တစ်ယောက်တည်း
 တုန်ရစ်ခဲ့တော့သည်။ ရုရှစစ်ဗိုလ်က တယ်လီဖုန်းခိုင်ခွက်အား လှည့်နေ
 သံကို သူကြားရသည်။ သို့ရာတွင် ရုရှလို စကားပြောနေသည်။ လင့်ခ်
 က ရုရှဘာသာကို တစ်လုံး နှစ်လုံးသာ နားလည်သည်။ သူ နာရီကို ကြည့်
 လိုက်၏။ ရှစ်နာရီခွဲနေပြီ။ ကိုးနာရီတွင် သူ နောက်ထပ် စီးကရက်
 တစ်လိပ်၊ သောက်ချင်စိတ်ပေါ်လာပြီး သူ့ဘဝတွင် ယခုအကြိမ်သည်
 စိတ်ပူပင်ရဆုံး အချိန်ပင်တည်း။

နံနက်ဆယ်နာရီတွင် သူ အကြီးအကျယ် ကြောက်လန့်လာသည်။
 သူတို့က လင့်ခ်ကို ထိုမျှလောက်ကြာအောင် စောင့်ခိုင်းထားသည်ဆိုပါက
 ဒုက္ခဖြစ်နေလေပြီ။ အကြီးအကျယ် ဒုက္ခဖြစ်နေလေပြီ။ အဘယ့်ကြောင့်
 ဆိုသော် သူတို့က လင့်ခ်ကို စုံစမ်းနေသောကြောင့်ပင်တည်း။ သူ ပေး
 သောလိပ်စာသည် အပျက်အစီးပုံများအကြား၌ ရှိနေခဲ့သည့်တိုင်အောင်
 ထိုလိပ်စာ၌ ရီနိတ်ရှုနိတ်ဒါးဆိုသူ မရှိကြောင်း သိအောင် စုံစမ်းရန် သိပ်
 ကြာမြင့်မည်မဟုတ်ပါ။ သူသည် ဝက်ပိတ်၌ ချောင်ပိတ်မိနေသော ကြွက်
 တစ်ကောင်ပမာ အိတ်ထဲက သေနတ်ကို နောက်တစ်ကြိမ်စမ်းရင်း တွေး
 လိုက်၏။ ထိုအခန်းတွင် ပြတင်းပေါက်မရှိ၊ ဗီဇိုမရှိ၊ သေနတ်ကို ဝှက်ထား
 ရန် နေရာမရှိပါ။ သူက ခုံတန်းလျားရှည်များ နောက်ဘက်သို့ ငုံ့ကြည့်
 ရင်း အခန်းထဲတွင် ကာလအတော်ကြာအောင် တံမြက်စည်းမလှည်းဘဲ
 ထားခဲ့ပုံရသည်။

လင့်ခ်သည် သေနတ်ကို အိတ်ထဲမှ ထုတ်ယူလိုက်ပြီးနောက်
 အခန်းထောင့်ရှိ ကြမ်းခင်းသစ်သားများအား ဆက်ထားသည့်နေရာများ
 တွင် သေနတ်ပြောင်းနှင့် ထိုးကြည့်လိုက်သည်။ အခန်းထောင့်တစ်ထောင့်
 တွင် သစ်သားဆွေးနေသည်။ သူက သေနတ်ပြောင်းနှင့် ခပ်နာနာထိုး
 လိုက်ရာ ကြမ်းခင်းသစ်သားပျော့ဝင်သွားပြီး ကွဲအက်စပြုတော့သည်။
 မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် သူက သေနတ်ကို ထိုးထည့်နိုင်အောင် ကြီးမား
 သောအပေါက်တစ်ပေါက်ကို ဖောက်ပြီးသွားလေပြီ။ သေနတ်သည် ကြမ်း
 ပြင်အောက်ရှိ မြေကြီးပေါ်သို့ ဘုတ်ခနဲကျသွားသံကို ကြားလိုက်ရသဖြင့်
 သူ သက်ပြင်းချလိုက်၏။ ယခု သူသည် အိတ်ထဲမှ ပိုက်ဆံအိတ်ကို ထုတ်
 ယူလိုက်သည်။ သူက ဝမ်းနည်းစွာနှင့် ကြည့်လိုက်၏။ သူ့ဝှက်ထားနှိပ်
 သည့် နည်းလမ်းမရှိပါ။ သူ့ကို ရှာဖွေသောအခါ ယခု သူ့အရှာခံရတော့
 မည်ဖြစ်ကြောင်း သိနေသည်။

သူတစ်ကိုယ်လုံးကို ချွတ်ကြည့်လိမ့်မည်ဖြစ်သည်။ သူက ထိုငွေများကို ရုရှတို့အား ပန်းကန်ပြားပေါ်တွင် တင်၍ ဆက်သမည့်အစား မြေကြီးပေါ်ရှိ တွင်းတစ်တွင်းထဲတွင် ဆွေးမြေ့ပျက်စီးသွားစေသည်က ပို ကောင်းပေလိမ့်မည်။ သူက အမေရိကန်ဒေါ်လာ ငါးဆယ်ခန့်ကိုသာ ယူထားလိုက်ပြီး ကျန်ငွေနှင့် ဝါနာလင့်ခ်အမည်နှင့် ယူထားသော ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံ၏ နိုင်ငံကူးလက်မှတ်တို့ကို သေနတ်ပစ်ချလိုက်သော အပေါက်ထဲသို့ ထိုးထည့်လိုက်သည်။ အသက်ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန်ရှုနေရပြီး မျက်နှာပေါ်တွင် ချွေးများ စိုရွှဲနေသော ဝါနာလင့်ခ်သည် ဒူးထောက်ထိုင်နေရာမှထလိုက်ပြီး ခုံတန်းလျားရှည်ပေါ်တွင် ပြန်ထိုင်လိုက်၏။

တံခါးပြန်ပွင့်လာချိန်တွင် ဆယ့်တစ်နာရီနီးပါးရှိလေပြီ။ ခပ်စောစောက သူတွေ့ခဲ့ရသော အရာရှိအား မြင်လိုက်ရသည်တွင် သူ ခုန်ထလိုက်၏။ အစောင့်စစ်သားက သူ့ကို ထွက်လာခဲ့ရန် ရှုမစ်ဇာသေနတ်နှင့် အချက်ပြလိုက်လေသည်။

“ခင်ဗျား ဒီကိုလာခဲ့”

ဝါနာလင့်ခ် အခန်းထဲမှ ထွက်လာချိန်တွင် ထိုစစ်သားက ပခုံးကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆုပ်ကိုင်၍ သူ့အား စားပွဲရှေ့သို့ ရောက်အောင် တွန်းပို့လိုက်သည်။ အခန်းထဲတွင် ဆေးလိပ်မီးခိုးများ ပြည့်နှက်နေလေသည်။ သူတို့အားလုံးသည် လစ်စ်အိပ်ခန်းက စက္ကူအိတ်နှင့် ထည့်၍ သူ ပြန်ယူလာခဲ့သော စီးကရက်များကို သောက်၍ ချော့ကလက်တို့ကို စားနေကြသည်။ ဘာကြောင့်မှန်း မသိ၊ သူအကြီးအကျယ် စိတ်ဆိုးလာမိသည်။ စိတ်ဆိုးလာသောကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ကြိတ်မနိုင် ခဲမရသည့် ဒေါသများသည် မျက်ရည်များအဖြစ် မျက်စိထဲတွင် ရစ်ဝဲလာကြတော့သည်။ ထိုအခန်းထဲတွင် စစ်ဗိုလ်တစ်ယောက် ထပ်ရောက်နေသည်။ ထိုစစ်ဗိုလ်က စားပွဲနောက်ဘက်ရှိ ကုလားထိုင်၌ ဝင်ထိုင်နေစဉ် ပထမဗိုလ်ကြီးက သူ့နောက်ဘက်တွင် ဘေးဘက်သို့ ကပ်၍ မတ်တတ်ရပ်နေသည်။ သူ၏ ရိုက်ဂျိုးသော အမူအရာကြောင့် နောက်ထပ်ရောက်လာသော စစ်ဗိုလ်အသစ်နှင့် ဗိုလ်ကြီးအဆင့်ပင်ဖြစ်သော်လည်း သြဇာအာဏာတစ်မျိုးမျိုး ပိုမို၍ ရှိနေပုံရသည်။ နောက်ထပ် ရောက်လာသူ လူသစ်က လင့်ခ်မျက်လုံးထဲမှ မျက်ရည်များကို မြင်တွေ့သွားသည်။

“ခင်ဗျား ဝမ်းနည်းနေသလား၊ ခင်ဗျားက ကိစ္စတစ်ခုခုအတွက် စိတ်ထိခိုက်နေသလား။”

ဝါနာလင့်ခ်က ဖြေလိုက်၏။

“မဟုတ်ပါဘူး၊ မီးခိုးတွေကြောင့်ပါ။ ဘာမှမဟုတ်ပါဘူး.. .”

“ဒီလိုကိုး..”

ထိုစစ်ဗိုလ်၏မျက်နှာသည် သေးသွယ်ရှည်လျားပြီး စဉ်းစားနေပုံ နေသည်။ ထူထဲသော မျက်ခုံးမွေးကြီးများသည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ဆက်နေ ကြသည်။ ထိုမျက်ခုံးမွေးအောက်ဘက်ရှိ မျက်လုံးများကို တွဲကျနေသော မုတ်ခွံများက အုပ်မိုးထားသည်။ သူသည် လင့်ခ် ဆက်ပြောမည့်စကား တို့ နားထောင်နေသည့်အလား ဘာမှမပြောဘဲ ငြိမ်နေသည်။ နောက်ဆုံး တွင် တိတ်ဆိတ်မှုက လင့်ခ်ကို အနိုင်ယူသွားသည်။ သူက ရှိရှိသမျှ သတ္တိများကိုစုစည်းလိုက်ပြီး အံ့အားသင့်၍ ဒေါပွနေသံပေါက်အောင် သို့ နာတွင် ရှိသေလေးစားသောအသံလည်းပါအောင် ပြောလိုက်၏။

“ဒုက္ခပါပဲဗျာ၊ ခင်ဗျားက ကျွန်တော့်ကို အကြာကြီးစောင့်ခိုင်းထား ခဲ့ပြီးပါပြီဗျာ၊ ခင်ဗျားက..”

“တိတ်စမ်း”

စားပွဲနောက်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်က ငေါက်လိုက်၏။

“ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျာ..”

လင့်ခ်က အံ့အားသင့်သွားသောလေသံနှင့် ထပ်ပြောလိုက်သည်။

“ကျွန်တော်က သာမန်အလုပ်သမားတစ်ယောက်ပါခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘာများသိချင်လို့ပါလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဗျာ..”

ထိုအရာရှိသည် မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပြီး စားပွဲကို ပတ်လျှောက် ထာရာ လင့်ခ်၏အသံ မှေးမှိန်ပြီး ပျောက်ကွယ်သွားရလေတော့သည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ညင်သာစွာမေးလိုက်၏။

“ခင်ဗျား နာမည်”

“ဟိန်းရစ်ချ်အော်လ်ဘွန်းပါ”

သူ့မျက်နှာကို ရှုစစ်ဗိုလ်က လက်ခုံနှင့် စိတ်လိုက်မာန်ပါမဟုတ် ဘဲ ခပ်ကြမ်းကြမ်းဖြတ်ရိုက်ပစ်လိုက်သောကြောင့် သူ့စကားသံသည် ပြတ် ဘောက်သွားရလေတော့သည်။ လင့်ခ်သည် သူ့ပါးစပ်ထဲမှ သွေးထွက် ထာသောကြောင့် ငန့်ညိညိအရသာကို ခံစားလိုက်ရပြီး ခေါင်းခါလိုက်၏။

“မင်းနာမည်”

“ဟိန်းရစ်ချ်..”

ကျန်ပါးတစ်ဖက်ပေါ်တွင် နောက်တစ်ကြိမ် ခပ်ပြင်းပြင်းအရိုက် ခံရပြန်၏။ လင့်ခ်သည် ပါးရိုးမှ သွေးတိုးနေသည်ကို ခံစားနေရပြီး သူ သယ်ဘက်မျက်လုံးထဲမှ မျက်ရည်များထွက်လာသောကြောင့် ထိုမျက်လုံး နှင့် သူ ကြည့်၍မရတော့ပါ။

“နောက်ထပ်မျက်ရည်ကျလာပြန်ပြီလား”

ပြေပြေပြစ်ပြစ်မေးလိုက်ပြန်၏။

“နောက်တစ်ခါ ထပ်မေးမယ်၊ မင်း ဘယ်သူလဲ”
လင့်ဇ်က ညည်းညည်းညူညူပြောလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်ပြောပြီးပါပြီ ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်က . . .”

သူက မျက်ခွက်ကို နောက်တစ်ကြိမ်ထပ်ထိုးလိမ့်မည်ဟု ထင်သောကြောင့် တွန်းလိုက်မိ၏။ သို့ရာတွင် ရုရှစစ်ဗိုလ်က သူ့အရှိက်ကို ခပ်ပြင်းပြင်းထိုးလိုက်သည်။

လင့်ဇ်သည် ညစ်ပတ်နေသောကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ပစ်ကျသွားပြီး တွန့်လိမ်နေတော့သည်။ လင့်ဇ်သည် အသက်ကို ခက်ခက်ခဲခဲရှုနေရပြီး ဝေဒနာသက်သာအောင် ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ကုန်းကုန်းကြီး တွန့်လိမ်နေသည်။ အစောင့်စစ်သားက သူ့ကိုခပ်ကြမ်းကြမ်းပြန်ဆွဲထူပြီးနောက် စစ်ဗိုလ်က အချက်ပြလိုက်သည်တွင် သူ့ကို မတ်မတ်ဖြစ်အောင် ဆွဲထူထားပြီး စားပွဲရှေ့သို့ ပို့လိုက်သည်။

စားပွဲနောက်မှ ဝါရင့်စစ်ဗိုလ်က ပြောလိုက်၏။

“အင်း. . . တော်တော်ခေါင်းမာတဲ့လူပဲ”

သူက ဦးခေါင်းကို နောက်ဘက်သို့ လှည့်၍ ကျန်စစ်ဗိုလ်ကို ပြောလိုက်သည်။

“ဒါဆိုတော့ နည်းတစ်မျိုးပြောင်းလဲရတော့မှာပေါ့လေ”

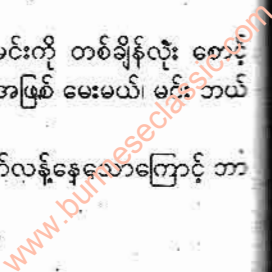
ဒုတိယစစ်ဗိုလ်က ခေါင်းညိတ်ပြီး အေးစက်စက်ပြုံးလိုက်၏။

“ကောင်းပြီလေ. . .”

ထိုရုရှစစ်ဗိုလ်က ပြောလိုက်ပြီး ကျန်အစောင့်စစ်သားကို ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။ သူ့အား စောင့်ခိုင်းထားသောအခန်းထဲသို့ ထိုစစ်သားဝင်သွားသည်ကို လင့်ဇ်က စောင့်ကြည့်နေလိုက်ပြီး သူဝမ်းဗိုက်ထဲမှ ကလီစာများအား အေးစက်သော လက်ကြီးတစ်ဖက်က ဆုပ်ကိုင်လိုက်သလို ခံစားလိုက်ရသည်။ မိနစ်အနည်းငယ်အကြာတွင် ထိုအစောင့်သည် လင့်ဇ်၏ သေနတ်၊ နိုင်ငံကူးလက်မှတ်၊ ငွေစက္ကူတို့နှင့်အတူ ပြန်ထွက်လာသည်။ သူက ထိုပစ္စည်းများကို ရုရှစစ်ဗိုလ်ရှေ့ရှိ စားပွဲပေါ်တွင် တင်လိုက်ပြီး နောက်ဘက်သို့ ပြန်ဆုတ်၍ မတ်တတ်ရပ်နေလိုက်သည်။ ရုရှစစ်ဗိုလ်က လင့်ဇ်အား ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် ကြွက်တစ်ကောင်အား ကြွက်တွင်းထဲသို့ ပြန်မဝင်နိုင်အောင် လမ်းပိတ်ထားလိုက်သော ကြောင်ကဲ့သို့ ပြုံးပြလိုက်၏။

“ဟုတ်တယ် ကိုယ့်လူ၊ ကျုပ်တို့က မင်းကို တစ်ချိန်လုံး စောင့်ကြည့်နေခဲ့ကြတာ၊ ကဲ. . . နောက်ဆုံးအကြိမ်အဖြစ် မေးမယ်၊ မင်း ဘယ်သူလဲ၊ မင်းနာမည်က ဘာလဲ”

ဝါနာလင့်ဇ်သည် အလွန်အမင်း ထိတ်လန့်နေသောကြောင့် ဘာ

မပြောတော့ပါ။ ထိုကိစ္စကို ရိပ်မိဟန်တူသော ရုရှစစ်ဗိုလ်က ယူနီဖောင်း ဘာကင်အင်္ကျီရင်ဘတ်ပေါ်မှ အင်္ကျီအိတ်ထဲသို့ လက်နှိုက်ပြီး အနက် ဆောင်သားရေအိတ်ပြားပြားကလေးကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။ သူက သား ရေအိတ်ကလေးကို ဖြတ်ခနဲ လှန်ဖွင့်လိုက်ပြီးနောက် စားပွဲပေါ်ရှိ လင်းခဲ မြင်နိုင်လောက်သောနေရာတွင် ချထားလိုက်သည်။ ထိုစစ်ဗိုလ်၏ ဓာတ် ဝံ့သည် ညာဘက်ခြမ်းတွင် ရှိနေသဖြင့် ထိုပစ္စည်းသည် ဝန်ထမ်းအသိ အမှတ်ပြု ကတ်ပြားဖြစ်ပုံရကြောင်း လင်းခဲသိလိုက်သည်။ ကတ်ပြားပေါ်မှ ဇာကို လင်းခဲ ဖတ်မရပါချေ။ သူ သတိထားမိသောအချက်မှာ တူနှင့် ထံစဉ်တံဆိပ်ပင်ဖြစ်သည်။

“အဲဒါ ဘာလဲ”

သူက အသံအက်ကွဲကွဲနှင့် မေးလိုက်၏။

ထိုစစ်ဗိုလ်က ရုရှဘာသာနှင့် ဖြေလိုက်သည်။

“ကျုပ် ရုရှလို မပြောတတ်ဘူး”

ရုရှစစ်ဗိုလ်က မယုံကြည်ဟန်ပြုလိုက်သည်။

“အန်ကေဗွီဒါ၊ လျှို့ဝှက်ပုလိပ်”

“ဘုရား... ဘုရား...”

လင်းခဲက အင်္ဂလိပ်လို ရေရွတ်လိုက်၏။

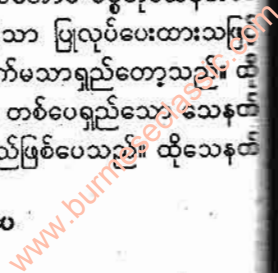
(၁၁)

ပဲရစ်
(၁၉၄၅) ဇူလိုင်လ (၂၅)ရက်

ဆီဒီလိုက အင်ဒရီဟု သိထားသောလူရွယ်သည် ရူးဒူရန်တင်ရုံ ညစ်ပတ်သောဟိုတယ်အိပ်ခန်းတစ်ခုထဲတွင် ထိုင်နေသည်။ အပြင်ဘက် ၌ အလွန်ပူလောင်နေသည်။ သူက ပြတင်းပေါက်ခန်းဆီးကို ဆွဲပိတ်ပစ် လိုက်၏။

ခပ်စောစောပိုင်းက သူသည် ဝိုင်ဖြူတစ်ပုလင်းကို ဝယ်ခဲ့ပြီး အေး သွားအောင် မျက်နှာသစ်ခွက်ထဲတွင် ထည့်၍ ရေအေးပိုက်ခေါင်းကို ဖွင့် ထားခဲ့သည်။ ယခု သူသည် ဝိုင်ဖြူကို ဖန်ခွက်ထဲသို့ ထည့်သောက်ပြီး အိပ်ရာပေါ်က လက်နက်ကို လှမ်းကြည့်နေသည်။

အဘိုးကြီးသည် သူပေးသော ဒေါ်လာတစ်ထောင်ဖိုး စပိန်ပိုက်ဆံ နှင့် တန်အောင် ကောင်းကောင်းမွန်မွန်လုပ်ပေးခဲ့သည်။ ဆီဒီလိုသည် ထိုသေနတ်ကို လက်နှင့် စိတ်ရှည်လက်ရှည်ပြုလုပ်ပေးခဲ့သည်။ ဆီဒီလို သည် ရွှံ့စေးနှင့်ပြုလုပ်ထားသော ခိုရုပ်များကို ပစ်ခတ်ရာတွင် စပိန်နိုင်ငံ မှ သူဌေးသူကြွယ်များ အသုံးပြုသည့် သေနတ်မျိုးမှ အတုခိုးထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုသေနတ်မှာ ပြောင်းနှစ်ခုကို အထက်အောက်ဆင့်ထားသော သေနတ်ဖြစ်ပြီး ပြောင်းအရှည်ကို ဆက်လက်မခန့်သာ ရှိအောင် ဖြတ် တောက်ထားသည်။ ဆီဒီလိုက သေနတ်ဒင်ကို ဖြုတ်ပစ်လိုက်ပြီး ထို သေနတ်ဒင်နေရာတွင် လက်နှင့်ဆုပ်ကိုင်နိုင်အောင် ပစ္စတိုသေနတ်ဒင် နှင့်တူသော ဒင်ကို သံထည်သက်သက်နှင့်သာ ပြုလုပ်ပေးထားသဖြင့် သေနတ်တစ်ခုံး၏ အရှည်သည် (၁၁?)လက်မသာရှည်တော့သည်။ ထို သေနတ်ကို တစ်စီဖြုတ်လိုက်မည်ဆိုပါက တစ်ပေရှည်သော သေနတ် အိတ်ထဲတွင် ထည့်၍ ယူဆောင်သွားနိုင်မည်ဖြစ်ပေသည်။ ထိုသေနတ်

တို့ ပခုံးတွင် လွယ်ထားမည်ဆိုပါက ထိုပစ္စည်းအားသည် လူထစ်ယောက်၏ ဂျာကင်အင်္ကျီအောက်ဘက်တွင် အနည်းငယ်ဖောင်းနေစေသည်က လွဲ၍ ထိုသေနတ်ကို သက်သောင့်သက်သာ သယ်ဆောင်သွားနိုင်မည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

ဟိုတယ်ခန်းတွင် သုံးနာရီကြာအောင် လေ့ကျင့်လိုက်သောအခါ သူသည် ထိုသေနတ်ကို နှစ်မိနစ်အတွင်း ပြန်လည်၍ တပ်ဆင်ပြီးသား ဖြစ်သွားသည်။ အသုံးပြုရမည့်အချိန်သို့ ကျရောက်လာပါက သူသည် ထိုသေနတ်ကို တစ်မိနစ်နှင့် တပ်ဆင်နိုင်ပေလိမ့်မည်။ ဆေးပြင်းလိပ် ထည့်သော ဗူးပြားကလေးထဲတွင် ထည့်ထားသည့် ကျည်ဆံငါးတောင့်က ဆီဒီလို၏ ထူးခြားသောပါရမီကိုပြနေသည်။ ထိုသေနတ်ကို ဆီဒီလို၏ မြေအောက်တိုက်ခန်းထဲတွင် သူတို့စမ်းသပ်ခဲ့ကြစဉ်က ဆီဒီလိုသည် ထိုသေနတ်နှင့် ကျည်ဆန်တို့အပေါ် သူ့အဖော်၏ စိတ်အားထက်သန်မှုကို ပြုံးမိခဲ့သေးသည်။

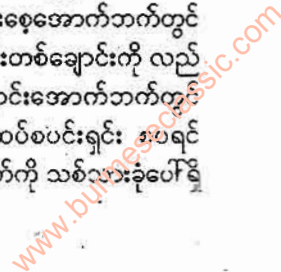
ထိုကျည်ဆန်များသည် ဆေးပြင်းလိပ်လောက် 'တုတ်'သော်လည်း ဆေးပြင်းလိပ်ထက် အနည်းငယ်တိုသော ကျည်ဆန်များဖြစ်ကြသည်။ ထိုကျည်ဆန်များကို မာကျောသော ရော်ဘာမှ လက်နှင့်ပြုလုပ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆီဒီလိုက ရှင်းပြလိုက်၏။

“ဒီလို ကျည်ဆန်မျိုးနဲ့ဆိုရင် သိပ်ဝေးဝေးပြေးမှာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒါကိုတော့ မင်းနားလည်ပါနော်”

“ကျွန်တော်ကောင်းကောင်းကြီး နားလည်ပါတယ်ဗျာ၊ ဒါပေမဲ့ စွမ်းဆောင်ရည်ကိုတော့ သံသယဖြစ်မိတယ်”

ဆီဒီလိုက ပြုံးလိုက်ပြီး မြေတိုက်ခန်းထဲမှ မီးလုံးတစ်လုံးကို မီးဖွင့်လိုက်၏။ မြေတိုက်ခန်း၏ နံရံတစ်ဖက်သည် သံမဏိပြားခပ်ပါးပါးတစ်ချပ်တို့ အပေါ်ကကပ်ထားသော ကျောက်သားနံရံဖြစ်သည်။ ထိုသံမဏိပြားရှေ့တွင် လူရွယ်က သူ့ကို ရှင်းပြထားသောပစ်မှတ်တစ်ခုကို ဆီဒီလိုက ဖန်တီးထားသည်။ ထိုပစ္စည်းမှာ မြေနီကို မီးဖုတ်၍ ပြုလုပ်ထားသော ခွံမင်လူမျိုးတစ်ယောက်၏ ဦးခေါင်းပုံ အခေါင်းပွရုပ်တုဖြစ်ပြီး လူတစ်ယောက်၏ ဦးခေါင်းအလေးချိန်ဖြစ်သော ဆယ်ပေါင်ခန့်ဖြစ်လာအောင် အထဲသို့ ရွှံ့စေးများထည့်ထားသည်။ ထိုရုပ်တု၏မေးစေ့အောက်ဘက်တွင် လွှနှင့်တိုက်၍ အပေါက်ဖောက်ပြီး သစ်သားချောင်းတစ်ချောင်းကို လည်ချောင်းထဲသို့ ထိုးသွင်းထားသည်။ ထိုသစ်သားချောင်းအောက်ဘက်တွင် ဇီတိုရင်ကားဟောင်းတစ်စီးမှဖြုတ်ယူလာသော ဆပ်စပင်းရှင်း အပရင်တစ်ခုကို တပ်ဆင်ထားပြီး ထိုစပရင်၏အောက်ဘက်ကို သစ်သားခုံပေါ်ရှိ

သစ်သားခပ်ထူထူတစ်ချောင်းနှင့် ဆက်ထားသည်။

ဆီဒီလိုက ပြောလိုက်၏။

“ခုဟာက တကယ့်ဟာနဲ့ယှဉ်လိုက်ရင် ပိုပြီး ခိုင်နေလိမ့်မယ် ထင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် စမ်းတော့ ကြည့်ပါ”

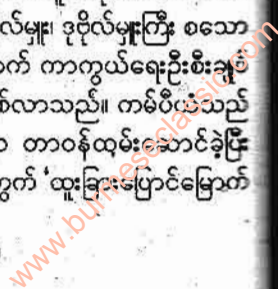
ထိုကဲ့သို့စမ်းသပ်ရာမှ ရရှိလာသော ရလဒ်မှာ သူ့မျှော်လင့်ထားသည်ထက် ပိုကောင်းနေသည်။ ၎င်းအပြင် သေနတ်ကို ပစ်လိုက်သည့်အခါ ထွက်ပေါ်လာသော အသံမှာ သူ့မျှော်လင့်ထားသလို စူးစူးရှရှ မြည်သံမျိုးမဟုတ်ဘဲ ခပ်အုပ်အုပ် ခပ်တိုးတိုးမြည်သံမျိုးသာဖြစ်နေသည်။

“ပြောင်းဝက ထွက်လာတဲ့အရှိန် ပိုနူးတယ်၊ တစ်စက္ကန့်မှာ ဝေတစ်ထောင်ပဲရှိတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မင်းတွေ့သလို လုံလောက်ပါတယ်”

ယခု ပဲရစ်တွင် သူ့အလုပ်စရန် အဆင်သင့်ဖြစ်နေလေပြီ။ သူသည် ရက်ဖာတီပေးထားသော ဖိုင်တွဲကို အထပ်ထပ်အခါခါ ဖတ်သည်။ အရေးကြီးသော အချက်အလက်များကို သူ အမြဲတမ်းသိနေခဲ့သော အချက်များကဲ့သို့ ရွတ်ပြနိုင်သည်အထိ မှတ်မိနေအောင် ကျက်မှတ်ထားသည်။

ချမ်းသာသော မိဘများမှ မွေးဖွားလာသူ ဂျော့ချ်ရော်ဘင်ဆန် ကမ်ပီယံဂျူနီယာသည် (၁၈၈၅)ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ (၁၄)ရက်နေ့တွင် ဝါရှင်တန်ပြည်နယ် စပိုက်နီးမြို့၌ မွေးဖွားသည်။ သူ့ဖခင်သည် ဒေသဆိုင်ရာ စာသင်ကျောင်းများ၌ စာသင်ကြားပို့ချပုံကို မယုံကြည်သော အကြောင်ကြောင် ပညာတတ်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ဖြစ်ရာ သူ့သားကို ဆယ်နှစ်နှစ်သားအရွယ်အထိ ဂန္တဝင်စာပေများနှင့် သမ္မာကျမ်းစာတို့ကို နေ့စဉ်ဖတ်ပြုပြီး ပညာသင်ပေးခဲ့သည်။ အသက်ဆယ်နှစ်နှစ်အရွယ်တွင် သူ့ကို အထက်တန်းကျောင်းတစ်ကျောင်းသို့ပို့၍ စာသင်ကြားစေပြီး ထိုမှတစ်ဆင့် ဝက်စ်ပျိုင့်စစ်တက္ကသိုလ်သို့ တက်ရောက်စေခဲ့ရာ (၁၉၀၉)ခုနှစ်တွင် သူ ကျောင်းဆင်းခဲ့သည်။ သူသည် ဒုဗိုလ်ဘဝနှင့် ဗာဂျီးနီးယားဆေးရွက်ကြီးလုပ်ငန်းပိုင်ရှင်တစ်ဦး၏ သမီး ပက်ထရီရှာအာလင်နှင့် အိမ်ထောင်ပြုသည်။

တပ်မတော်သားဘဝ၏ အစဦးပိုင်းတွင် သူသည် အဆက်အသွယ်ကောင်းရသော အထက်တန်းစား ငွေကြေးချမ်းသာသူစစ်ဗိုလ်တစ်ယောက်အဖြစ်နေထိုင်နိုင်ခဲ့သည်။ သူသည် ဗိုလ်ကြီး၊ ဗိုလ်မှူး၊ ဒုဗိုလ်မှူးကြီး စသော ရထူးတို့ကို လျင်မြန်စွာအဆင့်ဆင့်ရရှိပြီးနောက် ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ် (ကြည်း)၏ ကိုယ်ရေးအရာရှိ ဒုဗိုလ်မှူးကြီးဖြစ်လာသည်။ ကမ်ပီယံသည် ပထမကမ္ဘာစစ်တွင် ထူးချွန်ပြောင်မြောက်စွာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး စစ်ကြီးပြီးဆုံးသည့်အခါ သူ့ရသတ္တိရှိသမျှအတွက် 'ထူးခြားပြောင်မြောက်

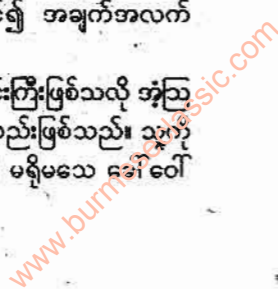

သော အမှုထမ်းကောင်းတံဆိပ်'ကို ရရှိခဲ့သည်။

ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးစီးသွားသောအခါ သူသည် ပိုလိုကစားရင်း
ထပ်မတော်သမိုင်းနှင့် သေနင်္ဂဗျူဟာများအကြောင်း သူတေသနစာတမ်း
များ ပြုစုရင်း အေးအေးလူလူနေခဲ့သည်။ သူသည် ဂျပန်တို့က ပုလဲဆိပ်
တမ်းကိုလာရောက်မတိုက်ခိုက်ချိန်အထိ အမေရိကန်နိုင်ငံနှင့် ဟာပိုင်ယီ
တို့တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး သူသည် ဗိုလ်မှူးချုပ်အဆင့်အထိ ရာ
ထူးတိုးမြှင့်ခံရခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့ကိုယ်တိုင် ဦးစီးကွပ်ကဲ၍ တိုက်ခိုက်ရ
သောစစ်ပွဲမှာ (၁၉၄၂) ခုနှစ်တွင် မြောက်အာဖရိကတိုက်ကို ဝင်ရောက်
တိုက်ခိုက်ရသော စစ်ဆင်မှုပင်ဖြစ်သည်။ နောက်နှစ်တွင် သူသည် စစ်
လေ့ကျန်းသို့ တက်ရောက်သိမ်းပိုက်ချိန်၌ အမေရိကန်တပ် မြောက်မြား
စွာကို ဦးစီးကွပ်ကဲခဲ့ရသည်။ သူသည် တိုက်ခိုက်ရေးတွင် ကျွမ်းကျင်သော
ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအဖြစ် လူသိများသည်။ ရန်သူက သိမ်းပိုက်ထားသော နယ်
မြေထဲသို့ ရဲရဲတင်းတင်း ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်နိုင်မှုမှာ သမိုင်းတွင် စာတင်
လောက်ပေသည်။ ဟစ်တလာ၏ သွေးရူးသွေးတန်း တိုက်ခိုက်သော
နောက်ဆုံး အာဒင်းနက်စ်တိုက်ပွဲတွင် ဘတ်စ်တိုညျမြို့၌ အပိုင်းခံနေရ
သော ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အင်တိုနီမက်ဩလိုက်ဖ်၏ တပ်များကို ကယ်တင်ရာ
တွင် သူသည် အဓိကနေရာမှ ပါဝင်ခဲ့သည်။ စစ်ကြီးပြီးဆုံးသောအခါ
သူသည် ဘာဗေးရီးယား၏ စစ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးအဖြစ် ခန့်အပ်ခြင်းခံရ
သည်။

ထိုကိစ္စမှာ တရားဝင်သိရှိရသော ဇာတ်ကြောင်းပင်ဖြစ်သည်။ သို့
ရာတွင် အခြားဇာတ်ကြောင်းတစ်ခု ရှိသေးပြီး ထိုဇာတ်ကြောင်းကို ပြု
စုနိုင်အောင် သူသည် အတော်အတန်အချိန်ယူခဲ့ရသည်။ သူသည်
လစွာဘွန်းမြို့ရှိ ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံကောင်စစ်ဝန်ရုံးတွင် နယူးဇော့ခ်တိုင်းမစ်
သတင်းစာဖိုင်တွဲများ၊ လိုက်ဖ်နှင့် တိုင်းမစ်မဂ္ဂဇင်း အဟောင်းများကို
လေ့လာခဲ့သည်။ ဆွီဒင်နိုင်ငံ ဂိုသင်းဘတ်မြို့ရှိ တက္ကသိုလ်စာကြည့်တိုက်
တွင် 'မြင်းစီးစစ်သည်တော် ဂျာနယ်' ဇာတ်များ၌ ကမ်ပီယံရေးသားခဲ့
သော ဆောင်းပါးများအပါအဝင် အဖိုးတန်သောအချက်အလက်များကို
စုဆောင်းရရှိခဲ့သည်။ ၎င်းအပြင် သူသည် အရက်ဆိုင်၊ စားသောက်ဆိုင်
နှင့် ကလပ်များတွင် ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်သွားရောက်ရင်း စစ်ဗိုလ်စစ်သား
များပြောကြ ဆိုကြသောစကားများကို နားထောင်၍ အချက်အလက်
များကို စုဆောင်းခဲ့သည်။

ကမ်ပီယံသည် လူမုန်းများသော သူရဲကောင်းကြီးဖြစ်သလို အံ့ဩ
စရာကောင်းသော သမိုင်းဝင် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်လည်းဖြစ်သည်။ သူ့ကို
'သေနတ်နှစ်လက်ကိုင်သူ'၊ 'သတ္တိသွေး' စသည်ဖြင့် မရှိမသေ ခေါ်ဝေါ်

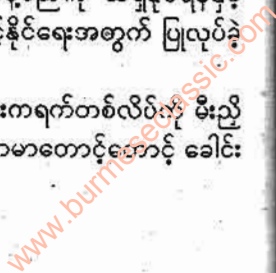
ကြသည်။ တည်ငြိမ်မှုမရှိသော သူ့စရိုက်ကို လူတိုင်းသိသည်။

ကမ်ပီယံသည် သူ့တပည့်တပန်းများအတွက်သာမက သူ့အတွက် ပါ ဘွဲ့တံဆိပ်များရရှိအောင် ပြောင်ပြောင်တင်းတင်း ဖျိတ်လံကြိုးပမ်းခဲ့သည်ဟု ဆိုစမှတ်ပြုကြသည်။ သူသည် သူ့အားထောက်ခံကြသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များကပင် သူ့ကို ငြိုငြင်လာအောင် အဓိပ္ပာယ်မရှိ ဒေါသကြီးမှုကြောင့် စစ်ခုံရုံးသို့ တင်ခံရလုနီးပါး ဖြစ်ခဲ့ရလေ့ရှိသည်။ သူသည် အရက်အလွန်သောက်သော်လည်း အရှက်အကြောက်ကြီးမားသူဖြစ်သည်။ သူသည် ဘုရား တရားကို အလွန်ကြည်ညိုသူဖြစ်သည်။ ကမ်ပီယံသည် ရိုင်းမြစ်ကို ကျော်ဖြတ်ချိန်၌ မြစ်ထဲသို့ အပေါ့သွားခဲ့သူဖြစ်သလို ပြင်းပြလွန်းသောမျိုးချစ်စိတ်ကြောင့် မကြာမကြာ ချုံးပွဲချ၍ ငိုတတ်သူလည်း ဖြစ်သည်။ သူ့ထံတွင် စစ်သမိုင်းနှင့်ပတ်သက်သော စာအုပ်များ ပြည့်စုံစွာရှိသော စာကြည့်တိုက်ရှိသလို ပိုလန်သား တစ်ဖက်ရန်သူများကိုလည်း စစ်မြေပြင်တွင် အနိုင်ဆဲနိုင်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

ကမ်ပီယံနှင့်ပတ်သက်၍ ကြားရသမျှမှာ ဆန့်ကျင်ဘက်များသာ ဖြစ်ပြီး စိတ်ပညာကို အပျော်တမ်းလေ့လာလိုက်စားသူများအတွက် သူသည် အလွန်လေ့လာစရာကောင်းသူပင်ဖြစ်သည်။ သူသည် စည်းကမ်းကြီးသူ၊ အရှက်အကြောက်ကြီးသူ၊ အောင်မြင်မှုနောက်သို့ တကောက်ကောက်လိုက်သူ၊ လူရိုးလူအဖြစ်သူ ကမ်ပီယံသည် မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဖြစ်လေသနည်း။ ကမ်ပီယံသည် အိမ်ထောင်ရေးတွင် စိတ်ချမ်းသာသူဖြစ်ပါသလား၊ သို့မဟုတ် သူ့ထက်ရာထူးကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်များအား ညစာဖြင့် တည်ခင်းဧည့်ခံသည့်အခါ ချောမောလှပသော ကြက်ခြေနီ သူနာပြုဆရာမကလေးများကို အမြဲတစေ ဧည့်ခံခိုင်းလေ့ရှိသော ကမ်ပီယံသည် သာ ကမ်ပီယံအစစ်အမှန်ဖြစ်ပါသလား။

ကမ်ပီယံအကြောင်း ကောင်းကောင်းသိနိုင်သော ပုံတိုပတ်စတစ်ခုမှာ ကမ်ပီယံ ကျောင်းဆင်းသည့်နှစ်တွင် ဝက်စ်ပွိုင့်စစ်တက္ကသိုလ်၌ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သောကိစ္စပင်ဖြစ်သည်။ လျှပ်တစ်ပြတ် သေနတ်ပစ်လေ့ကျင့်ခန်းများကို ပြုလုပ်နေကြစဉ် ကမ်ပီယံသည် သူ့ဦးခေါင်းကို တကယ်ပစ်ခတ်နေသော ပစ်မှတ်များအကြားတွင် ခေါင်းထောင်၍ ထားကြည့်ခဲ့သည်ဟု ထိုပုံတိုပတ်စက ဆိုလေသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် သူက ထိုကဲ့သို့ ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းမှာ သူမည်မျှအထိ ကြောက်လန့်မည်ကို သိရှိနိုင်ရန်နှင့် သူ့ကိုယ်သူ မကြောက်မလန့်အောင် လေ့ကျင့်နိုင်ရေးအတွက် ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းပင်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ပါရီတိုတယ်ခန်းထဲ၌ ရှိနေသူသည် စီးကရက်တစ်လိပ်လုံး မီးညှိလိုက်ပြီးနောက် ဝက်အူချောင်းသဏ္ဍာန် ခပ်မာမာတောင့်တောင့် ခေါင်း

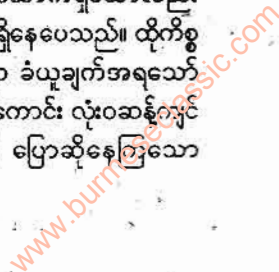

အုံးပေါ်တွင် မှီချလိုက်သည်။

ဘာပေးရီးယားရှိ ကမ်ပီယံ၏ စစ်ဌာနချုပ်မှ ထွက်ခွာ၍ ကမ်ပီယံ ခရီးသွားလာသောကိစ္စရပ်များတွင် မြူးနစ်သို့ တစ်ခါတစ်ရံသွားလာခြင်း၊ အဲလ်ပီတောင်ခြေရင်း၌ တကွတပြားစီရှိနေကြသော မြို့ကလေးများဆီသို့ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် သွားလာခြင်း၊ ဂုဏ်သရေရှိ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့်အတူ ည စာစားသောက်ခြင်း၊ အမေရိကန်နိုင်ငံ ကိုယ်စား သံအမတ်ရာထူးကို ရရှိ မထားသော်လည်း ချစ်ကြည်ရေးသံတမန်အဖြစ် ဝင်ရောက်ဆောင်ရွက် ပေးခြင်းများလည်း ပါဝင်လေ့ရှိပေသည်။ သူသည် ဖရန်ဖတ်ရှိ ဥရောပ တိုက်၊ အမေရိကန်စစ်ဌာနချုပ်သို့ တစ်လတစ်ကြိမ် သွားရောက်လေ့ရှိ သည်။ ထိုသို့သွားရောက်မှုများမှာ လစဉ် သွားရောက်မှုမျိုးဖြစ်သော် လည်း ပုံစံတစ်ခုအဖြစ် ပုံဖော်ယူ၍ ရလောက်အောင် မှန်မှန်သွားလာနေခြင်း လည်း မဟုတ်ပြန်ပါ။ ကမ်ပီယံ မည်သည့်နေရာတွင် မည်သည့်အချိန် ၌ ရှိနေလိမ့်မည်ကို ကြိုတင်သိရှိနိုင်အောင် ကမ်ပီယံ၏ တပည့်တပန်း များထံသို့ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်နိုင်မှ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ အိပ်ရာပေါ်၌ လဲနေသူက စိတ်ထဲက တွေးတောကြည့်ရင်း ကမ်ပီယံ၏ စစ်ဦးစီးအရာရှိ (ဒု)အဖြစ် ဆောင်ရွက်နေသော ထောက်လှမ်းရေးတာဝန်ကို ယူရသူ ဗိုလ်မှူးကြီး အော်စကာကွတ်ကို သူ့စာရင်းမှ ပယ်ပစ်လိုက်သည်။ အော် စကာကွတ်၏ ထမင်းချက်မှာ တရုတ်လူမျိုးတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး သူ ယာဉ်မောင်းမှာ စစ်သားကျော်တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ချဉ်းကပ်၍ ရနိုင် ဖွယ် မရှိပါ။

သူ အကောင်းဆုံးချဉ်းကပ်၍ ရနိုင်မည့်ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ကမ်ပီယံ၏ ကိုယ်ရေးအရာရှိ ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး ဂျိမ်းစ်ဖရင့်ချ်ပင် ဖြစ်သည်။ ဖရင့်ချ် သည် နယူးဂျာဆီ၊ ဆက်ဒယ်ရေးဗားတွင် ကျန်ရစ်သော ချောမောလှပ သည့် ဇနီး၊ သားသမီးနှစ်ယောက်တို့နှင့် ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့သောအိမ်ထောင် တွနေသူဖြစ်သည်။ ဖရင့်ချ်၏ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့သော အိမ်ထောင်ရေး နှင့် အပြစ်ဆိုစရာမရှိသော နေပုံထိုင်ပုံကို ကမ်ပီယံ အလွန်သဘောကျ သည်။ ဒါဆိုရင် ဖြစ်နိုင်စရာမရှိပြန်ပါ။

ဤတွင် ကမ်ပီယံ၏ စစ်ဌာနချုပ်တည်ရှိရာ ဘက်ဒ်တိုင်းရှိ ဆက် သွယ်မှုလုပ်ငန်း တာဝန်ခံဗိုလ်မှူးကြီးအလ်တန်အက်ဖ် စတီးဝပ်သာ ကျန် တော့သည်။ စတီးဝပ်တွင် ဇနီးနှင့် သားသမီးနှစ်ယောက်ရှိသော်လည်း သူတွင် ဂျာမန်အမျိုးသမီးအပျော်ဇနီးတစ်ယောက် ရှိနေပေသည်။ ထိုကိစ္စ မှာ ကမ်ပီယံ၏ ရှေးဆန်သော စာရိတ္တပိုင်းဆိုင်ရာ ခံယူချက်အရသော် လည်းကောင်း၊ တရားဝင်အမိန့်များနှင့်သော်လည်းကောင်း လုံးဝဆန့်ကျင် နေသည်။ သို့တိုင်အောင် ထိုကိစ္စမှာ တပ်ထဲ၌ ပြောဆိုနေကြသော

အတင်းအဖျင်းများသာ ဖြစ်နေကြပေသည်။ ကမ်ပီယံကိုယ်တိုင်နှင့် ကမ်ပီယံ၏ ကိုယ်ရေးအရာရှိတို့က လွဲလျှင် ထိုကိစ္စကို ကမ်ပီယံ၏ တပည့်တပန်းများအားလုံးက သိရှိထားကြသည်။

ထိုအမျိုးသမီးမှာ ဩစဇိုးယန်း မင်းမျိုးမင်းနွယ်မှ ဆင်းသက်လာသူ အသက်သုံးဆယ့်ငါးနှစ်အရွယ် မြို့စားကတော် သီရေစာဗွန်ရီဒက်ပင်ဖြစ်သည်။ သူသည် နာဇီလိုလားသူအဖြစ် သံသယအဝင်ခံရသော်လည်း သက်သေအထောက်အထားပြနိုင်ခဲ့ခြင်းမရှိခဲ့ပါ။ စတီးဝပ်သည် သီရေစာကို မြူးနစ်အရာရှိ ကလပ်အနီး အိမ်ခန်းတစ်ခန်းတွင် ထားရှိသည်။ စတီးဝပ်သည် သီရေစာထံသို့ အချိန်မှန်မှန်လာရောက်နိုင်ခြင်းမရှိပါ။

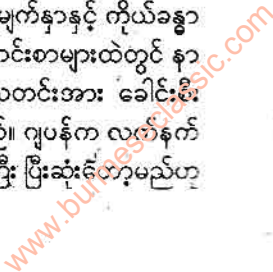
ဟုတ်ပြီ . . အိပ်ရာပေါ်မှ ပုဂ္ဂိုလ်က ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ ရှယ်လီပြန်ပေါ်လာရမည့်အချိန် ကျရောက်လာလေပြီ။

(၁၂)

အစ်စတန်ဘူ
(၁၉၄၅) ဩဂုတ်လ (၁၀)ရက်

ထိုရာသီသည် ပညာရှိများ နှုတ်လျှာစောင့်စည်းကြချိန်၊ အမျက် ဒေါသကို ထိန်းချုပ်ကြချိန်ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် နေအိမ်၌ မွေးထားသော တိရစ္ဆာန်များက အရှင်သခင်ကို ပြန်ကိုက်ချိန်၊ ပြန်ကန်ချိန်လည်း ဖြစ်သည်။ သစ္စာရှိသော ဇနီးများက လိမ်ညာကြသည့်အချိန်၊ မိတ်ဆွေဟောင်းများက သစ္စာဖောက်ရန် ကြံစည်ကြသောအချိန်ပင်ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်သည် တစ်ချိန်သောအခါက ဘိုင်ဇမ်းသီးယမ်းဟု လူသိများခဲ့သော ရောမမြို့တော်သစ် တည်ရှိဖူးခဲ့သည့် ဤနေရာရှိ ချောင်ကြိုချောင်ကြား၊ လမ်းကြိုလမ်းကြားများထဲမှ သဲများ၊ ဖုန်များ ကြွထလာအောင် ဖာမရာပင်လယ်ပေါ်မှ ဖြတ်ကျော်လာသော လေပူများ တိုက်ခတ်သည့် အချိန်ကာလပင်တည်း။

ဘီရောခဲလူတွင် ရှိသော ဗြိတိသျှသံရုံးသည် ကျောက်တုံးများနှင့် ဆောက်လုပ်ထားသော အဆောက်အအုံတစ်ခုဖြစ်သည်။ လမ်းပေါ်တွင် လူအနည်းငယ်သာရှိသည်။ အပူဒဏ်ကို ခံကြရသည့် မြို့ပေါ်မှပုဂ္ဂိုလ်များသည် ပန်ကာ သို့မဟုတ် လေအေးစက်များကို ဖွင့်ထားရင်း အအေးဖျော်ရည်ဖန်ခွက်များကို လက်ထဲတွင်ကိုင်ရင်း အိမ်တွင်း၌သာ ကုပ်နေကြသည်။ မြို့ထဲတွင်နေဖို့ မလိုသော ပို၍ကံကောင်းသူများကမူ လူရှင်းနေသော ဘော့စ်ပိုရစ်စ်ကမ်းခြေတွင် လဲလျောင်းရင်း မျက်နှာနှင့် ကိုယ်ခန္ဓာတို့ကို သတင်းစာများနှင့် ကွယ်ထားကြသည်။ သတင်းစာများထဲတွင် နာဂါဆာကီ၌ ဒုတိယအဏုမြူဗုံးကို ကြချခဲ့သော သတင်းအား ခေါင်းစီးစာလုံးကြီးများနှင့် ပြုစုတူးပြတ် ဖော်ပြထားကြသည်။ ဂျပန်က လက်နက်ချလိမ့်မည်။ ရှည်လျားစွာဖြစ်ပွားခဲ့သောကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးဆုံးတော့မည်ဟု

နိမိတ်ဖတ်ကြသည်။

လွန်ခဲ့သည့်ညက သံအမတ်ကြီး၏ ရုံးခန်းထဲတွင် စစ်ကြီးပြီးဆုံးမှ ကြောင့် ဝမ်းသာသည့်အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် အရက်သောက်ခဲ့ကြသည်။ သို့ရာတွင် စစ်ကြီးပြီးဆုံးအောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့်နည်းလမ်းကိုမူ မကျေနပ်သောစိတ်များဖြစ်ပေါ်နေကြသဖြင့် ထိုအခမ်းအနားသည် တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်နှင့်ပင် ပြီးဆုံးသွားသည်။ ဟီးရီးရီးမားနှင့် နာဂါဆာကီတို့၏ ချောက်ချားဖွယ်ရာ ဖြစ်ရပ်အမှန်ကို သူတို့ အတိအကျမသိနိုင်ကြပါ။ သို့ရာတွင် ထိုကိစ္စသည် စစ်သမိုင်းတွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သော အခြားဖြစ်ရပ်များထက် ပိုမို၍ ဆိုးရွားကြောင်း သိခဲ့ကြသည်။

သို့တိုင်အောင် သံရုံးတွင်ရှိနေသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ကမူ ဂျပန်တို့အပေါ် ကရုဏာသက်ခြင်း မရှိပါ။ ဗြိတိသျှသံရုံးမှ စုံစမ်းရေးအရာရှိ အာသာပေါ့တာမန်းသည် (၁၉၄၁)ခုနှစ်က စင်ကာပူ၌ ရှိနေခဲ့သူဖြစ်သည်။ သူသည် ငှားရမ်းဖတ်ရှုနေသော ယနေ့ထုတ် လန်ဒန်တိုင်းမ်စ်သတင်းစာကို အောက်ပြန်ချရင်း ဂျပန်လူမျိုးများသည် နောက်ဆုံးတွင် ထိုက်ထိုက်တန်တန်ခံသွားကြပြီဖြစ်သဖြင့် ကျေကျေနပ်နပ်နှင့်ပင် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ သူက အိမ်သာထဲသို့ တိတ်တိတ်လေးသွား၍ ခပ်မြန်မြန်ဆေးလိပ်သောက်ရန် ထိုင်ရာမှ ထလိုက်ချိန်တွင် ဧည့်ကြိုခန်းထဲသို့ လူတစ်ယောက်ဝင်လာသည်။ ထိုသူသည် အရပ်ပုသည်။ ခန္ဓာကိုယ်တုတ်ခိုင်သည်။ ရှေးဆန်ဆန် ကော်လာနှစ်ထပ်ဖုံး ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ပေါ့တာမန်းကို မြင်လိုက်ချိန်တွင် သူ့ထံသို့ ဦးတည်၍ လာလေတော့သည်။

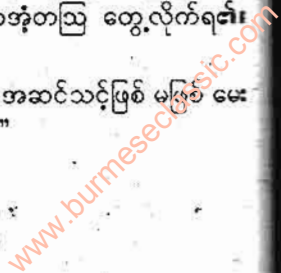
“ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ဘာများ ကူနိုင်ပါသလဲ”

“ကျုပ် ဆာချားလ်စ်ဒေါင်းနဲ့ ဓကားပြောချင်ပါတယ်”

ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ပြောလိုက်၏။ ပေါ့တာမန်းသည် အတွင်းကျကျကိစ္စများကို သိခွင့်ရသူမဟုတ်ပါ။ သူသည် တံခါးစောင့်နှင့် လုံခြုံရေးတာဝန်တို့ကို ပူးတွဲထမ်းဆောင်ရသော လေးလံဇေးကွေးလှသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်သာ ဖြစ်သည်။ သို့တိုင်အောင် ယခုလာရောက်သော ဧည့်သည်၏ နေပုံထိုင်ပုံက သူ့ကျောရိုးတစ်လျှောက်တွင် စိမ့်ဆင်းသွားစေခဲ့သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ လက်များသည် ကိုးရီးကားယားပုံစံမျိုး ဖြစ်နေကြပြီး ခြေထောက်အနည်းငယ်တုန်နေကြောင်း သူ တအံ့တဩ တွေ့လိုက်ရ၏။ ဘုရား. . ဘုရား၊ ဘုရား၊ ဘုရား။

“ခင်ဗျား ခဏတော့စောင့်ပါဗျာ၊ သူ အဆင်သင့်ဖြစ် မဖြစ် မေးကြည့်ပါဦးမယ်၊ ဒါနဲ့ ခင်ဗျားနာမည်က. . .”

ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ပြောလိုက်၏။

“နာမည်တွေ ဘာတွေ လုပ်မနေနဲ့ဗျာ”

ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် တံခါးပေါက်ဆီသို့ နောက်ပြန်လှည့်၍ ကြည့်နေကြောင်း ပေါ့တာမန်း သတိပြုလိုက်မိ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ရုရှလူမျိုး တစ်ယောက်သာဖြစ်ရမည်။ ပြီးတော့ ပေါ့တာမန်း တစ်ခါမှမပစ်ဖူးခဲ့သော မစ္စတိုသည် စားပွဲအံ့ဆွဲထဲ၌ ရှိနေသည်။ သူက စာယ်လီဖုန်းစကားပြော ချွတ်ကို ကောက်ကိုင်ရင်း အံ့ဆွဲကို ဘယ်ဘက်လက်နှင့် ဆွဲဖွင့်လိုက်၏။ သူက ဒိုင်ခွက်ကို လှည့်၍ စကားပြောခွက်ထဲသို့ ပြောလိုက်ပြီး ခေါင်းညိတ် ချ၍ မတ်တတ်ပြန်ရပ်လိုက်သည်။

“ခင်ဗျား ကျွန်တော်နဲ့ လိုက်ခဲ့ပါ..”

သူသည် ထိုလူကို စကြိုလမ်းအတိုင်း ခေါ်သွားပြီး ယာယီကောင်စစ်ဝန်၏ ရုံးခန်းတံခါးကို ခေါက်လိုက်၏။ ထို့နောက် သူက တံခါးဖွင့်ပြီး ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို အထဲသို့ ဝင်ခိုင်းလိုက်သည်။

ယာယီကောင်စစ်ဝန်က ပြောလိုက်၏။

“နေကောင်းပါရဲ့လားခင်ဗျာ၊ ကျေးဇူးပြုပြီး ထိုင်ပါ”

ရုရှလူမျိုးသည် မစ္စတာပေချ်၏ စားပွဲရှေ့ရှိ လက်တင်ကုလား ထိုင်တွင် ဝင်ထိုက်လိုက်သည်။ ဤတွင် မစ္စတာပေါ့တာမန်းက ပြန်ရန် တိုက်ကို ပြန်လှည့်လိုက်သည်။

မစ္စတာပေချ်က ပြောလိုက်၏။

“ဟေ့.. ပေါ့တာ၊ တံခါးအပြင်ဘက်နားမှာ နေပါကွာ၊ ဟုတ်လား”

တံခါးပြန်ပိတ်သွားချိန်တွင် “မစ္စတာပေချ်က ဧည့်သည်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်၏။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ပြောလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားက ဆာချားလစ်ဒေါင်းလား”

“မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျုပ်က ဟာရီးလ်ပေချ်၊ ယာယီကောင်စစ်ဝန်”

ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် နေမထိထိုင်မသာ ဖြစ်နေသည်။ အခန်းထဲတွင် လက်နက်ကိုင်ထားသော လူပုဂ္ဂိုလ်များ ပုန်းကွယ်နေခြင်း ရှိ မရှိ လိုက်လံ စစ်ဆေးနေသလို လျှောက်ကြည့်နေသည်။

ပေချ်က ရှော့ရှော့ရှုရှုပြောလိုက်၏။

“ကျုပ်က သူ့ကို ခေါ်ခိုင်းလိုက်ပါပြီ၊ သူ ဒီကို ဆယ့်ငါးမိနစ် အတွင်း ရောက်လာပါလိမ့်မယ်၊ ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို ဘာကိစ္စလဲဆိုတာ ပြောပြနိုင်မလား မသိဘူး”

ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ်က ဘိုလ်ကော့၊ ကွန်စတန်တင်ဘိုလ်ကော့”

“ဟုတ်ကဲ့..”

ပေ့ချ်က တိုက်တိုက်တွန်းတွန်းပြောလိုက်၏။

“ကျုပ် ပြီးတော့မှ ထပ်ပြောမယ်”

နောက်ထပ် ဆယ်မိနစ်ကြာသည်အထိ အကြိမ်ကြိမ်ကြိုးစားသည့် တိုင်အောင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထံမှ နောက်ထပ် ဘာမှမသိရပါ။ ဆယ်မိနစ်ခန့် အကြာတွင် ပေါ့တာမန်းက တံခါးကို ခေါက်ပြီး အခန်းထဲသို့ ဆာချားလ်စ် ဝင်လာသည်။ သူသည် အရပ်ရှည်သူမဟုတ်။ သို့ရာတွင် သူသည် စစ် တပ်ပုံစံအတိုင်း ကိုယ်ကို ခပ်မတ်မတ်ထားပြီး ဦးခေါင်းကို မော့၍ လျှောက် ဝင်လာသည်။

“ကျုပ် ချားလ်စ်ဒေါင်းပဲ”

သူ ဝင်လာချိန်တွင် မတ်တတ်ရပ်လိုက်သော ရုရှလူမျိုးအား ဆာ ချားလ်စ်က ပြောလိုက်၏။

“ခင်ဗျားက ကျုပ်နဲ့ စကားပြောချင်တဲ့ ဆန္ဒရှိတယ်လို့ သိရတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ခင်ဗျားနဲ့သာ ပြောချင်တာပါ။ သူနဲ့ မပြောချင် ဘူး၊ ဘယ်သူနဲ့မှ မပြောချင်ဘူး”

“ကောင်းပြီလေ”

ဆာချားလ်စ်ဒေါင်းက ပြောလိုက်၏။

“ဟာရိုးလ်၊ တို့နှစ်ယောက်တည်းထားခဲ့ပြီး မင်း တစ်ဆိတ်လောက် ရှောင်ပေးပါလားကွာ”

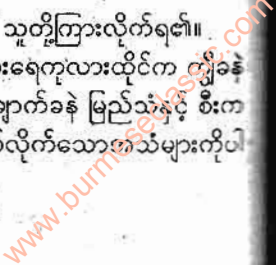
“ရပါတယ် ခင်ဗျာ”

ဆာချားလ်စ်ဒေါင်းက တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ရုံမျှနှင့် သူ ဘာလုပ် ရမည်ကို ပြောပြီးသားဖြစ်နေလေပြီ။ သူ့နောက်ဘက်မှ တံခါးပြန်ပိတ် သွားသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ဟာရိုးပေ့ချ်သည် ဆက်သွယ်ရေးရုံးခန်းရှိရာ အောက်ဘက်သို့ ကပျာကယာ ဆင်းသွားပြီး တာဝန်ကျအရာရှိကို ညွှန် ကြားချက်များ ဆက်တိုက်ပြောလေတော့သည်။ ဂျက်ပင်များကို ကဖွာ ကယာဆွဲဖြုတ်ပြီး ခလုတ်များကိုဖွင့်၊ တိပ်ရီကော်ဒါများကို အဆင်သင့် ပြင်ဆင်ပြီးသောအခါ ဟာရိုးပေ့ချ်က နားကြပ်တစ်ခုကို ကောက်ယူလိုက် ပြီး လောက်စပီကာမှတစ်ဆင့် နားထောင်လေတော့သည်။ တာဝန်ကျ အရာရှိကလည်း အခြားလောက်စပီကာတစ်ခုမှတစ်ဆင့် ဦးခေါင်းကို စောင်းငဲ့၍ နားထောင်နေသည်။

“ကဲ . . .”

ဆာချားလ်စ်ဒေါင်း ပြောလိုက်သံကို သူတို့ကြားလိုက်ရ၏။

ဆာချားလ်စ် ထိုင်ချလိုက်သဖြင့် သားရေကုလားထိုင်က ကျိခနဲ မြည်သံကိုပါ ကြားလိုက်ရသည်။ သူတို့က ချောက်ခနဲ မြည်သံနှင့် စီးက ရက်မီးခိုးကို ရှူးခနဲ မြည်အောင် မှုတ်ထုတ်လိုက်သော အသံများကိုပါ

ကြားလိုက်ရသည်။

“ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို ပြောချင်တာ ဘာလဲ”
ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ပြောလိုက်၏။

“ကျုပ် ရုရှသံရုံးက ဘိုလ်ကော့ပါ။ အစွတန်ဘူလ်မှာ ကောင်စစ်
ဝန်လုပ်နေတာ ငါးလရှိပြီ”

“ဟုတ်ကဲ့...”

ဒေါင်းက ခပ်ရှည်ရှည်ဆွဲ၍ ပြောလိုက်၏။

“တကယ်တော့ ကျုပ်က ထောက်လှမ်းရေးကပါ။ လျှို့ဝှက်ရဲအဖွဲ့
နဲ့ (NKVD) ဒေသဆိုင်ရာ ညွှန်ကြားရေးမှူးပါ။ ခင်ဗျား အဲဒီအဖွဲ့ကို
သိရဲ့လား”

“အား.. သိတာပေါ့”

“ခင်ဗျားက ကျုပ်နဲ့အဆင့်တူ ပြိုင်ဘက်ပေါ့။ ဟုတ်တယ် မဟုတ်
လား”

ငြိမ်ကျသွားပြီးနောက် ရုရှအမျိုးသားက ရယ်လိုက်သံကို ကြား
လိုက်ကြရသည်။

“ဒီတော့ ခင်ဗျား စကားမပြောနဲ့၊ အရေးမကြီးပါဘူး၊ ကျုပ်က
တစ်ခုခုယူလာတယ်။ ကျုပ်က ခင်ဗျားနဲ့ အစီအစဉ်လုပ်ချင်တာကို ဘယ်
လို ပြောရမလဲ”

“အပေးအယူလား”

“ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်ဆီမှာ သတင်းတွေ ပါလာတယ်၊ ကျုပ်က
ခင်ဗျားကို ရောင်းမယ်”

“ဒီလိုကိုး...”

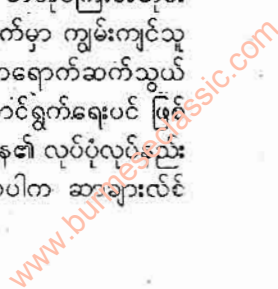
ဆာချားလ်စ်ဒေါင်းက ပြောလိုက်၏။

“ဘယ်လို သတင်းမျိုးလဲ၊ မစွတာဘိုလ်ကော့”

“အား.. ကျုပ်တို့ ပထမဦးဆုံး အပေးအယူလုပ်ကြမယ်”

“ခင်ဗျားက ပိုက်ဆံလိုချင်တယ် ထင်ပါရဲ့”

နားထောင်နေသော တာဝန်ကျအရာရှိက ပြုံးလိုက်၏။ ဆာ
ချားလ်စ်၏ လျှောင်တောင်တောင်လေသံကို အင်္ဂလိပ်လူမျိုးများကသာ
နားလည်ပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ဆာချားလ်စ်က စာအုပ်ကြီးအတိုင်း
ဆောင်ရွက်နေခြင်းဖြစ်သည်။ အဓိကကျသောအချက်မှာ ကျွမ်းကျင်သူ
များက ဆက်လက်တာဝန်ယူမည့်အချိန်အထိ လာရောက်ဆက်သွယ်
သည့်ပုဂ္ဂိုလ် ဆက်လက်စိတ်ဝင်စားနေအောင် ဆောင်ရွက်ရေးပင် ဖြစ်
သည်။ ထိုလုပ်ပုံလုပ်နည်းမှာ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာန၏ လုပ်ပုံလုပ်နည်း
ပင်ဖြစ်သည်။ ထောက်လှမ်းရေးနှင့် ပတ်သက်လာပါက ဆာချားလ်စ်

သည် အဘိုးကြီးပေါ့တာမန်းထက် ပိုမို၍ တာဝန်ရှိသူမဟုတ်ပါ။ နိုင်ငံရေးဆိုင်ရာ ထောက်လှမ်းရေးဌာနမှ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ယောက်ကို လွှဲအပ်ပေးရပေလိမ့်မည်။

“ခင်ဗျားကို ကျုပ် စားရင်းတစ်ခုပေးမယ်”

ဘိုလ်ကော့က ပြောလိုက်သည်ကို သူတို့ ကြားလိုက်ကြရ၏။ ရုဇူလူမျိုးက ဆာချားလ်စ်ထံ စာရွက်များ လှမ်းပေးသံကို ကြားလိုက်ရသည်။

“ဒါတွေက ဘာတွေပါလိမ့်၊ ကျုပ်ဆီမှာ စာကြည့်မျက်မှန် ပါမလာဘူး”

နားထောင်နေသူများက ပြုံးလိုက်ကြ၏။ တိပ်ပေါ်တွင် ဖမ်းမိပြီး သားဖြစ်အောင် ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း သိပေသည်။

ဘိုလ်ကော့ ပြောလိုက်၏။

“ဒါဆိုရင် ကျုပ်ဖတ်ပြမယ်၊ ကျုပ်ယူလာတာတွေက ဓော်စကိုမှာ ရှိတဲ့ (NKVD) ရဲ့ အဆောက်အအုံ လိပ်စာအားလုံး၊ သူတို့ရဲ့ အချက်ပေးစနစ်တွေ၊ ခင်ဗျားက လိုချင်သေးတယ်ဆိုရင် ကျုပ်က ဖယောင်း... ဖယောင်း...”

“နိပ်ထားတာကို ပြောတာလား”

“အဲဒီနေရာတွေအတွက် ဖယောင်းနိပ်ထားတဲ့ သော့ပုံစံတွေ၊ ပြီးတော့ ကင်းစောင့်တဲ့ အစီအစဉ်တွေ၊ ပြီးတော့ (NKVD) ရဲ့မော်တော်ကား နံပါတ်တွေ၊ ကဲ... နိပ်တယ်မဟုတ်လား၊ ပြီးတော့ တူရကီမှာ လှုပ်ရှားနေတဲ့ ဆိုဗီယက်အေးဂျင်းတွေရဲ့နာမည်တွေ၊ သူတို့ကို ဆက်သွယ်တဲ့ လျှို့ဝှက်စကားတွေ၊ အဲဒါတွေကိုလည်း ရမယ်လေ”

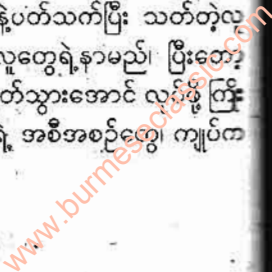
“မစ္စတာ ဘိုလ်ကော့”

ဆာချားလ်စ်ဒေါင်းက စိတ်မပါသောလေသံနှင့် ပြောလိုက်၏။

“နေပါဦးလေ၊ နေပါဦး၊ ရှိပါသေးတယ်”

မစ္စတာဘိုလ်ကော့၏အသံက ပို၍စိုးရိမ်ကြောင့်ကြလာဟန်နှင့် ဇွတ်ထပ်ပြောလိုက်၏။ ကောင်းတယ်၊ ဆာချားလ်စ်ရေ ဆက်သာ ကြိတ်ပေတော့။

“ကျုပ်က လန်ဒန်မှာရှိတဲ့ အစိုးရအဖွဲ့အစည်းထဲမှာ ဝင်လုပ်နေတဲ့ ရုရှအေးဂျင်းသုံးယောက်ရဲ့နာမည်ကို ပေးမယ်၊ အမေရိကန် အိုအက်စ်အက်စ်အေးဂျင်းကို မြူးနစ်မှာ သုတ်တဲ့ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး သတ်တဲ့လနာမည်၊ ပြီးတော့ သူ့ကိုငှားတဲ့ ဂျာမနီက လူတွေရဲ့နာမည်၊ ပြီးတော့ ဂိုအားရင်းကို စပန်းဒေါအကျဉ်းထောင်က လွတ်သွားအောင် လှုပ်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့တဲ့ အက်စ်အက်စ်အဖွဲ့ဝင်ဟောင်းတွေရဲ့ အစီအစဉ်တွေ၊ ကျုပ်က အဲဒါတွေ အားလုံးကို ပေးမှာပါ”

“ဒီလိုကိုး . . .”

ဆာချားလ်စ်က ခပ်ဖြည်းဖြည်းပြောလိုက်၏။ ဟာရီးလ်ပေချ်နှင့် တာဝန်ကျအရာရှိတို့ တစ်ယောက်မျက်နှာကို တစ်ယောက်က ကြည့်လိုက်မိကြသည်။

အကယ်၍ ဘိုလ်ကော့ထံတွင် သူပြောနေသော သတင်းများ၏ ထက်ဝက်ခန့် ပါလာမည်ဆိုပါက ထိုကိစ္စသည် နှစ်ပေါင်းများစွာအတွင်း သူတို့ဘက်က လျှို့ဝှက်သတင်းများကို ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ရလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ဘိုလ်ကော့က ပြောလိုက်၏။

“ကျုပ် ငွေလိုချင်တယ်၊ အင်္ဂလိပ်စာပါ ပေါင်သုံးသောင်း၊ နာမည်လိမ်နဲ့ ဗြိတိသျှနိုင်ငံကူးလက်မှတ်၊ ပြီးတော့ ဆိုက်ပရပ်စ်ကို အရောက်ပို့ပေးရမယ်၊ အဲဒါတွေ အားလုံး လုပ်ပေးရမယ်”

ဒေါင်းက ပြောလိုက်သည်။

“မစ္စတာဘိုလ်ကော့၊ ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို ပြောတဲ့ကိစ္စ ကျုပ်က သံအမတ်ကြီးကို ပြောပြရလိမ့်မယ်”

“ဟုတ်ပါပြီ၊ ပြောပါဗျာ . . . ပြောပါ”

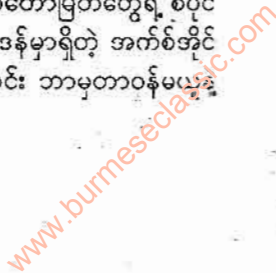
ဒေါင်းက သူ သံအမတ်ကြီးနှင့် သွားတွေ့နေစဉ် ပေါ့တာမန်းကို အထဲသို့ ဝင်လာပြီး ဘိုလ်ကော့နှင့်အတူတူနေရန် ပြောလိုက်သည်ကို နားထောင်နေသူများ ကြားလိုက်ကြရသည်။

“ကျုပ် ပြန်မလာခင်အထိ ဒီအခန်းထဲကို ဘယ်သူမှ ဘယ်ကိစ္စနဲ့မှ မဝင်ရဘူး၊ ဒီအခန်းထဲက ဘယ်သူမှ မထွက်စေရဘူး”

ဆာချားလ်စ်က ပြောလိုက်ပြီး သံအမတ်ကြီး ဆာအာသာဟန်ဒါ ဆိုက်ဘူချန်၏ ရုံးခန်းရှိနေသော ပထမထပ်သို့ ဓာတ်လှေကားနှင့် တက်ခဲ့၏။ သူတို့နှစ်ယောက်သည် ဆယ်မိနစ်ခန့် ကြာအောင် ခပ်တိုးတိုး စကားပြောနေခဲ့ကြသည်။ ဒေါင်းသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ပို၍ပို၍ စူပုပ်ပုပ်ဖြစ်လာသလို သံအမတ်ကြီး ဆူချန်ကလည်း တဖြည်းဖြည်းနှင့် ပို၍ပို၍ စိတ်ဝင်စားမှုနည်းလာသည်။ နောက်ဆုံးတွင် သံအမတ်ကြီးက ထိုကိစ္စတစ်ခုလုံးအား လန်ဒန်သို့ လွှဲပို့လိုက်ရန် ဒေါင်းအား ပြောလိုက်၏။

“ဝမ်းနည်းပါတယ် ချားလ်စ်ရယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်က ကျုပ်သံရုံးကို နိုင်ငံရေးဆိုင်ရာ ထောက်လှမ်းရေးဌာနက ကိုယ်တော်မြတ်တွေ့ရဲ့ စပိုင်တည်းခိုခန်းအဖြစ်မခံနိုင်ဘူး။ အဲဒီကိစ္စကို လန်ဒန်မှာရှိတဲ့ အက်စ်အိုင်အက်စ်ကို လွှဲပေးလိုက်၊ ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး မင်း ဘာမှတာဝန်မယူဘူးတော့”

ဒေါင်းက စ,ပြောလိုက်၏။

“ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျာ”

“အဲဒီကိစ္စ ပါရဂူတွေလက်ထဲကို လွှဲပေးလိုက်ပါ။ ချားလ်စ်ရယ်၊ ကျေးဇူးပြုပြီး လွှဲပေးလိုက်စမ်းပါ”

သံအမတ်ကြီးက သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့ပြောလိုက်ပြီးနောက် မဟော် ဂနီစားပွဲ၏ ညာဘက်ရှိ ဆန့်ထုတ်ထားသော စားပွဲတစ်ခြမ်းပေါ်မှ စာရွက်စာတမ်းများကို ကြည့်ရန် ကိုယ်ကိုလှည့်လိုက်လေတော့သည်။ ထိုကိစ္စမှာ အင်ကာရာသံရုံးရှိ စက္ကပ်ရုံရိုက်ခန်းအသစ်အတွက် ခန့်မှန်းခြေစာရင်းများပင် ဖြစ်ပြီး တူရကီနိုင်ငံ၏ ထုံးစံအတိုင်း နာရီပေါင်းများစွာကြာအောင်နှင့် ခေါင်းကိုက်ရလောက်အောင် ဈေးဆစ်ရပေဦးမည်။ သူ့ကို ပြန်ခိုင်းလိုက်ကြောင်း ဆာချားလ်စ်ဒေါင်း သိပါသည်။ ဆာချားလ်စ်သည် အောက်ထပ်သို့ ပြန်ဆင်းရင်း သူ့ဒေါသကို ဓာတ်လှေကားထဲတွင် မျှိုသိပ်ထားလိုက်သည်။ ဘိုလ်ကော့ထိုင်စောင့်နေသော အခန်းထဲသို့ သူပြန်ဝင်လာချိန်တွင် ပုံမှန်အတိုင်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ထိန်းသိမ်းနိုင်စွမ်း ရှိနေလေပြီ။

သူက ဘိုလ်ကော့အား ပြောလိုက်၏။

“ကျုပ် သံအမတ်ကြီးနဲ့ စကားပြောပြီးပြီ၊ ကျုပ်တို့ လန်ဒန်ရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို စောင့်ရလိမ့်မယ်ဆိုတာ ကျုပ်နဲ့သူ သဘောတူညီမှုရ လိုက်ကြတယ်။ ကျုပ်တို့ လန်ဒန်နဲ့ ဆက်သွယ်ဖို့ ခင်ဗျားက ကျုပ်တို့ကို အချိန်တော့ပေးရလိမ့်မယ်”

ဟာရီးလ်ပေချ်နှင့် တာဝန်ကျအရာရှိတို့ မျက်လုံးပြူးမျက်ဆန်ပြူးနှင့် တစ်ယောက်မျက်နှာကို တစ်ယောက်က ကြည့်လိုက်ကြ၏။ သူတို့က ရုရှကို သူတို့သံရုံးက ပြန်လွှတ်လိုက်တော့မှာလား၊ ထိုကိစ္စမှာ အကြီးဆုံး ဆောလ်မွန်ငါးကြီးတစ်ကောင်ကို ဖမ်းမိပြီးမှ ခဏအကြာတွင် ပြန်လာခဲ့ရန် မှာလိုက်ပြီး လွှတ်လိုက်သည်နှင့် တူနေပေသည်။

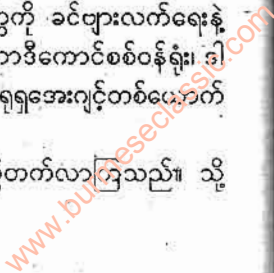
ဘိုလ်ကော့က ပြောလိုက်၏။

“နားလည်ပါတယ်ဗျာ၊ ကဲ... ဒီတော့ ခင်ဗျားက ကျုပ်ပြောတဲ့ အတိုင်း လိုက်လုပ်ရလိမ့်မယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ လုပ်ပါမယ်”

“ပထမတစ်ချက်ကတော့ ဒီသတင်းတွေကို ခင်ဗျားတစ်ယောက် တည်းကသာ လန်ဒန်ကိုပို့ပေးရမယ်၊ အဲဒါတွေကို ခင်ဗျားလက်ရေးနဲ့ ရေးရလိမ့်မယ်၊ လက်နှိပ်စက်နဲ့ မရိုက်ရဘူး၊ ဟောဒီကောင်စစ်ဝန်ရုံး၊ ဒါမှမဟုတ် အင်ကာရာမှာရှိတဲ့ ခင်ဗျားတို့သံရုံးမှာ ရုရှအေးဂျင့်တစ်ယောက် ရှိနေတယ်လို့ ကျုပ်ယုံကြည်ထားတယ်”

ဆာချားလ်စ်ဒေါင်း၏ မျက်ခုံးများ ကြွတက်လာကြသည်။ သို့

ရာတွင် သူက မေးခွန်းထပ်မမေးနိုင်ခင် ဘိုလ်ကော့က ဆက်ပြောလိုက်၏။

“ဒီသတင်းတွေကို လန်ဒန်ကို သံကြိုးနဲ့မပို့ဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ လမ်းကဖြတ်ပြီး ခိုးယူနိုင်လို့ပဲ၊ ခင်ဗျားသဘောတူပါတယ်နော်”
ဒေါင်းက ပြောလိုက်၏။

“ကျုပ်သဘောတူပါတယ်၊ ကျုပ်က သံတမန်ချောစာအိတ်နဲ့ ပို့ပေးပါမယ်”

“ဒီနေ့က ဩဂုတ်(၁၀)ရက်၊ ကျုပ်က ဒီလကုန်အထိ စောင့်မယ်၊ အဲဒီအချိန်အထိ ခင်ဗျားတို့ဘက်က အကြောင်းပြန်ကြားချက်မရဘူးဆိုရင် ကျုပ်တို့ နောက်ထပ်မဆက်သွယ်ကြတော့ဘူး၊ အဲဒါကိုရော သဘောတူရဲ့လား”

“သဘောတူပါတယ်ဗျာ”

ထို့နောက် ဆာချားလ်စ်က ပညာသားမပါဘဲ မေးလိုက်၏။

“ကျုပ်က ခင်ဗျားနဲ့ဆက်သွယ်ဖို့ လိုအပ်လာမယ်ဆိုရင် . . .”

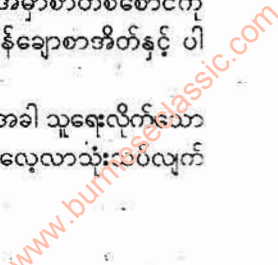
“မဖြစ်နိုင်ဘူး”

ဘိုလ်ကော့က ယထိပြတ်မယ်ချလိုက်၏။ သူက မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပြီး ဥရောပတိုက်ထုံးစံအတိုင်း သူ့လက်ကို ဆန့်တန်းပေးလိုက်သည်။

“မင်္ဂလာရှိသောညပါ၊ ဝွတ်ဘိုင် ရဲဘော်ကြီး”

သူသွားပြီး မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် ဆာချားလ်စ်ဒေါင်းသည် အဆောက်အအုံ၏ နောက်ဘက်တွင်ရှိသော သူ့ရုံးခန်းသို့ ပြန်သွားသည်။ သူတို့က တိပ်ခွေများကို ယူလာကြသည်တွင် ဆာချားလ်စ်ဒေါင်းသည် အခန်းကို သော့ခတ်၍ ဌာနအတွက် အစီရင်ခံစာကို ပြုစုတော့သည်။ အစီရင်ခံစာထဲတွင် ပြောခဲ့သမျှစကားအားလုံးကို ဖော်ပြထားသည့်အပြင် လန်ဒန်ရှိ ရုရှအေးဂျင့်သုံးယောက်၊ အမေရိကန်အရာရှိတစ်ယောက် လုပ်ကြံခံရမှု၊ ဝိုအားရင်းကို လွတ်ပစ်ရန်ကြံစည်သော အက်စ်အက်စ်အရာရှိများ၏ အကြံအစည်၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အပေါ် သူ၏ အကဲဖြတ်ချက်၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် တမင် ‘ထောင်’လွတ်လိုက်သူမဟုတ်ဘဲ ဘိုလ်ကော့သည် သူတကယ်သိထားသော သတင်းများနှင့်အတူ ဘက်ပြောင်းလာမည့် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြောင်း အလေးထား၍ ဖော်ပြပေးလိုက်သည်။ သံအမတ်ကြီးက လန်ဒန်ရှိ ဆာစတီဝပ်အတွက် အမှာစာတစ်စောင်ကို ရေးသားပေးသည်။ ထိုအစီရင်ခံစာသည် သံတမန်ချောစာအိတ်နှင့် ပါသွားလေ၏။

နောက်ထပ် ရက်ပေါင်းနှစ်ဆယ်ကြာသောအခါ သူရေးလိုက်သော အစီရင်ခံစာကို ရရှိကြောင်း၊ ထိုအစီရင်ခံစာကို လေ့လာသုံးသပ်လျက်

ရိုကြောင်း၊ ခပ်တိုတိုပြန်ကြားစာကို ဆာချားလ်စ်ဒေါင်း ရရှိတော့သည်။ ထိုကိစ္စအား ခပ်မြန်မြန်ဆောင်ရွက်ရန် လောဆော်သော သံကြိုးစာများကို ထိုအတောအတွင်း မကြာခဏယေပို့ခဲ့သော်လည်း ထိုပြန်ကြားစာကိုသာ ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သံအမတ်ကြီးက ကျေနပ်မှုအပြည့်အဝရှိသော လေသံနှင့် နိုင်ငံရေးဆိုင်ရာ ထောက်လှမ်းရေးဌာနမှ ကိုယ်တော်မြတ်များက ဘိုလ်ကော့နှင့် ပတ်သက်၍ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်စရာ မလိုဟု ယူဆကြောင်း မှတ်ချက်ချသော်လည်း ဆာချားလ်စ်ဒေါင်းသည် ရေရေလည်လည်စိတ်ကုန်ခန်းနေလေပြီ။

သို့တိုင်အောင် ဘိုလ်ကော့လာရောက်ပြီး ရက်သတ္တသုံးပတ်ပြည့် မြောက်သော နေ့ဖြစ်သည့် သြဂုတ်လ၏ နောက်ဆုံးနေ့တွင် ဘိုလ်ကော့ အရေးကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ လေ့လာစုံစမ်းရန် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ကို စေလွှတ်လိုက်သည့်ဆိုသောအကြောင်းကြားချက်ကို ရရှိလေတော့သည်။ ညနေ နှစ်နာရီတွင် ရှပ်အင်္ကျီ အဖြူရောင်နှင့် အပြာရင့်ရောင် ခပ်ပါးပါး ဝတ်စုံတို့ကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး အလောသုံးဆယ် မရှိလှသော အသက်သုံးဆယ်ငါးနှစ်အရွယ် လူရွယ်တစ်ယောက်ကို ဆာချားလ်စ်ဒေါင်း၏ အခန်းထဲသို့ ခေါ်သွင်းလာသည်။

“လန်ဒန်က မစ္စတာဖိလ်ဘီပါ ခင်ဗျာ”

(၁၃)

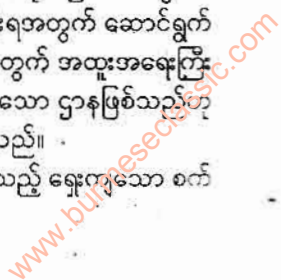
ဘလက်ချလီပတ်ခ်၊ ဘတ်ကင်ဟမ်ရွှင်းယား
အင်္ဂလန်
(၁၉၄၅) သြဂုတ်လ (၁၄)ရက်

ချားလ်စ်ဒီဗာဆန်သည် သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး ပြတင်းပေါက်မှ ပြန်လှည့်လာသည်။

ညတုန်းက မိုးရွာခဲ့သောကြောင့် အစစအရာရာသည် စိမ်းစိုနေပြီး ချစ်စရာကောင်းနေသည်။ ငါ အသက်ကြီးလာလို့ပဲ ဖြစ်ရမယ်ဟု သူက တွေးလိုက်၏။ သူသည် အပြင်ဘက်မှ လင်းလက်နေသောနေရောင် ခြည်ကို ကြည့်ရင်း ဆောင်ရွက်စရာ စာရွက်စာတမ်းများ များပြားလှသော သူ့စားပွဲဆီသို့ ပြန်လာရန် စိတ်မပါဘဲ ရှိနေသည်။ ယခု ဂျီစီစီအက်စ်တွင် ပန်ချ်ကတ် အော်ပရေတာများ၊ ပရိုဂရမ်မာများ၊ စစ်စတင်အနားလစ်စ်များ စသည်ဖြင့်ဝန်ထမ်းပေါင်း ခုနစ်ထောင်ကျော် အလုပ်လုပ်ကိုင်နေကြသည်။

ဂျီစီစီအက်စ်သည် စစ်ဖြစ်ခါစတွင် ကလပ်တစ်ခုနှင့် ပို၍ တူနေပေသည်။ သူတို့က 'နိုင်ငံတော် စကားဝှက်နှင့် လျှို့ဝှက်စကားလုံးကျောင်း' ဆိုသော တရားဝင်နာမည်အစား 'ဂေါက်ကလပ်နှင့် စစ်တုရင်အသင်း' ဆိုသောနာမည်ကို ချစ်စနိုး သုံးစွဲလေ့ရှိကြသည်။ ဘလက်ချလီပတ်ခ် ရှိ ဂျီစီစီအက်စ်တွင် ရန်သူ၏စကားဝှက်များကို ဖော်ထုတ်ခြင်း၊ အဓိပ္ပာယ်ဖော်ပေးခြင်း စသောလုပ်ငန်းများကို ဗြိတိသျှအစိုးရအတွက် ဆောင်ရွက်ပေးနေသောကြောင့် ဂျီစီစီအက်စ်သည် အစိုးရအတွက် အထူးအရေးကြီးသော သတင်းများရရှိအောင် ဆောင်ရွက်ပေးနေသော ဌာနဖြစ်သည်ဟု အကြောက်အကန်ပြောနိုင်သော နေရာပင်ဖြစ်သည်။

သူသည် ခပ်စောစောပိုင်းက သုံးစွဲခဲ့ကြရသည့် ရှေးကျသော စက်

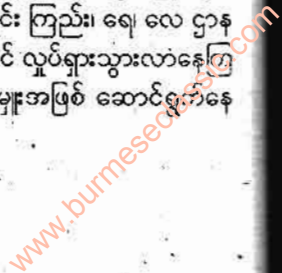

များ၊ ရမ်းသမ်းပြီး တွေးတောရမှုများ၊ တိုင်းမိစ်သတင်းစာမှ ပဟေဠိကွက် တွင် ဖြည့်စွက်ရသလို စကားဝှက်ဖော်ရသည့်ကိစ္စများ စသည်တို့ကို ပြန်တွေးမိပြီး ပြုံးလိုက်မိသည်။ ထိုစဉ်က ဂျီစီစီအက်စ်သည် တက္ကသိုလ် မှ ပညာရှင်များ၊ ဘာသာဗေဒ ပညာရှင်များ၊ နိုင်ငံရေးအရ ခိုလှုံလာသူ များ၊ သိပ္ပံပညာရှင်များ၊ အဘိဓာန်ပြုစုသူများ၊ အဆင့်မြင့် သင်္ချာပညာ ရှင်များ စသည်တို့ဖြင့် မိသားစုကြီး တစ်ခုလို သိုက်သိုက်ဝန်းဝန်း ရှိခဲ့ ပေသည်။

ထို့နောက် စစ်ဖြစ်သောကာလ ကြာမြင့်လာသည်နှင့်အမျှ သူတို့ဘက်မှ လုပ်နည်းကိုင်နည်းများသည် ပိုမို၍ ခေတ်မီလာကြသလို ရန်သူဘက်မှ လုပ်နည်းကိုင်နည်းများသည်လည်း ပိုမို၍ ခေတ်မီလာကြ သည်။

ဂျာမန်ရေငုပ်သင်္ဘော 'ယူ ၁၁၀'ကို စကားဝှက်များ၊ လျှို့ဝှက် စကားလုံးများနှင့်အတူ (၁၉၄၁)ခုနှစ် မေလတွင် မပျက်မစီးဘဲ ဖမ်းဆီး ရမိလိုက်ချိန်နှင့် ဂျာမန်တို့၏ စကားဝှက်ဖော်စက်ကို ဘီလ်ဖရိုက်ဒ်မင်းက မပျက်မစီး ဖမ်းဆီးရမိလိုက်ချိန်က ခံစားခဲ့ရသော စိတ်လှုပ်ရှားမှုတို့ကို သူ ပြန်သတိရလာမိသည်။

သူသည် ထိုစဉ်က တို့သက္ကလတ် ကုတ်အင်္ကျီ အဟောင်းကြီးကို ဝတ်ဆင်၍ ညနေပိုင်းတွင် အရက်ဆိုင်သို့ ဘီယာသွားသောက်တတ် သော ဂျော့ချီထရားစစ်ကို ပြန်သတိရလာမိသည်။ ယခုအချိန်တွင် စပယ်ရှယ် အပြင်ထွက်ခွင့် လက်မှတ်မပါဘဲနှင့် ထိုအဆောက်အအုံမှ ထွက်ခွင့်ရမည်မဟုတ်သလို အရက်ဆိုင်တွင် အရက်သွားသောက်ဖို့ ဆို သည်မှာ မဖြစ်နိုင်လွန်းလှသောကြောင့် ချားလ်ဒီဗာဆန်က ထိုအတွေး ကို ပြုံးလိုက်မိသည်။ သူသည် သက်ပြင်းချလိုက်ပြီးနောက် အစိမ်းရောင် သတ္တုစားပွဲများနှင့် ဖိုင်တွဲထည့်သော သတ္တုဗီရိုများရှိနေသော အခန်း ကျယ်ကြီးကို လှမ်းကြည့်လိုက်၏။ သူသည် လှုပ်ရှားသွားလာနေကြသော အသံများ၊ တယ်လီဖုန်းခေါင်းလောင်းသံများ၊ ရေတပ်၊ လေတပ်၊ ကြည်း တပ်မတော်တို့နှင့် တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်ထားသော တဲလက်စ်များမှ တစ် ချိန်လုံး တစ်ချက်ချက် မြည်နေသံများ စသည်တို့ကို သူ ကြားနေရသည်။ အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးများသည် ဖိုင်တွဲများကို ချိုင်းကြားတွင် ညှပ်ရင်း အကြောင်းကြားစာများကို လက်ထဲတွင် ကိုင်ရင်း ကြည်း၊ ရေ၊ လေ ဌာန ခွဲများအကြားတွင် အဆက်အသွယ်မပြတ်အောင် လှုပ်ရှားသွားလာနေကြ သည်။ ယခု သူသည် ဆက်ရှင် (၃၇)၏ ဌာနမှူးအဖြစ် ဆောင်ရွက်နေ သည်။

ဆက်ရှင် (၃၇)ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းမှာ ၎င်းတို့၏ ဌာနတည်ရှိသော အိမ်နံပါတ်ကို အစွဲပြု၍ ခေါ်ဝေါ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဆက်ရှင် (၃၇) သည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၌ ရှိသော ဆိုဗီယက်သံရုံးများ၊ ဆိုဗီယက် ကောင်စစ်ဝန်ရုံးများနှင့် မော်စကိုမြို့ နာမင်စကီလမ်း၊ အိမ်နံပါတ် (၁၉)ရှိ ဆိုဗီယက်ထောက်လှမ်းရေးဌာနတို့အကြား ဆက်သွယ်ပေးပို့နေသော သတင်းများကို ကြားဖြတ်ဖမ်းယူပြီး အဓိပ္ပာယ်ဖော်ပေးရသည့် တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်နေရသည်။

ချားလ်စ်ဒီဗာဆန်သည် သူ တောင်စဉ်ရေမရ လျှောက်၍ တွေး တောနေမိသည့်ကိစ္စကို စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်မိရင်း ငါနည်းနည်းပါး ပါးတော့ အလုပ် တကယ်လုပ်မှ ဖြစ်တော့မည်ဟု တွေးလိုက်မိ၏။ ယခု ရက်ပိုင်းတွင် သူသည် တောင်စဉ်ရေမရ လျှောက်တွေးနေမိကြောင်း သူ တိုယ်သူ သတိပြုမိခဲ့သည်။ လွန်ခဲ့သော ရက်သတ္တပတ်အနည်းငယ်ကစ၍ စစ်ကြီးပြီးဆုံးရန် နီးကပ်လာသည်နှင့်အမျှ အပြန်အလှန်ပေးပို့နေကြသော သတင်းများကို ဖမ်းရသည်မှာ လျော့နည်းသွားခြင်းမရှိဘဲ ပို၍ ပို၍များ ပြားလာသည်ကို တွေ့နေရသည်ဆိုသော အတွေးကို တွေးမိရာမှ တောင် စဉ်ရေမရ လျှောက်တွေးသည့် အကျင့်ကို သူ ရလာခြင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ထိုကဲ့သို့ ပိုမို၍ အလုပ်များလာမှုကြောင့် အပစ်အခတ်များ ရပ်စဲသွားချိန် တွင် ကျိစီစီအက်စ်ကို တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းမျှပင် ဖျက်သိမ်းပစ်မည့်ဟန် မရှိ သေးပါ။ သူက 'ဆောလ်ကုမ်စီ' ၌ ရှိနေသော ဟယ်လင်ကို တွေးလိုက်မိ ပြီး ယခုလို လုပ်ကိုင်နေရမည့်အစား နှစ်နာရီ သုံးနာရီလောက် လှေ တလေးနှင့်လျှောက်လှော်နေရမည်ဆိုပါက . . . သူ့နောက်တစ်ကြိမ် သွက် ပြင်းချလိုက်ပြီး ဘလက်ချလီပတ်ခ်တွင် (၁၉၄၆)ခုနှစ်၌ လိုအပ်လာမည့် ဝန်ထမ်းဦးရေအတွက် အမြဲတမ်းလက်ထောက်အတွင်းဝန်ထံ တင်ပြပြီး ညွှန်ကြားရေးမှူး ဒုဗိုလ်ကြီး ထရားစစ်စ်နှင့် ဝီလျံအမ်းစထရောင်းတို့ထံ မိတ္တူပေးပို့မည့် ရေးသားနေဆဲ အစီရင်ခံစာထံသို့ အာရုံစိုက်လိုက်ပြန်၏။

သူသည် စာပိုဒ်တစ်ဝက်သို့ပင် မရေးရသေးမီ သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့ တလေးချောင်းဆိုးသံကြောင့် စိတ်ခပ်တိုတိုနှင့် မော့ကြည့်လိုက်သည်။

“အေး.. . ဘာ့ကိစ္စလဲ”

“ဟောဒါကို ဆရာ ကြည့်စေချင်ပါတယ် ခင်ဗျာ.. .”

ပီယာဆင်က ပြောလိုက်သည်။ ပီယာဆင်က စာရွက်တစ်ထပ်ကို ဒီဗာဆန်ထံသို့ လှမ်းပေးလိုက်ရာ ဒီဗာဆန်သည် မျက်မှောင်ကုန်၍ စာ ရွက်များကို သူ့ရှေ့သို့ချလိုက်ပြီး စားပွဲပေါ်တွင် ဖြန့်ခင်းလိုက်၏။ သူက မျှားသား၍ ပြထားသော စာလုံးကြီးများကို မယုံကြည်ဟန်နှင့် ဖတ်ကြည့် နေသည်။

“ဘုရား... ဘုရား”

သူက ခပ်တိုးတိုးလေး ရေရွတ်လိုက်၏။ ပီယာဆင်သည် ဒီဗာဆန်၏ တုံ့ပြန်မှုအတွက် ပြုံးလိုက်မိသော်လည်း ဒီဗာဆန်က စာရွက်များကို လျှောက်ကြည့်နေစဉ် ဘာမျှမပြောဘဲ နေလိုက်သည်။ ဒီဗာဆန်သည် စာရွက်များကို ဖတ်ရင်း အသက်ရှူတိမ်လာသည်။ သူ ယခင်က ခံစားခဲ့ရဖူးသော စိတ်လှုပ်ရှားမှုက သူ့လက်ဖျားထိပ်များတွင် အနည်းငယ်ထုန်လှုပ်နေစေခဲ့သည်။

“ဒါ တမင်အကွက်ဆင်တာတော့ မဟုတ်ပါဘူးနော်”

သူက မဟုတ်နိုင်မှန်းသိလျက်ကပင် မေးလိုက်၏။ ပီယာဆင်က ပြင်းပြင်းထန်ထန် ခေါင်းခါလိုက်သည်။ ဒီဗာဆန်က မေးလိုက်၏။

“မင်းက ဘယ်လိုယူဆသလဲ”

“ကျွန်တော်ကတော့ ခုကိစ္စဟာ တော်တော်တုံးတုံးကိစ္စပဲလို့ ထင်ပါတယ်။ ပေါ့လျော့မှုပါ။ နယူးရော့ခံမှာရှိတဲ့တစ်ယောက်ယောက် စကားဝှက်စာအုပ်အမှားကို ကောက်ယူပြီး သုံးလိုက်တဲ့ကိစ္စပါ။ အဲဒီစကားဝှက်ဟာ အင်မတန် အဆင့်အတန်းနိမ့်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့က အဓိပ္ပာယ်ဖော်နိုင်ခဲ့တာတောင် နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာခဲ့ပြီပဲ”

“ဒါပေမဲ့ သတင်းကတော့ ထိပ်တန်းသတင်းပဲ”

“အဲဒါကို ကျွန်တော် သိပါတယ်ခင်ဗျာ”

ပီယာဆင်က မခံချင်သော လေသံကလေးနှင့် ပြောလိုက်၏။ ဒီဗာဆန်က ခပ်လျော့လျည်းလျည်း ပြုံးလိုက်ပြီး နောက်ထပ်မေးခွန်းတစ်ခုကို မေးလိုက်သည်။

“ဒါထက် ပိုမသိရသေးပါဘူး ခင်ဗျာ၊ သူတို့က ခပ်မြန်မြန်လုပ်ကိုင်နေကြပါတယ်။ အခုဆိုရင် အစအနကလေးတွေကို ပြန်ဆက်စပ်ကြည့်နေပါပြီ”

ပီယာဆင်က ပြန်ဖြေလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

“မင်းဆီမှာ အဆင်သင့် ဖြစ်နေပြီလား”

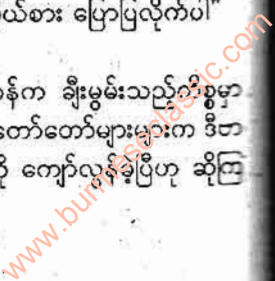
“နောက်ထပ် တစ်နာရီလောက် ကြာပါလိမ့်မယ်ခင်ဗျား”

ပီယာဆန်က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“အဲဒါတွေ အဆင်သင့်ဖြစ်တဲ့အခါကျရင် ကျုပ်ဆီကို ယူခဲ့၊ မင်းက အားလုံးကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ကျုပ်ကိုယ်စား ပြောပြလိုက်ပါ”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပီယာဆင်က ပြောလိုက်၏။ ဒီဗာဆန်က ချီးမွမ်းသည့်ကိစ္စမှာ ရှားပါးလှပါသည်။ ဆက်ရှင် (၃၇)မှ ဝန်ထမ်းတော်တော်များများက ဒီဗာဆန်သည် ချီးမွမ်းသည့်အသက်အရွယ်ပိုင်းကို ကျော်လွန်ခဲ့ပြီဟု ဆိုကြ

သည်။ သို့ရာတွင် ဒီဗာဆန်မျက်စိရှုန်းသွားသော ကိစ္စများလည်း သိပ်မရှိတော့ပေ။ ပီယာဆင် တွေးမိသည်။ ယခု သူ့ယူလာသောသတင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဒီဗာဆန်၏ တုံ့ပြန်မှုက သက်သေပြနေလေသည်။ သူသည် သူ့စားပွဲဆီသို့ ပြုံး၍ ပြန်လျှောက်သွားပြီး တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ကို ကောက်တိုင်၍ အောက်ထပ်မှ ချာတိတ်များအား ဒီဗာဆန် ပြောလိုက်သော စကားကို ကြားသိရအောင်အသိပေးလိုက်သည်။ ပြီးတော့ ယနေ့ညတင်တင်းတွင် ပက်စီနှင့်တွေ့သည့်အခါ သူ့ဦးဦးဖျားဖျားရလာသော ကိစ္စတို့ ပြောပြလိုက်ဦးမည်ဟု တွေးလိုက်မိသည်။

ဒီဗာဆန်သည် စေ့စေ့စပ်စပ်ကူးယူထားသော သတင်းများကို တစ်မိနစ်ကြာအောင် ငေးကြည့်နေပြီးနောက် တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ကို ကောက်ကိုင်လိုက်၏။

“ကျုပ်ကို ဒုဗိုလ်မှူးကြီး ထရားဗစ်စ်နဲ့ ချက်ချင်းဆက်သွယ်ပေးဇမ်း၊ ကျုပ် (၃၅)က ဒီဗာဆန်ပါ”

“ကျွန်တော် ဒီဗာဆန်ပါခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ခုချက်ချင်း လာတွေ့လို့ ရမလား၊ ဟုတ်ကဲ့ အင်မတန်အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စပါ”

(၁၄)

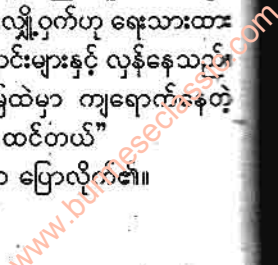
လန်ဒန်
(၁၉၄၅) ဩဂုတ်လ (၂၄)ရက်

စိန့်ဂျိမ်းစ် မြေအောက်မီးရထားဘူတာရုံနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်
လောက်တွင် ဘရော့ဒ်ဝေး အဆောက်အအုံ သတ္တမထပ်ရှိ အစိုးရ ဆက်
သွယ်ရေးဗျူရီတွင် နေရောင်ခြည်ကို လုံလုံလောက်လောက် ရရှိသော
အခန်းကျယ်ကြီးတစ်ခန်းထဲ၌ ထိပ်တန်း အစည်းအဝေးတစ်ရပ်ကို ကျင်းပ
နေသည်။ အစိုးရဆက်သွယ်ရေးဗျူရီ (ဂျီစီဘီ)မှာ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များ
က ယနေ့အထိ 'အမ်အိုင်စစ်' ဟု ခေါ်ယူနေဆဲဖြစ်သော အထူးထောက်
လှမ်းရေးဌာန (အက်စ်အိုင်အက်စ်) ၏ ရုံးချုပ်အတွက် ဟန်ပြုသတ်မှတ်
ပေးထားသော နာမည်ဖြစ်သည်။ စားပွဲထိပ်တွင် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာန
မှ အမြဲတမ်း လက်ထောက်အတွင်းဝန် (ဒုတိယဝန်ကြီး)ထိုင်နေသည်။

သူ့ဘယ်ဘက်တွင် အက်စ်အိုင်အက်စ်၏ ညွှန်ကြားရေးမှူး ဗိုလ်
ချုပ်ဆာစတီးဝပ်မင်းဇီးစ်ထိုင်နေသည်။ သူ့ညာဘက်တွင် နိုင်ငံခြားရေး
ဝန်ကြီးဌာန၊ နိုင်ငံရေးဆိုင်ရာ ထောက်လှမ်းရေးဌာနမှ ညွှန်ကြားရေးမှူး
ထိုင်နေသည်။ မင်းဇီးစ်၏ ဟိုဘက်တွင် အမ်အိုင်ဖိုက်၏ ဌာနမှူး ဆာ
ဒေးဗစ်ပီထရီထိုင်နေသည်။ သူနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် အမျိုးသားလုံး
ဆိုင်ရာ လုံခြုံရေးဌာနမှ လော့ဒ်ဆွင်တန် ထိုင်နေသည်။ သူ့လက်ထဲတွင်
ဖိုင်တွဲ၏ ညာဘက်ထောင့် ထိပ်ပိုင်း၌ ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်ဟု ရေးသားထား
သော အလံနီထိုးထားသည့် ဖိုင်တွဲကို လက်ချောင်းများနှင့် လှန်နေသည်။

“စတီးဝပ်၊ ဒီကိစ္စဟာ မင်းရဲ့နယ်မြေထဲမှာ ကျရောက်နေတဲ့
အတွက် မင်းက စပြောရင် ကောင်းလိမ့်မယ် ထင်တယ်”

အမြဲတမ်း လက်ထောက်အတွင်းဝန်က ပြောလိုက်၏။

“အဟမ်း”

ဆာစတီးဝပ်မင်းဇီးစ်က ပြောလိုက်သည်။

“အဲဒါကို ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲတောင် မသိတော့ပါဘူးဗျာ၊ ဒါပေမဲ့ ငြင်းစရာ ခုံစရာတော့ ရှိမယ်မထင်ပါဘူး”

“ဝါရှင်တန်သံရုံးမှာရှိတဲ့ တစ်ယောက်ယောက်က ရုရှတွေကို ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်သတင်းတွေ ခိုးပေးနေတယ်ဆိုတာ သေချာတယ်လို့ ဟင်နရီက ပြတ်ပြတ်သားသားပြောနေပြီ စတီးဝပ်ရဲ့ ဒီတော့ အဲဒီလူဟာ ဘယ်သူလဲ၊ အဲဒီလို ခိုးပေးနေတာကို ဘယ်လိုဟန့်တားမလဲ ဆိုတာကို တျှပ်တို့ စဉ်းစားကြဖို့ပဲ ရှိပါတယ်”

ဆွင်တန်က ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ မင်းဇီးစ်က ပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ် တွေးကြည့်ပြီးပါပြီ၊ လွယ်ပါတယ် ဖီးလစ်ရယ်၊ လူတစ်ယောက် လွှတ်ပြီး စုံစမ်းခိုင်းလိုက်ရုံပဲပေါ့၊ ခွေးသူခိုးကို ဖော်ထုတ်ရမှာပေါ့လေ”

အမြဲတမ်းလက်ထောက်အတွင်းဝန်က ပီထရိုအား လှမ်းပြောလိုက်၏။

“အဲဒါထက် ပိုလိမ့်မယ်ထင်တယ်”

ပီထရိုက ပြောလိုက်သည်။

“ကျွန်တော်တို့ကလည်း အဲဒီလိုပဲ တွေးမိပါတယ် ဟင်နရီ၊ ကျွန်တော်ကတော့ ခင်ဗျားရဲ့ ချီးကျူးစရာကောင်းတဲ့ စာတွဲထဲက အချက်အလက်တွေကို တစ်ခုချင်း ချဆွေးနွေးပြီး လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တဲ့ နည်းစမ်းတွေကို စဉ်းစားကြရင် ကောင်းမလား မသိဘူး”

‘သိပ်ကောင်းတယ် ဒေးဗစ်ရေ’ ဟု ဆွင်တန်က တွေးလိုက်၏။ အမြဲတမ်း လက်ထောက်အတွင်းဝန်သည် သူ့စာတွဲများအတွက် အထူးစတင်ယူသွင်းဖြစ်သည်။ လက်ထောက်အတွင်းဝန်က သူ့ညာဘက်က ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ကြည့်လိုက်ရာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“စတီးဝပ် ဘယ်လိုလဲ”

လက်ထောက် အတွင်းဝန်က မျက်နှာကို မော့လိုက်ချိန်တွင် မင်းဇီးစ်နှင့် ဆွင်တန်တို့က ခေါင်းညိတ်လိုက်ကြသည်။

“စတီးဝပ်၊ ဘယ်လိုလဲ”

ပီထရိုက စပြောလိုက်၏။

“ဟင်နရီ၊ ခင်ဗျား အစီအစဉ်လုပ်ထားတဲ့အတိုင်း စပြောရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ ဆောင်ရွက်ရမယ့် လုပ်ငန်းစဉ်ဟာ တော်တော်ထလေးရှင်းပါတယ်၊ အခုခိုးပေးနေတဲ့ သတင်းတွေဟာ ဝန်ကြီးချုပ်က အမှတ်တံဆိပ်ထုတ်ပေးတဲ့ သံကြိုးစာတွေကို ရည်ညွှန်းချက်နံပါတ်တွေ

အပါအဝင် အစအဆုံး ကူးယူထားတယ်ဆိုတော့ လုံခြုံမှုအတွက် အဆင့်မြင့်မြင့် စိတ်ချရသူ တစ်ယောက်ယောက်ဖြစ်ရမယ်လို့ ရည်ညွှန်းနေတယ်။ အဲဒီလိုဆိုတော့ စာရေးတွေ၊ အတွင်းရေးမှူးတွေကို မေ့ထားလို့ရပြီ။ ခုကိစ္စမှာ အဲဒါတွေကို သိပိုင်ခွင့်ရှိတဲ့လူတွေ၊ သိနိုင်တဲ့လူတွေဖြစ်ရမယ် အဲဒီလိုဆိုတော့ သံတမန်ဝန်ထမ်းအဆင့်ထက် မငယ်သူဖြစ်ရမယ်”

လက်ထောက်အတွင်းဝန်က ပြောလိုက်၏။

“သဘောတူတယ် ဒေးဗစ်၊ ဆက်ပြော”

“တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ မော်စကိုက အဲဒီသတင်းတွေကို ဘယ်နည်း ဘယ်ပုံရရှိကြောင်း သိချင်တယ်လို့ ဝါရှင်တန်ကို ပြန်မေးနေတယ်ဆိုတော့ သတင်းပေးတဲ့လူကို သူတို့ကိုယ်တိုင်က ရာခိုင်နှုန်းပြည့် ကျေနပ်မှု မရှိသေးဘူးဆိုတာကို ဖော်ပြနေတယ်”

“ကောင်းတယ်၊ ကောင်းတယ်”

လက်ထောက်အတွင်းဝန်က ပြောလိုက်၏။ သူတွေ့နေသော အတွေ့များအတိုင်း စဉ်းစဉ်းစားစားနှင့် တင်ပြတတ်သူများကို သဘောကျလေ့ရှိသည်။

“အဲဒါကို ဘာကိုပြသလဲဆိုတော့၊ ကျုပ်တို့ရှာရမယ့် ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သူ့ကို ရုရှတွေက မှီခိုအားထားနေရသူမဟုတ်ဘဲ သူက ရုရှတွေကို မှီခိုအားထားနေရတဲ့သူ ဖြစ်ရမယ်။ သိပ်ပြီးအားမကိုးရတဲ့လူ၊ ဒါပေမဲ့ အခုလို သတင်းမျိုးကို ကိုင်တွယ်နိုင်အောင် စိတ်ချရတဲ့ လူလည်းဖြစ်ရမယ်။ သူတို့ရှာဖွေ သိပ်ခက်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ သက်သေသက္ကာယ ခိုင်ခိုင်မာမာပြဖို့ကလည်း သိပ်လွယ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်က ဝါရှင်တန်သံရုံးက ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့နဲ့ထောက်လှမ်းစုံစမ်းခွင့် တောင်းခံခဲ့တာပါ”

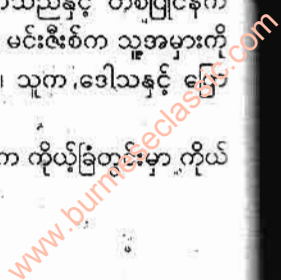
မင်းဇီးစ် ကပျက်ကယာဝင်ပြောလိုက်၏။

“ကဲ . . . ကဲ ဒေးဗစ်ရယ်၊ သံရုံးထဲမှာ ပုလိပ်တွေ ဥဒဟိုလျှောက်သွားနေတာကို မကြိုက်ပါဘူး။ ခိုးပေးနေတဲ့ လူရှိနေတယ်ဆိုရင် ကျုပ်တပည့်တွေက သူ့ကို ရှာဖွေနိုင်မှာ သေချာပါတယ်”

“စတီးဝပ်၊ ဘယ်ကံချီလီက ဖမ်းမိတဲ့ ရုရှသတင်းတွေဟာ အစစ်တွေမဟုတ်ဘူးလို့ ခင်ဗျားက ဆိုလိုတာလား။”

လက်ထောက်အတွင်းဝန်က ပြောလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သူ စကားပြောမှားသွားကြောင်း သိလိုက်သော မင်းဇီးစ်က သူ့အမှားကို ပြင်ဆင်ရန် ကမန်းကံတန်းကြိုးစားလိုက်သည်။ သူက ဒေါသနှင့် ပြောလိုက်သည်။

“မဟုတ်သေးပါဘူး ဟင်နရီရယ်၊ ကျုပ်က ကိုယ့်ခြံတွင်းမှာ ကိုယ်

တိုယ်တိုင် ရှင်းနိုင်ပါတယ်လို့ ပြောတာပါ”

လက်ထောက်အတွင်းဝန်က ပြောလိုက်သည်။

“ဒီလိုကိုး...”

မင်းဇီးစ်သည် သူ့ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် အနည်းငယ်ပုဝင်သွားသည်။ ပီထရိုက ခေါင်းမော့ပြီး ဆက်ပြောလိုက်၏။

“တခြားဖမ်းမိတဲ့ သတင်းအများစုကတော့ ကျွန်တော်တို့နဲ့ ဆိုင်ချင်လည်း ဆိုင်မယ်၊ ဆိုင်ချင်မှလည်း ဆိုင်မယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဘီဒိုနိုဗန်၊ ဒါမှမဟုတ် အက်ဖ်ဘီအိုင်တို့အတွက် အထူးတလည်အရေးကြီးနေပါလိမ့်မယ်”

“မင်း အဆိုပြုချင်တာက...”

“အဲဒီသတင်းတွေအားလုံး ဘရော့ဒ်ဝေး အဆောက်အအုံမှာရှိတဲ့ ရုရှဌာနစုရဲ့ ရိုက်ဒါလမ်းမှာရှိတဲ့ ဒစ်စ်ပို့က်တို့ဆီကို သိသာရန်နဲ့ လိုအပ်သလို ဆောင်ရွက်ဖို့ ပို့ပေးသင့်ပါတယ်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ အဲဒီသတင်းတွေကို အက်ဖ်ဘီအိုင်ညွှန်ကြားရေးမှူးနဲ့ ဝါရှင်တန်က အိုင်အက်စ်အက်စ်တို့ထဲကို ပို့ပေးသင့်ပါတယ်”

ဆွင်တန်က ဝင်ပြောလိုက်၏။

“ခင်ဗျားက ဂျင်မ်အင်ဂယ်တန်ဆီကိုလည်း ပို့ပေးသင့်တယ် ဒေးဗစ်”

အင်ဂယ်တန်မှာ အမ်အိုင်ဖိုက်နှင့် ပူးပေါင်း၍ အမေရိကန်စပယ်ရှယ် တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးဌာန၏ ဌာနမှူးအဖြစ် ဆောင်ရွက်နေသူ အမေရိကန်တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

“ကောင်းတယ်”

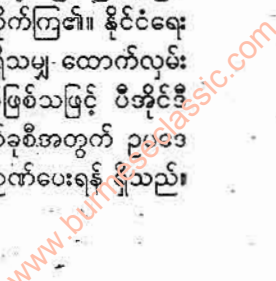
လက်ထောက်အတွင်းဝန်က ပြောလိုက်၏။

“ကျုပ်တို့ အားလုံး သဘောတူကြတယ်မဟုတ်လား”

“တစ်ချက်တော့ ရှိတယ်”

နိုင်ငံရေးဆိုင်ရာ ထောက်လှမ်းရေးဌာနမှ ညွှန်ကြားရေးမှူးက ပြောလိုက်၏။

ဤအစည်းအဝေးကို စတင်ကျင်းပခဲ့သော လွန်ခဲ့သည့် နှစ်နာရီခွဲကစ၍ သူ ယခု ပထမဦးဆုံးအကြိမ် စကားပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သဖြင့် အခန်းထဲတွင် ရှိသူအားလုံးက သူ့ကို လှည့်ကြည့်လိုက်ကြ၏။ နိုင်ငံရေးဆိုင်ရာ ထောက်လှမ်းရေးဌာန (ပီအိုင်ဒီ)သည် ရှိရှိသမျှ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့အစည်းအားလုံး၏ ရှင်းလင်းရေး ရုံးချုပ်ဖြစ်သဖြင့် ပီအိုင်ဒီပြောသမျှ စကားလုံးတိုင်းသည် အဖွဲ့အစည်း တစ်ခုစီအတွက် ဥပဒေပင်ဖြစ်သည်။ ပီအိုင်ဒီ ညွှန်ကြားရေးမှူးက အကြံဉာဏ်ပေးရန် ရှိသည်။

၎င်းအပြင် သူသည် ဝန်ကြီးအဖွဲ့နှင့် တိုက်ရိုက် အဆက်အသွယ်ရှိသူ လည်း ဖြစ်သည်။

သူက ထပ်ပြောလိုက်၏။

“တစ်ချက်တော့ရှိတယ်၊ အမေရိကန်ကိစ္စတွေနဲ့ စပ်လျဉ်းပြီး စိတ်ထဲမှာ မှတ်ထားဖို့ကတော့ သမ္မတ ထရူးမင်းဟာ အိုအက်စ်အက်စ်ကို ဖျက်သိမ်းပစ်ပြီး အဲဒါကို သိပ်မကြီးမားတော့တဲ့ အမျိုးသားလုံးဆိုင်ရာ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ (အင်အိုင်အေ)နဲ့ အစားထိုးဖို့ စဉ်းစားနေတယ် ဆိုတာပဲ”

သူ့ကြေငြာချက်အဆုံးတွင် တအံ့တဩ ဖြစ်သွားကြသော အသံများ ပေါ်ထွက်လာတော့သည်။

လက်ထောက် အတွင်းဝန်က ပြောလိုက်၏။

“ကျုပ်လည်း ကောလာဟလအနေနဲ့ တစ်နေရာ နှစ်နေရာက ကြားတော့ ကြားမိပါရဲ့၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီလောက်အထိ ခရီးရောက်လိမ့်မယ်လို့ မထင်မိဘူး၊ ဒီနို့ဗန်က ဘယ်လိုလဲ”

“သူ့ကို အရှေ့တောင်အာရှ တစ်နေရာရာမှာ သံအမတ်ကြီး ရာထူးပေးလိမ့်မယ်ထင်တယ်”

ဆွင်တန်က မေးလိုက်၏။

“တိုနီ၊ နောက်အဖွဲ့အစည်းမှာ တာဝန်ယူမယ့်လူ ဘယ်သူများ ရှိနေသလဲ”

ပီအိုင်ဒီ ညွှန်ကြားရေးမှူးက ဖြေလိုက်သည်။

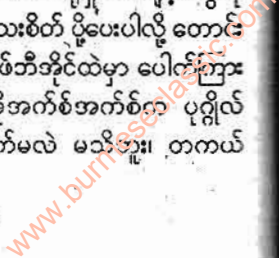
“ပထမဦးဆုံး ညွှန်ကြားရေးမှူးအဖြစ် ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ် ဆိုးရက်စ် ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ထင်တာပဲ၊ အဖွဲ့အစည်းတွေကို ခပ်မြန်မြန်ဖျက်သိမ်းနေတဲ့ အချိန်မှာ ထရူးမင်းက ခုလောလောဆယ်ဆယ် ကြေငြာလိမ့်မယ်လို့ မထင်ဘူး”

မင်းဇီးစ်က ပြောလိုက်သည်။

“ဘာပဲပြောပြော သိပ်ထူးခြားစရာတော့ မရှိလှပါဘူး၊ ကျုပ်တို့က သူ့ကို သတင်းအစအနကလေးတွေကိုပဲ ပေးနိုင်မှာပါ”

ပီထရီက ပြောလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားပြောတာ မှန်ကောင်း မှန်ပါလိမ့်မယ် စတီးဝပ်၊ ဒါပေမဲ့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီသတင်းတွေကို ဆက်ပို့သင့်ပါတယ်၊ ရုရှအေးဂျင့်တွေကို အက်ဖ်ဘီအိုင်က ထောက်လှမ်းတဲ့သတင်းအသေးစိတ် ပို့ပေးပါလို့ တောင်းခံတဲ့ကိစ္စက တရားရေးဌာန၊ ဒါမှမဟုတ် အက်ဖ်ဘီအိုင်ထဲမှာ ပေါက်ကြားမှုရှိတယ်လို့ ညွှန်ပြနေတယ်။ မြူးနစ်မှာ အိုအက်စ်အက်စ်က ပုဂ္ဂိုလ် အသတ်ခံရတဲ့ကိစ္စကို ဘယ်သူက ဆက်လိုက်မလဲ မသိဘူး၊ တကယ်

တမ်းပြောရရင် အဲဒီလောက် သေးငယ်တဲ့ ကိစ္စကလေးမှာ ရုရှတွေက စိတ်ဝင်စားနေတဲ့အတွက် ကျွန်တော် ဦးနှောက်ခြောက်နေမိတယ်”

“ပီအိုင်ဒီ ညွှန်ကြားရေးမှူးက ပြောလိုက်၏။

“ဒါပေမဲ့ သူတို့က စိတ်ဝင်စားနေတယ်လို့ ညွှန်ပြနေတဲ့အချက် နှစ်ချက် ရှိနေတယ်”

နောက်တစ်ကြိမ် သူ့ကို လှည့်ကြည့်ကြပြန်၏။ သည်ပုဂ္ဂိုလ်က အံ့ဩစရာတွေကို ထုတ်ထုတ်ပြတတ်သားပဲဟု ပီထရိုက တွေးလိုက်သည်။ သူက မေးလိုက်၏။

“နှစ်ချက် . . . ဟုတ်လား”

“အစ္စတန်ဘူလ်မှာ ကျုပ်တို့ဘက်ကို ထွက်ပြေးလာချင်တဲ့ ရုရှ တစ်ယောက်အကြောင်း စတီးဝပ်ရဲ့လူတွေ သိထားကြတယ်။ သူက မြူနစ်ကိစ္စ ထုတ်ပြောခဲ့တယ် မဟုတ်လား စတီးဝပ်”

မင်းဇီးစ်က ပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ် အဲဒါမျိုး ခပ်ဆန်ဆန်ကို သတိရမိသလိုလိုရှိပါတယ်။ ဒါ ပေမဲ့ ကျုပ်တို့က သူပြောတဲ့ တခြားကိစ္စတွေကို ပိုပြီး စိတ်ဝင်စားတယ်”

“ကျုပ်တို့အားလုံး အဲဒီအကြောင်း ကြားကြရရင် ကောင်းလိမ့် ယေထင်တယ်”

အက်စ်အိုင်အက်စ်က အထူးတလည်ရရှိထားသော သတင်းတစ်ခု တို့ ငါးယောက်၏ရှေ့တွင် ထုတ်ဖော်ဆွေးနွေးရန် မင်းဇီးစ်လက်တွန့်နေ လိမ့်မည်ဟု သိလျက်နှင့်ပင် လက်ထောက်အတွင်းဝန်က ပြေပြေပြစ်ပြစ် ပြောလိုက်၏။

မင်းဇီးစ်က ပြောလိုက်သည်။

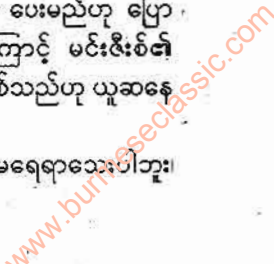
“ဒီလိုဗျာ၊ ဘိုလ်ကော့ကိစ္စက ခင်ဗျားတို့ သိကြတဲ့အတိုင်း တော် တော်ကလေးသိမ်မွေ့ပါတယ်”

ပီအိုင်ဒီ ညွှန်ကြားရေးမှူးက လေးလေးပင်ပင် ပြောလိုက်၏။

“ကျုပ်တို့ကို အတိုချုပ်လောက်ပဲ ပြောပါ စတီးဝပ်ရာ၊ ခင်ဗျားက အသေးစိတ်ပြောပြစရာ မလိုပါဘူး”

ထိုကိစ္စမှာ ပေါ့ပေါ့ဆဆ ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သော်လည်း အမိန့် ပေးလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ရာ မင်းဇီးစ်က ဘက်ပြောင်း၍ လာရောက်ချင် သော ရုရှထောက်လှမ်းရေးမှ အရာရှိဘိုလ်ကော့က ပေးမည်ဟု ပြော သော သတင်းများသည် ကောင်းလွန်းနေသောကြောင့် မင်းဇီးစ်၏ ထပ်ညွှန်းများက တမင်အကွက်ဆင်၍ လွတ်လိုက်သူဖြစ်သည်ဟု ယူဆနေ ကြောင်း ပြောပြလိုက်သည်။

“ဘိုလ်ကော့နဲ့ပတ်သက်လို့ ဘာမှမသေချာမရေရာသေးပါဘူး။

ကျုပ်တပည့်တွေက သူ့ကို အခုစုံစမ်းနေကြပါပြီ”

လက်ထောက် အတွင်းဝန်က ပြောလိုက်သည်။

“ကောင်းတယ်၊ ဒါဆိုရင် အမေရိကန်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး နောက်ထပ်သိလာရသမျှ ဝါရှင်တန်ကို ဆက်ပို့နိုင်တယ်၊ ခင်ဗျားက ဘိုလ်ကော့ကို ခေါ်မှာလား”

လက်ထောက်အတွင်းဝန်က ခေါင်းညိတ်ပြီး သူ့ညာဘက်က လူကိုကြည့်လိုက်၏။

“တိုနို၊ ဘယ်လိုလဲ”

ပီအိုင်ဒီညွှန်များက ပြောလိုက်သည်။

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဟိုးမားကိစ္စကို ပြန်စကြရအောင်”

ဟိုးမားဆိုသည်မှာ ရုရှစကားဝှက်ထဲ၌ ပါသော ဝါရှင်တန်မှ ရုရှအေးဂျင့်၏ နာမည်ဝှက်မင်ဖြစ်သည်။

“ကျုပ် သူ့ကို ဖမ်းချင်တယ်၊ သိပ်ကို ဖမ်းမိချင်တယ်”

မင်းဇီးစ်က ခပ်ဖြည်းဖြည်း စပြောလိုက်၏။

“အားလုံးကို ခြုံပြီး စဉ်းစားလိုက်မယ်ဆိုရင် အဲဒီကိစ္စနောက်ထို ကျုပ်လူတွေပဲ လိုက်ခိုင်းစေချင်တယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ တခြားဌာနတွေနဲ့စာရင် ဆက်ရှင်နိုင်က ရုရှတွေအကြောင်း ပိုပြီးနားလည်မှာပါ”

ပီအိုင်ဒီညွှန်ကြားရေးမှူး ခေါင်းညိတ်ပြီး လက်ထောက်အတွင်းဝန်ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်၏။ စတီးဝပ်အတွက် တစ်မှတ်ဟု ခပ်တည်တည် သူ့မျက်နှာထားက ဖော်ပြနေသည်။ လက်ထောက်အတွင်းဝန်က မိထရီဘက်သို့ လှည့်လိုက်၏။

“ကဲ... ဒေးဗစ်”

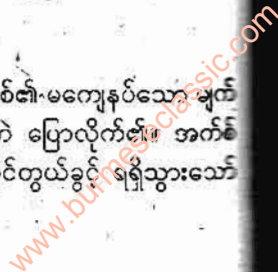
သူက ပြောလိုက်သည်။ အနည်းငယ်တိုက်တွန်းသော လေသံကလေးပါသွားသည်။

နားလည်လိုက်သော ပီထရီက လှလှပပကလေး အဆိုတင်သွင်းလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားပြောတာမှန်တယ် ဟင်နရီ၊ ရုရှတွေနဲ့ပတ်သက်တာတွေကို ကိုင်တွယ်ဖို့ဆိုရင် ဆက်ရှင်နိုင်နဲ့ အသင့်တော်ဆုံးပဲ၊ ဟိုးမားကိစ္စကို စတီးဝပ်ရဲ့ တပည့်တွေကိုပဲ ကိုင်ခိုင်းလိုက်ပါ။ ငါ့ဦး (ကော်မတီ)ကတော့ ကြီးကြပ်မှုပေးရမှာပေါ့လေ”

“ကောင်းတယ်”

လက်ထောက်အတွင်းဝန်သည် မင်းဇီးစ်၏ မကျေနပ်သော မျက်နှာထားကို မြင်လိုက်သော်လည်း သတိမပြုဘဲ ပြောလိုက်၏။ အက်စ်အိုင်အက်စ်သည် ထိုကိစ္စကို တာဝန်ယူ၍ ကိုင်တွယ်ခွင့် ရရှိသွားသော်

လည်း ပီထရိုက ကြီးကြပ်နိုင်သော အခွင့်အရေးရှိနေကြောင်း အခန်းထဲ
၌ ရှိနေသူအားလုံး သဘောပေါက်လိုက်ကြသည်။ လက်ထောက်အတွင်း
ဝန်သည် သူ့ညာဘက်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်က ပြုံးတုံးတုံးကလေး လုပ်နေကြောင်း
သတိထားလိုက်မိ၏။ ကောင်းတယ်၊ ပီအိုင်ဒီညွှန်မှူးကလည်း သည်
အတိုင်း ဖြစ်စေချင်သားပဲ။

“ကဲ... ဒါဖြင့်ရင် ကျုပ်က ဝန်ကြီးကို တင်ပြနိုင်အောင် တရား
ဝင်ဆုံးဖြတ်ချက်ချကြစို့လား”

သဘောတူညီကြောင်း ခပ်တိုးတိုးပြောသံများ ပေါ်ထွက်လာ
သည်တွင် လက်ထောက်အတွင်းဝန်က ဖူးစကက်စာရွက်များကို သူ့ဆီသို့
ဆွဲယူလိုက်ပြီး ဖောင်တိန်ကိုဖွင့်၍ မော့ကြည့်လိုက်၏။

“ဝါရှင်တန်သံရုံး၏ လုံခြုံမှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဟိုးမားဟု လျှို့ဝှက်
အမည်ပေးထားသော အမျိုးသား သို့မဟုတ် အမျိုးသမီးနှင့် ပတ်သက်
သည့် ကိစ္စရပ်များကို အက်စ်အိုင်အက်စ် (ဆက်ရှင်နိုင်ငံ)က ပြည့်ပြည့်
စုံစုံ ထောက်လှမ်းစုံစမ်းရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ စတီးဝပ် တဲ့၊ ခင်ဗျား
က သုညနှစ်လုံး ဖိုင်တွဲတစ်ခု ဖွင့်လှစ်ရလိမ့်မယ်”

“ဖွင့်ရမှာပေါ့”

မင်းဇီးစ်က သူ့အား သတိပေးလိုက်သည့်အတွက် အနည်းငယ်
ကျေမနပ်ဖြစ်သွားသော လေသံနှင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ဆက်ရေးနေဆဲ လက်ထောက်အတွင်းဝန်က ပြောလိုက်၏။

“ကောင်းတယ်၊ ကောင်းတယ် မိတ္တူများကို တိုနီ၊ ဖိလစ်နဲ့ ကျုပ်
တို့ဆီကို ပေးရလိမ့်မယ်လို့ ထင်တယ်”

သူက ပီထရိုဝင်ပြောလေမည်လားဟု မော့ကြည့်လိုက်၏။ သို့
ရာတွင် အမ်အိုင်ဖိုက်မှ ပုဂ္ဂိုလ်က ပိုနားလည်သဖြင့် အေးအေးဆေးဆေး
နေလိုက်သည်။

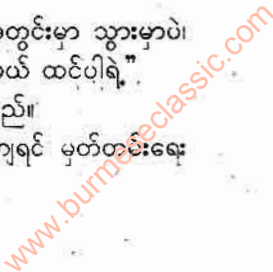
“ဤအစည်းအဝေးတွင် ဆွေးနွေးသော အခြားလုံခြုံရေးရာ ကိစ္စ
ရပ်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ထိုသတင်းများကို... ကဲ တိုနီ၊ ဘယ်ကို ပေး
သင့်သလဲ”

“ခုလောလောဆယ်မှာတော့ အက်ဖ်ဘီအိုင်နဲ့ အိုအက်စ်အက်စ်
ညွှန်ကြားရေးမှူးများထံသို့ ဆိုရင် မှားစရာရှိမယ် မထင်ပါဘူး ဟင်နရီ”
သူ့ညာဘက်က ပုဂ္ဂိုလ်က ပြောလိုက်၏။

“ကျုပ် ဝါရှင်တန်ကို မကြာခင် ရက်ပိုင်းအတွင်းမှာ သွားမှာပဲ၊
ကျုပ်ပြောသင့် ပြောထိုက်တဲ့ လူနဲ့ ပြောခွင့်ရလိမ့်မယ် ထင်ပါရဲ့”

လက်ထောက် အတွင်းဝန်က ပြောလိုက်သည်။

“သိပ်ကောင်းတယ်၊ ကျုပ် ဒီကနေ့ညနေကျရင် မှတ်တမ်းရေး

လိုက်မယ်၊ နက်ဖြန်ခါကျရင် ဝန်ကြီးဆီ ပို့ပေးမယ်၊ ခင်ဗျားတို့အားလုံး ဆီကိုလည်း မိတ္တူတွေပို့မယ်၊ ရှယ်ရီသောက်ကြမယ် မဟုတ်လား”

သူက စားပွဲအောက်မှ ခလုတ်တစ်ခုကို နှိပ်လိုက်သည်။ ဆေးပြင်းလိပ်များကို မီးညှိလိုက်ကြပြီး ခဏအကြာတွင် ရှယ်ရီပုလင်းနှင့် ဖန်ခွက်များ ရောက်လာကြသည်။ ပီထရိုက ဖန်ခွက်များထဲသို့ ငဲ့ထည့်ပေးရန် မတ်တတ်ရပ်လိုက်သော်လည်း လက်ထောက်အတွင်းဝန်က ငဲ့ထည့်ပေးလိုက်သည်။

ဆွင်တန်က ပြောလိုက်၏။

“အိုအက်စ်အက်စ်ကို ရုပ်သိမ်းတဲ့ကိစ္စ ကျုပ်ထပ်ပြီး ကြားချင်တယ်တို့နီ၊ အဲဒီဆိုးရက်စ်ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အကြောင်း ခင်ဗျား ဘာသိထားသလဲ”

“ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် နည်းနည်းပဲ သိထားပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်က ကောလာဟလ မြို့တော်ကို ခရီးထွက်မလို့”

မင်းဇိစ်က လက်ပတ်နာရီကို တမင်ကြည့်လိုက်၏။ လက်ထောက်အတွင်းဝန်က နားလည်လိုက်သည်။

“တခြားဆွေးနွေးစရာများ ရှိပါသေးသလား”

သူက မေးလိုက်၏။

“ဒေးဗစ် မင်းက စာတွဲတွေကို လိုက်သိမ်းပေးပါလားကွာ”

ပီထရိုက စားပွဲပတ်ပတ်လည်သို့ လျှောက်သွားပြီး စာတွဲများကို လျှောက်သိမ်းနေစဉ် တစ်ဖောက်ပြီးတစ်ဖောက် ထပြန်သွားကြသည်။ ပီအိုင်ဒီ ညွှန်မှူးက နောက်ဆုံးမှ ပြန်သည်။ သူ လမ်းပေါ်သို့ ထွက်လာ၏။ သူ့ဟမ်းဘားမော်တော်ကားကြီးသည် ကားရပ်ရမည့် နေရာသို့ ညင်ညင်သာသာကလေး ဝင်ရပ်လိုက်သည်။ သူက ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်လိုက်၏။ မိုးရွာမည့်ပုံပေါ်သည်။

“မိုးရွာလိမ့်မယ် ထင်တယ်ကွာ”

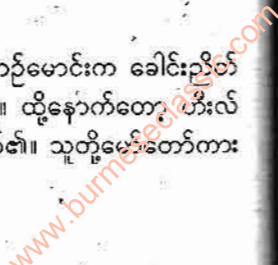
သူက မော်တော်ကားထဲသို့ ဝင်ရင်း ယာဉ်မောင်းကို ပြောလိုက်၏။

“ဥယျာဉ်အတွက်တော့ ကောင်းပါတယ်ခင်ဗျာ”

ယာဉ်မောင်းက ပြန်ပြောရင်း နောက်ဘက်သို့ ပြန်လှည့်၍ ညွှန်ကြားချက်ကို စောင့်ဆိုင်းနေသည်။

“ကလပ်ကို သွားမယ်”

ပီအိုင်ဒီညွှန်မှူးက ပြောလိုက်၏။ ယာဉ်မောင်းက ခေါင်းညှိတ်လိုက်ပြီး လက်ဆွဲဘရိတ်ကို ဖြုတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက်တော့ ဟီးလ်လမ်းထဲသို့ ချောချောမွေ့မွေ့ မောင်းဝင်လိုက်၏။ သူတို့မော်တော်ကား

သည် ပါလီမန်ရင်ပြင်ဆီသို့ မောင်းနှင်နေစဉ် ပီအိုင်ဒီညွှန်မှူးသည် အစည်းအဝေး၌ ဆွေးနွေးခဲ့သောကိစ္စများကို ပြန်သုံးသပ်နေသည်။

အားလုံးကို ခြံ၍ သုံးသပ်ရမည်ဆိုပါက ပီထရီအား အက်စ်အိုင်အက်စ်အဖွဲ့သားများကို စောင့်ကြည့်ခိုင်းလိုက်ပြီး တစ်ချိန်တည်းမှာပင် မင်းဇီးစ်ကို သူ့စကားအရ သူ့ခြံတွင်းမှာပင် ရှင်းလင်းခိုင်းလိုက်ခြင်းသည် အမြော်အမြင်အရှိဆုံးကိစ္စပင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ အရေးအကြီးဆုံးအချက်မှာ ရုရှတို့က ဟိုးမားဟု အမည်ပေးထားသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ခပ်မြန်မြန် ဖော်ထုတ်ပြီး ရှင်းပစ်နိုင်ရေးပင် ဖြစ်သည်။ သူ ဝါရှင်တန်သို့ ရောက်သည့်အခါ သူ့ကိုယ်တိုင် ဟိုဟိုသည်သည် မေးမြန်းစုံစမ်းရပေလိမ့်မည်။ ပြီးတော့ မင်းဇီးစ် သို့မဟုတ် ပီထရီတို့က အဖြေကို ခပ်စောစော ဖော်ထုတ်မပေးနိုင်ဘဲ ရှိလိမ့်မည်မှာ သေချာလှပေသည်။

ဟိုးမားဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဂိုင်းဘားဂျက် ဆိုသူဖြစ်ကြောင်း နောက်ထပ်ခြောက်နှစ်ကြာမှ ဖော်ထုတ်နိုင်လိမ့်မည်ဆိုသောကိစ္စနှင့် လောလောဆယ်တွင် မင်းဇီးစ်က ဘိုလ်ကော့ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ အစွတန်ဘူလ်သို့ စုံစမ်းရန်စေလွှတ်ထားသော ဆက်ရှင်ဖိုက်ခေါင်းဆောင်သည် ဘိုလ်ကော့ကို သစ္စာဖောက်၍ ရုရှတွေ့လက်ထဲသို့ ပြန်လည်အပ်နှံလိုက်သည်သာမက ဟိုးမားကိုပင် အန္တရာယ်ရှိကြောင်း သတင်းပေးနေသော နှစ်ဖက်သူလျှို့ ကင်ဖီလ်ဘီဆိုသူဖြစ်ကြောင်း၊ အက်စ်အိုင်အက်စ်သည် နောင်နှစ်ပေါင်းများစွာကြာမှ ထိုကိစ္စကို ရိပ်မိလာလိမ့်မည်ဆိုသည်ကို လည်းကောင်း သူ မသိနိုင်ပါ။ အစွတန်ဘူလ်တွင် နှောင့်နှေးကြန့်ကြာနေသည့်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ဆာချားလ်စ်ဒေါင်းက ဒေါ်ပွနေစဉ် မော်စကိုတွင်လည်း ရက်ဖာတီ သေသည့်ကိစ္စအား ရုရှတို့က စိတ်ဝင်စားနေသည်ဆိုသောကိစ္စကို ထောက်လှမ်းစုံစမ်းသည့်အခါ မပေါ်အောင် ဖုံးဖိထားရန် ကြိုးပမ်းနေကြသည်။

ပီအိုင်ဒီညွှန်မှူးသည် ဝိုက်၏ အရက်ဆိုင်၌ အဖော်အပေါင်းများနှင့်တွေ့ရန် ဦးတည်၍ သွားရောက်နေချိန်တွင် သူသည် ထိုကိစ္စများကို မသိခြင်းကပင်လျှင် သူ့အတွက် ပိုကောင်းပါလိမ့်မည်။

(၁၅)

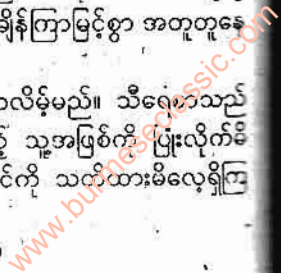
မြန်မာ

(၁၉၄၅) စက်တင်ဘာလ (၆)ရက်

သီရေစာဗွန်ရိုဒက်သည် ထုံးစံအတိုင်း နံနက်ရှစ်နာရီခွဲတွင် အိပ်ရာက ထ၍ ရေချိုးသည်။ သီရေစာသည် ရေချိုးပြီးသောအခါ ကိုယ်လုံးပေါ်မှန်ကြီးရှေ့တွင် သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို မညှာမတာ ဝေဖန်သုံးသပ်သည်။ သီရေစာသည် အောက်နှုတ်ခမ်းကို အနည်းငယ်ထော်ထားပြီး ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။ တင်ပါးများအနည်းငယ် အိတွဲလာသည်။ ခါးတစ်ဝိုက်တွင် အနည်းငယ် အဆီတိုးလာသည်။ မေးစေ့အောက်ဘက်တွင် အသားတိုးလာသည်။ အင်း. . . အသက်သုံးဆယ့်ငါးနှစ်တွင် ဘယ်လိုများ မျှော်လင့်ထားပါသလဲ။ သီရေစာသည် သူ့ကိုယ်သူ မှန်ထဲတွင် လျှာထုတ်ပြလိုက်ပြီးနောက် နူးညံ့သောမျက်နှာသုတ်ပဝါနှင့် ချုပ်ထားသော အင်္ကျီရှည်ကြီးတစ်ထည်ကို ဝတ်ဆင်ရင်း မှန်တင်ခုံဆီသို့ လာခဲ့လေသည်။

ဤလိုနေရာမျိုးတွင် နေထိုင်ခွင့်ရရှိရန် မလွယ်ကူပါ။ ယနေ့အနေအထားနှင့်ဆိုပါက မရနိုင်သော စည်းစိမ်မျိုးပင်ဖြစ်သည်။ ဤနေရာကို ရရှိထားခြင်းမှာ အီလီ (ဗိုလ်မှူးကြီးအီလ်တန်)၏ ကိုင်တတ် တွယ်တတ်မှုကြောင့်သာ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုအမေရိကန်နှင့်အတူတူ နေရသည့်ကိစ္စကို မငြိုငြင်သင့်ပါ။ အီလီသည် သီရေစာအား သိပ်ဒုက္ခမပေးလှပါ။ သီရေစာသည် ရိန်းဟတ်နှင့် အချိန်ကြာမြင့်စွာ အတူတူနေခွင့်လည်း ရရှိလေ့ရှိပါသည်။

ယနေ့ ဆယ့်တစ်နာရီတွင် အီလီလာလိမ့်မည်။ သီရေစာသည် ဆံပင်ဖြိုးရင်း ငါးရံ့နှစ်ကောင် ဖမ်းနေသည့် သူ့အဖြစ်ကို ပြုံးလိုက်မိသည်။ အမျိုးသားများက သီရေစာ၏ ဆံပင်ကို သတ်ထားမိလေ့ရှိကြ

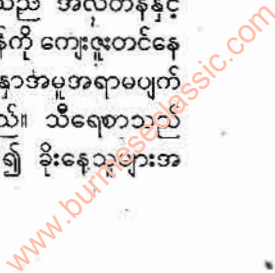

သည်။ ရိန်းဟတ်သည် သူ့လက်ချောင်းများကို သီရေစာ၏ ဆံပင်ထဲသို့ ထိုးသွင်းထားလေ့ရှိသည်။ သူ့မျက်နှာကို သီရေစာ၏ ဆံပင်ထဲတွင် မြှုပ်နှံထားလေ့ရှိသည်။ သီရေစာက ရိန်းဟတ်ကို အရူးအမူး ချစ်နေမိသည်။ ရိန်းဟတ်သည် အသက်နှစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်သာ ရှိသေးသည်။

ရိန်းဟတ်သည် အမေရိကန်ဗိုလ်မှူးအကြောင်း သိထားပါသည်။ ဤနည်းဖြင့် ရိန်းဟတ်က သူ့ကို ချစ်ကြောင်း သီရေစာ နားလည်ရခြင်း ဖြစ်သည်။ အပြာရောင်မျက်လုံးများနှင့် ပြောင်းဖူးမွေးရောင် ဆံပင်ပိုင်ရှင် ရိန်းဟတ်အား အမျိုးသမီးအများစုက သူတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို လိုလိုလားလား ပုံအပ်လိုကြသည်။ ရိန်းဟတ်သည် အမေရိကန် ဗိုလ်မှူးကြီးကို ပြိုင်ခြင်းမရှိပါ။ သူ့ကြောင့် ဤနေရာကို ရရှိထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း ရိန်းဟတ်သိပါသည်။

အီလီသည် ဤနေရာသို့ နာရီပိုင်းအတွင်း ရောက်ရှိလာတော့မည်ဟု လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်ရင်း သီရေစာ သတိထားလိုက်မိသည်။ ဘုရား.. ဘုရား ကိုးနာရီနှင့် ဆယ့်ငါးမိနစ်ရှိနေလေပြီ။ အချိန်ကုန် လွယ်လှပါ၏။ သူ သည်ကဇနု ဘာတွေကို ယူလာမည်မသိ။ သူသည် လက်ဆောင်ပစ္စည်း တစ်ပွေ့တစ်ပိုက်နှင့် အမြဲတမ်းရောက်လာတတ်သည်။ ဆပ်ပြာနှင့် ချော့ကလက်၊ ဘီစကစ်၊ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ခြေအိတ်တစ်ရန်၊ ဇီးကရက်ကာတွန်းများကိုမူ အမြဲတမ်း ယူလာတတ်သည်။

အီလီသည် ချစ်တင်းနီးနော့ပြီးသည်နှင့် အိပ်မောကျသွားတတ်သည်။ သီရေစာက သူ့ကို တစ်နာရီခန့် အိပ်စေလေ့ရှိသည်။ သူ့နိုးလာသောအခါ ရေချိုးလေ့ရှိသည်။ ထို့နောက် သူတို့နှစ်ယောက်သည် သူ့ယူလာသော ဝိုင် သို့မဟုတ် ဝီစကီကို သောက်ရင်း စကားစမြည်ပြောကြသည်။ နဝမမြောက် တပ်တော်ရုံးချုပ်၌ ဖြစ်ပျက်နေသည့် ကိစ္စများအကြောင်း၊ နာဇီလူထွက်များကို ငှားရမ်းနေသော သောက်ရူးကြီး ကမ်ပီယံအကြောင်း၊ အခြားအရာရှိများအကြောင်း ပြောပြလေ့ရှိသည်။ ဗိုလ်မှူးကြီး အီလ်တန်သည် သီရေစာနှင့် တွဲသွားလေ့မရှိပါ။ ကမ်ပီယံသည် ယိုင်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်လာပါက ဖောက်ပြန်မှုကို မကြိုက်သူဖြစ်သည်။ လူမျိုးချင်း နီးနှောမှုကို လုံးဝပိတ်ပင်တားမြစ်ထားသည်။ ဗိုလ်မှူးကြီး အီလ်တန်သည် သီရေစာနှင့် ဆက်ဆံနေသည့်အတွက် စစ်ဥပဒေကို ချိုးဖောက်နေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သီရေစာသည် အီလ်တန်နှင့် နေရသောကြောင့် ပျင်းရိငြိုးငွေ့ရမည့်အစား အီလ်တန်ကို ကျေးဇူးတင်နေခြင်းဖြစ်သည်။ သီရေစာသည် သူ့ခံစားမှုကို မျက်နှာအမူအရာမပျက်စေဘဲ ဗိုလ်မှူးကြီးမသိအောင် ထိန်းထားလေ့ရှိသည်။ သီရေစာသည် ဝေါင်မုန်အတွက် တန်းစီနေသူများ၊ အိမ်ထဲသို့ ဝင်၍ ခိုးနေသူများအ

ကြောင်း တွေးမိပြီး တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားသည်။ သူ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ထိုကဲ့သို့ အဖြစ်မခံနိုင်တော့ပါ။ သီရေစာတွင် အီလီ၏ ကောင်းမှုကြောင့် အစားအသောက်များကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံသိုလှောင်ထားနိုင်သော တိုက်ခန်းရှိသည်။ အီလီသည် သီရေစာကို ပိုက်ဆံပေးသည့်အပြင် လောက၏ ဇိမ်ခံပစ္စည်းကလေးများကိုလည်း ရှာဖွေ၍ ပေးတတ်ပေးသေးသည်။ ရိန်းဟတ်သည် သီရေစာ၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိုစွပ်နှစ်သည်။ အမေရိကန်ဗိုလ်မှူးကြီးနှင့် မည်သို့မျှ မသက်ဆိုင်ပါ။ ဘာပဲပြောပြော အမေရိကန်ဗိုလ်မှူးကြီးကိုယ်တိုင် အိမ်ထောင်ရှိသူဖြစ်နေသောကြောင့် သီရေစာအဖို့ သူကြိုက်သလို ခံဆောင်ရွက်နိုင်ခွင့်ရှိနေပါသည်။

သီရေစာသည် သူ့မိဘများက သူ့အား ငွေကြေးချမ်းသာသော ကလောင်ပွန်ရိုဒက်နှင့် လက်ထပ်ပေးလိုက်သည့်ကိစ္စကို ပြန်စဉ်းစားမိတော့သည်။ ထိုကိစ္စကို သူ ယနေ့မစဉ်းစားချင်ပါ။ သီရေစာသည် အိမ်ထောင်ရေးသုခကို မရရှိသောကြောင့် တဖြည်းဖြည်းနှင့် သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို အသုံးချတတ်လာတော့သည်။

သီရေစာသည် သက်ပြင်း ချလိုက်ပြီးနောက် မှန်တင်ခုံမှ ထလိုက်ပြီး ရေခဲအိုးတည်လိုက်သည်။ တစ်နေ့သောအခါတွင် ရိန်းဟတ်နှင့် သူ့အတွက် ငွေကြေးလုံလောက်လာပါလိမ့်မည်။ တစ်နေ့သောအခါတွင် အမေရိကန်များ ပြန်သွားကြလိမ့်မည်။ ထိုအချိန်တွင် သူတို့၏ ဓာတ်ပုံဆိုင်ကလေးကို ဖွင့်လှစ်ကြမည်။

တံခါးခေါက်သံက ကျယ်လောင်လှသလို အတွေးရေလျှင်ကြောင့် မျောနေသူ သီရေစာအား လန့်ဖျပ်သွားစေခဲ့သည်။ သီရေစာ မျက်မှောင်ကုပ်လိုက်၏။ အီလီလာဖို့ အချိန်စောပါသေးသည်။ သူ ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ သွားလိုက်၏။ အပြင်မှာ ဂျစ်ကားမရှိပါ။ ရိန်းဟတ်လည်း မဖြစ်နိုင်။ ယနေ့ အမေရိကန်လာမည်ဟု သူ့သိထားသည်။ နောက်ထပ် တံခါးခေါက်သံပေါ်ထွက်လာသဖြင့် သီရေစာက တံခါးဆီသို့ အခန်းကို ဖြတ်လျှောက်သွားပြီး တံခါးရွက်ကို နားရွက်နှင့် ကပ်၍ နားထောင်လိုက်၏။

“ဘာကိစ္စလဲ”

သူက ကျယ်လောင်စွာ ပြောလိုက်သည်။ ယနေ့လိုအချိန်အခါ မျိုးတွင် မည်သူမည်ဝါလာလိမ့်မည်ဟူ၍ မသိနိုင်ပါချေ။

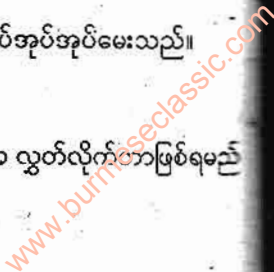
“ဗွန်ရိုဒက်လား”

အမျိုးသားထစ်ယောက်၏ အသံက ခုပ်အုပ်အုပ်မေးသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ပါ”

“ဘက်ဒ်တို့ဇိက မှာလိုက်တယ်”

မှာလိုက်တယ်ဆိုပါကလား၊ အီလီဆီက လွတ်လိုက်တာဖြစ်ရမည်

ဤ တွေးလိုက်ပြီး မင်းတုပ်ကို ဖြုတ်၍ တံခါးရွက်ကို ဖွင့်လိုက်သည်။ အခန်းကျယ်ကြီးထဲ၌ ရှိနေသူမှာ အရပ်ရှည်သည်။ ဆံပင်နက်သည်။ သီရေစာက သူ့ကို ကောင်းကောင်းမမြင်ရပါ။ စကြိုလမ်းထဲတွင် အလင်းရောင်မရှိပါ။

သီရေစာက ပြောလိုက်၏။

“ဟုတ်ကဲ့ရှင်. . .”

“ကျုပ် ခင်ဗျားနဲ့ စကားပြောချင်တယ် ဖရောလိန်း၊ သိပ်အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စပါ”

“ရှင်ပြောလိုက်တုန်းက. . .”

သီရေစာမျက်မှောင်ကုပ်လိုက်သည်။ သူ့ကြောက်သွားသော ကြောင့် တံခါးရွက်ကို ပြန်ဆောင့်ပိတ်ရန် ကြိုးစားလိုက်၏။ ရဲလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ အမေရိကန် စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်များလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ သူ့အုပ်စုအဖွဲ့မှာ ပြော၍ မရနိုင်ပါ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်က သီရေစာကို တားထားလိုက်သည်။ သူသည် ခွန်အားသုံးပုံမရဘဲနှင့် တံခါးခွတ်ပေါ်တွင် သူ့လက်ဝါးကို တင်ထားလိုက်ရာ သီရေစာက ကြိုးစားသော်လည်း ပိတ်၍ မရနိုင်တော့ပါ။

သီရေစာက အမောတကော ပြောလိုက်၏။

“ရှင်. . . ရှင် ဘယ်သူလဲ”

“ကျုပ်ပြောမှာပေါ့ ဗျာ”

သူက တံခါးကို ပြန်တွန်းဖွင့်လိုက်ပြီး အခန်းထဲသို့ ဝင်လာသည်။ သီရေစာဗွန်ရိုဒက်က စားပွဲပေါ်တွင်ရှိသော တယ်လီဖုန်းဆီသို့ ပြေးတော့သည်။ ထိုလူက သီရေစာကို တားမြစ်ရန် မကြိုးစားပါ။ သို့ရာတွင် သီရေစာက စကားပြောခွင့်ကို မလိုက်စဉ် သူက သီရေစာမြင်အောင် ဆာတ်ပုံတစ်ပုံကို ထောင်ပြလိုက်၏။

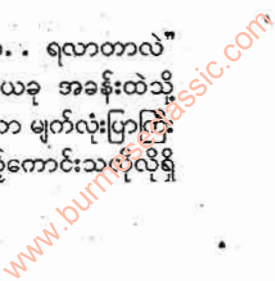
“မင်းတစ်ခုခုကို စိတ်လိုက်မာန်ပါမလုပ်မိခင်. . .”

ထိုသူက ပြောလိုက်၏။ သီရေစာ၏မျက်နှာ ဆွတ်ဆွတ်ဖြူသွားပြီး တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွင့် ကွဲအက်သွားမည်ကို စိုးရိမ်သည့်အလား နည်းညင်းစွာ ပြန်ချလိုက်သည်။ သီရေစာစကားပြောချိန်တွင် နှုတ်ဆွဲနေသည်။

သီရေစာ ထပ်ပြောလိုက်ပြန်၏။

“ရှင် ဘယ်သူလဲ၊ ရှင်. . . အဲ. . . ဒါကို ဘယ်က. . . ရလာတာလဲ”

ထိုပုဂ္ဂိုလ် ပြုံးလိုက်သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ယခု အခန်းထဲသို့ နောက်နေပြီဖြစ်သဖြင့် သူ့တွင် အေးစက်မာကျောသော မျက်လုံးပြာကြားများ ရှိကြောင်း လေးထောင့်ကျကျမျက်နှာက ကြည့်ကောင်းသလိုလိုရှိ

ကြောင်း တွေ့လိုက်ရသည်။ သူသည် လက်များကို စင်ကြယ်သပ်ရပ်စွာ ထားသူဖြစ်သည်။ သူ့အဝတ်အစားများမှာ သာမန်မျှသာဖြစ်သော်လည်း သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အမျိုးအစားများဖြစ်သည်။ သူသည် အလယ်အလတ်အတန်းစား အစိုးရအရာထမ်းတစ်ယောက် ဖြစ်ပုံရသည်။ သူ့ဂျာမန်လေသံတွင် စကားဝဲသံမပါချေ။

“ကျုပ်နာမည်က ရှယ်လီ၊ ပြီးတော့ စိတ်လည်း မပူပါနဲ့ဗျာ၊ ကျုပ်က ရဲတစ်ယောက် မဇာတ်ပါဘူး”

“ဘုရားသခင်ကို ကျေးဇူးတင်မိပါရဲ့ရှင်”
သူ့ပါးစပ်မှ လွတ်ခနဲ ထွက်သွားမိ၏။ သီရေစာ နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်လိုက်ပြီး ဓာတ်ပုံကို ကြည့်လိုက်သည်။ သူ လှမ်းပေးလိုက်သော ကြောင့် သီရေစာက ယူလိုက်၏။ သီရေစာသည် အနက်ရောင်ယူနီဖောင်းများနှင့် ခပ်တင်းတင်းမျက်နှာထားများအကြားမှ ပြုံးနေသော သူ့မျက်နှာကို ပြန်ကြည့်နေသည်။

“ရှင် ဒါကို ဘယ်ကရလာတာလဲ”
သူက စကားကို အနိုင်နိုင်ပြောလိုက်ရ၏။
“ပိုပြီးမေးသင့်တာက အဲဒါနဲ့ ကျုပ် ဘာလုပ်လိမ့်မလဲဆိုတာပဲ ပြီးတော့ ဟောဒီဟာတွေနဲ့”
ထိုသူက 'တံခါးနားရှိ စားပွဲပေါ်တွင် ဓာတ်ပုံလေးပုံကို ဖြန့်ပြလိုက်သည်။

“တော်တော်ကလေး၊ ကောင်းတယ်၊ မင်း ကြည့်ရတာ ပျော်နေပုံရတယ်။ နေသားတကျဖြစ်နေပုံပဲ၊ ဥပမာ အခု ကျုပ်က ဗိုလ်မှူးကြီး စတီးဝပ်ကို အဲဒါတွေ ပြုလိုက်မယ်ဆိုရင် . . .”

“ရှင် . . . မလုပ်ပါဘူး၊ ရှင် ပြလည်း အရာမရောက်ပါဘူး၊ ဘာပဲပြောပြော သူက ရှင်ကို ယုံကြည်မှာ မဟုတ်ဘူး”

သီရေစာခေါင်းမော့လာသည်။ ကြောက်စိတ်လျော့နည်းလာပြီး သူ့ကိုယ်သူ ထိန်းနိုင်စွမ်းရှိလာသည်။ သူ ရဲဘက်က မဟုတ်ရင် . . . ပိုက်ဆံလိုချင်လို့ပဲ ဖြစ်ရမယ်၊ သူက နှုတ်ခမ်းစုဆိုက်၏။ ဒီလူတွေ ငွေရဖို့ဆိုရင် ဘာမဆို လုပ်ကြသည်ပဲ။

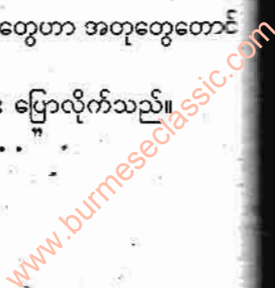
သီရေစာက ပြောလိုက်၏။

“တကယ်တမ်း ပြောရမယ်ဆိုရင် အဲဒါတွေဟာ အတုတွေတောင် ဖြစ်နေလိမ့်မယ်ထင်တယ်”

ထိုပုံဂျိုလ်က ညင်ညင်သာသာကလေး ပြောလိုက်သည်။

“မင်းက အဲဒါထက် ပိုသိပါတယ်ကွာ . . .”

“ကောင်းပြီလေ”

သီရေစာက မျက်နှာပေါ်မှ ဆံပင်များကို နောက်ဘက်သို့ ဓါပစ်လိုက်၏။

“အဲဒါတွေက ကျွန်မကို နည်းနည်းလောက် အနေရအထိုင်ရခက်စေလိမ့်မယ်ဆိုတာ ကျွန်မ သဘောတူပါတယ်။ ကျွန်မက ရှင် ငွေလိုချင်တယ်ဆိုရင် ရှင့်အတွက် ငွေနည်းနည်းရအောင်တောင် ဆောင်ရွက်ပေးဦးမယ်”

“မဟုတ်သေးဘူး သီရေစာ၊ မဟုတ်သေးဘူး”

“ရှင်က ဘာလိုချင်တာလဲ”

“ကျုပ်အတွက် မင်းက တစ်ခုခုလုပ်ပေးစေချင်တာပါ။ တော်တော်လွယ်တဲ့ကိစ္စပါ။ မင်းက ကောင်းကောင်းမွန်မွန်လုပ်ပေးမယ်ဆိုရင် ဒေါက်တာ ရိုဗယ်နဲ့ မင်းတို့ရဲ့ ဓာတ်ပုံတွေ ရှိတယ်ဆိုတာ ဘယ်သူမှ မသိဘဲ ပျောက်သွားကြလိမ့်မယ်. . . မင်းက လုပ်မပေးဘူးဆိုရင်တော့ မင်းနဲ့ ဆက်သွယ်ရေးအရာရှိတို့ရဲ့ ဇာတ်လမ်းအသေးစိတ်နဲ့ ဟောဒီတိုက်ခန်း၊ ပစ္စည်းတွေအကြောင်း၊ ဒီဓာတ်ပုံတွေနဲ့အတူ ဂျင်နရယ်ကမ်ပီယံဆီတို့ ပို့ပေးလိုက်မယ်”

သူစကားပြောနေစဉ် သီရေစာသည် အပြေးအလွှားစဉ်းစားနေသည်။ သူ ရိန်းဟတ်နှင့် ပြောခွင့်ရမည်ဆိုလျှင်. . . ထိုဓာတ်ပုံများကို ချွယ်လီဆိုသောပုဂ္ဂိုလ်ထံမှ ပြန်ယူ၍ ရနိုင်သော နည်းလမ်းရှိမယ်ဆိုရင်၊ သီရေစာသည် သူ့ကိုယ်ခန္ဓာကို စိုက်ကြည့်နေသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏မျက်လုံးများကို သတိထားလိုက်မိပြီး မာယာနှင့် ဆွဲဆောင်ရန် သတိရလိုက်သည်။

“ကျွန်မကို စဉ်းစားချိန်ပေးပါ။ ကျွန်မတို့ ဒီကိစ္စကို ဆွေးနွေးလို့ မရဘူးလား”

“မင်းပြောချင်ရင် ပြောလေ၊ ဒါပေမဲ့”

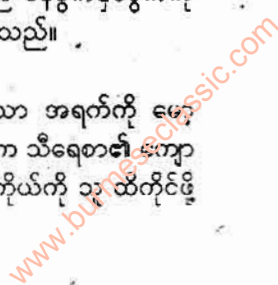
“မဟုတ်သေးပါဘူးလေ၊ ထိုင်ပါဦးလားရှင်၊ တစ်ခုခုသောက်ပါလား၊ ကျွန်မလည်း သောက်ချင်တယ်၊ စကော့ချ်သောက်မလား၊ ကော့ညက်သောက်မလား”

“စကော့ချ်ဆိုရင်ဖြစ်ပါတယ်”

သီရေစာက ဖန်ခွက်နှစ်ခွက်ထဲသို့ အရက်လောင်းထည့်နေစဉ် သူက ဆိုဖာပေါ်တွင် ထိုင်နေသည်။ သီရေစာသည် ဖန်ခွက်နှစ်ခွက်ကို ယူလာပြီး သူ့နံဘေး ဆိုဖာပေါ်တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

“ချီးယားစ်”

သီရေစာက ပြောလိုက်ပြီး အလွန်ပြင်းသော အရက်ကို မော့သောက်ချလိုက်ရာ အနည်းငယ်သီးသွားသည်။ သူက သီရေစာ၏ ကျောကုန်းကို လက်နှင့်ပုတ်လိုက်၏။ သီရေစာ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို သူ ထိကိုင်ဖို့

အလွန်အရေးကြီးပါသည်။

“ကျေးဇူးပါပဲရှင်၊ အင်း.. တော်တော်ကလေး ပြင်းတာပဲ”

သီရေစာသည် ယခု ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှင့် နီးကပ်နေပြီဖြစ်သည့်အပြင် သီရေစာ၏ ကိုယ်နဲ့ကိုပင် သူ ရှုနေရလေပြီ။

သီရေစာက သို့အသံစူးစူးကလေးနှင့် ပြောလိုက်ပြန်၏။

“ရှင် ကျွန်မအပေါ်မှာ ဒီလောက်တောင် ရက်စက်စရာလိုလို့ လားရှင်၊ ရှင်သာ ဆန္ဒရှိမယ်ဆိုရင် ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်စလုံးအတွက် အဆင်ပြေနိုင်ပါတယ်ရှင်”

ဤတွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်က သီရေစာကို ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း ဖက်၍ နမ်းလိုက်လေတော့သည်။

*

သီရေစာသည် အိပ်ရာပေါ်တွင် ထထိုင်လိုက်ပြီးနောက် စီးကရက် တစ်လိပ်ကို မီးညှိရင်း စီးကရက်မီးခိုးနှင့် သူ့မျက်နှာကို မှုတ်လိုက်သည်။

“ရှင်က ကျွန်မကို ဒါလောက်တောင် ခြောက်ရသလားရှင်၊ ရှင် အစကတည်းက ပြောလိုက်မယ်ဆိုရင် ပြီးသားနဲ့.. .”

ရှယ်လီက ပြန်မပြောပါ။ သူ့ကိုသာ ပြုံးတုံးတုံးမျက်နှာထားနှင့် ပြန်ကြည့်နေသဖြင့် သီရေစာ အနေအထိုင်ရ ခက်နေသည်။

“ရှင် စိတ်မချမ်းသာဘူးလား”

“မင်းကော၊ ဘယ်လိုလဲ”

သီရေစာသည် အိပ်ရာပေါ်တွင် လှဲချလိုက်ရင်း ပြောလိုက်၏။

“ရှင်က ဟိုဓာတ်ပုံတွေကို ပြပြီး ကျွန်မကြောက်အောင် တမင် လုပ်တယ်ဆိုတာ သိရလို့ ကျွန်မတော့ သိပ်ပျော်တာပဲ၊ ရှင် အဲဒီဓာတ် ပုံတွေကို ကျွန်မကို ပြန်ပေးတော့မယ်မဟုတ်လားရှင်”

“နောက်ကျတော့ ပေးမှာပေါ့ကွာ”

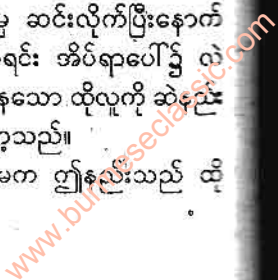
သီရေစာသည် မျက်နှာပေါ်၌ ကျနေသော ဆံပင်များကို ဒေါသ တကြီး ဆွဲဖယ်ပစ်ရင်း ပြုန်းခနဲ ထထိုက်လိုက်၏။

“နောက်ကျတော့.. ဆိုတာ ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ”

“မင်းကို ကျုပ်ပြောခဲ့သလို မင်းက ကျုပ်အတွက် လုပ်ပေးစေချင် တဲ့ကိစ္စတစ်ခု ရှိသေးတယ်လေ”

သီရေစာသည် ပြုန်းခနဲ အိပ်ရာပေါ်မှ ဆင်းလိုက်ပြီးနောက် အခန်းထဲတွင် ခေါက်တုန့်ခေါက်ပြန် လျှောက်ရင်း အိပ်ရာပေါ်၌ လဲ လျောင်းပြီး အေးအေးလူလူ စီးကရက်သောက်နေသော ထိုလူကို ဆဲနည်း မျိုးစုံနှင့် အသံကုန်ဟစ်၍ ဆဲရေးတိုင်းထွာတော့သည်။

သီရေစာသည် မောပန်းလာသည်သာမက ဤနည်းသည် ထို

ပုဂ္ဂိုလ်အတွက် ထိရောက်ခြင်းမရှိကြောင်း သတိပြုမိသည့်အတွက် အနည်းငယ်စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းသွားသည်။ ထို့နောက် သူ့အတွက် ထိရောက်မှုမရှိဆိုသောအတွေးက သီရေစာအား ဟုန်းခနဲ ဒေါသပူပန်ထအောင် ဆွပေးလိုက်ပြန်သည့်အတွက် သူ့မျက်နှာကို လက်သည်းနှင့် တုတ်ခြစ်ရန် ကြိုးပမ်းလိုက်သည်။ သီရေစာ၏ လက်နှစ်ဖက်ကို ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ဖမ်းချုပ်ထားလိုက်သည်။

“ထွက်သွားစမ်း၊ ထွက်သွားစမ်း၊ ထွက်သွားစမ်း...”

သီရေစာသည် အတင်းရုန်းကန်ရင်း အော်ဟစ်နေသည်။

“ဒီနေရာက ရှင်ထွက်သွားစမ်း”

“ချာတိတ်မကလေး တိုးတိုးပြောကွာ”

သီရေစာ၏ လက်နှစ်ဖက်ကို ချုပ်ကိုင်ထားဆဲပင် ဖြစ်သော ထိုပုဂ္ဂိုလ်က အိပ်ရာပေါ်မှ ထလိုက်ပြီး သူ့လက်တစ်ဖက်ကို လွှတ်လိုက်သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်က သီရေစာ ပခုံးပေါ်မှ လည်ပင်းနှင့် ပခုံးဆုံသည့်နေရာကို ညှာလက်နှင့် ကိုင်လိုက်၏။ သူ့ကိုင်လိုက်ချိန်တွင် ဖြစ်ပေါ်လာသောဝေဒနာမှာ ပြင်းထန်လွန်းလှသဖြင့် သီရေစာသည် အော်နိုင်စွမ်းပင် မရှိတော့ချေ။ သီရေစာသည် ဒူးထောက်လျက် တိုင်ကျသွားသလို ပါးစပ်ကလည်း ကုန်းပေါ်သို့ရောက်လာသော ငါးတစ်ကောင်ကဲ့သို့ ‘ဟ’နေ၏။ သီရေစာ၏ မျက်လုံးများက သူ့ဆီသို့ လှန်ကြည့်နေကြပြီး အသံမထွက်ဘဲ တောင်းပန်နေကြသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏မျက်နှာသည် ကျောက်သားကို ထွင်းထုထားသလိုဖြစ်နေသည်။

“ကဲ... နားထောင်စမ်း ခွေးမ၊ မင်း ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာကို ငါပြောပြမယ်”

(၁၆)

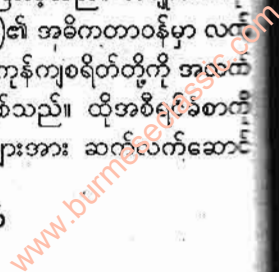
ဝါရှင်တန်

(၁၉၄၅) စက်တင်ဘာလ (၁၄)ရက်

ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ် ဆစ်ဒနီဆိုးရက်စ် ဦးနှောက်ခြောက်နေရသည်။ လွန်ခဲ့သည့် ရက်သတ္တပတ်က သမ္မတ ထရူးမင်းသည် အိုအက်စ်အက်စ် (ထောက်လှမ်းရေး)အဖွဲ့ကြီးကို တရားဝင်ဖျက်သိမ်းခဲ့သည်။ ညွှန်ကြားရေးမှူးဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဒိုနိုဗန်အား 'နိုင်ငံတော်က ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း' ချီးမွမ်းစကားနှင့်အတူ ရသင့်ရထိုက်နေပြီဖြစ်သော ခွင့်ရက်များကို ခံစားခွင့်ပြုလိုက်ပြီး ယိုးဒယားနိုင်ငံတွင် သံအမတ်ကြီးအဖြစ် ခန့်အပ်ခြင်း မခံရမီ အရှေ့စောင်အာရှ နိုင်ငံများသို့ ချစ်ကြည်ရေးခရီးအဖြစ် သွားရောက်နိုင်ရန် စီစဉ်ပေးခဲ့သည်။ အိုအက်စ်အက်စ်အား ဖျက်သိမ်းရေးလုပ်ငန်းကို အကောင်အထည်ဖော်နေခဲ့သည်မှာ အတန်ငယ်ကြာပါပြီ။ သမ္မတထရူးမင်းသည် အိုအက်စ်အက်စ်နေရာတွင် အစားဝင်မည့် အဖွဲ့သားလုံး ဆိုင်ရာ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းရန် ဝန်ကြီးအဖွဲ့မှ ဝါရင့်ဝန်ကြီးသုံးယောက်ကို တာဝန်ပေးအပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

“အရက်သမားတွေနဲ့ လှေကြူစီးသမားတွေကို ဖယ်ပစ်လိုက်၊ ငြိတော့ တခြားပုဂ္ဂိုလ်တွေကိုလည်း ခု လောလောဆယ်မှာ ဘာတာဝန်မှ မပေးနဲ့ဦး”

သမ္မတထရူးမင်းက ထိုကဲ့သို့ ညွှန်ကြားခဲ့သည်။ အမျိုးသားလုံးဆိုင်ရာ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ (အင်အိုင်အေ)၏ အဓိကတာဝန်မှာ လက်ရှိဆောင်ရွက်နေဆဲ လုပ်ငန်းတာဝန်များနှင့် ကုန်ကျစရိတ်တို့ကို အလယ်လွတ်တော်မှ ကော်မတီသို့ အစီရင်ခံရန်ဖြစ်သည်။ ထိုအစီရင်ခံစာကို ရရှိသည့်အခါကျမှသာ မည်သည့်လုပ်ငန်းများအား ဆက်လက်ဆောင်

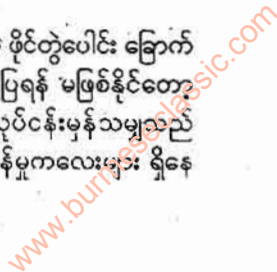

ရွက်မည်။ မည်သည့်လုပ်ငန်းများအား ရပ်ဆိုင်းပစ်ရမည် စသည်တို့ကို သမ္မတကြီးက ဆုံးဖြတ်ပေးနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ပြည်တွင်း လုံခြုံရေးကို စွဲရပ်အားလုံးကို အက်ဖ်ဘီအိုင်သို့ လွှဲအပ်ပေးလိုက်သည်။ ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ် ဆစ်ဒနီဆိုးရက်စ်ကို အင်အိုင်အေ၏ ညွှန်ကြားရေးမှူးအဖြစ် ခန့်အပ်ပြီး စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းများအားလုံးကို ကြီးကြပ်ရန် တာဝန်ပေးလိုက်သည်။ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရမည်ဆိုပါက သူသည် သင်္ဘောပေါ်သို့သာ ပြန်သွားချင်သူဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် သူ့အမှန်အတိုင်းဝန်ခံရမည်ဆိုပါက သင်္ဘောပေါ်သို့ မရောက်ခဲ့သည်မှာလည်း အတော်ကလေး ကြာမြင့်ခဲ့ရလေပြီ။ စစ်ဖြစ်နေသည့်တစ်ချိန်လုံးလိုလို သူသည် ရေတပ်ထောက်လှမ်းရေး ညွှန်ကြားရေးမှူးတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ ထိုအတွေ့အကြုံများကြောင့် ဝန်ကြီးဖော်ရက်စတော်က သူ့ကို ထောက်ခံခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး ထရူးမင်းက သူ့အား အင်အိုင်အေ၏ ညွှန်ကြားရေးမှူးအဖြစ် ခန့်အပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယခု သူသည် သူ့အား နေရာပေးထားသော တရားရေးဌာန အဆောက်အအုံ၏ စတုတ္ထထပ် ရုံးခန်းထဲတွင် တစ်ယောက်တည်း ထိုင်ရင်း အိုအက်စ်အက်စ်၏ လက်ရှိလုပ်ငန်းများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အထပ်လိုက်ရှိနေသော စာတွဲများ၊ အပုံလိုက်ရှိနေသော စာရွက်စာတမ်းများ၊ အထုပ်လိုက်ရှိနေသော စာအုပ်များ၊ မှတ်စုများ စသည်တို့ကို မည်သို့ မည်ပုံစတင်ကိုင်တွယ်ရမည်နည်းဟု တွေးနေမိသည်။ သူသည် ဆီနိတ်ဘတ်ဂျတ်လျာထားခွင့်ပြုရေးကော်မတီ အစည်းအဝေးကျင်းပမည့် ဖေဖော်ဝါရီလအထိ အစီရင်ခံစာကို ပြုစုရန် အချိန်ရသည်ဟု မှာလိုက်ကြသည်။ ထိုအချိန်တွင်မူ လက်ရှိနှင့်အနာဂတ်ကာလတွင် ဆောင်ရွက်ရမည့်လုပ်ငန်းများအပေါ် သူ၏ သုံးသပ်ချက်များကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်းသိလိုကြသည်။ ရှင်းလင်းလွယ်ကူသော ဗိုလ်ချုပ်ဆိုးရက်စ်က အသုံးအနှုန်းတိုတိုတုတ်တုတ် တင်ပြရမည် ဖြစ်ပေသည်။

သူ စတင်၍ ကိုင်တွယ်စဉ်က သူ့ရည်ရွယ်ချက်မှာ ထိုအတိုင်းပင် ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ သို့ရာတွင် သူ့စားပွဲပေါ်၌ ရှိနေသောစာရွက်ထပ်ကြီးနှင့် သူ့တပည့် သုံးယောက်၏ စားပွဲပေါ်၌ ရှိနေသော စာရွက်အထပ်ကြီးများက သူ၏မူလပထမရည်ရွယ်ချက်သည် မည်မျှလောက်အထိ ရိုးအခဲကြောင်း သက်သေထူနေကြသည်။

လုပ်ငန်းအားလုံးအတွက် ဖွင့်လှစ်ထားသော ဖိုင်တွဲပေါင်း ခြောက်ရာကျော် ရှိနေသည်ဖြစ်ရာ တိုတိုတုတ်တုတ် တင်ပြရန် မဖြစ်နိုင်တော့ပါ။ အိုအက်စ်အက်စ် ပါဝင်ပတ်သက်ခဲ့သော လုပ်ငန်းမှန်သမျှသည် မည်သည့်နေရာတွင်ဖြစ်စေ နည်းနည်းတော့ မူမမှန်မှုကလေးများ ရှိနေ

ကြသည်ဟု ဆိုးရက်စိတ်ထဲက ခံစားလာရသည်။

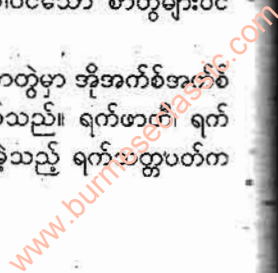
ပြီးတော့ ထိုကိစ္စများထဲတွင် လက်ရှိ ဝင်လာမစဲ တသဲသဲဖြစ်နေသော ထောက်လှမ်းရေးသတင်းများကို သူက သုံးသပ်ပြီး ရေတပ်မတော် ထောက်လှမ်းရေး၊ အက်ဖ်ဘီအိုင်၊ တပ်မတော် ထောက်လှမ်းရေးနှင့် အခြား ဌာနများသို့ ဆက်လက်ပို့ပေးရမည့် တာဝန်ကလည်း ရှိနေပေသေးသည်။

သူက ပခုံးတွန့်လိုက်ပြီးနောက် ရီကော်ဒါနှင့် အသံသွင်းသည့် အခါ တဝီးဝီးနှင့် ဝင်ရှုပ်နေသော လေအေးစက်မှအသံကို လျှော့ချလိုက်ရာ ချက်ချင်းအိုက်လာပြီး သူ့ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှ ချွေးများထွက်လာသည်ကို ခံစားလိုက်ရလေတော့သည်။ သူက ကုတ်အင်္ကျီကို ချွတ်လိုက်ပြီး အသံသွင်းသည့် ရီကော်ဒါကို သူ့ဆီသို့ ဆွဲယူရင်း သူတီထွင်ထားသော လုပ်ငန်းစဉ်အတိုင်း စတင်လုပ်ကိုင်လေတော့သည်။ ဖိုင်တွဲအားလုံးကို လုပ်ငန်းစတင်ဆောင်ရွက်သောနေ့စွဲအလိုက် ခွဲခြားထားသည်။ သူသည် လက်ရှိကာလမှ နောက်ဘက်သို့ တဖြည်းဖြည်း ပြန်အလုပ်လုပ်လာသည်။ ဖိုင်တွဲများကို စေ့စေ့စပ်စပ် ဖတ်ရှုရင်း သူ့လက်ထောက်များက ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ပေးရမည့် ကိစ္စရပ်များကို ရီကော်ဒါထဲသို့ ပြော၍ အသံသွင်းနေသည်။ နောက်ထပ်၍ လိုနေသော လက်ထောက်များကို မကြာခင် ထပ်ခေါ်ရလိမ့်မည်ဟု သူက တွေးလိုက်၏။

ည ကိုးနာရီတွင် သူသည် နောက်တစ်နေ့နံနက်၌ သူ့တပည့်များက ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ပေးရမည့် အသေးစိတ်အချက်အလက်များကို ရေးမှတ်ရင်း ဖိုင်တွဲပေါင်း ဆယ့်ရှစ်ခုကို ဖတ်ရှု၍ ပြီးစီးသွားလေပြီ။ သူက နာရီကိုကြည့်လိုက်၏။ ညစာစားဖို့ သိပ်နောက်ကျသွားပြီ။ သူ့အိပ်ခန်းသို့ အပြန်လမ်းခရီးတွင် အသားညှပ်ပေါင်မုန့်နှင့် နောက်တစ်ကြိမ် စခန်းသွားရပေဦးမည်။

သူက သူ့ဘယ်ဘက်ရှိ အထပ်ကြီးကို အာရုံစိုက်လိုက်ပြန်၏။ ထိုစာတွဲများမှာ သူ့ခပ်စောစောပိုင်းက အသံသွင်း၍ ညွှန်ကြားထားသော အချက်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သူ့တပည့်တပန်းများက ထပ်ဆင့်မေးမြန်းစုံစမ်းထားသော အချက်အလက်များကို သံကြိုးနှင့် ပြန်ကြားထားချက်များ၊ ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေးနှင့် ပြည်ပမှ အေးဂျင့်များက အင်အိုင်အေ၏ မေးမြန်းချက်ကို ဖြေကြားထားချက်များ ပါဝင်သော စာတွဲများပင် ဖြစ်သည်။

သူက ပထမဖိုင်တွဲကို ဖွင့်လိုက်၏။ ထိုစာတွဲမှာ အိုအက်စ်အက်စ်မှ ဗိုလ်မှူးကြီး ဂျိမ်းစ်ရက်ဖာတီ၏ ကိစ္စပင်ဖြစ်သည်။ ရက်ဖာတီ၊ ရက်ဖာတီဆိုတာ ဘယ်သူပါလိမ့်၊ ထို့နောက် လွန်ခဲ့သည့် ရက်ပတ္တပတ်က

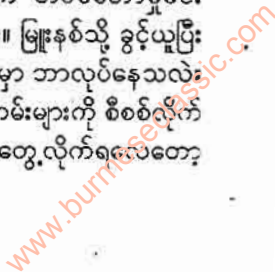

လေအေးကလေးနှင့် စကားပြောတတ်သော ဗြိတိသျှလူမျိုးတစ်ယောက် နှင့် သူ့ရုံးခန်းထဲ၌ စကားပြောခဲ့ရသည်ကို သူ့ပြန်သတိရလာသည်။ မြူးနစ်မှ အိမ်ခန်းတစ်ခန်းတွင် ရက်ဖာတီ အသတ်ခံရသည့်ကိစ္စကို ရုရှတို့ ဘက်က စိတ်ဝင်စားမှုရှိနေကြောင်း သူသိရသည်။ အဘယ်ကြောင့် စိတ်ဝင်စားသည်ဆိုသော ကိစ္စကို စုံစမ်းကြည့်ထိုက်သည်ဟု သူ့ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ဗိုလ်မှူးကြီးရက်ဖာတီ၏ စာတွဲနှင့်အတူ ရက်ဖာတီအသတ်ခံရသည့် ကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တပ်မတော်မှခင်းစုံစမ်းထောက်လှမ်းရေးဌာနမှ လိုက်လံစုံစမ်းခဲ့သော်လည်း အရာမထင်သည့် စာတွဲတစ်တွဲလည်း ပူးတွဲ၍ ပါလာသည်။

ရက်ဖာတီသည် ခွင့်ယူပြီး မြူးနစ်သို့ သွားခဲ့သည်။ ခွင့်ယူပြီး အပန်းဖြေရန်သွားခဲ့သောနေရာမှာ ထူးဆန်းလှပေသည်ဟု ဗိုလ်ချုပ်ဆိုးရက်စ်က တွေးလိုက်၏။ အမည်မသိ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်က ရက်ဖာတီအား ဂျာမန်လေထီးတပ်က သုံးသော ရိုင်ဖယ်နှင့် ပစ်ခတ်ချိန်တွင် သူသည် အိမ်ခန်းတစ်ခန်း၌ ရှိနေခဲ့သည်။ (အရာရှိကလပ်တွင် အဘယ့်ကြောင့် မနေလေသနည်း)။ ရက်ဖာတီ၏ ဒဏ်ရာနှင့်ပတ်သက်သော ဆေးစာပါရှိသည်။ သူ့ကိုယ်ပေါ်မှ ရှာတွေ့သော ပစ္စည်းများနှင့် သူ့သေတ္တာတို့ကို အစီရင်ခံစာနှင့်အတူ တွဲ၍ ပို့ခဲ့သည်။ ပစ္စည်းစာရင်းကို အသေးစိတ် ပြုစုတင်ပြထားသော်လည်း ထူးခြားမှု တစ်စုံတစ်ရာ မရှိပါ။ နာရီ၊ ပိုက်ဆံအိတ်၊ နေ့စဉ်မှတ်တမ်း၊ မည်သူ မည်ဝါဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထားသော သတ္တုပြားကလေး၊ အိတ်ဆောင်ခား၊ စီးကရက်ဗူး၊ အဝတ်အစားများ၊ ပိုက်ဆံဒေါ်လာရှစ်ရာ။

ပြီးတော့ ဤအစီရင်ခံစာနှင့်အတူ ပလတ်စတစ်အိတ်တစ်အိတ် ပါရှိလာပြီး ပလတ်စတစ်အိတ်ထဲတွင် ရက်ဖာတီ၏ ကိုယ်ပေါ်မှ တွေ့ရှိရသော စာရွက်စာတမ်းများကို ဓာတ်ပုံရိုက်ယူထားသည့် ဓာတ်ပုံမိတ္တူများ ပါရှိသည်။ ဓာတ်ပုံများလည်းပါသည်။ သို့ရာတွင် နက်ဂတစ်များထဲ၌ လူပုဂ္ဂိုလ်များ၏ သွင်ပြင်လက္ခဏာကို ပြတ်ပြတ်သားသား မြင်နိုင်ဖို့ ခဲယဉ်းပါသည်။ သစ်ပင်တစ်ပင် နံဘေးတွင် အမျိုးသမီးကလေးတစ်ယောက် မတ်တတ်ရပ်နေသည်။ သူ့က ကိုယ်ရေးစာတွဲကို ကြည့်လိုက်၏။ ဇနီးမရှိ၊ ဒါဆိုရင် ရည်းစားဖြစ်ရမည်။ နေပယ်ရှိ စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှ ပြောစာတစ်ခု။ နေပယ်တဲ့လား၊ သူက တပ်မတော်မှခင်းထောက်လှမ်းရေးမှ စာတွဲကို ပြန်စစ်ဆေးလိုက်၏။ မြူးနစ်သို့ ခွင့်ယူပြီး သွားသည်ဟု သူ ဖတ်ရသည်။ ရက်ဖာတီ နေပယ်မှာ ဘာလုပ်နေသလဲ။

ဗိုလ်ချုပ်ဆိုးရက်စ်က အခြားစာရွက် စာတမ်းများကို စိစစ်လိုက်ရာ ရက်ဖာတီ၏ ခရီးသွားလာခွင့် လက်မှတ်ကို တွေ့လိုက်ရလေတော့

သည်။ ဟုတ်သည်။ သူသည် နေပယ်မှ မြူးနစ်သို့ စစ်လေယာဉ်ပျံနှင့် လာရောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ခရီးသွားလာခွင့် အမိန့်ကို အေသုံးလုံးအဆင့် သတ်မှတ်ထားသည်။ ရက်ဖာတီကို ထိပ်ပိုင်းမှ တစ်ယောက်ယောက်က စိတ်ချရသည်ဟု ထောက်ခံချက်ပေးထားကြောင်း အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ အနားယူ အပန်းဖြေဖို့အတွက် ထောက်ခံတာလား။

သူက စာရွက်စာတမ်းများကို နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်ကြည့်လိုက် ပြန်၏။ ထိုစာရွက်များကို ဖရန်ဖတ်ရို အမေရိကန်စစ်ဌာနချုပ်က ခွင့်ပြုထားခြင်းဖြစ်သည်။ ရက်ဖာတီက အနားယူအပန်းဖြေသည်ဆိုသော ကိစ္စကို ဟန်ပြုအဖြစ် တမင်ယူထားလေသလော။ သူ့ကို တာဝန်တစ်ခုခု ပေးထားလေသလော။ သူ တကယ်သွားရမည့်နေရာက နေပယ်။ မြူးနစ်က ဟန်ပြုသွားရမည့်နေရာ။ ပြီးတော့ သူသည် မြူးနစ်တွင် မည်သည့်ကိစ္စနှင့် အသတ်ခံရလေသနည်း။ ရုရှထောက်လှမ်းရေးက သူသေသည် သတင်းကို ဘာကြောင့် မေးမြန်းစုံစမ်းနေသနည်း။

ဆိုးရက်စက်စွာ စာတွဲကို ထပ်ကြည့်လိုက်ပြန်၏။ သူသေဆုံးချိန်တွင် သူသည် ဥရောပတိုက်အတွက် လက်ထောက်ဌာနမှူးဖြစ်သည်။ သူသည် ထိပ်တန်းစာရွက်စာတမ်းများကို ကိုင်တွယ်ဆောင်ရွက်ခွင့်ရှိသော်လည်း ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်စာရွက်စာတမ်းများ၊ ထောက်လှမ်းရေးစာရွက်စာတမ်းများ၊ မူနှင့်သက်ဆိုင်သော စာရွက်စာတမ်းများ စသည်တို့ကို ကိုင်တွယ်ခွင့်ရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်ပါ။ သူက တယ်လီဖုန်း စကားပြောခွက်ကို ကောက်ကိုင်လိုက်ပြီး နံပါတ်တစ်ခုကို လှည့်လိုက်၏။ ဒုတိယအကြိမ် ခေါင်းလောင်းသံ မြည်လာချိန်တွင် တစ်ဖက်စာ ပြန်ဖြေသည်။

သူက ပြောလိုက်၏။

“ကလိုက်ခိ . . . ဆစ်ဒနီပါ။ ခင်ဗျားက အဲဒီမှာ တော်တော်နောက်ကျခံပြီး အလုပ်လုပ်နေတာကိုး”

“ကျုပ်တို့ ဘယ်တော့မှ မအိပ်ဘူး”

တစ်ဖက်က ခပ်ငေါ့ငေါ့ပြောလိုက်သည်။

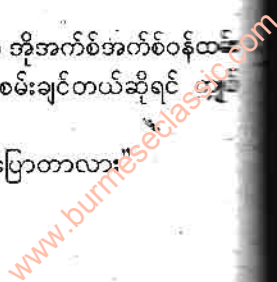
“ခင်ဗျားအတွက် ဘာလုပ်ပေးရမလဲ ဆစ်ဒနီ”

“ကျုပ်သိချင်တဲ့ ကိစ္စတစ်ခုအတွက် အမြန်ဆုံး ဆောင်ရွက်ပေးစေချင်တယ်။ ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို ကူညီမှာလား”

“ပြောလေ”

“ကျုပ်က လွန်ခဲ့တဲ့ မေ၊ ဇွန်လောက်က အိုအက်စ်အက်စ်ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်ရဲ့ သွားလာလှုပ်ရှားမှုကို ပြန်စုံစမ်းချင်တယ်ဆိုရင် ကျုပ်ဘယ်လိုလုပ်သိရမလဲ”

“ဝါရှင်တန်မှာ သွားတာလာတာကို ပြောတာလား”

ဆိုးရက်စိက ဖြေလိုက်၏။

“အစပိုင်းမှာတော့ ဟုတ်တယ်၊ ပြီးတော့ မြို့ပြင်။ ပြီးတော့ နိုင်ငံ အပြင်ဘက်မှာ သွားတာတွေပါ သိချင်တယ်”

“ဘယ်ကိုသွားတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားသိသလား”

“ဟင့်အင်း၊ အဲဒါကို ကျုပ်က သိချင်တာ”

“ကောင်းပြီလေ၊ တကယ်လို့ သူက အစိုးရယာဉ်တွေကို သုံးစွဲ တယ်ဆိုရင် ယာဉ်တောင်းခံလွှာ စာရွက်စာတမ်းတွေက တစ်ဆင့် သိနိုင် တယ်၊ တောင်းခံပြီး သုံးစွဲတဲ့ ယာဉ်တွေကို သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး ဌာနချုပ် ပြန်ပို့တဲ့အခါ သူ ဘယ်ကိုသွားတယ်၊ ပြီးတော့ ဓာတ်ဆီသုံးစွဲခွင့်ရအောင် ဘယ်နှမိုင်သွားခဲ့တယ်ဆိုတာတွေကို ဖြည့်စွက်ပြီး ပေးရတယ်၊ အဲဒါက တော့ ခင်ဗျားပုဂ္ဂိုလ်က အစိုးရယာဉ်ကို သုံးခဲ့ရင်ပေါ့လေ၊ ခင်ဗျားပြောတဲ့ တေးအရ အစကောက်ရမယ်ဆိုရင် သူက အငှားကားတွေကို သုံးလိမ့် မယ်လို့ ကျုပ်ထင်တယ်”

ဆိုးရက်စိက ပြောလိုက်၏။

“ခင်ဗျားက နောက်ပြောင်နေတာလား”

ကလိုက်ဒ်က ဖြေလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားပြောတာ မှန်ကောင်းမှန်ပါလိမ့်မယ်၊ မေလ ဒါမှမဟုတ် ဇွန်လလို့ ခင်ဗျားပြောခဲ့တယ်နော်”

“အဲဒါကို မေလ (၁)ရက်နေ့က ဇွန်လကုန်တဲ့အထိလို့ ပြင်ပေး

“ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ်၊ ခင်ဗျားက အဲဒါကို ဘယ် လောက်လောက် မြန်မြန်လိုချင်သလဲ”

“ကျုပ် ဘယ်လောက်လောက် မြန်မြန်ရနိုင်မလဲ”

“အနည်းဆုံးသုံးနာရီ၊ ဒါမှမဟုတ် လေးနာရီကြာလိမ့်မယ်”

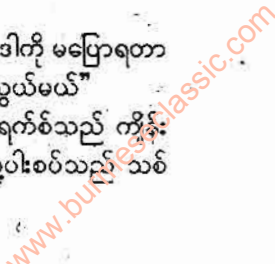
“လုပ်ဗျာ..”

ဆိုးရက်စိက ပြောလိုက်ပြီးနောက် သူ့ရှေ့တွင် ရှိသော ဖိုင်တွဲ အသေးစိတ် အချက်အလက်များကို ဆက်ပြောပြတော့သည်။ ဆိုး ရက်စိက..

“ကျုပ် ဒီတယ်လီဖုန်းက စောင့်နေမယ်၊ ကျုပ်ဆီကို ပြန်ဆက် ချယ်ပါ၊ ဒါအရေးအကြီးဆုံး ကိစ္စပဲ”

“ဘုရား... ဘုရား၊ ခင်ဗျားက ဘာဖြစ်လို့ အဲဒါကို မပြောရတာ အဲဒီမှာပဲနေ၊ ကျုပ် တစ်နာရီအတွင်း ပြန်ဆက်သွယ်မယ်”

ကလိုက်ဒ်က တယ်လီဖုန်းပြန်ချသွား၏။ ဆိုးရက်စိသည် ကိုနိုး နေသော သူ့မျက်လုံးများကို လက်နှင့်ပွတ်ရင်း သူ့ပါးစပ်သည် သစ်

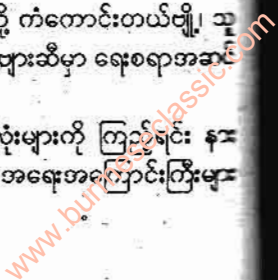

ရွက်ဆွေးများလို ဖွယ်တယ်တယ်အရသာမျိုးဖြစ်လာသည်ထိ စီးကရက်ကို တစ်လိပ်ပြီးတစ်လိပ် သောက်နေသည်။ သူသည် တယ်လီဖုန်းနံဘေးမှ မခွာလိုသည်က တစ်ကြောင်း၊ ဖတ်လက်စ စာတွဲထဲမှ မိုက်ကယ်ရက်ဖာတီအကြောင်း ပို၍ သိသည်ထက် သိလာအောင် ထပ်ကာတလဲလဲ ဖတ်ရင်း စိတ်လှုပ်ရှားမှုက ပိုမိုဖြစ်ပေါ်လာသဖြင့် တစ်ကြောင်း၊ စင်္ကြံလမ်းထဲ၌ရှိသော ကော်ဖီဝယ်၍ ရသည့် စက်မှ ကော်ဖီဝယ်ပေးရန် တပည့်တစ်ယောက်ကို စေလွှတ်လိုက်သည်။ သူ့ဆီသို့ ရောက်ရှိလာသော ဗြိတိသျှလူမျိုးကလည်း သူတို့ကြားက ဖြတ်၍ ဖမ်းယူရရှိသော သတင်းများအရ တရားရေးဌာနတွင် ပေါက်ကြားမှုရှိနေကြောင်း၊ အဆိုပါနေရာမှ တစ်ဆင့် သတင်းများကို ရရှိတို့က ရရှိနေကြောင်း ပြောသွားခဲ့သည်။ အိုအက်စ်အက်စ်သည် တရားရေးဌာနမဟုတ်သော်လည်း နီးစပ်မှုတော့ ရှိနေပေသည်။ ရက်ဖာတီသည် ထိုအဆက်အသွယ်များဖြစ်နေလေရာသလား၊ ထို့ကြောင့် သူ့အသတ်ခံရခြင်း ဖြစ်လေသလား၊ ထို့ကြောင့် ရုရှတွေက သိလိုခြင်းဖြစ်ပါသလော။ သူ့ကို မိမိတို့ဘက်မှ ပုဂ္ဂိုလ်များကပင် ရှင်းလင်းပစ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသလော။ ထိုကဲ့သို့ ရှင်းလင်းပစ်ခြင်းဖြစ်ပါက အဘယ့်ကြောင့် ရေးမှတ်ထားခြင်းမရှိလေသနည်း။ ‘အဆုံးစွန် မလိုလားအပ်မှုကြောင့် ရှင်းလင်းပစ်လိုက်သည်’ဆိုသော တံဆိပ်တုံးအနီကြီးကို ထောင့်ဖြတ်ရိုက်နှိပ်ထားသည့် စာတွဲအချို့ကို သူမြင်ဖူးပါသည်။ ရက်ဖာတီ၏ စာတွဲထဲတွင် ထိုကဲ့သို့ ရိုက်နှိပ်ထားခြင်း မရှိပါ။ ဘာမျှမရှိပါ။ သူက နောက်ထပ်စီးကရက်တစ်လိပ်ကို မီးညှိလိုက်၏။ သူ မီးညှိလိုက်သည်ကို သတိရလာသည့်အတွက် မကျေမနပ်နှင့် အသံထွက်သွားမိသော်လည်း ထိုစီးကရက်ကို ဆက်လက်၍ ဖွာနေဆဲပင်။ သူသည် ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ကျောမို၍ ထိုင်ရင်း ဖြစ်နိုင်သည့်ကိစ္စများကို အမျိုးမျိုး တွေးတောနေသည်။ ‘ကလိုက်ဒ်ရေး . မြန်မြန်ဆက်တော့ကွာ’ဟု သူက တယ်လီဖုန်းကို ငေးကြည့်ရင်း တွေးနေမိသည်။ သူ့အမိန့်ပေးနေသည်ကို လိုက်နာသည့်အလား တယ်လီဖုန်းက စတင်၍မြည်လာလေတော့ရာ သူတဆတ်ခနဲ လန့်ဖျပ်သွားတော့သည်။ သူက စကားပြောခွက်ကို လှမ်းယူလိုက်၏။

“ဆိုးရက်စိပါ”

“ဆစ်ဒနီရေး . . ကလိုက်ဒ်ပါ။ ကျုပ်တို့ ကံကောင်းတယ်ဗျို့။ သူက အစိုးရမော်တော်ကားတွေကို သုံးတယ်၊ ခင်ဗျားဆီမှာ ရေးစရာအဆင်သင့် ရှိသလား”

ဆိုးရက်စိသည် သူ့ရေးနေသော စာလုံးများကို ကြည့်ရင်း နားမလည်မှုကြောင့် မျက်ခုံးမွေးနှစ်ခုအကြားတွင် အရေးအကြောင်းကြီးများ

ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ လုံးဝအဓိပ္ပာယ်မပါရှိ။ တစ်ဖက်မှ ပြောနေသူသည် စကားပြောရပ်တန့်သွားတော့သည်။ သူက စာရွက်ကို ငေးကြည့်နေမိ၏။ ထိုအသံက မေးလိုက်သည်။

“ဆစ်ဒနီ၊ ခင်ဗျား နားထောင်နေသလား”

“အို. . . အင်း၊ ဟုတ်ကဲ့. . . ဝမ်းနည်းပါတယ် ကလိုက်ဒ်ရယ်”

“ခင်ဗျား သိချင်တာတွေကို သိရရဲ့လား”

“ခုထက်ထိတော့ မပြောတတ်သေးဘူး၊ မပြောတတ်သေးဘူး”
ကလိုက်ဒ်က ပြောလိုက်သည်။

“အဲဒီဗိုလ်မှူးကြီးဟာ တော်တော်ခရီးသွားနိုင်တဲ့လူပဲ၊ ကဲ. . . ဝွန်နီက ဆစ်ဒနီ”

“ဝွန်ဒ်နီက ကလိုက်ဒ်၊ ပြီးတော့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ်”

“အချိန်မရွေးပါဗျာ. . .”

ကလိုက်ဒ်က ပြောပြီး ပြန်ချသွားသည်။

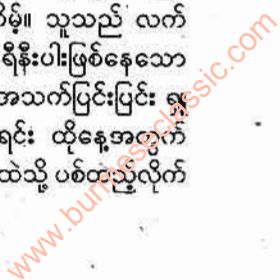
ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ် ဆစ်ဒနီဆိုးရစ်စ်သည် ထိုင်ရင်း စာရွက်ပေါ်၌ သူရေးထားသော စာလုံးများကို ငေးကြည့်နေမိသည်။

- နေရှင်နယ်လေဆိပ် မေ (၂၃) ထိုရန်တို လေကြောင်း ခရီးစဉ်
၀၉ : ၃၀ နာရီတွင် ဆက်စီး

- နေရှင်နယ် လေဆိပ် မေ (၂၉) နယူးဂျော့ခ်လေကြောင်း ခရီးစဉ်
နှင့် ၀၈ : ၂၈ တွင် ဆက်စီး

- နေရှင်နယ်လေဆိပ် ဇွန် (၂) နယူးဂျော့ခ်လေကြောင်း ခရီးစဉ်
၀၈ : ၂၀ တွင် ဆက်စီး

ဆိုးရစ်စ်သည် နေပယ်စားသောက်ဆိုင်မှ ငွေရပြေစာကို နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်ကြည့်လိုက်မိပြန်၏။ ဖတ်ရခက်သည်။ သို့ရာတွင် ၅-၆ ဟူ၍ ရေးထားပုံရသည်။ မေလ (၆)ရက်နေ့လား၊ ဒါဆိုရင် မဖြစ်နိုင်ပါ။ ထို့နောက် သူသည် ဥရောပတိုက်သားများ၏ နေ့စွဲရေးပုံသည် အမေရိကန်တို့၏ နေ့စွဲရေးပုံနှင့် ပြောင်းပြန်ဖြစ်ကြောင်း ပြန်သတိရလိုက်၏။ (၅-၆) မှာ ဇွန်လ (၅)ရက်နေ့ဖြစ်သည်။ နောက်ထပ် (၁၇)ရက်ကြာသော အခါ ရက်ဖာတီသည် မြူးနစ်တွင် သေနတ်ပစ်ခဲရပြီး သေဆုံးသွားသည်။ သူသည် ကြားကာလတွင် ဘာတွေကို လုပ်နေပါလိမ့်။ သူသည် လက်ဖက်နာရီကို ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် နံနက် တစ်နာရီနီးပါးဖြစ်နေသောကြောင့် အထိတ်တလန့်ဖြစ်သွားမိသည်။ သူသည် အသက်ပြင်းပြင်း ရှေ့သွင်းလိုက်ပြီးနောက် စီးကရက်တစ်လိပ်ကို မီးညှိရင်း ထိုနေ့အတွက် တတိယမြောက် စီးကရက်ဗူးခွဲကို ခြေမှပြီး အမှိုက်ပုံးထဲသို့ ပစ်ထည့်လိုက်

လေတော့သည်။ သူသည် ချီးမှပဲဟု ပါးစပ်မှ မရေရွတ်မိခင် မိနစ်အနည်းငယ်ခန့်ကြာအောင် ချီတုံချတုံဖြစ်နေမိသေးသည်။ ထို့နောက် တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ကို ကောက်ကိုင်ပြီး နံပါတ်တစ်ခုကို လှည့်လိုက်၏။ အိပ်ချင်မူးတူး ဖြစ်နေသော အသံတစ်သံက ပြန်ထူးသည်။ သူက ပြောလိုက်၏။

“အင်အိုင်အေက ဆိုးရက်စိပါ။ ကျုပ် ကာကွယ်ရေး ဦးစီးချုပ်နဲ့ စကားပြောချင်တယ်၊ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဘယ်အချိန်ရှိနေပြီလဲ ဆိုတာ ကျုပ် သိပါတယ်”

သူသည် တစ်ဖက်က ပြောနေသောအသံကို အနည်းငယ်ကြာအောင် စိတ်ရှည်လက်ရှည်နှင့် နားထောင်နေလိုက်ပြီးနောက် သူ့သည် ခံစိတ်သည် ပျောက်ကွယ်သွားရလေတော့သည်။ သူက အသံမှန်မှန်နှင့် ပြောလိုက်၏။

“အမျိုးသမီး၊ မင်း ဝါရှင်တန်မြို့တော်မှာ ခန့်ထားဖို့ မသင့်လျော်ဆုံး ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်ဖြစ်မသွားချင်ခဲ့ရင် မင်း ငါ့ကို ဆက်သွယ်ပေးဖို့ ကောင်းတယ်၊ အခုချက်ချင်း ဆက်သွယ်ပေးဖို့ ပြောနေတာကွ”

သူပြောသောလေသံတွင် ခပ်ထန်ထန် လေသံပါသွားသောကြောင့် တယ်လီဖုန်းစက်ခလုတ်ခုံမှ အမျိုးသမီးကလေး အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားရလေတော့သည်။

“ကောင်းပါပြီရှင်. . .”

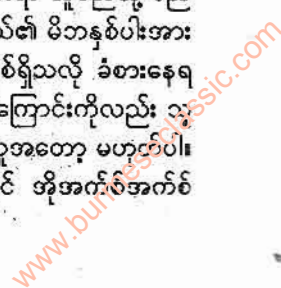
ထိုအမျိုးသမီးလေးက ဆက်သွယ်ပေးလိုက်သည်။

(၁၇)

လော့စ်အင်ဂျင်နီယာ
(၁၉၄၅) စက်တင်ဘာလ (၁၆)ရက်

မိုက်ကယ်ရက်ဖာတီ၏ မိဘများသည် လော့စ်အင်ဂျင်နီယာမြို့လယ်
ကောင်တွင် ဂါလင်အဲဗင်းနယူးလမ်းထောင့်မှ ကြီးမားသော အိမ်အိုကြီး
တစ်လုံးတွင် နေထိုင်ကြပြီး သဘောကောင်းသော သက်ကြီးရွယ်အိုနှစ်
ယောက်ဖြစ်ပေသည်။ ပြတင်းပေါက်ပေါ်တွင် အမေရိကန်အလံတစ်ခု
ကို ချိတ်ဆွဲထားပြီး သူတို့သား သေဆုံးသည့်အဖြစ်ကို လက်ခံချင်ပုံ
မရကြသေးပါ။

သူတို့က ဂရင်းကို တတ်နိုင်သမျှ အကူအညီပေးကြသည်။ မိုက်
ကယ်ရက်ဖာတီသည် အိမ်ထဲသို့ အချိန်မရွေးပြန်ဝင်လာတော့မည့်ပုံစံ
နှင့် မိုက်ကယ်ငယ်စဉ်ဘဝက နောက်နောက်ပြောင်ပြောင်လုပ်ခဲ့ပုံများကို
ပြောပြကြသည်။ သူတို့က မိုက်ကယ်ရက်ဖာတီနေအိမ်သို့ ပြန်လာချိန်တွင်
သူ့အသုံးပြုလေ့ရှိသော အခန်းကို ပြသကြပြီး သူ့သေဆုံးသွားချိန်၌ စစ်ဝန်
ကြီးထံမှ ဝမ်းနည်းကြောင်းဖော်ပြထားသော စာနှင့်အတူ ပူးတွဲ၍ ပေးပို့
လိုက်သော မိုက်ကယ်၏ ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းကလေးများကို ကြည့်ရှုနိုင်ရန်
ဂရင်းကို တစ်ယောက်တည်း ထားရစ်ခဲ့ကြသည်။ စာထဲတွင် မိုက်ကယ်
သည် 'တိုက်ပွဲတွင် ကျဆုံးသွားသည်'ဟု ဖော်ပြထားရာ သူမည်သို့ မည်
ပုံသေဆုံးခဲ့ရသည်ကို သိနေပြီး ထိုကိစ္စကို မိုက်ကယ်၏ မိဘနှစ်ပါးအား
ပြောမပြနိုင်သည့်အတွက် ဂရင်းစိတ်ထဲတွင် အပြစ်ရှိသလို ခံစားနေရ
သည်။ ထိုကိစ္စကို ပြောပြခြင်းဖြင့် အကျိုးမထူးနိုင်ကြောင်းကိုလည်း သူ
သိပါသည်။ သို့တိုင်အောင် အဘိုးကြီးသည် လူနုလူအတော့ မဟုတ်ပါ။
မိုက်ကယ်ရက်ဖာတီ၏ ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းများထဲတွင် အိုအက်စ်အက်စ်

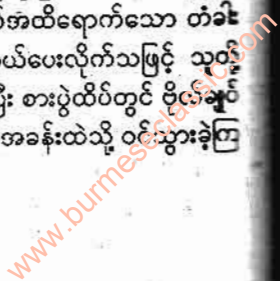

လုပ်ငန်းများနှင့်ပတ်သက်နေသည့် ပစ္စည်းများပါဝင်နေပါက အမေရိကန် နိုင်ငံ၏ ရန်သူများအတွက် တန်ဖိုးရှိနိုင်သောကြောင့် ထိုပစ္စည်းများအား ကြည့်ရှုရှာဖွေခွင့် ပေးပါဆိုသော ဂရင်း၏ လံကြုတ်ဇာတ်လမ်းကို အဘိုးကြီးက မယုံကြည်ခဲ့ပါ။ ထိုကဲ့သို့သော လုပ်ငန်းတာဝန်မျိုးကို ဆောင်ရွက်ရန် တပ်မတော်မှ ဝိုင်းပန်းတစ်ယောက်ကို စေလွှတ်လေ့မရှိပါ။ ဂရင်းက အဘိုးကြီးမေးသောမေးခွန်းများကို တတ်နိုင်သမျှ ပြေလည်အောင် ဖြေဆိုခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် အမှန်အတိုင်း ပြောရမည်ဆိုပါက သူကိုယ်တိုင်လည်း အဖြေအားလုံးကို မသိပါ။

လွန်ခဲ့သည့် သုံးရက်က သူသည် (၁၉၄၄)နှင့် (၁၉၄၅)ခုနှစ်များက ဂျာမန်စစ်ကြောင်း၏ နောက်အက်၌ သူတာဝန်ယူခဲ့ရသော လုပ်ငန်းတာဝန်နှင့်အတွေ့အကြုံများအကြောင်း သူနှင့်ဆက်သွယ်လုပ်ကိုင်နေသော ဗြိတိသျှအက်အိုအီး (ထောက်လှမ်းရေး)မှ ပုဂ္ဂိုလ်များအား ရော့ဖဲလားစင်တာ အဆောက်အအုံတွင် ရှင်းပြနေခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် သူ့အား ကြိုတင်အကြောင်းကြားခြင်း မရှိဘဲ ဝါရှင်တန်တရားရေးရာဌာန အဆောက်အအုံရှိ ရေတပ်ဝိုင်းချုပ် ဆစ်ဒနီဆိုးရက်စ်ထံ ချက်ချင်းသွားရောက်သတင်းပို့ရန် ညွှန်ကြားခဲ့သည်။ သူ တရားရေးဌာနသို့ ရောက်ရှိသွားပြီး တစ်နာရီအတွင်းမှာပင် ဆိုးရက်စ်က သူ့အား ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်နှင့် သမ္မတကြီး၏ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ အဓိကအကြံပေးအရာရှိ ဝိုင်းချုပ်ကြီးကျော့ချ်မာရှယ်နှင့် တွေ့ဆုံပေးခဲ့သည်။

သူသည် ဆိုးရက်စ်နှင့်အတူ ဘလိုင်းယာဟောက်အဆောက်အအုံသို့ လိုက်လာခဲ့ရသော်လည်း ဆိုးရက်စ်ပြောပြသော စကားများအရ သူမလုပ်ချင်ဆုံး အလုပ်တစ်ခုကို လုပ်ကိုင်ရတော့မည်ဖြစ်သောကြောင့် စိတ်မပျက်ပါနှင့် လိုက်လာခဲ့သည်။ ယခုကိစ္စသည် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် အရာရှိတစ်ယောက်အား လိုက်လံစုံစမ်းရမည့် ကိစ္စဖြစ်နေသလို သူသည် ဘန်းမြို့တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရမည့်အစား ဝါရှင်တန်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရမည်ဆိုပါက ရက်ဖာတီသည် သူ၏အကြီးအကဲ အရာရှိတစ်ယောက်ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။

ရေတပ်မတော်မှ ယူနီဖောင်းဝတ် တပ်သားတစ်ယောက်က တံခါးများကို တစ်ချပ်ပြီး တစ်ချပ် ဖွင့်၍ သူတို့ကို ဦးဆောင်ခေါ်ယူသွားပြီး နောက်ဆုံးတွင် ကြမ်းပြင်မှ မျက်နှာကြက်အထိရောက်သော တံခါးပေါက်ဆီသို့ ရောက်သောအခါ နံဘေးသို့ ဖယ်ပေးလိုက်သဖြင့် သူတို့သည် အခန်းထဲတွင် စားပွဲကြီးတစ်လုံးသာရှိပြီး စားပွဲထိပ်တွင် ဝိုင်းချုပ်ကြီးကျော့ချ်မာရှယ်တစ်ဦးတည်းထိုင်နေသော အခန်းထဲသို့ ဝင်သွားခဲ့ကြရသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမာရှယ်က ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ပြောပြထားပြီလား မေကျာ”
ဂရင်းက ဖြေလိုက်သည်။

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ခင်ဗျာ”

“ဆစ်ဒနီကတော့ မင်းဟာ ဒီလုပ်ငန်းအတွက် သင့်လျော်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပဲလို့ ယူဆတယ်။ မင်းမှတ်တမ်းတွေ ကြည့်ပြီးတဲ့အခါကျတော့ ငါ လည်း သဘောတူရတော့တယ်”

သူက မင်းငြင်းချင်ရင် ငြင်းဆိုသော ပုံစံမျိုးနှင့် ခေါင်းမော့ကြည့် လိုက်၏။ ဂရင်းက ဘာမျှ ပြန်မပြောပါ။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မာရှယ်က ပြောလိုက်သည်။

“ကောင်းပြီလေ။ မင်းက တရားရေးဌာနမှာ ဌာနချုပ်တစ်ခုဖွင့် ကွာ၊ ရန်ပုံငွေ လိုသလောက် ပေးမယ်။ မင်းလိုတာထက် ပိုပေးမယ်။ မင်း ရုံးခန်းနဲ့ ငါ့ရုံးခန်းကို တိုက်ရိုက်တယ်လီဖုန်းလိုင်း ဆက်သွယ်ထားမယ်။ မင်းက လုပ်ချင်တဲ့ကိစ္စတစ်ခုရှိပြီး မင်းကိုယ်တိုင်လုပ်သို့မရတဲ့ အခါမျိုးကျ ရင် မင်းဘယ်မှာပဲရှိရှိ မင်းက ငါ့ဆီကို တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီး ကျင့်မိက ဂျော့ချ်နဲ့ စကားပြောချင်တယ်လို့ ပြောရမယ်။ မှတ်မိပြီနော်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ခင်ဗျာ”

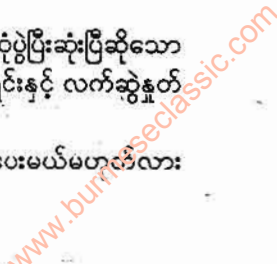
“မင်းစုံစမ်းနေတဲ့ကိစ္စကို ရာနှုန်းပြည့် လျှို့ဝှက်ထားရမယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်း မင်းကို ငါပြောပြဖို့ လိုလိမ့်မယ်မထင်ဘူး။ ဘယ်နေရာမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ် ဘယ်အချိန်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် လိုအပ်လာရင် မင်းဟာ လုံခြုံရေး အတွက် စိတ်အချရဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တယ်လို့ ငါက ထောက်ခံချက်ပေး မယ်။ မင်းက မေတ္တာရပ်ခံတဲ့အချိန်မှာ အစိုးရဌာနတိုင်းက မင်းကို အစွမ်း ကုန်ကူညီကြရမယ်လို့ ညွှန်ကြားထားမယ်။ မင်းလိုချင်တဲ့ တပည့်တပန်း တွေကို ခေါ်။ မင်းလုပ်စရာရှိတာကိုသာ လုပ်ပါ။ ဒါပေမဲ့ ရက်ဖာတီနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သိစရာမှန်သမျှအားလုံးသိအောင် စုံစမ်းပေးပါ။ တကယ်လို့ သူက ရုရှတွေကို သတင်းပို့ပေးနေတယ်ဆိုရင် သူနဲ့စကားပြောတဲ့လူတိုင်း၊ သူ့ရေးသမျှ အစီရင်ခံစာတိုင်းကို စစ်ဆေးပေးစေချင်တယ်။ ငါတို့အတွက် အဖြေမရမချင်း မြေလှန်ပြီး ရှာရမယ်။ ပြီးတော့ ငါက အဖြေကို ခပ်မြန် မြန်လိုချင်တယ်။ ကောင်းပြီလေ။ မင်း လုပ်နိုင်ပါ့မလား။”

“ကျွန်တော် ကြိုးစားကြည့်နိုင်ပါတယ် ခင်ဗျား”

“အဲဒါထက် ပိုစမ်းပါကွာ”

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မာရှယ်က ပြောလိုက်ပြီး တွေ့ဆုံပွဲပြီးဆုံးပြီဆိုသော အထိမ်းအမှတ်နှင့် မတ်တတ်ရပ်လိုက်၏။ သူက ဂရင်းနှင့် လက်ဆွဲနှုတ် ဆက်ပြီး ဆိုးရက်စိဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။

“မင်းကလည်း ကျုပ်ကို မှန်မှန်သတင်းပို့ပေးမယ်မဟင်္ဂလား”

ဆစ်ဒနီ”

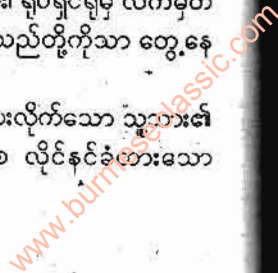
“ကျွန်တော်တို့ သတင်းပို့ပါမယ် ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် စလုံးက သတင်းပို့မှာပါ”

ဆိုးရက်စက်က ဖြေလိုက်၏။

ဤကိစ္စကို အစမှပင် စတင်၍ စုံစမ်းသင့်ပြီး စတင်စုံစမ်းရမည့် နေရာမှာ ရက်ဖာတီ၏နေအိမ်၊ ၎င်း၏ မိဘများနှင့် ၎င်း၏ ငယ်စဉ်ဘဝ တို့ပင်ဖြစ်သည်။ ရက်ဖာတီ၏ ကိုယ်ရေးမှတ်တမ်းများက အဓိကကျသော အချက်အလက်များကို ဖော်ပြနေကြသော်လည်း ဂရင်းသည် ရက်ဖာတီ ၏ ထူးခြားချက်ကလေးများကို သိချင်နေသည်။ ရက်ဖာတီ၏ ငယ်စဉ်ဘဝ တွင် ဘာမျှမထူးခြားခဲ့ပါ။ အတန်းကျောင်း၊ အထက်တန်းကျောင်း၊ ကော လိပ်ပြီးတော့ (၁၉၄၁)ခုနှစ်တွင် ဗိုလ်သင်တန်းကျောင်း၊ အိုရှားဝါးရှိ အို အက်စ်အက်စ်သင်တန်းကျောင်း ပြီးတော့ မေရီလင်း သူသည် ဝါရှင်တန် တွင် ဘာဝန်ထမ်းဆောင်ရင်း တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် ရာထူးတက်လာပြီး နောက်ဆုံးတွင် ဥရောပတိုက်၌ မည်မည်ရရ ရှင်းပြနိုင်ခြင်းမရှိဘဲ အသတ် ခံလိုက်ရလေတော့သည်။

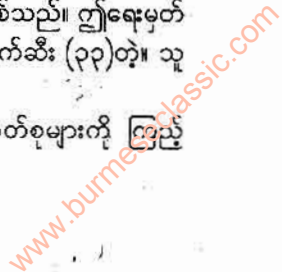
မေဂျာဂရင်းသည် ဝါရှင်တန်မှ ထွက်ခွာမလာမီ နယူးရော့ခ်တွင် သူ့သိချင်သည့် အချက်များကို စုံစမ်းခိုင်းထားခဲ့သည်။ တိုရန်တိုနှင့် အီ တလီနိုင်ငံ နေပုံယုံမြို့တို့သို့ အသေးစိတ် ဖော်ပြထားသော သင်္ကြန်းရှည် ကြီးများကို ရိုက်၍ မေးမြန်းထားခဲ့သည်။ သူ ပြန်ရောက်ချိန်တွင် အဖြေ တစ်မျိုးမျိုး ရရှိနိုင်ပါစေဟု ဆုတောင်းမိသည်။ သူသည် အခန်းကျဉ်း ကလေးထဲရှိ အိပ်ရာပေါ်တွင် ထိုင်ချလိုက်ရင်း ရက်ဖာတီ၏ ပစ္စည်းများ ကို ကြည့်နေမိသည်။ နေ့ပိုင်းမှ အပူရှိန်ကလည်း အခန်းထဲတွင် ဆက် လက်၍ ရှိနေဆဲပင်။ စာအုပ်မြောက်မြားစွာ ရှိနေသည်။ သို့ရာတွင် သမိုင်းဆိုင်ရာ စာအုပ်စတမ်းများနှင့် နိုင်ငံရေးစာအုပ်များ မရှိပါ။ ဧဟး မင်းဝေး၊ ဝုဖ်၊ ဖစ်ဂျရောနာမည်ကြီး ဝတ္ထုစာအုပ်အချို့၊ ဝါရှင်တန် ‘ပစ် သည်ယန်းဂါး’ တို့၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိများ၊ အမျိုးသား ပထဝီဝင်မဂ္ဂဇင်း တစ်ထပ်။ အမေရိကန်နိုင်ငံပြင်ပတွင် စိတ်ဝင်စားသည့် အရိပ်အရောင် မျိုး မတွေ့ရပါ။ ဓာတ်ပြားများတွင်လည်း ဂလင်းမီလာ၊ တော်မီဒေါဆီ၊ ဆီနာထရာတို့၏ ဓာတ်ပြားများသာ ရှိသည်။ အဝတ်အစားဟောင်းများ၏ အကျိုအိတ်များထဲတွင် ဘတ်စ်ကားလက်မှတ်များ၊ ရုပ်ရှင်ရုံမှ လက်မှတ် ဖြတ်ပိုင်းများ၊ စီးကရက်မှ ဆေးစကလေးများ စသည်တို့ကိုသာ တွေ့နေ ရသည်။

မာသာရက်ဖာတီသည် အစိုးရက ပြန်ပို့ပေးလိုက်သော သူ့ဘား၏ ပစ္စည်းပစ္စယများကို အတွင်းဘက်က ကတ္တီပါစ လိုင်နင်ခံထားသော

လက်ဝတ် လက်စားထည့်သည့် သေတ္တာကလေးထဲ၌ ထည့်ထားသည်။ မေဂျာဂရင်းက ထိုသေတ္တာကို ဖွင့်လိုက်၏။ လက်ပတ်နာရီတစ်လုံး၊ အိတ်ဆောင်နေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ်ကလေးကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်ချိန်တွင် သူ၏ သွေးတိုးနှုန်း မြန်ဆန်လာသည်။ ရက်ဖာတီသည် ဒိုင်ယာရီရေးသော လူစားမျိုးလား။ သူ့မျက်မှောင်ကုပ်လိုက်၏။ စာအုပ်ထဲတွင် လွတ်နေသော စာရွက်ပေါင်း မြောက်မြားစွာရှိသည်။ သူက သားရေဖုံးထားသော ရက်ဖာတီစာအုပ်ကို ဖွင့်လိုက်ပြီး မေလသို့လှန်၍ သူလိုချင်သော နေ့စွဲများကို ရှာဖွေလိုက်သည်။ မေလ (၂၂)ရက်နေ့အတွက် နေရာတွင် 'အာ ဆက်သွယ်သည်' ဟု ရေးသားထားသည်။ ဂရင်းက သူမှတ်သားထားသော ရက်စွဲများနှင့် ပြန်တိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ နောက်တစ်နေ့တွင် ရက်ဖာတီသည် တိုရန်တိုသို့ ထွက်ခွာသွားခဲ့သည်။ ထိုနေ့အတွက် ရေးသွင်းထားချက်မရှိပါ။ နောက်ထပ် သူ့ရေးမှတ်ထားသောနေ့မှာ မေလ (၂၉)ရက်နေ့ဖြစ်သည်။ 'အယ်လ်နှင့်တွေ့ရန်' တဲ့။ ရက်ဖာတီသည် ထိုနေ့က နယူးရော့ခ်သို့ လေယာဉ်ပျံနှင့် သွားသည်။ အယ်ဆိုတာ ဘယ်သူလဲ၊ အာဆိုတာ ဘယ်သူလဲ၊ အဆက်အသွယ်တွေလား၊ အေးဂျင့်တစ်ယောက်အနေနှင့် အဆက်အသွယ်နှစ်ယောက်ထားရှိသည် ဆိုခြင်းမှာ အလွန် ထူးခြားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ မေလ (၃၀) ရက်နေ့တွင် ရက်ဖာတီက ခပ်တိုတိုရေးထားသည်။ 'ဂျေအေဝိုင်' နှင့် ဆက်သွယ်ရန်။ ဂျေအေဝိုင်ဆိုတာ ဘာလဲ၊ နယူးရော့ခ်မှ ဂျေလား၊ သူက စာရွက်များကို ကပျာကယာလှန်လိုက်ပြန်၏။ ရက်ဖာတီက ရေးခြစ်မှတ်သားထားသည်။ နေဦး . . . အဲဒါရက်ဖာတီရဲ့ လက်ရေးမဟုတ်ဘူး။ တစ်ယောက်ယောက်ရဲ့လက်ရေး၊ တစ်ယောက်ယောက်က ဇွန်လ (၅)ရက်နေ့အတွက် စာမျက်နှာပေါ်တွင် နာမည်တစ်ခုနှင့် တယ်လီဖုန်းနံပါတ်တို့ကို ရေးခြစ်ထားသည်။ ဟန်တားလား၊ ဟာတန်လား၊ မဟုတ်သေးဘူး၊ ဟင်တန်၊ ဟင်တန် (ALB 8843742) တယ်လီဖုန်း နံပါတ်လား။ (ALB) ဆိုတာ ဘာလဲ။ ထို့နောက် စာရွက်အလွတ်များကို ထပ်တွေ့ရပြန်သည်။ ဇွန်လ (၁၂)ရက်နေ့အထိ ဘာမျှမတွေ့ရ။ ထိုနေ့တွင် ပဟေဠိအဆန်ဆုံးရေးမှတ်ထားသည်။ ထိုရေးမှတ်ချက်က ဤကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။ (S.HB EG H 69-70 W 150- 160) ဂီတိန်းစ်နောက်ဆုံးရေးမှတ်ထားချက်မှာ ရက်ဖာတီ အသတ်မခံရမီ အကြိုနေ့ဖြစ်သော ဇွန်လ (၂၁)ရက်နေ့တွင် ရေးမှတ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤရေးမှတ်ထားချက်ကို ဂရင်းနားလည်သည်။ ဂါလယ်ရီစထရက်ဆီး (၃၃)တဲ့။ သူအသတ်ခံရသော အိမ်ခန်း၏ လိပ်စာပင်ဖြစ်သည်။

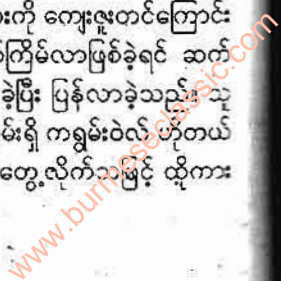
မေဂျာဂရင်းသည် သူရေးချလိုက်သော မှတ်စုများကို ကြည့်

လိုက်၏။ သူသည် ဝိုင်ယာရီမှ ကျန်စာရွက်များကို လှန်လှောကြည့်လိုက်သည်။ မေလ (၆)ရက် တနင်္ဂနွေနေ့က လွဲ၍ ကျန်ရက်များတွင် ရေးသွင်းမှတ်သားထားခြင်းမရှိပါ။ ထိုတနင်္ဂနွေတွင် ရေးသွင်းထားသည်မှာ တယ်လီဖုန်းနံပါတ် တစ်ခုတည်းလား။ ၎င်းက ကူးရေးလိုက်၏။ ဂျေ၊ ၇၂၅၅၁၈၈။ မေလ (၂၂)ရက်နေ့တွင် (ရက်ဖာတီ) ဆက်သွယ်တာ ဘယ်သူလဲ။ မေလ (၆)ရက်နေ့မှ ဂျေဆိုသူသည် မေလ (၃၀)ရက်နေ့မှ ဂျေနှင့်အတူတူပဲလား။ နယူးရော့ခ်မှ ဂျွန်ဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်လား။ သူ တယ်လီဖုန်းနံပါတ်လား (၇၂၅၅၁၈၈) မဖြစ်နိုင်ဘူးလား။

- မေလ (၆) ရက် ဂျေ ၇၂၅၅၁၈၈
- မေလ (၂၂)ရက် အာ ဆက်သွယ်သည်။
- မေလ (၂၉)ရက် အလ်နှင့် တွေ့ရန် ။
- မေလ (၃၀)ရက် ဂျေ အေဝိုင်နှင့် ဆက်သွယ်ရန်။
- ဇွန် လ(၅)ရက်ကတော့ ဟင်တန် ၈၈၄၃၇၄၂
- ဇွန်လ (၁၂)ရက် S.H BEG H -96-70, W 150-160 ဂီတိန်းစ်
- ဇွန်(၂၁)ရက် ဂါလယ်ရီစထရတ်ဆီး (၃၃)

သူထိုင်ရာမှ ထလိုက်၏။ ဤနေရာတွင် သူ ဆက်၍ လုပ်ကိုင်နိုင်စရာ ဘာမျှမရှိတော့ပါ။ မိုက်ကယ်ရက်ဖာတီထံတွင် မည်ကဲ့သို့သော လျှို့ဝှက်ချက်များရှိခဲ့သည်ပင် ဖြစ်စေ (မိုက်ကယ်ရက်ဖာတီ၏ ဝိုင်ယာရီထဲတွင် ရေးမှတ်ထားချက်များအရ ရှိခဲ့သည်ဆိုတာကတော့ ထင်ရှားသည်) ထိုလျှို့ဝှက်ချက်များ၏ အဖြေများကို တက္ကသိုလ်မြည်နေသော ဤအိမ်အိမ်ကြီးထဲတွင် သူရှာတွေ့နိုင်တော့မည်မဟုတ်ပါ။ ရက်ဖာတီသည် ဝါရှင်တန်မှ သူ့ဘဝနှင့် သူ့သူငယ်ချင်းများအကြောင်း၊ သူ့မိဘများကို ပြောပြခဲ့ပုံမရပါ။ သူ့မိဘများသည် မွေးနေ့လက်ဆောင်ကတ်ပြားများ၊ မင်္ဂလာနှစ်ပတ်လည် အထိမ်းအမှတ်အတွက်ကတ်ပြားများ၊ အခြားလက်ဆောင်များ စသည်တို့ကို ရလေ့ရှိသည်ကလွဲ၍ အခြားဘာမျှမရှိပါ။ မေဂျာဂရင်းက ရက်ဖာတီ၏ သူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေများအထဲတွင် အကွရာ ဂျေ၊ အကွရာ အာ၊ အကွရာ အလ် တို့နှင့် စသော မိတ်ဆွေများ၊ ပြီးတော့ ဟင်တန်ဟုခေါ်သော မိတ်ဆွေများ ရှိ မရှိ ရက်ဖာတီ၏ မိဘများအား မေးမြန်းသည်။ အရှေ့ဘက်ကမ်းခြေမှ ရက်ဖာတီ၏ အသိမိတ်ဆွေများကို သူတို့မသိကြပါ။ သူက ရက်ဖာတီ၏မိဘများကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောဆိုပြီး သူ လော့အင်ဂျလီသို့ နောက်တစ်ကြိမ်လာဖြစ်ခဲ့ရင် ဆက်ဆက်လာရောက်ဦးမည်ဖြစ်ကြောင်း ကတိပေးခဲ့ပြီး ပြန်လာခဲ့သည်။ သူလမ်းပေါ်သို့ ရောက်ရှိလာချိန်တွင် ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ ကရွမ်းဝဲလ် ဟိုတယ် ရှေ့၌ ပစ္စည်းချနေသော အငှားကားတစ်စီးကို တွေ့လိုက်သဖြင့် ထိုကား

တိုမီအောင် ထိုလမ်းအတိုင်း အပြေးအလွှား လျှောက်သွားခဲ့ရသည်။
 နောက်ထပ်ဆယ်မိနစ်ကြာသောအခါ သူသည် မြို့လယ်ကောင်ရွှိ အက်ဖ်
 ဘီအိုင်ရုံးချုပ်သို့ ရောက်ရှိသွားပြီး နောက်ထပ် ဆယ်မိနစ်ကြာသောအခါ
 နယူးမက်ဆီကိုပြည်နယ်၊ အလ်ဘူးကွားကူးမြို့၊ အိမ်အမှတ်(၁၈၄၇)၊ (၁၂)
 လမ်း၌ နေထိုင်သော ရပ်ဖ်ဟင်တန်ဆိုသူတွင် ဟားဝုဒ်ဟင်တန်ဆိုသူ
 သားတစ်ယောက်ရှိကြောင်း၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အမေရိကန်ရေတပ်မတော်
 မှ လက်ဖတင်နင်တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ဟားဝုဒ်သည် နွေရာသီက နေပယ်
 မြို့သို့ သွားရောက်လည်ပတ်ခဲ့ကြောင်း သိခဲ့ရလေတော့သည်။ သူသည်
 ထိုညတွင် နယူးရော့ခ်မြို့သို့ ထွက်ခွာသော လေယာဉ်ပျံပေါ်၌ လိုက်ပါ
 နိုင်အောင် ရှိရှိသမျှအချိန်အဝါကို အသုံးပြုခဲ့ရသည်။ ဟင်တန်ကို ချက်
 ချင်းရှာဖွေပြီး စုံစမ်းမေးမြန်းရန်အတွက် အဆင်သင့်ရှိနေစေရန် ဝါရှင်
 တန်၌ရှိသော ရေတပ်မတော်ထောက်လှမ်းရေးဌာနသို့ ကြိုတင်၍
 အကြောင်းကြားထားပြီးလည်း ဖြစ်သည်။ အက်ဖ်ဘီအိုင်သို့ တယ်လီ
 ဖုန်းဆက်သွယ်၍ ပြောဆိုမှုက နည်းနည်းပို၍ ကြာမြင့်သည်။ အားလုံး
 တိုခြုံ၍ ကြည့်ရမည်ဆိုပါက သူ၏စုံစမ်းမှုသည် သိပ်မဟုတ်သေးဟု ဆိုရ
 ပါလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် အစပျိုးနိုင်ခဲ့လေပြီတည်း။

(၁၈)

နယူးရော့ခ်
(၁၉၄၅) စက်တင်ဘာလ (၁၈)ရက်

တဲလက်စ် (၃၈၇၅) ဘီဘီ (၄၄၅) ဝါရှင်တန် ဒီစီ (၉-၁၈-၁၉၄၅)
နယူးရော့ခ်၊ ရော့ခ်ဖဲလားစင်တာ (၁၅၁၈)မှ မေဂျာဂျိမ်းဂရင်းအတွက်
အထူးအလျင်အမြန်

သင်တစ်ဦးတည်းအတွက်သာ

အထူးဦးစားပေး၍ လိုက်လံစုံစမ်းပေးရန် ဝါရှင်တန် စီအိုအက်စ်
မှတစ်ဆင့် လူကြီးမင်း၏ ညွှန်ကြားချက်အရ အောက်ပါအတိုင်း အစီရင်
ခံပါသည်။

၁။ နယူးရော့ခ်တယ်လီဖုန်းနံပါတ် (၇၂၅၅၁၈၈)ကို နယူးရော့ခ် (၄၈)
လမ်း၊ အိမ်အမှတ် (၂၂၆) အနောက်၊ အိမ်ခန်းအမှတ် (၅)ဘီတွင် နေ
ထိုင်သော မစ်(စ်)ဂျက်နက်ဒေဗီဆန်အမည်နှင့် မှတ်ပုံတင်ထားပါသည်
(ရပ်)။ ဒေဗီဆန်နှင့်ပတ်သက်သော ကိုယ်ရေးစာတွဲကို ဆက်လက်ပေးပို့
လိုက်ပြီ(ရပ်)။ တိုက်ခန်းနှင့် တယ်လီဖုန်းတို့ကို ယနေ့မှစ၍ စောင့်ကြပ်
ကြည့်ရှုပြီး ခိုး၍နားထောင်ရန် စီစဉ်ပြီးပါပြီ (ရပ်)။

၂။ နယူးရော့ခ်ရှိ တပ်မတော် မော်တော်ယာဉ်ဌာန မှတ်တမ်းများ
အရ မေလ (၂၉)ရက်နေ့တွင် ဗိုလ်မှူးကြီးရက်ဖာတီဆိုသူ ယာဉ်သုံးစွဲ
ခြင်းမရှိပါ။ သို့ရာတွင် ရက်ဖာတီ၏ ရုပ်ဆင်းသဏ္ဍာန်နှင့်တူသော မေဂျာ
ဂျိမ်းစ်လောရင့်စ်ဆိုသူသည် အလ်ဘောနီရှိ ဂရိတ်မီးခိုးစ် အကျဉ်းထောင်၌
ချုပ်နှောင်ထားသော ဆော့ဗက်တိုရီလူစီးယားနီးယား သို့မဟုတ် လပ်ကီး
လူစီယာနီ၊ လူစီယာနီ၏ရှေ့နေ မိုးဇက်ပိုလာကော့ဗ်တို့နှင့် သီးသန့်ဆွေး
နွေးရန် မော်တော်ကားကို မောင်းနှင်သွားသည် (ရပ်)။ တပ်မတော် မှတ်
တမ်းများအရ အိုအက်စ်အက်စ်တွင် မေဂျာဂျိမ်းစ်လောရင့်စ်ဆိုသူကို

www.burmeseclassic.com

တွဲဖက်ထားခြင်း မရှိကြောင်း တွေ့ရသည် (ရပ်)။ ထိုအဆင့်နှင့် ထိုနာမည်
အိုး လုံးဝမရှိ (ရပ်)။

၃။ ရက်ဖာတီ တိုရန်တိုသွားသော ကိစ္စကို စုံစမ်းဆဲဖြစ်ပါသည်။
သခုအချိန်အထိ တိတိကျကျသတင်းမရရှိသေး (ရပ်)။

၄။ လက်ဖက်တင်နှင့်ဟားဂွန်ဟင်တန်၊ နေပယ်မြို့သို့ လေယာဉ်ပျံနှင့်
စက်တင်ဘာလ (၂၀)ရက်နေ့တွင် ရောက်ရှိမည် (ရပ်)။ သူ့ကို အမေရိ
ကန်သို့ တင်ပို့ပေးရမည် သို့မဟုတ် ဒေသဆိုင်ရာမှ အေးလျင်းများက
မေးမြန်းပေးရမည်တို့ကို ပြန်ကြားပေးပါရန် (ရပ်)။

၅။ လူကြီးမင်း၏ ပဟေဠိမှာ အလွန်လွယ်ကူပါသည် (ရပ်)။ အမည်
တွင် အက်စ်နှင့်စသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ယောက်၏ ရုပ်ဆင်းသဏ္ဍာန်
တို့ အတိုကောက် မှတ်သားထားချက်ဖြစ်သည်(ရပ်)။ ဆံပင်အညိုရောင်၊
မျက်စိအစိမ်းရောင် သို့မဟုတ် မီးခိုးရောင်၊ အရပ် ငါးပေ ကိုးလက်မ
သို့မဟုတ် ဆယ်လက်မ၊ ကိုယ်အလေးချိန် ပေါင် (၁၅၀) သို့မဟုတ် ပေါင်
(၁၆၀)၊ ပြင်သစ်စီးကရက် ဂီတိန်းစ်ကို သောက်သည်(ရပ်)။ နောက်တစ်
ခြေမကျလျှင် ခက်ခက်ခဲခဲတစ်ခုကို မေးပါ (ရပ်)။ ကံကောင်းပါစေ (ရပ်)။

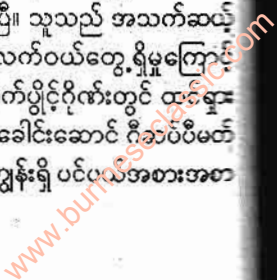
တူငယ် ++ WN BBB 3876 BBZ 4459181945

(၁၉)

ဂရိတ်မီးဒိုးစ်၊ အလ်ဘောနီ
(၁၉၄၅) စက်တင်ဘာလ (၁၉)ရက်

ဗိုလ်မှူးကြီး ဂျိမ်းစ်ဂရင်းသည် ဂရိတ်မီးဒိုးစ် အကျဉ်းထောင်၌ ထောင်ပိုင်ကြီး၏ အခန်းထဲမှ သားရေဆုံလည် ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ထိုင်နေသည်။ မိနစ်ပိုင်းအတွင်းတွင် လူစီယာနီကို ခေါ်လာပေတော့မည်။ လူစီယာနီ၏ရှေ့နေ ပိုလာကျော်စ်သည် လေးဘက်ရှိ အခန်းကျဉ်းကလေးထဲတွင် စောင့်နေသည်။ ဂရင်းက သူ့လက်များကို ကြည့်လိုက်၏။ ထိုလက်များသည် မျှော်လင့်ချက်ကြောင့် အနည်းငယ်တုန်နေသည်။ နောက်ထပ်ဖြစ်ပျက်လာမည့်ကိစ္စများက ယခုကိစ္စကို ဟာလာဟင်းလင်းကြီးပွင့်ထွက်သွားစေနိုင်သည်။ သူသည် ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် နောက်မှီ၍ ထိုင်လိုက်ပြီးနောက် အကြောအခြင်များကို ဆန့်ထုတ်လိုက်၏။

သူသည် သူ ယခုတွေ့ရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်အကြောင်း ကြိုတင်၍ လေ့လာခဲ့သည်။ နယူးဇော့ခ်ရှိ အက်ဖ်ဘီအိုင်ရုံးချုပ်တွင် လူစီယာနီနှင့် ပတ်သက်သော စာတွဲများထည့်ထားသည့် သံစီရိုပေါင်း အမြားအပြား ရှိနေကြသည်။ ဆော်ဗက်တိုရီလူစီယားနီးယားကို (၁၈၉၇)ခုနှစ်တွင် စစ္စလီကျွန်းရှိ လာကာရားဖရစ်ဒီကျေးရွာငယ်ကလေး၌ မွေးဖွားခဲ့ပြီး (၁၉၃၀) ပြည့် ဆယ်စုနှစ်လယ်သို့ ရောက်ရှိသောအခါ သူသည် ပြည့်တန်ဆာလုပ်ငန်းသက်သက်မှ တစ်နှစ်လျှင် ဒေါ်လာဆယ်သန်းဝင်ငွေရှိသော မာဒီယားအဖွဲ့ကြီး၏ ခေါင်းဆောင်ကြီး ဖြစ်နေလေပြီ။ သူသည် အသက်ဆယ့်ငါးနှစ်တွင် သူ့ခိုးပေါက်စလေး၊ ဟီးရိုးအင်းလက်ဝယ်တွေ့ရှိမှုကြောင့် ထောင်ခြောက်လကျဖူးသည်။ နယူးဇော့ခ်ရှိ ဖိုက်ပိုင်ဂိုဏ်းတွင် ထင်ရှားသော ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည်။ မာဖီးယားဂိုဏ်းခေါင်းဆောင် ဂီဆပ်ပီမတ်ဆီးရီးယားသည် (၁၉၂၀)ပြည့်နှစ်တွင် ကော်နီကျွန်းရှိ ပင်ပယ်အစားအစာ

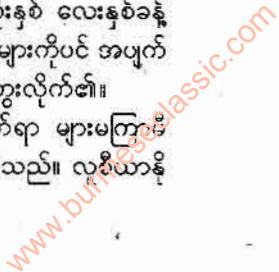

များကို ရောင်းချသော စားသောက်ဆိုင်၌ သေနတ်ပစ်ခံရပြီး သေဆုံးသွားချိန်အထိ လူစီယာနီသည် မတ်ဆီးရီးယား၏ ညာလက်ရုံးဖြစ်ခဲ့သည်။ မတ်ဆီးရီးယား သေနတ်ပစ်ခံရချိန်တွင် လူစီယာနီသည် အမျိုးသားအိမ်သာထဲတွင် ရှိနေခဲ့သော်လည်း ဘာသံမျှ မကြားခဲ့ချေ။ (၁၉၃၅)ခုနှစ်တွင် လူစီယာနီသည် သူ့ဂိုဏ်းကို သီးခြားတည်ထောင်ထားပြီးဖြစ်သလို ဝုဖ်ဒေါ့ဖ်အက်စတိုးရီးယား ဟိုတယ်မှနေ၍ နယူးရော့ခ်၏ ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းများကို ချားလ်စ်ရော့ခ်အမည်ခံ၍ လုပ်ကိုင်လျက်ရှိနေလေပြီ။ သို့ရာတွင် ထိုနှစ်၌ တွမ်ဒီဝေးဆိုသော အစိုးရရှေ့နေက မစ္စတာလုပ်ကီးကို အရအမီ ခမ်းဆီးပြီး ရုံးတင်တရားစွဲဆိုခဲ့သည်။ သူသည် အမျိုးသမီးများကို အဓမ္မနည်းဖြင့် ပြည့်တန်ဆာဘဝသို့ ရောက်အောင် ပြုလုပ်မှုပေါင်း (၆၂) မှုဖြင့် ပြစ်ဒဏ် စီရင်ခံခဲ့ရပြီး ထောင်ထဲတွင် သူ တစ်သက်လုံး နေရလေအောင် ထောင်ဒဏ် အနှစ်သုံးဆယ်မှ ငါးဆယ်အထိ ချမှတ်ခဲ့လေသည်။

ထောင်သားများက ဆိုက်ဗေးရီးယားဟု ခေါ်ကြသော ဒန်နီမိုးရား အကျဉ်းထောင်သို့ အာဏာပိုင်များက သူ့ကို ပို့ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် သူသည် တစ်နှစ် နှစ်နှစ်အတွင်းမှာပင် ထိုထောင်ကို လွှမ်းမိုးနိုင်စွမ်းရှိလာသည်။ ထောင်သားများ၏ ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းပေးရန် ဆုံးမပေးရန် အတွက် ထောင်သားများက လာရောက်၍ အကူအညီတောင်းခံရသော ထောင်မင်းသားဘဝသို့ ရောက်ရှိသွားလေတော့သည်။

စစ္စလီကျွန်းကို မဟာမိတ်တို့ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်စဉ်က လူစီယာနီနှင့် အစီအစဉ်ပြုလုပ်ခဲ့သော ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်စာတွဲများနှင့် နယူးရော့ခ်ဆိပ်ကမ်းတွင် မာဖီယားဂိုဏ်းက ဝင်ရောက်အကူအညီပေးရန် ညှိနှိုင်းရာ၌ ကိုယ်တိုင်ပါဝင်ခဲ့သူ အမေရိကန်ရေတပ်ဗိုလ်မှူး ဟက်ဖင်ဒင်၏ စာတွဲများကို မေဂျာဂရင်း ဖတ်ရှုခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။ စစ္စလီကျွန်းပေါ်သို့ အလွယ်တကူ ဝင်ရောက်နိုင်ရေးအတွက် ဟီးရိုးအင်းရောင်းဝယ်မှုများကို မသိချင်ဆောင်ယောင်ခဲ့မှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တစ်နေ့သောအခါ၌ တစ်စုံတစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် အကြီးအကျယ် နောင်တရလိမ့်မည်ဆိုသော ဒေါက်တာဂျွန်ဆန်၏ မှတ်ချက်သည် မှန်ကောင်းမှန်နိုင်စရာရှိပါပေသည်။ အလ်ဘေန်တွင် လူစီယာနီသည် ဘုရင်တစ်ပါးကဲ့သို့ နေထိုင်ကြောင်း သူ ကြားသိထားသည်။ ဂရိတ်မီးဖိုခဲအကျဉ်းထောင်သည် ဆိုက်ဗေးရီးယားမဟုတ်ပါ။ ထိုထောင်တွင် သူ့ကို နောက်ထပ်သုံးနှစ် လေးနှစ်ခန့် ဆက်လက်ထားရှိလိုက်မည်ဆိုပါက သူက ထောင်ဝါဒါများကိုပင် အပျက်လေးများ ရောင်းစားနိုင်ပေလိမ့်မည်ဟု ဂရင်းက တွေးလိုက်၏။

သူက စားပွဲပေါ်မှ ခလုတ်တစ်ခုကို နှိပ်လိုက်ရာ များမကြာမီ အစောင့်တစ်ယောက်က လူစီယာနီကို ခေါ်သွင်းလာသည်။ လူစီယာနီ

သည် ရှပ်လက်တိုကို လည်ပင်းကြယ်သီးမတပ်ဘဲ ဝတ်ဆင်ထားပြီး နတ်ပြာရောင်ဘောင်းဘီရှည်၊ အနက်ရောင် ရှူးဖိနပ် စသည်တို့ကို ဝတ်ဆင်ထားသည်။ သူ့နောက်မှ တံခါးပွင့်လာပြီး မိုးဇက်ပိုလာကော့စ် ဝင်ရောက်လာ၏။ ဂရင်းက အစောင့်ကိုလှမ်းကြည့်လိုက်ရာ အစောင့်က ခေါင်းညိတ်ပြီး ပြန်ထွက်သွားသည်။ ထောင်ပိုင်ကြီးက သူတို့ကို မိတ်ဆက်ပေးလိုက်ပြီး ဂရင်းအား မေးမြန်းသည့်ဟန်နှင့် ကြည့်လိုက်၏။

ဂရင်းက ပြောလိုက်သည်။

“ဆက်နေပါဗျာ၊ ကျုပ်က ဒီကိစ္စကို မှတ်တမ်းတင်စေချင်ပါတယ်”

လူစီယာနိုက သူ့ရှေ့နေနှင့် အကြည့်ချင်းဖလှယ်လိုက်သည်ကို ဂရင်းမြင်လိုက်ရပြီး လူစီယာနို စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်သွားပုံရကြောင်း တွေ့လိုက်ရသဖြင့် “ဂရင်း ဝမ်းသာသွားမိသည်။

လူစီယာနိုက ပြောလိုက်၏။

“ခင်ဗျား ဒီကို ဘာကိစ္စနဲ့ လာသလဲဆိုတာ မစွတာပိုလာကော့စ်က ကျုပ်ကို ရှင်းပြပြီးပါပြီ၊ ကျုပ်က ခင်ဗျားအတွက် ဘာများဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ပါသလဲ”

ဂရင်းက စပြောလိုက်၏။

“မေလ (၂၉)ရက်နေ့မှာ ခင်ဗျားဆီကို အိုအက်စ်အက်စ်က ဗိုလ်မှူးဂျိမ်းစ်လောရင့်စ် ဆိုတာ လာခဲ့တယ်”

“ကျုပ်ဆီကို ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ပြီးတော့ ခင်ဗျားက ဘာတွေပြောလိုက်သလဲဆိုတာ ကျုပ်သိချင်တယ်”

ဂရင်းက ဇွတ်ထပ်ပြောလိုက်သည်။ လူစီယာနိုက သူ့ရှေ့နေဘက်သို့ လှည့်လိုက်၏။

“ကျုပ်က အဖြေပေးဖို့ လိုသလား”

ပိုလာကော့စ်က ခေါင်းခါလိုက်၏။ လူစီယာနိုက ပြုံးလိုက်ပြီး ဂရင်းနှင့် မျက်နှာချင်းပြန်ဆိုင်ရင်း သူ့လက်များကို ဖြန့်ပြလိုက်၏။

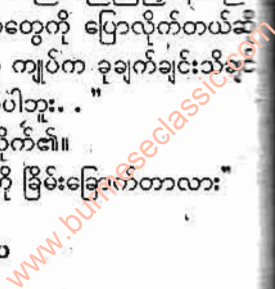
“တွေ့တယ် မဟုတ်လား မေဂျာ၊ ကျုပ် လက်တွေ့ကို တုပ်နှောင်ထားကြတယ်၊ ကျုပ် ဘာကိုမှ မမှတ်မိဘူး”

ဂရင်းက လူဆိုးခေါင်းဆောင်ကို ခပ်တည်တည်ကြည့်နေသည်။

“မစွတာလူစီယာနို၊ ခင်ဗျားက ဘာတွေကို ပြောလိုက်တယ်ဆိုတာ ကျုပ်တိတိကျကျသိချင်တယ်၊ ပြီးတော့ ကျုပ်က ခုချက်ချင်းသိချင်တယ်၊ ကျုပ်က ခင်ဗျားကို မခြိမ်းခြောက်လိုပါဘူး.. .”

လူစီယာနိုက ခပ်ငေါ့ငေါ့ပြန်ပြောလိုက်၏။

“ခင်ဗျားကလား၊ ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို ခြိမ်းခြောက်တာလား”

“ဒါပေမယ့် ကျုပ် ခင်ဗျားကို သိစေချင်တာက ကျုပ်ကို မကူညီဘူးဆိုရင် ခင်ဗျား ဒီမှာပဲ ဆက်နေသွားရအောင်၊ ဒါမှမဟုတ် ဒန်နီမိုးရားအကျဉ်းထောင်ကိုပြန်ပြီး အဲဒီမှာ အရိုးဆွေးတဲ့အထိ တစ်သက်လုံး နေသွားရအောင် ကျုပ်က ပေါက်ပေါက်ရောက်ရောက်လျှောက်လုပ်တော့မှာပဲ၊ ပြီးတော့ ကျုပ်မှာ အဲဒီလို လုပ်နိုင်ခွင့် ရှိတယ်ဆိုတာကိုလည်း ပြောပြချင်တယ်”

လူစီယာနိုက ပြောလိုက်၏။

“မိုးဇက်၊ သူက ကျုပ်ကို အဲဒီလို လုပ်နိုင်သလား”

ပိုလာကော့စ်သည် စီးကရက်တစ်လိပ်ကို မီးညှိရင်း မီးခိုးများ အကြားမှ ဂရင်းကို ကြည့်လိုက်၏။

ပိုလာကော့စ်က ခပ်ဖြည်းဖြည်းပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ် မပြောတတ်ဘူး၊ ခင်ဗျားတတ်နိုင်သလား မေဂျာ”

“ခင်ဗျားယုံကြည်ရင် ပိုကောင်းလိမ့်မယ်ထင်တယ်”

ထောင်ပိုင်ကြီးက ဟန်နှင့် ပန်နှင့် ဝင်ပြောလိုက်၏။

“ဒီမှာရှိနေတဲ့ မေဂျာဂရင်းက သမ္မတကြီးရဲ့အထူးအာဏာနဲ့ လာတဲ့သူပါ။ သူက ခင်ဗျားတို့ကို အကြံကောင်းဉာဏ်ကောင်းပေးနေတာဗျ”

လူစီယာနိုက ထောင်ပိုင်ကြီးကို ဂရုမစိုက်ဘဲ ဝင်ပြောလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားက အတည်ပေါက်နဲ့ ဖြီးနေတာပါဗျာ”

ဂရင်းက ပြောလိုက်သည်။

“ကောင်းပြီလေ. . ဒါဆိုရင် ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေးလုပ်ရသေးတာပေါ့”

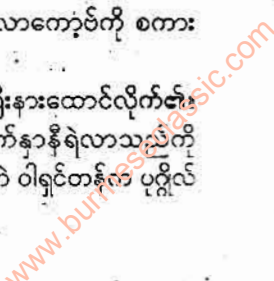
ဂရင်းသည် စကားပြောခွက်ကို မလိုက်ပြီးနောက် ဂဏန်းဆယ်လုံးပါသော နံပါတ်တစ်ခုကို လှည့်လိုက်သည်။ ခဏအကြာတွင် သူ ကြားဖူးသောအသံတစ်သံ တစ်ဖက်မှပေါ်လာလေ၏။

“ဂျင်မီက ဂျော့ချီနဲ့ စကားပြောချင်ပါတယ်”

သူက ဂျင်နရယ်မာရှယ်အား သူ မည်သည့်နေရာသို့ ရောက်ရှိနေကြောင်းနှင့် မည်သူမည်ဝါနှင့် စကားပြောနေကြောင်း ပြောလိုက်သည်။ မာရှယ်က ပြောလိုက်၏။

“အဲဒီဖိုင်တွဲကို ငါ ကြည့်ပြီးပါပြီ ကဲ. . ပိုလာကော့စ်ကို စကားပြောခွက်ပေးလိုက်စမ်း”

ပိုလာကော့စ်သည် စကားပြောခွက်ကို ယူပြီးနားထောင်လိုက်၏။ သူ့မျက်လုံးများသည် ပြူးကျယ်လာကြပြီး သူ့မျက်နှာနီရဲလာသည်ကို အားလုံးတွေ့လိုက်ကြရသည်။ သူက ဘာမှ မပြောဘဲ ဝါရှင်တန်က ပုဂ္ဂိုလ်

ပြောသမျှကို နားထောင်၍ ခေါင်းညိတ်နေစဉ် ပိုလာကော့ဇ်၏ ခပ်တည်တည်မျက်နှာပေါ်တွင် ပထမဦးဆုံးအကြိမ် လေးစားသော အရိပ်အရောင်များ ပေါ်လာသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

“သူက ခင်ဗျားနဲ့ ထပ်စကားပြောချင်လို့တဲ့”

ပိုလာကော့ဇ်က တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ကို လှမ်းပေးရင်း ဂရင်းကို ပြောလိုက်သည်။ ဂရင်းက တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ကို လှမ်းယူလိုက်စဉ် ပိုလာကော့ဇ်သည် လူစီယာနို၏ လက်မောင်းကို ထိကိုင်လိုက်ပြီးနောက် သူတို့နှစ်ယောက်သည် အခန်း၏ ဟိုဘက်ထိပ်ကို သွားရောက်ကြသည်။ ရှေ့နေကြီးက လူစီယာနို၏ နားရွက်နားသို့ ကပ်၍ ခပ်တိုးတိုးစကားပြောနေသည်။

“ဟိုခွေးမသားကို ငါဘယ်သူလဲ၊ မင်းဘယ်သူလဲ၊ ပြီးတော့ . . . သူဘာလုပ်ရမလဲဆိုတာတွေကို ငါ့က ပြောပြလိုက်တယ်၊ သူ့ကြောက်သွားအောင် ငါခြောက်နိုင်ခဲ့ရဲ့လားကွ”

ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်က ပြောလိုက်၏။

“ခြောက်နိုင်ခဲ့တယ်လို့ ထင်ပါတယ်ခင်ဗျာ”

“ကောင်းတယ်၊ ကောင်းတယ်၊ မင်းသင့်တော်မယ်ထင်သလိုသာ လုပ်ကွာ၊ မင်းက အဲဒီဟီးရိုးအင်းရောင်းတဲ့ ပြည့်တန်ဆာခေါင်းကို မိစ္ဆာကျွန်းကို ပို့ချင်တယ်ဆိုရင် ငါက ပြင်သစ်တွေနဲ့ ကြိုးစားပြီး ညှိပေးမယ်၊ ပြီးတော့ သူက အမေရိကန်အစိုးရနဲ့ အပေးအယူလုပ်လို့ရတယ်လို့ ထင်နေတယ်ဆိုရင် သူထင်တာ မှားနေပြီဆိုတာ မင်းက ပြောပြနိုင်တယ်၊ မင်းလုပ်စရာရှိတာကိုသာ ဆက်လုပ်ပါ မေဂျာ၊ အဲဒီလုပ်ပိုင်ခွင့်ထဲမှာ အဲဒီခွေးမသားကို သေနတ်နဲ့ ပစ်ချင်တယ်ဆိုရင် ပစ်နိုင်ခွင့်လည်း ပါတယ်”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ခိုလ်ချုပ်ကြီး”

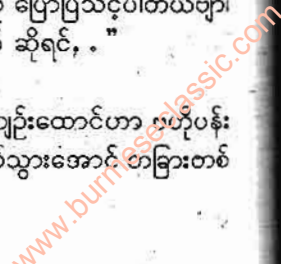
“ငါ့ကိုသာ မှန်မှန်အစီရင်ခံပါကွာ”

တစ်ဖက်မှ စကားပြောခွက်ကို ချသွားသဖြင့် ဂရင်းက စကားပြောခွက်ကို ပြန်ချလိုက်ပြီး လူစီယာနိုနှင့် မျက်နှာချင်းဆုံမိအောင် မျက်စိလှန်၍ ကြည့်လိုက်၏။ လူဆိုးခေါင်းဆောင်ကြီးသည် ခပ်ပြုံးပြုံးမျက်နှာထားနှင့် အခန်းကို ဖြတ်လျှောက်လာသည်။

“ခင်ဗျား ဘယ်သူလဲဆိုတာ ကျုပ်တို့ကို ပြောပြသင့်ပါတယ်ဗျာ၊ ကျုပ်ဆိုလိုတာက ခင်ဗျားကသာ ပြောပြခဲ့မယ် ဆိုရင်, . . .”

ဂရင်းက ခပ်တည်တည်ပြောလိုက်၏။

“ကျုပ်က ခင်ဗျားကို ဒန်နီးမိုးရား အကျဉ်းထောင်ဟာ ဗဟိုပန်းခြံလောက် နေချင့်စဖွယ်ကောင်းတဲ့နေရာမျိုးဖြစ်သွားအောင် ဟခြားတစ်

နေရာရာကို ပို့ပေးချင်တယ်ဆိုရင် ပို့ပေးနိုင်တယ်လို့ ကျုပ်ကို ပြောလိုက်တယ်။ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရမယ်ဆိုရင် ကျုပ်က ခင်ဗျားနဲ့ စကားမပြောဘဲ အဲဒီနေရာကို အမြန်ဆုံးပို့ပစ်ချင်တယ်။

လူစီယာနိုက ပိုလာကျော့ဝဲဘက်သို့လှည့်လိုက်၏။ သို့ရာတွင် ဤတစ်ကြိမ်၌ ရှေ့နေကြီးက အချက်မပြတော့ချေ။

လူစီယာနိုက ပြောလိုက်သည်။

“ဒီမယ် မေဂျာ၊ ဒီကိစ္စကို ကျုပ်တို့ဆွေးနွေးကြရအောင်၊ ကျုပ်တို့အပေးအယူလုပ်လို့ရပါတယ်ဗျာ၊ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား။”

ဂရင်းက ပြောလိုက်၏။

“အပေးအယူမလုပ်ဘူး၊ ပြောသာပြောပေတော့။”

ဤအကြိမ်တွင် သူက ပိုလာကျော့ဝဲဘက်သို့ လှည့်လိုက်၏။ ယခုတစ်ကြိမ်တွင် ရှေ့နေကြီးက ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ လူစီယာနိုသည် သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး ‘ကျုပ်က ဘာလုပ်ခဲ့မိလို့လဲဗျာ’ဆိုသော ဟန်ပန်နှင့် လက်ဝါးများကို ဖြန့်ပြလိုက်လေသည်။

လူစီယာနိုက ပြောလိုက်၏။

“ကောင်းပါပြီဗျာ၊ ကောင်းပါပြီ၊ အခုဖြစ်ခဲ့တာက ဒီလိုပါဗျာ။”

*

နောက်ထပ် ခြောက်နာရီတိတိကြာသောအခါ နယူးရော့ခ်စံတော် ချိန် (၂၁:၀၀)နာရီတွင် မေဂျာဂျိမ်းစ်ဂရင်းသည် လာဂါးဒီးယားလေဆိပ်မှ ပျံတက်သွားသော ဘိုးရင်းလေယာဉ်ကြီး၏ ပြတင်းပေါက်မှ အပြင်သို့ ငေးကြည့်နေလေတော့သည်။

(၂၀)

ဖရန့်ဖတ်

(၁၉၄၅) စက်တင်ဘာလ (၂၃)ရက်

“ခင်ဗျား ဒါတွေကို တွေ့ပြီးပြီလား”

“ကျုပ်တွေ့ပြီးပြီ”

ဗိုလ်မှူးကြီး ဒေါ်နယ်ရောဂျာက အမေရိကန်သတင်းစာများကို ဝေါ့တီဂီလ်ချီရီ၏ စားပွဲပေါ်သို့ ပစ်တင်လိုက်ပြီး စက်ဆုပ်ရွံရှာသော အသံနှင့် ပြောလိုက်သည်။

ဝေါ့တီဂီချီရီက ရွတ်ပြလိုက်၏။

“နာဇီများသည် ရိပ်တဲဘလီကင်နှင့် ဒီမိုကရက်တို့နှင့်တူသည် ဟု အမေရိကန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ပြောဆိုလိုက်ခြင်းတုံ့၊ ကမ်ပီယံတော့ သွက်သွက်ခါအောင် ရူးသွားပြီ”

“ခင်ဗျားလည်း မကြာခင်သိရတော့မှာပါ”

ရောဂျာက ပြန်ဖြေလိုက်၏။

“အဘိုးကြီး သိပ်ဒေါပွနေတယ်၊ သူဒေါပွရင် ဘယ်လိုလဲဆိုတာ ခင်ဗျားလည်း သိသားပဲ”

“အစည်းအဝေး အစီအစဉ်မှာ ဘာတွေပါသလဲ”

“ဒီကနေ့ (၁၅:၀၀)နာရီမှာ အရာရှိတွေနဲ့ အစည်းအဝေးရှိတယ်၊ အဲဒီအခါကျရင် သူ့ဆီကို အိမ်ဖြူတော်က တယ်လီဖုန်းဆက်တယ်လို့ ပြောလိမ့်မယ်၊ ပြီးတော့ သူက ကမ်ပီယံကို ဖယ်ရှားပစ်လိမ့်မယ်”

“ရာနှုန်းပြည့်လား”

“အကုန်လုံး ပြန်ရုပ်သိမ်းမှာ၊ စစ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး၊ နဝမမြောက် တပ်မတော် အဲဒါတွေအားလုံးကို ပြန်ရုပ်သိမ်းပစ်မှာ”

“ဒီတော့ ကျုပ်တို့က ဘယ်လိုအနေအထားမှာ ရှိသလဲ”

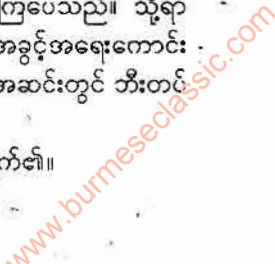
ရော်ဂျာက ခပ်မှန်မှန်ပြန်ဖြေလိုက်၏။

“ရေအဆန်မှာ လှော်တက်မပါဘဲ မျောကျွန်ရစ်ခဲ့ပြီပေါ့။”

ထိုကဲ့သို့သော မမျှော်လင့်နိုင်သည့် ကိစ္စကလေးများကို မည်သူကမျှ ကြိုတင်မှန်းဆပြီး စိမ့်ချက်ရေးဆွဲထားနိုင်မည့် နည်းလမ်းမျိုးမရှိပါ။ ကမ်ပီယံသည် အက်စ်အက်စ်အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်ခဲ့သောဂျာမန်တစ်ယောက်ကို ဘက်ဒီတို့၏ရို ဂင်း၏ရုံးချုပ်၌ ရုံးအဖွဲ့ဝင် ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်အဖြစ် ငှားရမ်းထားသည့်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ပြဿနာအကြီးအကျယ် တက်နေဆဲဖြစ်သည်။ ၎င်းအပြင် နာဇီတို့နှင့်အဆက်အသွယ်ရှိခဲ့သော ဘာဘေးရီးယန်း စက်မှုလက်မှုလုပ်ငန်းရှင်တစ်စုကို ဥရောပတိုက်ရှိ အမေရိကန်စစ်ဌာနချုပ်က ဆက်လက်အသုံးမပြုရန် ဆုံးဖြတ်ချက်အား ပြစ်တင်စကားပြောကြားခဲ့သည့်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ဥရောပတိုက်ရှိ အမေရိကန်စစ်ဌာနချုပ်က သူ့အား နောက်တစ်ကြိမ် သတိပေးခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ အိုက်စင်ဟောင်ဝါက ကမ်ပီယံအား ဩဂုတ်လ လကုန်ပိုင်းတွင် လျှော့လျှော့ပေါ့ပေါ့ သတိပေးခဲ့ပြီး စက်တင်ဘာလ (၁၂)ရက် နေ့စွဲတပ်ထားသော စာတွင်မူ နာဇီဟောင်းများကို စည်းရုံးခြင်းဖြင့် ဂျာမန်တို့အား မြှောက်မပေးရန် ကမ်ပီယံကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် သတိပေးလိုက်လေသည်။ သို့ရာတွင် စက်တင်ဘာလ (၂၂)ရက်နေ့သို့ ရောက်သောအခါ ‘အရာရှိများ၏စကားကို ကိုးကား၍ ရေးသားခြင်းမပြုရ’ဆိုသော တားမြစ်ချက်ကို ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းလိုက်ပြီဖြစ်သဖြင့် ကမ်ပီယံက သူ့ရုံးချုပ်တွင် သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲတစ်ရပ် ကျင်းပခဲ့သည်။ ကမ်ပီယံအား ထိပ်ပိုင်းမှ အရေးယူနေသည့်ကိစ္စများကို ကောင်းကောင်းကြီးသိနေကြသော သတင်းစာဆရာများက ကမ်ပီယံအား ရေရေလည်လည် ခုက္ခပေးကြလေတော့သည်။

မဟာမိတ်စစ်အစိုးရသည် နာဇီပါတီဝင်ဟောင်းများအား အုပ်ချုပ်ရေးဝန်ထမ်းများနှင့် ကျွမ်းကျင်သော အလုပ်သမားများအဖြစ် ပိုမို၍ ငှားရမ်းသုံးစွဲမည်ဆိုပါက ရလဒ်ကောင်းများကို ရရှိလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း ကမ်ပီယံက ပြောခဲ့သည်။ သူက မည်ကဲ့သို့ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း သူတို့ အားလုံးသိကြပါသည်။ စစ်အတွင်း၌ မည်သို့မည်ပုံ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်၊ မည်သည့်နေရာတွင် စာရွက်စာတမ်းများရှိနေကြသည်၊ တရားရုံးမှတ်တမ်းများနှင့် အရပ်သားအစိုးရ၏စာတွဲများ မည်သို့မည်ပုံဖြစ်ပျက်ကုန်ကြသည်ကို နာဇီပါတီဝင်ဟောင်းများကသာ သိရှိကြပေသည်။ သို့ရာတွင် သတင်းထောက်တစ်ယောက်က သူ့အတွက် အခွင့်အရေးကောင်းတစ်ခုကို မြင်လိုက်သဖြင့် ကမ်ပီယံချော်လဲအောင် အဆင်းတွင် ဘီးတပ်ပေးလိုက်လေတော့သည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ရိုးရိုးသားသားဟန်နှင့် မေးလိုက်၏။

“ဘာပဲပြောပြော ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရာ၊ အမေရိကန်တွေက ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီနဲ့ ရီပတ်ဘလီကင်ပါတီထဲ ဝင်ကြသလို နာဇီအများစုကလည်း သူတို့ပါတီထဲကို ဝင်ကြတာပဲလို့ ခင်ဗျားက ပြောလိမ့်မယ်နဲ့တူတယ်”

“သိပ်ဟုတ်တာပေါ့”

ကမ်ပီယံက သဘောတူလိုက်သဖြင့် သတင်းထောက်များအတွက် ခေါင်းစဉ်များ ရသွားကြလေ၏။

ဂီလ်ချီရိက လေးလေးပင်ပင်ကြီး ပြောလိုက်၏။

“ကောင်းပြီလေ၊ ဒါဆိုရင် ကျုပ်တို့က အိုရှားဝါးပရော်ဂျက်ကို ဖျက်လိုက်ရုံပဲ ရှိတာပေါ့၊ မခက်ပါဘူး”

ရော်ဂျာက ပြောလိုက်သည်။

“အဲဒါမှားတယ်၊ ကျုပ်တို့က ဖျက်လို့ မရတော့ဘူး”

“ဘာပြောတယ်”

ရော်ဂျာက အော်ငေါက်လိုက်၏။

“အသံခပ်တိုတိုးပြောစမ်းပါကွ၊ ချီးမှပဲ၊ လာဗျာ . . လမ်းလျှောက် ကြရအောင်”

ဂီလ်ချီရိသည် မျက်မှောင်ကုတ်ထားရင်း မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပြီး စကြိုလမ်းထဲသို့ ရော်ဂျာနောက်မှ လိုက်ပါသွားသည်။ သူတို့က မြေညီထပ်အထိ ဓာတ်လှေကားနှင့် ဆင်းသွားပြီး မော်တော်ကားရပ်နေသည့် နေရာတစ်ခုမှ အုတ်တံတိုင်းခပ်နိမ့်နိမ့်ကလေးပေါ်တွင် ထိုင်လိုက်ကြသည်။

ဂီလ်ချီရိက ပြောလိုက်၏။

“ကဲ . . ရှင်းပြစမ်း”

ရော်ဂျာက ပြောလိုက်သည်။

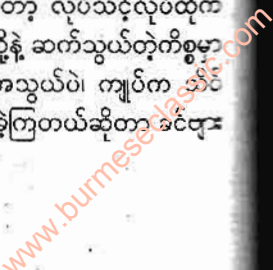
“ကျုပ်က ရက်ဖာတီကို အပျောက်ရှင်းခိုင်းလိုက်တဲ့အကြောင်း ခင်ဗျားကို ကျုပ် မပြောဖူးသေးဘူး”

“ခင်ဗျားက ဘာလုပ်လိုက်တယ်”

“ခင်ဗျားက ဘာ . . ဘာလုပ်လိုက်တယ်ဆိုတဲ့ လေသံမျိုးကို မပြောနဲ့တော့ဗျာ”

ရော်ဂျာက စိတ်တိုတိုနှင့် ပြောလိုက်ရာ သူ့လေသံသည် အနည်းငယ်မာသွားသည်။

“အဲဒီကိစ္စဟာ သူ့အချိန်အခါတုန်းကတော့ လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တဲ့ကိစ္စပဲ၊ သူဟာ ရန်ပုံငွေကိစ္စ၊ ပြီးတော့ ကျုပ်တို့နဲ့ ဆက်သွယ်တဲ့ကိစ္စမှာ သဲလွန်စရနိုင်မယ့် တစ်ခုတည်းသောအဆက်အသွယ်ပဲ၊ ကျုပ်က သိပ်မစွန့်စားချင်ဘူး၊ ကျုပ်တို့ အဲဒီကိစ္စကို ဆွေးနွေးခဲ့ကြတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား သိပါတယ်”

“အဲဒါနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျုပ်တို့ဆွေးနွေးခဲ့ကြတယ်ဆိုတာ ကျုပ်သိပါတယ်ခွန်၊ ခင်ဗျားက လူတစ်ယောက်ကို အပြတ်ရှင်းဖို့ စီစဉ်တာ ကျုပ်မကြိုက်ဘူး၊ အဲဒါကို ကျုပ်အပေါ် လွဲမချပါနဲ့၊ ဘုရား. . ဘုရား၊ တော်တော်မိုက်တဲ့ကိစ္စပါလား”

ရော်ဂျာက ပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ်သိပါတယ်ဗျာ၊ ကျုပ် ဝမ်းနည်းပါတယ် ဝေါ့၊ အဲဒီလိုလုပ်တာက ရေပက်လို့ဝင်မယ့်ပုံ မပေါ်ဘူးလို့ ထင်ရတာကိုး”

ဝေါ့တီဂီလ်ချီရီက ပြောလိုက်သည်။

“ခင်ဗျား နောက်ထပ် ဘာသိထားသေးလဲ”

ရော်ဂျာက ပြောလိုက်၏။

“ဒီကိစ္စကို ထိပ်ဆုံးက သိသွားကြပြီ၊ ဝါရှင်တန်မှာရှိတဲ့ တေလာ့ဆီက ကျုပ်သတင်းရထားတယ်၊ သူတို့က ရက်ဖာတီရဲ့ လှုပ်ရှားမှုမှန်သမျှကို အစအဆုံး အသေးစိတ်လိုက်စုံစမ်းနေတယ်”

“ဘုရား. . ဘုရား၊ သူတို့က အဲဒီနည်းနဲ့ ကျုပ်တို့ဆီ ရောက်လာနိုင်သလား”

“မရောက်ပါဘူး၊ သူတို့ မသိနိုင်ဘူးဆိုတာ ကျုပ် သေချာပါတယ်”

“ရှယ်လီကရော”

“ကျုပ်တို့နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘာမှ မသိပါဘူး”

“ဒါပေမဲ့. . .”

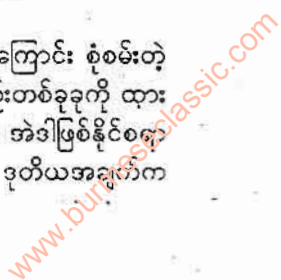
“ဒါပေမဲ့ ကျုပ်တို့က စွန့်စားတာမျိုးတော့ မလုပ်ချင်ဘူး၊ တကယ်လို့ ရှယ်လီကို ဖမ်းမိသွားရင် မျက်နှာပူစရာ ကိစ္စက လွဲလို့ ဘာမှမဖြစ်ဘူး၊ ကျုပ်က မသေချာတဲ့ ကိစ္စတွေကို သိပ်လက်မခံချင်ဘူး၊ အထူးသဖြင့် ကျုပ်တို့လုပ်လိုက်တဲ့ကိစ္စက အရာမရောက်ဘူး ဖြစ်သွားရတဲ့ အချိန်မှာပေါ့လေ”

“ဒီတော့. . .”

“သူ့ကို ကူညီပြီး ရှာဖွေပေးဖို့ မာဆေးလ်မှာရှိတဲ့ ကျုပ်တို့ မိတ်ဆွေတွေကို အကူအညီတောင်းနိုင်သားပဲ”

“ဘာကိစ္စနဲ့လဲ၊ သူက ကျုပ်တို့ကို ဖော်မထုတ်နိုင်ဘူးဆိုရင် ဘာကိစ္စနဲ့ သူ့ကို လိုက်ရှာရမှာလဲ၊ သူ့ဘာသာသူ လုပ်စရာရှိတာ လုပ်စေပြီး တိုယ်ရောင်ပျောက်သွားပါစေလား”

“နှစ်ချက်ရှိတယ်၊ တစ်ကတော့ ရက်ဖာတီအကြောင်း စုံစမ်းတဲ့ တိစ္စ၊ သူက ကျုပ်တို့ကို လက်ညှိုးထိုးပြနိုင်မယ့် ပစ္စည်းတစ်ခုခုကို ထားခဲ့သလား၊ မထားခဲ့ဘူးလားဆိုတာ သိပ်မသေချာဘူး၊ အဲဒါဖြစ်နိုင်စရာတော့ မရှိဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ဖြစ်နိုင်ကောင်းစရာရှိနေတယ်၊ ဒုတိယအချက်က

တော့ ရက်ဖာတီကို ကျုပ်က အပျောက်ရှင်းခိုင်းလိုက်တဲ့လူ ကိစ္စပဲ၊ သူ ပျောက်နေတယ်၊ ရှုရှုတွေက သူ့ကို ဖမ်းမိသွားနိုင်တယ်၊ အင်း.. အဲဒါ က အရေးမကြီးပါဘူးလေ”

ဂိလ်ချီရီက ဝင်ပြောမည့်အရေးကို သူက လက် ကာပြပြီး တားလိုက်၏။

“ဒါပေမဲ့ မျှော်လင့်မထားတဲ့ တခြားအချက်အလက်တစ်ခု ရှိနေ သေးတယ်”

“ရှယ်လီကို တွေ့ချင်တယ်ဆိုတဲ့ကိစ္စလား”

“တွေ့မှဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ကျုပ် ထင်တယ်”

“ကောင်းပြီ၊ အဲဒါကို ကျုပ်သဘောတူတယ်၊ ကဲ.. ကျုပ်တို့က အဲဒါကို ဘယ်လိုနည်းနဲ့ လုပ်ကြမှာလဲ”

“ကျုပ်တို့လည်း စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုထဲမှာ တစ်စိတ်တစ်ဒေသအဖြစ် ဝင်ပါရအောင် လုပ်ကြရမှာပေါ့၊ သူတို့က အဲဒီကိစ္စကို ဝရင်းဆိုတဲ့ အို အက်စ်အက်စ်မေဂျာတစ်ယောက်ကို ကိုင်ခိုင်းထားတယ်၊ သူ စုံစမ်းလို့ ရသမျှကို ကျုပ်တို့သိနေရအောင် စီစဉ်ထားလိုက်မယ်၊ ရန်ပုံငွေထဲက နည်းနည်းတော့ ထပ်ကုန်မှာပေါ့လေ၊ ဒါပေမဲ့ ကုန်သင့်ကုန်ထိုက်တဲ့ ပိုက်ဆံဖြစ်မှာပါ၊ သူက ရှယ်လီနဲ့ နီးကပ်လာပြီလို့ ထင်ရတဲ့အချိန်မှာ ကျုပ်တို့က လှုပ်ရှားကြတာပေါ့”

ဂိလ်ချီရီက ပြောလိုက်သည်။

“ရှယ်လီဆိုတဲ့လူဟာ ကြေးစားဆိုရင် သူ့ကို လွယ်လွယ်ကူကူနဲ့ ရှင်းလို့ရမှာမဟုတ်ဘူး”

ရော်ဂျာက သူ့ကို ပြောလိုက်သည်။

“ဘယ်သူမှ အဲဒီလောက်အထိ မတော်နိုင်ပါဘူးဗျာ”

(၂၁)

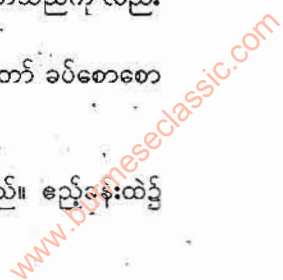
နယူးရော့ခ်
(၁၉၄၅) စက်တင်ဘာလ (၂၄)ရက်

ဂျက်နက်ဒေဗီဆန်သည် မည်သည့်ရုပ်ရည်မျိုး ရှိသူဖြစ်ကြောင်း ထံခါးကို လာဖွင့်မပေးခင် ဂျိမ်းစ်ဂရင်းက သိနေခဲ့ပါသည်။ သူ့နေခဲ့သော ကျောင်းများ၊ သူ့ဝါသနာများ၊ သူ့ခရာဂါဘယ်များ၊ သူ့ သွားနုတ်ရသည့် တိစ္ဆာများ၊ သူ၏ အလုပ်ရှင်များ၊ သူ့မိတ်ဆွေများ၊ သူ့မိဘများအကြောင်း ဂျိမ်းစ်ဂရင်း သိနေခဲ့သည်။ ဂျက်နက်ဒေဗီဆန်၏ ယာဉ်မောင်းလိုက်စင် မိတ္တူ၊ လူမှုဖူလုံရေး စာရွက်စာတမ်းများ၊ ဒေါက်တာဘွဲ့ယူစဉ်က သူတင် သွင်းခဲ့သော 'အမေရိကန်တေးဂီတ (၁၉၂၀-၄၀)' ကျမ်းစာငယ်၊ လွန်ခဲ့ သော ခြောက်ရက်ကစ၍ သူ့နောက်မှ တကောက်ကောက်လိုက်နေခဲ့သော အက်ဖ်ဘီအိုင်အေးဂျင့်များက ရိုက်ယူပေးခဲ့ကြသည့် ဓာတ်ပုံမျိုးစုံတို့သည် ဂျိမ်းစ်ဂရင်းထံတွင် ရှိနေသည်။ ဂျက်နက်သည် အသက်နှစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ် ဖြစ်သူဖြစ်ပြီး ရွှေရောင်ဆံပင်ပိုင်ရှင်ဖြစ်သည်။ အရပ်ငါးပေ ခုနစ်လက်မရှိ ပြီး အစိမ်းရောင်မျက်လုံးပိုင်ရှင်ဖြစ်ကြောင်း မေဂျာဂရင်းသိနေပါသည်။ သို့ရာတွင် ဒေဗီဆန်၏ ရွှေရောင်ဆံပင်သည် နူးညံ့ရှည်လျားပြီး ပြောင်း မှုအပါရောင် တောက်နေသည်ကို လည်းကောင်း၊ သူ ပြုံးလိုက်သည့်အခါ ညာဘက်ပါးပြင်ပေါ်တွင် ပါးချိုင့်ကလေး ပေါ်လာတတ်သည်ကို လည်း ကောင်း သူ့ကြိုတင်၍ သိမထားခဲ့ပါ။

“မစ်(စ်)ဒေဗီဆန်လား၊ ဂျိမ်းစ်ဂရင်းပါ။ ကျွန်တော် ခပ်စောစော တယ်လီဖုန်း ဆက်ခဲ့ပါတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ် မေဂျာ၊ အထဲကို ဝင်ပါရှင်”

သူက ဂရင်းကို ဧည့်ခန်းထဲသို့ ခေါ်သွားသည်။ ဧည့်ခန်းထဲ၌

ရှိနေ သော ပရိဘောဂများမှာ အရောင်အသွေးမျိုးစုံဖြစ်နေသည်။ အခန်း ထောင့်၌ ရှိသော စားပွဲတစ်လုံးပေါ်တွင် ကုတ်ပုလင်းခွဲများနှင့် ရေခဲ ထည့်သော သံမဏိရေချိုင့်တစ်လုံးရှိနေကြသည်။

မစ်(စ်)ဒေဗီဆန်က သူ့ဆံပင်ကို ရှိုးတိုးရှန်းတန်းနှင့်ကိုင်ရင်း ဂရင်း နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်၏။

“ကျွန်မအိမ်မှာ ရှုပ်ပွနေတဲ့အတွက် ဝမ်းနည်းပါတယ်၊ ကျွန်မက ဒီအခန်းကို ရှင်းနေတုန်းပါ။ မနေ့ညတုန်းက ကျွန်မတို့ဆီကို သူငယ်ချင်း တချို့ လာလည်သွားကြတယ်လေ”

“ကျွန်မတို့ ဟုတ်လား”

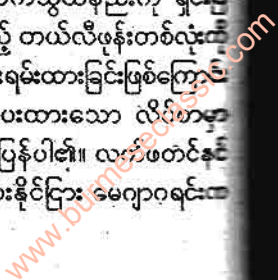
“ကျွန်မ အခန်းဖော်နဲ့ ကျွန်မပါ”

သူက ရှင်းပြသည်။

“ဂျိန်းကလည်း စာနယ်ဇင်းလောကမှာ အလုပ်လုပ်ပါတယ်၊ သူက ဆစ်ကရစ်ဗီနာမဂ္ဂဇင်းရဲ့ ကြော်ငြာဌာနမှာ အလုပ်လုပ်ပါတယ်”

ဂျိန်းပါရင်နှင့် ပတ်သက်သော စာတွဲလည်း သူ့ထံတွင် ရှိပါသည်။ သို့ရာတွင် သူက ဂရုစိုက်ပြီး မဖတ်ခဲ့ပါ။ မိုက်ကယ်ရက်ဖာတီ၏ မိတ်ဆွေ ဂျက်နက်ဒေဗီဆန်ကိုသာ သူတွေ့ဆုံလိုခြင်း ဖြစ်သည်။

ယခုအချိန်အထိ ထိုအမျိုးသမီးကလေးက ပဟေဠိပျောက်ဆုံးနေ သော အစိတ်အပိုင်းကလေးများကို ပြောပြနိုင်ပါ့မလားဟု ဂျိမ်းစ်ဂရင်း က တွေးနေမိခဲ့ဖြစ်သည်။ သူသည် ပြဿနာတစ်ခု၏ အစိတ်အပိုင်းတစ် ခုကို ဖြေရှင်းပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ထိုအဖြေသည် နောက်ထပ်ပြဿ နာတစ်ခုဖြစ်လာတတ်ပေသည်။ ရက်ဖာတီသည် လူစီယာနီနှင့် အက်စ် ပိုစစ်တို့တို့နှင့် သွားရောက်တွေ့ဆုံချိန်တွင် လောရင့်စ်ဆိုသောနာမည် ကို အသုံးပြုခဲ့ကြောင်း ဂရင်းသိပါသည်။ သို့ရာတွင် ထိုနာမည်ကို အဘယ် ကြောင့် သုံးစွဲခဲ့ကြောင်း သူမသိပါ။ အက်စ်ပိုစစ်တို့သည် နယူးရော့ခ်နှင့် စကားမပြောရခင်အချိန်အထိ ရက်ဖာတီ၊ လောရင့်စ် သို့မဟုတ် ရှယ်လီ တို့ကိုစွဲနှင့် ပတ်သက်၍ ဆွေးနွေးလိုခြင်းမရှိကြောင်း ငြင်းဆိုနေခဲ့သည်။ နယူးရော့ခ်နှင့်ဆက်သွယ်ရသည့် အနေအထားသို့ ရောက်အောင် အတော် ကလေး သူ ကြိုးစားခဲ့ရသည်။ သို့ရာတွင် ပြော၍ဆို၍ရသော အချိန်၌ အက်စ်ပိုစစ်တို့က ရှယ်လီနှင့် ဆက်သွယ်ပုံ ဆက်သွယ်နည်းကို ရှင်းပြ တော့သည်။ ဇူရစ်ချ်ရှိရှိသော ငှားရမ်းထားသည့် တယ်လီဖုန်းတစ်လုံးကို သွားရောက်စုံစမ်းသည့်အခါ ရှယ်လီဆိုသူက ငှားရမ်းထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း မေဂျာဂရင်းသိခဲ့ရသည်။ သို့ရာတွင် ရှယ်လီပေးထားသော လိပ်စာမှာ လိပ်စာတူဖြစ်နေသဖြင့် မျက်ခြည်ပြတ်သွားခဲ့ရပြန်ပါ၏။ လက်ဖက်ရည် ဟင်တန်က တစ်ခုခုကို ဖြည့်စွက်ပေးနိုင်လို့ ပေးနိုင်ငြား မေဂျာဂရင်းက

သူနှင့်တွေ့ဆုံ၍ မေးမြန်းခဲ့သော်လည်း ရက်ဖာတီနှင့် ဟင်တန် တွေ့ဆုံ ခဲ့ကြသည့်ကိစ္စမှာ ခရီးသွားရင်း ဟန်လွဲဆိုသလို တွေ့ခဲ့ကြခြင်းသာဖြစ် ကြောင်း သိခဲ့ရသည်။ ဟင်တန်သည် ရက်ဖာတီ၏ ဒိုင်ယာရီထဲတွင် သူတယ်လီဖုန်းနံပါတ်ကို ရေးပေးခဲ့မိကြောင်း ဂရင်းက ဖိုတိုစတက်မိတ္တူ တိုပြသသည့်အခါကျမှ ဟင်တန် ပြန်သတိရလေတော့သည်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုသော မေးခွန်းများသည် အမြောက်အမြားရှိနေ ကြသည်။ ရက်ဖာတီလိုပုဂ္ဂိုလ်က အမေရိကန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတစ်ယောက် တို့ အဘယ့်ကြောင့်သွတ်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ရလေသနည်း။ အဘယ့်ကြောင့် သူက လူသတ်သမားတစ်ယောက်ကို ငှားရမ်းခဲ့ရလေသနည်း။ ဆန်ဖရန် စစ်စကိုရို သူ့ဘဏ်စာရင်းထဲတွင် အဘယ့်ကြောင့် ဒေါ်လာသုံးသောင်း ကျော်ရှိနေရလေသနည်း။ သူ အဘယ့်ကြောင့် အိုရှားဝါးကို သွားခဲ့ သနည်း။ သူ မည်သူနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့သနည်း။ ထိုဒိုင်ယာရီထဲတွင် ရှိရှိသမျှ သော နာမည်များအနက် လျှို့ဝှက်သော 'အာ'ကလွဲလျှင် ကျန်နာမည်များ တို့ မေဂျာဂရင်း လိုက်လံစုံစမ်း စစ်ဆေးခဲ့သည်။ ပြီးတော့ ဂျက်နက် ဒေဗီဆန်သည် အက်ဖ်ဘီအိုင်အေးဂျင့်များ၏အဆိုအရ ထူးထူးခြားခြား နေထိုင်သွားလာမှုမျိုးမရှိဘဲ နေရိုးနေစဉ်အတိုင်း နေထိုင်သွားလာလျက် ရှိသည်ဟု သူ သိထားရသည်။ ဂျက်နက်က မေးလိုက်၏။

“ရှင်က မိုက်အကြောင်း ပြောချင်တယ်လို့ ပြောခဲ့တယ်နော်”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ သူက ခင်ဗျားရဲ့ ရင်းနှီးသောမိတ်ဆွေတစ် ယောက် ဖြစ်ခဲ့ပါသလား”

“ဖြစ်ခဲ့ပါသလား... ဟုတ်လားရှင်”

ဂျက်နက်က ပြုံးခနဲ ပြန်မေးလိုက်၏။

“ကျွန်တော် ဝမ်းနည်းပါတယ်”

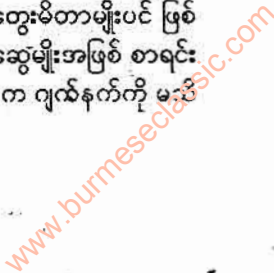
သူ အထစ် အထစ်ဖြစ်သွားရသည်။

“ခင်ဗျား... မသိ... မသိသေးဘူးလား”

“သူ သေပြီလား၊ အမယ်လေး...”

ဂျက်နက်သည် မျက်နှာပျက်ပျက်နှင့် ဆိုဖာပေါ်၌ ထိုင်ချလိုက်၏။ ဝရင်းက သူမလိမ္မာမှုအတွက် ဒေါပွမိသည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် အဲဒါမျိုး ဖြစ်တတ်ပါသည်။ သင်က ထိုကိစ္စကို သိထားပြီးဖြစ်သော်လည်း အခြား ဗုဂ္ဂိုလ်များ မသိသေးသည့်အကြောင်း တစ်ခါမှ မတွေးမိတာမျိုးပင် ဖြစ် သည်။ ဂျက်နက်သည် ရက်ဖာတီ၏ အနီးစပ်ဆုံး ဆွေမျိုးအဖြစ် စာရင်း တင်ခံရမည့်သူမဟုတ်ပါ။ ရက်ဖာတီ၏ မိဘနှစ်ပါးက ဂျက်နက်ကို မသိ ကြချေ။

“ကျွန်တော် ဝမ်းနည်းပါတယ်”

“ဘယ်လို. . ဘယ်လို. . ဖြစ်တာလဲရှင်”

ဂျက်နက်၏ မျက်လုံးအိမ်ထဲတွင် မျက်ရည်များ ပြည့်လျှံလာသော်လည်း သူ မငိုပါ။ မငိုမိအောင် ထိန်းထားကြောင်း မေဂျာဂရင်း တွေ့လိုက်ရသည်။ မျက်ရည်ပေါက်ကြီးတစ်ပေါက်သည် ပါးပြင်ပေါ်မှ လျှောကျသွားသည်။ ဂျက်နက်သည် နှပ်တစ်ချက်ရှုံ့လိုက်ပြီး ဦးခေါင်းကို ပြန်မော့လိုက်သည်။

ဂရင်းက ဖြည်းညင်းစွာ ပြောလိုက်သည်။

“သူ လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးလက မြူးနစ်မှာ သေခဲ့ရတာပါ”

“ရှင်. . .”

သူ မေးမည့်မေးခွန်းကို ဂရင်းက ကြိုသိလိုက်သောကြောင့် ကဟုကယာ ထပ်ပြောလိုက်၏။

“လမ်းပေါ်မှာ မတော်တဆ ဖြစ်ပွားတဲ့ကိစ္စပါ”

ဂျက်နက်က စကားမပြောဘဲ ခေါင်းညိတ်သည်။

ဂရင်းက ပြောလိုက်၏။

“ကျုပ်က ခုလို မလုပ်ချင်ပါဘူး။ မစ်(စ်)ဒေဗီဆန်၊ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် မေးခွန်းနည်းနည်း မေးချင်တယ်”

“ကျွန်မ နားလည်ပါတယ်၊ ရှင်. . မိုက်နဲ့ သိ. . သိခဲ့ဖူးလား”

“ကျုပ်တို့က တစ်ဌာနတည်းမှာ အလုပ်လုပ်နေခဲ့ကြပေမယ့် လူချင်းတစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးခဲ့ဘူး”

“ရှင်က ထောက်လှမ်းရေးကလား”

“ဟုတ်ပါတယ်”

ရက်ဖာတီက ဂျက်နက်ကို မည်မျှလောက်အထိ ပြောသွားခဲ့လေသနည်းဟု သူတွေးလိုက်မိ၏။

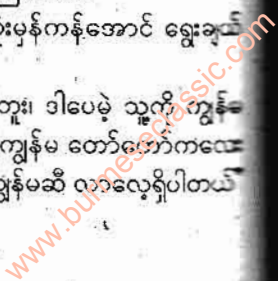
“သူက ခင်ဗျားကို သူ့လုပ်ငန်းအကြောင်း ဆွေးနွေးလေ့ရှိပါသလား”

“ဟင့်အင်း၊ မပြောပါဘူး။ သူ့က ဘယ်တော့မှ မဆွေးနွေးဘူး။ သူက ရယ်စရာတောင် လုပ်တတ်ပါသေးတယ်။ သမ္မတကြီးရဲ့အမိန့်နဲ့ ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်ကိစ္စတွေကို သိရတာပေါ့ကွာ ဆိုတာမျိုးပေါ့”

“ခင်ဗျားတို့ နှစ်ယောက် သိပ်ရင်းနှီးကြသလား”

ဂျက်နက်က နှာခေါင်းရှုံ့ပြီး စကားလုံးမှန်ကန်အောင် ရွေးချယ်လိုက်သည်။

“သိပ်ရင်းနှီးတယ်လို့တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူ့ကို ကျွန်တော်တော်ကလေး သဘောကျပါတယ်။ သူနဲ့ကျွန်မ တော်တော်ကလေး ပျော်ခဲ့ကြပါတယ်။ သူ နယူးရော့ခ်မှာရှိတိုင်း ကျွန်မဆီ လာလေ့ရှိပါတယ်”

“ခင်ဗျား သူ့ကို သိတာ တော်တော်ကြာပြီလား”

“အင်း.. . တစ်နှစ်လောက် ရှိရောပေါ့၊ ကျွန်မတို့နှစ်ယောက် မိတ်ဆွေတွေက တစ်ဆင့် တွေ့ခဲ့ကြတာ၊ လူ့ချောင်းမှာလေ”

“ကျုပ် အဲဒီနေရာကို သိပါတယ်”

“သူ နယူးဇော့ခ်မှာ ရက်အတန်ကြာအောင် နေခဲ့ရတယ်၊ သူ့အလုပ်ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်တယ်ထင်ပါရဲ့၊ ကျွန်မတို့နှစ်ယောက် အတော်ကလေး တွဲခဲ့ကြတယ်၊ ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်စလုံး တေးဂီတကို ဝါသနာပါကြတယ်၊ ကျွန်မ ဒေါက်တာဘွဲ့အတွက် ကျမ်းစာငယ်ကို အမေရိကန် တေးဂီတအကြောင်း ရေးခဲ့တာ”

“တကယ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်ရှင်”

ဂျက်နက်၏ မျက်ရည်များသည် ထိန်းမရနိုင်အောင် ငြန်းခနဲ ကျဆင်းလာကြသဖြင့် ဂျက်နက်သည် ထိုင်ရာမှ ထပြီး ပြတင်းပေါက်ဆီသွား၍ တစ်ဖက်အဆောက်အအုံ၏ နံရံကို မမြင်ဘဲ ငေးကြည့်နေသည်။

“ခင်ဗျား သူ့နဲ့ နောက်ဆုံးအကြိမ်အဖြစ် ဘယ်တုန်းက တွေ့လိုက်ရသလဲ”

“မေလကုန်လောက်မှာ ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ သူက ကျွန်မကို ဝါရှင်တန်က ဖုန်းဆက်ပြီး နောက်တစ်နေ့ လာခဲ့မယ်လို့ ပြောတယ်၊ သူ အမြဲတမ်းလိုလို ကြိုတင်ပြီး ဖုန်းဆက်တတ်ပါတယ်။ တကယ်ကတော့ သူ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပတ်လောက်က လာခဲ့သေးတဲ့အတွက် အဲဒီလိုလာတာဟာ ကျွန်မအတွက် တအံ့တဩ ဖြစ်စရာပါပဲ၊ သူ နယူးဇော့ခ်ကို အဲဒီလောက် ခဏခဏမလာတတ်ပါဘူး”

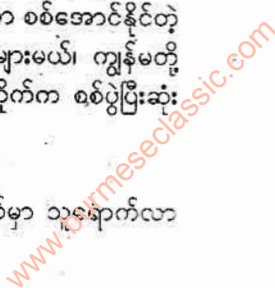
“နွေ့စွဲတွေကို ခင်ဗျား ပြန်ရှာပေးနိုင်မလား၊ အဲဒါက သိပ်အရေးကြီးပါတယ်”

ဂျက်နက်က ခေါင်းညိတ်ပြီး တစ်ဖက်နံရံတွင် ကပ်ထားသော စာရေးစားပွဲဆီသို့ အခန်းကို ဖြတ်လျှောက်သွားသည်။ သူက အံ့ဆွဲထဲမှ စားပွဲတင်မှတ်တမ်း စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ထုတ်ယူလိုက်ပြီးနောက် စာရွက်များကို လှန်လိုက်၏။

“မေလ (၆)ရက်၊ ကျွန်မ မှတ်မိပြီ၊ အဲဒီနေ့ဟာ စစ်အောင်နိုင်တဲ့ အထိမ်းအမှတ်နေ့ပဲ၊ နေရာတိုင်းမှာ လူတွေ သိပ်များမယ်၊ ကျွန်မတို့ အိုကလာဟိုးမားကို သွားကြည့်ကြတယ်။ ဥရောပတိုက်က စစ်ပွဲပြီးဆုံးသွားတာကို ဂုဏ်ပြုတဲ့အနေနဲ့ပေါ့”

“ပြီးတော့ နောက်တစ်ကြိမ်ကရော”

“မေ (၂၉)ရက်၊ အဲဒီနေ့ည ရှစ်နာရီလောက်မှာ သူ့ရောက်လာ

တယ်၊ သူ ဒီပြည်နယ်ကို ရောက်နေတယ်လို့ ပြောတာပဲ”

“သူ ဒီမှာ တည်းခိုသွားသလား”

ဂျက်နက်သည် အနည်းငယ် ရှက်သွေးဖြန်းသွားပုံရသော်လည်း မတုံ့မဆိုင်း ဖြေလိုက်၏။

“ဟုတ်တယ်၊ သူ တည်းသွားတယ်၊ သူ နောက်တစ်နေ့ညနေမှာ ဝါရှင်တန်ကို ပြန်သွားတယ်”

“သူ့မှာ ကားပါလားသလား”

“မပါဘူး”

ဂျက်နက်သည် ဆိုဖာဆီသို့ ပြန်လာပြီး ပြန်ထိုင်လိုက်သည်။

“ကောင်းပြီ မေဂျာ၊ ရှင်မေးသမျှ မေးခွန်းတွေကို ကျွန်မဖြေပြီး ပြီ၊ ကျွန်မ မေးတာကိုရော ရှင်ဖြေမှာလား”

“ကျွန်တော်ကြီးစားပါမယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကတိတော့ မပေးနိုင်ဘူး”

“အခုကိစ္စက ဘာလဲ”

“ဘာကို ဆိုလိုတာလဲဗျာ”

“မဖုံးကွယ်ပါနဲ့ မေဂျာ၊ မိုက်ကယ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရှင် ဘာဖြစ်လို့ မေးနေရတာလဲ”

“ဝမ်းနည်းပါတယ်၊ အဲဒါကို ကျွန်တော် မဖြေနိုင်ပါဘူး”

“ဒါပေမဲ့ ရှင်က မိုက်ကယ်သေရတဲ့ကိစ္စကို လာပြီး စုံစမ်းနေတာ မဟုတ်လား”

“ကျုပ်က ခင်ဗျားကို ဟောဒီနည်းနဲ့ ပြောပါရစေ မစ်(စ်)ဒေဗီဆန်၊ ကျုပ်က မိုက်ကယ်မသေခင် သူလုပ်သွားတဲ့ သူ့ရဲ့လှုပ်ရှားမှုတွေ၊ သူ ဘယ် ကိုသွားတယ်၊ ဘယ်သူနဲ့တွေ့မယ်၊ သူ ဘာပြောတယ်၊ သူစိတ်အနေအ ထားက ဘယ်လိုရှိတယ်ဆိုတာတွေကို သိချင်ပါတယ်၊ သူ ညရောပတိုက် ကို မသွားခင် သူ့အစီအစဉ်တွေကို ပြောပြသွားသေးသလား”

“သူ ရပ်ဝေးကို သွားနေတဲ့အချိန်မှာ သူ့ဆီက ဘာသတင်းများ ရသေးသလဲ”

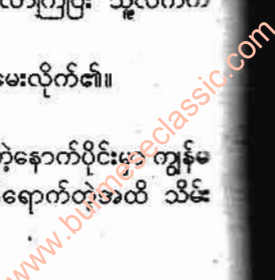
“ရပါတယ်၊ သူ ပို့စကတ်ကလေးတွေ ပို့တတ်ပါတယ်၊ တစ်ခါ တလေကျတော့လည်း..”

ဂျက်နက်၏မျက်လုံးများသည် ပြူးကျယ်လာကြပြီး သူ့လက်က ပါးစပ်ဆီသို့ ရောက်သွားကြသည်။

ဂရင်းသည် ဖြုန်းခနဲ ထိုင်ရာမှ ထရင်း မေးလိုက်၏။

“အဲဒါ ဘာလဲဟင်..”

“ကျွန်မ ခုပဲ သတိရလို့၊ သူ ထွက်သွားပြီးတဲ့နောက်ပိုင်းမှာ ကျွန်မ ဆီကို စာတစ်စောင်ပို့လိုက်တယ်၊ သူက သူပြန်ရောက်တဲ့အထိ သိမ်း

ထားပေးပါလို့ ပြောတယ်။ မဖွင့်ဘဲ သိမ်းရုံသိမ်းထားဖို့တဲ့”

ဂရင်းက ခပ်ဆတ်ဆတ်လေး ပြောလိုက်၏။

“အဲဒါ ဘယ်မှာလဲ၊ ဒီမှာ ရှိနေသလား”

“ဟုတ်ကဲ့. . ဟုတ်ကဲ့၊ ရှိပါတယ်။ အိပ်ခန်းထဲမှာပါ။ ရှင် ဒီက စောင့်ပါ။ ကျွန်မသွားယူလိုက်မယ်”

သူ စောင့်မနေပါ။ ဂျက်နက်နောက်မှ အိပ်ခန်းထဲသို့ လိုက်ဝင် သွားရာ ဂျက်နက်၏ လွင့်နေသော ဆံပင်မှ ခေါင်းလျှော်ရည် ရေမွှေးအနံ့ ကိုပင် သူ ရှုနေရသည်။ ဂျက်နက်သည် ခြေဖျားထောက်လိုက်ပြီးနောက် ဝီရိုပေါ်မှ ဗူးတစ်ဗူးကိုယူလိုက်၏။ ဂရင်းက သူ့လက်ထဲကလှမ်းယူလိုက် ပြီး အဖုံးကို ဖွင့်၍ အထဲမှ ပစ္စည်းများကို အိပ်ရာပေါ်သို့ မှောက်ချလိုက် သည်။ ထိုပစ္စည်းများမှာ ပို့စကတ်များ၊ ယမင်းရုပ်ကလေးများ၊ အက်တ လန်တစ်မြို့မှ အထိမ်းအမှတ် ပစ္စည်းကလေးများ၊ ဟိုတယ်နာမည်များ ပါသော ကော့တ်တေးအရက်သောက်ရာတွင် မွှေသည့်တုတ်ချောင်းက လေးများ၊ စာများ စသည်တို့ပင်တည်း။

ဂရင်းက မေးလိုက်သည်။

‘ဘယ်ဟာလဲ’

ဂျက်နက်က စာအိတ်ပေါ်မှ စာရွက်များကို ဆက်သည့်နေရာများ တွင် စေးကပ်ကပ် အညှိရောင်တိပ်နှင့် ကပ်ထားသော (၉" x ၄") အရွယ် စာအိတ်တစ်အိတ်ကို ရွေးယူလိုက်၏။ စာအိတ်ပေါ်တွင် ‘ဂျင်နီ. . . ၊ တိုယ့်အတွက် သိမ်းပေးထားပါ။ မိုက်’ ဟူ၍ ရေးသားထားသည်။

ဂရင်းသည် စာအိတ်ကို ဆွဲဖြုတ်၍ ဖွင့်ရင်း ထပ်မေးလိုက်၏။

“ဒီအထဲမှာ ဘာတွေပါတယ် ထင်သလဲ”

“ကျွန်မ မသိဘူး။ ဒီဟာက မိုက်ရဲ့လုပ်လေ့လုပ်ထ အပြုအမူနဲ့ လုံးဝမတူဘူး။ သူက လေးလေးနက်နက်ကြီး လုပ်နေတာ။ အဲဒါဟာ သူ့ သေတမ်းစာ ဒါမှမဟုတ် တစ်ခုခုလို့ ကျွန်မထင်တာပဲ”

စာအိတ်ထဲတွင် မျဉ်းကြောင်းပါသော စာရွက်ပေါ်တွင် ရေးသား ထားသောစာရွက်သုံးရွက် ပါရှိသည်။ ဂရင်းက ရက်ဖာတီ၏ စွေစောင်း စောင်း လက်ရေးကို မှတ်မိလိုက်၏။

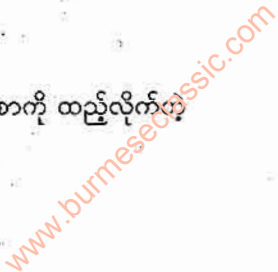
ဂျက်နက်က မေးသည်။

“ဘာလဲဟင်၊ ဘာတွေရေးထားသလဲ”

ဂရင်းက စိတ်မရှည်ဟန်နှင့် မေးလိုက်၏။

“သူက ဒီဟာကို ဘယ်ကပို့လိုက်တာလဲ၊ ဒီစာကို ထည့်လိုက်တဲ့ စာအိတ်က ဘယ်မှာလဲ”

“ဒီမှာ. . ဟောဒါပါ”

ဂျက်နက်က ပြောလိုက်သည်။-

အဝါရောင် စာအိတ်ကြီး၏ ညာဘက်ထောင့်တွင် ဆွစ်ဇာလန် နိုင်ငံမှ ရှုမျှော်ခင်းတံဆိပ်ခေါင်းနှစ်လုံးကို ကပ်ထားသည်။ ပြန်စာပို့ရမည့် လိပ်စာ မပါပါ။ စာတိုက်တံဆိပ်ရိုက်ထားသော နေ့စွဲမှာ (၁၉၄၅) ဇွန်လ (၁၂)ရက်နေ့ဖြစ်ပြီး ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံ ဇူးရစ်ချ်မြို့မှ ပို့ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဂရင်းသည် ထိုစာကို နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်ဖတ်လိုက်ပြန်၏။ သူ့နှလုံးကလည်း ပို၍ခွန်နေလေပြီ။ ယခု သူ လုံးဝဥသည့်သိလိုက်ရပါပြီ။ လုံးဝမဖြစ်နိုင်သောကိစ္စ၊ လုံးဝ မျှော်လင့်မထားသော ကိစ္စဖြစ်နေသဖြင့် သူဖတ်နေရသောစာလုံးများကို သူ မယုံကြည်ပါ။

*

ရက်ဖာတီ၏ လှုပ်ရှားမှုများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပဟောဠိဖြစ်နေသော အဆက်အစပ်မရှိသည့်ကိစ္စများကို သူ ယခုဆက်စပ်ကြည့်၍ ရပါပြီ။ အိုရှားဝါးနှင့် နယူးရော့ခ်၊ နေပယ်၊ ဇူးရစ်ချ် နှင့် မြူးနစ်တို့သို့ သွားလာနိုင်သည့်ခရီးသွားလာခွင့်လက်မှတ်များအား သူ မည်သို့မည်ပုံ ရရှိလာသည်ကို သူ သိပါပြီ။ ထိုကိစ္စအားလုံးသည် မယုံကြည်နိုင်စရာ အကြံအစည်တစ်ခု ဖြစ်လာလေသည်။ ဘန်းမြို့တွင် သူ့နောက်ယောင်ခံ၍ လိုက်ခိုင်းသော အိုအက်စ်အက်စ်အေးဂျင့်များက ရှယ်လီကို မျက်ခြည်ပြတ်သွားသည့် အချိန်ကစ၍ သူသည် ပြင်ဆင်၍ မရနိုင်တော့သော အလုပ်တစ်ခုကို လုပ်မိပြီဖြစ်ကြောင်း သူ သတိရလာသလို တစ်ချိန်တည်းမှာပင် သူ့တွင် အန္တရာယ်ရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်း ရိပ်မိလာသည့်အတွက် ဟိုတယ်အိပ်ခန်းတစ်ခုထဲ၌ စာရေးနေသော ရက်ဖာတီကို ဂရင်း မြင်ယောင်လာမိသည်။ သူ့အတွက် အာမခံတစ်မျိုးအနေနှင့် ရက်ဖာတီသည် ထိုစာထဲတွင် အိုရှားဝါး၌ တွေ့ဆုံသည့်ကိစ္စ၊ နာမည်တူကို သူ အဘယ်ကြောင့် သုံးစွဲခဲ့သည်၊ လူစီယာနို၊ အက်စ်ပိုစစ်တိုတို့နှင့် ဆွေးနွေးခဲ့သည့်ကိစ္စများ ရှယ်လီနှင့် ဆက်သွယ်ငှားရမ်းသည့်ကိစ္စ၊ ပြီးတော့ သူ အဖြေရှာမရသေးသော နာမည်စသည်တို့သည် ရှုပ်လုံးပေါ်၍ လာခဲ့လေပြီ။

“မြန်မြန်လုပ်စမ်းပါ အမျိုးသမီးရာ၊ ခင်ဗျား တယ်လီဖုန်းက ဘယ်နားမှာလဲ”

(၂၂)

ဝါရှင်တန်
(၁၉၄၅) စက်တင်ဘာလ (၂၅)ရက်

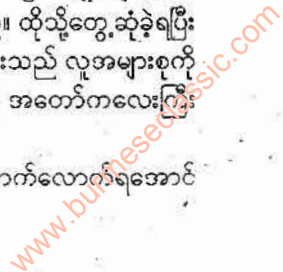
“ဝင်ခဲ့လေ ဂျူးဒစ်”
ဂရင်းက ပြောလိုက်၏။
“တံခါးပိတ်လိုက်ပါ”

ဂရင်း၏ အမျိုးသမီးအတွင်းရေးမှူး ရုံးခန်းထဲသို့ ဝင်လာသည်။
ထိုအမျိုးသမီးသည် အသက်လေးဆယ်ခန့် ရှိသူဖြစ်ပြီး သူ့အတွက် တရား
ရေးဝန်ကြီးဌာနက ပို့ပေးထားခြင်းဖြစ်သည်။ သူသည် ရိုးအာနှင့် ခင်မင်
စရာကောင်းသော ခပ်ဝဝ အမျိုးသမီးဖြစ်သည်။ ဆံပင်ဖြူစ ပြုနေပြီဖြစ်
ပြီး စကားကို တိုးတိုးသာပြောလေ့ရှိသည်။ ရှက်တတ်သူဖြစ်သဖြင့် စကား
အလွန်နည်းသူဟူ၍ပင် ထင်ရသည်။ သူသည် ပင်ပန်းခြင်းမရှိ၊ အလုပ်
လုပ်ရာတွင်လည်း အလွန်တော်သဖြင့် ဂရင်းအတွက် အလွန်အားကိုးရသူ
ဖြစ်သည်။ ပြီးတော့ ဂရင်းက သူ့ကို သိပ်သဘောကျနေသည်။

“အလုပ်တော့ ဖြစ်နေပြီဗျို့”
ဂရင်းက ပြောလိုက်၏။ ဂျူးဒစ်က ပြန်ဖြေသည်။
“သိပ်ဟုတ်တာပေါ့ရှင်”

ဂရင်းသည် ကြွက်စိကြွက်စိဖြစ်နေသော အပြင်ဘက်သို့ လှမ်း
ကြည့်လိုက်၏။ သူသည် သမ္မတကြီးနှင့် ပူးတွဲစစ်ဦးစီးချုပ်များအား
သမ္မတကြီး၏ ဘဲဥပုံရုံးခန်းထဲတွင် တွေ့ဆုံခဲ့ရသည်။ ထိုသို့တွေ့ဆုံခဲ့ရပြီး
နောက်ပိုင်း နှစ်ဆယ်လေးနာရီအတွင်း မေဂျာဂရင်းသည် လူအများစုကို
ထပ်မံခေါ်ယူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယခု သူ့ဌာနသည် အတော်ကလေးကြီး
သွားနေလေပြီ။

မေဂျာဂရင်းသည် အလင်းရောင် လုံလုံလောက်လောက်ရအောင်

မီးထွန်းထားသော ဘဲဥပုံရုံးခန်းထဲ၌ လူသုံးယောက်ကိုသာ မှတ်မိခဲ့သည်။ တစ်ယောက်မှာ သူ့အထက်အရာရှိဖြစ်သူ ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ် ဆိုးရက်စ်၊ ဒုတိယပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဂျင်နရယ်မာရှယ်၊ တတိယပုဂ္ဂိုလ်မှာ အင်မတန်သပ်ယပ်သော ရင်ဘတ်နှစ်ထပ်ဖုံး ပုလဲမီးခိုးရောင်ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားသူ သမ္မတထရူးမင်း ကိုယ်တိုင်ပင်တည်း။

“ထိုင်ပါ မေဂျာ”

ထရူးမင်းက ပြောလိုက်၏။ သူ၏မစ်ဆူရီ ပြည်နယ်လေသံတွင် ရင်းနှီးသံပေါက်နေသည်။

“လူကြီးမင်းများ ခင်ဗျား၊ သူကတော့ ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆိုးရက်စ်ရဲ့ အင်အိုင်အေမှာ တွဲဖက်ထားတဲ့ မေဂျာဂရင်း၊ အခု ခင်ဗျားတို့ ဖတ်နေတဲ့ ထူးထူးခြားခြားစာရွက်စာတမ်းတွေကို ရှာဖွေဖော်ထုတ်ခဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပဲ”

ပြောင်လက်နေသော စားပွဲပတ်ပတ်လည်မှ နှုတ်ဆက်သံများ ခပ်တိုးတိုးပေါ်ထွက်လာသည်။

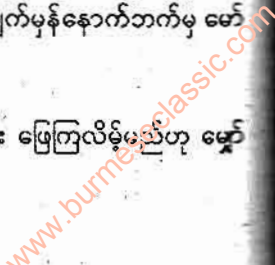
ထရူးမင်းက ပြောလိုက်၏။ သူ့လေသံမှာ စိတ်လှုပ်ရှားမှုမပါဘဲ ပုံမှန်အနေအထားတွင် ရှိနေသည်။

“ခင်ဗျားတို့ရဲ့ မှတ်စုထဲမှာ ပါတဲ့ကိစ္စတွေဟာ အမေရိကန်အစိုးရ အနေနဲ့ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရတဲ့ကိစ္စတွေထဲမှာ အဆိုးရွားဆုံး သစ္စာဖောက်မှုကြီးပဲလို့ ကျုပ်တို့က ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်၊ တကယ်တမ်းပြောရမယ်ဆိုရင် တကယ်လို့ ရက်ဖာတီရေးခဲ့တဲ့ စာသာ မရှိရင် ခင်ဗျားတို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တဲ့ ကိစ္စဟာ ယုံနိုင်စရာမရှိဘူးလို့ ကျုပ်စိတ်မှာ ထင်နေဦးမှာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ရက်ဖာတီရဲ့စာက အဆုံးအဖြတ်ပေးခဲ့တယ်၊ မေဂျာဂရင်း တင်ပြတဲ့မှတ်စုထဲက အရေးကြီးတဲ့အချက်တစ်ချက်ကို ထပ်သတိပြုစေချင်ပါတယ်၊ အစိုးရပိုင်းက ထိပ်တန်းအရာရှိတစ်ယောက်က ဂျင်နရယ် ကမ်ပီယံကို သတ်ပေးမယ့်လူသတ်သမားတစ်ယောက် ငှားရမ်းပေးဖို့ ရက်ဖာတီကို ချဉ်းကပ်ခဲ့တယ်၊ အဲဒီအရာရှိရဲ့နာမည်ကို ဖော်ပြထားပေမယ့် မေဂျာဂရင်းရဲ့ဆန္ဒမပါဘဲနဲ့ သူ့နာမည်ကို ဘယ်အစီရင်ခံစာထဲမှာမှ ရေးသားဖော်ပြခြင်း မပြုရဘူး။ နောက်တစ်နည်း ပြောရမယ်ဆိုရင် ဗိုလ်မှူးကြီး ဒေါ်နယ်ရော်ဂျာရဲ့နာမည်ကို ဒီအခန်းရဲ့ အပြင်ဘက်မှာ လုံးဝမပြောရဘူး”

သမ္မတထရူးမင်းက ကိုင်းမပါသော မျက်မှန်နောက်ဘက်မှ ဖော်ကြည့်လိုက်၏။

“နားလည်တယ်နော်”

အဖြေပေးကြခြင်းမရှိပါ။ သူကလည်း ဖြေကြလိမ့်မည်ဟု မှော်လင့်ပုံမရပါ။

“မေဂျာဂရင်းကတော့ သူ့အောင်မြင်စွာ ထိုးဖောက်စုံစမ်းနိုင်ခဲ့တဲ့ကိစ္စကို ဆက်လက်စုံစမ်းလိမ့်မယ်။ ကျုပ်ဟာ အာဏာသံနဲ့ပြောတဲ့ သမ္မတမဖြစ်ချင်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ မေဂျာ၊ မင်း ဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေကို တွေ့အောင် ရှာရလိမ့်မယ်၊ မင်း ရှယ်လီဆိုတဲ့ လူကို ရှာပြီး မလုပ်ဖြစ်အောင် တားဆီးရလိမ့်မယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ခင်ဗျာ”

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မာရှယ်က ခပ်တိုးတိုးဝင်ပြောလိုက်၏။

“အခု မင်းကို ပေးလိုက်တဲ့တာဝန်ဟာ ဘယ်လောက်အထိ သိမ်မွေ့တယ်ဆိုတာ မင်းသဘောပေါက်လိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်ထင်တယ်၊ ပြီးတော့လည်း ကျုပ်အနေနဲ့ ပြောခွင့်ရှိတယ်ဆိုရင် သမ္မတကြီးခင်ဗျား၊ ဒီကိစ္စကို အောင်မြင်အောင် အကောင်အထည်ဖော်တဲ့ကိစ္စဟာ ကွယ်လွန်သွားတဲ့ သမ္မတကြီးရှူးစပဲနဲ့ ခင်ဗျားတို့အပေါ်မှာ လုံးဝတာဝန်ရှိတယ်လို့ ဆိုချင်ပါတယ်”

ထရှူးမင်းက ပြောလိုက်၏။

“မင်းက အဖြေထွက်အောင် ကြိုးစားတဲ့နေရာမှာ ကုန်ကျစရိတ်တို့ မချွေတာနဲ့၊ လူ့အင်အား သုံးစွဲရမှာကို လက်မတွန့်နဲ့၊ အစွမ်းကုန်ကြိုးစားပါ မေဂျာ၊ ခုအထိ ရှင်းတယ်မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ခင်ဗျာ”

“ဝန်ထမ်း၊ ငွေ၊ သွားလာဖို့ယာဉ်၊ ဘာပဲလိုလို မင်းလိုသမျှကို မင်းကတောင်းဖို့ပဲလိုတယ်၊ မင်းရရစေမယ်၊ ရှင်းတယ်နော်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ခင်ဗျာ”

ထရှူးမင်း၏ တင်းမာနေသောမျက်နှာထားသည် အနည်းငယ် ပျော့ပျောင်းလာသည်။ ထရှူးမင်းက အနည်းငယ်ပြုံးလိုက်၏။

“မင်းရဲ့အစီအစဉ်တွေထဲမှာ နည်းနည်းတော့ ပြောင်းလဲစရာရှိတယ် မေဂျာ၊ ဂျင်နရယ်မာရှယ်ရုံးခန်းအနီး တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်ထားတဲ့ တယ်လီဖုန်းကို အိမ်ဖြူတော်နဲ့လည်း ဆက်ထားမယ်၊ မင်းက အလျင်လျှိုဝှက်စာသားကိုပဲ သုံးစွဲရမယ်၊ ထူးခြားမှာကတော့ တစ်ခါတစ်ခါကျတော့ ကျုပ်နဲ့ မင်း စကားပြောရလိမ့်မယ်၊ တစ်ခါ တစ်ခါကျတော့လည်း ကျုပ်လည်း ဂျော့ချ်လောက် အပြစ်တင်ခံရတာပါပဲ”

စားပွဲတွင် ရှိနေသူများက တာဝန်ကျေပွန်စွာ ရယ်လိုက်ကြ၏။ ထရှူးမင်းက ဟိန်းရှိုးမားတွင် အဏုမြူဗုံးကို သွားရောက်ကြံချရန် ဩဂုတ်လ ပထမပတ်တွင် အမိန့်ချခဲ့ချိန်ကစ၍ ထရှူးမင်း ရေရေလည်လည် ပြစ်တင်ခံနေရသည်ဆိုသောကိစ္စကို မည်သူကမျှ ယုံမှားသံသယ မဖြစ်ကြတော့ပါ။

ထရူးမင်းက ပြောလိုက်၏။

“မင်းက လုပ်စရာတစ်ခုခုရှိပြီဆိုရင် နေ့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ညပဲဖြစ်ဖြစ် ဆက်သာဆက်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါခင်ဗျာ၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

“ကောင်းတယ်”

ထရူးမင်းက ပြောလိုက်၏။ သူ့ထိုင်ရာမှ ထ၍ စားပွဲကို လျှောက်လာပြီး မေဂျာဂရင်းကို အားရပါးရ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်လိုက်၏။

“အမြန်ဆုံးနှုန်းထားနဲ့ မင်းကံကောင်းပါစေ ချာတိတ်၊ မင်း ကံကောင်းဖို့တော့ လိုလိမ့်မယ်”

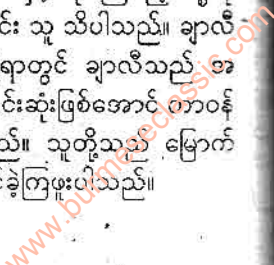
‘သိပ်မှန်တာပဲ’ဟု ဂရင်းက ပြန်တွေးကြည့်လိုက်၏။ သူသည် ယခုအချိန်အထိ ပင်ပင်ပန်းပန်း ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ခဲ့သည်ဟု သူ ယူဆသည်။ သို့ရာတွင် သူ့ဆီသို့ ရောက်ရှိလာကြသော သတင်းများကလည်း အံ့သြစရာကောင်းနေပါ၏။

“ကောင်းပါပြီ”

အတွေးကျဲနေသော သူက ဂျူးဒစ်အား ပြောလိုက်၏။

“ကဲ... အလုပ်စကြရအောင်၊ ပထမဦးဆုံး ဘန်းမှာရှိတဲ့ ချာလီ ဂရော့စ်ဆီ စာတစ်စောင်ပို့ရအောင်”

သူက ဂျင်နရယ်ကမ်ပီယံအတွက် လူသုံးယောက် ပါဝင်သော သက်တော်စောင့်အဖွဲ့ကို ချက်ချင်းဖွဲ့စည်းပေးရန် ချာလီဂရော့စ်ကို ညွှန်ကြားလိုက်သည်။ သက်တော်စောင့်သည် ကမ်ပီယံ ဘာကိုပဲလုပ်လုပ် ဘယ်ကိုပဲသွားသွား၊ ကမ်ပီယံနှင့်အတူ တစ်ရက်တွင် နှစ်ဆယ့်လေးနာရီ တစ်ပတ်တွင် ခုနစ်ရက်လုံးလုံးရှိနေစေရမည်။ ထို့နောက် ဂျင်နရယ်ကမ်ပီယံ၏ လူသိများသော ခရီးသွားလာမည့်အစီအစဉ်များကို သူ့ထံသို့ ပို့ရန်နှင့် ကြေးစားလူသတ်သမားတစ်ယောက်က အသုံးချနိုင်မည့် ကမ်ပီယံ သွားနေကျ ခရီးစဉ်များကို လူသတ်သမားက အသုံးပြုရန် မရနိုင်အောင် ပြောင်းလဲပစ်ဖို့ သူက ချာလီဂရော့စ်အား ညွှန်ကြားလိုက်သည်။ လုပ်ငန်းသဘာဝအရ လူအုပ်ကြားထဲတွင် မကြာခဏ သွားရလာရ မျက်နှာပြုရ တတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်အား ဇွဲကောင်းသည့် လူသတ်သမား တစ်ယောက်က အားကောင်းသည့် ရိုင်ဖယ်တစ်လက်နှင့် လုပ်ကြံမည့်ကိစ္စကို ကာကွယ်တားဆီးရန် နည်းလမ်းများမရှိကြောင်း သူ သိပါသည်။ ချာလီ သိကြောင်းကိုလည်း သူ့သိထားပါသည်။ သို့ရာတွင် ချာလီသည် အကောင်းဆုံးပုဂ္ဂိုလ်များကို ရွေးချယ်ပြီး အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် တာဝန်ထမ်းဆောင်လိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း သူ့သိပါသည်။ သူတို့သည် မြောက်အာဖရိကတိုက်၌ အတူတူတာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြဖူးပါသည်။

“ကဲ... စာရင်းလုပ်ကြရအောင်”

သူက အတွင်းရေးမှူးအား ပြောလိုက်၏။

“အင်္ဂလန်မှာ အက်စ်အိုင်အက်စ်၊ အက်စ်အိုအီး၊ အမ်အိုင်ဖိုက်၊ စကော့တလန်ယဒ်၊ ဆွစ်ဇာလန်မှာ စတက်ဒ်ပိုလီဇီ၊ ကန်တွန်စပိုလီဇီ၊ ဖရင်ဒင်ပိုလီဇီဘန်း၊ ပြင်သစ်မှာဆိုရင် ဆူရတီနေရှယ်နယ်နဲ့ ဖြူးဆီးမီးဗျူ ခို့ ဂျာမနီမှာဆိုရင် အမေရိကန်စစ်ဌာနချုပ်ကို ဂက်စတာပိုမှတ်တမ်းတွေ အစအဆုံး ပြန်စစ်ဆေးခိုင်းပါ။ ကျန်တဲ့နာမည်တွေကိုတော့ နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးဌာနက တောင်းပြီး အဖွဲ့အစည်းတိုင်းရဲ့ အကြီးအကဲနာမည်နဲ့ လိပ်စာတွေကို စာရင်းတစ်ခုပြုစုပါ။ ပြီးတော့ ကျုပ်တို့ဆီမှာရှိတဲ့ ရှယ်လီရဲ့ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကို သူတို့တွေဆီကို ပို့ပါ။ ဘန်းမြို့က အိုအက်စ်အက်စ် အေးဂျင့်တွေရထားတဲ့ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကို ပြောတာ၊ ပြီးတော့ အဲဒါနဲ့ အတူ တူပါရမယ့် သမ္မတကြီးဆီက စပယ်ရှယ်စာကိုလည်း ရအောင်တောင်း၊ အဲဒါတွေ အားလုံးကို မှတ်မိရဲ့လား။”

အမျိုးသမီးက ကမန်းကတန်းလိုက်လံရေးမှတ် ခေါင်းညိတ်သည်။

“ပြီးတော့ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဆီကို တဲလက်စ်(သံကြိုး)တစ်စောင်ပို့မယ်၊ ရှယ်လီရဲ့ ရုပ်ဆင်းသဏ္ဍာန်နဲ့ကိုက်ညီတဲ့အသက်နှစ်ဆယ့်တစ်နှစ်ကျော်သော အမေရိကန်အမျိုးသားတိုင်းရဲ့ နိုင်ငံကူးလက်မှတ်တွေကို စစ်ဆေးပေးချင်တယ်၊ ပြီးတော့ အဲဒီလိုနာမည်၊ ဒါမှမဟုတ် နာမည်မှာ အဲဒီလိုအတိုကောက်စာလုံးရှိတဲ့ လူတွေကို ထိပ်တန်းဦးစားပေးအဆင့်နဲ့ စစ်ဆေးပေးစေချင်တယ်၊ အဲဒီတဲလက်စ်တစ်စောင်စီကို သတင်းဦးပေးရမယ့် လူတွေစာရင်းမှာ ပါသူတွေအားလုံးထံကို ပို့ပေးရမယ်၊ ဖြစ်နိုင်ရင် အရေးယူဆောင်ရွက်ပေးပါလို့လည်း ထည့်ရေးပေးလိုက်ရမယ်၊ ဒါပေမဲ့ အလုပ်ဖြစ်မယ်တော့ ကျုပ်မထင်ဘူး၊ ဟုတ်ပြီနော်”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ပြည်နယ် (၄၈)နယ်စလုံးက ရဲချုပ်တွေဆီကို သူတို့ပြည်နယ်မှာ တျပ်တို့ပေးလိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ အင်္ဂါရုပ်မျိုးနဲ့ တူတဲ့လူကို မှုခင်းမှတ်တမ်းမှာ ရှာတွေ့ရတယ်ဆိုရင် အဲဒီပြည်နယ်မှာ ဖြစ်ပွားခဲ့တဲ့ တရားခံဖော်လို့ ခရတဲ့ လူသတ်မှုတွေအားလုံးနဲ့ သံယုတ်စရာကောင်းတဲ့ မတော်တဆ သေဆုံးမှုတွေနဲ့ ပတ်သက်တဲ့အချက်အလက် အသေးစိတ်တွေကို ပို့ပေးရမယ်လို့ စာတစ်စောင် ရေးရမယ်၊ အက်စ်ဘီအိုင်ကလည်း အဲဒါကို မတွေ့မိသေးဘူးဆိုရင် (တွေ့မိသွားအောင်) သူတို့ဆီကို မိတ္တူတစ်စောင်ပို့ရလိမ့်မယ်”

ဂျူးဒစ်က ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

“ရော်ဂျာ”

“ဘာပြောတယ်”

“ရော်ဂျာ”

အတွင်းရေးမှူး အမျိုးသမီးက ခေါင်းငုံ့ရင်း ခပ်တိုးတိုးကလေး ပြောလိုက်၏။

“အဲဒါက ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲဗျ”

“အဲဒါက ဗြိတိသျှပိုင်းလော့တွေ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်က ပြောကြတဲ့ စကားတွေပါ။ ကျွန်မ အဲဒါကို လက်စလီဟိုးဝပ်သံရဲ့ ရုပ်ရှင် ထဲမှာ ကြည့်ဖူးပါတယ်”

“ချမ်းသာပေးပါ ခင်ဗျာ”

ဂရင်းက ဇာတ်ဟန်ပါပါ ပြောလိုက်သည်။ သူက အတွင်းရေးမှူး အား စာရွက်သုံးရွက်ကို ပေးလိုက်၏။

“အဲဒါကို ဖတ်လို့ရလား”

“ရပါလိမ့်မယ်”

“အဲဒါကို မိတ္တူ ငါးစောင်ပွား”

“အဲဒါက ဘာလဲ”

အတွင်းရေးမှူးက မေးလိုက်၏။

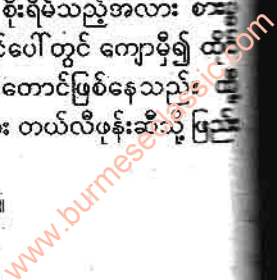
“ရက်ဖာတီရဲ့နောက်ဆုံး သေတမ်းစာလေ”

ဂရင်းက ပြုံးလိုက်သည်။

“အဲဒီစာက ဒီကိစ္စကြီးတစ်ခုလုံးကို အစတုတ်အဆုံး သိကုန်အောင် ဖော်ထုတ်ပေးခဲ့တာပဲ။ ဒီတော့ ဒီစာကို ရှိရှိသေသေကိုင်တွယ်ပါဗျာ။ ပြီး တော့ အဲဒီစာနဲ့ မိတ္တူတွေကို ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ ခင်ဗျားလက်ထဲကနေပြီး တခြားကို ရောက်မှာသွားပါစေနဲ့ ဟုတ်ပြီနော်”

သူက မှတ်စုစာအုပ်ကို ရင်ဘတ်ပေါ်တွင် တင်းတင်းကျပ်ကျပ် ပိုက်ထားရင်း ပြုံး၍ မတ်တတ်ရပ်လိုက်၏။ မေဂျာဂရင်းသည် သမားရဲအောင် မျက်မှောင်ကုပ်ထားရင်း စားပွဲပေါ်က စာရွက်များပေါ်တွင် ပြန်၍ အာရုံစိုက်နေလေတော့သည်။ ဂျူးဒစ်သည် သူ့စားပွဲပေါ်သို့ ပြန်သွားပြီး ထိုင်ရင်း စာရွက်သုံးရွက်ပါသော ရက်ဖာတီ၏စာကို မျက်လုံးပြုမှုတ် ဆန်ပြုနှင့်ဖတ်နေလေတော့သည်။ ဂျူးဒစ်ဖတ်၍ ပြီးစီးသွားသောအခါ သူက ထိုစာရွက်များ ကွဲကြေကုန်ကြမည်ကို စိုးရိမ်သည့်အလား စာရွက်ပေါ်သို့ ညင်သာစွာပြန်ချလိုက်ပြီး ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ကျောမို၍ ထိုင်ချလိုက်၏။ သူ့မျက်လုံးများ ကြောင်တောင်တောင်ဖြစ်နေသည်။ နောက် သူသည် အိပ်မက်မက်နေသည့်အလား တယ်လီဖုန်းဆီသို့ ပြည်ညင်းစွာ လက်ကမ်းလိုက်လေ၏။

တစ်ဖက်မှ ပုဂ္ဂိုလ်က ဖြေလိုက်သည်။

“ဟိုးမား”

“ဂျူးဒစ်”

သူက ဖြေလိုက်၏။

“နှစ်နာရီ၊ ထုံးစံနေရာ”

“သေချာတယ်”

ထိုအသံက ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

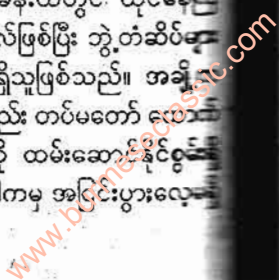
ထို့နောက် ဂျူးဒစ်ကော့ပ်လွန်သည် ရက်ဖာတီက နယူးရော့ခ်
မြို့ ဂျက်နက်ဒေဗီဆန်ပေးပို့လိုက်သောစာကို လက်နှိပ်စက်နှင့် သေသေ
သပ်သပ် ကူးလေတော့သည်။ သူက မိတ္တူခြောက်စောင်ကူးလိုက်၏။ သုံး
နာရီအတွင်း မိတ္တူတစ်စောင်သည် ရုရှသံရုံးသို့ ရောက်ရှိသွားပြီး နောက်
နှစ်နာရီအတွင်း လျှို့ဝှက်သင်္ကေတနှင့် မော်စကိုသို့ ပို့လိုက်လေတော့
သည်။

(၂၃)

မော်စကို
(၁၉၄၅) စက်တင်ဘာလ (၂၈)ရက်

ဆိုဗီယက်တပ်နီတော်၏ ထောက်လှမ်းရေးဌာနသည် အမှတ် (၁၉) ဇာမင်စကီလမ်းရှိ အနုပညာလက်ရာမြောက်လှသော ရှေးဟောင်း နန်းတော်အဆောက်အအုံကြီးတွင် တည်ရှိသည်။ ညွှန်ကြားရေးမှူးမှာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဂိုလီကော့ဗ်ဖြစ်ပြီး သူ့လက်ထောက်မှာ ဗိုလ်ချုပ် ကူနင် ဆော့ဗ်ဖြစ်သည်။ ဒေသဆိုင်ရာ ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းများကို 'စဉ်း ရုံးရေးမှူး' ဟု နာမည်ခံထားသူ ဗိုလ်မှူးကြီးတစ်ယောက်စီက တိုင်းအလိုက် ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲလျက်ရှိပြီး အဆိုပါ ဗိုလ်မှူးကြီးများကို ဗိုလ်ချုပ်ကူနင် ဆော့ဗ်က တိုက်ရိုက်အုပ်ချုပ်လျက်ရှိသည်။ ဆိုဗီယက်တို့၏ တပ်မတော် ထောက်လှမ်းရေးဌာနကို ဆိုဗီယက်ထောက်လှမ်းရေးလောက၏ ဝေါဟာရ အရလည်းကောင်း၊ မဟာမိတ်နိုင်ငံများနှင့် ရန်သူနိုင်ငံများ၏ ဝေါဟာရ အရလည်းကောင်း 'ဗဟို'ဟူ၍ အသိအမှတ်ပြုထားကြသည်။

ယခု ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂိုလီကော့ဗ်နှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကူနင်ဆော့ဗ်တို့ သည် ဗဟိုအဆောက်အအုံမြေညီထပ်၍ အခန်းတစ်ခန်းထဲတွင် ထိုင်နေကြ သည်။ ဂိုလီကော့ဗ်သည် အရပ်ပုပု၊ ခပ်ဝဝပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပြီး ဘွဲ့တံဆိပ်မှာ ကို တပ်ဆင်၍ ဝတ်စုံပြည့် အမြဲဝတ်ဆင်လေ့ရှိသူဖြစ်သည်။ အချို့ သူ့ကို လူလိမ်၊ လူညာဟူ၍ သတ်မှတ်ကြသော်လည်း တပ်မတော် ထောက် လှမ်းရေး ညွှန်ကြားရေးမှူး၏ ရာထူးတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်နိုင်စွမ်း မရှိဆိုသောကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ မည်သည့်အခါကမှ အငြင်းပွားလေ့

ကြပါ။ ကူနက်ဆောင်ကမူ အရပ်ရှည်သည်၊ ပိန်သည်၊ ခါးကိုင်းသည်၊ သူသည် သံကိုင်းမျက်မှန်ထူထူကြီးကို တပ်ဆင်ထားပြီး တက္ကသိုလ်မှ ပရိဖက်ဆာနှင့်တူနေသည်။ သူ့ကိုယ်မှ ကြွက်တစ်ကောင်၏ အနံ့မျိုး ထွက်ပေါ်နေပြီး စားပွဲတွင်ရှိနေသော တတိယမြောက်ပုဂ္ဂိုလ်က စက်ဆုပ်ဟန်ဖြင့် ရှုံ့မဲ့လိုက်သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အိတ်ထဲမှ ပိုးလက်ကိုင်ပဝါ တစ်ထည်ကို ထုတ်ယူလိုက်ပြီးနောက် ခပ်ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် နှပ်ညှစ်လိုက်၏။ ကျန်လူများက သူ့ကို စောင့်ကြည့်နေကြသည်။ သူ စကားပြောမည့်အချိန်ကို စောင့်ကြည့်နေကြသည်။ သူ့ရှေ့မှောက်တွင် ရှိရှိသေသေ နေထိုင်ကြသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် ဆိုဗီယက်၊ လျှို့ဝှက်ရဲတပ်ဖွဲ့၏ ခေါင်းဆောင် လက်ဗရင်တီ ဘဲရီးယားဖြစ်ပြီး စတာလင်ကို တိုက်ရိုက်တာဝန်ခံရသူဖြစ်နေသောကြောင့်ပင်တည်း။

ဘဲရီးယားက ပြောလိုက်၏။

“ဒီသင်္ချိုင်းဂူထဲမှာ သောက်စရာ ဘာမှမရှိတော့ဘူးလား”

“ရှိပါတယ်၊ ရှိပါတယ်၊ ရဲဘော်ကြီးရယ်”

ဂိုလီကော့ဗ်က ပြောလိုက်၏။ သူသည် ဝီရိတစ်လုံးကို ဖွင့်လိုက်ပြီးနောက် ဗောဓိကာတစ်ပုလင်းနှင့် ဖန်ခွက်အချို့ကို ယူလာသည်။ ဘဲရီးယားသည် ဖန်ခွက်တစ်ဝက်ခန့် ပြည့်အောင် ထည့်လိုက်ပြီးနောက် ဆိုဗီယက်လို ဆုတောင်းရင်း မော့ချလိုက်ရာ ဗောဓိကာများသည် သူ့ပါးစပ်ထောင့်များမှတစ်ဆင့် မေးစေ့ပေါ်သို့ စီးကျလာလေတော့သည်။ ဂိုလီကော့ဗ်သည် သူ့လက်ထောက်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီးနောက် အနည်းငယ် ပြုံးရင်း ဖန်ခွက်ကို မြှောက်၍ မြင်းသောက်လိုက်သည်။

“ရဲဘော်ကြီး၊ ခင်ဗျားက မိန်းမတစ်ယောက်လို အရက်သောက်နေတာကိုး”

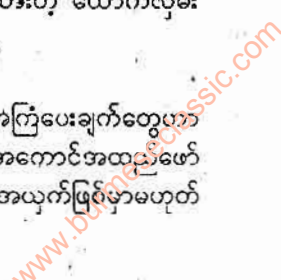
ဘဲရီးယားက အော်ပြောပြီး ရယ်မောရင်း ဖန်ခွက်ထဲသို့ ထပ်လောင်းထည့်လိုက်ပြန်၏။

“ကဲ . . . ခင်ဗျားပြောတာ နားထောင်ရအောင်၊ ကျုပ်တို့ ဒီကို နားထောင်ဖို့လာတာ မဟုတ်ဘူးလား”

“ဥရောပတိုက်မှာရှိတဲ့ အမေရိကန်တွေ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် အရှက်ရသွားအောင် လုပ်လို့ရနိုင်မယ်လို့ ယူဆထားတဲ့ ထောက်လှမ်းရေးသတင်းတစ်ခုကို ကျုပ်တို့ရထားပါတယ်”

ဂိုလီကော့ဗ်က ဆက်ပြောလိုက်၏။

“အဲဒါကို ဆက်မပြောခင် ကျုပ်ပြောမယ့်အကြံပေးချက်တွေဟာ ရဲဘော်ကြီး ဘဲရီးယား စဉ်းစားနေတဲ့ ဒါမှမဟုတ် အကောင်အထည်ဖော်နေတဲ့ လုပ်ငန်းတွေကို ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ အနှောင့်အယှက်ဖြစ်မှာမဟုတ်

ပါဘူးလို့ အာမခံလိုက်ပါရစေ”

“ဒါဖြင့်ရင် ကြားကြရအောင်”

ဘဲရီးယားက ပြောလိုက်ပြီး ဗောဓိကာ နောက်တစ်ဖန်ခွက်ကို မော့ချလိုက်ပြန်၏။

ဂိုလီကော့ဗ်က ပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ် အစကပဲ စပြောပါရစေ၊ ဒီကိစ္စက နည်းနည်းတော့ ရှုပ်တယ်”

ဘဲရီးယားက ညည်းညူလိုက်ပြီး သူ့လက်ပတ်နာရီကို သိသိသာသာကြည့်လိုက်၏။

“တစ်ညလုံး မကုန်စေနဲ့ ဒါပဲ၊ ကျုပ် အိပ်ရာမဝင်ခင် လေကောင်းလေသန့်လေးတွေ ရှူချင်သေးတယ်”

ဂိုလီကော့ဗ်၏ နှုတ်ခမ်းသည် ရွံရှာစက်ဆုပ်မှုနှင့် ကြောက်လန့်မှုတို့ကြောင့် အနည်းငယ် ပုံပျက်သွားသည်။ ဘဲရီးယား အိပ်ရာမဝင်ခင် သူ့ဘာလုပ်လေ့ရှိသည်ကို လူတိုင်း သိကြပါသည်။ သူသည် လမ်းတကာစုံအောင် မော်တော်ကားကို လျှောက်မောင်းနှင့်နေပြီးနောက်...

“ပြောလေ ကိုယ့်လူရာ... ကျုပ်တို့ ဒီမှာတစ်ညလုံးနေကြရလိမ့်မယ်”

ဘဲရီးယားက အော်ပြောလိုက်၏။

“ဒီနှစ် ဇူလိုင်လထဲမှာ ဘာလင်မှာရှိတဲ့ စစ်ဆေးရေးကင်းဂိတ် တစ်ခုက လူတစ်ယောက်ကို ဖမ်းထားလိုက်တယ်”

ကူနက်ဆော့ဗ်က ဝင်ဖြည့်စွက်လိုက်၏။

“ဇူလိုင်လ (၂၂)ရက်ပါ”

“သူ့ဆီမှာ ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံကူးလက်မှတ်တစ်စောင်၊ ပစ္စတိုသေနတ်တစ်လက်နဲ့ အမေရိကန်ဒေါ်လာ တစ်ထောင်ရှစ်ရာ ပါလာတယ်”

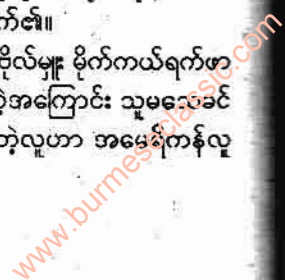
“လိုရင်းကိုသာ ပြောစမ်းပါကွာ”

ဘဲရီးယားက ငေါက်လိုက်ပြန်၏။

“သူ့ကို စစ်ဆေးမေးမြန်းကြတယ်၊ ကံကောင်းချင်တော့ ကျုပ်တို့ လူကလည်း အနီးအနားမှာ ရှိနေတဲ့အတွက် သူ့ကို ခေါ်ခိုင်းလိုက်တယ်”

ကူနက်ဆော့ဗ်က တိတိကျကျပြောလိုက်၏။

“အမေရိကန်ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိ ဗိုလ်မှူး မိုက်ကယ်ရက်ဖာ တီကို မြူးနစ်မှာ လုပ်ကြံပေးဖို့ သူ့ကို ငှားရမ်းတဲ့အကြောင်း သူမသေခင် ကျုပ်တို့ကို ဖွင့်ပြောသွားတယ်၊ သူ့ကို ငှားရမ်းတဲ့လူဟာ အမေရိကန်လူမျိုး အရာရှိတစ်ယောက်လို့ သူ့ထင်တယ်တဲ့”

“အဲဒါက ဖရန်ဖတ်မှာပါ”

ဂိုလီကော့စ်က ဝင်ဖြည့်စွက်လိုက်သည်။

“ဆက်ပြောကွာ...”

ဘဲရီးယားက လေးလေးပင်ပင်ကြီး ပြောလိုက်၏။ ‘ကောင်းတယ်၊ သူ စိတ်ဝင်စားလာပြီ’ ဟု ဂိုလီကော့စ် တွေးလိုက်သည်။

ဂိုလီကော့စ်က ပြောလိုက်၏။

“ဩဂုတ်လထဲမှာ ကိစ္စနှစ်ခု မရှေးမနှောင်းလိုလိုမှာ ဖြစ်ပွားခဲ့တယ်။ ပထမကိစ္စကတော့ ဗြိတိသျှတွေက ကျုပ်တို့ရဲ့လျှို့ဝှက်သံကော်တတွေကို အဓိပ္ပာယ်ဖော်နိုင်ခဲ့ကြတယ်။ အဲဒါကလည်း တိုတောင်းတဲ့အချိန်ပိုင်းကလေး အတွက်ပါပဲ”

ဘဲရီးယား မျက်မှောင်ကုပ်လိုက်သည်ကို မြင်လိုက်ရသဖြင့် သူက ခပ်မြန်မြန် ဖြည့်ပြောလိုက်၏။

“ကျုပ်တို့က အဲဒါကို လုံခြုံအောင် ပြန်ပြီး ပိတ်ဆို့နိုင်ခဲ့ကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်တို့က စခန်းအမှတ်(၁၅)ကို...”

“ဝါရှင်တန်ကို ပြောတာပါ”

ကူနက်ဆော့စ်က အဓိပ္ပာယ်ဖော်ပေးလိုက်၏။

“ရက်ဖာတီအကြောင်း မေးလိုက်တဲ့ကိစ္စကို သူတို့သိသွားကြတယ်။ ကျုပ် အဲဒါကို ပြီးတော့မှ ဆက်ပြောပါမယ်။ ဒုတိယကိစ္စအနေနဲ့ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တာကတော့ ကျုပ်တို့ဘက်က လူတစ်ယောက် အစွတန်ဘူလ်မှာရှိတဲ့ ဗြိတိသျှတွေဆီကို ခြံခုန်ဖို့ ကြိုးစားတဲ့ကိစ္စပါပဲ”

“ဘိုကော့စ်”

ကူနက်ဆော့စ်က အကူအညီပေးသည့်အနေနှင့် ဝင်ပြောလိုက်၏။

“သူ့အကြောင်း ငါသိပါတယ်”

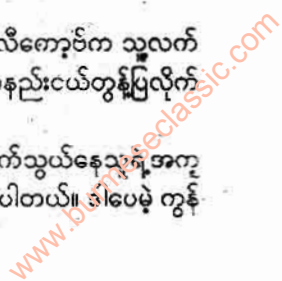
ဘဲရီးယားက ငေါက်လိုက်သည်။

“မှန်ပါတယ် ရဲဘော်ကြီးခင်ဗျား၊ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ကို လမ်းမှန်အောင် ပြန်ဖြောင့်ပေးတာကတော့ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ဌာနပါပဲ”

“ဘိုကော့စ်ကို စစ်ဆေးမေးမြန်းတဲ့ကိစ္စကို ကျုပ်ကိုယ်တိုင်ကြီး ကြပ်ခဲ့တယ်”

ဘဲရီးယားက ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဂိုလီကော့စ်က သူ့လက်ထောက်ကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး ပခုံးကို အနည်းငယ်တွန့်ပြလိုက်၏။

“နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာနက ကျုပ်တို့နဲ့ဆက်သွယ်နေသူရဲ့ အကူအညီနဲ့ ပေါက်ကြားမယ့်ကိစ္စတစ်ခုကို ပိတ်ဆို့နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကွန်

စတန်တင်ဘိုကော့ဗ်ဟာ ဗြိတိသျှတွေကို ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်သတင်းတွေ ပေးနိုင်စရာအကြောင်းမရှိပါဘူး။ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား၊ ကူနက်ဆော့ဗ်

“မှန်ပါတယ် ခင်ဗျား”

ကူနက်ဆော့ဗ်က ကြံ့ခိုင်ရရလေး ဖြေလိုက်သည်။

“ဒီတော့ . . .”

ဘဲရီးယားက ပြောလိုက်၏။ သူသည် ရှေ့သို့ကုန်း၍ မော့ကာ ပုလင်းကို လှမ်းယူလိုက်ပြီး ပုလင်းကို မော့သောက်လိုက်သည်။

ပိုလီကော့ဗ်က ဖြေလိုက်သည်။

“ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေးက ပုဂ္ဂိုလ်တွေက သူတို့ရထားတဲ့ သတင်းအတိုအထွာကလေးတွေကို အမေရိကန်တွေဆီ ပို့ပေးလိုက်တယ်။ သမ္မတ ထရူးမင်းက အိုအက်စ်အက်စ် (ထောက်လှမ်းရေး) အဖွဲ့ကို ဖျက်သိမ်းပစ်လိုက်တယ်ဆိုတော့ အဲဒါတွေသေသွားခဲ့တယ်။ အဲဒီနောက် ဒီလအစပိုင်းကျတော့ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့သစ် . . .”

“အမျိုးသားလုံးဆိုင်ရာ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့လို့ ခေါ်ပါတယ်” ကူနက်ဆော့ဗ်က ဝင်ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“အဲဒီအဖွဲ့က၊ ရက်ဖာတီဟာ ရုရှအေးဂျင့်တစ်ယောက်လားဆိုတဲ့ သံသယနဲ့ သူသေတဲ့ကိစ္စကို ပြန်စစ်ဆေးတယ်လို့ တရားရေးဝန်ကြီး ဌာနမှာရှိတဲ့ ကျုပ်တို့ရဲ့ အဆက်အသွယ်တစ်ယောက်ထံက သိရတော့တယ်”

ဘဲရီးယားက မေးလိုက်၏။

“သူကရော ဟုတ်နေလို့လား”

ပိုလာကော့ဗ်က လက်ကာပြပြီး ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

“မဟုတ်ရပါဘူး ရဲဘော်ကြီးရာ . . .”

“အဲဒီကိစ္စတွေ အားလုံးက ဘာကို ညွှန်ပြနေသလဲ”

“ဘာကိုမှ မညွှန်ပြပါဘူး ရဲဘော်ကြီး၊ အဲဒါတွေအားလုံးဟာ နောက်ခံအချက်အလက်တွေပါ”

“ပိုလီကော့ဗ်၊ မင်းတို့နှစ်ပေါက်တစ်ပေါက် ရိုက်နေတာကို ငါတစ်ညလုံးထိုင်ပြီး နားထောင်နေရမယ်ဆိုရင် ငါ့အတွက် တစ်ခုခုသောက်ဖို့ လိုလိမ့်မယ်ကွ”

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးပိုလီကော့ဗ်သည် ဗီရိုထဲသို့ လက်နှိုက်ပြီး နောက်ထပ်တစ်ပုလင်းကို ထုတ်ယူလိုက်၏။

“တရားရေး ဌာနမှာရှိတဲ့ ကျုပ်တို့အဆက်အသွယ်ဆီက ချထားတဲ့စာကို ဖတ်ကြည့်ပါဦး”

ပိုလီကော့ဗ်က ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“အဲဒီစာကတော့ ရက်ဖာတီဆိုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် အမေရိကန်က ဥရောပ တိုက်ကိုမသွားခင် ရေးခဲ့တဲ့စာပါ”

“ဘာသာပြန်ထားပါတယ် ခင်ဗျာ”

ဟု ကူနက်ဆော့ဗ်က ဖြည့်စွက်လိုက်၏။

“ငါ အင်္ဂလိပ်စာ ဖတ်တတ်ပါတယ်”

ဘဲရီးယားက ပြောလိုက်သည်။ ဘဲရီးယားသည် ကုလားထိုင် ပေါ်တွင် ပျော့ပျော့ခွေခွေထိုင်ရင်း ထိုစာကို ပါးစပ်တလှုပ်လှုပ်နှင့် ဖတ် လေ၏။ သူ့မျက်လုံးများသည် တောက်ပြောင်လာကြပြီး သူ ချက်ချင်း ထထိုင်လိုက်သည်။

“ငါတို့ဆီမှာ နောက်ထပ် ဘာများ ရှိသေးသလဲ”

ပိုလီကော့ဗ်က ပြုံးလိုက်သည်။ သူ့အတွက် ဂုဏ်ယူရမည့် အချိန် ပင်တည်း။

“အဲဒီစုံစမ်းစစ်ဆေးမှုကို ဝါရှင်တန်မှာ ဦးဆောင်နေရတဲ့ အရာရှိ ရဲ့ အစီရင်ခံစာအပြည့်အစုံပါတယ်”

ဘဲရီးယားက ဖိုင်တွဲကို သူ့လက်နှစ်ဖက်နှင့် ဖြန့်ရင်း စာရွက်များ ကို လှန်လှော၍ ဖတ်နေစဉ် တစ်ခန်းလုံး အတန်ငယ်ကြာအောင် ငြိမ်နေ သည်။

ဘဲရီးယားက ပြောလိုက်ပြန်၏။

“အခု ရထားတဲ့သတင်းတွေဟာ ဘယ်လောက်အထိ စိတ်ချရ သလဲ”

ကူနက်ဆော့ဗ်က ဖြေသည်။

“ရာနှုန်းပြည့်ပါပဲ”

ပိုလီကော့ဗ်က ဝင်ထောက်ခံသည်။

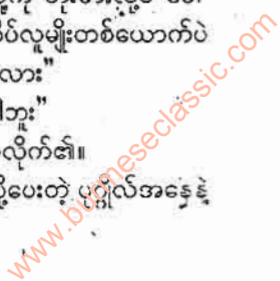
“ဟုတ်ပါတယ်၊ ရာနှုန်းပြည့် စိတ်ချရပါတယ်၊ စာရေးရေးဌာနက ကော့ဗ်ဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးဟာ လုံးဝစိတ်ချရပါတယ်၊ ပြီးတော့လည်း အင်္ဂလိပ်လူမျိုး ဖိလ်ဘီက ဘိုကော့ဗ် ခြံမခုန်နိုင်အောင် ဧကကွယ်ပေးခဲ့ တယ်လို့ ရဲဘော်နိုင်ငံရေးမျိုးကြီးကိုယ်တိုင် ခုနက ပြောခဲ့သေးတာပဲ၊ ဒီ တော့ သူ ပို့ပေးတဲ့သတင်းတွေကို ခင်ဗျားစိတ်ချယုံကြည်နိုင်ပါတယ်ဗျာ”

“ဒါဖြင့်ရင် ဝါရှင်တန်မှာရှိတဲ့ အဲဒီလူ၊ သူ့ကို ဟိုးမားလို့ပဲ ခေါ် ခေါ်၊ ဘားဂျက်လို့ပဲ ခေါ်ခေါ်၊ အဲဒီလူဟာ အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတစ်ယောက်ပဲ မဟုတ်လား၊ မင်းက သူ့ကို ယုံကြည်စိတ်ချနိုင်ရဲ့လား”

“ဘယ်သူ့ကိုမှ စိတ်ချရတယ်လို့ မထင်ပါဘူး”

ပိုလီကော့ဗ်က မွန်မွန်ရည်ရည် ပြန်ပြောလိုက်၏။

“ဒါပေမဲ့ သူက သတင်းတွေကို တစ်ဆင့်ပို့ပေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အနေနဲ့

အသုံးဝင်တယ်၊ ပြီးတော့ သူက အဆက်အသွယ်လည်း ကောင်းတယ်၊ အဲဒါပါပဲ”

ဘဲရီးယားက ပြောလိုက်သည်။

“ဒီတော့ သူတို့က သူတို့ဘက်က အတော်ဆုံး ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ စီစဉ်ကြတယ်ပေါ့၊ ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့ ဒီလိုကြံစည်ကြတာလဲ”

“သူဟာ နိုင်ငံရေးအရ မျက်နှာပူစရာ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက် ဖြစ်လာတယ်၊ အထူးသဖြင့် ကျုပ်တို့နဲ့ပတ်သက်တဲ့ သူမှတ်ချက်တွေဟာ မီးပုံထဲကို ဆီလောင်းပေးနေသလို ဖြစ်နေတယ်လို့ ယူဆပါတယ်၊ အဲဒီစာတွဲကို ခင်ဗျားကြည့်ချင်တယ်ဆိုရင် . . .”

“ကောင်းပါပြီ . . .”

ဘဲရီးယားက လက်ကာပြုလိုက်သည်။

“မင်းပြောတာကိုပဲ လက်ခံလိုက်ပါ့မယ်၊ မင်းအစီအစဉ်က ဘယ်လိုလဲ”

ကူနက်ဆော့ဗ်က ပြောလိုက်၏။

“အဲဒီလူသတ်သမားကို အမေရိကန်တွေက ဖမ်းမခင် ကျွန်တော်တို့က ဖမ်းလိုက်ဖို့ပါပဲ၊ ပြီးတော့ အမေရိကန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတစ်ယောက်ကို လုပ်ကြံပေးဖို့အတွက် သူ့ကို အမေရိကန်အရာရှိတစ်ယောက်က ငှားရမ်းတယ်ဆိုတာကို လူသိရှင်ကြား ဝန်ခံခိုင်းဖို့ပါပဲ”

ဂိုလီကော့ဗ်က ဝင်ပြောလိုက်၏။

“အဲဒီကိစ္စဟာ နိုင်ငံရေးအရ အင်မတန်ထိရောက်တဲ့ ထိုးနှက်ချက်ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်၊ ရီဘော် နိုင်ငံရေးမှူးကြီး ခင်ဗျား၊ ဥပမာ ပြုရရင် အဲဒါက ဘာလင်နဲ့ပတ်သက်တဲ့လူထုရဲ့ ယူဆချက်ကိုတောင် သိသိသာသာကြီး လွှမ်းမိုးသွားစေနိုင်ပါတယ်”

ဘဲရီးယားက ခေါင်းညိတ်သည်။

“ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်လည်း အဲဒီလိုပဲ ထင်တယ်၊ ကျုပ်မေးမယ့် မေးခွန်းကတော့ သူ့က လုပ်ကြံမှုကို မလုပ်ခင်၊ ဒါမှမဟုတ် လုပ်ကြံပြီးမှ သူ့ကို ဖမ်းဆီးမှာလား”

ဂိုလီကော့ဗ်က ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောလိုက်၏။

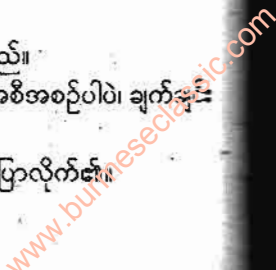
“လုပ်ကြံပြီးမှ ဖမ်းရမှာပေါ့”

“ကျွန်တော် သဘောတူတယ်”

ကူနက်ဆော့ဗ်က ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“ကောင်းပြီလေ၊ တော်တော်ကောင်းတဲ့အစီအစဉ်ပါပဲ၊ ချက်ချင်း အကောင်အထည်ဖော်ပေတော့”

ကူနက်ဆော့ဗ်က တွန့်ဆုတ်ဆုတ်နှင့် ပြောလိုက်၏။

“အဲဒီလူ ရှယ်လီကို ရှာဖို့ ခက်လိမ့်မယ်”

“မဖြစ်နိုင်စရာတော့ မရှိဘူး မဟုတ်လား”

“မရှိပါဘူး၊ မဖြစ်နိုင်စရာမရှိဘူးလို့ ကျုပ်ထင်ပါတယ်”

ဂိုလီကော့ဗ်က ခပ်ဖြည်းဖြည်းပြောလိုက်၏။

“ကောင်းတယ်”

ဘဲရီးယား ငြုန်းခနဲ ထလိုက်သည်။ သူက ပြောလိုက်၏။

“ခင်ဗျား ဒီကိစ္စကို ဦးစားပေးရလိမ့်မယ်”

ဘဲရီးယားက အမိန့်ပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ရဲဘော် နိုင်ငံရေးမှူးကြီး ခင်ဗျား”

ဂိုလီကော့ဗ်က ပြေပြေပြစ်ပြစ် ပြောလိုက်၏။

ဘဲရီးယားက တံခါးဆီကို လှမ်းရင်း ပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ်ဆီကို ဆက်ဆက်အစီရင်ခံပါ”

ဘဲရီးယားသည် ရပ်တန့်လိုက်ပြီးနောက် ပြန်လှည့်လာပြီး တစ်ဝက်ကုန်နေပြီဖြစ်သော ဗောဒ်ကာပူလင်းကို သူ့လက်ကြီးနှင့် ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။

“ကျုပ်ဆီကို ဆက်ဆက်အစီရင်ခံပါ”

သူက ထပ်ပြောလိုက်ပြီး ကြီးမားသော ဝက်သစ်ချတံခါးပေါက်မှ ထွက်သွားလေ၏။ သူထွက်သွားသည်ကို ဂိုလီကော့ဗ်နှင့် ကူနက်ဆော့ဗ်တို့က စောင့်ကြည့်နေကြသည်။ နှစ်ယောက်စလုံး စကားတစ်ခွန်းမှ မပြောကြပါ။ သို့ရာတွင် တစ်ယောက်မျက်နှာကို တစ်ယောက်က ကြည့်ကြပြီး ခေါင်းညိတ်လိုက်ကြ၏။ ဘဲရီးယားသည် လူသားများထဲတွင် အလွန်ဆိုးရွားသောသတ္တဝါဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် သူသည် အလွန်တန်ခိုးကြီးသူဖြစ်သဖြင့် မည်သူကမျှ သူ ငြိုငြင်သည်ကို မခံလိုကြပါ။

ဂိုလီကော့ဗ်သည် ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး သူ့ရှေ့မှ စာရွက်များကို စနစ်တကျဖြစ်အောင် ပြန်ထပ်လိုက်သည်။ သူ မတ်တတ်ရပ်ပြီး အညောင်းဆန်းလိုက်၏။

“စလုပ်တော့ကွာ”

သူက ကူနက်ဆော့ဗ်ကို ပြောလိုက်သည်။

ဒုတိယ ညွှန်ကြားရေးမှူးသည် တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ကို ကောက်ကိုင်လိုက်ပြီးနောက် နန်းတော်ဟောင်း၏ မြေတိုက်ခန်းထဲတွင် ခို့သော ဆက်သွယ်ရေးဌာနသို့ ရှည်ရှည်လျားလျား စကားပြောဆိုနေလေတော့သည်။ များမကြာမီ အချိန်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် အသံလွှင့်နေသူများသည် စကားဝှက် အသံလွှင့်စက်များကို အသုံးပြု၍ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်တွင် ခို့သော ဆိုဗီယက်သံရုံးများနှင့် ကောင်စစ်ဝန်ရုံးများသို့ အကြောင်းကြား

လိုက်လေတော့သည်။ ဆိုဗီယက်တပ်မတော်မှ နှစ်သိမ်းခွဲမှ လေးသိန်း
 အကြားတွင်ရှိသော တပ်မတော်ထောက်လှမ်းရေး အေးလျင့်များနှင့်
 အထောက်တော်များသည် ကမ္ဘာအရပ်ရပ်တွင်ရှိနေကြသည်။ အဆိုပါ
 အေးလျင့်များသည် နှစ်ဆယ့်လေးနာရီအတွင်း ရှယ်လီကို လိုက်လံရှာဖွေ
 ကြတော့မည်။ သူတို့သည် ရှယ်လီကို ရှာတွေ့ရန် သုံးလနီးပါး အချိန်ရ
 ကြပေသည်။

(၂၄)

ဝါရှင်တန်
(၁၉၄၅) စက်တင်ဘာလ (၂၉)ရက်

တဲလက်စ် (၄၄၈၂) ဒီဂျေ (၆၁၆) ဝါရှင်တန် ဒီစီ (၁၉၄၅ ၉၂၉
၁၉၄၅) မေဂျာ ချားလ်စ်ဂရော့စ်ထံ အရေးတကြီး မပေးပို့ခင် လျှို့ဝှက်
သင်္ကေတသို့ ပြောင်းလဲပေးပါ။

နဝမမြောက် တပ်မတော် ဌာနချုပ်မှတစ်ဆင့်

သင်တစ်ဦးတည်းအတွက်သာ

သင့်နယ်မြေတွင် ဖြစ်နိုင်သူ တစ်ဦးရှိ (ရပ်)။ မြူးနစ်လိပ်စာ (၆၆)။
အက်ဂနက်စထရက်ဆီးတွင် အခြေစိုက်သူ၊ အလွတ်သတင်းထောက်
ပီတာရှယ်လီသည် ကျုပ်တို့လိုချင်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ အင်္ဂါရုပ်နှင့် ကိုက်ညီ
သည် (ရပ်)။ စုံစမ်းပြီး ချက်ချင်း အကြောင်းပြန်ပါ(ရပ်)။ ဂရင်း(ရပ်)။
ငြိမ်းပြီ။ ၄၄၂၈၆၁၆၀...

x x x

တဲလက်စ် (၈၆၇၂၉) အေဘီတီ ဘက်ဒ်တို့န် (၃၈၃၀ ၉၂၉
၁၉၄၅) ဝါရှင်တန်ဒီစီ တရားရေးဌာန မေဂျာဂျိမ်းစ်ဂရင်းထံ အရေး
တကြီးမပေးပို့ခင် လျှို့ဝှက်သင်္ကေတသို့ ပြောင်းလဲပေးပါ။

သင်တစ်ဦးတည်းအတွက်သာ

ရှယ်လီကို ဤဒေသတွင် သိကြသည်(ရပ်)။ ဒေသဆိုင်ရာ မဂ္ဂဇင်း
တိုက်များတွင် အလွတ်သတင်းထောက်အဖြစ် ဆောင်ရွက်နေသည်။(ရပ်)။
မြူးနစ်မှ ဟု(တ်)မဂ္ဂဇင်းနှင့် နူးဇေတန်းတို့တွင် ရေးသားသည် (ရပ်)။
တပ်မတော်က မြူလုပ်သော သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲများတွင် ရှယ်လီတက်
ရောက်ကြောင်း ကမ်ပီယံ၏ ဆက်သွယ်ရေးအရာရှိထံတွင် စာရင်းတွေ့

ရသည်(ရပ်)။ လိပ်စာ (၆၆)၊ အက်ဂနက်စထရက်ဆီး မှတ်တမ်းများတွင် ပြန်ကြည့်ပါ(ရပ်)။ မည်သို့ မည်ပုံ ညွှန်ကြားမည်ကို သိလို (ရပ်)။ ဂရောင်း (ရပ်) ပြီးပြီ။

x x x

တဲလက်စ် (၄၄၈၆) ဒီဂျေ (၆၁၆) ဝါရှင်တန် ဒီစီ (၁၃၃၀ ၉၂ ၁၉၄၅) မေဂျာ ချားလ်ဂရောင်းထံ မပေးပို့ခင် လျှို့ဝှက်သင်္ကေတသို့ ပြောင်းလဲပေးပါ။

နဝမမြောက် တပ်မတော်ဌာနချုပ်မှတစ်ဆင့်

သင်တန်းတိုင်းအတွက်သာ

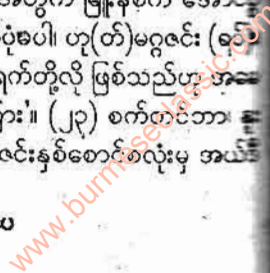
လက်ရှိအနေအထားတွင် ရှယ်လီ မည်သည့်နေရာ၌ ရှိနေသည်ကို အမြန်ဆုံးစုံစမ်းရန် အလွန်အရေးကြီး၊ ၎င်းအပြင် ဟု(တ်)နှင့် နူးဇေ တန်တို့က လွန်ခဲ့သောခြောက်လအတွင်း တာဝန်ပေးအပ်ခြင်း ရှိ မှီ (ရပ်)။ ချက်ချင်းအကြောင်းပြန်ပါ(ရပ်)။ ဂရင်း (ရပ်) ပြီးပြီ။

x x x

တဲလက်စ် (၈၆၈၂၉) အေဘီတီ ဘက်ဒ်တို့စ် (၂၀၂၀ ၉၂ ၁၉၄၅) ဝါရှင်တန်ဒီစီ တရားရေးဌာန မေဂျာဂျိမ်းစ်ဂရင်းထံ အရေးတကြီး မပေးပို့မီ လျှို့ဝှက်သင်္ကေတသို့ ပြောင်းလဲပေးပါ။

သင်တန်းတိုင်းအတွက်သာ

နှောင့်နှေးမှုအတွက် ဝမ်းနည်းပါသည် (စပ်)။ ဟု(တ်)နှင့် နူးဇေ တန်တို့အား မေးမြန်းရန် အခွင့်အာဏာလိုအပ်၍ ဖြစ်ပါသည်။ လွန်ခဲ့သော ခြောက်လက ရှယ်လီရေးသားခဲ့သော ဆောင်းပါးများမှာ အောက်ဖီ အတိုင်း ဖြစ်သည် (ရပ်)။ ဓာတ်ပုံအချို့နှင့် စာလုံးရေ (၂၀၀၀) ခန့်ပါသော 'စစ်ဒဏ်မခံရသော ဆွစ်ဇာလန်' ဆောင်းပါးကို ဇွန်လ (၁၈)ရက်နေ့စွဲနှင့် ရေးသည် (ရပ်)။ 'ရာရှင်စနစ်ရှိသည့်တိုင်အောင် အပန်းဖြေသူများအတွက် သာယာသောကမ္ဘာ' ဆောင်းပါး စာလုံးရေ (၂၅၀၀)ခန့်၊ ဓာတ်ပုံမပါ။ 'ဇွန် (၂၅)ရက် ဆွစ်ဇာလန်မှ ရေးပို့သည် (ရပ်)။ နှစ်ပုဒ်စလုံး ဟု(တ်)မဂ္ဂဇင်းတွင် ဖော်ပြသည်(ရပ်)။ စာလုံးရေ (၃၀၀၀)ပါသော 'အပျက်အစီးထဲမှ ထလာသည့်မြူးနစ်' ဆောင်းပါး၊ ဓာတ်ပုံ မဖော်ပြ။ (၂၅) ဇွန် နေ့စွဲနှင့် နူးဇေတန်တွင် ဖော်ပြသည် (ရပ်)။ ထို့နောက် စက်တင်ဘာ (၃)ရက်နေ့စွဲနှင့် 'ဂျပန်နိုင်ငံတွင် အနိုင်ရမှုအတွက် မြူးနစ်က အောင်မြင်ခဲ့' ဆောင်းပါး၊ စာလုံးရေ (၂၅၀၀)ခန့်၊ ဓာတ်ပုံမပါ။ ဟု(တ်)မဂ္ဂဇင်း (ရပ်)။ 'နာဇီခေတ်တွင် ရီပတ်ဘလီကင်နှင့် ဒီမိုကရက်တို့လို ဖြစ်သည်ဟု အရေးရှိကန့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကမ်ပီယံက ခုခံပြောကြား'။ (၂၃) စက်တင်ဘာ နူးဇေတန်၊ စာလုံးရေ (၁၅၀၀)ခန့် (ရပ်)။ မဂ္ဂဇင်းနှစ်စောင်စလုံးမှ အယ်ဒီ

ဘာများက ရှယ်လီသည် စိတ်ကြိုက်ဆောင်းပါးများကို ရေးသားသူဖြစ်ပြီး
ဖော်ပြခြင်းခံရပါက စာလုံးရေ (၁၀၀၀)လျှင် ဒေါ်လာ (၅၀) ခိုးမြှင့်သည်
တု ပြောကြား (ရပ်)။ သူနှင့် လူကိုယ်တိုင် တွေ့ရခြင်း သိပ်မရှိ (ရပ်)။
ပယ်သော သူ့စာမူများကို သိမ်းထားခြင်းမရှိ (ရပ်)။ ဘယ်လိုသဘောနှင့်
မေးတာလဲ(ရပ်)။ ဂရော့စ်(စ်) (ရပ်)။ ပြီးပြီ။

x x x

တဲလက်စ် (၄၄၈၉) ဒီဂျေ (၆၁၆) ဝါရှင်တန် (၁၆၁၄ ၆၂၉
၁၉၄၅) မပေးပို့ခင် လျှို့ဝှက်သင်္ကေတသို့ ပြောင်းလဲပေးပါ။

အမြန်ဆုံး သင်တစ်ဦးတည်းအတွက်၊
ထိပ်တန်းဦးစားပေး

မေဂျာ ချားလ်စ်ဂရော့စ်အတွက် နဝမမြောက်တပ်မတော် ဌာန
ချုပ်မှတစ်ဆင့်

ရှယ်လီသည် ကမ်ပီယံနှင့် နီးနီးနားနား၌ ရှိနေဖွယ်ရာ ရှိပါက
သူ့ကို စောင့်ကြည့်ထားရန် အထူးလိုအပ်သည် (ရပ်)။ ရဲရဲတင်းတင်း လုပ်
ညွှတ်ဟန်ပေါ်မှသာ မမ်းဆီးပါ (ရပ်)။ ရှယ်လီသည် လက်နက်ကိုင်ဆောင်
သူဖြစ်ပြီး အန္တရာယ်ပေးမည့်သူဖြစ်ကြောင်း တပ်သားအားလုံးကို သတိ
ပေးထားပါ (ရပ်)။ သူ ကြောက်လန့်ပြီး ရှောင်သွားအောင် လုံးဝမလုပ်ရ
(ရပ်)။ မြူးနစ်သို့ လေကြောင်းခရီးနှင့် ချက်ချင်းလာနေပြီ (ရပ်)။ ယာဉ်
တစ်စီးစီးနှင့် လာကြိုပါ(ရပ်)။ ဂရင်း(ရပ်) ပြီးပြီ။

-x x x

တဲလက်စ် (၈၆၈၄၉) အေဘီဘီ ဘက်ဒ်တို့စ် (၂၂၄၀ ၉၂၉
၁၉၄၅) ထိပ်တန်းဦးစားပေးအဆင့် မပေးပို့ခင် လျှို့ဝှက်သင်္ကေတသို့
ပြောင်းပါ။

သင်တစ်ဦးတည်းအတွက်သာ

ဝါရှင်တန်ဒီစီမှ မေဂျာ ဂျိမ်းစ်ဂရင်း

ရှယ်လီ အက်ဂနက်စထရက်ဆီးတွင် မရှိ(ရပ်)။ ဆောင်းပါးရေး
ရန်တာဝန်နှင့် ယနေ့စောစောပိုင်းက ထွက်ခွာသွားသည်။ သို့ရာတွင်
ညီညနဲ့နေရာသို့ သွားကြောင်း မသိရ (ရပ်)။ ဝမ်းနည်းပါသည် ဂျင်မ်၊
သို့ရာတွင် ခင်ဗျားညွှန်ကြားချက် နှစ်နာရီနောက်ကျသွားသည် (ရပ်)။
ကျေးဇူးပြုပြီး ညွှန်ကြားပါ (ရပ်)။ ဂရော့စ် (ရပ်)။ ပြီးပြီ။

(၂၅)

မြန်မာ

(၁၉၄၅) စက်တင်ဘာလ (၂၉)ရက်

“ဒါလင်”

သီရေစာဗွန်ရိုဒက်က ပြောလိုက်၏။

“ဒါလင် အီလီ၊ ရှင် ကျွန်မကို သိပ်ဂရုစိုက်တာပဲနော်”

“အင်... ဟင်”

သူက ကော့ညက်ကို မျဉ်းသောက်ရင်း ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“ကိုယ်က ‘အမြဲတမ်း ဂရုစိုက်မှာပါ ချစ်ချစ်ရယ်’”

သီရေစာ အသံစူးစူးကလေးနှင့် ပြောလိုက်ပြန်၏။

“ကျွန်မက မဟုတ်တာတစ်ခုခုကို လုပ်မိရင်တောင် ရှင်က ဂရုစိုက်မှာပဲလား”

ဗိုလ်မှူးကြီး အလံတန်က ပြုံးလိုက်၏။

“မင်းလား”

သူက သီရေစာ၏မျက်နှာကို လက်နှင့်ပင့်ကြည့်လိုက်ရာ မုတ်လုံးထဲမှ မျက်ရည်များကို မြင်ရသဖြင့် အံ့အားသင့်သွားသည်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ဘာဖြစ်ရတာလဲ ချစ်ချစ်ရယ်”

“အို အီလီရယ်”

သီရေစာသည် ယခု ကျကျနနခိုင်လေပြီ။ ပခုံးများပင် အနည်းငယ် တုန်နေသည်။

“ရှင်ကို ကျွန်မ ပြောလို့မဖြစ်ဘူး”

“ကိုယ့်ရတနာကလေးရယ်၊ စိတ်မပူပါနဲ့၊ မင်း ဒီလီကို ပြောနော်”

ဖြစ်ပါတယ်ကွယ်”

သီရေစာက စကားမပြောဘဲ ခေါင်းခါလိုက်ရာ မျက်ရည်ပေါက် ကြီးများသည် အဝတ်အစားမရှိသော ခြေထောက်ပေါ်သို့ကျကျန်တော့ စတည်။ သီရေစာသည် နှပ်တရွံ့ရွံ့နှင့် ထရပ်လိုက်၏။ အလံတန်က မျက်မှောင်ကုတ်ရင်း သူ့ကို ငေးကြည့်နေသည်။

သူက ပေလိုက်၏။

“သီရေစာ”

“ဟင့်အင်း. . အီလီ၊ ကျွန်မ ဝမ်းနည်းပါတယ်”

သီရေစာက ပြောလိုက်၏။

“ပြောလိုက်ရင် ရှင် ကျွန်မကို နောက်ထပ်တွေ့ချင်မှာမဟုတ် တော့ဘူး၊ ရှင်က ကျွန်မကို. . .”

“ဟေး. . လုပ်ပါကွာ”

ယခုထက်တိုင် စိတ်မပူသေးသော အလံတန်က ပြောလိုက်၏။

“ကိုယ်က မင်းကို ရက်ရက်စက်စက်မလုပ်ဘူးဆိုတာ မင်းသိပါတယ်၊ မင်းကို ဘာက အနှောင့်အယှက်ပေးနေသလဲဆိုတာ ပြောစမ်း”

အလံတန်သည် မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပြီးနောက် စားပွဲကလေးဆီ သို့ သွား၍ သီရေစာအတွက် ကော့ညက်ထပ်ဖြည့်သလို သူ့ဖန်ခွက်ကို လည်း ဖြည့်လိုက်သည်။

အလံတန်က ပြောလိုက်၏။

“ရော့ ဒါကို သောက်လိုက်စမ်း၊ ဒီမှာလာပြီးထိုင်၊ လာစမ်းပါကွာ”

သီရေစာက ဆိုဖာဆီသို့ သူ့ခေါ်လာသည့်အတိုင်း လိုက်လာပြီး ဖန်ခွက်ကို အောက်ချ၍ အလံတန်၏လည်ပင်းကို လက်နှစ်ဖက်နှင့် သိုင်းဖက်လိုက်သည်။

“အီလီ၊ အီလီ ကျွန်မ သိပ်ကြောက်တာပဲရှင်၊ ရှင် ပစ်သွားမှာကို လည်း ကြောက်တယ်၊ ရှင်က ပစ်သွားပါဘူးလို့ ကတိပေးပါ”

“ကိုယ် ကတိပေးပါတယ်”

သူက သီရေစာ၏ လက်နှစ်ဖက်ကို သူ့လက်နှင့်ဆွဲယူပြီး သူ့ပေါင်ပေါ်တွင် တင်ထားလိုက်၏။ သူက မျက်ရည်များနှင့်ပြည့်နေသော သီရေစာ၏မျက်စိကို ကြည့်ရင်း. . .

“ဒီမှာကွာ၊ အဲဒါက ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကိုယ်တို့နှစ်ယောက် မခွဲဘူးဆိုတာ ကိုယ်ကတိပေးပါတယ်၊ မင်းကို ကိုယ်ချစ်တယ် သီရေစာ”

သီရေစာက မျှော်လင့်ချက်အပြည့်ရှိနေသော မျက်နှာနှင့် မေးကြည့်လိုက်၏။

“ရှင် တကယ်ပြောတာလား”

“တကယ်ပါ ချစ်ချစ်ရယ်”

သူ့ ငါ့ကို ပြောတော့မည်ဟု အလံတန်က တွေးရင်း ပြောလိုက်၏။

“ကျွန်မ ခြိမ်းခြောက်ခံနေရတယ်”

“ဘာပြောတယ်”

“ရှင်ကြောင့် ကျွန်မ ခြိမ်းခြောက်ခံနေရတယ်”

အလံတန်သည် တစ်ယောက်ယောက်က သူ့တစ်ကိုယ်လုံးအား ရေခဲရေနှင့် လောင်းချလိုက်သည့်အလား ထိုင်ရင်း၊ သီရေစာကို ပြန်ကြည့်နေမိသည်။ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း စဉ်းစားနိုင်ခြင်း မရှိသေးသော သူ့ဦးနှောက်က ကိစ္စပေါင်း မြောက်မြားစွာကို အပြေးအလွှား စဉ်းစားရင်း သူ့ဝမ်းဗိုက်ထဲတွင် ကြောက်စိတ်များ တလိပ်လိပ်တက်နေသည်။ ထို့နောက် သူ့ဦးနှောက် ဗြန်းခနဲ ပုံမှန်ပြန်ဖြစ်လာသည်။

သူက ပြောလိုက်ပါ၏။

“ကိုယ့်ကို ပြောပြစမ်းပါကွာ၊ ဒီမှာ လာထိုင်ပြီး ကိုယ့်ကို အစအဆုံး ပြောပြစမ်းပါ”

သီရေစာက လွန်ခဲ့သော နှစ်ညနေက သူနှင့်ရှိုင်းဟတ် ဇာတ်တိုက်ထားသောဇာတ်လမ်းကို ပြောပြသည်။ ထိုဇာတ်လမ်းမှာ ယုံကြည်စရာကောင်းလှောက်အောင် အဖြစ်မှန်နှင့် နီးစပ်သည်။ သို့ရာတွင် အလံတန်က သီရေစာ့ကို ပစ်ပြီး ထွက်ခွာသွားသည့်အဆင့်အထိ မှန်ကန်မှုတော့ မရှိပါ။ သူတို့သည် ဇိမ်နှင့်နေရသော တိုက်ခန်းနှင့် ဖောဖောသီသီရနေသော စားသောက်စရာများကို လက်မလွှတ်ချင်ကြသေးပါ။

ဗိုလ်မှူးကြီးအလံတန်သည် သီရေစာပြောသောစကားကို ယုံကြည်နေပြီဖြစ်ကြောင်း သီရေစာ သိလိုက်သည်။ စစ်ကြီးပြီးခါစတွင် ငတ်ပြတ်နေသော သီရေစာက ဓာတ်ပုံအရိုက်ခံရန် သဘောတူလိုက်သည်ဆိုသော ရှင်းပြချက်ကို ဗိုလ်မှူးကြီးအလံတန်က စုပ်တသပ်သပ်နှင့် နားထောင်နေသည်။ ထိုစဉ်က နောက်ပိုင်းတွင် ဘာဖြစ်လာလိမ့်မည်ကို သီရေစာ မသိခဲ့ပါ။ သို့ရာတွင် သီရေစာကို အရက်မူးအောင် တိုက်ထားကြသဖြင့် သီရေစာသည် သူ ဘာလုပ်နေမိကြောင်း မသိခဲ့ပါ။ သူတို့က သီရေစာ၏ မကောင်းသောအနေအထားများကို ဓာတ်ပုံရိုက်ယူသွားကြသည်။

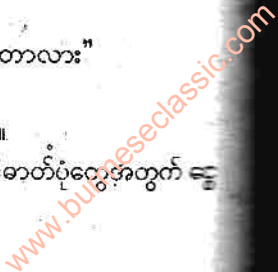
အလံတန်က မေးလိုက်၏။

“အပြာဓာတ်ပုံတွေလို့ မင်းက ပြောချင်တာလား”

“ဟုတ်တယ် အီလီ”

သီရေစာက ရှက်ရွံ့ရွံ့နှင့် ပြောလိုက်၏။

“အခုတော့ တစ်ယောက်ယောက်က အဲဒီဓာတ်ပုံတွေအတွက် နေ

တောင်းနေပြီပေါ့ ဟုတ်ရဲ့လား”

“ငွေတောင်းတာ မဟုတ်ဘူး ချစ်ချစ်”

ထိုပုဂ္ဂိုလ်က သူ့ဆီသို့ လာရောက်ပြီး သတင်းအချို့ကို လိုချင်ကြောင်း မြှော့သည်။ ဘက်ဒ်တို့နှင့်တွင်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အချို့၏ လှုပ်ရှားမှုများကို သိချင်သည်ဟု ဆိုသည်။ အထူးသဖြင့် ကမ်ပီယံ၏လှုပ်ရှားမှုကို သူ့သိချင်သည်။ သီရေစာသည် အတင်းကြိမ်းခြောက်မှုကြောင့် သဘောတူခဲ့ရသည်။

“အဲဒါကို အိလီ သဘောပေါက်တယ်မဟုတ်လား”

“ကိုယ် သဘောပေါက်ပြီ”

ဗိုလ်မှူးကြီးအလ်တန်က ပြောလိုက်၏။ သူ့အသံသည် လေးလေးမင်မင်ကြီး ဖြစ်လာသည်။ ဤအချိန်သည် အခက်ခဲဆုံးအချိန်ပိုင်းပင် ဖြစ်ကြောင်း သီရေစာ သိပါ၏။

“အိလီ၊ ဒါလင်ရယ်..”

သီရေစာက ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် သူ့လက်ကြားထဲသို့ ပြေးဝင်လိုက်ပြီး အလ်တန်၏မျက်နှာနှင့် ဇက်ပိုးတို့ကို နှမ်းတော့သည်။

“ကျွန်မ စက္ကန့်မလပ် စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်ခဲ့ပါတယ်ရှင်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မ ကြောက်တယ်၊ သူက အဲဒီဓာတ်ပုံတွေကို ရှင့်တပ်တော်မှူးဆီ ပို့မယ်ဆိုတော့ ရှင် ဒုက္ခရောက်မှာကို ကျွန်မ ကြောက်မိလို့ပါရှင်”

“ခွေးမသား”

အလ်တန်၏ ဆဲသံကြောင့် သီရေစာ အနည်းငယ်ပြုံးလိုက်မိသည်။ သီရေစာက မပွင့်တပွင့် မြှော့လိုက်ပြန်၏။

“အိလီ၊ အိလီ.. ကျွန်မ ဘာလုပ်ရမှာလဲရှင်၊ ကျွန်မက ရှင့်ကို သိပ်ချစ်ရက်သားနဲ့ ခုလို လိမ်ညာပြီး မနေချင်တော့ပါဘူးရှင်”

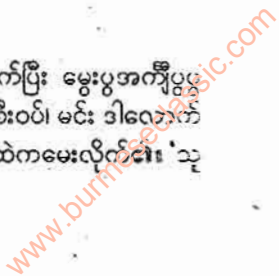
“အင်း..”

အလ်တန်က စိတ်မှတ်ကင်းမဲ့စွာနှင့် ပြောလိုက်၏။

“အိလီ၊ ဒါလင်၊ ရှင့်ကို ကျွန်မပြောချင်တာ တစ်ခုရှိသေးတယ်၊ သူက စနေနေ့တိုင်း မနက်ဆယ်နာရီခွဲတိတိမှာ သတင်းရဖို့အတွက် ဘယ်လီဖုန်းဆက်လေ့ရှိတယ်၊ ကျွန်မက မဖြေလို့ရှိရင် သူက ဓာတ်ပုံတွေကို ဘက်ဒ်တို့ကို ပို့လိုက်လိမ့်မယ်၊ သူက အဲဒီလို လုပ်မယ်လို့ ကျွန်မက သိတဲ့အတွက် ကျွန်မက သိပ်ကြောက်နေတာ”

“မင်း.. မင်းမှန်တာပေါ့ကွာ”

အလ်တန်စတီးဝပ်သည် မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပြီး မွေးပွားအင်္ကျီပွင့်ကြီးကို ကိုယ်ပေါ်တွင် ဝတ်ဆင်လိုက်၏။ ‘ဟေ့ စတီးဝပ်၊ မင်း ဒါလေ့သက် ခွေးတတ်တော့ဘူးလား’ ဟု သူ့ကိုယ်သူ စိတ်ထဲကမေးလိုက်၏။ ‘သူ

က သီရေစာ့အပေါ်မှာ နိုင်ကွက်ရှိနေတယ်ဆိုရင် သီရေစာ့ကို နဝမ
 မြောက် တပ်တော်က ဗိုလ်မှူးကြီး အယ်လ်တန်အက်ဖ်စတီးဝပ်က
 အမြောင်ဇနီးအနေနဲ့ ထားတယ်ဆိုတာ သူ့သိမှာပဲ။ သူက အဲဒီသတင်းကို
 ဌာနချုပ်ကို ပို့လိုက်ရင် ကမ်ပီယံတစ်ယောက် ယမ်းပုံမီးကျ ဒေါ်ပွလီမိုမယ်
 ဟု သူက ထောင့်စုံဘက်စုံမှ အပြေးအလွှားတွေးတောနေမိသည်။ သူ
 မည်မည်ရရဆုံးဖြတ်ချက်မချနိုင်ခင် တယ်လီဖုန်းက မြည်လာလေ၏။
 'သူက လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်လိုက်သည်။ (၁၀း ၃၀)နာရီ။ သူက တယ်
 လီဖုန်းစကားပြောခွက်ကို ကောက်ကိုင်သော သီရေစာ့အား ခေါင်းညိတ်
 ပြလိုက်၏။ သူက သီရေစာ့ထံသို့ လျှောက်လာပြီး တယ်လီဖုန်းစကား
 ပြောခွက်နားတွင် သူ့နားရွက်နှင့် ကပ်၍ နားထောင်လိုက်သည်။

သီရေစာက ပြောလိုက်၏။

“ဗွန်ရိုဒက်ပါ”

တစ်ဖက်မှ ပုဂ္ဂိုလ်က ပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ်ပါ”

“ကျွန်မသိပါတယ်”

“ဒီတစ်ပတ်အတွက် ဘာသတင်းရထားသလဲ”

“ခဏနေပါဦး၊ ကျွန်မ စာနဲ့ ရေးထားတယ်”

ကမ်ပီယံရဲ့ လှုပ်ရှားမှုလားဟု စတီးဝပ်က ရေးပြလိုက်၏။ ဟုတ်
 ပါတယ်ရှင်ဟု သီရေစာက ခပ်မြန်မြန် ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

စတီးဝပ်က ခေါင်းညိတ်ပြီး 'နောက်ထပ် ဘာရှိသေးသလဲ' ဟု
 ရေးပြသည်။ ဟင့်အင်းဟု သီရေစာက ပြန်အချက်ပြလိုက်၏။

“ခဏစောင့်ပါဦးရှင်”

သီရေစာက ပြောလိုက်ပြီး 'မြန်မြန်၊ မြန်မြန်လုပ်ပါ'ဟု စတီးဝပ်ကို
 လက်ဟန် ခြေဟန်နှင့် ပြသည်။

“ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတွေရဲ့ ဘဝဟာ သိပ်ပျင်းစရာကောင်းတယ်ဆိုတာ
 ကျွန်မ ခုမှပဲ သိရတော့တယ်”

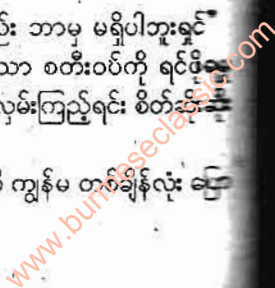
ထိုအသံက ပြောလိုက်သည်။

“သတင်းပဲ ပေးပါ သီရေစာ၊ ကျုပ်က အလ္လာပ သလ္လာပတွေထံ
 ပြောချင်တာမဟုတ်ဘူး”

“သူ့သတင်းက ပြောလောက်စရာလည်း ဘာမှ မရှိပါဘူးရှင်”

သီရေစာက ကမန်းကတန်း ရေးနေသော စတီးဝပ်ကို ရင်ဖိုခွေ
 ကြောင့် ဒေါသထွက်နေသော မျက်လုံးများနှင့် လှမ်းကြည့်ရင်း စိတ်ဆိုး
 နှင့် ပြောလိုက်၏။

“အမြဲတမ်း အတူတူချည်းပါပဲလို့ ရှင့်ကို ကျွန်မ တစ်ချိန်လုံး ခြေ

နေတာပဲ။ သူ ညစာစားပွဲကိုသွားတယ်။ ကြည်း၊ ရေ၊ လေ ဧည့်ရိပ်သာ အသစ်တစ်ခုကို သွားဖွင့်ပေးတယ်။ သူက တစ်နေရာရာက တပ်ရင်းရုံး တစ်ရုံးကို သွားစစ်ဆေးတယ်။ သူ့မြို့ထဲမှာ အခြားအရာရှိတွေနဲ့ ညစာ စားတယ်။ သူ တပ်တော်ဌာနချုပ်မှာပဲနေတယ်။ ကဲ. . ဘယ်လောက် ရယ် စရာကောင်းသလဲ။ ရှင်က အဲဒီလို ရယ်စရာကောင်းတာတွေကို ဘာဖြစ် လို့ သိချင်နေရတာလဲ”

“ကျုပ်က အတ္ထုပ္ပတ္တိ စာအုပ်တစ်အုပ် ရေးနေတယ်။ ကဲ. . သီရေ စာ၊ ကျုပ်အချိန်တွေကို ဆက်မဖြုန်းပါနဲ့တော့”

“ကောင်းပါပြီရှင်။ သူ တနင်္လာက ဗုဒ္ဓဟူးအထိ တပ်တော်ဌာန ချုပ်မှာ ရှိမယ်။ ကြာသပတေးနေ့ကျရင် အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါနဲ့ တွေ့ဖို့ ဖရန်ဖတ်ကိုသွားမယ်။ အဲဒီမှာ အိုက်နဲ့တွေ့ဆုံပြီးရင် စပီးယားကိုသွားမယ်။ တနင်္ဂနွေနေ့အထိ နေမယ်”

သီရေစာက တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ကို လက်နှင့် အုပ် လိုက်ပြီးနောက် စတီးဝပ်ဘက်သို့ လှည့်လိုက်၏။

“သူ ဘာကိစ္စနဲ့ စပီးယားကို သွားချင်တယ်ဆိုတာ သိချင်တယ်တဲ့”

“အဲဒီနေရာဟာ မန်းဝိန်းနားမှာရှိတယ်။ သူက ငှက်ပစ်ဖို့ သွားမှာ လို့ သူ့ကို ပြောလိုက်”

သီရေစာက ထိုသတင်းကို တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ထဲသို့ ထပ် ပြောလိုက်သည်။

“အဲဒါတွေ အားလုံး သေချာရဲ့လား”

“ဟုတ်ကဲ့။ သေချာပါတယ်။ ကျွန်မကို ကိုရွှေအမေရိကန်က အဲ ဒီအတိုင်း ပြောတာပဲ”

သီရေစာက စတီးဝပ်ဘက်သို့ တောင်းပန်ဟန်နှင့် ရှုံ့မဲ့ပြလိုက်ရာ စတီးဝပ်က ခေါင်းညိတ်ပြီး တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ကို ပြန်ချလိုက် တော့ဟု အမူအရာနှင့် ပြလိုက်၏။

“မင်းတော်တယ် သီရေစာ”

“ကောင်းပါပြီတဲ့ရှင်၊ ဒါပဲလား”

“ဒါပါပဲ။ နောက်တစ်ပတ်၊ ဒီအချိန်ပဲ ကလေးမရေ”

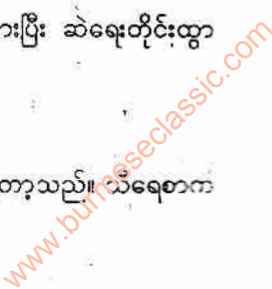
“ခိုးမှပဲ”

စတီးဝပ် ရှိနေသည်ကို သီရေစာမေ့သွားပြီး ဆဲရေးတိုင်းထွာ လိုက်မိသည်။

“ဒီကိစ္စက ဘယ်တော့မှ ပြီးပြတ်မှာလဲ”

“မကြာခင်ပေါ့ ချစ်ချစ်ရယ်”

ထို့နောက် တစ်ဖက်မှ အသံတိတ်သွားတော့သည်။ သီရေစာက

စကားပြောခွက်ကို ဆောင့်ချလိုက်၏။ သီရေစာက စတီးဝပ်လှမ်းပေးသော စီးကရက်ကိုယူ၍ ဒေါသတကြီး ရှိုက်ဖွားရင်း တဖြည်းဖြည်းနှင့် စိတ်တည်ငြိမ်လာသည်။

“ကျွန်မ ဘာဖြစ်လို့ စိတ်တိုနေတယ်၊ ဒေါသကြီးနေတယ်ဆိုတာ ရှင်တွေ့ပြီမဟုတ်လား၊ အဲဒါ . . အဲဒါ . .”

စတီးဝပ်က သူ့ကို ပွေ့ဖက်ထားပြီး ဆိုဖာဆီသို့ ခေါ်သွားသည်။

“စိတ်မပူပါနဲ့ ချစ်ချစ်ရယ်၊ အိလီတာဝန်ယူပါရစေ”

စတီးဝပ်က သီရေစာ ပြန်ပြုံးလာသည်အထိ နမ်းရှိုက်လိုက်၏။

“ရှင်ဒီမှာ ရှိနေတဲ့အတွက် ကျွန်မ ဝမ်းသာပါတယ်၊ ရှင့်ကို ပြောပြမိတဲ့အတွက်လည်း ဝမ်းသာပါတယ်၊ ကျွန်မ သိပ်ပြီး စိတ်သောကရောက်ခဲ့ရပါတယ်၊ ကြောက်လည်း ကြောက်ခဲ့မိပါတယ်”

“အဆင်ပြေသွားမှာပါ ချစ်ချစ်ရယ်၊ ကိုယ်တို့ လုပ်ရမှာက နောက်တစ်ပတ်အထိ စောင့်လိုက်ရုံပဲ၊ ကိုယ်တစ်နည်းနည်းနဲ့ ဖြေရှင်းဖို့ စီစဉ်မယ်၊ ဒါပေမဲ့ မင်းကတော့ မခွင်းမချန် ပြောပြမှဖြစ်လိမ့်မယ် သီရေစာ”

“ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါမယ် ချစ်ချစ်ရယ်”

“ကောင်းတယ်၊ သူ ဒီကို လာဖူးသလား”

“ဟုတ်ကဲ့၊ တစ်ခေါက်လာဖူးတယ်”

စတီးဝပ်က ပြောလိုက်၏။

“ကောင်းတယ်၊ ဒါဆိုရင် သူ နောက်တစ်ကြိမ် လာနိုင်စရာခွဲတယ်၊ သူ့မှာ လာစရာအကြောင်းကိစ္စရှိသလား”

“ရှိပါတယ် ထင်တယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

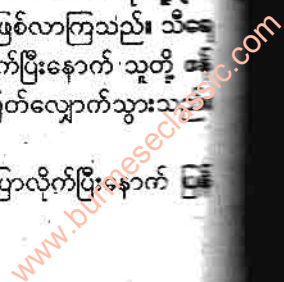
“မင်းက အဲဒါကို သောကမဖြစ်ပါနဲ့ကွာ၊ သူ ဒီကိုလာအောင် လုပ်နိုင်ခဲ့ရင် ကိုယ်က သူ့ကို ဖမ်းဖို့ ကိုယ့်မိတ်ဆွေစစ်ပုလိပ်တွေကို ခေါ်ထားနိုင်တာပေါ့၊ ပြီးတော့ သူ့ကို အင်မတန်တိတ်ဆိတ်တဲ့နေရာကို ခေါ်သွားမယ်၊ သူ့အမှားတွေကို သူ ပြန်မြင်လာအောင် သူ့ကို ချော့ရ မော့ရမယ်”

သူက ကောက်ကျစ်သောမျက်နှာထားနှင့် ပြုံးလိုက်၏။

သီရေစာသည် ဆိုဖာပေါ်မှ ထလိုက်ပြီး အပြစ်ပေးသည်ကို ရတော့မည်မဟုတ်ကြောင်း သိသွားသည့်ကလေးတစ်ယောက်လို သူ့မျက်လုံးများသည် တောက်တောက်ပြောင်ပြောင် ပြန်ဖြစ်လာကြသည်။ သီရေစာသည် စတီးဝပ်၏ နှုတ်ခမ်းကို ခပ်ဖွဖွနမ်းလိုက်ပြီးနောက် သူတို့ ခွက်ထဲသို့ ကော့ညက်ထပ်ထည့်ရန် အခန်းကို ဖြတ်လျှောက်သွားသည်။

“အိုး . . အိလီရယ်”

သီရေစာသည် ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်ကြီး ပြောလိုက်ပြီးနောက်

လာပြီး သူ့နံဘေးတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

“ရှင် နားလည်သဘောပေါက်လိမ့်မယ်ဆိုတာ ကျွန်မသိတယ်၊ ရှင် ကူညီလိမ့်မယ်ဆိုတာကိုလည်း ကျွန်မသိတယ်”

သီရေစာက စတီးဝပ်ကို နမ်းလိုက်စဉ် သူက ဆိုဖာပေါ်တွင် မှီ ထိုင်နေသည်။ သီရေစာက ပြောလိုက်၏။

“ကျွန်မတို့ သူ့ကို မေ့ထားကြရအောင်၊ ဒီကနေ့ညအဖို့တော့ မစွတာရှယ်လီနဲ့ သူ့ကိုစွတွေ့ . . .”

စတီးဝပ် ပြုန်းခနဲ မတ်တတ်ရပ်လိုက်၏။ သူ့မျက်လုံးများသည် ကြောက်စိတ်ကြောင့် ကျဉ်းမြောင်းသွားကြသည်။ သူ့မျက်နှာသည် ဖွေး ဖွေးဖြူပြီး အိုစာသွားသည်။

“မင်း ဘာပြောလိုက်သလဲ”

စတီးဝပ်က သီရေစာအား ဒေါသတကြီးနှင့် ကြည့်ရင်း အော် ပြောလိုက်၏။

“အီလီ ချစ်ချစ်၊ ရှင် ဘာပြောလိုက်တာလဲ”

စတီးဝပ်က သီရေစာအား လှမ်းဆုတ်ကိုင်လိုက်ပြီး မတ်တတ်ရပ် လာအောင် ဆွဲထူလိုက်ရာ သီရေစာဝတ်ထားသော အိပ်ရာဝတ်စုံ ပါးပါး ကလေးသည် ငြိခနဲ မြည်၍ ပြုသွားရလေတော့သည်။ စတီးဝပ်က သီရေ စာအား တယ်ရီယားခွေးတစ်ကောင်က ကြွက်တစ်ကောင်အား ဆွဲခါ လိုက်သလို လှုပ်ယမ်းပြီး အော်ပစ်လိုက်သည်။

“နာမည် . . . နာမည်”

“အီလီ၊ တော်ပါတော့ . . . သူ . . . ရှယ်လီ၊ သူ့နာမည်က ရှယ်လီပါ”

နောက်ဆုံးတွင် သီရေစာသည် သူ့လက်ထဲမှ အတင်းရုန်းထွက် သွားပြီး မောမောဟိုက်ဟိုက်နှင့် ဆိုဖာပေါ်သို့ နောက်ပြန်လဲကျသွားတော့ သည်။

“အမလေး၊ ဘုရား၊ ဘုရား . . .”

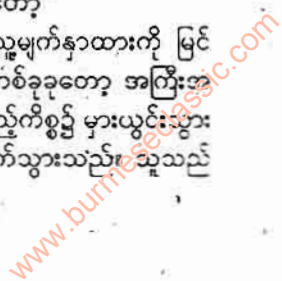
စတီးဝပ် ပြောရင်း သူ့နဖူးပေါ်၌ ချွေးပေါက်များ သီးလာသည်။ တစ်ကိုယ်လုံးလည်း တုန်နေသည်။ သူ့ပါးစပ်ကလည်း ဟနေသည်။

“ဘုရား . . . ဘုရား”

“အီလီ၊ ဘာလဲဟင်၊ ချစ်ချစ်၊ ဘာဖြစ် . . .”

“အဲဒါတွေ တော်စမ်းကွာ၊ ထပ်မပြောနဲ့တော့”

သီရေစာက သူ့ကိုလှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး သူ့မျက်နှာထားကို မြင် ဖို့က်ရသည်တွင် အားငယ်သွားမိတော့သည်။ တစ်ခုခုတော့ အကြီးအ ချယ် မှားယွင်းသွားခဲ့လေပြီ။ သို့ရာတွင် မည်သည့်ကိစ္စ၌ မှားယွင်းသွား ခဲ့ကြောင်း သူ မသိပါ။ သီရေစာ ငိုချင်စိတ်ပေါက်သွားသည်။ သူသည်

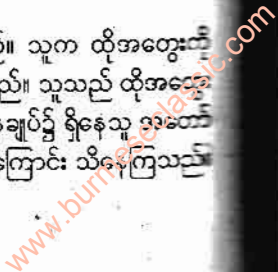
ခိုင်းဟတ်ပြောသလို တိတိကျကျမလိုက်နာခဲ့မိသောကြောင့် မှားယွင်းသွားခဲ့ခြင်းမဟုတ်ပါ။ အခြားကိစ္စတစ်ခုခုကြောင့် မှားယွင်းသွားခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ထိုလူ၏နာမည်ကြောင့် အီလီ၏မျက်နှာထားသည် ကျောက်သားလို တင်းမာသွားခဲ့သည်။ စတီးဝပ်သည် ပေါက်ထွက်အံ့ဆဲဆဲ သူ့ဒေါသကို ပြင်းပြင်းထန်ထန်ချုပ်တည်းနေရသည့်အလား အခန်းထဲ၌ ဒေါသတကြီး ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန်လမ်းလျှောက်နေစဉ် သီရေစာသည် လက်ပိုက်ရင်း တုန်လှုပ်နေသည်။ ဘုရား. . ဘုရား။ ကိုရွှေအမေရိကန်ကတော့ အကြီးအကျယ် စဉ်းစားနေလေပြီ။ သီရေစာအတွက် ကမ္ဘာ့ပျက်ပါပြီ။

စတီးဝပ်သည် ဝါရှင်တန်နှင့် ဘက်ဒ်တို့၏အကြား အပြန်အလှန်ပေးပို့နေသော သံကြိုးစာများကို သူ ဖတ်ခဲ့ရသည်။ ရှယ်လီက ကမ်ပီယံအနားသို့ ချဉ်းကပ်နိုင်အောင် သတင်းများကို လိုချင်နေသည်။ ယခု သူက ထိုသတင်းကို ပေးမိခဲ့လေပြီ။ သို့ရာတွင် ရှယ်လီသည် ရက်သတ္တလေးပတ်လုံးလုံးသတင်းရနေခဲ့သည့်တိုင်အောင် ဘာမှမလုပ်ခဲ့သေး။ သူသည် အစီအစဉ်ပြုလုပ်ရန် အချိန်ယူနေရ၍လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ကောင်းပြီ။ သူ စဉ်းစားလိုက်၏။

တစ်။ ရှယ်လီသည် လွန်ခဲ့သော ရက်သတ္တပတ်များက သီရေစာပေးခဲ့သောသတင်းများအား အသုံးမချခဲ့သောကြောင့် ယခုတစ်ပတ်တွင် သူရထားသော သတင်းအား အသုံးချလိမ့်မည်ဟု ရဲရဲတင်းတင်းပြောနိုင်ဖွယ်မရှိပါ။ ထိုနည်းတူစွာပင် သူ အသုံးပြုလိမ့်မည်မဟုတ်ဟူ၍လည်း တစ်ထစ်ချပြောနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။ ကောင်းပါပြီ။ ထိုသတင်းကို သူ အသုံးချလိမ့်မည်ဟူ၍ ယူဆကြပါစို့။ သူ ကမ်ပီယံအနားသို့ ကပ်လာနိုင်ဖွယ်မရှိပါ။ (ချာလီဂရော့စ်က ဗိုလ်ချုပ်ကြီးထံတွင် တွဲဖက်ပေးထားသော သက်တော်စောင့်များကို သူတွေ့ပြီးပြီ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည် စိတ်ချရသူများ ဖြစ်သည်။) ထို့ကြောင့် ရှယ်လီက လုပ်ကြံရန် ကြိုးစားမည်ဆိုလျှင် သူတို့က ရှယ်လီကို ဖမ်းဆီးနိုင်ကြပေလိမ့်မည်။ သူတို့က ရှယ်လီကို ဖမ်းမိခဲ့သည်ရှိသော် နောက်ဆုံးတွင် ရှယ်လီသည် သီရေစာထံမှ သတင်းရသွားကြောင်း သူက ပြောပြလိုက်မည်။ စတီးဝပ်က ဆိုဖာပေါ်တွင် မျက်ရည်မကျတော့ဘဲ တရှုံ့ရှုံ့ငိုနေသော သီရေစာအား လှမ်းကြည့်လိုက်၏။ သီရေစာက စစ်ဆေးသူများအား သူ့အကြောင်းကို ဖွင့်ပြောပြလိမ့်မည်ဟု စတီးဝပ်ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

နှစ်။ သူ သီရေစာကို သတ်ပစ်နိုင်သည်။ သူက ထိုအတွေးကို ခပ်ရဲရဲတွေးကြည့်လိုက်၏။ ဖြစ်နိုင်စရာတော့ ရှိသည်။ သူသည် ထိုအတွေးကို ချက်ချင်းပင် ပြန်မောင်းထုတ်လိုက်သည်။ ဌာနချုပ်၌ ရှိနေသူ အဖော်ခပ်များများက သီရေစာအကြောင်း၊ ဤနေရာအကြောင်း သိနေကြသည်။

သုံး။ ဂျီတူးမှ ပုဂ္ဂိုလ်များက ရှယ်လီအား ရှာမတွေ့ကြခင် သူ
တိုယ်တိုင် ရှယ်လီကို ရှာဖွေရမည်။ ထိုကိစ္စမှာလည်း မဖြစ်နိုင်ဟု သူ
တွေးလိုက်မိ၏။ အသုံးကျလိမ့်မည်မဟုတ်။ သူသည် လူဆိုးလူမိုက်မဟုတ်
ပါ။ အကယ်၍ သူက ရှယ်လီအား ရှာတွေ့ခဲ့သည့်တိုင်အောင် သူ သီရေ
စာအား မသတ်နိုင်သလို ရှယ်လီကိုလည်း သတ်နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။

သူ စီးကရက်တစ်လိပ်ကို မီးညှိလိုက်၏။ အပြန်ပြန် အလှန်လှန်
စဉ်းစားလိုက်ပြီးနောက် သူ့အတွက် ရွေးချယ်စရာလမ်း မရှိတော့ပါ။ သူ
သည် စစ်သားတစ်ယောက်ဖြစ်သလို သူ ဆောင်ရွက်ရမည့် တာစန်လည်း
ခိုနေပါသည်။ သူသည် တယ်လီဖုန်းဆီသို့ သွားပြီးနောက် စကားပြောခွက်
တို မ၊မခင် အကြာကြီးစိုက်ကြည့်နေသည်။

သူက အော်ပရေတာအား ပြောလိုက်၏။

“မေဂျာဂရော့စ်နဲ့ အမြန်ဆုံး ဆက်သွယ်ပေးစမ်း။ အခု ဘယ်အ
ချိန်လဲဆိုတာ ငါသိတယ် ရဲဘော်၊ ဒါ ဗိုလ်ကြီးစတီးဝပ်က”

အတန်ငယ်ကြာသောအခါ သူသည် ဂရော့စ်၏အိပ်ချင်မှူးတူး
ဖြစ်နေသာအသံကို ကြားရတော့သည်။ စတီးဝပ်က ပြောလိုက်၏။

“ဂရော့စ်၊ ခုပြောနေတာ စတီးဝပ်ပါ။ ကျုပ် အမှတ်(၃၈)၊ လာချင်
ဒီစထရတ်ဆီးက ပထမထပ်အိမ်ခန်းမှာ ရှိနေတယ်။ ဘာပြောတယ်၊ မင်း
သိတယ်ဟုတ်လား၊ ကောင်းပြီလေ၊ ချီးမှပဲ၊ ကောင်းပြီ၊ နားထောင်၊ စစ်
ဗိုလ်အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့နဲ့ ဒီကို ခပ်မြန်မြန်လာခဲ့၊ ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ် သူနဲ့
အတူတူရှိနေတယ်၊ မင်းကသာ နားထောင်နေမယ်ဆိုရင် ဘာဖြစ်လို့ဆို
တာ ကျုပ်က ပြောပြမှာပေါ့၊ အဲဒီအမျိုးသမီးက ရှယ်လီဆိုတဲ့လူကို ဗိုလ်
ချုပ်ကြီးရဲ့လှုပ်ရှားမှုသတင်းတွေ ပေးနေတယ်။ နေဦးနဲ့ ချီးမှပဲ၊ ကျုပ်
သိပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်ကိုယ်တိုင်လည်း ခုမှသိတယ်၊ လွန်ခဲ့တဲ့ . . . ခဏ
တိုင်ထားဦး . . .”

သူက သီရေစာဘက်သို့ လှည့်လိုက်၏။ သီရေစာက သူ့ကို ခပ်
ကြောင်ကြောင် မျက်လုံးများနှင့် ပြန်ကြည့်နေသည်။

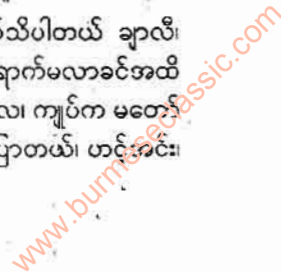
“ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ”

သီရေစာက လေသံနှင့် ဖြေသည်။

“စက်တင်ဘာလဆန်းကတည်းက”

စတီးဝပ်က ဘယ်လီဖုန်းထဲသို့ ပြောလိုက်၏။

“ဟုတ်တယ်၊ သူ ကျုပ်ဆီက သိတာ၊ ကျုပ်သိပါတယ် ချာလီ၊
ကျုပ်သိပါရယ်၊ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒီကို စစ်ဗိုလ်တွေ ရောက်မလာခင်အထိ
ကျုပ်ကိုယ်ကျုပ် အဖမ်းခံထားပါမယ်၊ မဟုတ်ပါဘူးလေ၊ ကျုပ်က မတော်
အောင်တွေ ဘာမှမလုပ်ပါဘူး၊ စိတ်ချစမ်းပါ၊ ဘာပြောတယ်၊ ဟင်အင်း။

တယ်မထင်ဘူး၊ နေဦး”

စတီးဝပ်က သီရေစာ့ဘက်သို့လှည့်၍ မေးလိုက်၏။

“ရှယ်လီက မင်းကို တယ်လီဖုန်းနံပါတ်၊ လိပ်စာ၊ သူနဲ့ ဆက်သွယ် နိုင်မယ့် နည်းလမ်းတစ်ခုခုကို ပြောပြထားသေးသလား”

သီရေစာက ခေါင်းခါသည်။

“ဟင့်အင်း... ချာလီ၊ ဘာမှမရှိဘူး၊ ကောင်းပြီလေ၊ မင်းလာတဲ့ အခါကျရင် ကျုပ် ဒီမှာရှိနေမယ်၊ ဘယ်လောက်တောင်ကြာမလဲ၊ ကောင်း ပြီလေ”

စတီးဝပ်သည် တယ်လီဖုန်းကို ပြန်ချလိုက်ပြီးနောက် ယခင်က တစ်ခါမျှ မမြင်ဖူးသည့်အလား တယ်လီဖုန်းကို ငေးကြည့်နေတော့သည်။ သူက လေးလေးပင်ပင်ကြီး ပြောချလိုက်၏။

“သူတို့ ဒီကို မိနစ်နှစ်ဆယ်အတွင်း ရောက်လာကြလိမ့်မယ်၊ မင်း အဝတ်အစားသွားဝတ်ချေ”

သူ့မျက်နှာပေါ်တွင် မည်သည့်ခံစားမှုမှ မရှိပါ။

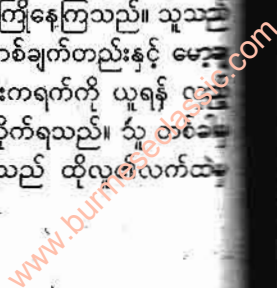
အတန်ငယ်ကြာအောင် သီရေစာက မလှုပ်သဖြင့် သူက သီရေ စာ့ထံသို့ ခြေတစ်လှမ်းလှမ်းလိုက်ရာ စတီးဝပ်၏ မျက်လုံးထဲမှ ဒေါသထို့ သီရေစာ မြင်တွေ့သွားလေတော့သည်။ သီရေစာသည် မတ်တတ်ရစ် လိုက်ပြီးနောက် သူနှင့် လွတ်ရာသို့ ဆုတ်သွားသည်။

“အီလီ”

သီရေစာက သူ့အား လှမ်းကိုင်တော့မည့်အလား လက်ကို ဆန့် တန်းလိုက်၏။

“အဝတ်အစား ဝတ်စမ်း...”

သူ့မျက်လုံးထဲမှ ဒေါသသည် ရုတ်တရက်ပျောက်သွားတော့သည်။ သူသည် စားပွဲဆီသို့ လျှောက်သွားပြီး ဖန်ခွက်ထဲမှ ကော့ညက်ကို ချော သောက်လိုက်၏။ ထို့နောက် နောက်ထပ်တစ်ဖန်ခွက် ထည့်လိုက်ပြီး အငမ်းမရသောက်လိုက်သည်။ အားလုံးပျက်စီးခဲ့ရလေပြီ။ သူ့အတွက် အနာဂတ်ကာလတွင် ကာလရှည်ကြာစွာ စစ်ဆေးခံရမှုများ၊ ထောင်တန်း ရမှုများ၊ အရှက်ရမှုများ၊ စစ်ခုံရုံး အတင်ခံရမှုများ၊ ပြစ်တင်ရှုတ်ချပြီး အလုပ်မှ ထုတ်ပယ်ခံရမှုများ၊ တစ်သက်လုံးထင်နေစေမည့် အမည်းမှတ် ကြီးနှင့် အိမ်သို့ပြန်ရမှုများ စသည်တို့က စောင့်ကြိုနေကြသည်။ သူသည် ဖန်ခွက်ထဲတွင် ကျန်နေသောကော့ညက်ကို တစ်ချက်တည်းနှင့် မော့ချ လိုက်ပြီးနောက် သူ့ဂျာကင်အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ စီးကရက်ကို ယူရန် လှည့် လိုက်ချိန်တွင် တံခါးပွင့်လာသည်ကို သူ မြင်လိုက်ရသည်။ သူ တစ်ခါမျှ မမြင်ဖူးသော လူတစ်ယောက်ဝင်လာပြီး သူသည် ထိုလူ၏လက်ထဲမှ

ပစ္စတီသေနတ်ကို မြင်လိုက်ရလေတော့သည်။ သူက ထိုသေနတ်သည် ဝေါလ်သာပီ(၃၈) ဖြစ်ကြောင်း သတိထားလိုက်မိပြီး စကားပြောရန် သူ ပါးစပ်ကို ဟလိုက်စဉ် အသံတိတ်ကိရိယာတပ်ထားသော ထိုသေနတ်က မြည်သွားလေတော့သည်။ ကိုးမီလီမီတာကျည်ဆန်သည် သေနတ် ပြောင်းဝမှ တစ်စက္ကန့်လျှင် (၁၁၁၅)ပေနှုန်းနှင့် ထွက်လာသည်။ ထိုကျည် ဆန်သည် စတီးဝပ်၏ ဘယ်ဘက်မျက်လုံးအိမ်ထဲမှ ဦးနှောက်ထဲသို့ ဖောက်ဝင်သွားသည်။ စတီးဝပ်သည် ထိုဒဏ်ရာကြောင့် ခြေကားလျား လက်ကားလျားနှင့် နောက်ဘက်သို့ လန်ထွက်သွားပြီး နံရံနှင့် ဆောင့်မိ ပြီးနောက် လုံးဝမလှုပ်ရှားတော့ချေ။ တံခါးဝမှပုဂ္ဂိုလ်သည် နံရံပေါ်၌ ပေကျံသွားသော အကျိအချွဲများကိုပင် မကြည့်တော့ဘဲ အခန်းတို အသံ မမြည်အောင် ကျော်ဖြတ်၍ အိပ်ခန်းတံခါးဆီသို့ သွားတော့သည်။

သီရေစာက လှမ်းပြောလိုက်၏။

“အီလီ၊ အဲဒါ ရှင်လား၊ ဘာဖြစ်တာလဲ”

သီရေစာက ခေါင်းငုံ့၍ အကျီဝတ်နေစဉ် ထိုလူသည် တံခါးဝ တွင် ဘွားခနဲပေါ်လာလေတော့သည်။ သီရေစာက မော်ကြည့်လိုက်၏။ လက်တစ်ဖက်က ကာကွယ်သည့်အနေနှင့် အဓိပ္ပာယ်မရှိ မြှောက်လိုက်မိ စဉ် သူ့ပါးစပ်က အော်တော့မည်ဟန်နှင့် ပွင့်ဟလာသည်။ သီရေစာ လည်ချောင်းထဲ၌ အသံဖြစ်ပေါ်စပြုလာစဉ် သေနတ်သည် နောက်ထပ် ချောင်းတစ်ချက်ဆိုးလိုက်ပြီးနောက် သီရေစာသည် နောက်ဘက်သို့ နောက်ပြန်လဲကျသွားလေ၏။ သူ့အား မည်သူက သတ်လိုက်ကြောင်း သီရေစာ သိမသွားရှာပါ။

(၂၆)

ဘက်ဒီတို့၏ ဘာပေးရေးယား
(၁၉၄၅) စက်တင်ဘာလ (၃၀)ရက်

လေယာဉ်ပျံစက်သံက တဝီဝီမြည်နေပြီး ကြာမြင့်သော ခရီးသည်
ကြီးတွင် ကြက်အိပ်ကြက်နိုး တိတ်တခိုးအိပ်စက်ခွင့်ကလေးများကို ရှေး
ခဲသည့်တိုင်အောင် မေဂျာဂရင်းသည် ရိုးတွင်းခြင်ဆီထဲကပါ နာကျင်မှု
ဆိုးဆိုးရွားရွား ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေသည်။ သူ့မျက်လုံးများသည် ကျိန်းဝပ်
ပြီး ရောင်ကိုင်းနေသည်။ သူ့ခန္ဓာကိုယ်သည် ပျော့စိမ်ဖြစ်နေပြီး ဦးနှောက်
၏ ခိုင်းစေချက်ကို လိုက်နာရန် တုံ့ဆိုင်းဆိုင်းဖြစ်နေသည်။

ချာလီဂရော့စ်သည် လေယာဉ်ပျံဆီသို့ သွားရောက်ကြိုဆိုပြီး
တော်ကားမောင်းနှင်ရင်း ဂရင်း အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှ ထွက်ခွာသ
ချိန်ကစ၍ တိုးတက်ဖြစ်ပေါ်နေခဲ့သော အထူးသဖြင့် ဗိုလ်မှူးကြီးစတီဗင်
အသတ်ခံရသောကိစ္စနှင့် နောက်ဆက်တွဲဖြစ်ရပ်များကို ပြောပြနေသည်။

“ရှယ်လီလှုပ်ရှားဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီ ဆိုတာကတော့
တော်ကလေး ထင်ရှားတယ် ဂျင်မီ”

ချာလီဂရော့စ်က ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

“သူလိုချင်နေတဲ့ သတင်းဟာ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ အဲဒီသတင်း
ရသွားပြီ၊ ဒီတော့ ဗွန်ရိုဒက်အမျိုးသမီးဟာ သူ့အတွက် နောက်
မလိုအပ်တော့ဘူး”

“ခင်ဗျားထင်တာက စတီးဝပ်ဟာ. . .”

“အပြစ်မရှိတဲ့ ပွဲကြည့် ဘေးပရိသတ်လို့ ထင်တယ်တဲ့လား
တယ်၊ ကျုပ်အတွေးကတော့ ရှယ်လီက ဗွန်ရိုဒက်ကို သတ်ဖို့ သူ့အိမ်
ကို သွားတယ်၊ ဟိုမှာ သူ စတီးဝပ်ကို တွေ့သွားတယ်၊ စတီးဝပ်က
မှတ်မိချင် မှတ်မိသွားလိမ့်မယ်၊ ကမ်ပီယံရဲ့သတင်းစာ ကွန်ဖရင့်
တွက် စတီးဝပ်က ဖိတ်လေ့ရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ စာရင်းထဲမှာ ရှယ်လီ

ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒါကလည်း အဓိပ္ပာယ်မရှိပါဘူး၊ ခုမှတော့ အရေး
မကြီးတော့ပါဘူးလေ၊ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး သေနေမှပဲ”

“သူတို့ကို ဘယ်လိုသတ်သွားတာလဲ”

“ခေါင်းကို သေနတ်နဲ့ ပစ်သွားတာ၊ ဘာလက်နက်လဲ ဟုတ်လား၊
ကိုးမီလီမီတာလောက်လို့ ဆရာဝန်က ပြောတာပဲ၊ ဝေါလ်တာသေနတ်
ဖြစ်နိုင်တယ်”

“ပြီးတော့ ကမိပီယံရဲ့ အစီအစဉ်က ဘယ်လိုလဲ၊ ကျုပ်တို့က
ပြောင်းမစ်လို့ ရသလား”

“တစ်ခုကလွဲရင် အားလုံးကို ပြောင်းပစ်လို့ရတယ် ဂျင်မာ၊ ကြာသ
ပတေးနေ့ကျရင် အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါနဲ့ တွေ့ရအောင် သူ ဖရန့်ဖတ်ကို
သွားမှဖြစ်မယ်၊ ကောလာဟလကတော့ အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါက သူ့ကို
အာဏာတွေ ရုပ်သိမ်းပစ်မယ်လို့ ဆိုတာပဲ”

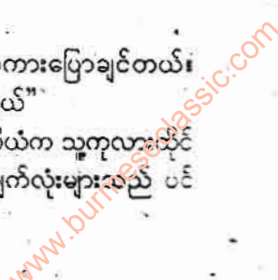
သူတို့သည် လမ်းကွေ့တစ်ခုကို ချိုးကွေ့လိုက်ပြီးနောက် တံတား
တစ်ခုကို ဖြတ်ကျော်လိုက်သည်တွင် မတ်စ်စထရတ်ဆီးမြို့ကလေး၏ သုံး
မြောင့်ချိုးခေါင်မိုးချွန်များပေါ်မှ ပို၍ ချွန်ထွက်နေသော ဘုရားရှိခိုးကျောင်း
၏ ကြက်သွန်ဥပုံအမိုးကြီးနှင့် မြို့ကလေးသည် သူတို့ရှေ့တွင် ရောက်ရှိ
နေလေတော့သည်။ မိနစ်အနည်းငယ်ကြာသောအခါ ပြအိုး ပြာသာဒ်
များနှင့် တံတိုင်းလေးဘက် ကာရန်ထားသော ကမိပီယံ၏ ဌာနချုပ်ထဲသို့
သူတို့ရောက်ရှိသွားကြလေ၏။ ထိုနေရာသည် တစ်ချိန်က အက်စ်အက်စ်
တပ်သားများ၏ လှေကျင့်ရေးသင်တန်းကျောင်းဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။ ဗိုလ်ချုပ်
ကြီး ကမိပီယံသည် ဝါရှင်တန်မှပုဂ္ဂိုလ်နှင့်လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ရန် ရှုပ်ပွနေ
သော သူ့စားပွဲနောက်မှ မတ်တတ်ထရပ်လိုက်၏။

ကမိပီယံသည် အရပ်မြင့်သူတစ်ယောက် ဖြစ်သော်လည်း သူ
သည် ဂရင်းမျှော်လင့်ထားသည်ထက် ပို၍ သေးကွေးပုံရသည်။ ကမိပီယံ
သည် သူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲတွင် ကျုံ့ဝင်နေသည်ဟူ၍ပင် ထင်ရသည်။ သူ
မျှော်လင့်ထားသော တောက်တောက်ပြောင်ပြောင်ပုံစံမျိုး လုံးဝမရှိပါ။
ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါ ဂျာကင်အဟောင်းတစ်ထည်ကို
ဝတ်ဆင်ထားပြီး အမေရိကန်စစ်သားများ၏ ဝတ်ရိုးဝတ်စဉ် ဘောင်းဘီ
တစ်ထည်ကိုသာ ဝတ်ဆင်ထားသည်။

သူ့က သူ့တပည့်များအား ပြောလိုက်၏။

“ကျုပ် မေဂျာဂရင်းနဲ့ သီးသီးသန့်သန့်စကားပြောချင်တယ်၊
ဘုရား ကျန်တဲ့လူတွေ ဖယ်ပေးရင် ကောင်းလိမ့်မယ်”

အခန်းထဲတွင် လူရှင်းသွားသောအခါ ကမိပီယံက သူ့ကုလားသိုင်
ပေါ်တွင် ကျောမို၍ ထိုင်လိုက်၏။ ကမိပီယံ၏မျက်လုံးများသည် ပင်

ပန်းနွမ်းနယ်နေသော်လည်း အကင်းပါးလျက်ပင် ရှိနေပေသေးသည်။ ကမ်ပီယံက ထိုမျက်လုံးများနှင့် မေဂျာဂရင်းအား စေ့စေ့စပ်စပ်အံ့ကဲခတ် လိုက်သည်။

နောက်ဆုံးတွင် ကမ်ပီယံက ပြောလိုက်၏။

“ဘယ်လိုလဲ မေဂျာ၊ မင်းကြည့်ရတာ ငါ့စိတ်ထဲမှာ ခံစားနေရ သလို တော်တော်ကလေး ဆိုးရွားနေပုံရတယ်”

“ကျွန်တော်ကတော့ အဲဒီလိုမဖြစ်ပါစေနဲ့လို့ မျှော်လင့်ပါတယ် ခင်ဗျာ”

ကမ်ပီယံက ခပ်တိုတို ခပ်ပြတ်ပြတ်လေသံနှင့် ရယ်လိုက်၏။

“မင်း ငါ့အကြောင်း သိတယ် မဟုတ်လား၊ ဒီနိုင်ငံရေးကိစ္စကို ပြောတာ”

“ခင်ဗျာ”

“ဖုံးမနေပါနဲ့ မေဂျာရာ၊ မင်း ငါ့ကို စေ့လည်ချောင်ပတ် လာ မလုပ်ပါနဲ့၊ မင်း အခု ဝါရှင်တန်က လာတယ်၊ မင်းက သမ္မတကြီးက လွတ်လိုက်တဲ့ အထူးကိုယ်စားလှယ်၊ မင်းက ငါ့ကို ဘာများ ပြောစရာပါလား သလဲ”

“ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ဒီကိုရောက်လာတဲ့ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဗိုလ် ချုပ်ကြီးက အထင်မှားနေတယ်ထင်ပါတယ်၊ ကျွန်တော့်တာဝန်က တော့...”

“အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါဆီ မရောက်ခင် ကြိုနားသွင်းထားဖို့ပဲ မဟုတ်လား”

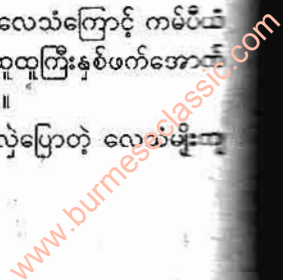
ကမ်ပီယံက ခပ်ငေါက်ငေါက်နှင့် ပြောလိုက်၏။

“ငါ့ကို လုပ်ကြံမယ်ဆိုတဲ့ မဟုတ်တရုတ်ကိစ္စကလည်း ရှိသေး တယ်၊ တကယ်လို့ တစ်ယောက်ယောက်က ငါ့ကို လုပ်ကြံချင်တယ်ဆိုရင် သူက ငါ့ကို ရက်သတ္တတစ်ပတ်အတွင်း ကြိုက်တဲ့နေ့မှာ တစ်နေ့ကို အ ကြိမ်ငါးဆယ်လောက် လုပ်ကြံလို့ရမယ်၊ သူက ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက် တောင် ဒုက္ခခံနေရမှာလဲ”

“အဲဒီမေးခွန်းရဲ့အဖြေကို ကျွန်တော်သိနိုင်ပါစေလို့ ဆုတောင်း မိပါတယ် ဂျင်နရယ်”

ဂရင်း၏ ရိုးသားမှုအပြည့်အဝရှိသော လေသံကြောင့် ကမ်ပီယံ သည် ခေါင်းငုံ့လာပြီး ဂရင်းအား မျက်ခုံးမွေးထူထူကြီးနှစ်ဖက်အောက် ဘက်ရှိ မျက်လုံးများနှင့် စူးစူးရဲရဲကြည့်လိုက်၏။

“မင်းလေသံက တကယ်လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲပြောတဲ့ လေသံမျိုးတူ နေတာပဲ”

“ကျွန်တော် တံကယ်ပြောတာပါ ဂျင်နရယ်၊ ကျွန်တော့်ကို ယုံပါ
ဗျာ”

“ထရှူးမင်းက ငါ့အတွက် ဘာမှ မင်းနဲ့မမှာလိုက်ဘူး ဆိုပါတော့”

“မမှာလိုက်ပါဘူး ခင်ဗျာ”

“ဟင်း”

ကမ်ပီယံသည် ထိုင်ရာမှထပြီး စားပွဲကို ပတ်လျှောက်လိုက်လေ
၏။ သူသည် ဓာတ်ဘူးတစ်ဘူး၏အဖုံးကို လှည့်၍ ဖွင့်လိုက်ပြီး ကော်ဖီ
အနည်းငယ်ထဲထည့်လိုက်သည်။ သူက ဂရင်းဘက်သို့ မျက်ခုံးပင့်၍ ကြည့်
လိုက်ရာ ဂရင်းက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏။ ကမ်ပီယံသည် ကော်ဖီပန်းကန်
ကို ယူလာပြီး ဂရင်းကို မျက်မှောင်ကုတ်၍ ကြည့်ရင်း သူ့စားပွဲစောင်း
တွင် တင်ပါးလွှဲဝင်ထိုင်လိုက်၏။

“ငါတို့က အင်မတန်ခင်တဲ့ မိတ်ဆွေတွေဖြစ်ခဲ့ကြတာကွ”

ကမ်ပီယံသည် ဂရင်းအား ပြောဆိုနေခြင်းမဟုတ်ဘဲ သူ့အတွေး
များကို အသံကျယ်ကျယ်နှင့် ပြောဆိုနေခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း ဂရင်းက
ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

“အိုက်က ငါ့ကို (၁၉၄၂)ခုနှစ်မှာ အာဖရိကမြောက်ပိုင်းကို ဝင်
တိုက်ဖို့တာဝန်ပေးလိုက်တုန်းက ငါတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ဆက်ဆံရေးဟာ သိပ်
ပြောင့်ဖြူးခဲ့ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒါတွေအားလုံး အလဟဿဖြစ်ကုန်ကြ
ပါပြီလေ။ အဲဒါ မင်းအတွက် သင်ခန်းစာပဲ သားရေ၊ စိတ်ထဲမှာ ရှိရှိသမျှ
ကို ဖွင့်ပြောရင် မဆင်မခြင် လုပ်တယ်လို့ ပြောတတ်ကြတယ်။ စာရွက်
ပေါ်က စစ်သားတွေက စစ်မြေပြင်မှာ တကယ်စစ်တိုက်နေတဲ့ စစ်သား
တွေကို မဆင်မခြင်မလုပ်ဖို့ အမြဲပဲပြောလေ့ရှိကြတယ်။ အိုက်ဆင်ဟောင်
ဝါက ဝက်စပိုင်စစ်တက္ကသိုလ်ကို သင်တန်းသားအနေနဲ့ စာရင်းလာမသွင်း
ခင် ငါက နှစ်နှစ်စောပြီး ဝိုလ်သင်တန်းက ဆင်းလာတယ်ဆိုတာ မင်းသိ
သလား။ အဲဒါ အမှန်ပဲကွ။ သူက တင့်ကားဗဟိုတပ်ရင်းမှာ လေ့ကျင့်ခန်း
ယူနေရတုန်း ငါက ပြင်သစ်မှာ စစ်တိုက်နေရပြီ။ အဲဒါကြောင့် အိုက်
ဆင်ဟောင်ဝါဟာ စစ်သားမဟုတ်ဘူးလို့ ပြောတာမဟုတ်ဘူး။ အဲဒီလို
ပြောတာ လုံးဝမဟုတ်ပါဘူး။ တခြားလူတစ်ယောက်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကိုယ့်
ခံစားချက်ကို နားလည်အောင် ရှင်းပြဖို့ဆိုတာ တော်တော်ခက်တယ်။ လူ
တစ်ယောက်ကို မင်းက မိတ်ဆွေတစ်ယောက်လို့ ညီအစ်ကိုတစ်ယောက်
လို့ ချစ်ခင်နေတယ်။ ပြီးတော့မှ သူက မင်းနဲ့ခံစားပုံချင်း မတူတာတွေ၊
တွေးပုံတွေးနည်းချင်း မတူတာတွေကို ဖြန့်ခနဲ သိလာရတယ်။ မင်းကော
အဲဒါမျိုး မဖြစ်ဖူးဘူးလား မေဂျာ”

“ဖြစ်ဖူးပါတယ် ခင်ဗျာ၊ တစ်ခါတစ်လေတော့ ဖြစ်ဖူးပါတယ်”

“ကောင်းပြီ”

ကမ်ပီယံက ပြောလိုက်၏။

“အခု သူက ငါ့ကို ရက်စက်တော့မယ်၊ ငါ့တပ်တော်ကို ပြန်ရုပ်သိမ်းတော့မယ်လို့ သူတို့က ပြောကြတယ်။ အဲဒါကိုရော မင်းသိသလား။”

“ကောလာဟလပြောကြတာကိုပဲ ကျွန်တော်သိပါတယ် ဂျင်နရယ်”

“အေး. . .”

ကမ်ပီယံက သူ့ပေါင်ကို လက်ဝါးနှင့် ပုတ်ရင်း ပြောလိုက်၏။ အဲဒီကောလာဟလတွေဟာ ဘယ်တော့မှ မမှားဘူးဆိုတာ မင်းသိတယ် မဟုတ်လား၊ လင်းတတွေဟာ သူတို့အတွက် အစာဘယ်နေရာမှာရှိမယ်ဆိုတာ အမြဲတမ်းသိကြတယ်၊ ပြီးတော့ သူတို့က အလောင်းကောင်ကြီးကို အချိန်တော်တော်ကြာကြာကတည်းက စောင့်နေခဲ့ကြတာ၊ အေးလေ၊ ငါက စစ်ကိုသာ နိုင်အောင်တိုက်ခဲ့တာ၊ ရွေးကောက်ပွဲမှာ အနိုင်ရဖို့မှ မဟုတ်ဘဲ”

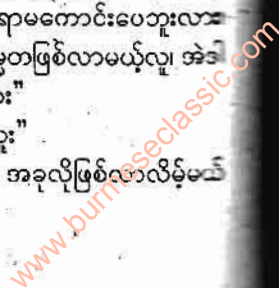
“ဗိုလ်ချုပ်ခင်ဗျား၊ ကျွန်တော်ကတော့. . .”

ဂရင်းက စိတ်မသက်မသာနှင့် စပြောလိုက်၏။ ကမ်ပီယံက ဖြတ်ပြောလိုက်သည်။

“ထိုင်ပါသားရယ်၊ ဒီအခန်းထဲမှာ မင်းနဲ့ငါ နှစ်ယောက်တည်းပဲ ရှိပါတယ်။ ငါကလည်း မင်းကို ပုံပြင်တွေ ဒဏ္ဍာရီတွေကို ပြောမပြပါဘူး၊ မင်းကလည်း ငါ့ကို ပုံပြင်တွေ ပြောပြမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ တကယ်လို့ ငါက အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါဟာ စစ်သေနာပတိရာထူးနဲ့ မထိုက်တန်တော့ဘူးလို့ ပြောရင် အဲဒါဟာ အယူအဆတစ်ခုပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်မဟုတ်လား၊ တကယ်လို့ ငါက ဒီစစ်ကြီးကို အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါဟာ အရည်အချင်းနဲ့ လိုက်မမီပါဘူးလို့ ပြောရင် အဲဒါဟာ အမှန်တရားမဟုတ်ဘဲ ငါ့အတွေးအထင်တစ်ခုပဲလို့ ဆိုကြမယ်မဟုတ်လား၊ သူ တင်ပြမယ့်ကျမ်းစာငယ်ကို ငါ အမှတ်ပေးရမယ်ဆိုရင် စစ်သေနာပတိဟာကို သိတဲ့နေရာမှာ သူ့လို ငါလိုပဲရှိတယ်၊ မဟာဗျူဟာနဲ့ နည်းဗျူဟာစစ်ဆင်ရေးတွေမှာဆိုရင် (၁၀) မှတ်မှာ (၆)မှတ်ပဲရမယ်၊ ဒါပေမဲ့ သူက ငါ့ကို ရက်စက်တော့မယ်၊ ငါဟာ ဘာမှ အရာမရောက်တော့တဲ့ အငြိမ်းစားဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဖြစ်တော့မယ်ဆိုတာကို သိလျက်နဲ့ အဲဒီလိုပြောတာဟာ ရယ်စရာမကောင်းပေဘူးလား၊ ပြီးတော့ သူက အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုရဲ့ သမ္မတဖြစ်လာမယ့်လူ၊ အဲဒါ သူ့ရည်မှန်းချက်ပဲ ဆိုတာကိုရော မင်းသိသလား။”

“မသိပါဘူးခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်မသိပါဘူး။”

“အယ်. . . အဲဒါက အရေးမကြီးပါဘူး၊ အခုလိုဖြစ်လာလိမ့်မယ်”

ဆိုတာ ငါသိပါတယ်၊ အလျင်တုန်းကလည်း တစ်ခါဖြစ်ခဲ့ဖူးပါတယ်”

“ခင်ဗျာ”

ဂရင်းက ပြောလိုက်၏။ ဂရင်းသည် ကမ်ပီယံ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို အုမချေးခါးမကျန် သိထားသူဖြစ်သည်။ ကမ်ပီယံသည် ဘဝမျိုးစုံတွင် ကျင်လည်ခဲ့သူဖြစ်သော်လည်း တစ်ခါမှ အရေးယူမခံခဲ့ရပါ။ အငြိမ်းစား အပေးမခံခဲ့ရပါ။

“ဝမ်းနည်းပါတယ် သားရယ်”

ကမ်ပီယံက မချီပြုံး ပြုံးရင်း ပြောလိုက်၏။

“အဲဒါက ငါ့အကျင့်တစ်ခုပါကွာ၊ ငါက လူဝင်စားဆိုတာကို ယုံကြည်တယ်၊ မင်းကတော့ ယုံကြည်မှာမဟုတ်ဘူး”

ဂရင်းက ကန့်ကွက်သေးသော်လည်း ကမ်ပီယံက လက်ပြပြီး တားမြစ်လိုက်သည်။

“ရပါတယ် သားရယ်၊ ငါ့ရဲဘော်တွေလည်း တစ်ခါတစ်ခါကျရင် အထိတ်တလန့်ဖြစ်ဖြစ်ကုန်ကြတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သူတို့က ရိုးနေကြပါပြီ”

သူက သက်ပြင်းချလိုက်၏။

“ဒါပေမဲ့ ငါက ငါ့မိန်းမနဲ့တော့ ပြန်တွေ့ချင်သေးတယ်ကွာ”

“ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုကို မပြန်တော့ဘူးလား”

“မပြန်တော့ဘူး သားရယ်၊ ငါပြန်ရလိမ့်မယ်လို့ မထင်ဘူး”

“ဗိုလ်ချုပ်ကြီးခင်ဗျာ၊ လုပ်ကြံမယ်လို့ ခြိမ်းခြောက်ထားတဲ့ကိစ္စကို စိတ်ပူနေတယ်ဆိုရင် အဲဒါကို စိတ်မပူပါနဲ့ ခင်ဗျာ၊ သူက ကြိုးစားဖို့ အခွင့်အရေးမရခင် ကျွန်တော်တို့က ရှယ်လီကို အမိဖမ်းနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်ထားပါတယ်”

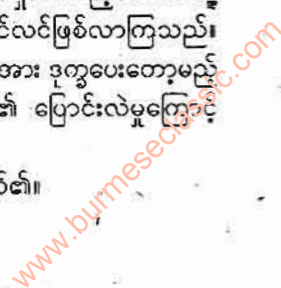
“ငါစိတ်ပူနေတာ ရှယ်လီလည်း မဟုတ်ဘူး၊ မင်းလည်း မဟုတ်ဘူး၊ ဘာမှလည်း မဟုတ်ဘူး မေဂျာ”

ကမ်ပီယံသည် စားပွဲစွန်းတွင် ထိုင်နေရာမှ ထလိုက်ပြီးနောက် သူ့ကုလားထိုင်ဆီသို့ ပြန်သွားပြီး ထိုင်လိုက်သည်။

“တစ်ခုခုရှိနေတယ်ကွ”

သူသည် တစ်နေရာရာမှ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသည့်အလား သူ့မျက်လုံးများသည် ပြန်လည်၍ ကြည်ကြည်လင်လင်ဖြစ်လာကြသည်။ သူ့ကျောရိုးသည် မတ်လာပြီးနောက် သူက ဂရင်းအား ဒုက္ခပေးတော့မည့် မျက်လုံးများနှင့် စိုက်ကြည့်လိုက်၏။ ကမ်ပီယံ၏ ပြောင်းလဲမှုကြောင့် ဂရင်း အထိတ်တုလန့် ဖြစ်သွားရသည်။

ကမ်ပီယံက ခပ်ငေါက်ငေါက် ပြောလိုက်၏။

“ကောင်းပြီ မေဂျာ၊ မင်းပြောစရာရှိတာကို ကျုပ်တို့အားလုံး နားထောင်ကြမယ်၊ ဒီအထဲကို အားလုံး ဝင်လာကြပါစေ၊ ဖရင့်ချ် . .”

ဒုဗိုလ်မှူးကြီး ဖရင့်ချ် အခန်းထဲသို့ ဝင်လာသည်။ ကမ်ပီယံက ပြောလိုက်၏။

“သူတို့အားလုံး ဒီအထဲကို ဝင်ခိုင်းလိုက် ဂျင်မ၊ တစ်ယောက်ယောက်က ငါ့ကို သတ်လိမ့်မယ်ဆိုတာ သူတို့ကြားရရင် သူတို့အဖို့ အရသာရှိလိမ့်မယ် ထင်တယ်”

“ကောင်းပါပြီ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးခင်ဗျား”

ဖရင့်ချ်က ပြုံးလိုက်၏။ ကမ်ပီယံက ပြုန်းခနဲ ပြန်မော်ကြည့်လိုက်သော်လည်း ဖရင့်ချ်သည် တံခါးပေါက်ဝသို့ ရောက်နေပြီး ကျန်အရာရှိများကို အခန်းထဲသို့ ဝင်လာရန် လက်ပြု၍ ခေါ်နေလေပြီ။ ဂရင်းသည် သူနှင့် မိတ်ဆက်ပေးသူများနှင့် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ရင်း ခေါင်းညိတ်နေရတော့၏။ ကမ်ပီယံ၏ ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိ ဗိုလ်မှူးကြီး အော်စကာကွတ်သည် စစ်မဖြစ်မီက ဘောဂဗေဒပညာရှင်ဖြစ်ခဲ့ပြီး ယခုအချိန်တွင် ဝမ်းဗိုက်ပူပူနှင့် လူလတ်ပိုင်းအရွယ် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သူနှင့်သိပြီးဖြစ်သော ဒုဗိုလ်မှူးကြီး ဂျင်မဖရင့်ချ်သည် အရပ်ရှည်ရှည် ထွားထွားကျိုင်းကျိုင်း၊ ဆံပင်နက်နက်နှင့် ဘောလုံးကစားသမားတစ်ယောက်လို ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်မျိုး ရှိသူဖြစ်သည်။ ကမ်ပီယံ၏ ဒုတိယဦးစီးချုပ်ပေါက်ဟာလိုးသည် ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ကွတ်လိုဝဖိုင်ဖိုင်ပင် ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ဆံပင်ပြောင်နေပြီး ပို၍အသက်ကြီးသည်။ ကျန်ရုံးအဖွဲ့သားများ ဝင်လာကြသည်။ ရေးရန် မှတ်ရန် လိုအပ်လာပါက မှတ်သားရန် လက်ရေးတို လက်နှိပ်စက်စာရေးတစ်ယောက်လည်း လိုက်ပါလာသည်။

ကမ်ပီယံက ပြောလိုက်၏။

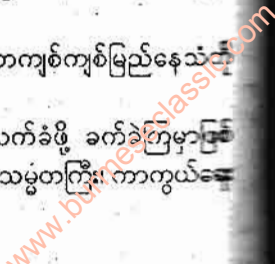
“မင်းတို့အားလုံး မေဂျာဂရင်းကို သိကြတယ်၊ သူ့ဘာကိစ္စနဲ့ ဒီတိုလာတယ်ဆိုတာ သူ့ကိုယ်တိုင် ပြောပြလိမ့်မယ်”

သူသည် သူ့ကုလားထိုင်တွင် ပြန်ထိုင်လိုက်ပြီး နောက်ထပ်ပြစ်ပျက်လာမည့်ကိစ္စရပ်များသည်မည်သည့်ကိစ္စပဲဖြစ်ဖြစ် သူနှင့်မသက်ဆိုင်သလို သူ့ရှေ့မှစာရွက်ပုံကြီးပေါ်တွင် ရေးချွတ်နေလေတော့သည်။

“လူကြီးမင်းများ ခင်ဗျား”

ဂရင်းသည် ကမ်ပီယံ၏ မင်တန်မှ တကျစ်ကျစ်မြည်နေသည့် မသိကျိုးကျွန်ပြုလုပ်ရင်း စ၊ပြောလိုက်၏။

“အခု ကျွန်တော်ပြောမယ့်ကိစ္စကို လက်ခံဖို့ ခက်ခဲကြမှာဖြစ်သော်လည်း ကျွန်တော် စ၊မပြောခင် ဒီကိစ္စကို သမ္မတကြီး ကာကွယ်နေ

ဦးစီးချုပ်နဲ့ အမေရိကန်အစိုးရတို့က အထူးလေးနက်စွာ စဉ်းစားခဲ့ကြပါ တယ်ဆိုတဲ့အချက်နဲ့ ခင်ဗျားတို့ အထင်ကြီးလာအောင် စတင် တင်ပြ ရပါလိမ့်မယ်။ အခုအချိန်ကစပြီး ခင်ဗျားတို့အားလုံးဟာ ကျွန်တော်နဲ့ ပြီးတော့ ဟိုဘက်က မေဂျာဂရော့စ်တို့နဲ့ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ဖို့ ရာနှုန်း ပြည့် အဆင်သင့်ရှိနေစေလိုပါတယ်။ ခင်ဗျားတို့အားလုံးဟာ ကျွန်တော့် ထက် ရာထူးကြီးကြသော်လည်း အခုကိစ္စမှာတော့ ကျွန်တော်က သမ္မတ ကြီးရဲ့တိုက်ရိုက်အမိန့်နဲ့ ဆောင်ရွက်နေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီတော့ တကယ် လို့ ကျွန်တော်က ခင်ဗျားတို့ကို အမိန့်တစ်ခုပေးမယ်ဆိုရင် . . ”

သူက နားစွဲသွားကြအောင် အနည်းငယ်ရပ်တန့်လိုက်ပြီးနောက် “လူကြီးမင်းများက လိုက်နာကြစေလိုပါတယ်။ အမိန့်ကို ပြန်မမေးဘဲ ချက်ချင်းလိုက်နာကြရပါလိမ့်မယ်။ အဲဒါ ရှင်းပါရဲ့လား။”

သူ့နောက်ဘက်မှ ကမ်ပီယံက အသံခုပ်သြသြကြီးနှင့် မေးလိုက် ၏။

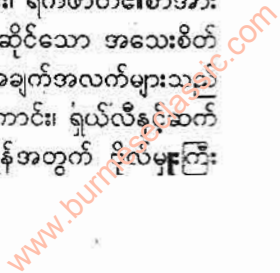
“အဲဒီအထဲမှာ ကျုပ်လည်း ပါသလား မေဂျာ”

“သိပ်ပါတာပေါ့ ဂျင်နရယ်ကြီးရာ”

ဂရင်းက ပြုံးပြီး ပြောလိုက်၏။ ကမ်ပီယံသည် အသံခုပ်ကျယ် ကျယ်ရယ်လိုက်ပြီးနောက် သူ့မင်တန်ကို စားပွဲပေါ်သို့ ပစ်ချလိုက်သည်။

“ဘုရား . . ဘုရား၊ ဒါဆိုရင် ငါလည်း နားထောင်မှဖြစ်တော့မယ်”

ဂရင်းက သူ့ဇာတ်လမ်းကို ပြောပြနေစဉ် ကမ်ပီယံနားထောင်နေ သည်။ သူသည် သိန်းနှင့်ချီ၍ ရှိနေသော စာရွက်စာတမ်းများ၊ စာတွဲများ၊ ဓာတ်ပုံများနှင့် ပုံစံများကို စစ်ဆေးခဲ့ရပြီးနောက် အစပထမတွင် ထောင် ဂဏန်း၊ ထို့နောက် ရာဂဏန်း၊ ထို့နောက် ဆယ်ဂဏန်းလောက်သာ ရှိ တော့သော မသင်္ကာသူများအထိ လျှော့ချခဲ့ရပုံတို့ကို ပြောပြသည်။ ပီတာ ချယ်လီ၏ ကိုယ်ရေးစာတွဲကို သူတို့တွေ့လိုက်ရသည့်အတွက် အံ့အား သင့်ခဲ့ရပုံ၊ ရှယ်လီသည် သတင်းစာဆရာအဖြစ် အယောင်ဆောင်ဘဝ ကို ခံယူထားပြီး အဓိကကွင်းဆက်ဖြစ်သော ဇူးရစ်ချ်နှင့် မြူးနစ်မြို့တို့ တွင် အချိန်ကိုက်ရောက်ရှိနေကြောင်း တွေ့ရှိရသည့်အတွက် စိတ်ဓာတ် ထက်သန်မှု ဖြစ်လာခဲ့ရပုံတို့ကို ပြောပြသည်။ သူက ရက်ဖာတီနှင့် မာဖီး သားကွင်းဆက်ကိုလည်းကောင်း၊ နေပယ်တွင် သူနှင့် လက်ဖက်တင်နင်ဟင် တန် တွေ့ဆုံ၍စကားပြောခဲ့ရပုံကိုလည်းကောင်း၊ ရက်ဖာတီ၏စာအား ချာတွေ့ပုံကိုလည်းကောင်း၊ လုပ်ကြံမှုနှင့် သက်ဆိုင်သော အသေးစိတ် အချက်အလက်များကို လည်းကောင်း၊ အဆိုပါအချက်အလက်များသည် ခည်သို့မည်ပုံ ဆက်စပ်မှုရှိကြသည်ကို လည်းကောင်း၊ ရှယ်လီနှင့်ဆက် စပ်နေသော ကွင်းဆက်ကို ဖြတ်တောက်ပစ်ရန်အတွက် ဦးလိမ္မော်ကြီး

စတီးဝပ်နှင့် ဗွန်ရိုဒက်အမျိုးသမီးတို့အား သတ်ခဲ့ပုံကိုလည်းကောင်း၊ ယခု အချိန်တွင် ရှယ်လီအား ဖမ်းဆီးသည့်ကိစ္စမှာ အလွန်လွယ်ကူသောကိစ္စ တစ်ရပ်ဖြစ်သင့်ပါသော်လည်း ရှယ်လီသည် ကမ္ဘာမြေပေါ်မှ ရှာမတွေ့ တော့ဘဲ ပျောက်ကွယ်သွားပုံကိုလည်းကောင်း အသေးစိတ်ရှင်းပြသည်။

ဂရင်းသည် ထိုကိစ္စတွင် ဥရောပတိုက်ရှိ အမေရိကန်စစ်ဌာနချုပ်မှ ထိပ် တန်းအရာရှိတစ်ဦး နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း ပါဝင်ပတ်သက်နေသည်ဆိုသော ကိစ္စမှတစ်ပါး ကျနီကိစ္စရပ်အားလုံးကို အစအဆုံးပြောပြလိုက်သည်။ သူ့ ထံတွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဝန်ခံလာအောင် ဆောင်ရွက်မည့် အခြားအစီအစဉ်များ ရနေပါသည်။ သို့ရာတွင် ယခုလိုအဆင့်၌ သူ ရိပ်မိ သွားအောင် အမှတ်တမဲ့ပင်ဖြစ်စေ၊ သူ့ကို ကြိုတင်၍ သတိပေးလိုခြင်း မရှိပါ။

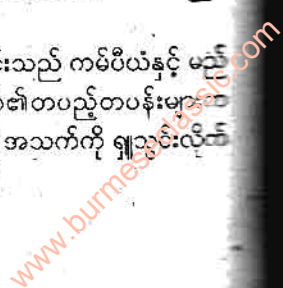
သူသည် မေးကြမြန်းကြသော မေးခွန်းများကို တစ်နာရီနီးပါးခန့် ပြန်ဖြေခဲ့ရသည်။ တိတိကျကျ နှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ်မေးလာသော အချို့ မေးခွန်းများကို ဝေလည်ချောင်ပတ်ဖြေဆို၍ ရပါက ဖြေဆိုခဲ့ပြီး အချို့မေး ခွန်းများကိုမူ အဖြေ၏ တစ်စိတ်တစ်ဒေသအထိ ဖြေဆိုခဲ့ရလေသည်။ ဤအခန်းထဲတွင် ရှိနေသူတစ်ယောက်သည် ထိုလုပ်ကြံမှုတွင် ပါဝင်ပတ် သက်ဖွယ်မရှိသော်လည်း တစ်ထစ်ချသိနိုင်သည့် နည်းလမ်းလည်း မရှိ ပါချေ။ သူ အခြားနည်းနှင့်စုံစမ်းနေသောကိစ္စများမှ အဖြေများပေါ် ထွက်လာခြင်း မရှိသေးမီ သူက သူ့စိတ်ကူးကို ပြောပြလိုခြင်းမရှိသေးပါ။

“ရှယ်လီက ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကမ်ပီယံနဲ့ပတ်သက်တဲ့ သတင်းပေးသူ ကို သတ်ပစ်လိုက်တယ်ဆိုတဲ့အချက်က သူ ဒီကိစ္စကို ဆောင်ရွက်တော့ မယုံဆဲဆဲ ဖြစ်နိုင်စရာရှိတယ်လို့ ညွှန်ပြနေပါတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဟာ ကြာသပတေးနေ့ကျရင် ဖရန်ဖတ်မှာ စစ်သေနာပတိနဲ့ သွားတွေ့မယ်ဆို တာ သူသိတယ်။ အဲဒါပြီးရင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကမ်ပီယံဟာ မန်းဟိန်းနားက စပီးယားဒေသကို ငှက်ပစ်ဖို့ သွားမယ်လို့ သူ ယုံကြည်နေတယ်။ ကျွန်တော် တို့က အဲဒီအစီအစဉ်တွေကို ပြောင်းလဲပစ်ရမှာပေါ့။”

“မင်းက ပြောင်းပစ်မှာတဲ့လား မေဂျာ”
 ကမ်ပီယံက ငေါက်လိုက်၏။

“ငါ့သွားမယ်၊ ငါ မပစ်ရ မခတ်ရတာ တော်တော်ကလေး ကြာ သွားပြီကွ၊ မင်းပြောင်းရဲရင် ပြောင်းစမ်း။”

ချက်ချင်း ငြိမ်ကျသွားတော့သည်။ ဂရင်းသည် ကမ်ပီယံနှင့် မည် သို့မည်ပုံ ထိပ်တိုက်ဝင်လိမ့်မည်ကို ကမ်ပီယံ၏တပည့်တပန်းများက စောင့်ကြည့်အစဉ်ခတ်နေကြသည်။ ဂရင်းသည် အသက်ကို ရှုသွင်းလိမ့် ပြီးနောက် နောက်ဘက်သို့ ပြန်လှည့်လိုက်၏။

သူက ပြောလိုက်သည်။

“ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၊ ကျွန်တော် ခင်ဗျားနဲ့ အပေးအယူလုပ်မယ်၊ ကြာသပတေးနေ့မတိုင်မီ ကျွန်တော်တို့က ရှယ်လီကိုရှာတွေ့ခဲ့ရင် ခင်ဗျား ငှက်ပစ်ထွက်နိုင်ပါတယ်၊ တကယ်သို့ ကျွန်တော်တို့က ရှာမတွေ့ခဲ့ရင် ငှက်ပစ်ထွက်ဖို့ကိစ္စကို ဖျက်ပစ်ရပါလိမ့်မယ်၊ ဒါနောက်ဆုံးစကားပဲ”

ကမ်ပီယံက ဂရင်းအား စွိုက်ကြည့်နေသလို ဂရင်းကလည်း ပြန်စွိုက်ကြည့်နေသည်။ သူ ယခုအချိန်တွင် ရင်မဆိုင်ခဲ့သည်ရှိသော် နောင်တစ်ချိန်ချိန်တွင် ရင်ဆိုင်ရတော့မည်သာ။

ကမ်ပီယံကို သူ့တပည့်တပန်းများ ရှေ့မှောက်တွင် သူ့စကားသူ ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းရသည့်အဖြစ်သို့ ရောက်အောင် ဂရင်းက မလုပ်ရပါစေနှင့်ဟု ဆုတောင်းရင်း ယခုရင်ဆိုင်လိုက်တာက ပိုကောင်းသည်ဟု တွေးလိုက်သည်။ ကမ်ပီယံက ဂရင်း၏စိတ်ထားကို ဂရင်း၏မျက်လုံးများထဲတွင် မြင်တွေ့လိုက်ရသောကြောင့် အလျော့ပေးလိုက်တာလည်း ဖြစ်နိုင်စရာရှိသည်။ သူက ဂရင်းကို သွေးတိုးစမ်းလိုက်တာလည်း ဖြစ်နိုင်စရာရှိသည်။ သူက သမ္မတကြီးက စေလွှတ်လိုက်သူနှင့် ဖက်ပြိုင်၍ အံ့မတုသေးခင် လောလောဆယ်မှာပင် သူ့၌ ပြဿနာတစ်ပုံတစ်ပင်ကြီး ရှိနေသေးကြောင်း ကမ်ပီယံက တွေးလိုက်မိ၍လည်း ဖြစ်နိုင်စရာရှိသည်။ မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်ပင်ဖြစ်စေ၊ ကမ်ပီယံသည် ပန်းကိုတွန့်လိုက်ပြီးနောက် သူ့ကုလားထိုင်တွင် ကျောမို၍ ပြန်ထိုင်ချလိုက်သည်။

“ကောင်းပြီ မေဂျာ၊ မင်းပြောတာ ငါလက်ခံတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီဆွေးမသား ရှယ်လီကို မင်းတွေ့အောင် ရှာဖွေ ကောင်းတယ်၊ ငါက အဲဒီငါတို့ကို ကြီးပေးတဲ့အချိန်အထိ ကြာမြင့်အောင် စောင့်ချင်စောင့်ရပါစေ၊ ငါတော့ ငှက်ပစ်ဖို့ကိစ္စကို လုပ်ကိုလုပ်ရမှာပဲ”

အားလုံးရယ်လိုက်ကြ၏။ ဂရင်းက သူတို့အားလုံးနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ရန် ပြန်လှည့်ချိန်တွင် ဟင်းမာမှုသည် ပျောက်ကွယ်သွားလေတော့သည်။

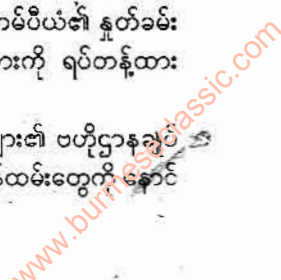
“မှန်ပါတယ် လူကြီးမင်းများ ခင်ဗျား”

သူက ပြောလိုက်၏။

“ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရဲ့ခွင့်ပြုချက်နဲ့ . . .”

သူက နောင်တမရသေးသော ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကမ်ပီယံ၏ နှုတ်ခမ်းအကြောင်း အပြုံးရိပ်ကလေးပေါ်လာအောင် သူ့စကားကို ရပ်တန့်ထားစဉ် ပြီးနောက် . . .

“ကျွန်တော်က ဘက်ဒ်တို့ကို အာရုံကြောများ၏ ဗဟိုဌာနချုပ်ဖြစ် ဖန်တီးပါမယ်။ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ဆက်သွယ်ရေးဝန်ထမ်းတွေကို နောင်

လာမယ့် လေးဆယ့်ရှစ်နာရီအထိ ကျွန်တော်တစ်ဦးတည်းက ထိန်းချုပ် ကွပ်ကဲသွားပါမယ်”

ကမ်ပီယံက ဝင်ပြောလိုက်၏။

“ကျုပ်တပည့်တွေက အတတ်နိုင်ဆုံး ဆောင်ရွက်ပေးကြပါလိမ့် မယ် မေဂျာ၊ ဟိုမှာရှိတဲ့ ဘီလ်ဂရေးက စတီးဝပ်ရဲ့ အလုပ်တာဝန်တွေကို လက်ခံဆောင်ရွက်နေတယ်၊ ဘီလ်... မင်းတပည့်တွေကို မေဂျာဂရင်းက ခိုင်းနိုင်အောင် စီစဉ်ပေးလိုက်ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ခင်ဗျာ”

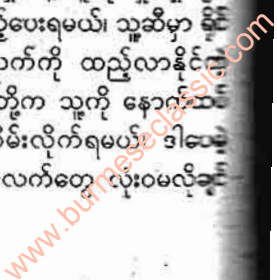
ဂရင်းက ပြောလိုက်သည်။ သူသည် ထိုအခန်းထဲတွင် ရှိနေသူ လူငယ်များထဲမှ တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း တွေ့လိုက်ရသည့်အတွက် ဂရင်း ကျေးဇူးတင်လိုက်မိသည်။ ဒုဗိုလ်မှူးကြီးတစ်ယောက်၏ ရာထူး အဆင့် တံဆိပ်များကို တပ်ဆင်ထားသူ ဂရင်းသည် အသက် (၃၄၊ ၃၅) နှစ်ခန့်ရှိသူ ဖြစ်သည်။ ရွှေရောင်ဆံပင်ကို ကတုံးဆံတောက်အဖြစ် ညှပ် ထားသည်။ သူ့ယူနီဖောင်းသည် သပ်သပ်ရပ်ရပ်ရှိသည်။ သူသည် လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ရာတွင် အစွမ်းထက်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။

ဂရင်းက ပြောလိုက်၏။

“ကျွန်တော်တို့က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ မိတ်ဆွေကြီးရှယ်လီကို ပိုက်စိပ် တိုက်ပြီး ရှာကြ ဖွေကြမယ်၊ ဒုကိစ္စဟာ ကျွန်တော်တို့ ဆောင်ရွက်ခဲ့သမျှ လုပ်ငန်းတွေထဲမှာ အကြီးဆုံးဖြစ်ရမယ်၊ ကျွန်တော်က သတင်းတွေကို နေရာအနှံ့ဖြန့်ပြီး ပို့ချင်တယ် ဆာဂျင်၊ ဟောဒါကို လိုက်မှတ်စမ်း”

သူက စာအုပ်ကို ဖွင့်၍ လက်ရေးတိုနှင့် ကမန်းကတန်းလိုက်နေ နေသော ဆာဂျင်အား ပြောလိုက်၏။

“ဂျာမနီတွင် ရှိသော တပ်ရင်းရုံးချုပ်အားလုံး၊ စစ်ပုလိပ်ဌာနအား လုံးနှင့် တပ်မတော်မှူးခင်း ထောက်လှမ်းရေးဌာနအားလုံး၊ ပြီးတော့ ဂျာမနီ မှာရှိသော မြို့ကြီးများနှင့် မြို့အားလုံးရှိ အရပ်သား ပုလိပ်အဖွဲ့အားလုံး တို့ထံ ရှယ်လီရဲ့ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်နဲ့အတူ သူ့ကို တွေ့ခဲ့လို့ရှိရင် သူ့ကို ဖမ်း ဆီးဖို့ မကြိုးစားကြဖို့၊ ဒါပေမဲ့ သူ့ကိုတွေ့တဲ့အကြောင်း ကျုပ်တို့ဆီထိ ချက်ချင်းအကြောင်းကြားပြီး သူ့ကို အမြဲမပြတ် စောင့်ကြပ်ကြည့်ရှုနေဖို့ အကြောင်းကြားပါ။ သူ့နောက်က လိုက်ပါသူ မရှိဘဲနဲ့ သူ့ကို လှုပ်ရှားခွင့် မပေးဖို့၊ သူနဲ့စကားပြောသူတိုင်းကို စောင့်ကြည့်ပေးရမယ်၊ သူ့ဆီမှာ ရှိတဲ့ ဖယ် ဒါမှမဟုတ် ပစ္စုတိုသေနတ်တစ်လက်လက်ကို ထည့်လာနိုင်တဲ့ အထုပ်တစ်ထုပ် ပါလာခဲ့ရင်တော့ ကျွန်တော်တို့က သူ့ကို နောက်ဆုံး အခွင့်အရေးမပေးတော့ဘဲ ချက်ချင်းထိန်းသိမ်းလိုက်ရမယ်၊ ဒါပေမဲ့ ပထမဦးဆုံး သူ့ကို ရှာကြရမယ်၊ ဆင်ခြေဆင်လက်တွေ လုံးဝမလိုဘူး”

ဘူး၊ သူ့ကို ထိန်းသိမ်းထားလိုက်ရမယ်၊ ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုရင် သူ့ကို အရှင်
 မင်းရမယ်၊ ပြီးတော့ ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး သိပ်ကို နှုတ်လုံကြစေချင်ပါ
 တယ်၊ သတင်းစာတွေထဲမှာ ဘာမှ မပါပါစေနဲ့၊ ရေဒီယိုထဲမှာလည်း
 တစ်ခွန်းတစ်စတောင် မပါပါစေနဲ့၊ သူ့ကြောက်သွားစေမယ့်ကိစ္စ သတင်း
 စာထဲမှာ ဘာမှမပါပါစေနဲ့၊ အများဆုံးဂရုစိုက်ပြီး ကြိုးပမ်းရမှာကတော့
 ဖရန့်ဖတ်ဒေသပါပဲ။ ဖရန့်ဖတ်ရယ်၊ ဝိုက်ဒ်ဘာဒင်၊ အော့ဖင်ဘက်ချ်၊ ဒမ်း
 စတတ်ဒ်၊ မိန့်ဇ်နဲ့ မြောက်ဘက်မှာဆိုရင်တော့ ကော့ဗလင့်ဇ်အထိ၊ နောက်
 ဘက်မှာဆိုရင် အိုင်ယာအထိ၊ တောင်ဘက်မှာဆိုရင် မန်းဟိန်းအထိ၊
 အရှေ့ဘက်မှာဆိုရင် ဝပ်သ်ဘတ်ခ်အထိပဲ၊ အဲဒီနေရာတွေမှာ ပြင်းပြင်း
 ထန်ထန်ကြိုးပမ်းကြရမယ်၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒါကြောင့် တခြားနေရာတွေမှာ
 ကြိုးပမ်းမှု လျော့ပေါ့ပြီး လုပ်ရမယ်လို့ မဆိုလိုဘူး၊ လူကြီးမင်းများခင်ဗျား
 ကျွန်တော် ရှယ်လို့ကို ရှာတွေ့ချင်ပါတယ်၊ ဂျင်နရယ်ကမ်ပီယံကလည်း
 ရှာတွေ့စေချင်နေပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ ရှယ်လို့ကို ရှာတွေ့ချင်ကြတဲ့
 ချည်ရွယ်ချက်တွေကတော့ နည်းနည်းစီကွဲပြားကြပါတယ်။”

သူက လတ်ပတ်နာရီကို လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး သူ့နာရီကို ဒေသစံ
 တော်ချိန်နှင့် မညီရသေးကြောင်း သတိထားလိုက်မိသည်။ ထိုနာရီသည်
 အရှေ့စံတော်ချိန်မှာပင် ရှိနေသေးပြီး နံနက်ကိုးနာရီကို ပြသနေသည်။
 ဂရင်းက ပြောလိုက်၏။

“ညနေ သုံးနာရီ ရှိပြီ၊ ကဲ... လုပ်ငန်းစကြရအောင်၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး
 ခဲ့ ခွင့်ပြုချက်အရပါ”

ကမ်ပီယံက မတ်တတ်ရပ်လိုက်၏။ သူ့မျက်နှာထားက တင်းမာ
 နေသည်။

“မင်းက ဘာကိစ္စကိုပဲဖြစ်ဖြစ် ငါ့ခွင့်ပြုချက်ကို ရအောင်ယူတဲ့
 လူစားမျိုးလို လုပ်ကိုင်နေတာတော့ မဟုတ်ဘူး”

သူက ဟိန်းဟောက်လိုက်၏။ ထို့နောက် သူက ပြုံးလိုက်သည်။
 “ဒါပေမဲ့ အချက်တစ်ချက်အတွက် ခြွင်းချက်တော့ လိုလိမ့်မယ်
 တဲ့”

“ခင်ဗျာ”

“မင်း အဲဒီအဝတ်အစားတွေ ဝတ်ပြီး ငါတို့နဲ့အတူတူ ညစာ စား
 နိုင်ဖို့ ငါ့ခွင့်ပြုချက်ကို ရဖို့တော့ လိုလိမ့်မယ်၊ ငါကလည်း ခွင့်ပြုပါတယ်
 တဲ့၊ ည ခုနစ်နာရီတိတိ၊ ကဲ ဒါပါပဲ လူကြီးမင်းများ”

ကမ်ပီယံက ပြောလိုက်၏။

(၂၇)

ဖရန့်ဖတ်

(၁၉၄၅) အောက်တိုဘာလ (၁)ရက်

(၁၉၄၅)ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလဆန်းတွင် နစ်ဒါစထရတ်ဆီးလမ်းနှင့် ထိုလမ်းမှ တစ်မိုင်ပတ်ပတ်လည်တွင်ရှိသော နေရာတိုင်းတွင် ပျက်စီးနေသော နေရာများကိုသာ တွေ့ကြရပေမည်။ ထိုအပျက်အစီးများကြားထဲတွင် လူသတ္တဝါများသည် အံ့ဩစရာကောင်းလောက်အောင် နေရာထိုင်ခင်းပြုလုပ်၍ နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။

ဂျာမနီနိုင်ငံကို သိမ်းပိုက်ပြီးပါက ဖရန့်ဖတ်တွင် မဟာမိတ်တပ်ပေါင်းစု၏ ဌာနချုပ်အဖြစ် ရုံးစိုက်ရန် ရည်စူးထားသောကြောင့် ထိပ်ပိုင်းတွင်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးတစ်ယောက်က ဖရန့်ဖတ်၏အချို့နေရာထိုင်းပုံးမကြရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ဟော့ဘန်းဟော့ဖ် နောက်ဘက်ရှိ မီးရထားလမ်းများသည် ထိုအမိန့်ထဲတွင် ပါဝင်ခြင်းမရှိသောကြောင့် ထိုနေရာကို နေ့ပိုင်းတွင် အမေရိကန်များက လည်းကောင်း၊ ညပိုင်းတွင် ဗြိတိသျှတို့ကလည်းကောင်း၊ ရက်ရက်စက်စက်၊ မညာမတမချန်မခွင်း ဗုံးကြဲ၍ ဖျက်ဆီးခဲ့ကြသည်။ ထိုစဉ်ကာလကစ၍ ယခုအခါအထိ ဗုံးကြဲချခြင်းသည် သိပ္ပံနည်းမကျသော သိပ္ပံပညာရပ်တစ်ခုဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် တိကျမှုမရှိသည်သာမက မပျက်စီးစေလိုသည့် နေရာများကို ကန်သတ်ချန်လှုပ်၍ မရသောကြောင့် ဘူတာရုံနှင့် တစ်မိုင်ထပ်ဝန်းကျင်ရှိ နေရာမှန်သမျှသည် ပြားပြားဝပ်အောင် ပျက်စီးခဲ့ရလေသည်။

သို့တိုင်အောင် မရသမပျောက်ကျန်ရစ်ခဲ့သော လူသတ္တဝါများ သို့မဟုတ် ဗုံးကြဲချပြီးမှ ထိုနေရာသို့ ရောက်ရှိလာကြသူများသည် နစ်ဒါစထရတ်ဆီးလမ်း အိမ်အမှတ် (၃၂)၏ မြေအောက်ခန်းထဲသို့ တို့အသံလွှင့်စက် တစ်လုံးရှေ့၌ ရှိနေသူ လူနှစ်ယောက်ကဲ့သို့ ထိုနေရာတွင် မေကပ်၍ နေထိုင်နေကြဆဲပင်။ ထိုနှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်

သည် တစ်ဖက်က ပေးပို့နေသောသတင်းကို ကမန်းကတန်းလိုက်လံရေး မှတ်နေသည်။

အသံလွှင့်မှုပြီးဆုံးသွားသောအခါ သူက ထိုသတင်းကို လက်ခံရရှိ ကြောင်း လျင်မြန်စွာ အကြောင်းပြန်လိုက်ပြီးနောက် ထိုသတင်းကို ဒုတိယပုဂ္ဂိုလ်ထံသို့ လှမ်းပေးလိုက်သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး နောက် ဖယောင်းတိုင်နှစ်တိုင် ထွန်းထားသောစားပွဲဆီသို့ လျှောက်သွား တော့သည်။ သူသည် အင်္ကျီအတွင်းအိတ်ထဲမှ အိတ်ဆောင်နေ့စဉ်မှတ် တမ်းစာအုပ်ခန့်ရှိသော အနက်ရောင်စာအုပ်ကလေးကို ထုတ်ယူလိုက်ပြီး နောက် ထိုသတင်းကို အဓိပ္ပာယ်ဖော်တော့သည်။

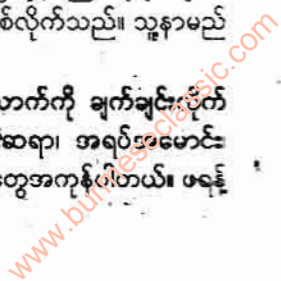
ပထမလူက မေးလိုက်၏။

“ဘာတဲ့လဲဗျ။”

“ခဏလေး... ခဏလေး”

ဒုတိယလူက ပြောလိုက်သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အသက်ခြောက် ဆယ်ခန့်ရှိသူဖြစ်သည်။ သူ့အဝတ်အစားများသည် လမ်းပေါ်တွင် တွေ့ ရလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ စုတ်စုတ်ပြတ်ပြတ်အဝတ်အစားမျိုးပင် ဖြစ် သည်။ ဆံပင်ဖြူနေပြီး မျက်နှာပေါ်၌ အရေးအကြောင်းများ ပေါ်နေပြီ ဖြစ်သော ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် စက်ရုံအလုပ်သမားတစ်ယောက်ဖြစ်ပုံရသည်။ သူ့နှာမည်က မင်းဖရက်အိဆင်းနက်ချ်။ သူသည် အနောက်ဂျာမနီရှိ ဆို ဝီယက်ထောက်လှမ်းရေးဌာန၏ ထိပ်တန်းထောက်လှမ်းရေး အေးဂျင့် တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ အသံလွှင့်စက်ကို အသုံးပြုနေသော သူ့အဖော် သည် အိဆင်းနက်ချ်နှင့် အသက်အတန်ငယ်ကွာသည်။ လေးဆယ်ထက် မကျော်သေးသူဖြစ်သည်။ သူသည်လည်း ဆိုဝီယက်တို့၏ ထောက်လှမ်း ရေးအေးဂျင့်တစ်ယောက်ပင်ဖြစ်သည်။ သူ့မျက်နှာသည် ရှုံ့တွပြီး ရိုးကြီး ဂေါင်ဂင်ဖြစ်နေသည်။ သူသည် အရပ်ရှည်သူဖြစ်သည်။ ပိန်သည်။ သူ ပါးစပ်ဟလိုက်သည့်အခါ သူ့တွင် သွားလုံးဝမရှိတော့သောကြောင့် သူ့ မျက်နှာ ရှုံ့တွနေခြင်း အကြောင်းရင်းကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိလိုက် ရလေတော့သည်။ သူ၏သွားများ မကောင်းမှုက ပါးစပ်ကိုနံစေ၏။ ထိုအချိန်တွင် သွားဆရာဝန်နှင့် ကုသရန် မလွယ်ကူသလို သွားဆရာဝန် နှင့် တွေ့ရသည့်အခါတွင်လည်း အလွန်ပင် ငွေကုန်ကြေးကျများလှစေ သည်။ ထို့ကြောင့် သူက သွားအားလုံးကို နှုတ်ပစ်လိုက်သည်။ သူ့နှာမည် က အဲလ်ဘတ်မူလာ။

“ငါတို့က ပီတာရှယ်လီဆိုတဲ့လူတစ်ယောက်ကို ချက်ချင်းပို့က် ချာကြရမယ်။ သူက အမေရိကန် စာနယ်ဇင်းဆရာ၊ အရပ်ဖေမောင်း ကိုယ်အလေးချိန်၊ မျက်စိ၊ ဆံပင်အရောင် အဲဒါတွေအကုန်ပါဟယ်။ ဖရန့်

ဖတ်ဒေသမှာ ရှိတယ်လို့ ယူဆတယ်။ သူ့ကို ငါတို့က ဘယ်နေ့ ဘယ်ရက် မတိုင်မီ ရွာပေးရမယ်၊ ဘုရား.. ဘုရား၊ သူတို့က ငါတို့ကို ပေးထားတဲ့ ပိုက်ဆံကလေးနဲ့ အဖွယ်သစ် ထူထူးကဲကဲဖြစ်အောင် လုပ်ပေးနိုင်လိမ့်မယ် လို့ ထင်နေကြသလား မသိပါဘူးကွာ”

အဲလဲဘတ်မူလာသည် ထိုသတင်းကို အိဆင်းနက်ချိ၏ ပန်းပေါ်မှ ကျော်ဖတ်ရင်း..

“အောက်တိုဘာ (၄)ရက်၊ နေ့လယ်မတိုင်ခင်ဆိုပါကလား၊ ငွေ ကို မချွေတာနှင့် အချိန်ကို မဖြုန်းတီးနှင့်၊ ထုံးစံလမ်းကြောင်းအတိုင်း နောက်ထပ် ငွေပို့ပေးမည်တဲ့”

သူက ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ တံတွေးထွေးလိုက်၏။

“ငွေ ဘယ်လောက်လဲဆိုတာကိုတော့ ထုံးစံအတိုင်း သူတို့က မပြောဘူး”

“တွေ့တဲ့အခါကျရင် ရှယ်လို့ကို အမြဲမပြတ် နောက်ယောင်ခံပြီး လိုက်ကြည့်နေရမယ်၊ ဆက်သွယ်မှုမှန်သမျှနှင့် လှုပ်ရှားမှုတွေကို ဤဌာန သို့ သတင်းပို့ရမည်တဲ့”

အိဆင်းနက်ချိက ဆက်ပြောလိုက်ပြန်၏။

“ကျွန်တို့က ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် မလုပ်နိုင်ဘူးလို့ ထင်လို့လား မသိဘူး”

မူလာက ပြောလိုက်သည်။

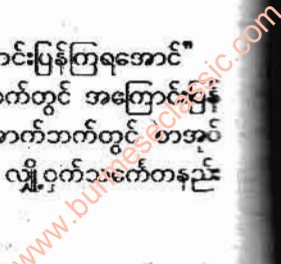
“ဟား.. အိဆင်းနက်ချိ၊ ချက်ချင်းအကြောင်းပြန်ပါလို့ ဆိုထား တယ်ဗျ”

ဘာပေးဖို့ယန်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အိဆင်းနက်ချိ၏ ဒေါသပုန် ထမှုကို မူလာ ယခင်ကလည်း ကြားခဲ့ဖူးပါသည်။ ထိုဘာပေးဖို့ယန်း အဖူးဟစ်တလာကြောင့်သာ မဟုတ်ပါက ဣမန်နီနိုင်ငံသည် ယခုအချိန် တွင် ပျက်စီးနေသောအုတ်ခဲပုံကြီး ဖြစ်နေလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။ မူလာ သည် ထိုအပြောမျိုးကို နောက်ထပ်မကြားလိုတော့ပါ။ ယခု ညွှန်ကြား လိုက်သော ညွှန်ကြားချက်အတိုင်းသာ ဆိုပါက သူတို့သည် အမေရိကန် စစ်ပုလိပ်များကို ရှောင်ရှားရင်း လူမရှိသော လမ်းပေါ်တွင် လမ်းလျှောက် ကြရပေဦးတော့မည်။ မူလာ သက်ပြင်းချလိုက်၏။

အိဆင်းနက်ချိက ပြောလိုက်သည်။

“အေး.. ဟုတ်တယ်၊ ဒါဆိုရင် အကြောင်းပြန်ကြရအောင်”

အိဆင်းနက်ချိသည် စာရွက်၏ကျောဘက်တွင် အကြောင်းပြန် မည့်စာသားကို ရေးချလိုက်၏။ ထိုစာသားအောက်ဘက်တွင် ဟာအုပ် အမည်းရောင်ကလေးထဲမှ ထုတ်နှုတ်ထားသော လျှို့ဝှက်သင်္ကေတနည်း

နှင့် ဒုတိယစာလုံးများကို ရေးချလိုက်သည်။ ထိုလျှို့ဝှက်သင်္ကေတ၏ သော့ချက်စာလုံးတစ်လုံးကို အကြောင်းပြန်မည့်စာသားထဲတွင် ထည့် သွင်းပေးလိုက်မည်ဖြစ်ပေသည်။ အိဆင်းနက်ချ် ရေးပြီးသွားသောအခါ သူက တစ်ခေါက်ထပ်ဖတ်ပြီး ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

“ကောင်းပြီ”

အိဆင်းနက်ချ်က ပြောလိုက်သည်တွင် မူလာသည် အသံလွှင့် စက်ပေါ်တွင် ခေါင်းငုံ့၍ စာလုံးတစ်လုံးစီကို ပါးစပ်က ရွတ်ရင်း ခလုတ် ကို နှိပ်၍ အသံလွှင့်လိုက်လေတော့သည်။ ထို့နောက် သူက စောင့်နေ လိုက်၏။ မကြာမီ သူပေးပို့သော သတင်းကို လက်ခံရရှိကြောင်း အသံ လွှင့်အသံဖမ်းစက်ထဲမှ တစ်ဝိမြည်သံများ ပေါ်ထွက်လာလေတော့သည်။ မူလာသည် အသံဖမ်းအသံလွှင့်စက်ခလုတ်ကို ပိတ်လိုက်သည်။ ပြီးနောက် သေတ္တာအဖုံးကို ပြန်ပိတ်လိုက်ပြီး သော့ခတ်လိုက်သည်။ သူက သေတ္တာ ကိုပိတ်နေစဉ် အိဆင်းနက်ချ်သည် တံခါးနှင့်အနီးဆုံးကြမ်းခင်းကျောက် ပြားကို မလိုက်ရာ ထိုကျောက်ပြားအောက်ဘက်တွင် သစ်တိုသစ်စများ နှင့်ပြားနေသော သတ္တုဗူးခွဲများရှိသည့် ကျင်းတစ်ကျင်းကို တွေ့လိုက်ရလေ တော့သည်။ ထိုသေတ္တာသည် ကျင်းထဲသို့ သပ်သပ်ရပ်ရပ်ကလေး ဝင် သွားသည်။ သူတို့က ကြမ်းခင်းကျောက်ပြားကို ပြန်ချလိုက်ပြီးနောက် ဟ နေသောနေရာများတွင် ဖြည့်စွက်ရန် နံရံမှမြေကြီးအချို့ကို ခြစ်ယူလိုက် သည်။ နောက်ထပ် မိနစ်အနည်းငယ်အတွင်းတွင် သူတို့သည် ပျက်စီးနေ သောအဆောက်အအုံ၏ တံခါးပေါက်သို့ ရောက်ရှိလာပြီး မှောင်ရိပ်ကိုခို ၍ အပြင်ဘက်သို့ ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်နှင့် ထွက်လိုက်ကြလေတော့သည်။

၎င်းတို့နှင့် သိပ်မဝေးသော နေရာတွင် အမေရိကန်စစ်ဗိုလ်နှစ် ယောက်သည် စာရွက်တစ်ရွက်ကို စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်နေကြသည်။ ထို စာရွက်ကလေးသည် မြို့လယ်ကောင်ရွှံ့ အိုင်ဂျီဖာဘင်အဆောက်အအုံ ထဲမှ စားပွဲတစ်လုံးပေါ်တွင်ရှိနေပြီး ထိုစာရွက်ကို တရားရေးဌာနမှ မေ ဟာဂျိမ်းစ်ဂရင်းက လက်မှတ်ရေးထိုးထားသည်။

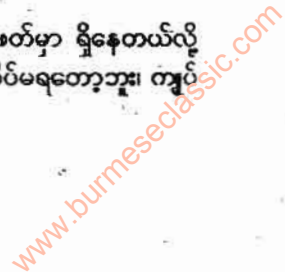
ရော်ဂျာက ပြောလိုက်၏။

“ဒီတော့ သူတို့က သူ့ကို အနံ့ခံမိကြပြီပေါ့”

ဂီလ်ချီရိက ပြောလိုက်သည်။

“အဓိပ္ပာယ်ကတော့ သူတို့က သူ ဒီဖရန့်ဖတ်မှာ ရှိနေတယ်လို့ ထင်နေတယ်။ ဒါဆိုရင် ကျုပ်တို့အတွက် အချိန်သိပ်မရတော့ဘူး။ ကျုပ် တို့တိုယ်တိုင် လုပ်ကြမှပဲ ဖြစ်တော့မယ်”

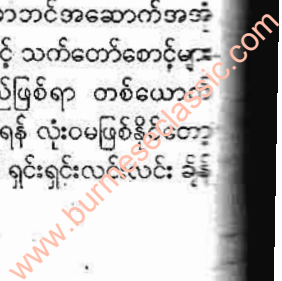
ရော်ဂျာက ပြောလိုက်သည်။

“ဒါဆိုရင် ကျုပ်တို့ စလုပ်ကြရင် ကောင်းလိမ့်မယ် ထင်တယ်”

*

မေဂျာဂရင်းသည် လုပ်စရာ ကိုင်စရာ အဝဝကို ဘက်ဒ်တို့၏ ကမ်းပိုင်း၏ ဆက်သွယ်ရေးအရာရှိသစ် ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး ဘီလ်ဂရေကို လွှဲအပ်ထားခဲ့ရာ ဘီလ်ဂရေသည် လုပ်ရည်ကိုင်ရည် အလွန်ပြည့်ဝသူဖြစ်ကြောင်း ဒိဋ္ဌဓမ္မ တွေ့ရတော့၏။ သူတို့သည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၏ ရုံးခန်းထဲမှ ထွက်လာခဲ့ချိန်မှစ၍ ဂရေသည် သူ့တပည့်များကို မနားတမ်း ခိုင်းစေတော့သည်။ ထိုစက်ယန္တရားကြီးအလုပ်လုပ်ပုံကို စောင့်ကြည့်ရသည်မှာ အလွန်အရသာရှိလှ၏။ အစီအစဉ်များကို ရေးဆွဲကြသည်။ မမျှော်လင့်သော ကိစ္စများကိုပါ ထည့်သွင်းတွက်ချက်ကြသည်။ ကမ်းပိုင်းအား အကာအကွယ်ပေးရန် မေဂျာဂရင်းရောက်ရှိလာသည့် အချိန်ကစ၍ သူသည် အခြားပုဂ္ဂိုလ်များ ခိုင်းစေသမှုကိုသာ လုပ်ကိုင်နေရသည်ဆိုသော ကမ်းပိုင်း၏ အပြင်းအထန် ကန့်ကွက်ချက်များကို မသိဟန်ဆောင်၍ ကမ်းပိုင်း ဖရန့်ဖတ်သို့ လေယာဉ်ပျံနှင့် သွားသည့်အခါ ချာလီဂရော့စ်သည် သူ့ရွေးချယ်ထားသော အိုအက်စ်အက်စ်မှ လူဟောင်းသုံးယောက်နှင့်အတူ ကမ်းပိုင်းနှင့်လိုက်ပါသွားကြမည်ဖြစ်သည်။ ကမ်းပိုင်း ဖရန့်ဖတ်တွင်ရှိနေစဉ် သူ့ကို နီးနီးကပ်ကပ်စောင့်ကြပ်ပေးကြလိမ့်မည်။ သူသည် မည်သည့်နေရာကိုပဲဖြစ်ဖြစ် သက်တော်စောင့်များအပြင် ၎င်းတို့နောက်မှ ထပ်မံလိုက်ပါလာမည့် လက်နက်ကိုင်အစောင့်အကြပ်များနှင့်သာ သွားလာရလိမ့်မည်။ သူသည် အမိုးအကွာမရှိသော ဂျစ်ကား၊ ဘရင်းကယ်ရီယာ ကားငယ်စသည်တို့နှင့် ခရီးသွားလာခွင့်မရှိသည့်အပြင် သူ စီးနင်းလိုက်ပါလာသော မော်တော်ကားမှ ပြတင်းပေါက်မှန်ကိုလည်း မည်သည့်အချိန်တွင်မဆို ဖွင့်ထားနိုင်ခွင့်မရှိပါ။ သူသွားလာမည့် ခရီးစဉ်ကို ခရီးလမ်းကြီးကြပ်သူများအား ကြိုတင်အသိပေးပြီး တပ်လှန့်ထားမည်ဖြစ်သည်။ စစ်ပုလိပ်များက လမ်းခရီးတွင် နာရီဝက်တစ်ခါ လှည့်လည် ကြည့်ရှုရန်နှင့် ရပ်ထားသော မော်တော်ကားများရှိပါက ဖယ်ရှားပစ်ရန်၊ ရပ်ထားသော ကားထဲတွင် လူရှိနေပါက ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို စစ်ဆေးမေးမြန်းကြရန်ဖြစ်သည်။ လေယာဉ်ပျံကွင်းမှ အိုင်ဂျီဖာဘင် အဆောက်အအုံသို့ ရောက်ရှိသည့်အထိ မော်တော်ဆိုင်ကယ်နှစ်စီးက ကမ်းပိုင်း၏ မော်တော်ကားနံဘေးမှ ခြံရံ၍ လိုက်ပါကြမည်ဖြစ်သည်။ ဖာဘင်အဆောက်အအုံ လှေကားများပေါ်သို့ အတက်တွင် စစ်ပုလိပ်များနှင့် သက်တော်စောင့်များက မြားဦးသဏ္ဍာန် ခြံရံ၍ လိုက်ပါလာကြမည်ဖြစ်ရာ တစ်ယောက်တည်း ယောက်က သူ့အား ပစ်ခတ်မည်ဆိုပါက ပစ်ခတ်ရန် လုံးဝမဖြစ်နိုင်တော့သည့် အနေအထားသို့ မရောက်သည့်တိုင်အောင် ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ခြံ

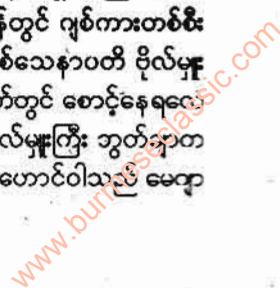
နိုင်ရန်ခက်ခဲမည်ဖြစ်ပေသည်။

ကမ်ပီယံ အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါနှင့်တွေ့ဆုံပြီးသည့် တိုင်အောင် ရှယ်လီကို ရှာမတွေ့ကြသေးပါက ကမ်ပီယံအား ထိုပုံစံအတိုင်း လေဆိပ်သို့ ပြန်ပို့မည်။ ထို့နောက် လေယာဉ်ပျံပေါ်၊ ထို့နောက် ဘက်ဒ်တို့နှင့်သို့ ပြန်ပို့မည်။ ကမ်ပီယံက ကြိုက်သည်ဖြစ်စေ၊ မကြိုက်သည်ဖြစ်စေ၊ ရှယ်လီကို ဖမ်းမိချိန် သို့မဟုတ် သတ်ဖြတ်ပြီးချိန်အထိ ကမ်ပီယံသည် အစောင့်အရှောက်နှင့်သာ နေရပေလိမ့်မည်။

မေဂျာဂရင်းသည် စီ (၄၇)လေယာဉ်ပျံရှေ့ပိုင်းတွင် ထိုင်ရင်း ဆိုင်ဒါဟိုပြည်နယ်၊ ဘွိုက်စံမြို့မှ ပိုင်းလော့ ချာတိတ်ကလေးနှင့် စကားပြောနေသည်။ ထိုပိုင်းလော့ကလေးသည် လွန်ခဲ့သော ခုနစ်လ၊ ရှစ်လမှစ၍ ဗြိတိန်မှပစ္စည်းများကို မြူးနစ်သို့ အခေါက်ခေါက်အခါခါ ပို့ဆောင်ပေးနေသူဖြစ်သည်။ ညှိတိုင်းအိပ်မက်ထဲတွင် ဂရင်းသည် ရှယ်လီ သို့မဟုတ် ရှယ်လီနှင့်တူသူ မြောက်မြားစွာကို လက်အံ့သေသည်အထိ သေနတ်နှင့် ပစ်သတ်ခဲ့သော်လည်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည် မကုန်နိုင်ဘဲ မြူးနစ်ထဲမှ ဆက်လက်ထွက်ပေါ်လာနေဆဲ၊ သူ့ထံသို့ လာနေကြဆဲပင်ဖြစ်သည်။ ကမ်ပီယံသည် ဂရင်းနောက်ဘက်၌ ရှိနေသည်။ သူတို့သည် ဂရင်းကို ကျော်လွှားသွားနိုင်မည်ဆိုပါက ကမ်ပီယံကိုသတ်ဖြတ်နိုင်ကြပေလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ဂရင်းက ရှယ်လီတစ်ယောက်ကို ပစ်သတ်ရပြန်၏။ သို့ရာတွင် ရှယ်လီနောက်တစ်ယောက်က သူ့ဆီသို့ လာနေပြီး... ဤတွင် ဂရင်းလန့်နိုးသွားရလေတော့၏။ ဂရင်းသည် ထိုအိပ်မက်မျိုးမမက်ဘဲ နှစ်ခြိုက်စွာ တစ်ညအိပ်စက်ခဲ့ရသောကြောင့် ကြည်ကြည်လင်လင်ရှိနေသည်။ ပိုင်းလော့ဂျေဆန်သည် သူ့လို ခံစားနေရပါသလားဟု သူက တွေးကြည့်လိုက်မိ၏။

ပိုင်းလော့က လေယာဉ်ပျံကို ကွေ့လိုက်သည်။ ဂရင်းသည် အောက်ဘက်ရှိ အစိမ်းရောင်ကွင်းပြင်ကြီးထဲသို့ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်သွားသော အော်တိုဘန်းလမ်းမကြီးကို ဖဲကြိုးကလေးပမာ တွေ့မြင်နေရသည်။ ဖရန့်ဖတ်သည် သူတို့ညာဘက်တွင်ရှိနေပြီး နှင်းမြူများအကြားတွင် မှုန်ဝါးဝါးဖြစ်နေသည်။ ထို့နောက် လေယာဉ်ပျံသည် မြေပြင်နှင့် နှစ်ကြိမ်ဆောင့်မိပြီးနောက် သူတို့ မြေပြင်ပေါ်သို့ ရောက်ရှိလာကြလေ၏။

မေဂျာဂရင်း လှေကားပေါ်မှ ဆင်းလာချိန်တွင် ဂျစ်ကားတစ်စီးက စောင့်နေသည်။ နာရီဝက်အတွင်း သူသည် စစ်သေနာပတိ ဗိုလ်မှူးကြီး ချိုက်ဒီအိုက်ဆင်ဟောင်ဝါ၏ ရုံးခန်းအပြင်ဘက်တွင် စောင့်နေရလေပြီ။ အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါ၏ ရေတပ်လက်ထောက်ဗိုလ်မှူးကြီး ဘွတ်ဘွတ်က သူ့ကို အခန်းထဲသို့ ခေါ်သွင်းသွားသည်။ အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါသည် မေဂျာ

ဂရင်းနှင့် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ရန် သူ့စားပွဲနောက်၌ မတ်တတ်ထရပ်ပြီး နာမည်ကြီးလှသော သူ့အပြုံးနှင့်ကြိုဆိုလိုက်သည်။

အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါက ပြောလိုက်၏။

“မေဂျာ၊ မင်း တော်တော်ဝေးဝေးက လာခဲ့ရတာပဲ”

ဂရင်းက ဖြေလိုက်၏။

“မှန်ပါတယ် ခင်ဗျာ၊ ပြီးတော့ ကျွန်တော် အတော်ခပ်ဝေးဝေး ကို ဆက်သွားရပါဦးမယ်”

အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။ သူ့မျက်နှာထားသည် ပိုမိုလေးနက်သွားသည်။ သူက ဘွတ်ချာအား အချက်ပြလိုက်ရာ ဘွတ်ချာသည် အခန်းအပြင်ဘက်သို့ ထွက်သွားပြီး တံခါးကို ညင်သာစွာ ပြန်ပိတ်ပေးခဲ့သည်။ အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါက သူ့စားပွဲရှေ့မှ လက်တင်ပါကုလားထိုင်တစ်လုံးကို ညွှန်ပြလိုက်၏။ အိုက်က စနစ်တကျနှင့် သေသေသပ်သပ်ရှိလှသော သူ့စားပွဲနောက်ဘက်သို့ ပြန်သွားစဉ် မေဂျာဂရင်းက ဝင်ထိုက်လိုက်သည်။

ညနေခြောက်နာရီ သို့မဟုတ် နောက်ထပ်နှစ်နာရီကြာသောအခါ အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါသည် ထိုင်နေရာမှ ထလိုက်ပြီး ခန်းဆီးများကို ဆွဲပိတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် မီးခလုတ်ကို ဖွင့်လိုက်ရာ တစ်ခန်းလုံးကို လင်းထိန်သွားစေတော့သည်။

အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါက ခပ်ဖြည်းဖြည်း ပြောလိုက်၏။

“တော်တော်ယုံနိုင်ဖို့ ခက်သားပဲ မေဂျာ၊ ကျုပ်ကတော့ လက်ခံဖို့ တော်တော်ခက်နေတယ်”

ဂရင်းက ပြောလိုက်သည်။

“အဲဒါထက် ပိုဆိုးပါတယ် ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော့်မှာ တံရားဝင်အောင် ပြသနိုင်မယ့် အထောက်အထား လုံးဝမရှိပါဘူး ခင်ဗျာ”

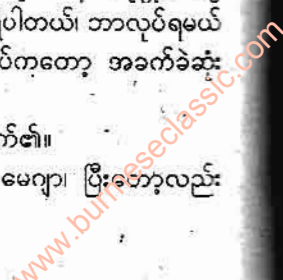
“ဒါနဲ့တောင် မင်းက...”

ဂရင်းက ကပျာကယာ ဝင်ပြောလိုက်၏။

“ကျွန်တော်ကတော့ စောင့်ပြီး ကြည့်ချင်ပါသေးတယ် ခင်ဗျာ၊ တကယ်လို့ ကျွန်တော် မှားခဲ့သည်ရှိသော် ဘယ်သူ့ကိုမှ ထိခိုက်စေမှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော်က တပ်မတော်ထောက်လှမ်းရေးက ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို အထူးစပယ်ရှယ်သီးခြားညွှန်ကြားထားတာရှိပါတယ်၊ ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာ သူတို့သိကြပါတယ်၊ ခုလုပ်ရမယ့်အလုပ်ကတော့ အခက်ခဲဆုံးအလုပ်ပါ၊ အဲဒါက စောင့်ရမယ့်ကိစ္စပဲ”

အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါက ဖြတ်ခနဲ ပြုံးလိုက်၏။

“အဲဒါကို ကျုပ်က အကျင့်ပါနေပါပြီ မေဂျာ၊ ပြီးတော့လည်း”

ကြာသပတေးနေ့မှာ ကျော့ချ်ကမိပိယံလာတဲ့အခါကျရင့် ကျုပ်က စိတ်မချမ်းသာစရာအလုပ်တစ်ခုကို လုပ်ရဦးမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ခင်ဗျာ”

“သူက မင်းကို တစ်ခုခုပြောသေးသလား”

“မပြောပါဘူး ခင်ဗျာ”

ဂရင်းက ညာပြောလိုက်၏။

“ကျွန်တော်တို့ အဲဒါကို မဆွေးနွေးကြပါဘူး”

“ကျုပ်အနေနဲ့ မလုပ်မဖြစ် လုပ်ရလိမ့်မယ်ဆိုတာ မင်းသိတယ် မဟုတ်လား၊ ကျုပ်တို့ စစ်တိုက်နေတုန်းကနဲ့ မတူဘူး၊ ဝါရှင်တန်က သူ့ကို အရေးယူဖို့ အကြောင်းကြားခဲ့ပေမဲ့ ကျုပ်က သူ့ကို နှစ်ခါလောက် ထိန်းထားခဲ့တယ်၊ ကျော့ချ်ဟာ အရပ်သားဘဝနဲ့ စပ်ဟပ်လို့မရဘူး၊ သူဟာ နူးညံ့သိမ်မွေ့တဲ့ နိုင်ငံတကာ အရေးအခင်းတွေနဲ့ စပ်ဟပ်လို့မရဘူး၊ ကျုပ်ကလည်း မလုပ်ချင်ဘူးဆိုတာ ဘုရားသိပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ . . .”

သူ မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပြီး . .

“မင်းကိုယ်တိုင် ပြဿနာအတော်ခပ်များများနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ အချိန်မှာ ကျုပ်ပြဿနာတွေကို မင်းနားထောင်ချင်လိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်မထင်ဘူး။ မင်းအဆိုပြုတာတွေနဲ့ ပတ်သက်ရင်တော့ ကျုပ်ကလည်း ရာနှုန်းပြည့် သဘောတူညီပါတယ်။ မင်းလိုချင်တဲ့ကိစ္စကို ဘာကြောင့် စာနဲ့ပေနဲ့ရေးပြီး မတင်ပြနိုင်ဘူးဆိုတာကိုလည်း ကျုပ်နားလည်ပါတယ်၊ မင်းရဲ့တွေးခေါ်ပုံကိုလည်း ကျုပ်လေးစားပါတယ်၊ ဟယ်ရီထရူးမင်းက မင်းကို ယုံကြည်စိတ်ချတယ်ဆိုရင် ကျုပ်အတွက် လုံလောက်သွားပါပြီ။ မင်းအစီအစဉ်အတိုင်း ဆက်သာလုပ်၊ အစစအရာရာကို ကျုပ်ဒီကနေတာဝန်ယူမယ်၊ စိတ်မပူပါနဲ့ကွာ”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၊ ပြီးတော့ ကျွန်တော် ဝမ်းနည်းပါ . . .”

“ဝမ်းမနည်းပါနဲ့ကွာ၊ မင်းပြောတာသာ မှန်တယ်ဆိုရင် ကျုပ်က အဲဒါကို လူတိုင်းထင်ထင်ပေါ်ပေါ် သိစေချင်တယ်၊ အဲဒါဟာ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကင်ဆာရောဂါတစ်မျိုးလို့ ကျုပ်တို့ဆီက ဖြတ်ထုတ်ပစ်လိုက်ချင်တယ်၊ ဆက်သာလုပ် မေဂျာ၊ ကျုပ်က ထပ်လုပ်ပေးစေချင်တာရှိရင် မင်းထပ်သာပြော”

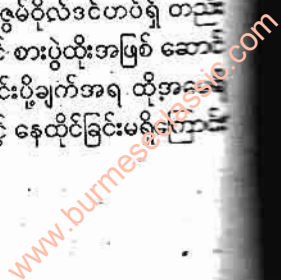
ဂရင်းက မတ်တတ်ရပ်ပြီး အလေးပြုလိုက်၏။ ပြန်ဖျက်၍မရအောင် စီစဉ်ပြီးခဲ့လေပြီ။ စောင့်နေဖို့ပဲ ကျန်ပါတော့သည်။

(၂၈)

ဖရန်ဖတ်
(၁၉၄၅) အောက်တိုဘာလ (၃)ရက်

ရုရှအေးဂျင့်များသည် အမေရိကန်ဧည့်သည်တစ်ယောက်နှင့် ပတ်သက်၍ အန္တရာယ်မရှိသော မေးခွန်းများကို လိုက်လံမေးမြန်းကြသည်။ ထိုကဲ့သို့ လိုက်လံမေးမြန်းသူများသည် သူလိုငါလို ဂျာမန်လူမျိုး အရပ် သားများသာဖြစ်ကြသည်ဆိုသောအချက်ကြောင့် သူတို့ကပင် ရှယ်လို့ကို ပထမဦးစွာ ရှာတွေ့သွားကြသည်။ သူတို့၏မေးခွန်းများကို မေးမြန်းခံရ သူများက ရှောရှောရှူရှူဖြေဆိုကြသဖြင့် ရုရှအေးဂျင့်တို့၏ ရှာဖွေမှုက ပို၍ ခရီးရောက်သည်။ အမေရိကန်တို့ကမူ သူတို့၏ ယူနီဖောင်းများနှင့် သူတို့၏ လက်နက်များက အဟန့်အတားဖြစ်နေစေပါ၏။ ဂျာမန်လူမျိုး တို့သည် လွန်ခဲ့သော ဆယ်နှစ်ကစ၍ အကျင့်ပါနေခဲ့ကြသောကြောင့် ယူနီဖောင်းဝတ်ပုဂ္ဂိုလ်များက လိုက်လံမေးခွန်းထုတ်နေသည်ကို မြင်ရ သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရှောင်ပြေးကြလေတော့သည်။ သူတို့စိတ်ထဲတွင် အမေရိကန်စစ်တပ်နှင့် ဂတ်စတာပိုတို့သည် ကွဲပြားခြားနားမှုမရှိပါ။

ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ညနေ ငါးနာရီနောက်ပိုင်းတွင် အိဆင်း နက်ချ်နှင့် မူလာတို့က ရှယ်လီမည်သည့်နေရာ၌ ရှိသည်ကို သိလိုက်ချိန် တွင် မေဂျာဂရင်းထံ ထိုသတင်းရောက်ရှိသွားချိန်ထက် သုံးနာရီခန့် ပိုမော ပေသည်။ အော့ဖင်ဘာချာလင်းစထရက်ဆီးရို ဇွမ်ဗိုလ်ဒင်ဟပ်ရှ် တည်း ခိုခန်းတွင် တည်းခိုလျက်ရှိပြီး ထိုတည်းခိုခန်းတွင် စားပွဲထိုးအဖြစ် ဆောင် ရွက်နေသော သတင်းပေးအမျိုးသမီး၏ သတင်းပို့ချက်အရ ထိုအခါက ကန်သည် တည်းခိုခန်းတွင် ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုးနှင့် နေထိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း သိခဲ့ရသည်။

အိဆင်းနက်ချ်နှင့် မူလာတို့သည် ချက်ချင်းထိုနေရာသို့ လိုက်သွားကြသည်။ ဇွမ်ပိုလ်ဒင်ဟပ်ရှ်သည် ခွင့်ယူလာသော အမေရိကန်စစ်သားများ တည်းခိုလေ့ရှိသော ခပ်ငယ်ငယ်တည်းခိုခန်းတစ်ခုဖြစ်သည်။ ရှယ်လို့ကို ရှာဖွေရန် သိပ်မခက်လှပါ။

ရှယ်လို့သည် စားသောက်ခန်းထဲရှိ ပျဉ်ပြားရှည်ကြီးနှင့် ပြုလုပ်ထားသော စားပွဲတစ်လုံးတွင် ထိုင်နေပြီး အခြားပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်နှင့် ဘီယာသောက်နေသည်။ အိဆင်းနက်ချ်က ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ပြီး နစ်ဒါစထရတ်ဆီးတွင်ရှိနေသော အသံလွှင့်စက်ဆီသို့ ပြန်သွားသည်။ မူလာသည် အခန်းထောင့်ရှိ စားပွဲတစ်လုံးတွင်ထိုင်လိုက်ပြီး အခန်း၏ ဟိုဘက်ရှိ လူသုံးယောက်ကို စောင့်ရင်း နံရံပေါ်မှ တိုင်ကပ်နာရီကြီးကို ကြည့်ကြည့်နေသည်။ သူသည် ထိုသုံးယောက် စကားပြောသည်ကို ကြားနိုင်လောက်သည့် နေရာတွင်ရှိသဖြင့် ကျန်နှစ်ယောက်သည် စာနယ်ဇင်းမှ ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ကြောင်း သူသိလိုက်သည်။ သူတို့ဆွေးနွေးနေသည့်စကားများမှာ ဂျာမနီတွင် အစားကောင်း အသောက်ကောင်းရနိုင်သည့်နေရာကောင်းများအကြောင်းပင်ဖြစ်သည်။

အိဆင်းနက်ချ်သည် တစ်နာရီအတွင်း ပြန်ရောက်လာသည်။ သူသည် မူလာ့နံဘေးရှိ ကုလားထိုင်တစ်လုံးတွင် ဝင်ထိုင်ရင်း သူ့အတွက် ဘီယာနှင့် မူလာ့အတွက် နောက်ထပ်တစ်ခွက် ထပ်မှာပေးသည်။

“အားလုံးစီစဉ်ပြီးခဲ့ပြီ”

အိဆင်းနက်ချ်က ပါးစပ်လှုပ်သည်ဟုပင် မထင်ရစေဘဲနှင့် တိုးတိုးကလေးပြောလိုက်၏။

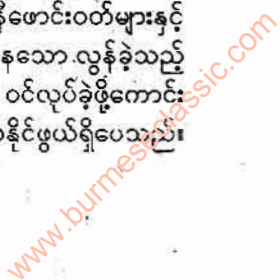
“တစ်နာရီအတွင်း အပြင်ဘက်ကို မော်တော်ကားတစ်စီး ရောက်လာလိမ့်မယ်၊ သူပြန်သွားရင် မော်တော်ကားက လိုက်သွားလိမ့်မယ်၊ သူမသွားရင် ငါတို့အပြင်ဘက်က စောင့်ရလိမ့်မယ်”

“တစ်ညလုံးလား”

“လိုအပ်ရင် နေရမှာပေါ့”

မူလာသည် ပါးစပ်က ရေရွတ်ရင်း ဘီယာကို တစ်ကျိုက်သောက်လိုက်၏။ အိဆင်းနက်ချ်ကတော့ ဘာမှမပြောပါ။ သည်ချာတိတ်တွေ အတူတူချည်းပါပဲ။ ပင်ပန်းဆင်းရဲမှုဆိုတာကို သူတို့ ရေရေလည်လည် နားမလည်ကြပါ။ လမ်းပေါ်တွင် အကိတ်အကိတ် ယူနီဖောင်းဝတ်များနှင့် ငြည့်နှက်နေပြီး နေရာတိုင်းတွင် ဂတ်စတာပိုများရှိနေသော လွန်ခဲ့သည့် နှစ်နှစ်၊ သုံးနှစ်မှစ၍ မူလာသည် ဤလုပ်ငန်းတွင် ဝင်လုပ်ခဲ့ဖူးကောင်းသည်။ ဒါဆိုရင် သူ့အတွက် ငိုချင်းချစရာတွေ ရလာနိုင်ဖွယ်ရှိပေသည်။

*

စစ်ပုလိပ်များက မြို့တွင်းရှိ ဟိုတယ်ပိုင်ရှင်တိုင်းနှင့် တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်တိုင်းကို ထုံးစံအတိုင်း လိုက်လံစစ်ဆေးခဲ့ကြရာ ရှယ်လီသည် ဇွမ်ပိုလ်ဒင်ဟပ်ရှ် တည်းခိုခန်းတွင် ရှိနေကြောင်း သိရသဖြင့် ရေဒီယိုနှင့် အစီရင်ခံလိုက်ကြသည်။ ဤတွင် ထိုသတင်းသည် တပ်မတော်ထောက်လှမ်းရေးမှ ဗိုလ်မှူးကြီးဟောင်း ဝပ်ပီဒေးဗစ်ထံသို့ ညရစ်နာရီမထိုးခင် ရောက်ရှိလာလေတော့သည်။ ဗိုလ်မှူးကြီးဒေးဗစ်က စကေးကြီးကြီးနှင့် ရေးဆွဲထားသော လမ်းပြမြေပုံကြီးကို ကြည့်လိုက်ရာ ထိုတည်းခိုခန်းသည် အက်စ်ပုံသဏ္ဍာန်လမ်းထိပ်တွင်ရှိကြောင်း တွေ့လိုက်ရသည်။ နောက်ထပ်နာရီဝက်ကြာသောအခါ သူသည် ထိုလမ်းအား အပေါ်စီးမှ ထိန်းထားနိုင်သော အဆောက်အအုံများထဲတွင် သူတပည့်များကို နေရာချထားပြီး ဖြစ်သလို စက်သေနတ်တင်ထားသော ဂျစ်ကားတစ်စီးကိုလည်း အသစ်ပြင်ဆောက်ထားသော မီးရထားတံခါးအောက်ရှိ မှောင်ရိပ်ထဲတွင် နေရာချထားပြီးဖြစ်သည်။ ထို့နောက် သူက ရေဒီယိုမှတစ်ဆင့် မေဂျာဂရင်းထံသို့ ခပ်တိုတို ပြောလိုက်သည်။ ထို့နောက် သူသည် သူကဲ့သို့ အမှတ်တိုတပ်မတော်မှ ရိုးရိုးတပ်သား ယူနီဖောင်းကို ဝတ်ဆင်ထားသူ ရဲဘော်နှစ်ယောက်နှင့်အတူ တည်းခိုခန်းထဲသို့ ဝင်သွားပြီး ထောင့်စားပွဲတွင် နေရာယူလိုက်ကြသည်။ သူတို့သည် ခွင့်ယူလာသော အမေရိကန်စစ်သားသုံးယောက်နှင့်တူနေသည်။ ထိုနေရာတွင် ထိုင်၍ ဘီယာသောက်နေသော သူတို့သုံးယောက်ကို မည်သူကမျှ အထူးတလည် သတိမထားမိကြပါ။

သို့တိုင်အောင် ဒေးဗစ်နှင့် သူတပည့်များသည် အချိန်မဖြုန်းကြပါ။ သူတို့သည် အခန်းထဲ၌ ရှိနေသူအားလုံးကို လျှောက်အကဲခတ်လိုက်ကြ၏။

ဒေးဗစ်က ပြောလိုက်သည်။

“အခန်းထောင့်က ဟိုလူနှစ်ယောက်၊ သူတို့က တို့လူကို ထော်တော်စိတ်ဝင်စားနေကြပုံရတယ်”

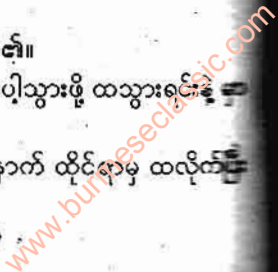
သူတပည့်နှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်ဖြစ်သူ ဆာဂျင်မိုဘ်ကယ်အာဗင်က ဖြေလိုက်၏။

“ကျွန်တော်လည်း အဲဒီလိုပဲထင်တယ်၊ သူတို့ကို အပြင်ခေါ်ထုတ်သွားရမလား”

ဒေးဗစ်က ခပ်တိုးတိုး ပြန်ပြောလိုက်၏။

“သူတို့ထွက်သွားမှ လုပ်ပါ။ မင်း အပေါ့သွားဖို့ ထသွားရင် နေထားခဲ့”

ဒေးဗစ်သည် ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီးနောက် ထိုင်ရာမှ ထလိုက်ပြီး

ရှယ်လီ၏ စားပွဲဆီသို့ပင် စောင်းငဲ့၍ မကြည့်ဘဲ တံခါးပေါက်မှ ထွက် သွားလေတော့သည်။ သို့တိုင်အောင် သူသည် အခန်းကို ဖြတ်လျှောက် ခဲ့ရသော မိနစ်ဝက်အတွင်း သူတို့ပြုလုပ်နေသမျှနှင့် ပြောဆိုနေသမျှတို့ကို မြင်လိုက်၊ ကြားလိုက်ရသည်။ သူတို့သည် 'ပိုင်ပွဲတော်' ဆီသို့ သွားသင့် မသွားသင့် ပြောဆိုနေကြသည်။ သူတို့သည် လမ်းမြေပုံတစ်ချပ်ကို စား ပွဲပေါ်တွင် ချထားပြီး အကောင်းဆုံးလမ်းကို ရွေးချယ်နေကြသည်။

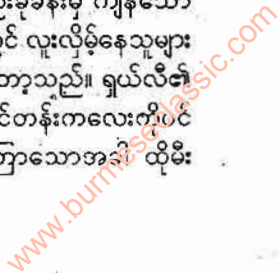
ညဆယ်နာရီတွင် တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင်သည် အခန်းထဲသို့ ဝင်လာ ပြီး ဆိုင်ပိတ်ချိန်ရောက်ပြီဟု ကြေညာလိုက်သည်။ အမေရိကန်စစ်သား များထံမှ ညည်းသံညှည်းသံများ ပေါ်ထွက်လာသည်။ ခပ်ဝဝတုတ်တုတ် ဂျာ မန်ကြီးကလည်း အမေရိကန်စစ်သားတို့က အငြင်းအခုံလုပ်လာကြမည် ဆိုပါက ပို၍ကျေနပ်မည့်ပုံပေါ်လွင်နေသည်။

ထိုသူက အော်ဟစ်လိုက်၏။
“မင်းတို့ သောက်ပြီးရင် အိမ်ပြန်ကြတော့”

ရှယ်လီနှင့် သူ့မိတ်ဆွေနှစ်ယောက်သည် အရက်ခွက်များကို ကုန် အောင် မော့လိုက်ကြပြီး မတ်တတ်ရပ်လိုက်ကြ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက် တ ရှယ်လီကို နှုတ်ဆက်ကြသည်။ အမေရိကန်နှစ်ယောက် အပြင်ဘက် သို့ ထွက်သွားကြချိန်တွင် ရှယ်လီသည် ဆိုင်ပိုင်ရှင်ထံမှ သော့တောင်းပြီး လှေကားဆီသို့ ဦးတည်၍ သွားလေတော့သည်။

ဒေးဗစ်က တပ်ကြပ်ကြီး အာဗင်အား ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ရာ အာ ဗင်သည် အပြင်သို့ ထွက်လိုက်ပြီး သူတို့နောက်ဘက် မလှမ်းမကမ်းမှ လိုက်ပါ သွားသည်။ ကိုက်နှစ်ရာခန့် အကွာအဝေးသို့ ရောက်သောအခါ သူတို့ကို စစ်ပုလိပ်နှစ်ယောက်က တိုးတိုးတိတ်တိတ်ခေါ် သွားပြီး သူတို့က ပြန်လှန်မကန့်ကွက်နိုင်ခင် မော်တော်ကားထဲသို့ သွင်းလိုက်သည်။

ဒေးဗစ်သည် ကောင်တာနောက်မှ ခပ်ဝဝတုတ်တုတ်ဂျာမန်ကြီး အား ခပ်တိုးတိုးလေသံနှင့် အလောသုံးဆယ်ပြောလိုက်သည်။ အံ့အား သင့်သွားသော ဂျာမန်ကြီးခေါင်းညိတ်လိုက်ရာ ဒေးဗစ်နှင့်အတူ တစ်နေ့ လုံးရှိနေခဲ့သော လက်ဖက်နှင့် ဖိလစ်ရီဝန်နှင့် ဒေးဗစ်တို့သည် လှေကား ပေါ်သို့ တိတ်ဆိတ်စွာတက် လိုက်ကြပြီး ရှယ်လီ အခန်း၌သော စကြိုလမ်းတွင် တစ်ဖက်တစ်ချက်စီမှ ပိတ်၍ စောင့်နေလိုက်ကြ၏။ လှေ ကားမီးလုံးကို ဆက်ထွန်းထားသည်။ မကြာမီ တည်းခိုခန်းမှ ကျန်သော နေရာများသည် မှောင်မည်းသွားကြပြီး အိပ်ရာထဲတွင် လူးလို့မနေသူများ ၏ အသံများမှအပ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားလေတော့သည်။ ရှယ်လီ၏ အခန်းနံပါတ်(၁၂) တံခါးအောက်ဘက်မှ မီးရောင်တန်းကလေးကိုပင် သူတို့ မြင်နေရသည်။ နောက်ထပ် နာရီဝက်ခန့်ကြာသောအခါ ထိုမီး

ရောင်ငြိမ်းသွားသည်။ ဒေးဗစ်က သူ့လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်လိုက်၏။ ထိုအချိန်မှာ ည ဆယ့်တစ်နာရီ လေးဆယ့်ငါးမိနစ်ရှိလေပြီတည်း။

*

မီးထွန်းမထားသော လမ်းထဲတွင် ဒမ်းစဘတ်လိုင်စင်နံပါတ်ပြား ကပ်ထားသော အနက်ရောင်ဗောဓိဝက်ဂွန် ကားတစ်စီးရပ်တန့်ထား သည်။ ထိုကားထဲ၌ လူလေးယောက်ထိုင်နေကြသည်။ အပြင်ဘက်တွင် အေးမြနေပြီး ပြတင်းပေါက်မှန်များသည် မကြာခဏဆိုသလို အပြင်သို့ မမြင်ရအောင် နှင်းကြောင့် မှုန်ဝါးသွားတတ်ကြသည်။ ယာဉ်မောင်းသူ ထိုင်ခုံ၌ ထိုင်နေသူသည် စားသောက်ဆိုင်တံခါးဝကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မြင်ရအောင် မှန်ကို နှင်းကာ ကုတ်အကျီလက်နှင့် မကြာမကြာသုတ်ရင်း ပါးစပ်ကလည်း ခပ်တိုးတိုးကျိန်ဆဲနေသည်။

သူက ပြောလိုက်၏။

“ဂါဟတ်ကို သနားလိုက်တာကွာ၊ သူက နောက်ဘက်တံခါးကို စောင့်ကြည့်ရင်း သွေးခဲရရှာလိမ့်မယ်”

မူလာက ခံစားမှုအလျဉ်းမပါဘဲ ပြောလိုက်၏။

“သူ သွေးခဲသွားစမ်းပါစေကွာ၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီလို တာဝန်ယူရသူတွေ ထဲမှာ သူက ပထမဦးဆုံးပုဂ္ဂိုလ်တော့ မဟုတ်ပါဘူး”

သူသည် ကိုယ်ကိုလှည့်၍ အိတ်ထဲမှ စီးကရက်ဗူးကို နှိုက်ယူလိုက် ပြီး မီးညှိလိုက်၏။ သူက ခပ်များများဖွာရွှံက်လိုက်စဉ် တံခါးကို ခပ်ပြင်း ပြင်းခေါက်သံ ပေါ်ထွက်လာသောကြောင့် မီးခိုးသီးသွားပြီး ဆိုးဆိုးရွားရွား ချောင်းဆိုးလေတော့သည်။ နောက်တစ်ကြိမ် ခပ်ပြင်းပြင်းခေါက်သံပေါ် ထွက်လာပြန်သဖြင့် သူက မှန်ကို ချပေးလိုက်၏။ သူ့နာခေါက်အောက် သို့ အမ်သရီး စက်သေနတ်ပြောင်းကို ထိုးသွင်းခံလိုက်ရသဖြင့် သူ့မျက် လုံးများ ပြူးကျယ်သွားကြသည်။

အမေရိကန်လေသံနှင့် ပြောလိုက်သံကို သူ ကြားလိုက်ရ၏။

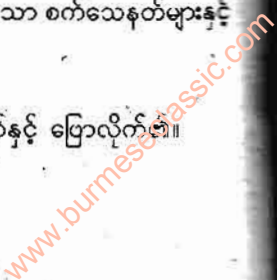
“ကဲ . . . ကိုယ့်လူတို့ တိုးတိုးတိတ်တိတ်ကလေး နေကြပါဗျာ၊ အား လုံးအပြင်ထွက်ကြ”

ကားတံခါးများ ပြုန်းခနဲပွင့်သွားကြသည်။ မော်တော်ကားထဲ၌ ရှိ သူများက သူတို့ပတ်ပတ်လည်တွင် ယူနီဖောင်းဝတ်ပုဂ္ဂိုလ်များရှိနေကြပြီး ထိုပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးက သူတို့အား အကျဉ်းတန်သော စက်သေနတ်များနှင့် ချိန်ထားကြသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

အိဆင်းနက်ချိက အသံခပ်ကျယ်ကျယ်နှင့် ပြောလိုက်၏။

“ခပ်တိုးတိုးပြောစမ်း ကိုယ့်လူ”

ပထမဦးဆုံး စကားပြောခဲ့သော ဆာဂျင်က ပြောလိုက်၏။

“ဒီလမ်းအတိုင်း ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်ကလေးလမ်းလျှောက်သွား ကြမယ်ဆိုရင် ဘယ်သူမှ နာကျင်မှာမဟုတ်ဘူး။ ကဲ သွားကြ”

သူက ထိုလူစုအား လမ်းအတိုင်း ခေါ်ထုတ်သွားစဉ် စားသောက် ဆိုင်နောက်ဘက်ပေါက်၌ စောင့်နေသောဂါဟတ်ပိုက်စံအား နောက်စစ် သားတစ်ယောက်က ကျောကုန်းကို စက်သေနတ်ပြောင်းနှင့် ထိုး၍ လမ်း ထောင့်တွင် ရပ်ထားသော တပ်မတော်သုံး မော်တော်ကားတစ်စီးဆီသို့ ခေါ်သွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

မူလာက အသံခပ်တိုးတိုးနှင့် အဆက်မပြတ်ဆဲရေးတိုင်းထွာရင်း သူ့အသံသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ပို၍ပို၍ ကျယ်လောင်လာလေတော့သည်။ သူ့ကို မော်တော်ကားထဲသို့ ဝင်ခိုင်းလိုက်ပြီး မော်တော်ကား မောင်းထွက် သွားသည့်အချိန်အထိ သူသည် ဆဲဆိုရေရွတ်နေဆဲပင်တည်း။ ထိုကား နောက်ဘက်မှ ဗောဓ်ဝက်ဂွန်ကားလိုက်ပါသွားသည်။ ယခု ထိုဗောဓ်ဝက် ဂွန်ကားကို စုတ်စုတ်မြတ်မြတ်အဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင်ထားသော စစ်သားကလေးတစ်ယောက်က မောင်းနှင်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုည သန်းခေါင်ယံသို့ နီးကပ်လာလေပြီ။ ထိုလမ်းသည် တိတ်ဆိတ်သွားပြန် လေ၏။

*

သူတို့သည် နံနက်တစ်နာရီ မိနစ်နှစ်ဆယ်တွင် ရှေ့မီးဖွင့်ထား သောဂျစ်ကားကို တဝေါဝေါမြည်အောင် မောင်းနှင်ရင်း ဇွမ်ပိုလ်ဒင်ဟပ်ရှ် တည်းခိုးခန်းရှေ့သို့ ရောက်ရှိလာကြ၏။ သူတို့သည် ဂျစ်ကားကို စက် မသတ်ဘဲ ရပ်ထားခဲ့ပြီး တည်းခိုးခန်းပိုင်ရှင်က အိပ်ချင်မူးတူးနှင့် တံခါး ကို လာဖွင့်ပေးချိန်အထိ တံခါးကို တဝုန်းဝုန်းထုနေကြသည်။ တည်းခိုးခန်း ပိုင်ရှင်သည် ခြောက်လုံးပြူးများကို လက်တွင် ကိုင်ထားကြသော စစ်ပုလိပ် နှစ်ယောက်အား မြင်လိုက်ရသဖြင့် ချက်ချင်းလက်မြောက်လိုက်၏။ သူ တို့က ပိုင်ရှင်ကို နောက်ဘက်ထဲသို့ ပြန်တွန်းပစ်လိုက်သည်။

သူတို့နှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်က ဂျာမန်ဘာသာနှင့် မေး လိုက်၏။

“မင်းဆီမှာ ရှယ်လီဆိုတဲ့လူရှိတယ်။ ဘယ်အခန်းလဲ”

လမ်း၏ ဟိုဘက်၊ ထိုတည်းခိုးခန်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင်ရှိ သော နေအိမ်မှ မေဂျာဂရင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

“ဒါ ရော်ဂျာနဲ့ ဂီလ်ချီရီတို့ပဲ။ ကဲ သွားကြရအောင်”

တည်းခိုးခန်းပိုင်ရှင်က ပြောလိုက်၏။

“ဆယ့်နှစ်”

အရပ်ခပ်မြင့်မြင့်စစ်ပုလိပ်က သူ့ကို ငေါက်လိုက်သည်။

“မင်း ဒီမှာနေခဲ့”

သူတို့သည် လှေကားထစ်များကို နှစ်ထစ်စီ နင်း၍ တက်သွားကြပြီး စကြိုလမ်းထဲသို့ ရဲရဲတင်းတင်း ဝင်သွားကြ၏။ ခပ်ဝဝပုဂ္ဂိုလ်က ညာဘက်သို့ချိုးသည်။ ကျန်တစ်ယောက်က ဘယ်ဘက်သို့ ချိုးသည်။

“ဟောဒီမှာ”

ဂီလ်ချီရီက ပြောလိုက်၏။ အပြင်ဘက်တွင်မူ မေဂျာဂရင်း၏ စစ်သားများသည် လူဖြန့်၍ လမ်းကို တိတ်ဆိတ်စွာ ကျော်ဖြတ်လာကြသည်။ မေဂျာဂရင်းသည် တည်းခိုခန်းတံခါးပေါက်ဆီသို့ တိတ်ဆိတ်စွာ လျှောက်သွားပြီး အဆင်သင့်စောင့်နေလိုက်သည်။ ဂီလ်ချီရီသည် ရှယ်လီ၏ အခန်းကို ပစ္စတိုသေနတ်ဒင်နှင့် ထုနေလေပြီ။

“ရှယ်လီ၊ ဟေ့ ရှယ်လီ”

စကြိုလမ်းထဲမှ တံခါးတစ်ရွက်ပွင့်လာရာ ရော်ဂျာက သေနတ်ကို အပေါ်သို့ မြှောက်လိုက်ရင်း ကိုယ်ကို ချာခနဲလှည့်လိုက်၏။ သူက အော်လိုက်သည်။

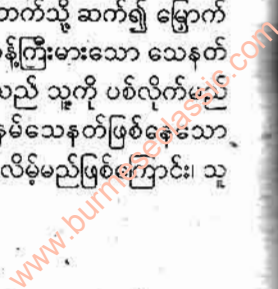
“ဒါ စစ်ပုလိပ်တွေကွ၊ အခန်းထဲကို ပြန်ဝင်စမ်း”

ထိုအချိန်တွင် ဗိုလ်မှူးကြီးဒေးဗစ်က စတင်လှုပ်ရှားလိုက်၏။ သူလှုပ်ရှားလိုက်သည်မှာ မိနစ်ဝက်ခန့် သိပ်စောသွားပုံရသည်။ မေဂျာဂရင်း လှေကားခြေရင်းသို့ ရောက်ရှိချိန်တွင် လမ်းပေါ်မှ စစ်သားများအား အောက်ဘက်ရှိ အခန်းထဲသို့ ပြေးဝင်လာကြရန် အချက်ပြမှုဖြစ်သော မီးလုံးများအားလုံးကို ဗိုလ်မှူးကြီးဒေးဗစ်က ဖွင့်ပစ်လိုက်၏။ စစ်ပုလိပ်နှစ်ယောက်သည် အံ့အားသင့်မှုကြောင့် ပါးစပ်ကို တင်းတင်းစေ့ရင်း ချာခနဲလှည့်လိုက်ကြသည်။ သူတို့၏သေနတ်များကလည်း အပေါ်သို့ အလိုအလျောက် မြောက်တက်လာကြသည်။

“မလုပ်နဲ့ ရော်ဂျာ”

ဗိုလ်မှူးကြီးဒေးဗစ်သည် အသံကုန်အော်ဟစ်လိုက်ပြီး သူ့ဘက်ခြမ်းမှ စကြိုလမ်းထဲသို့ တစ်ဟုန်ထိုးပြေးဝင်လာသည်။ လှေကားခြေရင်းတွင်ရှိနေသော မေဂျာဂရင်းသည် သူ့နောက်ကျသွားပြီဖြစ်ကြောင်း သိသိနှင့်ပင် ပါးစပ်က ကျိန်ဆဲရင်း လှေကားပေါ်သို့ ပြေးတက်လာ၏။

ရော်ဂျာက သေနတ်ပြောင်းကို အထက်ဘက်သို့ ဆက်၍ မြှောက်နေဆဲဖြစ်ရာ ဒေးဗစ်သည် အမြောက်ပြောင်းဝခန့်ကြီးမားသော သေနတ်ပြောင်းကို မြင်နေရသည်။ ပြီးတော့ ရော်ဂျာသည် သူ့ကို ပစ်လိုက်မည် ဆိုပါက ထိုသေနတ်မှာ သုံးငါးခုနစ် မက်ဂနမ်သေနတ်ဖြစ်နေသောကြောင့် ဤအကွာအဝေးတွင် သူ့လွင့်ထွက်သွားလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သူ

သေရလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် သူ့အနေနှင့် ပြေး
 စရာမြေမရှိတော့သောကြောင့် ရှေ့သို့ ဆက်တိုးလာရင်း အမ်သရီးရှင်ဖယ်
 ဇီခလုတ်ကို ဆွဲလိုက်သည်။ သူ့သေနတ်နှင့် ရော်ဂျာဇီသေနတ်တို့သည်
 တစ်ပြိုင်နက်တည်း ပစ်လိုက်ကြသည်။ ထိုအချိန်မှပင် ဖိလစ်ရှိုဝန်က
 နှစ်ကိုက်ထက် ပိုမဝေးသောနေရာမှ လှမ်း၍ ပစ်ခတ်လိုက်လေ၏။ ပြီး
 တော့ ထိုအချိန်မှပင် ရှယ်လီဆိုသောပုဂ္ဂိုလ်သည် တံခါးကို ဖွင့်လိုက်
 လေတော့သည်။ ရော်ဂျာပစ်လိုက်သည့် တစ်ချက်တည်းသော သေနတ်
 ကျည်ဆန်က ဗိုလ်မှူးကြီးဒေးဗစ်ကို ဘေးဘက်သို့ လွင့်စဉ်သွားစေပြီး
 ကြောက်စရာကောင်းလှသော ဒသမသုံးငါးခုနှစ် ကျည်ဆန်က ဒေးဗစ်၏
 ဦးခေါင်းတစ်ခြမ်းကို ဖဲ့ထုတ်သွားလေရာ နံရံပေါ်တွင် သွေးများပေကျ
 ကုန်လေတော့သည်။

ရိုဝန်၏ အမ်သရီးရှင်ဖယ်မှထွက်လာသော ကျည်ဆန်များက
 ရှယ်လီ၏တံခါးပေါက်တွင်ရပ်နေသော ဂီလ်ချီရီကို အစုလိုက် အပြုံလိုက်
 ထိမှန်ကြသည်။ ဤတွင် ရော်ဂျာအသုံးပြုသည့်သေနတ်မျိုးကို ကိုင်ထား
 သော ဂီလ်ချီရီ၏လက်ညှိုးသည် သေနတ်မောင်းကို ဆွဲမိလျက်သား
 ဖြစ်သွားရလေတော့သည်။ နှစ်ပေအကွာအဝေးမှဆိုပါက ဒသမသုံးငါး
 ခုနှစ်မက်ဂနမ်သေနတ်မှ ထွက်လာသောကျည်ဆန်သည် ဆင်တစ်ကောင်
 ကို တုန်းခနဲ လဲသေစေမည်ဖြစ်သည်။ သေအံ့ဆဲဆဲ ဂီလ်ချီရီက သေနတ်
 မောင်းကို ဆွဲလိုက်မိသောကြောင့် ထိုသေနတ်ကျည်ဆန်က ခပ်ပိန်ပိန်
 ပါးပါး ရှယ်လီကို အမြန်မောင်းနှင်လာသော ထရပ်ကားတစ်စီးက ဝင်
 တိုက်လိုက်သည့်အလား ကြွတက်သွားစေပြီး နောက်ဘက်သို့ နောက်ပြန်
 လဲကျသွားလေ၏။ သူ့ရင်ဘတ်ပေါ်တွင်လည်း လူတစ်ယောက်၏ လက်
 သီးဆုပ်လောက်ရှိသော ကျည်ဆန်ပေါက်ကြီး ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

သွေးဆောင်းစီးခဲ့ရသော ထိုအဖြစ်အပျက်သည် မေဂျာဂရင်း လှေ
 ကားဆယ့်လေးထပ်ကို အပြေးအလွှားနင်းတက်လာနေသော အချိန်ပိုင်း
 ကလေးအတွင်းတွင် ဖြစ်ပွားခဲ့ပါသည်။ သူ စကြိုလမ်းထဲသို့ ရောက်ရှိ
 လာသောအခါ ချွေးနံ့၊ သွေးနံ့၊ ကော်ဒိုက်ယမ်းနံ့တို့ အထဲသို့ ရောက်ရှိ
 လာသည်သာမက သူ့ပတ်လည်မှ အနိဋ္ဌာရုံများကို စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာစွာ ငေး
 ကြည့်နေသော လက်ဖတင်နင်ရိုဝန်ကို တွေ့လိုက်ရလေတော့သည်။

“ငါ့လူတို့ လုပ်ကြစမ်းကွာ”

လှေကားပေါ်သို့ စစ်သားများ ပြေးတက်လာချိန်တွင် မေဂျာဂရင်း
 က အော်လိုက်သည်။

“လူနာတင်ကားကို အမြန်ဆုံးခေါ်စမ်း”

မေဂျာဂရင်းသည် ရော်ဂျာနံဘေးသို့ ဒူးထောက်၍ ထိုင်ချလိုက်၏။ ရော်ဂျာသည် မမြင်တော့သောမျက်လုံးများနှင့် မေဂျာဂရင်းကို မော့ကြည့်နေသည်။ သူသည် ရှင်နေဆဲပင်ဖြစ်သော်လည်း အသက်ငွေ့ငွေ့သာ ရှိတော့သည်။ ရော်ဂျာက ဗိုလ်မှူးကြီးဒေးဗစ်အား ပစ်သတ်လိုက်ချိန်တွင် ဒေးဗစ်က ရော်ဂျာ၏ရင်ဘတ်ထဲသို့ ဒသမလေးဆယ့်ငါး ကျည်ဆန်ငါးတောင့်ကို သေသေသပ်သပ်ကလေး အတန်းလိုက် ပစ်သွင်းနိုင်ခဲ့သည်။ မေဂျာဂရင်းက စုတ်ပြတ်နေသောအသားများနှင့် မည်းညစ်နေသောသွေးတို့ကို မကြည့်မိအောင် သတိထားပြီး မျက်နှာလွှဲနေလိုက်သည်။ ရော်ဂျာ၏ နှုတ်ခမ်းများသည် တလှုပ်လှုပ်ဖြစ်နေသဖြင့် ရော်ဂျာပြောနေသောစကားကို ကြားရအောင် သူ ခေါင်းငုံ့၍နားထောင်လိုက်သည်။ သူသည် စကားလုံးကို ကြားလိုက်ရသည်ဟု ထင်မိသော်လည်း ရော်ဂျာ၏ ကြိုးစားမှုမှာ ယိုယွင်းပျက်စီးနေသော သူ့ခန္ဓာကိုယ်အတွက် မခံနိုင်လောက်အောင် ပြင်းထန်နေသည်။ ဂရင်းက သူ့ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်သို့ ခေါင်းငုံ့လိုက်ချိန်တွင် ရော်ဂျာ အသက်ရှူရပ်သွားပြီး သေဆုံးသွားလေတော့သည်။ မေဂျာဂရင်း ဖြည်းဖြည်းစွာ ပြန်ရပ်လိုက်၏။ စစ်သားများသည် အလောင်းများကို ငေးမောကြည့်ရှုရင်း သူ့နောက်ဘက်တွင် ရပ်နေကြသည်။

သူက ခပ်ငေါက်ငေါက်ပြောလိုက်၏။

“တော်လောက်ပြီကွာ၊ တော်လောက်ပြီ၊ ဟိုလူတွေကို သူတို့အခန်းတွေထဲ ပြန်ဝင်ခိုင်းလိုက်၊ အပြင်မှာ အဆီးအတားတစ်ခုလုပ်လိုက်ဟေ့ ရဲဘော်၊ မင်းက ရေဒီယိုရှိတဲ့ နေရာသွားပြီး အကူအညီထပ်ရအောင် ဝံ့ကောင်းလေကွာ၊ ခပ်မြန်မြန်လုပ်စမ်း”

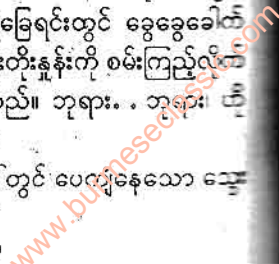
“ဟုတ်ကဲ့ပါ ခင်ဗျ”

ထိုစစ်သားသည် အော်ဟစ်ပြီး လှေကားမှ ဆင်းပြေးသွားလေတော့သည်။

“ဒီလူကတော့ ခုထက်ထိ မသေသေးဘူး ဆရာ”

ရှယ်လီ၏အခန်းထဲသို့ ဝင်သွားသော ဆာဂျင်က ခပ်တိုးတိုးကလေးပြောလိုက်၏။ မေဂျာဂရင်းသည် သူ၏နှောင့်နှေးမှုအတွက် ကိုယ့်ကိုကိုယ် အပြစ်မတင်မိအောင် ကြိုးစားရင်း အိမ်ခန်းထဲသို့ ဝင်သွားသည်။ ရှယ်လီသည် သွေးစွန်းနေသော နံရံခြေရင်းတွင် ခွေခွေခေါက်ခေါက်ကလေး လဲကျနေသည်။ ဂရင်းက သွေးတိုးနှုန်းကို စမ်းကြည့်လိုက်၏။ အသက်မြှင်းမြှင်းကလေးသာ ရှိတော့သည်။ ဘုရား . . . ဘုရား ဟိုသူနာတင်ယာဉ်က ဘယ်တော့မှ လာမှာလဲ။

မေဂျာဂရင်းသည် သွေးများ၊ နံရံပေါ်တွင် ပေလျှံနေသော သွေး

ကွက်များနှင့် အလောင်းများကို မမြင်ဘဲ သူပတ်ဝန်းကျင်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်၏။ သူက လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်လိုက်သည်။ နံနက် (၁)နာရီ (၃၀)မိနစ်ရှိလေပြီ။ ထိုကိစ္စတစ်ခုလုံးသည် ငါးမိနစ်အတွင်း ဖြစ်ပွားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အကယ်၍သာ ဗိုလ်မှူးကြီးဒေးဗစ်က စက္ကန့်သုံးဆယ်ခန့် စောင့်လိုက်မည်ဆိုပါက သူတို့အားလုံးကို ဖမ်းမိနိုင်မည်ဟု မေဂျာဂရင်းက နာနာကျည်းကျည်း တွေးလိုက်၏။ သူသည် သူ့နာတင်ယာဉ်မှ ဥဩဆွဲသံကို အပြင်ဘက်လမ်းပေါ်မှ ကြားလိုက်ရသဖြင့် ကိုယ်ကို ပြန်မတ်လိုက်၏။ မကြာခင် ဆေးတပ်မှရဲဘော်များ ရောက်လာကြသည်။ ထိုဆေးတပ်မှ ရဲဘော်များသည် သူတို့၏မြင်ကွင်းကို တအံ့တဩကြည့်နေကြသည်။

မေဂျာဂရင်းက ပြောလိုက်သည်။

“ဟိုအထဲမှာဟေ့၊ မင်းတို့က ညင်ညင်သာသာကိုင်ကြ တွယ်ကြပါကွာ”

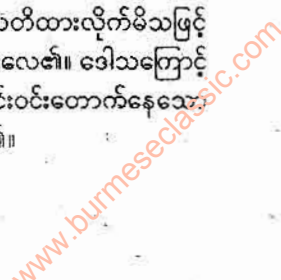
ဆေးတပ်မှ ရဲဘော်များက ဝေဒနာကို တလူးလူးတလွန်လွန်ခံစားနေရပြီး မျက်နှာဆွတ်ဆွတ်ဖြူနေသော ရှယ်လီအား သူ့နာတင်ကတ်ပြားပေါ်သို့ တင်နေကြသည်ကို မေဂျာဂရင်းက စောင့်ကြည့်နေသည်။ ထို့နောက် သူသည် ဆေးတပ်မှ ရဲဘော်များနောက်မှ လှေကားအတိုင်း ဆင်းလိုက်သွားလေ၏။ သူ့တစ်ကိုယ်လုံးမှ ကြွက်သားများသည် စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြစ်မှုကြောင့် နာကျင်နေကြသည်။

ရိုဝန်သည် လမ်းဘေးတွင် မတ်တတ်ရပ်နေသည်။ သူ့နံဘေးတွင် အသံကျယ်ကျယ်လောင်လောင်နှင့် ဂျာမန်လို ဒေါသတကြီးစကားပြောနေသောစားသောက်ဆိုင်ပိုင်ရှင်ရှိနေသည်။

“သူတို့က ကျက်သရေရှိလှသော သူ့အိမ်ထဲသို့ လာရောက်ကြပြီး ဘာဖြစ်လို့ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်က သတ်ဖြတ်နေကြရပါသနည်း။ သူ့ဧည့်သည်များကို မည်သူက ရှင်းလင်းပြောပြမည်နည်း၊ ပျက်စီးသွားသော သူ့ကော်ဇော်များအတွက် မည်သူက ပေးလျှော်မည်နည်း၊ သူသည် တရားဥပဒေကို ရိုသေစွာလိုက်နာသော ဂျာမန်လူမျိုးတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ဤနေရာသို့ လာရောက်၍ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက်သေနှတ်နှင့် ပစ်ခတ်ကြရန် သူတို့တွင် မည်ကဲ့သို့သော အခွင့်အာဏာများရှိပါသနည်း... ”

လက်ဖတင်နင်ရိုဝန်၏ မျက်လုံးများကို သတိထားလိုက်မိသဖြင့် သူ့လေသံသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့်ပျောက်ကွယ်သွားလေ၏။ ဒေါသကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံးတောင့်တင်းနေပြီး မျက်လုံးများ မီးဝင်းဝင်းတောက်နေသော လက်ဖတင်နင်ရိုဝန်က သူ့ဘက်သို့ လှည့်လိုက်၏။

သူက ဂျာမန်လို ပြောလိုက်သည်။

“နားထောင်စမ်းကိုယ့်လူ့ . . ကျုပ် တွေ့ဖူးသမျှ လူတွေထဲက အကောင်းဆုံးပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက် ခုလေးတင် မင်းရဲ့အိမ်စုတ်ကလေးထဲ မှာ အသတ်ခံသွားရတယ်။ မင်း ပါးစပ်ပုပ်ကြီးကို ခုချက်ချင်း မပိတ်ဘူး ဆိုရင် မင်းကို အိမ်ထဲမှာ ထည့်ထားပြီး ဒီတစ်အိမ်လုံးကို ပြာကျအောင် မီးရှို့ပစ်မယ်။ နားလည်တယ် မဟုတ်လား”

ထိုဂျာမန်လူမျိုးက မေဂျာဂရင်းအား လှမ်းကြည့်လိုက်၏။ ဂရင်း ၏ မျက်နှာထားကလည်း သူ့အတွက် အားတက်စရာမရှိပါ။ ပိုင်ရှင်သည် စိတ်ပျက်နာကျည်းသောမျက်နှာထားနှင့် အထဲသို့ ပြန်ဝင်သွားလေတော့ သည်။

မေဂျာဂရင်းက ပြောလိုက်၏။

“စိတ်ကိုလျှော့ချထားစမ်းပါ လက်ဖတင်နှင့်ရာ၊ မင်းတတ်နိုင် သမျှ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီပဲ”

“အင်း သိပ်ဟုတ်တာပေါ့၊ ဂုဏ်ယူလောက်ပါပေတယ်”

ရှိဝန် တုန်တုန်ယင်ယင် ဖြစ်လာသည်။

“မင်းကိုယ်မင်း နိုင်အောင် ထိန်းစမ်း လက်ဖတင်နှင့်”

မေဂျာဂရင်းသည် လက်ဖတင်နှင့်ရှိဝန်အား ထိုကဲ့သို့ ဆက်ဆံ လိုသောဆန္ဒမရှိပါဘဲနှင့် ခပ်ငေါက်ငေါက်ပြောလိုက်၏။

“ဒီမှာ မင်း ဆက်ပြီး တာဝန်ယူစမ်း”

ရှိဝန်သည် ပါးကို အရိုက်ခံလိုက်ရသူကဲ့သို့ ဖြစ်သွားသည်။ သူ့ မျက်နှာသည် ဖြူဖွေးသွားပြီး သူ့ကိုယ်ကို ခပ်မတ်မတ်ဖြစ်အောင် ပြန်ပြင် လိုက်၏။

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ခင်ဗျာ”

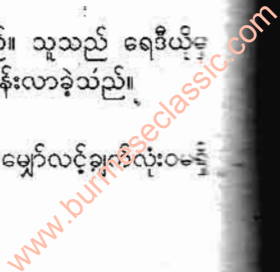
မေဂျာဂရင်းက ပြန်အလေးပြုလိုက်ပြီး သူ့နာတင်ယာဉ်ထဲသို့ ဝင် လိုက်ရာ သူ့နာတင်ယာဉ်သည် ဝေါခနဲ မောင်းထွက်သွားလေတော့သည်။ သူသည် တစ်လမ်းလုံး ရှယ်လီနီဘေးတွင် ရှိနေခဲ့သည်။ ရှယ်လီပြောသည့် စကားကို ကြားရအောင် သူ ခေါင်းငုံ့ထားသည်။ သူတို့ ဆေးရုံကိုရောက် ကြသောအခါ ရှယ်လီသေဆုံးသွားသည်။ မေဂျာဂရင်းသည် အဘိုးကြီး အိုတစ်ယောက်ကဲ့သို့ သူ့နာတင်ယာဉ်ထဲမှာ ထွက်လာပြီး အလောင်းအား ဆေးရုံထဲသို့ ယူသွားကြသည်ကို စောင့်ကြည့်နေသည်။

“ဂျင်မာ သူ သေပြီလား”

ချာလီဂရော့စ်က မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သူသည် ရေဒီယိုမှ တစ်ဆင့် သတင်းရရှိသောကြောင့် ဆေးရုံသို့ တန်းလာခဲ့သည်။

မေဂျာဂရင်းက ဖြေလိုက်၏။

“သူ သေပါပြီဗျာ၊ အဲဒီဒဏ်ရာနဲ့ဆိုတော့ မျှော်လင့်ချက်လုံးဝမရှိ”

ပါဘူး”

“သူ တစ်ခုခုကိုများ ပြောသွားသေးသလား”

“ပြောတယ်၊ ဒါပေမဲ့ လုံးဝအဓိပ္ပာယ်မရှိပါဘူး”

“ပြောပြစမ်းပါဦး”

“ဒါကြောင့် သူက ချက်လက်မှတ်ကို ငွေသားနဲ့ လဲခိုင်းတာကိုး
လို့ သူက ပြောသွားတယ်”

ဂရော့စ်က ပြောလိုက်၏။

“ခင်ဗျားပြောတာ မှန်တယ်၊ အဲဒါ လုံးဝအဓိပ္ပာယ်မရှိဘူး”

(၂၉)

ဖရန့်ဖတ်

(၁၉၄၅) အောက်တိုဘာလ (၄)ရက်

“ဟောဒီမှာ သူလာပြီ”

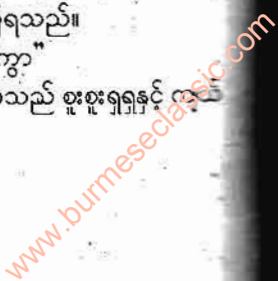
တစ်ယောက်ယောက်က ပြောလိုက်သဖြင့် သတင်းထောက်များသည် ကမ်ပီယံလာနေသောတံခါးပေါက်ဆီသို့ စုပုံတိုးဝှေ့ပြီး သွားကြလေတော့သည်။ ဓာတ်ပုံသတင်းထောက်များသည် စုပုံတိုးဝှေ့နေသော လူအုပ်ကြီး၏ ခေါင်းပေါ်တွင် ကင်မရာများကို မြှောက်ထားကြပြီး ပူနေသော လျှပ်တစ်ပြတ်မီးလုံးများက လွတ်နေသော မျက်နှာများ၊ အဝတ်အစားများနှင့် ကင်းလွတ်နေသောလက်များ စသည်တို့နှင့် ထိမိ ခိုက်မိကြသဖြင့် ဆဲဆိုရေရွတ်နေကြသည်။ စစ်ပုလိပ်များခြံရံ၍ လှေကားပေါ်၌ ဆင်းလာသောကမ်ပီယံအား တိုးဝှေ့နေသော သတင်းထောက်များက နေ့နိုင်သားနိုင်အောင် မှတ်ချက်ပေးပါဟု အော်ဟစ်တောင်းဆိုနေကြသည်။ စစ်ပုလိပ်များက သတင်းထောက်များကို နောက်ဘက်သို့ ပြန်တွန်းနေကြသည်။

ကမ်ပီယံ၏မျက်နှာသည် ဖြူဖွေးနေပြီး တည်တည်ကြီးဖြစ်နေသည်။ သူသည် ချောင်ပိတ်ပြီး အဖမ်းခံလိုက်ရသော နွားသိုးတစ်ကောင်ကဲ့သို့ တုံ့ခနဲရပ်သွားသည်။ သတင်းထောက်များသည် နောက်ဘက်ထဲတွန်းအားကို ပြန်ခုခံပြီး အတင်းတောင့်ထားကြရသည်။

“နောက်ဆုတ်ပြီး လမ်းဖယ်ပေးကြစမ်းကွာ”

ကမ်ပီယံက အော်ဟစ်လိုက်၏။ သူ့အသံသည် စူးစူးရှရှနှင့် ကျယ်ကျယ်လောင်လောင်ဖြစ်နေသည်။

“လုပ်စမ်းပါ ဂျင်နရယ်ကြီးရာ”

သတင်းထောက် တစ်ယောက်က လှမ်းအော်လိုက်၏။

“အိုက်က ခင်ဗျားကို ဖြုတ်ပစ်လိုက်သလား”

ကမ်ပီယံ၏မျက်နှာ ပွေးပွေးဖြူသွားသည်။ သူ့ရှေ့ဘက်၌ ရှိနေသူများသည် ကမ်ပီယံက လက်သီးနှင့်လှမ်းထိုးလိုက်မည်ကို စိုးရိမ်သဖြင့် နောက်ဘက်သို့ ပြန်တိုးလိုက်မိကြ၏။ ကမ်ပီယံသည် သူ့ကိုယ်ကို ကြီးစား၍ ထိန်းလိုက်ရကြောင်း သူတို့ မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။

“(၁၆၀၀)နာရီကျရင် တရားဝင် ကြေငြာချက်တစ်စောင် ထုတ်ပြန်လိမ့်မယ်၊ ကျုပ်မှာ ပြောစရာ ဒါပဲရှိတယ်”

သတင်းစာဆရာများက ကမ်ပီယံအား လှမ်းအော်ဟစ်ပြီး မေးမြန်းနေကြစဉ် ကမ်ပီယံသည် စစ်ပုလိပ်များကို နံဘေးသို့ တွန်းဖယ်ပစ်လိုက်ပြီး အိုင်ဂျီဖာဘင် အဆောက်အအုံရှေ့၌ စက်နှိုးပြီး ရပ်ထားသော မာစီဒီးစ် မော်တော်ကားထဲသို့ ဝင်လိုက်သည်။

“ငါ့ကို ဒီနေရာနဲ့ လွတ်ရာကျွတ်ရာကို မောင်းပို့စမ်းကွာ”

ကမ်ပီယံက အော်ဟစ်လိုက်၏။ သူနှင့် နီးနီးနားနား၌ ရှိနေသူများသည် ကမ်ပီယံ၏မျက်လုံးထဲ၌ မျက်ရည်စများရှိနေသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ကြရ၏။ မော်တော်ကားသည် ဝေါခနဲမောင်းနှင်ထွက်ခွာသွားသဖြင့် သတင်းထောက်များက နောက်ဘက်သို့ ဖယ်ပေးလိုက်ကြရသည်။ မာစီဒီးစ်မော်တော်ကားသည် ထိုနေရာမှ ခုန်ထွက်သွားပြီး ယာဉ်မောင်းက အော်တိုဘန်းအဝေးပြေးလမ်းကြီးဆီသို့ ဦးတည်၍ မောင်းနှင်သွားလေတော့သည်။

စတုတ္ထထပ်တွင်ရှိနေသော မေဂျာဂျိမ်းစ်ဂရင်းသည် မော်တော်ကားပျောက်ကွယ်သွားသည်အထိ ငေးကြည့်နေသည်။ သူက အလေးပြုသည့်ပုံစံနှင့် နဖူးကို လက်နှင့် ထိလိုက်၏။

“ကောင်းကောင်း ငှက်ပစ်နိုင်ပါစေ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရယ်”

ကမ်ပီယံ အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါနှင့် နောက်ဆုံးမတွေ့မီ မေဂျာဂရင်းသည် ထိုနေ့ခပ်စောစောပိုင်းက ကမ်ပီယံအား တွေ့ဆုံနှုတ်ဆက်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ကမ်ပီယံသည် သူ ကြုံတွေ့ရတော့မည်ကိစ္စကို ဦးနှောက်ထဲမှ ဖယ်ရှားထားချင်သောကြောင့် တစ်ဦးတစ်ယောက်နှင့် စကားစမြည် ပြောဆိုနေရသည်ကို ဝမ်းသာနေသည်ဟု မေဂျာဂရင်းက ရိပ်မိလိုက်သဖြင့် လွန်ခဲ့သော ညက အဖြစ်အပျက်နှင့် သူ မည်ကဲ့သို့ ခြေရာခံနိုင်ခဲ့ပုံတို့ကို ပြောပြလိုက်သည်။

ကမ်ပီယံက မေးလိုက်၏။

“မင်းက ရော်ဂျာအကြောင်း သိနေခဲ့တယ်ပေါ့”

“မှန်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ အဲဒါက ကျွန်တော်ရဲ့ အကောင်းဆုံးငှက်ပဲ”

ပါ။ စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုတစ်လျှောက်လုံး ကျွန်တော်တို့က ရက်ဖာတီရဲ့စာကို တွေ့တဲ့အချိန်ကစပြီး ရော်ဂျာရဲ့နာမည်ကို တစ်ခါမှထုတ်ဖော်ပြီး မပြောခဲ့ပါဘူး။ သူ့ကို တစ်ချိန်လုံး စောင့်ကြည့်နေခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူက တစ်ချက်မှ မမှားခဲ့ဘူး။ ကျွန်တော်တို့ တအံ့တဩဖြစ်ရတဲ့ကိစ္စကတော့ ဒီကိစ္စမှာ ဂီလ်ချီရီပါဝင်နေတဲ့ကိစ္စပဲ။ အဲဒါကိုတော့ ကျွန်တော်တို့ ကြိုမသိခဲ့ပါဘူး။”

“ရွှေတွေပျောက်တဲ့ကိစ္စမှာ သူတို့နှစ်ယောက်လည်း ပါဝင်ပတ်သက်နေတယ်လို့ မင်းထင်တယ်မဟုတ်လား။”

“ဘယ်အဆင့်အထိ ပတ်သက်တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ မသိပေမယ့် ပတ်သက်နေစရာအကြောင်းတွေကတော့ လုံလုံလောက်လောက် ရှိနေပါတယ်။ ဘာပဲပြောပြော အဲဒါဟာ တပ်မတော်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဆက်လိုက်ရမယ့်သဲလွန်စတစ်ခုပဲပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ဆက်စပ်ကြည့်ရဦးမယ့် ဟာကွက်တွေကတော့ တစ်ပုံတစ်ပင်ကြီးရှိနေတုန်းပဲ။”

ကမ်ပီယံခေါင်းညိတ်လိုက်၏။ သူသည်လည်း မေဂျာဂရင်းလိုပင် တပ်မတော်ထောက်လှမ်းရေးသည် နှေးကွေးသော်လည်း ဇွဲနဘဲကြီးစွာနှင့် လိုက်လံထောက်လှမ်းတတ်ကြောင်း သူသိထားပါသည်။ ထိုကိစ္စနှင့် သက်ဆိုင်သော စုံစမ်းစစ်ဆေးချက်များသည် ဖိုင်တွဲထဲ၌ ဆက်ရှိနေလိမ့်မည် ဖြစ်ပြီး တစ်နေ့သောအခါတွင် တစ်နေရာရာ၊ တစ်ချိန်ချိန်၌ တစ်ယောက်က အားလုံးကို ပုံဖော်ပေးနိုင်မည့် ကွင်းဆက်ကလေးတစ်ခု သို့မဟုတ် သဲလွန်စကလေးတစ်ခုတို့ကို ရှာတွေ့လာပေလိမ့်မည်။

ကမ်ပီယံက ပြောလိုက်၏။

“မင်းလုပ်ခဲ့တဲ့ အလုပ်ဟာ တကယ်ပြောင်မြောက်ပါပေတယ် သားရယ်။”

“ကျွန်တော်ကလည်း အဲဒီလိုပဲ ထင်မိပါတယ်။”

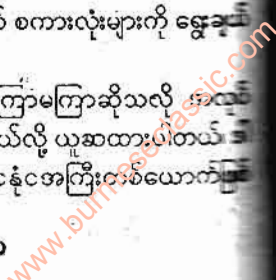
“မင်းကတော့ သိပ်ဝမ်းသာနေပုံ မရဘူး။”

မေဂျာဂရင်း၏အမူအရာတွင် တစ်ခုခုကို မကျေနပ်သလို ဖြစ်နေကြောင်း ကမ်ပီယံက ရိပ်မိသဖြင့် ဖွင့်မေးလိုက်၏။

“ခုကိစ္စဟာ သိပ်လွယ်ကူလွန်းနေပါတယ်။ နတ်တို့ဖန် ရေထန်အသင့်၊ ကြာအသင့်ဆိုသလို ဖြစ်နေလွန်းလှတယ်။”

ဂရင်းက သူပြောလိုသည့်ကိစ္စအတွက် စကားလုံးများကို ဧွေ့ချယ်၍ ပြောဆိုလိုက်သည်။

“ရှယ်လီဟာ မာဖီးယားအတွက် မကြာမကြာဆိုသလို အလယ်လုပ်ပေးရတဲ့ ထိပ်တန်းကြေးစားသမားဖြစ်မယ်လို့ ယူဆထားပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တည်းခိုခန်းမှာတော့ သူဟာ တကယ့်ငန့်ငအကြီးဝမ်းယောက်ကြီး

နေတယ်၊ ရုရှတွေက သူ့ကို ရှာတွေ့သွားကြတယ်”

“သူတို့က ရှယ်လိုကို နိုင်ငံရေးရည်ရွယ်ချက်နဲ့ လိုချင်တာထင်ပါရဲ့”

“မှန်ပါတယ် ခင်ဗျာ၊ တကယ်လို့ သူတို့က ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ဖို့အတွက် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအိုက်ဆင်ဟောင်ဝါရဲ့ ထိပ်ပိုင်းလက်အောက်အရာရှိတစ်ယောက်က ငှားရမ်းခဲ့ပါတယ်လို့ ဝန်ခံထွက်ဆိုမယ့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ကို ဖော်ထုတ်ပြနိုင်ခဲ့မယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သိက္ခာကို သူတို့က ဂျာမနီမှာ ဘယ်လောက်အထိ ချပစ်နိုင်လိမ့်မယ်ဆိုတာကိုသာ စဉ်းစားကြည့်ပါတော့ခင်ဗျာ”

“သိပ်ဟုတ်တာပေါ့ကွာ၊ ဒါပေမဲ့ ငါ့လို အဘိုးကြီးအိုတစ်ယောက်ကို ရှင်းပစ်ဖို့နည်းလမ်းတွေ အများကြီးရှိပါတယ် သားရယ်၊ အခု မင်းတွေ့ရတော့မယ့် ကိစ္စလိုပေါ့”

မေဂျာဂရင်းက စကားပြောရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။ သို့ရာတွင် တမိပီယံက လက်ကာပြပြီး တားလိုက်သည်။

“တော်ပြီ၊ အဲဒီကိစ္စအကြောင်း မပြောကြဖို့နဲ့လားကွာ၊ တော်တော်ကလေးကြာရင် အဲဒီကိစ္စဖြစ်လာတော့မှာပါကွာ၊ ငါ အသက်ခြောက်ဆယ့်ခြောက်နှစ်ရှိပြီ၊ ဘုရားသခင်ပေးတဲ့အခွင့်အရေးနဲ့ ငါအတတ်နိုင်ဆုံး ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါတယ်၊ မင်းဆောင်ရွက်တဲ့ ကိစ္စမှာ မပြီးပြတ်တာလေးတွေ ရှိချင်ရှိမယ်၊ ရှိချင်မှလည်း ရှိမယ်၊ ဒါပေမဲ့ မင်းလည်း အကောင်းဆုံး ဆောင်ရွက်ခဲ့တာပါပဲ”

ကမိပီယံသည် ထိုင်ရာမှ ထလိုက်ပြီးနောက် သူ့လက်ကို ဆန့်တန်းပေးလိုက်၏။

“မင်းက ငါ့ကို ငှက်ပစ်ခွင့်ပေးတော့မယ်လို့ ငါထင်တယ်ကွာ”

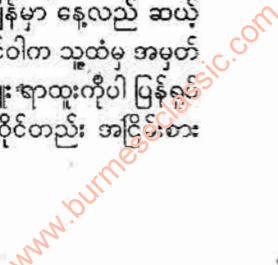
ကမိပီယံက ပြုံးလိုက်သည်။ မေဂျာဂရင်းက ဖြေလိုက်၏။

“မှန်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်က သက်တော်စောင့်တွေကို ပြန်ရုပ်သိမ်းပြီးပါပြီ”

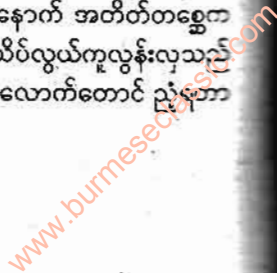
“ဂွဒ်ဘိုင်၊ မေဂျာ”

“ဂွဒ်ဘိုင် ဂျင်နရယ်”

ဂရင်းက ဖြေလိုက်၏။ သူက အလေးပြုလိုက်စဉ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကမိပီယံ အခန်းထဲမှ ထွက်ခွာသွားသည်။ ထိုအချိန်မှာ နေ့လည် ဆယ့်နှစ်နာရီ။ တစ်နာရီထိုးသောအခါ အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါက သူ့ထံမှ အမှတ်တိုးတပ်တော်ကို ပြန်ရုပ်သိမ်းပြီး စစ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဇရာထူးကိုပါ ပြန်ရုပ်သိမ်းလိုက်ရာ ကမိပီယံကို ထိုနေရာမှာပင် တစ်ထိုင်တည်း အငြိမ်းစားပေးလိုက်သလို ဖြစ်ခဲ့ရလေ၏။

ဂရင်း ပြတင်းပေါက်မှ ပြန်လှည့်လာခဲ့သည်။ သူ အမေရိကန်သို့ မပြန်ခင် လုပ်စရာ ကိုင်စရာတွေ အများကြီးကျန်နေသေးသည်။ သူ သည် တပ်မထော်ထောက်လှမ်းရေးအတွက် ရှင်းလင်းဟောပြောပွဲပေါင်းများစွာကို ပြုလုပ်ရပေဦးမည်။ ဥရောပတိုက်တွင်ရှိသော ကွပ်ကဲမှု ဌာနချုပ်များမှ ဂျီတူးများနှင့် ဥရောပတိုက်နှင့် အမေရိကန်တွင်ရှိသော ရေတပ်နှင့် လေတပ်ထောက်လှမ်းရေးဌာနများအတွက် ရှင်းလင်းဟောပြောပွဲများကို ပြုလုပ်ရပေဦးမည်။ သူသည် တိုက်ကြီးသုံးတိုက်တွင် အခြေခံခဲ့သော အမှုတစ်ခု၏ ကြိုးစမုန်သမျှကို နေ့ရက်ဆုံးဆုကြီးပေးသည့်အနေနှင့် ဝါရှင်တန်တွင်ရှိသော အင်္ဂလိပ်အေ၊ အမေရိကန်သမ္မတကြီးနှင့် ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်၊ အင်္ဂလန်မှ အက်စ်အိုင်အက်စ်နှင့် အက်စ်အိုအီးတို့အတွက် အစီရင်ခံစာများကို ရေးသားရပေဦးမည်။ သူသည် အစီရင်ခံစာ ရေးရမည့်ကိစ္စကို တွေးမိသောကြောင့် အသံထွက်၍ပင် ညည်းညူလိုက်မိ၏။ အောက်ထပ်တွင် ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်လာသော အေးဂျင့်များအား စစ်ဆေးနေကြသည်။ ထိုသို့စစ်ဆေးရာတွင် တစ်ယောက်ယောက်က ထုတ်ဖော်၍ ဝန်ခံပြောဆိုသည့်အချိန်အထိ စစ်ဆေးကြမည်ဖြစ်ပြီး ထိုသတင်းကိုလည်း လိုအပ်သလို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်နိုင်အောင် သူ့ထံသို့ ဆက်လက်ပေးပို့ပေးလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။ သူသည် ဥရောပတိုက်ရှိ အမေရိကန်စစ်ဌာနချုပ်၌ ရော်ဂျာနှင့် ဂီလ်ချီရီတို့ ဖွင့်လှစ်သွားသော ဖိုင်တွဲအားလုံးကို လှန်လှော၍ ရစ်ချ်ဘင့်ခဲ(ဘဏ်)မှ ခိုးယူသွားသော ရွှေချောင်းများကိစ္စနှင့် ရှယ်လီကိစ္စတို့တွင် ၎င်းတို့ပါဝင်ပတ်သက်မှုနှင့်သက်ဆိုင်သော သဲလွန်စများကို ရှာဖွေရပေလိမ့်မည်။ သူ ကံအနည်းငယ်ကောင်းသည်ဆိုပါက အမေရိကန်သို့ ခရစ်စမတ်အချိန်လောက်တွင် ပြန်ရောက်နိုင်စရာရှိပေသည်။ သူသည် ဂျင်နီဒေဗီဆန်နှင့်ဆက်သွယ်ပြီး မည်သို့မည်ပုံဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်ကို ပြောပြရန် ဖြစ်နိုင်ကောင်းစရာ ရှိနေပေသည်။ သို့ရာတွင် မဖြစ်နိုင်ပါ။ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ဖွင့်ပြော၍ မဖြစ်နိုင်ပါ။ ဤကိစ္စကို တစ်ယောက်ယောက်က တစ်နေ့နေ့တွင် သိရှိသွားသည့်အချိန်အထိ ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်ဖိုင်တွဲများထဲမှာသာ ထားရှိရပေလိမ့်မည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ ဂျင်နီနှင့် ဆက်သွယ်ခွင့်တော့ရှိပါသည်။ ဂျင်နီသည် ဂီတကို ဝါသနာပါသူဖြစ်ကြောင်း သူ သတိရလာသဖြင့် ဂျင်နီကို ပြဇာတ်တစ်ခုခုသို့ ခေါ်သွားနိုင်မည်ဖြစ်ပေသည်။ ထို့နောက် အတိတ်တစ္ဆေက သူ့ကို ခြောက်လှန့်လိုက်ပြန်၏။ ရှယ်လီသည် သိပ်လွယ်ကူလွန်းလှသည်ဟု သူ့တွေးလိုက်မိသည်။ မင်းက ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်တောင် ညံ့နာလဲ။

ဤတွင် သူဦးနှောက်ထဲ၌ အတွေးတစ်ခု ဖြတ်ခနဲ ဝင်ရောက်လာ
သည်။ ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံ၊ ဇူးရစ်ချ်မြို့မှ ပို့ပေးလိုက်သော ရက်ဖာတီ၏
စာထဲတွင် ကြေးစားလူသတ်သမားအား ဇူးရစ်ချ်၌ ငွေပေးချေခဲ့ရသည့်
ကိစ္စကို ဖော်ပြထားကြောင်း သူ ပြန်သတိရလာသည်။ သို့ဆိုလျှင်...

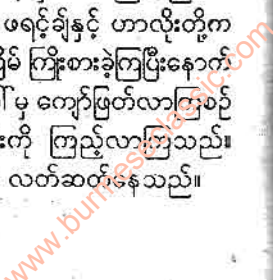
(၃၀)

မန်းဟိန်း

(၁၉၄၅) အောက်တိုဘာလ (၄)ရက်

မာစီးဒီးစ်မော်တော်ကားသည် ပေါ့ပေါ့ပါးပါးယာဉ်ငယ်များ သွားလာအသုံးပြုနိုင်အောင် အင်ဂျင်နီယာတပ်သားများက ပြင်ဆင်ပေးထားသော တံတားပျက်ကလေးပေါ်တွင် တစ်နာရီဆယ်မိုင်နှုန်းနှင့် မောင်းနှင်နေသည်။ ဂျင်နရယ်ကမ်ပီယံသည် ယာဉ်မောင်းသူနံဘေးရှိ ပါဆင်ဂျာထိုင်ခုံတွင် ထိုင်နေသည်။ သူ့မျက်နှာသည် ဖြူဖွေးပြီး ချုံးကျနေသည်။ သူတို့လူစု ဖရန်ဖတ်မြို့ထဲမှ ခပ်ပြင်းပြင်းကလေး မောင်းနှင်၍ ထွက်လာခဲ့ပြီး အဝေးပြေးလမ်း အမှတ်(၃၈)အတိုင်း မန်းဟိန်းသို့ မောင်းနှင်လာကြစဉ် ကမ်ပီယံသည် တစ်ချိန်လုံး စကားမပြောခဲ့ချေ။ နောက်ဘက်ထိုင်ခုံပေါ်တွင် ဒုဗိုလ်မှူးကြီး ဖရင့်ချ်နှင့် ဒုတိယစစ်ဦးစီးမှူး ဒုဗိုလ်မှူးကြီး ပေါလ်ဟာလိုးတို့ ရှိနေကြသည်။ ယာဉ်မောင်းသူမှာ သူတို့သုံးယောက်ငှက်ပစ်ထွက်မည့် စပီးယားမြို့ကလေးသို့ သွားရာတွင် ကမ်ပီယံအသုံးပြုနိုင်အောင် အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါက ထည့်ပေးလိုက်သော အမေရိကန်စစ်ဌာနချုပ်မှ တပ်သားဟင်နရီဖောရက်စ်ပင်ဖြစ်၏။ စပီးယားမြို့သည် ဆယ့်ခုနစ်ရာစုမှ မြို့ငယ်ကလေးတစ်မြို့ဖြစ်ပြီး မြို့ပတ်ပတ်လည်တွင်ရှိသော တောအုပ်များသည် အံ့ဩစရာကောင်းလောက်အောင် ဗုံးဒဏ်နှင့် ကင်းဝေးခဲ့သည်။ ထိုတောအုပ်ထဲတွင် ရစ်ငှက်များ အလွန်ပေါများသည်။ သူတို့သည် ဂိုလ်ဒင်နာအိန်ဂျယ်ဟိုတယ်တွင် အခန်းငှားထားကြသည်။

နောက်ဘက်ထိုင်ခုံတွင် ထိုင်နေသော ဖရင့်ချ်နှင့် ဟာလိုးတို့က ကမ်ပီယံစကားပြောလာအောင် တစ်ကြိမ် နှစ်ကြိမ် ကြိုးစားခဲ့ကြပြီးနောက် လက်လျှော့လိုက်ကြ၏။ သူတို့သည် ရိုင်းမြစ်ပေါ်မှ ကျော်ဖြတ်လာကြစဉ် နောက်ဘက်၌ကျန်ရစ်သော မြို့ပျက်မြင်ကွင်းကို ကြည့်လာကြသည်။ ညနေခင်း၏နေရောင်ခြည်သည် တောက်ပပြီး လတ်ဆတ်နေသည်။

“ရာသီဥတု ကောင်းလိမ့်မယ် ထင်တယ်ကွ”

အတွေးနယ်ထဲ၌ မျောနေသူ ကမ်ပီယံက မမျှော်လင့်ဘဲ ပြောချလိုက်၏။ ဖရင့်ချ်နှင့် ဟာလိုးတို့က တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်က ကြည့်လိုက်ကြပြီး ဟာလိုးက ပခုံးတွန့်လိုက်သည်။

“မှန်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ရာသီဥတု ပိုကောင်းလာပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့လည်း ငှက်တော်တော်များများရလိမ့်မယ်ထင်ပါရဲ့”

“ဟိုတန်တမတ်ကားကလေး တို့နဲ့အတူတူပါလာသလား”

“မှန်ပါတယ် ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ နောက်ဘက်မှာပါ”

ဟာလိုးက ပြောလိုက်ပြီး နောက်ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်၏။ ကမ်ပီယံက ပြောလိုက်သည်။

“ကောင်းတယ်၊ ကောင်းတယ် တို့ဆီမှာ သေနတ်တွေမပါရင် အဲဒီကို သွားတာ အလကားပဲ”

ဖရင့်ချ်က ပြောလိုက်၏။

“စိတ်မပူပါနဲ့ ဂျင်နရယ်၊ သူက ဆရာကို ငှက်တွေနဲ့ ခွဲထားသင့်ဘူးဆိုတာ ကောင်းကောင်းသိပါတယ် ခင်ဗျာ”

“သူသိမှ ဖြစ်မှာပေါ့ကွ”

ကမ်ပီယံက ဒေါသဖြစ်ဟန်ဆောင်၍ ခပ်ပြုံးပြုံးပြောလိုက်သည်။

ယာဉ်မောင်းတပ်သားကလေးသည် နေရာတကာတွင် တောင်ဘက်သို့ ဦးတည်၍ ရပ်တန့်ထားကြသော ထရပ်ကားများအကြားမှ မာစီးဒီးစ်မော်တော်ကားကို ထိန်း၍ မောင်းနှင်နေရစဉ် ကမ်ပီယံသည် ညာဘက်တွင်ရှိသော လု(တ်)ဝစ်တာဖင်မြို့ပျက်ကို ငေးကြည့်နေသည်။

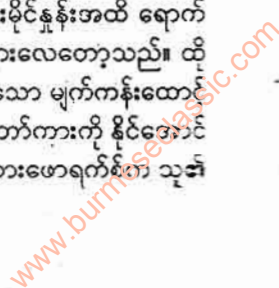
ကမ်ပီယံက ပြောလိုက်သည်။

“အဲဒီအပျက်အစီးတွေကို ကြည့်စမ်းကွာ၊ စစ်ဆိုတာ ငရဲပဲလို့ လူတွေပြောတဲ့စကားကို ငါနားလည်ပါပြီ”

တပ်သားဖောရက်စ်က စက်ရုံကို မြှင့်လိုက်စဉ် ကမ်ပီယံသည် ထိုင်ခုံပေါ်တွင် နောက်မှီ၍ ထိုင်ချလိုက်ပြီး သက်ပြင်းချလိုက်ရင်း ပွင့်နေသော မှန်ပေါက်မှ အပြင်သို့လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

“အဲဒါကြောင့် ငါက စစ်ကို သိပ်သဘောကျနေတာ ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်လိမ့်မယ်”

သူတို့သည် ယခုအချိန်တွင် လေးဆယ့်ငါးမိုင်နှုန်းအထိ ရောက်ရှိလာပြီး သူတို့ရှေ့မှလမ်းသည် ငြိမ်းခနဲ ကွေ့သွားလေတော့သည်။ ထိုထောင့်ချိုးသည် တစ်ဖက်ကို ရုတ်တရက်မမြင်နိုင်သော မျက်ကန်းထောင်ချိုးဖြစ်ပြီး တပ်သားဖောရက်စ်က မာစီးဒီးစ်မော်တော်ကားကို နိုင်အောင် ထိန်းပြီး လမ်းအတိုင်းချိုးကွေ့လိုက်သည်။ တပ်သားဖောရက်စ်က သူ၏

ယာဉ်မောင်းနေရာတွင် ကျင်လည်မှုကို ပီတိဖြစ်နေမိစဉ် သူ့ရှေ့မှ ထရပ်ကားကြီးကို မြင်လိုက်ရလေတော့သည်။ ထိုထရပ်ကားကြီးသည် လမ်းလယ်ခေါင်တွင် ရပ်ထားခြင်းဖြစ်ပြီး သူတို့ရှေ့ဘက် ကိုက်နှစ်ဆယ်ထက် ပိုမဝေးသောနေရာတွင် ရှိနေပေသည်။

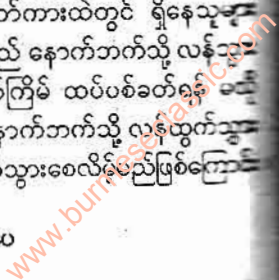
“ဘုရား.. ဘုရား”

သူက အော်လိုက်ပြီး ဘရိတ်ကို နှင်းချလိုက်၏။ ဘရိတ်မိသွားစဉ် မော်တော်ကားသည် နံဘေးဘက်သို့ အနည်းငယ်စွေသွားသည်။ မော်တော်ကားကို ရပ်တန့်ရန် အချိန်မီသေးသည်ဟု သူက တွေးလိုက်မိ၏။

ထိုအချိန်တွင် ကမ်ပီယံ၏လက်နက်ပစ္စည်းများကို တင်ဆောင်လာသော တုန်တမတ်ထရပ်ကားကလေးက မာစီဒီးစ်မော်တော်ကားကို နောက်တည့်တည့်မှ ဝင်တိုက်မိလေတော့သည်။ ယာဉ်မောင်းဖောရက်စ်က ဘရိတ်ကို တအားကုန်နင်းထားသော်လည်း ပို၍ကြီးမားလေးလံသော မော်တော်ကားက ကမ်ပီယံ၏မော်တော်ကားအား အနောက်ဘက်မှ ဝင်တိုက်မိသည့်အချိန်ကို နည်းနည်းကလေးမျှပင် ပြောင်းလဲမှုမဖြစ်စေခဲ့ပါ။ ပိုလ်ချုပ်ကြီး၏ မော်တော်ကားသည် ရှေ့ဘက်သို့ ပေနှစ်ဆယ်ခန့် ခုန်ထွက်သွားပြီး နံဘေးနှစ်ဖက်သို့ အနည်းငယ် ခါယမ်းသွားစေခဲ့သည့်အပြင် ရပ်ထားသောထရပ်ကားကြီး၏ နောက်ဘက်ပိုင်းကို ဝင်ဆောင့်မိလေရာ မာစီဒီးစ်မော်တော်ကား၏ စက်ဖုံးသည် ပို၍ မြင့်မားသော ထရပ်ကားဓာတ်ဆီတိုင်ကီအောက်ဘက်တွင် ငြိနေလေတော့သည်။

*

မော်တော်ကားများ ဝုန်းခနဲ ဒိုင်းခနဲ ရပ်တန့်လိုက်ကြချိန်တွင် ဖရင့်ချ်နှင့်ဟာလိုးတို့သည် မည်သို့မည်ပုံဖြစ်ပျက်နေသည်ကို ရိပ်စားမိလာကြပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ်မှ လူးလဲ၍ ထလိုက်ကြ၏။ ထိုအချိန်တွင် တပ်သားဖောရက်စ်သည် သူ့နောက်ဘက်မှ ခရီးသည်များအား စိုးရိမ်တကြီး လှည့်ကြည့်လိုက်စဉ် လမ်းဘေးရှိတောအုပ်ထူထူထဲ၌ ကိုးယိုးကားယား ရှိုင်ဖယ်တစ်လက်ကို အင်္ဂလိပ်အက္ခရာပိုင်ပုံသဏ္ဍာန်သစ်ကိုင်းခွကြားတွင် မြဲနေအောင်တင်ထားသော လူတစ်ယောက်က သေနတ်မောင်းကို လိုက်လေ၏။ ထိုသေနတ်သည် ဒိုင်းခနဲမြည်ရမည့်အစား ဖြန်းခနဲမြည်သွားပြီး ပတ်ပတ်လည်တွင်ရှိသော သစ်ပင်များကြောင့် သေနတ်သံသည် အုပ်အုပ်ဆိုင်ဆိုင်ဖြစ်သွားသဖြင့် မော်တော်ကားထဲတွင် ရှိနေသူများ မကြားလိုက်ကြချေ။ ကမ်ပီယံ၏ ဦးခေါင်းသည် နောက်ဘက်သို့ လန်သည့်သည်ကို မြင်လိုက်ရသည်။ သူ နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်ပစ်ခတ်ရန် တော့ကြောင်း သူသိလိုက်သည်။ ဦးခေါင်းနောက်ဘက်သို့ လန်ထွက်သွားမှုက ကမ်ပီယံ၏ကျော့ရိုးကို မည်သို့မည်ပုံဖြစ်သွားစေလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း

သူသိလိုက်ပါ၏။

နောက်ဘက်မှ ဝင်အတိုက်ခံလိုက်ရသော ကိစ္စရပ်များတွင် ဥဝမာ
မော်တော်ကားတစ်စီးသည် တစ်နာရီ (၁၅)မိုင်နှုန်းနှင့် အတိုက်ခံလိုက်ရ
သည်ဆိုကြပါစို့။ သာမန်အားဖြင့် (၁၀)ပေါင်ခန့်သာလေးလံသော လူတစ်
ယောက်၏ဦးခေါင်းသည် ထိုစက္ကန့်ပိုင်းလေးတွင် ပေါင်(၁၅၀)ခန့်ဖြစ်သွား
ရလေသည်။ ထိုအခိုက်အတန့်တွင် ဦးခေါင်းသည် အလွန်တရာနူးညံ့သော
ကြိုးတစ်ချောင်းထိပ်တွင် ချည်နှောင်ထားသည့် ပေါင်(၁၅၀)လေးသော
ဘောလုံးတစ်လုံးနှင့်အလားသဏ္ဍာန်တူနေပေသည်။ ထိုဘောလုံးအား
နောက်ဘက်သို့ ပြန်ပစ်လိုက်သည်ကို ခံရသကဲ့သို့ ကမ်ပီယံ၏ဦးခေါင်း
သည် နောက်ဘက်သို့ ဆက်ခနဲလှုပ်ရှားသွားခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ လူသား
များတွင်ဆိုပါက ထိုကြိုးသည် ဦးခေါင်းခွံအောက်ခြေ၌ရှိသော နူးညံ့လှ
သည့် ကျောဆစ်ရိုး ခုနစ်ဆစ်ပင်ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ ကျောဆစ်ရိုးခုနစ်
ဆစ်၌ အားအနည်းဆုံးနေရာများမှာ အပေါ်ဘက်တွင် ကျောဆစ်ရိုးနှင့်
ဦးခေါင်းခွံဆက်သည့်နေရာဖြစ်သည်။ အောက်ဘက်တွင်မူ ခုနစ်ဆစ်
မြောက်ကျောဆစ်ရိုးနှင့် ရှစ်ခုမြောက်ကျောဆစ်ရိုးတို့ဆက်သည့် အဆက်
နေရာပင်ဖြစ်သည်။ ထိုရှစ်ခုမြောက်ကျောဆစ်ရိုးမှာ ပခုံးရိုးနှင့်ဆက်နေ
သော ကျောဆစ်ရိုးပင်ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော ကျောဆစ်
ရိုးကို မည်ရွှေ့မည်မျှအထိ အများဆုံးကွေးနိုင်မည်၊ မည်မျှလောက်ရှိသော
အင်အားကို အများဆုံးခံနိုင်ရည်ရှိမည် ဆိုသောကိစ္စကို တိတိကျကျ တိုင်း
တာတွက်ချက်၍ မရနိုင်ပါ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် လူတစ်ဦးစီ၏ ခန္ဓာ
ကိုယ်တည်ဆောက်ပုံမှာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး နည်းနည်းစီကွဲပြားသွားသော
ကြောင့်ပင်တည်း။ သို့ရာတွင် ယခု မတော်တဆဖြစ်သွားသော ကား
တိုက်သည့်ကိစ္စ၌ ခံလိုက်ရသူသည် ခြောက်ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ်
အဘိုးကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သူသည် မိုင်နှစ်ဆယ်နှုန်းနှင့် နောက်
ဘက်မှ ဝင်အတိုက်ခံလိုက်ရသောကြောင့် ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် သူ့ဦးခေါင်း
သည် ပြင်းထန်သော အရှိန်နှင့် နောက်ဘက်သို့ ခြောက်ဆယ်ဒီဂရီအထိ
လန်ထွက်သွားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

“ဘုရား... ဘုရား”

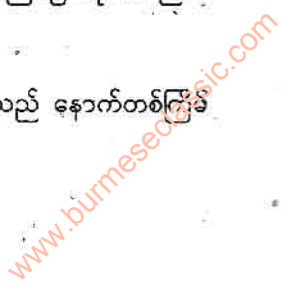
ယာဉ်မောင်းတပ်သားကလေးက တအံ့တဩပြောလိုက်သည်။

“ဘယ်လိုနေသေးလဲ ခင်ဗျာ”

“ဗိုလ်ချုပ်ကြီး”

ဖရင့်ချ်က ဝင်ပြောလိုက်၏။ သူ့လေသံသည် နောက်တစ်ကြိမ်
တွင် ပိုမို၍ အလောသုံးဆယ်ဖြစ်လာသည်။

“ဗိုလ်ချုပ်ကြီး”

ကမ်ပီယံသည် သူတိုင်ခုံပေါ်တွင် ပျော့ပျော့ခွေခွေကြီး လဲကျနေသည်။ သူ့ဦးခေါင်းသည် ဘယ်ဘက်သို့ စောင်းနေပြီး နဖူးပေါ်ရှိ အတွင်းကြေ ကြေသွားသော နေရာမှ သွေးအနည်းငယ်ထွက်နေသည်။ ဦးရေပြားမှ ဒဏ်ရာကြောင့် သွေးများသည် သူ့မျက်နှာ၏ဘေးဘက်သို့ စီးကျနေသည်။

“ပေါလ်”

ဖရင့်ချ်က အော်လိုက်၏။

“နောက်က ထရပ်ကားဆီကို သွားပါ။ အကူအညီတောင်းပါ။ ခပ်မြန်မြန်လုပ်လေဗျာ ချီးမှပဲ”

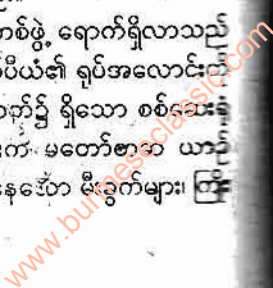
ဟာလိုးသည် ဖရင့်ချ်ကို ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် ပြန်ကြည့်နေသည်။ ထို့နောက် တံခါးကို ကန်ဖွင့်လိုက်ရာ သူသည် ကားထဲမှ ကျွမ်းထိုးမှောက်ခုံ ထွက်ကျမည်ကဲ့သို့ ဖြစ်သွားရတော့သည်။ ထို့နောက် သူသည် နောက်ဘက်မှ ထရပ်ကားမောင်းသူဆီသို့ ပြန်ပြေးလေ၏။ အဆိုပါ ဒရိုင်ဘာသည် ပါးစပ်က အော်ဟစ်ရင်း လက်ကို ဝှေ့ရမ်း၍ သူ့ဆီသို့ ပြေးလာနေသည်။

“ရှေ့က ထရပ်ကားထဲမှာ ဘယ်သူပါသလဲဆိုတာ သွားကြည့်စမ်းရဲဘော်”

ဖရင့်ချ်က ပြောလိုက်၏။ သူသည် အသံကို ထိန်း၍ ရနေလေပြီ။ ဖရင့်ချ်သည် ကားနံဘေးသို့ လျှောက်လာပြီး ပါဆင်ဂျာထိုင်ခုံဘက်မှ တံခါးကို ဆွဲဖွင့်လိုက်၏။ ထိုတံခါးသည် ယာဉ်တိုက်မှုကြောင့် အနည်းငယ် ထိခိုက်သွားသော်လည်း ပတ္တာများ တကျိကျိမြည်ပြီး လွယ်ကူစွာပင် ပွင့်သွားလေတော့သည်။

ဖရင့်ချ်သည် ကမ်ပီယံ၏ ဒိုက်ဆင်ဟောင်ဝါဂျာကင်ကို ကြယ်သီးဖြုတ်လိုက်ပြီးနောက် နှလုံးသွေးခုန်မှုကို စမ်းကြည့်လိုက်၏။ သူသည် ခေါင်မိုးတွင် တပ်ထားသော ယာဉ်မောင်းသူ၏နောက်ကြည့်မှန်ကို ပြင်းထန်သောအားအင်နှင့် ဆောင့်ဆွဲ၍ ဖြုတ်ယူလိုက်ပြီး ထိုမှန်ကို ကမ်ပီယံ၏ သွေးမရှိတော့သောနှုတ်ခမ်းများပေါ်တွင် တေ့ထားပေးလိုက်သည်။ မှန်ပေါ်တွင် ရေခိုးရေငွေ့များ ကပ်ငြိလာခြင်းမရှိတော့ပါ။ ကမ်ပီယံသည် လည်ပင်းရိုးကျိုးပြီး အသက်သေခဲ့ရလေပြီတည်း။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် စစ်ပုလိပ်အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ရောက်ရှိလာသည်အထိ ထိုနေရာတွင် ရပ်စောင့်နေကြသည်။ ကမ်ပီယံ၏ ရုပ်အလောင်းကို ထရပ်ကားတစ်စီးပေါ်တွင်တင်ပြီး ဟိုက်ဒယ်ဘတ်၌ ရှိသော စစ်သေနင်္ဂသို့ ယူဆောင်သွားကြလိမ့်မည်။ စစ်ပုလိပ်များက မတော်စာအ ယာဉ်တိုက်မှုဖြစ်ပွားသောနေရာတွင် လက်ခနဲလင်းနေသော မီးခွက်များ ကြီး

ဖြူများနှင့် အရံအတားပြုလုပ်ခြင်း၊ စပ်စုလိုသောထရပ်ကားနှင့် ဂျစ်ကား ယာဉ်မောင်းများအား ဆက်၍ မောင်းသွားရန် လက်ဝှေ့ယမ်းပြခြင်း စသည်တို့ဖြင့် ထိုနေရာကို တာဝန်ယူ ကွပ်ကဲလိုက်ကြသည်။

သူတို့သည် ထရပ်ကားမောင်းနှင်သူကို ရှာမတွေ့ကြရပါ။ ထို ထရပ်ကားသည် ခိုးယူခံခဲ့ရသော မော်တော်ကားဖြစ်ပြီး လူသူကင်းရှင်း သော ထိုနေရာတွင် ထိုနေ့က လေးနာရီခန့် စွန့်ပစ်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ် ကြောင်း နောက်ပိုင်းတွင် သိလာကြရသည်။ စစ်ပုလိပ်များသည် ပေကြီး များ၊ မြေဖြူများနှင့် မှတ်သားတိုင်းထွာကြသည်။ ယာဉ်မောင်းနှစ်ယောက် ၏ ထွက်ချက်များကို နောက်ဆုံးတွင် သံသယမရှိနိုင်တော့သည့်အနေအ ထားအထိ ရောက်ရှိလာအောင် ထပ်ခါတလဲလဲစစ်ဆေးကြသည်။ ထိုကိစ္စ မှာ ကြေကွဲစရာကောင်းသော အလွန်မိုက်မဲလှသည့် မတော်တဆဖြစ်မှု ပင်ဖြစ်သည်။ ထိုကိစ္စမှာ မည်သူကမျှ ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်စွမ်းမရှိသော ကိစ္စဖြစ်၍ မည်သူ့ကိုမျှ ပြစ်တင်ရန်လည်း မရှိပါ။ သူတို့က မှတ်တမ်း တင်ရန်အတွက် ဓာတ်ပုံများ ရိုက်ယူခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက် မော်တော် ကားများကို ကြီးနှင့်ဆွဲယူသွားကြလေ၏။

*

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကမ်ပီယံကို ဟမ်းမြို့တွင်ရှိသော အမေရိကန်စစ် သင်္ချိုင်းတွင် နဝမမြောက်တပ်တော်မှကျဆုံးသူ ထောင်ပေါင်းများစွာနှင့် အတူ မြုပ်နှံသင်္ဂြိုဟ်ခဲ့သည်။ သူ့အလောင်းကို အာဒင်းနက်စ် ထိုးစစ်ကြီး တွင် ကျဆုံးခဲ့သော ဒုလက်ဖတင်နှင့် ဟာရိုးရှရီဒန်၏ အလောင်းနှင့်ယှဉ် ၍ မြုပ်နှံခဲ့သည်။ ဒုဗိုလ်မှူးကြီး ဂျိမ်းစ်ဟန်ဆယ်ဖရင့်ချ်သည် ဗိုလ်ချုပ် ကြီး၏ ခေါင်းပေါ်တွင် လွှမ်းခြုံပေးခဲ့သော အမေရိကန်အလံကို ဗိုလ်ချုပ် ကြီး၏ဇနီးအား ပေးအပ်ခဲ့သည်။ စစ်သင်္ချိုင်းတွင် လူ့ဆယ့်နှစ်ယောက်ပါ သော သေနတ်ပစ်အဖွဲ့က နေရာယူလိုက်ကြပြီးနောက် ကောင်းကင်ဆီ သို့ သေနတ်ထောင်၍ သုံးချက်စီ ပစ်ဖောက်လိုက်ကြသည်။ ကမ်ပီယံ အား သင်္ဂြိုဟ်သည့်ကိစ္စပြီးစီးသွားသောအခါ မေဂျာဂျိမ်းစ်ဂရင်းသည် ဝူ ပေါ်မှ ရိုးရိုးစင်းစင်းရေးထားသောစာကို ကြာမြင့်စွာငေးကြည့်ရင်း မတ် တတ်ရပ်နေမိသည်။ ထိုစာမှာ ဂျော့ချ်ရော်ဘင်ဆန်ကမ်ပီယံဂျွန်နီယာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၊ အမေရိကန်တပ်မတော် (၁၈၈၅-၁၉၄၅) ဟူ၍ပင် ဖြစ် သည်။

အတန်ကြာသောအခါ သူသည် တစ်ယောက်ထီးတည်း သင်္ချိုင်း ထဲမှ ထွက်ခွာသွားလေ၏။

(၃၁)

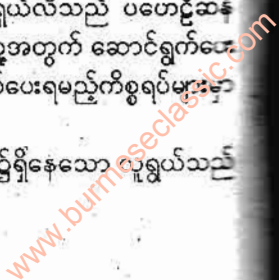
ဇူရစ်ချ်
(၁၉၄၅) အောက်တိုဘာလ (၈)ရက်

အနက်ရောင်ဆံပင်၊ အပြာနုရောင်မျက်လုံးများနှင့် အသက်သုံးဆယ့်ငါးနှစ်ခန့်ရှိသူ လူရွယ်တစ်ယောက်သည် ကော်ဖီသောက်ရင်း ဘန်းဟော့စ်စထရတ်ဆီးနှင့် ပါရာဒီပလတ်ဇ်လမ်းထောင့်ရှိ စပရမ်ဂလီကော်ဖီဆိုင်တွင် ထိုင်နေသည်။ သူ့တွင် ထူးခြားချက်မရှိပါ။ သာယာလှသော အောက်တိုဘာလ၏ ယနေ့နံနက်ခင်းတွင် သူ့ကို မည်သူကမျှ သတိမပြုမိခဲ့ကြပါ။

သူက ကော်ဖီခွက်ကို မြှောက်၍ ဂျာမနီနိုင်ငံ မြူးနစ်မြို့မှ သတင်းစာဆရာ ပီတာရှယ်လီကို တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် အလေးပြုလိုက်၏။ ရှယ်လီ၏ဘဝဇာတ်ကြောင်းကို ထပ်တလဲလဲလေ့လာရင်း သူ့အမှုတွဲကို အမှုပိတ်နိုင်အောင် ကြိုးပမ်းနေကြသည့် အစိုးရဝန်ထမ်းပေါင်း မြောက်မြားစွာကို သူက တွေးကြည့်ရင်း ပြုံးလိုက်မိပြန်၏။ မည်သည့်အခါတွင်မှ သူတို့ အမှုပိတ်နိုင်ကြမည်မဟုတ်ဟူ၍လည်း သူ တွေးလိုက်မိသည်။

နေပယ်မှ ပထမဦးဆုံး ပို့လိုက်သောစာ သူ့ထံသို့ရောက်ရှိလာပြီး နောက်တစ်ရက်တွင် သူက ရှယ်လီကို ရွေးချယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ရှယ်လီသည် သူနှင့် မျက်လုံးအရောင် မတူသည်ကလွဲ၍ သူ၏ အရပ်အမောင်း၊ သူ၏ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်တို့နှင့် မတိုင်းမယိမ်းကိုက်ညီသည်။ အမေရိကန်ဒေါ်လာ နှစ်ထောင်ပေးရုံမျှနှင့် ရှယ်လီသည် ပဟေဠိဆန်ဆန် လှုပ်ရှားမှုများကို အမေးအမြန်းမထူဘဲ သူ့အတွက် ဆောင်ရွက်ပေးရန် သဘောတူလိုက်သည်။ ရှယ်လီဆောင်ရွက်ပေးရမည့်ကိစ္စရပ်များမှာ လွယ်ကူသော ကိစ္စရပ်များသာ ဖြစ်ပါသည်။

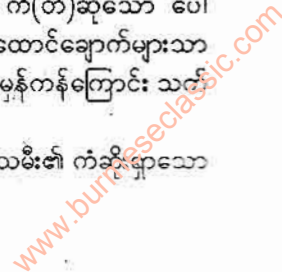
ထို့ကြောင့် စပရမ်ဂလီ ကော်ဖီဆိုင်ထဲ၌ရှိနေသော လူရွယ်သည်

ဆံပင်ကို အရောင်ဖျော့သွားအောင် ဆေးဆိုးသည်။ သူ့မျက်လုံးကိုလည်း အရောင်ရင့်သွားအောင် ဇူးရစ်ချ်မှ မျက်စိဆရာဝန်တစ်ယောက်က သူ့အတွက် အထူးစပယ်ရှယ် ပြုလုပ်ပေးခဲ့သော မျက်စိကပ်မှန်ကို အသုံးပြု၍ ရှယ်လီအသွင်နှင့် ရက်ဖာတီအား လက်ခံတွေ့ဆုံခဲ့သည်။ ထို့နောက် သူက ရှယ်လီအား ဟော့တ်ဘန်းဟော့တ်မှ သားရေအိတ်ကို သွားယူခိုင်းခဲ့သည်။ ထို့နောက် ရှယ်လီအား သူ၏အမေရိကန်နိုင်ငံကူးလက်မှတ်ကို အသုံးပြု၍ ထိုသားရေအိတ်ထဲမှ ငွေတို့ကို ဘဏ်စာရင်းဖွင့်ခိုင်းခဲ့သည်။ သူပြုံးလိုက်မိပြန်၏။ ရှယ်လီ၏ပေါကြောင်ကြောင်နိုင်လှသော ဆရာသမားက ရှယ်လီအား ဇူးရစ်ချ်မှနေ၍ ဆောင်းပါးအချို့ကို ရေးနေကျ မဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့ ရေးသားပေးပို့ခွင့်ပြုလိုက်သောအခါ ရှယ်လီက သူ့ကို ကျေးဇူးပြုသည်ဟူ၍ပင် ယူဆခဲ့သည်။ သူက ရှယ်လီအား မြူးနစ်နှင့် ဘက်ဒ်တို့၏တွင် မည်သည့်အချိန်အခါတို့၌ ရောက်ရှိနေရမည်ဟူ၍ တိတိကျကျညွှန်ကြားခဲ့သည်။ ၎င်းအပြင် သူက ရှယ်လီအား အက်ဂနက်စထရတ်ဆီးလမ်းမှ အိမ်ခန်းပိုင်ရှင် အမျိုးသမီးအား ခရီးသွားဦးမည်ဟူ၍ အကြောင်းကြားခိုင်းပြီးနောက် လူသူအရောက်အပေါက်နည်းပါးသော ရော့တက်ချ်အိဂရင်ရှိ အိမ်ကလေးတစ်လုံးတွင် ရှယ်လီကို သီးသီးသန့်သန့်နေထိုင်စေခဲ့သည်။ ရှယ်လီသည် ထိုအိမ်ကလေးတွင် နေထိုင်ပြီး အောက်တိုဘာ (၂)ရက်နေ့တွင် ဖရန့်ဖတ်သို့ ထွက်ခွာလာသည့်အချိန်အထိ မည်သူနှင့်မှ စကားမပြောဘဲ မည်သူ့ကိုမှ အတွေ့မခံဘဲနေရန် သူကပင် ညွှန်ကြားခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် အင်မတန်ကျိုးနွံသည့် ရုပ်သေးရုပ်ကလေးဖြစ်သော ရှယ်လီသည် သူ့နောက်မှ အမဲလိုက်ခွေးကြီးများ နောက်ယောင်ခံ၍ လိုက်နေကြသည်ကို မသိဘဲ သူ့ကြိုးဆွဲသည့်အတိုင်း ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်ကပြရင်း သေမင်းနှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ရလေတော့သည်။ ကော်ဖီဆိုင်ထဲမှပုဂ္ဂိုလ်က ပြုံးလိုက်ပြန်၏။

သူသည် သူ့အတွက် ကြိုတင်၍ စီစဉ်ပေးထားသော အစီအစဉ်များကို မည်သည့်အခါကမှ ယုံကြည်စိတ်ချခဲ့ခြင်းမရှိပါ။ သူသည် မည်သူ့ကိုမှ မယုံကြည်ခဲ့ပါ။ သူသည် သူ့အတွက် ရာနှုန်းပြည့်စိတ်ချရသည့် အစီအစဉ်များကို သူ့ကိုယ်တိုင်ရေးဆွဲပြီး သူ့ဖြတ်သန်းသွားခဲ့ရသော တံခါးပေါက်မှန်သမျှကို ဖြတ်သန်းသွားရင်း ပြန်ပိတ်ခဲ့သည်သာ ဖြစ်သည်။ ဖရန့်ဖတ်မှ တယ်လီဖုန်းနံပါတ်နှင့် ရှယ်လီနှင့် ကိ(တ်)ဆိုသော ပေါကြောင်ကြောင် စကားဝှက်တို့သည် သိသာသောထောင်ချောက်များသာ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ သူ၏ ပကတိဉာဏ်က သူ့အတွေးမှန်ကန်ကြောင်း သက်သေပြခဲ့လေသည်။

ဗွန်ရိုဒက်ဆိုသောအမျိုးသမီးနှင့် ထိုအမျိုးသမီး၏ ကံဆိုးရှာသော

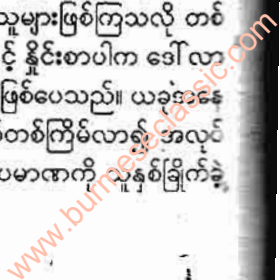
အမေရိကန်ချစ်သူတို့ကို သူက ကြိုတင်ကာကွယ်သည့်သဘောသက်သက်နှင့် သတ်ဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဗွန်ရိုဒက်သည် လူသတ်သမား၏ မျက်နှာအမှန်ကို မြင်တွေ့ခဲ့ရသူဖြစ်သဖြင့် သူက တံခါးပေါက်ကို လုံခြုံစွာပိတ်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ မက်ဒရစ်မြို့မှ ဒွန်ဂျီဆီဆိုသော အဘိုးကြီးသည်လည်း အသက်ခုနစ်ဆယ့်ငါးနှစ်မြောက်တွင် သေဆုံးသွားသည်။ ထိုတံခါးပေါက်သည်လည်း ပိတ်သွားခဲ့လေသည်။

စားပွဲထိုးမယ်ကလေးက သူ့အား ကော်ဖီထပ်ထည့်ပေးစဉ် သူက ပြုံးလိုက်၏။ သူသည် အသွင်မျိုးစုံကို ယူခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ဒွန်ဂျီဆီသိခဲ့သော အင်ဒရီဆိုသည့်နာမည်သည် သူ့နာမည်များအနက် တစ်ခုသောနာမည်မဟုတ်သလို ပြင်သစ်နိုင်ငံသည်လည်း သူ့မွေးဇာတိမြေမဟုတ်ရပါချေ။ ဒွန်ဂျီဆီဆိုသော အဘိုးကြီးက တယုတယပြုလုပ်ပေးခဲ့သော သေနတ်သည် သူ့ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံထဲသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့စဉ်က ကျော်ဖြတ်ခဲ့သော တံတားပေါ်မှတစ်ဆင့် ရိုင်းမြစ်ထဲသို့ ရောက်ရှိနေလေပြီ။

ဟုတ်ပါသည်။ ထိုတံခါးပေါက်သည်လည်း ထာဝရပိတ်ခဲ့လေပြီဟု တွေးလိုက်၏။

နောက်ဆုံးတွင် သူသည် ကမ်ပီယံကို လုပ်ကြံရန် မလိုအပ်တော့ကြောင်း သဘောပေါက်လာသည်။ သူတွင် ငွေရှိနေလေပြီ။ ဘာကိုမှ မလုပ်ဘဲနှင့် ရလာသော သွားရည်ယိုစရာကောင်းသည့် ဒေါ်လာငွေငါးသောင်း။ သူ ထိုငွေကို ယူလိုက်လျှင် ဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ ယူလိုက်မည်ဆိုပါက သူ့ထံသို့ ရက်ဖာတီကို စေလွှတ်လိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်များက လွဲ၍ မည်သူကမျှ သူ့ကို အပြစ်တင်ကြမည်မဟုတ်ပါ။ သူသည် ကြေးစားပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း သူတို့က သိထားကြသည်။ သူ့ကိုလည်း လေးစားကြသည်။ ထို့ကြောင့် နောက်ဆုံးတွင် သူသည် ကမ်ပီယံကို သူ့မာနကြောင့် လုပ်ကြံခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤနည်းဖြင့် သူ့အား ပိုက်ဆံပေး၍ ခိုင်းစေထားသောလုပ်ငန်းကို သူ မဖြစ်မနေဆောင်ရွက်ကြောင်း သူတို့သိကြရပေလိမ့်မည်။ ကမ်ပီယံသေဆုံးသည်ဆိုသောသတင်း သူတို့ထံသို့ မည်သည့်နည်းနှင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ရောက်ရှိသွားမည်ဆိုပါက ထိုကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ပြီးစီးပြီဖြစ်ကြောင်းနှင့် သူက ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရှိကြပေလိမ့်မည်။ သူတို့သည် အလွန်အမှတ်သညာကြီးကြသူများဖြစ်ကြသလို တစ်သက်လုံး သူ့နောက်မှ အလိုက်ခံနေရမည့်ကိစ္စနှင့် နှိုင်းစာပါက ဒေါ်လာငါးသောင်းဆိုသောငွေသည် မဖြစ်စလောက်သာဖြစ်ပေသည်။ ယခုအနေအထားနှင့်ဆိုပါက သူတို့သည် သူ့ထံသို့ နောက်တစ်ကြိမ်လာ၍ အလုပ်အပ်နှံဖွယ်ရှိပြီး သူတို့က အဆိုပြုလာသည့် ငွေပမာဏကို သူနှစ်ခြိုက်ခဲ့

သည်ရှိသော် သူ့လက်ခံကောင်း လက်ခံမိမေလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် မန်းဟိန်းတွင် ထရပ်ကားတစ်စီးကို ယူခဲ့ပြီး နောက် ကမ်ပီယံနှင့်အဖွဲ့ ထိုနေရာသို့ ရောက်မလာမီ မိနစ်ပိုင်းအလိုတွင် ထိုကားကို မျက်မမြင်ထောင့်ချိုး၍ ရပ်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သူသည် ထိုနေ့ ခပ်စောစောပိုင်းက ရွေးချယ်ခဲ့သော ထိုနေရာတွင် သေနတ်တင်ရန် ဇွေးချယ်နိုင်သည့်နေရာပေါင်း မြောက်မြားစွာရှိခဲ့ပါသည်။ ဒွန်ဂျီဆီပြုလုပ် ပေးလိုက်သော သေနတ်သည် ထိရောက်အောင်မြင်ကြောင်း အဘိုးကြီး သိမည်ဆိုပါက သူ ကျေနပ်လိမ့်မည်။

သူ မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပြီး စားပွဲထိုးမယ်ကို လက်ပြု၍ ခေါ်လိုက် ရာ စားပွဲထိုးမယ်က ကျသင့်ငွေရှင်းတမ်းကို လာပေးတော့သည်။ သူသည် စားပွဲထိုးမယ်အား ရက်ရက်ရောရော အပိုကြေးပေးခဲ့ပြီး ဘန်းဟော့ဖ် စထရတ်ဆီးလမ်းထဲသို့ ထွက်လာခဲ့၏။ သူသည် ပါရာဒီပလတ်စ်လမ်းကို ဥပဒေအားလေးစားရုံသေသော ဆွစ်လူမျိုးတစ်ယောက်ပုံစံနှင့် ကျော်ဖြတ် လာခဲ့ပြီးနောက် ရှုဝစ်ဇာ ကရီဒစ်ဗာရိန်း ဘဏ်အဆောက်အအုံ၏ လှေ ကားထစ်များပေါ်သို့ ပြေးတက်လာခဲ့သည်။ ဘဏ်အဆောက်အအုံအတွင်း သို့ သူရောက်လာသောအခါ စုံစမ်းရန်ဆိုသောစားပွဲတွင် မေးခွန်းတစ်ခုကို မေးလိုက်သဖြင့် သူ့ကို ကောင်တာတစ်ခုဆီသို့ သွားရန် လမ်းညွှန်လိုက် သည်။ သူသည် ပီတာရှယ်လီ လက်မှတ်ထိုးထားသော ငွေသားထုတ်ရန် ဆိုသည့် ချက်လက်မှတ်ကို ကောင်တာပေါ်သို့ တင်ပေးလိုက်၏။ စာရေးက ထိုငွေပမာဏကို ဖတ်လိုက်ပြီးနောက် ထိုစာရေး၏မျက်လုံး သည် အနည်းငယ်ပြူးကျယ်သွားသည်။ ထို့နောက် ထိုစာရေးက သူ့အား ခေတ္တခဏစောင့်ပါဟု မေတ္တာရပ်ခံလိုက်၏။ နောက်ထပ် နှစ်မိနစ် သုံး မိနစ်ကြာသောအခါ ပို၍ အသက်ကြီးသူတစ်ယောက် ကောင်တာပြတင်း ပေါက်သို့ ရောက်ရှိလာသည်။

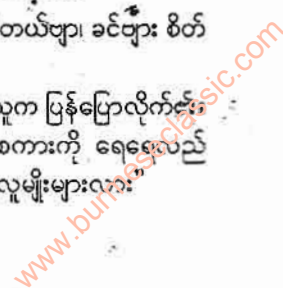
ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ဆွစ်ဇာလန်-ဂျာမန်ဘာသာစကားနှင့် တောင်း တောင်းပန်ပန်ပြောလိုက်၏။

“ခင်ဗျားကို စောင့်ခိုင်းထားရတဲ့အတွက် ဝမ်းနည်းပါတယ်၊ ယခု လို ငွေပမာဏများပြားတဲ့ ချက်လက်မှတ်တွေကို ဂရုတစိုက်စစ်ဆေးကြည့် ဖို့ လိုအပ်တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား သဘောပေါက်ပါလိမ့်မယ်”

“ကျုပ် ရေရေလည်လည်သဘောပေါက်ပါတယ်ဗျာ၊ ခင်ဗျား စိတ် အနှောင့်အယှက်မဖြစ်ပါနဲ့”

ကောင်တာပြတင်းပေါက်ရှေ့တွင် ရပ်နေသူက ပြန်ပြောလိုက်၏။

“ခင်ဗျားက ဆွစ်ဇာလန်-ဂျာမန်ဘာသာစကားကို ရေရေလည် လည်ပြောတတ်တယ်နော်၊ ခင်ဗျားက အီတာလျံလူမျိုးများလား”

ကောင်တာအပြင်ဘက်မှ ပုဂ္ဂိုလ်က ပြုံးလိုက်၏။ သို့ရာတွင် အဖြေမပေးပါ။

“ကောင်းပါပြီ ခင်ဗျာ”

ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ပြောလိုက်၏။

“ခင်ဗျားက ငွေကို ဘာနဲ့ယူချင်တာလဲ၊ ဘယ်ငွေနဲ့ယူမှာလဲ”

“ဆွစ်ဖရန့်နဲ့ပဲ ယူချင်တယ်”

ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ဖြေလိုက်သည်။ စာရေးက ပြောလိုက်၏။

“ဒေါ်လာငါးသောင်းကို ဆွစ်ဖရန့်နဲ့ ယူမယ်နော်၊ ကောင်းပါပြီ ခင်ဗျာ”

ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံတွင် ငွေနှင့်ပတ်သက်၍ မေးခြင်းမြန်းခြင်းမရှိပါ။ သို့ရာတွင် သေဆုံးသွားသော ပီတာရှယ်လီ၏ ညံ့ဖျင်းမှုကို မကျေနပ်နိုင်သော မေဂျာဂရင်းသည် ဇူးရစ်ချ်တွင် ပီတာရှယ်လီနာမည်နှင့် လျှို့ဝှက်ဘဏ်စာရင်း ဖွင့်လှစ်ခြင်းရှိ မရှိ နည်းမျိုးစုံသုံးစွဲ၍ မရမက ရှာဖွေခဲ့ရာမှ သူ့အား ခြေရာခံမိပြီဖြစ်ကြောင်း သူ မသိနိုင်ပါ။ မေဂျာဂရင်းက သူ့ကို ဒေါ်လာငါးသောင်းနှင့်အတူ လက်ပူးလက်ကြပ်ဖမ်းဆီးရန် တစ်ဖက်ခန်းမှ စောင့်ဆိုင်းနေသည်ကိုလည်းကောင်း၊ သူ၏ ခြေရာလည်း ပျောက်၊ ရေလည်း နောက် ကြေးစားလူသတ်သမားဘဝသည် ယခုအချိန်မှစ၍ နိဗ္ဗိတံတော့မည်ကိုလည်းကောင်း သူ မသိနိုင်ပါချေတကား။

မောင်မြင့်ကြွယ်

စတင်ပြန်ဆို ၆-၈-၈၅၊
ပြန်ဆိုပြီးစီး ၂၆-၈-၈၅